

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

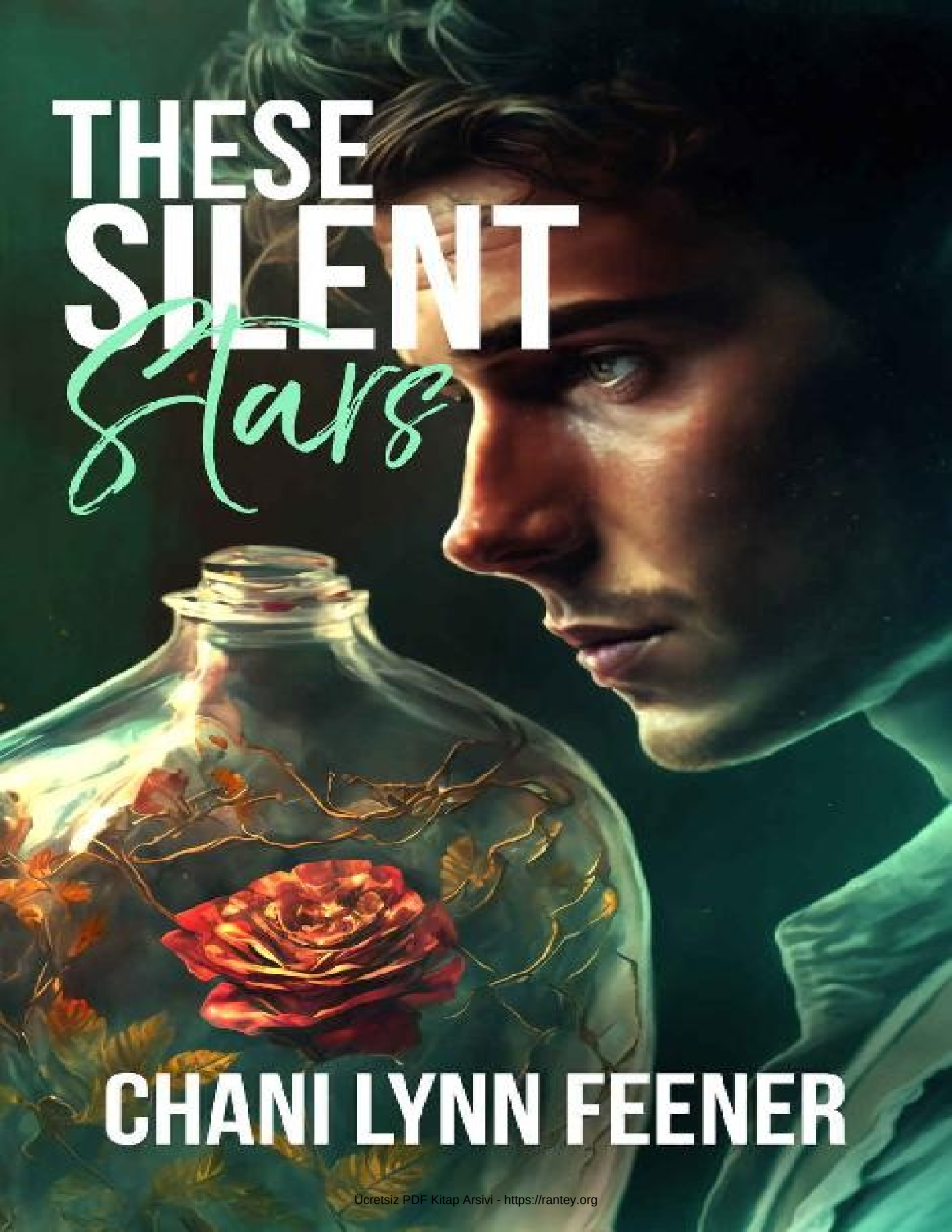
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up, artistic photograph of a man's face in profile, looking down at a glass jar. Inside the jar is a vibrant red rose surrounded by dried, brown leaves and twigs. The lighting is dramatic, with a strong light source from the left creating highlights on the man's face and the rose. The background is dark and moody.

THESE SILENT *Stars*

CHANI LYNN FEENER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bu
Sessi
z
Yıld
zlar

Chani Lynn Feener

CHANI LYNN FEENER TARAFINDAN DA

*Bu yazarın YA kitaplarının listesi için lütfen web sitesine bakınız. Aşağıda listelenen tüm kitaplar Yetişkin.

Kötü Şeyler Burada Oynar

Sis ve Kargaşa Tanrıları

Parlak Göksel Bir Deniz

Sonsuz Işık Denizi

Karanlıkta Bir Fısıltı Üçlemesi

Asla Bilmeyeceksin Tek

Kelime Etme Beni Bırakma

Şeytan ve Deniz Arasında

Terk Edilmiş Şeyler

Echo

Onun Karanlık Paradoksu

Avery Tu adı altında

Bu
Sessi
Z
Yıld
zlar

Chani Lynn Feener

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu Sessiz Yıldızlar

Telif hakkı @ 2023 Chani Lynn Feener tarafından.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya aktarılamaz.

Ön Kapak tasarımı Creative Paramita tarafından

yapılmıştır. Amerika Birleşik Devletleri'nde

basılmıştır.

Birinci Baskı-2023

Yazarın Notu

Sevgili okuyucu,

Daha önce kitaplarımdan birini okumuş olsanız bile lütfen bu notu atlamayın. Bazı tetikleyiciler kitapların ana listesine dahil edilemediğinden, onları buraya dahil etmek için zaman ayırmak istedim.

Bu kitap bir Karanlık MM Romantizmidir ve bu nedenle tüm okuyucular için uygun olmayan bazı durumlar ve temalar içerir. Kelevra Diar iyi bir insan değil ve öyleymiş gibi de davranmıyor. Kibirli, düşüncesiz, şiddet yanlısı ve şımarık biri. Kısacası yürüyen dev bir kırmızı bayrak. Eğer masalsı bir romantizm ya da bir kurtuluş hikayesi arıyorsanız, bu o hikaye değil. Kel sınırları anlamayan bir sosyopat. Rin Varun'un dünyadan gizlediği bir duygu durum bozukluğu var ve bu da onun Kelevra kadar patlayıcı ve tepkisel olmasına neden oluyor. Kısacası, ateşe benzin dökmek gibiler. Bu kitapta bir HEA var, ama lütfen tetikleyicilerinize dikkat edin!

Açıkça belirtmek isterim ki, bu kitapta yer alan hiçbir şeyi gerçek hayatta tasvip etmiyorum. Bu kitap tamamen kurgudur. Bu karakterler gerçek değil ve uydurma bir galaksideki uydurma bir gezegende geçiyor. Bazen insanı kelimesini kullansam da karakterlerimin hiçbirisi insan değil ve bu galaksi bizimkine yakın bir yer değil. Eğer siz ya da tanıdığınız biri zehirli bir ilişki içindeyse, lütfen yardım isteyin. Daha iyisini hak ediyorsunuz. Ve eğer gerçek hayatta bir Kelevra Diar ile karşılaşsanız, gösterişli dış görünüşünün sizi kandırmasına izin vermeyin. Koş.

Bu kitap boyunca duygu durum bozukluklarından bahsediliyor. Kelevra bir sosyopat ve Sila bir psikopat. Diğer ana karakter Rin ise adı konmamış bir duygu durum bozukluğundan muzdarip. Lütfen Rin'in kötülenmemesi için elimden geleni yaptığımı ve hiçbir şekilde duygu durum bozukluğu olan gerçek insanların hepsinin bu karakter gibi olduğuna inanmadığımı veya bunu kimseye ifade etmek istemediğimi unutmayın. O gerçek değil ve gerçek olsaydı bile, eylemleri ve tepkileri özellikle kendisine ait. Tekrar ediyorum, bu uydurma bir evren ve onun da uydurma bir rahatsızlığı var.

türünün inançlarına ve biyolojisine (ki bu da yine uydurmadır) dayanarak belirli şekillerde davranmasına neden olur.

Bu kitapta ayrıca hikaye boyunca keşfedilen çok daha uzun bir karışıklık listesi var. Lütfen bunu aklınızda bulundurun.

Şimdi tetikleyicilere gelelim. **Kolayca tetiklenmiyorsanız veya potansiyel spoilerlardan kaçınmak istiyorsanız, bu notun geri kalanını atlamaktan çekinmeyin.**

Aklıma gelen tüm tetikleyicileri listelemeye çalıştım, ancak lütfen bir veya iki tanesini atlamış olabileceğimi unutmayın. Akıl sağlığınız önemlidir, eğer bunlardan herhangi biri size çekici gelmiyorsa veya sizi riske atıyorsa, lütfen bu kitabı atlayın. Karanlık kategorisine girmeyen ve sizin için daha uygun olabilecek başka MM kitaplarım da var.

Çoğu, ama muhtemelen hepsi değil, kayda değer tetikleyiciler şunları içerir: Non con, dub con, esaret, hafif kan dökme, ses oyunu, uyuşturucu, şantaj / manipülasyon, zorla nişanlanma, karşılıklı bağımlılık, duygudurum bozukluğu, sosyopat, psikopat, şiddet, cinayet, gücün kötüye kullanılması ve grafik seks sahneleri. Son olarak, kayganlaştırıcı sadece bazen kullanılıyor. Bunun bazı insanlar için büyük bir sorun olduğunu biliyorum. Lütfen gerçek hayatta güvenli seks yapın ve bunun tamamen kurgu olduğunu ve bu karakterlerin insan olmadığını unutmayın.

Yine, **bu kitapta bir HEA var.** birlikte, bu ilişki dağınık, çarpık ve birçok yönden yanlış. Kelevra gücünü ciddi şekilde kötüye . Yukarıda bahsedilen hiçbir şeyi gerçek hayatta hiçbir şekilde, şekilde veya biçimde göz yumuyorum. Bu tamamen kurgudur.

Bu kitap sadece yetişkinlere yöneliktir.

Unutmayın, ruh sağlığınız ve esenliğiniz bu kitabı okumaktan daha önemlidir. Her zaman kendinizi ilk sıraya koyun ve tetikleyicilerinizden sorumlu olun. Buna değersiniz ve önemlisiniz.

Önsöz:

Bir Saat Önce

Üst kattaki havuzu havaya uçursaydı burayı su basar mıydı? Ne tür bir moron en üst kata havuz yapar ki zaten?
O öğrenci kanıyor muydu?
Kelevra başını eğdi ve kaşlarını çatıp gözlerini kaçırmadan önce bakışlarının sarışın dişi üzerinde bir saniye daha kalmasına izin verdi.

Hayır. Kanama yok.

Kanama değil. Sıkıcı.

Sıkıcı.

Sıkıcı.

"Bunu ilginç buluyormuş gibi yap," diye önerdi solundaki sert bir ses. Maiyetinin en kıdemli üyesi ve en yakın sırdaşı onun yanında durmuş, gözlerini önlerindeki sahneye dikmişti. Madden Odell de onunla aynı yaşıyordu ama ağırbaşlı bir kraliyet mensubu gibi davranmakta çok daha başarılıydı.

En azından ışıklar açıkken.

Kelevra ağırlığını kaydırdı ve dramatik bir şekilde iç çekti. "Neden yine buradayız ki?"

"Çünkü bu programın bir parçası," diye cevap verdi Madden, yakınlarda bulunan ikinci sınıflardan sorumlu eğitmen Active'in duymaması için sesini alçaltarak. "Sonbaharda mezun olabilmemiz için mentorluk yapmamız gerekiyor."

"Sıkıcı." Bütün bunlar sıkıcı ve olaysızdı. Kelevra dürüst olmak gerekirse ikisinin de neden zahmet ettiğini merak ediyordu. Etraflarını saran diğer aptallar gibi gelecekleri tehlikede değildi.

Kelevra Diar bir İmparatorluk Prensiydi, kimsenin önünde eğilmezdi - iki büyük kardeşinin bile - ve bu nedenle yörüngesi belirlenmişti. Tahta çıkamayabilirdi, ki bu onun için gayet iyiydi, ama yaklaşacaktı. Tüm bu binada ya da tüm kampüste bir Allah'ın kulu bile herhangi bir şeye katılmayı reddettiği için onu sınıfta bırakmaya cesaret edemeyecek kadar yaklaşmıştı.

Retinue'nun bir parçası olarak Madden da aynı iddiada bulunabilirdi. Çocukluklarından beri hayatı Kel'inkine bağlıydı.

Ciddi bir ihanet ya da ölüm bu bağı koparabilirdi, yani İmparatorluk Prensi nereye giderse o da oraya giderdi.

Madden çenesiyle herkesin dışarı baktığı çift yönlü camı işaret ederek, "Neredeyse bitti," diye güvence verdi.

Altlarında, dağınık bir deponun iç kısımları gibi görünecek şekilde oluşturulmuş bir tür karmaşık labirent olan bir engel parkuru kurulmuştu. Holografik "kötü adamlar" rastgele ortaya çıkıyor, bazen üst üste yığılmış kutuların köşelerinde titriyor, bazen de daha önce boş olan alanda yanıp sönerek var oluyorlardı.

İkinci sınıf otuz öğrenciden oluşuyordu ve hepsi de kendi yaş gruplarındaki diğer öğrenciler arasından özenle seçilerek bu ileri gruba dahil edilmişti. A-4 ya da A-8 ya da Kel'in hatırlamaya zahmet etmediği başka bir saçmalık olarak . Hiçbiri onun için zahmete girecek kadar önemli değildi.

Hiçbiri uzaktan yakından ilginç değildi.

"Sadece daha fazla koyun," diye mırıldandı kendi kendine, kollarını kavuşturarak, öğrenciler sahte blasterleri havada tutarak odanın içinde koşuştururken mülayim yüzleri tarıyormuş gibi yaptı.

İlk olarak fiziksel güç ve hünere odaklanan bir önceki odadan geçmeleri talimatı verilmişti. Kelevra o kısmı izleme zahmetine katlanmamış, bu odada nihai sonuçları bekleyerek bir an önce kendi yoluna gidebilmeyi ummuştu.

Yedi öğrenci bu alana girmişti bile, sahte silahları gerçek silahlar gibi davranacak şekilde programlanmıştı, sadece mermi yerine sansürleri vardı. Bitiş çizgisini ilk kimin geçtiğine ve en çok hedefi kimin vurduğuna göre puanlandırılacaklardı. Sıralamaları ne olursa olsun herkese Kel'in sınıfından, kıdemli grup F-12'den bir akıl hocası atanacaktı ama ilk üçe en yüksek rütbeli olanlar verilecekti.

Ne yazık ki Kelevra da onlardan biriydi. En yüksek puanını saklamıştı çünkü zaman geçirmesine yardımcı oluyordu. Bir gün bu saçmalığa maruz kalsın ve yalaka bir özentinin yüceltilmiş bebek bakıcısı olmaya zorlansın diye değil.

Ve bu tamamlamayı kim kazanırsa kazansın, hepsinin ne kadar yoğun bir şekilde etrafta toplandıklarını, Kel ve diğerlerinin izlediği zeminin altında, diğer uçtaki kapalı kapıya odaklandıklarını zaten söyleyebilirdi. Bu büyük bitiş çizgisiydi.

Lanet olası bir kapı.

Ne kadar bönce.

Madden, "Onlar asker," dedi.

"Onlar-" Tam modası geçmiş diyecekti ki ilginç bir şey oldu ve o kadar hazırlıksız yakalandı ki aslında konuşmayı tamamen unuttu. Daha önceki kan olayında olduğu gibi yanıldığından emin olunca bakışlarını öğrencilerden birine dikti ve adamın plastik bir masanın etrafından dolanıp ahşap bir kirişin altına dalışını daha yakından izledi.

Adam iyi yapılı ve formdaydı, geniş omuzları ve Kel'in yirmi metre ötede durduğu yerden bile belli olan kasları vardı. İkinci sınıf Akademi üniforması -ayak bileğine kadar uzanan botların içine sokulmuş fırtına grisi taktik pantolon ve siyah tişört- garip bir şekilde onda sürünün geri kalanındaki kadar yavan durmuyordu. Çömelip bir hedefe nişan alırken adamın sırtındaki kaslar dalgalanıyordu.

Ancak başka bir öğrencinin gizlice yaklaştığını görünce tereddüt etti.

Adam diğer öğrencinin hedefi almasına izin verdi, sonra omzunun üzerinden geriye bakarak odanın geri kalanını inceledi.

İçeride kendisiyle birlikte kaç öğrenci olduğunu sayıyordu.

Adam bakışlarını diğer tarafa çevirdi, önünde dört kişi olduğunu fark etti -şimdi diğerinin onun önüne geçmesine izin vermişti- ve görünüşe göre bu sayılardan tatmin olmuş bir şekilde tekrar harekete geçti.

"Sen-"

Kel, Madden'a "Sessiz ol," diye emretti, Madden'ın kendisine dik dik baktığını fark etmedi bile.

Geri dön.

Adam bir köşeyi döndü ve neredeyse aynı kişi tarafından çarpılıyordu. onun önüne geçmesine izin vermişti.

Harbiyeli özür dilemek yerine, yoluna devam etmeden önce Kel'in adamına açıkça kaba bir şeyler söyledi.

Adamın yüz hatlarında bir pırıltı belirdi, kısa süreli, ciddi bir göz kırpmayla kaçırabileceği türden bir şeydi. Sonra başını eğdi, boynunu kırdı ve gözlerini kaba saba öğrencinin sırtına dikerek ilerlemeye başladı.

Kelevra, adamının parkurun geri kalanında hızla ilerleyerek birinci sıradaki ikiliyi yalnız bırakmasını izledi. Ancak üçüncü sıradakilerin peşini bırakmadı ve onları teker teker devirmeden önce atışlarını sinsice çelikleştirdi.

Ne zaman bir hologram patlayıcılardan biriyle vurulsa soluyordu ve Kel'in adamı olağanüstü bir . Birinciliği alabilecek kadar iyiydi.

yer.

Eğer isteseydi.

Ki belli ki yapmamış.

"İlginç," kelimesi dudaklarından istemeden geçti, gözleri hala adamına kilitlenmişti. Harbiyeli, kaba adamın sözünü keserken omzunun üzerinden bir göz kırpması gönderdiğinde sırttı ve bunu bilerek yaptığını belli etmek istedi.

Petty.

Kel bunu

sevdi.

Hem de çok.

"Olamaz," diye inledi Madden ve hayal kırıklığı içinde elini yüzünde gezdirdi. "Hadi ama dostum. Burada olmaz."

"Ne demek istiyorsun?" Öğrencisi ayaklarının altındaki kapıya ulaştığında doğruldu ve gözden kayboldu.

"Onlar bizden daha genç," dedi Madden, Kelevra'nın bakışlarındaki parıltıyı fark ederek. "Bizim onlara göz kulak olmamız ve onların büyükleri olarak bilgi aktarmamız gerekiyor."

"Elbette." Aşağıdaki sahneye sırtını döndü ve ellerini ipek pantolonunun ceplerine soktu.

"Daha fazla öğrenciye zarar veremezsin," Madden'ın sesi alçaldı, "hatırladın mı? Kız kardeşinin emri. Eğer bunu çiğnersen, bu sefer gerçekten sonuçları olacak, Kel."

"Ona zarar vermekten kim bahsetti?"

Madden burun kemiğini sıktı. "En azından bu sefer erkek. Belki de geçen pazartesi uğraştığın kızdan daha iyi olur."

"Kim?" Kelevra sadece kısmen dinliyordu, yeni ilgisinin o kaba piç kurusuna göz kırptığı görüntüyü yeniden canlandırmaya çok fazla odaklanmıştı. Baştan çıkarıcıydı. Seksi.

Madden, "Sizi bir anlığına eğlendirmek gibi ciddi bir talihsizlik yaşayan son koyun," diye hatırlattı. "Kısa boylu, esmer, şu anda kovulmuş olan?"

Kelevra'nın iyi ruh halinin bir kısmı bozuldu. "O."

Onunla hiç eğlenmemişti. Aslında tam tersi. Eğer daha akıllı olsaydı, davet edilmediği bir partiye onu takip etmekten daha iyisini bilirdi. Göğüslerinin Işık'ın Canlılık'a armağanı olduğunu düşünecek kadar kibirli olması onun suçu değildi. Gerçekte o da diğer herkes gibiydi. Hepsi hep aynı şeyin peşindeydi, ona aynı nazlı bakışı atıyor ve aynı yorgun tavlama cümlelerini kuruyorlardı.

"O bir koyundu," dedi.

"Peki ya bu?" Madden'in ses tonundan, Kel'in de az önce gözüne çarpan öğrenci hakkında aynı şeyi düşündüğünü anladığı belliydi.

Kelevra sırtıttı, damarlarında dolaştığını hissettiği beklenti titreşimini zapt etme zahmetine girmede.

"Good Light. Sen kimden bahsediyorsun ki?" Madden pes etti, Kel'i peşini bırakmaya ikna etmesinin hiçbir yolu olmadığını biliyordu. "Peki onu tam olarak ne için istiyorsun? En azından bu sefer hazırlıklı olmama izin ver. Kız kardeşin açık konuştu. Eğer onun sürüsünden birileri daha, senin kibarca gibi, Akademi arazisi dışında senin elinden yaralanırsa, bunun sonuçları olacaktır."

"Kum rengi saçlı olan," diye cevap verdi Kelevra dalgınca. "Ve o bir koyun değil."

"Hayır mı?" Madden kara kaşlarını çatı. "O zaman beni aydınlatın majesteleri. Nedir o zaman?"

Benim kelimesi Kel'in zihninde teknik renklerle cınladı ve bunu için bir an ayırdı. Bu dünyada ona ait olmadığı düşünülebilecek çok az şey vardı. Diar ismi her şeyin onun erişimine açık olmasını sağlıyordu. Görünüşü de hemen *herkesin* onun gibi olmasını sağlıyordu. Ama bu etrafta dolaşp hak iddia edeceği anlamına gelmiyordu. Ne anlamı olabilirdi ki? Eninde sonunda tüm bunlardan sıkılmıştı ve bölgesini işaretlemek hiçbir zaman ilgisini çekmemişti.

Bir şeyi evcilleştirmek onun sorumluluğunu almak demekti ve Kel? Sorumluluktan nefret ederdi.

Hoşuna gitmeyecek kadar çok bürokrasi ve kural vardı. Bu yüzden üçüncü sırada olmaktan memnundu. Hatta mutluydu. Bu, tüm avantajlara sahip olduğu ama taleplerin hiçbirine sahip olmadığı anlamına geliyordu. Madden'in çok endişelendiği kız kardeşinin tehdidi bile gerçek bir ağırlık taşımıyordu.

Kelevra herkesi etkilediği gibi kardeşlerini de etkiledi.

Yine de, bu öğrenciye ne kadar ilgi duyarsa duysun, benim kelimesini telaffuz etmek çok güçtü. Hiç şüphesiz, işler tam da Madden'in korktuğu gibi sonuçlanacaktı. Kel'in yeni keşfettiği oyuncağından sıkılması ve onu bir kenara fırlatmasıyla.

"Hey," Madden onun omzuna çarptı, "O da ne?"

Kel bunu düşündü, sırtışı geri döndü, hırçın ve parlak. "Bir çiçek." Kelevra'nın koparmaya niyetlendiği bir çiçek.

Bölüm 1:

Soğuk su Rin'in sırtından aşağı süzüldü ve o da dişlerini sıkarak suya dayandı. Soyunma odası diğer öğrencilerin konuşmalarıyla doluydu ve o da başını yoğun spreynin altına sokarak hepsini engellemeye çalıştı.

Ives'a sözünü kestiği için kızgındı ama bunun kendisini etkilemesine izin verdiği için kendisine de kızgındı. Bir planı vardı. İyi bir plan. Önemli bir plan. Ve hiç önemi olmayan birinden gelen ilk saygısızlık işaretiyle onu bir kenara fırlatıp atmıştı.

Ives hıyarın tekiydi, bunu herkes biliyordu, yüzden bugün engelli parkurda yaptıklarının Rin'i kızdırması için hiçbir neden yoktu ama yine de...

Küfredip geri çekildi ve topuklarının üzerinde dönüp havlusunu almadan önce duşu gereğinden fazla güç kullanarak kapattı. Kurulandı ve soyunma odasının bu bölümüne yerleştirilmiş iki düzine kabinden biri olan kabinden çıktı ve ardından diğerlerinin zaten değişme sürecinde olduğu ana alana doğru ilerledi.

Spor salonunda buluşmadan önce durulanmaları ve yeni kıyafetler giymeleri için on beş dakika verilmişti ve Rin bu sürenin yarısından fazlasını kendini sakinleştirmeye çalışarak harcamıştı. Çok huysuzdu. Ama öyle olamazdı.

Rin Varun huysuz bir tip değildi. Karizmatik ve arkadaş canlısıydı, her zaman iyi vakit geçirmeye hazırды.

Dolabına giderken diğer Harbiyelinin yanından geçerken Ives'ın suratına yumruk atmamak için kendini zor tuttu.

Dostça.

Evet,

doğru.

"Aferin Varun," dedi Pen, çoktan giyinmiş olan bir başka Harbiyeli, omzunun arkasına bir tokat atarak. "Üçüncülük."

"Nasıl salladın onu?" Yakınlarda duran Mile dostça bir sırıtışla şaka yaptı.

Rin sınıfındaki ve kampüsteki hemen hemen herkesle iyi geçiniyordu ama bu, bunun hâlâ bir tür rekabet olmadığı anlamına . Herkes

fark edilmek istiyordu, rütbesini yükseltmek istiyordu.

Onun dışında herkes.

Ives acı bir şekilde, "Onu çalarak, işte böyle," dedi. Odada sıralanan banklardan birinde, üzerinde öğrenci numarasının yazılı turuncu dolabın önünde oturuyordu. Botunun bağcıklarını bağlamayı bitirir bitirmez Rin'e ters ters baktı.

Rin'in dilinin ucunda milyonlarca hakaret dans ediyordu.

Gülümsedi ve herhangi biriyle uğraşmak yerine parmaklarını kumral saçlarında çocuksu bir şekilde gezdirdi. "Üzgünüm, dostum."

Mile, "Daha hızlı olmalıydın," diye Ives'ı azarladi.

"Evet," diye ekledi Rin'in yakın arkadaşlarından Brennon duştan içeri girerek, "Kendi eksikliklerin için başkalarını suçlama."

Bir diğer arkadaşı Calder, havlusu dar beline dolanmış bir halde onun peşinden gitti. "Gerçekten, Ives. Aynaya bakacak kadar kendine güveni olmayan birinden daha itici bir şey olamaz."

Pen yüzünü buruşturdu ve katıldı. "Yani onunki gibi bir yüzüm olsaydı... Eyvah." "Acıyan yerine vurun çocuklar," diye güldü Mile.

Ives bir hışımla yedek kulübesinden fırladı ve soyunma odasından çıkarak kapıyı arkasından çarptı.

Bu da diğerlerini daha da çok güldürdü.

"Çok nazıksın." Calder dolabını açarken Rin'in sırtını sıvazladı.

"Doğru mu?" Brennon solundan yaklaşarak ona katıldı. "Böyle pisliklerin saçmalamasına izin verme."

Eğer Rin iyi biri olmasaydı, şu anda Ives'ı duş spreyinin altında tutuyor olurdu. Ya da kafasını fayansa vurmak. Ya da-

Kıkırdadı ve onlara bir el salladı. "Hadi ama çocuklar. Hepimiz sadece eğitimin üstesinden gelmeye çalışıyoruz."

Pen diğerleriyle konuşurken çenesini Rin'e doğru eğerek, "uğraşma," dedi. "Adamın vücudunda tek bir kötü kemik bile yok."

"Cidden," diye dilini şaklattı Mile. "Senin gibi bir kişiliğe sahip bir Dedektif olarak bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

Rin düşünür gibi yaptı ve sonra omuz silkti, gülümsemesi dudaklarından hiç eksilmedi. "Tüm kötü adamları benden hoşlandırıp dökülmelerini sağlamak mı?"

Daha fazla kahkaha.

Brennon onunla neredeyse aynı boydaydı ve Rin'in aksine Vitality gezegeninin yerlisiydi. Beden eğitimi derslerinde olmadıkları zamanlarda, genellikle iki dudak piercingi ve bir göz kaşı piercingi takardı. Saçları açık kestane rengindeydi ve doğrudan güneşte kızılılaşıyordu; sarışın arkadaşlarıyla keskin bir tezat oluştuyordu.

Calder'ın saçları buğday rengindeydi ve arkadaş canlısı doğaları sayesinde, arkadaşları ne zaman aşırı düşünceli ya da nazik sayılabilecek bir şey yapsalar ondan ve Rin'den "altın çocuklar" diye bahsetmeye başlamışlardı.

Eğer Rin'in kişiliğinin ne kadar özenle oluşturulduğunu bilselerdi, muhtemelen ona bir daha asla böyle demezlerdi. Ne var ki, hayatının her yönünü en küçük ayrıntılarına kadar bu kadar dikkatli bir şekilde kontrol ederken, böyle bir şeyin olmasından pek de korkmuyordu.

Çok fazla çekmeden ne zaman çıkılacağı gibi. Rin kapıya doğru yöneldi. "Dışarıda görüşürüz çocuklar."

En azından ruh hali düzeliyordu, bu da bir şeydir, diye düşündü Rin, geniş koridordan geçip buluşma talimatı aldıkları ana girişine doğru ilerlerken. Sonunda yaptığı gafı saymazsa, bugünkü yarışma çoğunlukla iyi geçmişti. Üçüncülük o kadar da önemli değildi. Çok fazla dikkat çekmeyecekti ve ödev tamamlandığında kolayca sıradanlığa geri dönebilirdi.

Yarışmadaki konumlarına göre F-12 sınıfından kıdemli bir eğitimle eşleştiriliyorlardı. Rin dördüncü ya da beşinci sırayı hedefliyordu, notlarını yüksek tutmak için yeterliydi ama kimsenin onu fazla önemsemeyeceği kadar da üst sıralarda değildi. F-12 Akademi'deki en yüksek dereceli sınıftı, bu da kiminle eşleşirse eşleşsin, okulun geri kalanının dikkatini istediğinden çok daha fazla çekebileceği anlamına geliyordu.

Gerçi program sadece bir sömestr sürecekti, o yüzden Rin'in bağlı olduğu son sınıf öğrencisiyle iyi geçinmek gibi bir kaygısı yoktu. Kampüste herkesle iyi geçinen biri olarak tanınıyordu, hatta sorumlu olduğu zaman ana yemeği her zaman yakan kaba öğle yemeği görevlisi Bayan Sprig'le bile.

Sadece arkadaşça bir görünüm sergileyecek, hangi kıdemli ona yol verecekse onu geçecek ve hepsi bu kadar olacaktı.

Rin geldiğinde sınıfın çoğu çoktan oradaydı, arkadaşları ve üzerini değiştirmekte olan diğerleri hâlâ hızla yetiştirmeye çalışıyordu. Her sınıfın kendine ait bir Aktif'i vardı; bir danışman ve eğitim çavuşu gibi davranan sorumlu bir eğitmen. Onlarınki, Aktif Banks, henüz spor salonunda değildi, bu yüzden sınıf rahattı, dalga geçiyor, yarışma sırasındaki iyi ya da kötü performansları için birbirlerini övüyor ya da alay ediyorlardı.

Brennon bir kolunu Rin'in omuzlarına attı ve Calder'ın söylediği bir şey üzerine gözlerini devirdi.

Üçü geçen yıl oryantasyon sırasında tanıştıklarından beri arkadaştı. Dördüncü bir arkadaşları daha vardı, Daylon, ama o A-7'ye yerleştirilmişti, oysa diğerleri A-5'teydi. Yine de Rin'in oda arkadaşı olduğu için onu sık sık görüyorlardı.

Arkadaştılar, çünkü arkadaşlara sahip olmak ortama uyum sağlamanın en iyi yoluydu ve Rin hepsinden hoşlanıyordu, ama hiçbirinin onu gerçekten tanıdığını söyleyemezdi. En azından tam olarak.

Dürüst olmak gerekirse, çoğu zaman kendini tanıdığından bile emin değildi.

Ofisin kapısı açıldı ve Active Banks nihayet görüldü; siyah üniformalarını giymiş son sınıf öğrencileri de arkasından geliyordu.

Biri hariç, o da hiçbir üniforma giymemişti. Adam, Rin'in seçemediği bir çiçek deseniyle süslü korse yeleği ve ipek takım elbisesiyle -en azından siyahın aynı mürekkep tonundaydı- göze çarpıyordu. Saçları koyu kahverengi ve kıvrıkcıktı, açık renk röfleleri vardı ve sözde yetkili Aktif'in bile üretmediği bir üstünlük havasıyla yürüyordu.

Brennon hâlâ Rin'in omuzlarında asılı duran kolunu sıktı ve fısıldadı, "F-12 İmparatorluk Prensi'nin sınıfı. Birdenbire birincilik pek de iyi görünmemeye başladı."

"İyi ki onuncu sıraya yerleşmişsin, aptal," dedi Calder, Brennon'ın bileğini kavradı ve sıraya girerlerken kolunu Rin'den kurtardı.

Rin kıkırdadı ve başını salladı, yaklaşan yaşlılar grubu nihayet on ya da daha fazla adım ötede durduğunda tekrar yukarı baktı. Anında yoğun bir ela bakışla karşılaştığında nefesi boğazında düğümlendi.

İmparatorluk Prensi ona bakıyordu ve hiç de memnun görünmüyordu.

Ne oluyor be?

Rin neredeyse kaşlarını çatacağı, kendini tuttu ve dudaklarını ve yüz hatlarını rahat kalmaya zorladı.

Prensin ağzının köşesi yukarı kalktı. Hayır, ama cidden... Bu da ne?

"İyi iş çıkardınız, A-5!" Aktif Banks seslendi ve hepsi bacaklarını açıp bileklerini arkalarında birleştirdi.

"Teşekkürler Active," diye cevap verdiler hep bir ağızdan, sesleri büyük spor salonunda çınliyordu.

Banks'in elinde bir holo-tablet vardı ve dijital notlar arasında gezinirken başını salladı. "Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsunuz. Her birinize dönemin geri kalanında akıl hocası olarak hareket edecek kıdemli bir öğrenci atayacağım. Bu kıdemli subaylar bundan sonra sizin üstünüz olarak muamele görecek, anlaşıldı mı?"

Hepsi "Evet, Aktif!" dedi.

Rin o konuşurken dikkatini Banks'te tutmaya çalıştı ama yüzünde hâlâ o kafa karıştırıcı ifadeyle kendisine bakan prene bir iki kez bakmaktan da kendini alamadı.

Bildiği kadarıyla, ikisi daha önce birbirleriyle hiç etkileşime girmemişti. Tahtın üçüncü sıradaki varisi olan İmparatorluk Prensi Kelevra Diar, son sınıf öğrencisi olarak Rin'le aynı derslere ya da eğitimlere girmezdi. Rin kampüste yaşıyordu ama herkes Kel ve maiyetinin, yani bir İmparatorluk Prensi'ni takip eden maiyetin, şehrin merkezine yakın, gösterişli bir gökdelende yaşadığını biliyordu.

Rin o bölgeyi pek ziyaret etmezdi, bu yüzden onunla orada tesadüfen karşılaşmış olması da mümkün değildi. Ayrıca, eğer karşılaşmış olsaydı, kesinlikle hatırlardı.

Kelevra pek de unutulacak biri değildi.

Unvanı bir yana, adamın bir de göz kamaştırıcı bir güzelliği vardı. Sağ kaşından aşağıya doğru inen ve elmacık kemiğinin hemen duran yara izi bile göz kamaştırıcı dış görünüşünü bozamıyordu.

Ancak Rin, güzel bir dış kabuğun büyük plan içinde hiçbir şey ifade etmediğini herkesten daha iyi biliyordu ve Kelevra Diar'ın patlayıcı ve genellikle fevri bir kişiliğe sahip olduğu da bilinen bir gerçektir. Adamın tamponu yoktu, kafasının içinde onu bir şey söylememesi ya da yapmaması gerektiği konusunda uyaran küçük bir ses yoktu. Ünü ondan önce geliyordu ve bu yüzden

Rin sadece prensin kendisinden değil, maiyetinin bilinen herhangi bir üyesinden de uzak durmak için elinden geleni yapmıştı.

Diğer son sınıf öğrencilerine baktı, yerlerini ve akıl hocası olarak kimi bulabileceğini anlamaya çalıştı. En azından prene atanma konusunda endişelenmesine gerek kalmayacaktı.

Retinue'nun bir üyesi de oradaydı, Royal Madden Odell, morumsu kızıl saçları teknik olarak izin verilenden daha uzun bırakılmıştı, bu yüzden kulaklarının üstünden geçiyordu. Kel'in en iyisi olarak sıralamada yakın durması gerekiyordu, bu yüzden büyük olasılıkla ikinci sırayı alan Tria'ya danışmanlık yapacaktı.

En azından Rin'in bildiği kadarıyla başka kimse yoktu ve Rin rahat bir nefes aldı. Bir dönem için bile olsa o gruba dahil olmak, onu gözetlemek anlamına gelecekti ve bu Rin'in göze alamayacağı bir şeydi.

Tüm yöntemi dikkat çekmemeye dayanıyordu ve kampüste giyindiği kıyafetlerle, İmparatorluk Prensi'nin sözlüğünde incelik diye bir kelime olmadığı apaçık ortadaydı.

"Pekâlâ, kuralları gözden geçirdiğimize ve hepiniz anladığınıza göre, sizi eşleştirmeye başlayacağım. İlk sırayı alan Tine'den başlayarak," diye söze başladı Banks ama Kelevra aniden eğilip kulağının kıvrımına doğru bir şeyler söyledi.

Tüm spor salonu sessizliğe büründü, kulaklar prensin ne söylüyor olabileceğini anlamaya çalıştı.

Banks kaşlarını çattı ve ona döndü ama daha ağzını açamadan Kelevra ona tehlikeli bir gülümseme yerleştirdi. Öyle bir gülümsemeydi ki bu, her türlü samimiyetten yoksundu ve doğrudan konuya giriyordu.

Az önce Active'lerine her ne önermişse, bu aslında bir öneri bile değildi.

Akademi, Galaksilerarası Konferans'ın sahibi olduğu ve yönettiği Galaksilerarası Polis Gücü'nün bir eğitim koluydu. Her galaksinin kendine ait bir Akademisi vardı, ancak Akademi'yi yönetmek için ayrılmış koca bir gezegeni olmayan tek galaksi onlarınkiydi. Bunun yerine, Akademileri zaten faaliyette olan bir gezegen olan Vitality'de inşa edilmişti ve Vail adlı seçkin bir üniversite ile aynı alanı paylaşıyorlardı.

İşler biraz farklı olsa da, temel müfredat hala aynıydı ve birçok pozisyon olsa da, çoğunlukla, bu odadaki insanlar burada bir dedektif, bir müfettiş veya bir polis memuru olmak için çalışıyorlardı.

Sahil. Saha çalışmalarına fiziksel olarak hazırlıklı olmalarını sağlamak için askeri eğitimin yanı sıra Galaksilerarası hukuktan temel gemi kontrollerine kadar her şeyi öğreten dersler alıyorlardı. Ancak sınıf ya da seviye ne olursa olsun, her ne pahasına olursa olsun saygı duyulması ve uyulması beklenen temel bir emir komuta zinciri vardı.

Görünüşe göre, İmparatorluk Prensi hariç.

Banks boğazını temizledi, belli ki okuldayken teknik olarak astı olması gereken birinden aldığı emir konusunda emin değildi ve sonra elindeki sanal ekrana dokundu.

"Tine, sen Royal Madden Odell'e atanacaksın," dedi Banks ve tüm sınıf kaşlarını çattığında bile listeye devam etti. "Tria, sen Silva Ro'ya atanacaksın."

Bekle...

Rin'omurgası dikleşti, üzerine kötü bir his çöktü.

"Rin," dedi Banks tableten başını kaldırıp ona bakarak, "İmparatorluk Prensi Kelevra Diar'a atanacaksın."

Elinde olmadan gözleri hafifçe açıldı ve Banks'in yanında duran adam kıkırdayınca kafasını ona doğru çevirdi.

Kelevra ona sırtıyordu.

Bankalara yerlerini değiştirmelerini mi emretmişti? Neden? Sebep ne olursa olsun, iyi olamazdı.

Eşleşmelerin geri kalanı bir bulanıklık içinde gerçekleşti ve o tek bir tanesini bile duyamadı. Tüm bu süre boyunca, ne kadar görmezden gelmeye çalışsa da kurtulamadığı bir mıknaııs gibi, o ağır bakışlar onun üzerinde kaldı.

Ve Rin denedi. Bank'ın konuşmasının geri kalanında Kelevra'dan başka bir yere bakmamayı tercih etti ama yine de prensin gözlerini kırpmasına bile gerek yokmuş gibi ona baktığını hissedebiliyordu.

Belki gözlerine de yapmamasını emretmiştir.

Rin onun aptalca şakası karşısında neredeyse homurdanacaktı ki kendini tuttu ve tekrar Aktif'e odaklanmaya zorladı.

Bank herkesi eşleştirmeyi henüz bitirmişti ve şimdi son sınıflar tanışma için kendilerine atanan öğrencilere doğru yürüyorlardı. Brennon ve Calder kendi öğrencileriyle tanışmak için çoktan uzaklaşmış, Rin'i orada heykel gibi duran tek kişi olarak bırakmışlardı.

Sebep ne olursa olsun, Rin bunun onu mahvetmesine izin veremezdi. Her zamanki gibi soğukkanlılığını koruması gerekiyordu. Sarsılmaz.

Kelevra birkaç adım ötede durdu, ellerini ön ceplerine soktu. Başını hafifçe sola doğru eğdi, sanki yara izi olan gözünü daha iyi bir açıyla ona doğru çevirdi ve sonra sırtarak bekledi.

Kurallara göre Rin'in en genç kişi olarak ona ilk önce hitap etmesi gerekiyordu ve bu kötü hissi bir kenara bırakarak kendini genişçe gülümsemeye ve prensin önünde eğilmeye zorladı. "Merhaba, İmparatorluk Prensi."

"Rin," dedi Kelevra onun adını sanki sesini test ediyormuş gibi, tek heceyi dilinden yuvarlayarak. "Sevimli."

Rin'in kaşları çatıldı ama doğrulurken kaşlarını düzeltmişti, o rahat gülümsemesi hâlâ yerindeydi. "Bunu ilk kez duyuyorum, ama bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"Öyle mi?" Kelevra bunu son derece eğlenceli buluyor gibiydi ve Rin bunun nedenini bir türlü anlayamıyordu.

Görünüşe göre prensin önünde kendini kaybetmeye mahkûmdu. Bu kötü bir şeydi çünkü birini kandırmanın en iyi yolu onu tanımaktı ve Kelevra Diar'ı tanımak neredeyse imkânsızdı.

Ama önemli değil.

Hiçbir şey değişmedi.

"Senden bir şeyler öğrenmek büyük bir zevk olacak," dedi Rin.

"Takip ediyorum," diye düzeltti Kelevra, bunu yaparken onu yakından izliyordu. Yutkundu. "Elbette."

Prens neredeyse tembelce bir adım daha yaklaştı, tek gözü hâlâ ona doğru eğikti. "Bu ifadenin hayranı değilsin, değil mi öğrenci?"

Bu bir soru değildi ama Rin kendini yine de yanıt verirken buldu.

"Bu beni rahatsız etmiyor," diye güvence verdi. "Burada komuta sende. Teknik olarak benim yapacağım şey de tam olarak bu."

"Öyle mi?" Kelevra iki parmağını ona doğru kıvırdı. "Bilek."

En azından Rin bunu anlayabiliyordu. Sol kolunu kaldırarak prensin bileğine takılı kalın deri bilekliği gösterdi. Bilekliğin ortasında Akademi'nin amblemi vardı; sağ tarafında altın bir güneşin yarısı olan büyük bir daire, sol tarafında ise sedef bir destek. Güneşin ortasında gümüş bir A harfi ve sedefin üzerinde de Dual galaksisindeki en parlak yıldız olan Elusive Star vardı.

Rin başparmağını kullanarak amblemi kaydirdi ve altında korunan ekranı ortaya çıkardı. Akademi sınırları içindeyken kişisel çoklu kaykaylarını kullanmalarına izin verilmiyordu ve birinci her birine daha küçük bir kaykay içeren bir bileklik verilmişti. Çalıştıkları gerçeği göz önüne alındığında

Normal bir çoklu levhayla aynı, sadece uzun dikdörtgen yerine küçük, dairesel bir ekranla, çaba ve para kaybı gibi görünüyordu, ama her neyse.

Kelevra siyah takım elbise ceketinin sağ kolunu kıvrarak amblem cihazını tutan altın bandı ortaya çıkardı. Cihazı çalıştırdı ve Rin'inkinin üzerine tuttu, o gülümseme dolgun dudaklarına geri döndü.

"Özel muamele," diye onayladı Kelevra, Rin'i altına bakarken yakaladı. "Gördüğüm kadarıyla bu da pek hoşuna gitmemiş."

"Siz bir İmparatorluk mensubusunuz," dedi Rin, "ve prenssiniz. Elbette özel muameleyi hak ediyorsunuz efendim. Ben kimim ki aksini düşünüyüm?"

"Kulağa pek şaka gibi gelmedi." İmkânsızdı. Rin'in ses tonu üzerinde mükemmel bir kontrolü vardı.

Her şey üzerinde mükemmel bir kontrolü vardı. Çok yorucuydu.

"Bana çok özel davranılıyor," dedi Kelevra, kendisine seslenilmesine cevap vermesine fırsat vermeden. "Benim öğrencim olarak, bunun bir kısmı sana da geçecek."

"Hayır, teşekkür ederim," diye cevap verirken buldu kendini, içten içe bu konuşmanın bitmesi ve gidebilmesi için bunu kabul etmesi gerektiğini fark etse bile. "Bunun için burada değilim efendim, yine de teklifiniz için minnettarım. Sadece öğrenebileceğim en iyi şekilde öğrenmek ve sınıf arkadaşlarımdan farklı muamele görmemek istiyorum."

"Bu onlar için adil olmadığı için mi?" diye tahmin etti. "Çünkü ben bunu hak etmedim," diye düzeltti Rin.

Kelevra durakladı ve sonra mırıldandı. "O zaman doğruyu söylüyordun. İlginçti."

Rin kaşlarını çatı. "Efendim?"

İlk kez o pırıltıyı kaybetti, ela gözleri sertleşirken dolgun dudakları aşağıya doğru döndü. "Saçmalamayı kes. Efendim? Şu andan itibaren bana adıyla hitap edeceksin."

"Bu kurallara aykırı," diye belirtti Rin. "Yine de size unvanınızla hitap edebilirim, İmparatorluk Prensi, eğer tercih ederseniz-"

"Yapma." Bir adım daha attı, bu hareket onu doğrudan Rin'in yüzüne, iki santimden daha az bir mesafeye getirdi. Aşağı yukarı aynı boydaydılar, Kelevra sadece biraz daha uzundu. "Sırf ilgileniyorum diye başkalarının yapamayacağı şeyleri yapmana izin vereceğim anlamına gelmez. Sana bir emir mi verdim? Al o zaman. Anlaşıldı mı Varun?"

İçini bir öfke dalgası kapladı ama Rin bunu bastırarak başını olumlu anlamda salladı. "Anlaşıldı."

İmparatorluk Prensi kara kaşlarını çattı.

"Kelevra," diye ekledi, sonrasında bağırsaklarının sıkılaşmasından nefret ederek. Rin'in ona nasıl hitap ettiği adam için neden bu kadar önemliydi ki?

Kel ayak parmaklarının ucunda öne doğru eğildi ve ağzını Rin'in başının yan tarafına getirebilecek şekilde kayd. "Aferin oğlum."

Rin'in omurgası yerine oturdu ve geri adım attı.

Kelevra güldü. "Gerçekten de ilginç."

"Hey," diye seslendi Madden aniden ve ona el salladı, "Zane dışarıda."

Birinin bir İmparator'a, özellikle de Kelevra gibi gösterişli ve kraliyete düşkün birine "sen" duymak garipti. Yine de sinirlenmiş gibi görünmek yerine çenesini eğerek mesajı aldığını gösterdi.

Belki de ismiyle çağrılmak istemesi o kadar da alışılmadık bir şey değildi. Rin çok mu abartıyordu? Sırf prens onu rahatsız ettiği için olmayan şeyleri mi görüyordu?

Kelevra tekrar Rin'e döndü. "Bu anlaşmanın kurallarını hatırlıyor musun?"

"Siz benim akıl hocamsınız," dedi, onun da ne demek istediğini pek anlamamıştı ve gerginliği biraz olsun azaltmak için kendi üslubunu kullanmayı tercih etti, "Bana sizin emirlerinizi yerine getirme talimatı verildi."

"Takip et," diye onayladı Kel, "ama bir koyun gibi davranma, Rin."

...doğru.

"Zamanım olduğunda seni çağıracağım," dedi ona ve uzaklaşarak sonunda Rin'in kişisel alanına geri döndü. "Çağrıldığında geldiğinden emin ol."

"Elbette." Rin bu adamdan nefret ettiğinden oldukça emindi. Kibar ve seksi *görünmesi* önemli değildi. Adamın içi çürümüştü ve bunu şimdiden anlayabiliyordu. Parlak bir şekilde gülümsedi ve eğildi. "İyi günler, Kelevra."

Prens güldü ve topuklarının üzerinde dönerek ikinci bir bakış bile atmadan uzaklaştı.

Rin'in etrafındaki herkes hâlâ üstleriyle konuşuyordu. Sadece o ve Tine orada aptal gibi dikilip parmaklarını oynatıyordu. Diğer Harbiyelinin bakışlarıyla karşılaştı.

"Öğle yemeği erken mi?" Tine sordu.

"Tabii ki." Belki biraz yemek ve kocaman bir fincan kahve, hâlâ içinde dolanan kötü hislerden kurtulmasına yardımcı olurdu.

Bölüm 2:

Rin süslü altın asansörden inip şehrin en büyük oteli Lady Rose'un çatısına çıkarken enerjisinin vücudundan tam anlamıyla çekildiğini hissetti.

Ve ayrıca İmparatorluk Prensi'nin evi.

Kelevra çatı katının yanı sıra çatı katının da sahibiydi ve kendi özel asansörleri bile vardı.

Çatıya erişim sağlayan kapı, Rin'in prensi ziyarete geldiğini söylediğinde alt kattaki iri yarı güvenlik görevlisi tarafından yönlendirildiği yerdı. Kelevra'nın onun evinde buluşmak istemesinin biraz tuhaf olduğunu düşünmüştü ama birbirlerini tanımaya çalışan normal insanlar gibi otelin ana katındaki pahalı restoranda yemek yiyeceklerini varsaymıştı.

Yanlış.

Çatı katı tüm hızıyla devam ediyordu, ağır kesik kesik ritimli müzik bangır bangır çalıyor, partinin üzerinde havada daireler çizen bot kürelerden neon ışıklar yanıp sönüyordu. Arka avluda yiyecek dolu masalar sıralanmıştı ve içerideki büyük bir oturma odasını gören cam duvarlara yaslanmışlardı. Birkaç kişi siyah beyaz koltuklara dolmuş, gülüşüp şakalaşırken bira ve diğer alkollü içecek şişelerini dudaklarına götürüyordu.

Küçük bir orduyu doyuracak kadar büyük bir dizi barbekü ızgarasının önünden geçerken ızgara et ve klor kokusu Rin'in burnunu gıdıkladı. Gözlerini ayırmayan şefler makine gibi çalışıyor, etleri çeviriyor ve altın servis tepsilerine koyup masaya taşıyorlardı.

Her şey fazlasıyla yapılmıştı. , pis ve aşırı zengindi. Rin'den çok kardeşinin sahnesi. Onun yerine kardeşi burada olsaydı, şimdiden herkesten üç adım önde, hedefini seçmiş, planını yapmış olarak bundan zevk alırdı. Muhtemelen yarı sarhoş insanlarla ve köşede içki oyunu oynayan aptallarla uğraşmaya bayılırdı.

Kardeşi insanların dikkatsiz olmasından hoşlanırdı. İnsanların kendi deyimiyle *fırsat*.

Rin ise sadece yorgundu. Ve sadece iki dakikadır oradaydı. Mesajı yanlış okumadığından emin olmak için amblemlili çoklu levhasını kontrol etti ve emin olmak için tekrar okudu.

Kelevra: Bu adrese gelin. Akıl hocanı tanıma zamanı.

Emredici kelimeleri görünce, ilk okuduğunda yaptığı gibi yine gözlerini devirdi. Birbirlerine atanmalarının üzerinden sadece bir gün geçmişti ve şimdiden Rin'in sinirlerini bozmaya başlamıştı.

Bu eşleşmenin kendisi için ne kadar aptalca olduğunu anlamaya başlamıştı. Bundan kurtulmanın bir yolu olmalıydı. Yarın erkenden gidip Banks'le konuşacak, gerekirse yalvaracaktı. Rin iyi bir adam olarak yeterince ün yapmıştı ve Active'i kendisine bir iyilik yapmaya ve İmparatorluk Prensi'nden kurtulmanın bir yolunu bulmasına yardım etmeye ikna edebileceğinden yüzde elli emindi.

"Hey, Varun!" bir kadın sesi onu içsel düşüncelerinden çekip çıkardı ve başını kaldırıp ona el salladığını görmeden önce yüzüne dostça bir gülümseme yerleşti. Arlet Zamir ünlü bir bestecinin kızıydı, sevimli ve girişkendi. Dalgalı leylak rengi saçları kısa bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve altın rengi gözleri onu görünce parlıyordu.

Havuzdaydı, çatının neredeyse yarısını kaplayan devasa bir dikdörtgendi, kenara doğru yerleştirilmiş cam bir bariyer vardı ve herhangi birinin kazara çatının kenarından düşüp yuvarlanarak ölmesini engelliyordu.

Açıkkası bu Rin'e şu anda olması gerektiği kadar kötü gelmiyordu. Partilerden nefret ederdi. İnsanların arasına karışmaktan nefret ederdi. Gürültü rahatsız ediciydi, şamatalı kahkahalar yarı sahteydi ve bunun bir havuz partisi olduğu gerçeği de cabasıydı. Bu sadece insanların üstsüz ya da göğüsleri açık dolaşmaları için bir bahaneydi.

Ağabeyi ona bu kadar çamura saplanmamasını söylerdi -daha az sansürlü terimlerle- ama bu o kadar basit değildi. Rin için numara yapmak çok daha zordu.

"Bu akşam çok güzel görünüyorsun, değil mi?" Rin havuza doğru yürüdü ve çömeldi, Arlet onun iltifatına kıkırdayınca gülümsemesi genişledi.

Tamamen yalan değildi; kız çok güzeldi, canlı sarı bir bikini giymişti, su dolgun göğüslerinin hemen altından geçiyordu. Ve eğer uzun kirpiklerini ona doğru flörtöz bir şekilde savurması bir gösterge ise, tanışmalarını daha da ileri götürmeye istekliydi.

Yine de onun tipi değildi. Çok fazla arkadaşı vardı, ağ kurmaya ve parti ortamına çok düşküdü. Rin'in kaçınmaya kararlı olduğu her şey.

"Buraya kadar gelmiş ne yapıyorsun?" Arlet, kollarını çıkıntıya dayayabilmek için kenara yaklaşarak sordu; su, çizmelerle kaplı ayaklarının ucuna kadar geliyordu. Kız fark etmemiş gibiydi, hâlâ onun yüzüne odaklanmıştı. "Sömestr başladığından beri seni geceleri dışarıda görmek nadiren oluyor."

"Bana sıkıcı bir ezik demenin kibar yolu bu mu?" diye şaka yaptı.

Kadın homurdandı. "Kimsenin sana bunlardan biri olarak hitap ettiğinden şüpheliyim."

"Hayır mı?" Daha önce ilgilenmediğini söylemesine rağmen Rin başını eğdi ve sesini imalı bir şekilde alçaltarak, "O zaman insanlar benim hakkımda ne diyor?" diye sordu.

Arlet cevap verdi, muhtemelen az önce ona karşı kullandığına benzer, boğucu, çapkın bir tonda, ama Rin bunu duymadı. İzlendiğini hissettiği için bakışlarını başının üzerinden havuzun arka tarafına doğru çekmişti.

Kelevra'nın ona baktığı yere.

İmparatorluk Prensi kollarını taş çıkıntının üzerine uzatmış, çıplak göğsünü germiş, kristal berraklığındaki su gövdesinin uzunluğunu gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu. Ağzında bir lolipop vardı. Takım elbise ceketini giymediği için her iki omzunun üstünden dirseklerine kadar inen koyu mürekkepli dövmeleler görünüyordu. Yanında küçük bir grup vardı ama Rin'le göz göze geldiği anda sırtıttı ve hiç konuşmadan onlardan uzaklaştı. Suyun içinde ilerleyip Rin ve Arlet'in bulunduğu yere doğru gelirken hareketlerinde hiç acele yoktu.

Havuz tıklım tıklımdı ama herkes söylenmesine gerek kalmadan yolundan çekildi ve çok geçmeden Kel, gözleri hâlâ Rin'in gözlerine kilitlenmiş, Arlet'in yanına doğru kaymaya başladı.

"...gidip bir şeyler atıştırabilir miyiz? Buradan çok uzak olmayan şirin bir yer biliyorum," diye sözlerini tamamladı Arlet, Rin'in bunların hiçbirini anlamadığının farkında değildi.

Kelevra onun yerine, "Başka planları var," dedi.

İrkildi ve sonra gözle görülür bir şekilde soldu, geri çekilmeden önce ikisinin arasına baktı. "Özür dilerim. Fark etmemiştim."

Kelevra ona bir bakış bile atmadı, avuçlarını çıkıntıya yerleştirdi ve güçlü bir itişle kendini kaldırdı. Bir saniye sonra Rin'in önünde durdu, vücudundan sular damlıyordu, kırmızı mayosu vücuduna yapışmıştı

kaslı uylukları ve kalçalarının çıkık kemikleri. Sıkı bel bandının altından yukarıya doğru ince bakımlı mutlu bir iz uzanıyor, koyu renkli tüyler göbeğinde duruyordu. Üzerindeki altın vücut zinciri koşum takımı iki omzunun üzerinden sarkıyor, zincir katmanları göğsünden aşağıya doğru iniyor, her bir kıvrımın ortası karın kaslarının çukurlarını vurgulayacak şekilde dikkatlice boyutlandırılmış görünüyordu. En alttaki zincir göbeğinin hemen üzerine değıyor ve Rin'in bakışlarının gezinmesini kolaylaştırıyordu.

Başını kaldırıp baktığında Kelevra'nın sırtışının gözlerine ulaştığını görünce gözlerini kırptırdı.

Rin'in beyninde alarm zillerinin çalmasına neden olan belirgin bir sıcaklıkla birlikte.

Bakışmalar neyse ki birinin koşup Kel'e kabarık siyah bir havlu uzatmasıyla kesildi.

Onu aldı ve kıvrıcık saçlarına özel bir özen göstererek kurulandıktan sonra hâlâ beklemekte olan hizmetkâra geri attı. Sonra parmağıyla Rin'e işaret etti, Rin'in fark etmediğı bir yan girişe doğru beton çatı boyunca yürümeye başladığında onu takip etmesi için sessiz bir emir verdiğı belliydi.

Rin bir bahane uydurup gitmeyi düşündü ama buraya kadar gelmişti ve şimdi giderse bu, aynı amaçla tekrar çağrılmaya hazır olduğı anlamına . En iyisi bu işi bitirmektir.

Neyle karşı karşıya olduğunu daha iyi anlamak için dün etrafa sormuştu ve herkes İmparatorluk Prensi hakkında hemen hemen aynı şeyleri söylemişti.

Çabuk tepki verir ve sonuçlarını düşünmeye zahmet etmezdi. Değışken, düzensiz ve dürtüseldi. Kısacası, patlamak üzere olduğunu haber veren işaretlere sahip olma nezaketini bile göstermeyen bir saatli bombaydı. Böyle insanların iyi tarafı, çabuk sıkılma eğiliminde .

Rin'in tek yapması gereken bu tanışma ve selamlaşma faslını atlatmak, Kelevra'ya sıradan, ortalama bir adam olduğunu göstermektir; ideal olarak bu, adamın ilgisini kendi kendine kaybetmesi için yeterli olacaktı. Her halükârda ikisi de bunu sadece bir görev olduğu için yapıyordu. İmparatorluk Prensi'nin havuzda uzanıp misafirleriyle oyun oynamak varken Rin'le konuşarak vakit kaybetmek isteyeceğinden şüpheliydi.

Kelevra onları içeri götürdü ve kapı Rin'in arkasından otomatik olarak kapandı, ancak Rin sorduğu gibi takip edilip edilmediğini kontrol etmek için dönmedi. Bunun yerine, gri duvarların arasından geçerek ikinci kata çıkan dar merdivenlere yöneldi. Orada sola döndü ve koridorun sonundaki ilk odaya girdi.

Rin onun ardından içeri girdi, bir yatak odasında olduklarını fark edince kapı aralığında durakladı.

Bir yatak sağ duvara yaslanmıştı, altın rengi çarşaflar loş ışıktaki ve kapının tam karşısındaki tavandan tabana pencere duvarından içeri süzülen renkli neon patlamalarında parlıyordu. Yine altın rengi olan perdeler, dışarıdaki partinin tüm hızının görülebilmesi için geriye çekilmişti. On metre kadar yukarıdaydılar, çatı katının ve havuzun genişliğini görmek için mükemmel bir açı.

Uzun, alçak beyaz bir şifonyer sol duvarı kaplıyordu, üzerindeki boş alana video yansıtan bir holo-şerit orada bulunan birkaç şeyden biriydi. Deri ciltli eski görünümlü bir kitap yığını, altın bir elma heykeli ve birkaç cam heykel biblosu dikkatle sergileniyordu, ama hepsi bu kadardı.

"Buyurun." Kelevra ona banyoya açılan başka bir kapının yanındaki küçük mini buzdolabından bir kutu bira uzattı.

"Teşekkürler." Rin kabul etti ama kapağı açmadı, gözleri dövmelelere takıldı, artık İmparatorluk Prensi onları seçebileceği kadar yakındı.

Güller. Kalın ve ince narin çizgilerin bir karışımı. Pürüzlü yaprakların altında gizlenmiş dikenlerin ipucu.

"Ne koleksiyon ama," dedi aptalca, bakakaldığını fark ettiğinde. Belki de artık içmeliydi.

"Teşekkürler," dedi Kelevra. "Kısa süre içinde ekleme yapacağım."

"İmparatorluk mensuplarının mürekkep almasına izin verildiğini bilmiyordum." Bu aptalcaydı.

Burada ne işi vardı ki?

"Ne istersek yapmaya izniniz var."

"Tamam." Kutuyla oynadı ve sonra onu yerine koymak için şifonyere doğru ilerledi. "Bunu yapmak için pek uygun bir zaman gibi görünmüyor. Neden yarın kampüste bir şeyler planlamıyoruz?"

"Tam tersine," diye karşı çıktı Kelevra. "Burası mükemmel bir yer. Birini tanımak için sapkınlarla dolu bir partiye nasıl tepki vereceklerini görmekten daha iyi bir yol olamaz."

Rin söylentilere bakarak Kelevra'nın bu aptal görevi onun yoğun programına sıkıştırmaya çalıştığını düşünmüştü. Onun gibi biri zamanını bir okul danışmanlık programıyla harcamazdı.

Görünüşe göre İmparatorluk Prensi'ni hafife almıştı.

Gözleri hafifçe kısıldı.

"Devam et," dedi Kelevra. "Sor bana."

"Neyi sorayım?"

"Bunu neden yaptım. Banks'e işleri yeniden düzenlemesini söyledim, böylece benimle birlikte oldun."

"Yani itiraf ediyorsun?" Rin bunu beklemiyordu ama Kelevra sırtıttı.

"İnkâr etmeye çalışmaktan hiç rahatsız olmadım."

Açıkça Rin'in onun önerdiği gibi sormasını beklediği için ayrıntı vermeyince, Rin bir nefes verdi. "Peki. Bunu neden yaptın?"

"Neden yaptın?"

Rin kaşlarını çattı, ne demek istediğinden emin değildi.

"Birinci olabilirdin," dedi Kelevra, Rin'in omuzlarının gerildiğini fark etmiş gibiydi. "Bunu bıraktın. Ben sadece Banks'e beni başından beri yetenekli olmam gereken öğrenciye atamasını emrediyordum."

Yetenekli. Ne lanet bir sürüngen.

Kel başını eğdi. "Alındın." "Ben bir nesne değilim," diye onayladı Rin.

"Nerelisin sen?" Kelevra konuyu değiştirdi. "Burada altın saçlı insanlar var ama seninki sıcak kum gibi parlıyor."

Rin bir elini uzun saç tellerinin tepesinde bilinçsizce gezdirme dürtüsüne zorlukla karşı koydu. Bu adamın özellikle dikkatini çeken ve onu telaşlandıran şey neydi?

"Tibera," dedi. "Sıcak bir gezegen."

"Yani bunun gibi ıslak değil." Kel, yılın yarısından fazlasında yağmur yağdığı gerçeğini kastediyordu.

"Aslında çoğunlukla okyanus, yani... Oldukça ıslak." Rin hâlâ ne zaman stresli hissetse Akademi'deki havuza çekiliyordu. Dalgınca bakışları pencereye ve kendi yaşlarında yarı bitkin kadın ve erkeklerle dolu devasa havuza doğru kaydı.

"Hiç duymadım," diye itiraf etti Kelevra.

"Başka bir galakside."

Kelevra kaşlarını çattı ve elindeki bira kutusundan bir nefes çekti.
"Başka bir galaksiden buraya kadar mı geldin? Ne için?"

Omuz silkti, sanki önemli bir şey değilmiş gibi davrandı. Onun dikkatini önemli olduğu gerçeğinden uzaklaştırmaya çalışıyordu. "Manzara değişikliği."

Ağzının köşesi kalktı ama sırtması bir saniye sonra kayboldu.
Kelevra mırıldandı. "Anlıyorum."

Rin neden artık aynı şeyden bahsetmedikleri hissine ?

"Spor salonunda birlikte durduğun adam," diyerek konuyu bir kez daha sorunsuzca değiştirdi. "Arkadaşın mı?"

Rin onun kimi kastettiğini hatırlamaya çalıştı.

"Brennon mı?" "Kolunu omuzlarına dolamıştı."

"Brennon," diye onayladı. "Evet, biz arkadaşız."

"Sadece arkadaş mı?"

"Eğer kastettiğin buysa, şu anda kimseyle birlikte değilim." Rin soruya karşılık vermeyi reddetti, Kelevra'nın romantik hayatı hakkında soru sorulmasından çok hoşlanacağı hissine kapılmıştı.

Kel bekler gibi durakladı ve Rin'in sessiz kaldığını fark edince hafif bir hayal kırıklığıyla iç geçirdi. "Kesinlikle zor yoldan," diye kendi kendine ve yatağın yanındaki sehpalardan birine doğru ilerledi. Üst çekmeceyi çekiştirerek açtı ve içinden bir şey çıkardı.

"Demek suyu seviyorsun," diye sordu omzunun üzerinden, bedeni her ne yapıyorsa onu engelliyordu.

"Evet." Rin bir elini saçlarının arasından geçirdi. "Bak, eğer buysa-" "Senin komutanın olduğumu şimdiden unuttun mu?"

Ağzını kapattı.

Kel kıkırdadı ve arkasını döndü. "Daha önce hiç başka bir erkekle yattın mı?"

Bu açık soru karşısında Rin'in ağzı bir karış açık kaldı.

"Affedersiniz?" Kel yumuşak bir sesle, "Evet," diye cevap verdi.

"Ben sormadım."

"Bilmek istiyordun."

"Ben yapmadım." Sadece biraz merak ediyordu ama bunu yüksek sesle itiraf etmesine imkân yoktu.

"Beni çekici buluyorsun."

Rin tek omzunu kaldırarak, "Herkes seni çekici buluyor," dedi. "Bu kişisel soruların amacını anlamıyorum, İmparatorluk

Prensim. Bana öğretmek için görevlendirildiniz-"

Kelevra pencerelere doğru ilerleyerek, "Sen bana atandın," diye düzeltti. Aşağıda, camdan sızan müzik ve kahkaha sesleri duyuluyordu ve Rin'i yanına çağırmadan önce bir an durup arkadaşlarını izledi.

İstemiyordu ama ayakları harekete geçti, bu hıyarın aslında komutanı olduğunu hatırlamak kafasında çınliyordu. Bunu berbat etmeyi göze alamazdı, İmparatorluk Prensi'nin onu yüzüstü bırakmasına yol açacak kadar haddini aşan bir şey yapamaz ya da söyleyemezdi. Akademi'de öğrenmesi gereken daha çok şey vardı. Başarısızlık bir seçenek değildi.

Rin henüz onun yanına gelmemişti ki, aniden güçlü bir el onu ensesinden yakaladı ve yüzüstü cama çarptı. Yankılandı ama tuttu, avuç içleri sert yüzeye çarparak kendini tamamen bastırmaktan alıkoymaya çalıştı.

Kelimenin hiçbir anlamıyla zayıf değildi.

Ama Kelevra daha güçlüydü.

"Bana adımla hitap etmeni söyledigime eminim," Kel'in ağzı yakındı, Rin'in kulağının kıvrımına santim bile yaklaşmadan kelimeleri mırıldandı. Hoşnutsuzluğu çok açıktı. "Aşağı bak."

Rin yaptı, dikkat çektiklerini fark ettiğinde nefesini içine çekti. Çatı katındaki partililer dikkatlerini çekmişti, bazıları Kelevra'ya bağırıp çağırıyor, biralarını ona doğru kaldırıyorlardı.

"Oyun oynadığımızı sanıyorlar," diye onu bilgilendirdi Kelevra, önü Rin'in sırtına kapanacak şekilde yaklaşarak. "Haksız değiller."

"Geri çekil." Dişlerini sıktı ve camlardan uzaklaşmaya çalıştı, ancak elmacık kemiğini acıtacak kadar sert bir şekilde camlara çarptı.

"Yarışmayı neden mahvettin?" Kelevra tekrar sordu. "Ben yapmadım."

"Yalancı."

"Kanıtın var mı?" Tabii ki . Rin dikkatli davranmıştı. Yarışmaların filme alınmadığından emin olmak için önceden kontrol etmişti. Bazı dersler ve etkinlikler çekiliyordu ve onlarda daha sinsi davranması gerekiyordu ama bu çocuk oyuncağıydı. Ya da o öyle sanıyordu. Görünüşe göre sandığı kadar kurnazca geri çekilmemişti.

Gerçi öyle olsa bile, başı o kadar da belaya girecek gibi değildi. Banks büyük olasılıkla bir tokat atar ve bir hafta kadar temizlik görevi verirdi. Önemli bir şey değil.

Tek endişesi bu olsaydı, Rin bunu kolayca kabul eder ve Kelevra'nın hak ettiğini düşündüğü gereksiz güç gösterisine bir son verirdi. Ama değildi ve yapamazdı da. Eğer işi batırdığını kabul ederse, nedeni sorulacaktı ve bunu yapamazdı. Sonuçları ne olursa olsun.

Kel ona, "Ben sabırsız bir insanım," dedi.

Rin çenesini kapalı tuttu. Kafasının içinde, bildiği tüm dilleri kullanarak adama milyonlarca kez küfretti. O güzel surata bir yumruk atabilmeyi diledi. Birinin İmparatorluk Prensi'ne yumruk atmaya cesaret edebileceğinden şüpheliydi.

"İnsanların sana bakmasından utanıyor musun?" Kelevra daha sonra Rin'in beline sert bir şey çarpacak şekilde yaklaşarak sordu.

Nefes nefese kaldı, bu kez tamamen şok olmuş bir halde sessizliğe gömüldü. Kelevra tahrik olmuştu.

Kendini toparladığında Rin, "Belli ki değilsin," dedi.

"Hiç de değil," diye kabul etti, Rin'in uzaklaşmak yerine duvara yaslanmaya çalışmasını görmezden gelerek ona iyice sokuldu. "Seyirciler beni hiç rahatsız etmedi, izlenmek benim için doğal bir şey. Ancak sen... radarın altında kalmak istiyor gibisin. Neden acaba?"

"Merak etmeye devam et." Sınıfta kalmamak buraya kadarmış. Rin kendini kaybetmek üzereydi ve bu gerçekleştiğinde Kelevra'nın onu geçmesine imkân yoktu.

"Ereksiyonumu sana sürttüğüm için mi kızgınsın," diye mırıldandı, tam da bunu yapıyor, kalçalarını biraz daha sallıyordu, "yoksa bunu başkalarının önünde yaptığım için mi? Durabilirim."

"Yap."

"Daha bitirmemiştin," diye kıkırdadı Kel.

"Beni buraya sevişmek için çağırdıysanız, ilgilenmiyorum," dedi Rin.

"Eminim aşağıda çok daha istekli birini bulabilirsin."

"Onlarla ilgilenmiyorum."

"Seninle ilgilenmiyorum."

"Erkeklerle ilgileniyor musun?" Kelevra sordu, Rin cevap vermeyince sırtıttı, yine de cevabını aldığı belliydi. "Beni çekici buluyor musun?"

Evet. "Hayır."

"Yalancı." Homurdandı. "Her zaman bir yalan sezebilirim, buna diplomatın

Ben.

"Diplomatlar barışı sağlamak için vardır."

"Ve bunu yapmak için birini okuyabilmeniz gerekir. Her şeyi ortaya çıkar

onların... eğilimleri." Sanki farklı bir kelime kullanmak istemiş ama son anda taktik değiştirmiş gibiydi.

Rin'in tüyleri diken diken oldu.

"Kolay yoldan gitmek istemediğine emin misin?" Kelevra'nın sesi öyle ya da böyle onun için fark etmezmiş gibi geliyordu.

Rin yapmalı. Bir şeyler uydurmakta iyiydi, İmparatorluk Prensi'ni de diğer herkesi oynadığı gibi oynayabilir ve bu işi bitirebilirdi. Yine de, Kelevra'nın bir şekilde yalanlarını anlayacağını, az önce yaptığı yorumun hiç de şaka olmadığını hissediyordu.

Kelevra sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi, "yalan söylenmesine katlanamam," dedi

Yalan söyleyip Kelevrayı , sınıfta kalırdı. Eğer ona yumruk atarsa, sınıfta kalırdı.

Bu kendini köşeye sıkışmış olarak bulduğu ilk sefer değildi, peki bu özel durumla ilgili onu gerçekten kapana kısılmış gibi hissettiren şey neydi? Kelevra'nın statüsü olmalı. Rin hiçbir zaman güç sahibi birine güvenmemişti, böyle insanların gücü nasıl kullandıklarını ilk elden tecrübe etmişti.

"Bak ne diyeceğim," diyerek onu bir kez daha şaşırtan Kelevra, Rin'e dönüp yüzünü ona dönmesi için yer açmak üzere geri çekildi, "Bırakayım da tonu sen belirle. Buna ne dersin? Senden beş adım önde olduğum açık olduğuna göre, sana bir şans vereceğim."

"Ne için bir şans?" Adam ensesini ovuşturarak ona şüpheyle baktı.

"Oyunu seçmek için," diye yanıtladı

Kel. "Ya oynamak istemezsem?" "Bu bir seçenek değil."

"Neden olmasın?" Adamın tonlarca arkadaşı vardı, hatta şu anda evinde koca bir parti düzenleniyordu.

"Çünkü seni gördüğüm anda gideceğimize karar vermiştim," diye itiraf etti Kelevra. "Eğer ilgimi çekmek istemiyorsan, ben seni izlerken bu kadar ilginç davranmamalıydın."

"Senin izlediğini bilmiyordum." Elbette, son sınıfın Banks'le birlikte onları inceleyeceği söylenmişti ama bu Rin'in özellikle Kelevra'nın aralarında olacağını bildiği anlamına gelmiyordu.

"Anlambilim. Sıkıcı. Ancak bu," diyerek elini kaldırdı ve üst çekmecedan aldığı şeyi gösterdi. Avucunda biri beyaz, diğeri siyah, oval biçimli iki küçük hap duruyordu. "Bu çok eğlenceli olacak."

Evet, asıl soru kimin için olduğuydu. Rin bir şekilde onun için olacağından şüpheliydi.

"Birini seç," diye talimat verdi Kelevra, onları uzatarak. "Zaman kaybetmekten hoşlanmıyorum ve senin de insanları oyaladığın hissine kapılıyorum, bu yüzden bu bizim sadede gelmemize yardımcı olacak."

"Bu da ne demek şimdi?" Haksız değildi ama Rin yine de hafifçe bozulmuştu.

"Bu şu demek," Kel'in bakışları parlaklığını biraz yitirdi ve sabrı gerçekten tükenmeye başladığında sertleşti, "Nazik davranıyorum. Bu çok sık olan bir şey değil. Nezaketle kabul edersen, gece ne şekilde biterse bitsin, belki sana karşı yumuşak davranmaya karar veririm."

Rin şifreli saçmalıklarla konuşmanın kardeşinin kişisel dili olduğunu sanıyordu ama görünüşe göre Kelevra da bu dilde akıcıydı. Tereddüt etti, haplara baktı ve ne yapacağına karar vermeye çalıştı. Hangi bakarsa baksın, sıkışıp kalmıştı. Dışarı fırlarsa-

Kelevra, "Kapiya doğru bir adım atarsan bunu ve diğer tüm seçenekleri bir çırpıda elinden alırım," diye uyardı. "Bunların ikisini de boğazına tıkarım, öğrenci. Belki de bunu en baştan yapmalıydım." Dudaklarını büzdü, aslında düşünüyordu. "Aslında çok geç değil..."

Rin'in eli fırladı ve beyaz hapi kaptığı gibi ağzına atıp kuru kuru yuttu. "Şimdi mutlu musun?"

"Bir dakika bekle," dedi Kelevra, ama öfkesinin bir kısmını kaybetmiş, gözlerinin kenarları yumuşamıştı.

"Ne tür bir uyuşturucuydu o?" Rin uyuşturucu kullanmazdı. Nadiren içki de içerdi. Kontrol onun dünyasındaki en önemli şeydi ve bazen hoşuna gitse de vazgeçmeyi göze alamayacağı bir şeydi. Elinin tersiyle ağzını ovuşturdu. "Cidden mi? Bana ne verdin? İzi sürülebilir mi?"

"Üç hafta daha uyuşturucu testi yapılmayacak," dedi Kelevra.
dedi.

"Elbette bunu biliyorsun." İmparatorluk Prensi'nin
Başım belaya girecek ve gezegeni kötü gösterecektim.
Kelevra ona "Ben uyuşturucu kullanmıyorum,"
dedi.

"O zaman neden beni yarattın?" Rin alay etti. "I-" Alt bölgesine
saplanan bir sancı onu kısa kesti.

İçine bir sıcaklık yayılmaya başlamıştı ve kaşlarını çatarak bunu
hissetmeye çalışmak için durakladı. Cildi kızarmaya başlamıştı ve...

Dehşetle bakışları kalçalarının arasına kayd. Sikiinin üniforma
pantolonunun içinde şişmeye başladığı yere.

Gözlerini kırıştırdı ve sonra tekrar kulaktan kulağa sırtan
Kelevra'ya baktı.

"Seni piç kurusu." Bir şehvet dalgası aniden ve hiçbir uyarıda
bulunmadan içinden geçti ve Rin bir iniltiyle dizlerinin üzerine çöktü.

Bölüm 3:

Kel, Harbiyelinin yere düşerken sağ elinin topuğunu kalçalarının arasına sıkıştırmasını izledi. Teni parlıyor, kulaklarının ucunda ve yanaklarının keskin yükselişinde sıcak pembeye dönüşüyordu. Kelevra'yı havuzda ilk gördüğünde gözlerinin arkasında bir ilgi kıvılcımı vardı, Kel bunu görmüştü ve bu onun kitabında devam etmek için fazlasıyla yeterli bir davetti.

"Piç kurusu," diye homurdandı Rin sıkılmış dişlerinin arasından, avucuna doğru sallanırken, son anda kendini tutmuş gibi görünüyordu. Elini çekti ve Kelevra'ya dik dik baktı, nefret, şehvet ve uyumsuz gözlerinde dönen başka bir şeyin ipucu.

Korkuya çok benzeyen bir şey.

Kelevra içine çekti, Rin'in özel kokusu olan deniz tuzu kokusunun burun deliklerini işgal etmesine ve diğer adamı doldurmak için sabırsızlandığı şekilde onu doldurmasına izin verdi.

"Heterokromi," dedi çoğunlukla kendi kendine, başını eğerek Rin'in her bir gözünün arasına bakabildi. "Çok güzeller." Sağdaki soluk pastel bir mavi, soldaki ise pastel bir yeşildi. "Gerçi bu tonları daha önce hiç görmemiştim."

"Bana ne verdin?" Rin gözlerini sıkıca kapadı ve sonra soluk soluğa karın kaslarını sıktı.

"Zehri sen seçtin," diye hatırlattı Kelevra, öğrencisinin içten etkilere karşı savaştığını izlerken içinden adrenalin akıyordu. Bu özel ilacı daha önce hiç kimse üzerinde kullanmamıştı -bu onun tarzı değildi- ama Madden'den birini havaya sokabilecek bir şey getirmesini istediğinde, çılgın en iyi arkadaşı en uç yolu seçmişti.

Siyah hapı iki parmağının arasında yuvarlayarak havaya kaldırdı. "Bu sana doğruyu söyletirdi. Gerçekten derinlemesine bir konuşma yapabilirdik. Tanışmak için bütün gece ayakta kalabilirdik."

Rin'in kaslarının arasındaki nokta çatıldı. "Neden bunu kulağa hoş gelecek şekilde söylemediğin hissine kapılıyorum?"

Kelevra onun önünde çömelerek, "Muhtemelen gösterdiğinden daha zeki olduğun içindir," diye söylendi. "Göz geldiğimiz ilk andan itibaren bunu hissettiğini söyleyebilirim."

"Sende bir tuhaflık var," diye kendini tutamadı Rin, belki de onu kontrol altına alan yoğun ihtiyaç dalgaları , belki de artık Kelevra'yı kızdırmak umurunda olmadığı için.

Herkesin bir sınırı vardır. Belki de uyuşturulmak onun sınırıydı. Eğer öyleyse, bu çok yazık olurdu.

Kel daha yeni başlıyordu.

Kel bir şey söylemeyince Rin, "Gözünde," diye ekledi.

"Tekil mi?" İlginç.

Rin başını salladı. "Sağdaki sahte, değil mi? Dışarıyı görebiliyor musun?"

Çok az insan bunu biliyordu ve daha da azı aradaki küçük farkı fark edecek kadar yaklaşmıştı. Kel etkilenmişti.

"Bu bir implant," diye açıkladı. "İçgörü Gözü. Bilgisayar. Beynime ve çoklu levhama . Evet, görebiliyorum ama bu normal bir gözden farklı. Birincisi, ortalama bir insandan çok daha fazlasını görebiliyorum, örneğin kalp atış hızınızı -ki asansörden indiğinizden beri sürekli artıyor. Ayrıca vücut sıcaklığınızı da görebiliyorum - o da yükseldi."

"Evet," diye tersledi Rin, "çünkü bana öyle bir ilaç verdin ki aletim kopacakmış gibi hissediyorum!"

Kel güldü. "Akademideki herkes senin eğlenceyi seven, sakın bir birey olduğunu söylüyor. Ama değilsin, değil mi? Pis bir ağzın ve pis bir zihnin var. Havuzda beni neredeyse gözlerinle beceriyordun."

"Hayal görüyorsun!" Kel ona dokunmak için uzandığında Rin onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

Kızmakta sonuna kadar haklıydı ama yine de Kelevra bu reddedilme karşısında içinde bir öfke kıvılcımı hissetti. Eğer daha iyi bir insan olsaydı, buradan fırlayıp gider ve Harbiyeliyi ihtiyaçlarını kendi başına halletmesi için yalnız bırakırdı. Aslında, daha iyi biri olsaydı, muhtemelen en başta ona hapi vermezdi. Ama merak etmişti, seçim Rin'e bırakılırsa gecenin nasıl görmek istiyordu.

"Eğer yardımı olacaksa, sadece bedenle ilgilenmiyorum," diye açıkladı, Rin'in bunu duyunca sertçe soluduğunu fark etti. "Siyah hapi seçmiş olsaydın gerçekten konuşmaya razı olurdu. Ne yazık ki ." Ayağa kalktı,

Rin'e bakıyor, hissettiği açlığı maskeleyen zahmetine girmiyordu. Aleti çoktan şişmiş ve ağrımaya başlamıştı, ucu mayosunun üstünden dışarı çıkıyordu.

Rin fark ettiği anda geriye doğru sıçradı ve sert bir gümbürtüyle pencereye çarptı.

"Seyircileri unuttun mu?" Kel çenesiyle Rin'in omzunu işaret ederek sordu. "Senin olayın bu mu?"

"Ne?" Rin şöyle bir baktı, sonra gözlerini kocaman açarak geri döndü. "Hayır." "Emin misin?"

"Kes şunu," diye emretti. "Bana akıl hocalığı yapman gerekiyordu," elini sikine doğru salladı, "bana seks hapları vermen değil!"

Kel homurdandı. "Seks hapları." Bu çok komikti. "Sen zaten benim için ateşliydin Rin, ben sadece seni hızlandırdım."

"Değildim ve böyle bir şey olmayacak."

Kelevra görüşünün sağ köşesinde asılı duran küçük sembolün yukarı sıçramasını izledi, bu Rin'in kalp atış hızının bir kez daha arttığını gösteriyordu. Harbiyelinin yutkunurken boğazı titredi ve Kel'in gözündeki sansürcü de bunu izledi, *endişeli* kelimesi ekranda belirdi. Göz belirli tepkileri algılayabiliyor ve bu tepkilerin neye yönelik olabileceğini tahmin edebiliyordu.

Okumalara göre, Rin çok endişeliydi. Ve azgın.

Çok, çok, azgın.

Kel, Rin'in hapi almadan önce öyle olmadığına inanmaya devam etmek istediğini anladı ama o daha iyisini biliyordu. Rin'in onu havuzda ilk gördüğünde nefesini nasıl tuttuğunu görmüştü. Gözlerinin onu boydan boya nasıl taradığını, göğsündeki altın zincirleri nasıl incelediğini görmüştü.

Rin onu istiyordu, en azından fiziksel olarak.

İnsanların kafalarına girmek Kelevra için büyük bir heyecan kaynağıydı. İnsanların blöflerini görmeyi ve en başta neden yalan söyleme zahmetine girdiklerini anlamayı severdi. Kimse dürüst değildi, tek bir kişi bile, ama seviyeleri, mazur görülebilecek gri alanlar vardı. Rin'in ne tür sırları olduğunu ve sonunda tüm bu çabaya değip değmeyeceğini ya da sıradan ve aptalca bir şeye dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ediyordu.

Mesela, ya adam birinci sırada olmanın getireceği ekstra ilgi ve çalışmayı istemiyorsa?

Sıkıcı.

"Daha önce bir erkek tarafından sikildin mi?" Kelevra Rin'in irkilmesini izleyerek sordu. "Bu sefer cevap vermek senin yararına olacak."

Rin açıkça tartışmak ya da ona küfretmek istiyordu ama tekrar yutkundu ve sonra gergin bir sesle, "Evet," dedi.

"Son zamanlarda mı?"

Tereddüt etti. "Hayır."

Kel bunun bir yalan olup olmadığını anlamak için ölçümlere baktı ama gözüne göre Rin doğruyu söylüyordu. "Son seferden bu yana ne kadar zaman geçti?"

"Ciddi misin?" Rin

homurdandı. "Ben-"

"Tür kelimesini ağzına alırsan yemin ederim öbür gözüne de bıçağı saplarım," diye tersledi Rin, sonra bir anda kiminle konuştuğunu hatırlar gibi oldu. Sinmedi ama Kelevra'nın tepkisini beklerken içinde bir endişe titreşimi belirdi.

Kelevra da bekliyordu. Normalde böyle bir şey onu kızdırır ve şimdiye kadar birkaç kemiğini kırmış olurdu. Boş tehditleri umursadığından değil, konu gözlerine geldiğinde anlaşılır bir şekilde biraz hassas olduğu için. Yine de öfke patlaması yoktu. Kızgınlık ya da bir şeyleri kırma ihtiyacı yoktu. Onun yerine aleti seğirdi.

"Bunun için savaşmak ister misin?" diye sordu, teklifiyle kendisini şaşırtmıştı. Kelevra istediğini sormadan almaya alışkındı. Rin'i ilk gördüğü andan beri onu istiyordu, o ipeksi kum rengi saçları hissetmek, o gür dudakların tadına bakmak istiyordu. Aletinın etrafında orgazm olurken adını haykırırken kulağa nasıl geldiğini bilmek istiyordu.

Rin'e daha önce söyledikleri tamamen yalan değildi. Harbiyeliyle yatmaktan daha fazlasıyla ilgileniyordu. Ama yarışmayı neden öğrenmek, listesindeki diğer şey seks olduğunda oldukça alt sıralardaydı.

Kel aynı anda sadece tek bir kafayla düşünebileceğini bilecek kadar zekiydi ve bundan rahatsız bile olmuyordu. Neden olsun ki? O, en büyük kız kardeşleri tarafından şımartılan İmparatorluk Prensi'ydi, biri şu anki Canlılık İmparatoru, diğeri ise taht için sırada. Herhangi bir gerçek sonuçla karşılaşma riski altında olduğu tek zaman, ailesi ile gezegeni Diar'larla birlikte yöneten bir suç örgütü olan Brumal arasındaki hassas dengeyi bozacak bir şey yapmasıydı.

Brumal tahtının varisi Baykal Void yine de bir dosttu. Kel ona saygı duyuyordu ve o da ona saygı duyuyordu ve bu nedenle her zaman

Void söz konusu olduğunda her şeyi enine boyuna düşünmek için fazladan bir dakika ayırdım. Ama bunun dışında her şey...

"Seninle seks yapmayacağım," dedi Rin ama kalçalarını yeniden sallamaya başlaması, aksi takdirde bu sözlerin taşıyacağı kesinliğin çoğunu ortadan kaldırdı.

Kelevra daha önce hiç kimseyi zorlamamıştı, bu düşünceyi tatsız bulduğu için değil -hatta zorlaması gerektiğini bildiği halde- hiç zorlamak zorunda kalmadığı için. İnsanlar her zaman kendilerini onun önüne atardı. Onlara yaklaştığında hiç kimse ona hayır demeye yaklaşmamıştı.

Rin hayır demişti.

Sadece Kel'in umurunda değildi.

Kelevra ona, "Şu anda o kışına bir kurşun sıkabilirim ve kimse kılını bile kıpırdatmaz," dedi. Kaba olmaya çalışmıyordu, sadece gerçekleri söylüyordu Rin gibi insanlar, bir şeyler hisseden dost canlısı olanlar, bir şeylerin açıkça söylenmesine ihtiyaç duyarlardı, böylece bu kadar çok mücadele etmeyi bırakırlardı. "Bunun yerine, seni sikimle beslemek niyetindeyim."

"Ben-"

"Ben İmparatorluk Prensiyim, Harbiyeli," diye hatırlattı karanlık bir sesle, büyüleyici maskesinin bir kısmının kaymasına ve gerçek yüzünün ortaya çıkmasına izin vererek. "İstediğim zaman istediğim kişiyle yatarım. Hiçbir şey ve hiç kimse bana bir şeye sahip olamayacağımı söyleyemez, buna sen de dâhilsin." Bu, normalde insanların dehşet içinde kaçışmasına neden olan türden bir şeydi ama Rin sanki onu ilk kez görüyormuş gibi sadece ona odaklandı.

"Ah." Sözcük dudaklarından döküldü ve Rin'e bir anlayış geldi. Rin sanki büyük bir gizemi çözmüş gibi kendi kendine başını bile sallıyordu.

"Öyle mi?" Kelevra kaşlarını çatı, ilk öfke belirtisi nihayet ortaya çıkmıştı. Rin'in hâlâ kendisinden o kadar da korkmuyor gibi görünmesinden hoşlanmamıştı. Bunu gerektiği ciddiye almıyor gibi görünmesi de hoşuna gitmemişti.

Muhtemelen 1.80 boylarında, Kel'den yaklaşık bir santim kısa, geniş omuzlu ve sıkı bir vücuda sahip iri bir adam olduğunu düşünürsek, Rin büyük olasılıkla kimse tarafından itilip kakılmaya alışık değildi. Belki de bu yüzden, uyuşturulmuş ve azgın olmasına rağmen, Kel' üzerinde açıkça hissettiği çekime direniyordu.

"Benim sıram," dedi Rin, kabul etmesini beklemeden, "Sence beni uyuşturmak doğru mu, yanlış mı?" diye sordu.

Kel kaşlarını çattı. "Öyle ya da böyle bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum."

Rin yine kendi kendine başını salladı. "Peki ya tecavüz? Hayır dersem beni zorlayacaksın, değil mi?"

"Seni istiyorum," diye omuz silkti. "Ve ilaç kendini iyi hissetmene yardımcı olacak, başka bir şey olmasa bile."

"Yani ilacı aldığma memnun musun?"

Neler oluyordu? Kelevra neden birdenbire kendini ayakkabısı diğer ayağın üzerindeymiş ve karanlıkta kalan oymuş gibi hissetti? "Hangi hapi alacağın umurumda bile değil. Umurumda olsaydı, sana hiç seçim şansı vermezdim."

"Ve sana muhtemelen küçük bir kalem penisin olduğunu ve ilk etapta birini incitmek zorunda kalmadan onu kaldıramayacağını ve vücut zincirinin aptalca ve yapışkan olduğunu düşündüğümü söylersem, nasıl-"

Kel öne fırladı, Rin'i ayağa kaldırdı ve boğazından tutarak kabaca pencereye yasladı. Onu tamamen sıkmaktan alıkoyan tek şey Rin'in bakışlarındaki bilmiş parıltı ve sikinin hâlâ zonkluyor .

"Ne haltlar karıştırıyorsun, öğrenci?" diye homurdandı, alçak sesle ve tehlikeli bir şekilde, içinde kıvrılıp duran, tüm iyi duyguları yok edip yerine öldürme dürtüsünü koymakla tehdit eden tüm kötülüğün yüksek sesle ve net bir şekilde duyulmasını sağladı.

Ama bunu duyduktan sonra bile -ve tehdidi anladığı o kadar açıktı ki- Rin irkilmedi.

"Sosyopat, değil mi?" diye sordu. Kel'in eli titredi.

Rin'in mükemmel biçimli dolgun dudaklarının köşesi kendini beğenmiş bir şekilde yukarı kalktı. "Ben de insanların sırlarını araştırmayı seviyorum, Kelevra."

Çocukken, dadısının balkondan aşağı atılmasıyla sonuçlanan beşinci öfke nöbetinden sonra teşhis konmuştu. Sonrasında, dadısının gitmesine üzülmüştü çünkü başka kimse ona onun gibi masal okumuyordu ama bunun dışında pişman olmamıştı. Beynini kafatasının içinde tutmak istiyorsa, ona yeşilin aslında onun rengi olmadığını söylememeliydi.

Kel *her* renkte çok güzel görünüyordu. Orospu.

Kel sessiz kaldığında Rin, "Bu düşüncesizceydi," diye devam etti. "Beni gördün ve parlak ve yeni olduğum için beni istedin. Beni becerecek, sıkılacak ve yoluna devam edeceksin, değil mi? Senin gibi insanlar genellikle böyle yapar."

"Dikkatli ol, öğrenci." Diğer adamın şu anda onu analiz etme şeklinden hoşlanmamıştı. Sanki Kel dürtölüp kışkırtılacak bir laboratuvar faresiydi.

"Bana yapmaya çalıştığın şeyin aynısını ben de yapıyorum," diye Rin. "Yine de sanırım ikiyüzlölük senin anlayabileceğin bir şey değil, değil mi? Bu, her zaman haklı olmadığını kabul etmek anlamına gelir ve şüphesiz bu senin mücadele ettiğin bir şey."

Kelevra, "Kurşun ihtimali kulağa çok daha cazip gelmeye başladı," diye uyardı. "Ya da belki konuşmanı engellemek için ağzını bir şeyle tıkamalıyım."

Rin, "Ağzım tıkalıyken size neden yarışmaya katıldığımı söyleyemem," dedi.

Sinirlenen Kel, elini Rin'in aletine vurarak onu sıktı yüzündeki ifadeyi silecek kadar sert bir şekilde pantolonunun içinden geçirdi. Harbiyelinin nefesi kesilir kesilmez, biraz gevşedi, taşaklarını avuçlamak için aşağı kayd ve elindeki ağırlıklarını test etti.

Rin inledi ve dokunuşa doğru eğildi, sonrasında kendisine öfkelenildiği belliydi. Bakışları tüm gücüyle geri dönmüştü ama pembe dili dudaklarının arasından kayarak onları ıslattı ve uyuşturucunun onu o uyarılmışlık halinde kilitli tutmaya devam etmesiyle alnındaki ter parıltısı eşlik eden nefreti azalttı.

Rin'in sonunda ondan nefret etmesi Kelevra'nın umurunda değildi. Etmüyordu. Çünkü adam haklıydı. Büyük olasılıkla Kel onunla yatacak, onu kafasından atacak ve sabah sıkılmış bir şekilde uyanacaktı. Aynı kişiyle asla iki kez yatmamıştı ve sırf Rin'in yarışmadaki amacını biraz merak ettiği için bunun değışeğinden şüpheliydi.

"Bunun için savaşmak isteyip istemediğimi sormuştun," diye hatırlattı Rin. "Bu hâlâ bir seçenek mi?"

"Fikrini mi değıştiriyorsun?" Kel gözlerini kıstı.

"Evet. Artık ne olduğunu biliyorum. Bu her şeyi değıştirir. Bir perspektife oturtuyor diyebiliriz."

Rin'in aslında bunun ona daha iyi bir bakış açısı, Kelevra'yla başa çıkmak için daha iyi bir yol sağladığını kastettiğini bilmiyordu. Hâlâ bundan kurtulmaya, kaçmaya çalışıyordu, sadece koşullara uyum sağlıyor, kendini korumak için adapte oluyordu. Bu zekiceydi.

Zeki olmak seksiydi.

Kelevra bir bacağını Rin'inkinin arasına sokup dizini deneysel olarak pantolonundaki şişkinliğe sürttü.

Rin'in gözleri kapandı ve temas karşısında inleyerek başını geriye eğdi. Kendini Kel'e sürtmeye başladı, utanmadan uzanıp kalçalarını kavrayarak onu kendine yakın tutmaya çalıştı.

"İlaç etkisini gösteriyor," dedi Kelevra ve Rin boğazının arkasından onaylar gibi bir ses çıkardı ama gözlerini açmadı. "Hâlâ dövüşmek istiyor musun?"

Rin bunu düşündü. "Şu anda bu şekilde dışarı çıkarsam, üzerime gelen ilk kişinin üzerine atlarım, bunu biliyorum."

"Şimdi üzerine geliyorum."

"Bu durumda sebebi sensin."

"Kesinlikle," Kelevra Rin'in pantolonunun düğmesini çözdü ve avucunu iç çamaşırının kemerinin altından geçirerek Rin'in aletini kavrayana kadar aşağı kaydırды. Sıcak, ağır ve ıslaktı, şimdiden meniyle kaplanmıştı. "Benim için sızdırıyorsun."

"Senin için değil," diye başını salladı ve Kel yumruğunu sert boyuna doğru cezalandırıcı bir şekilde indirdiğinde haykırdı.

Kel kıkırdarak, "Kapıya ulaşmaya çalışmanı ve ulaşmadan seni yakalarsam teslim olmanı önerecektim," dedi. "Ama bu işe yaramayacak."

"Hayır," diye kabul etti Rin. "Öyle değil. Kendimi yanıyor gibi hissediyorum. Kaçmak söz konusu bile olamaz." Tekrar inledi. "İyi Işık, senden nefret ediyorum."

"Rin Varun, kıcımın Akademi'sindeki en iyi adam. Brumal'dan daha çok küfrediyorsun ve bu da bir şey söylüyor." Kel onun da hoşuna gittiğini fark etti. Kavgı ve kıvılcım hoşuna gitmişti. Rin'i yere yatırıp yükünü boşaltmaya zorlamayı düşündükçe siki kalkıyordu. Rin'in içine girerken ağzından çıkan küfürleri dinlemek.

"Bana iyi davranan insanlara ben de iyi davranıyorum," diye karşı çıktı Rin. "Ben nazik davranıyorum," diye düzeltti Kel.

Rin homurdandı. "Senin versiyonun sanırım."

"Ne? Artık gözümle ilgili tehditler yok mu?"

"Hayal kırıklığına uğramış gibi görünme," dedi Rin. Hâlâ Kelevra'nın yumruğuna doğru sallanıyordu, ama itişler sığıdı, hareketleri fiziksel tepkisine karşı savaşıyormuş yapmacıktı. "Bir dakika içinde uygun bir hakaret bulacağım."

"Kendini kontrol edemiyor , değil mi?"

Rin durakladı, gözleri tekrar açılarak onunkilere kilitlendi. "Tek yaptığım kendimi kontrol etmek."

"Öyle mi?" Kel açık pantolonuna dikkatle baktı. "İtiraf etmeliyim ki, olağanüstü bir iş çıkarıyorsun. Bana ilacın etki etmeye başlamasının tam beş dakika sürdüğü ve onu kullanan herkesin sonrasında kesinlikle aklını kaybedeceği söylendi. İstiyorsun ama delirmenin eşiğinde gibi görünmüyorsun. Henüz değil. Gelecektir. Oraya varman için sana bir dakika daha ayırabilirim."

Çatıdaki şarkı değişti, ritmi daha da yükseldi ve Rin bir şekilde uyuşturucunun çekimine karşı daha da fazla savaşmayı başardı. İki avucunu Kelevra'nın göğsüne dayadı ve tüm gücüyle itti.

Kel tökezleyerek geri çekildi, eli o sert sıcaklıktan koparılırken hırladı. Rin konuşmaya başlayınca öfkesi anında yatıştı.

" kapat," . "Ve ben yapacağım." "Gerçekten mi?"

"Bu sadece seks," diye tersledi Rin, hafifçe eğilerek kendi eliyle kendini tutmaya çalıştı.

Kelevra ileri atıldı ve bileğine yapışarak kolunu yukarıda tuttu. "Hiç sanmıyorum."

Rin hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı.

"Yardım ister misin, öğrenci?" Kel yaklaşarak alay etti. "Eminim kasıklarındaki ağrıyı kesmek için neye ihtiyacın olduğunu biliyorumdur." Aleti Rin'in kalçasına müstehcen bir şekilde çarpacak şekilde döndü.

"Kapat. Kör. Körleri kapat," diye ısrar etti, sonra Kel'in bakışlarını yakaladı, oradaki kararlılık ve vaat neredeyse İmparatorluk Prensi'nin ayaklarını ikinci kez yerden kesmeye yetecekti. "Ve sonra beni becererek bunu düzelt."

Sıfırdan yüze kadar.

Görünüşe göre içgüdüleriyle hareket eden tek kişi Kel değilmiş.

"İyi vakit geçireceğini biliyordum." Uzaktan kumandaya uzandı ve panjurları anında kapatacak düğmeye bastı, sonra Rin'in fikrini değiştirmesine fırsat vermeden onu yatağa itti.

Tam istediği yerde.

Bölüm 4:

Rin . Kelimenin tam anlamıyla değil ama yanıyor da olabilirdi. Cildi çok sıkı, boğazı kaşınıyor ve çiğ hissediyordu ve aleti... İyi Işık, aleti o kadar sertti ki tek bir dokunuşta kırılabileceğini düşündü. Alçı gibi kopacak ve onu kardeşinin her zaman ziyaret etmek istediği müzelerdeki o siksiz heykellerden birine dönüştürecekti.

Rin müzelerden nefret ederdi.

Ve siksiz bir heykel olmak istemedi.

Kelevra onu yerden kaldırdı, altın zincirlerin altında sergilenen tüm o gösterişli, bronzlaşmış kaslar esnedi ve onu kral boy yatağa sırt üstü yatırdı. Rin'in az önce bir un çuvalı gibi fırlatılmasına nasıl tepki vereceğini görmek istercesine ona bakarken boğazının arkasından tatmin edici bir gümbürtü yükseldi.

Doğrusu, bir an için emin bile olamadı. Pek de ufak tefek bir adam sayılmazdı. Lisedeyken kendini korumak için kilo almıştı, hem kendisinin hem de kardeşinin katıldığı antrenmanlar çok yüklü ve zaman alıcıydı. Bu onlara odaklanma ve amaç kazandırmıştı. Yine de lisedeydi, bu yüzden elbette gizlice kaçmak ve cinselliğini keşfetmek için fırsatlar bulmuştu.

Rin panseksüeldi, neyi seviyorsa onu severdi.

Ve lanet olsun, İmparatorluğa baktığında gördüğü şey hoşuna gitti.

Prens.

Onu buraya, yatak odasına kandıran adam mı? O kadar da değil. Neyse ki Kelevra, Rin'in o sırada kendini çok meşgul hissettiğini fark etti.

Beynindeki çılgılık atan savaş tamtamlarına çok fazla kulak vermek için kendiliğinden yanmaya hazırды. Bunun yerine, diğer ihtiyaçlarına odaklandı, daha düşük olanlara, bunu yaptığında kalçaları dalgınca yukarı doğru hareket etti, içinden başka bir sazlı inilti çıktı.

En son ne zaman buna yakın bir şey hissetmişti? Hatırlamaya çalıştı ama eğer böyle bir zaman olduysa bile, bu onu yanıltmıştı. Çocukluklarından beri hayat, saf ve basit bir şekilde hayatta kalmakla ilgiliydi. Bir sonraki saati atlatmak. Ertesi günü. Gelecek yılı. Hepsi liseden mezun olup üniversiteye gidebilmek için. Gidebilecekleri en uzak yeri seçmişlerdi.

Babalarını gitmelerine izin vermeye ikna etmişlerdi ama yine de yeterince uzağa gidememişlerdi.

Hâlâ şeytanlarını savuşturuyor, onları küçük kutularına geri sokmak, bölümlere ayırmak ve kapıyı bir süre daha kapatmak için çarpık ve sürekli bir savaş veriyorlardı.

"Çok yoruludum," dedi, kelimeler istemeden dudaklarından döküldü ve bu bile onu kıkırdattı, çünkü en son ne zaman böyle bir şey yapmıştı? Aklından geçenleri söylediğinde? Gerçek fikrini? Kardeşinden başka birinin önünde?

Yanındaki yatakta diz çökmüş olan Kelevra kaşlarını çattı. "Bu çok garip. Bunun bir yan etki olduğunu bilmiyordum."

Ona bir seks ilacı verdiğini düşününce, Rin kafa karışıklığını anladı.

Homurdandı. "Kastettiğim bu değildi."

Anlayabildiği kadarıyla üç seçeneği vardı. Birincisi öfkesine yenik düşüp İmparatorluk Prensi'ni öldürmek ya da onun tarafından öldürülmekti. İkincisi ise bu odadan ereksiyon olmuş ve tüm vücuduna kramplar girmeye başlamış bir halde çıkmak için savaşıyordu. Belki partiye yetişebilirdi ama yine de birinin üzerine atlayabilirdi.

Üçüncüsü ise teslim olmaktı.

Evet, Kelevra'nın seksi olduğunu düşünüyordu ve dürüst olmak gerekirse onunla yatmak o kadar da büyük bir fedakârlık olmayacaktı. Ama riskliydi. Belki de çok riskliydi. Hiyerarşinin bu kadar üstündeki birinin dikkatini çekmek mi? Tehlikeliydi. Kendisinin ve kardeşinin her zaman kaçınmaya çalıştığı hemen hemen her şey.

Ama... Elinin topuğunu sıkışmış aletinin üzerine bastırdı ve kızışmış bir sürtük gibi sızlandı. Bu öfke şehveti bir kez daha kesti ve onu bastırmaya çalıştı, bunu yapmazsa onu neye sürükleyebileceğinden korkuyordu.

Kelevra ona doğru uzandı ve Rin dişlerini gıcırdatarak diğer adamın duraklamasına neden oldu ve... kahretsin. Bu işe yaramayacaktı.

"Beni bağlayın," diye emretti, komuta subayı gibi davranan birinden bir şeyler talep ederek ne kadar aptalca davrandığını düşünme zahmetine girmede.

Daha çok gücü kötüye kullanan biri gibiydi ama neyse.

Bu konuda daha sonra güvende ve yalnız olduğunda öfkelenenecekti.

"Talepkâr bir şeysin, değil mi?" Kel'in yüzünde bu yoruma rağmen onu ele veren bir şey vardı. İlgisini çekmişti ve eğer hâlâ mayonun ince bariyerini aşmaya çalışan siki bir gösterge ise, o da en az Rin kadar tahrik olmuştu.

"O haplardan sen de mi aldın?" Rin sordu. "Hayır, Çiçek, bu sadece senin bana yaptığın şey."

Kaşlarını çattı. "Bana öyle deme."

"Neden olmasın? Şu bak, benim için açılmaya hazırsın." Kelevra onun boğazına uzandı ama Rin onu tokatlayarak uzaklaştırdı. "Sanırım o kısıtlamalar konusunda ciddiysin."

"Bu fikirden sersemlememiş gibi davranma," diye tükürdü Rin.

Kel yatağın bu tarafındaki sehpanın üst çekmecesine uzanmak üzereydi ki durdu ve başını eğerek gözlerini hafifçe kıstı. "Vay, vay. İnsanları okumakta çok iyisin. Beni buraya kadar isteyerek takip etmen çok ilginç."

"Emirlere uyuyordum," diye ısırdı. Rin işleri idare etmeye çalışıyordu. "İlk buluşmamızda kaç yasayı çiğnemeye istekli olacağını fazlasıyla hafife almışım."

Kel dilini şaklattı. "Bu ikincimiz ama onun dışında adil." Çok fazla konuşuyorlardı. Kan gövdeyi götürüyordu.

Rin'in başı ve her karıncalanmaya başlamıştı. Diğer gezegenlerdeki türlerin, çiftleşmeyi sağlamak için vücutlarının onları yoğun bir uyarılmaya zorladığını duymuştu. Geldiği gezegen olan Tibera öyle bir yer değildi ama seks de ayıplanmıyor ya da hor görülüyordu.

Daha önce Kel'e bunun sadece seks olduğunu söylerken ciddiydi. Buna zorlandığı için öfkeliydi elbette, ama gerçekten sahip olmak? Dudaklarını yaladı.

Kelevra çekmecedan gümüş bir kelepçe seti çıkardı ve hızlıca bir tanesini Rin'in sağ bileğine geçirdi. Kelepçeyi başlıktaki metal çubuklardan birine taktı -Rin'e muhtemelen ilk etapta amaçlarının ne olduğu konusunda ipucu verdi- ve sonra Rin'in bacaklarının arasına diz çökecek şekilde kayarak güçlü kollarıyla uyluklarını ayırmaya zorladı.

Rin'in fermuarını açtı ve pantolonunu çekerek çıkardı, Rin'in ağlayan sikini serbest bıraktı. Islak ucuna değen serin havayla Rin soluk soluğa kaldı ve başını yastığa yaslayıp alt dudağını kan çekecek kadar sertçe ısırdı.

"Esaret senin işin mi?" Kelevra pantolonunu ve boxer külotunu omuzlarından sıyırırken sordu.

"Hiç denemedim," diye itiraf etti.

"O zaman neden şimdi yapmamı istedin?"

"Çünkü eğer yapmazsan, gözünü oymaya çalışmam çok büyük bir olasılıktı," diye homurdandı Rin. "Aslında hâlâ öyle."

"Seni geri tutan tek şey gelme ihtiyacı mı?" Kelevra kısık bir ısıklık çaldı. "Genellikle üstte mi yoksa altta mısın?"

"Bana hiç bir erkek tarafından becerilip becerilmediğimi sormuştun," diye hatırlattı Rin. "Ben daha buraya gelmeden bu sahneyi hazırladın, şimdi senaryoyu tersine çevirme şansın varmış gibi davranma."

Kelevra ona kurt gibi sırttı ve bir elini yastığın üzerindeki başının iki yanına koymak için ilerledi. "Alıngan. Bu yönünü seviyorum." Bakışları adamın boyunda gezindi ve Rin'in şu anda karnına doğru çıkıntı yapan sikinin sert uzunluğuna yerleşti. "Aslında senin pek çok özelliğini seviyorum."

"Şaşırmış gibisiniz." İmparatorluk Prensi'nin tam tersi değil de onun üzerine geldiği düşünüldüğünde bu garipti.

Kel hâlâ ona bakarak, "Heyecan şimdiye kadar azalmıştır, genellikle," dedi. Neredeyse keşif yaparcasına alçaldı ve karnını Rin'in aletinin ucuna çarptı. Rin'in keskin nefes alışışı üzerine sırtışı genişledi. "Dünden beri seni aklımdan çıkaramıyorum. Tüm bu şık kaslar, uyumsuz gözlerindeki o hesapçı kıvılcım... Tadının nasıl olduğunu ve o kadar derine soktuğumda nasıl bir ifade vereceğini merak ediyorum ki neredeyse beni boğacaksın."

"Bunun cinsel saldırı sayılacağını farkındasın, değil mi?" Rin'in öfkesi yeniden alevlendi ve şehvetin bir kısmını geride bıraktı. "Ve ikimizin de şu anda Akademi'de öğrenci olduğumuzu, insanlara tecavüz hapı vermek gibi şeyler yapan pislikleri yakalamak için bizi eğiten bir okul olduğunu?"

"Evet."

"Sadece kontrol ediyorum." Pislik.

Kelevra güldü. "Kızdığın zaman yanakların kızarıyor, bunu biliyor muydun?"

"Öyle değiller." Kimse Rin'in bedenini ondan daha iyi . Hayatta kalmak için bunu yapmak zorundaydı. Poker suratı mükemmeldi. Kusursuzdu.

"Diğer insanlar için fark edilmez," diye düzeltti, sağ gözünün hemen altına dokunarak. "Ama ben her şeyi görüyorum. Sakladığın tüm o duygular? Hayır.

benden. Çok kolay sinirleniyorsun ama konuştuğum tek bir ğrenci bile seni ve neşeli tavrını övmekten başka bir şey söylemedi. Çok iyi bir yalancısın, Rin Varun."

"Herkes o gznle onları ne kadar ihlal ettiğinin farkında mı, yoksa bana bir sır mı veriyorsun?" Rin, çoğunlukla karşısındakinin çenesini kapatmasını istediği için söyleniyordu. Yine de Kelevra'nın yüzündeki o teknolojinin ona ne kadar çok şey söyleyebildiğini bilmek rahatsız ediciydi.

Birinin vücut ısısının yükselmesi, kalp atışlarının dalgalanması için pek çok neden vardı. Kelevra'nın gözü ona Rin'in başkalarından kolayca saklayabileceği şeyler hakkında fikir veriyordu.

"Düşündüğün kadar ilginç biri değilim," derken buldu kendini Rin, siki ona çenesini kapaması için bağırırken bile, kalçaları Kelevra'nın göbeğinden aşağı inen kısa kıllara sürtünmek için yataktan kalktı. Bu yeterli bir sürtünme değildi ve kendi ipleri üzerindeki hakimiyetini daha da kaybetti. "Tiberanların hepsi benim gibidir. Genç yaştan itibaren duygularımızı düzenlemek için eğitiliriz. İnternette bizi aratırsanız, karşınıza çıkan ilk şey hepimizin soğuk ve mesafeli olduğuna dair bir cümledir."

"Ama" dedi Kelevra, "sen bunların hiçbiri değilsin. şu anda beni bilerek atlatmaya çalıştığının kanıtı. Ne yani? şimdiden fikrini mi değiştiriyorsun? Seni bağlamamı isteyen sendin. Aklın başına geldiğinde gidemeyesin diye mi?"

"Aslında yapmadım," diye itiraf etti. "Kendimi zar zor toparlıyorum."

Kel parmağının tersiyle Rin'in çenesinin kıvrımına dokundu, Rin çevirince kıkırdadı. "Dokunulmaktan hoşlanmıyorsun."

"Burada yatıp bunları yapmana izin vermemin tek nedeni ilaç," diye Rin. "Eğer ilacı almam için beni kandırmasaydın _."

İmparatorluk Prensi kendini çekerek Rin'in iki yana açılmış kalçalarının arasına diz çöktü ve hiçbir yerinin temas etmemesine dikkat etti. Gözlerindeki meydan okuyan parıltı bile Rin'in sızlanmasını engellemeye yetmedi.

"şimdi ne yaptığını sanıyorsun sen?" Rin bundan nefret ediyordu. Kendini bu kadar yanıyor hissetmekten nefret ediyordu. Neredeyse diri diri yanıyor gibiydi ve görünürdeki tek serinletici merhem Kelevra'nın arkasında zorlanan devasa penisiydi. Farkında olmadan bakışları tekrar ona kaydı ve dudaklarını yalayarak utanmazca havaya kaldırdı. "Siktir et bunu."

Rin kendini tuttu, aletine sıkı bir vuruş yaptı, o kadar iyi hissetti ki inledi ve hareketi tekrarladı. Daha fazla korku ve

Sürtünmenin getirdiği elektrik kıvılcımları içinde sıçrarken öfkesi yatıştı. Yumruğuna daha sert vurdu, yatağın yayları gıcırıyor, nefesleri keskin çıkıyordu. Ne kadar uzun zamandır beklediği için, taşaklarının gerildiğini ve yukarı kalktığını hissetmesi uzun sürmedi ve çok yakındı-

Kel aniden üzerine dönüp elini sikinden çekmeye zorladığında ve onu yüzüstü yatacak şekilde çevirdiğinde yemin etti. Hemen kendini düzeltmeye çalıştığında, sağ kıkır yanığına sert bir darbe aldı. Acının parıltısı onu hırlattı, ama bu ona sadece bir tane daha kazandırdı.

İki elini yanaklarına koyarak Rin'in kıkırını aşağı itti ve başparmaklarını kıvrımlarının arasından geçirerek deliğini ortaya çıkarmak için ayırdı. Dirseklerini kullanarak Rin'i kalçalarından tuttu ve sonra kendisi de yatağa uzanacak şekilde yeniden yerleşti, yüzü alaycı bir şekilde Rin'in girişinin üzerinde geziniyordu.

"İn aşağı," diye emretti Rin.

"Oh," diye kıkırdadı Kelevra, "yapacağım."

"Sadece gelip buradan defolup gitmek istiyorum," dedi Rin. "Yeterince zarar verdiğini düşünmüyor musun?"

"Hayır," dedi atlamadan. "Zaten senden faydalandığım için beni suçlamayı planladığına göre, önce ben eğleneyim bari. Sakin ol, öğrenci, senin için iyi olacak. Hatta o kadar iyi ki, sabah bir tur daha atmam için bana yalvarabilirsin."

"Bu asla olmayacak." Rin de seksi herkes kadar seviyordu ama henüz hiçbir şeye ya da birine bağlanmamıştı ve şimdi başlamayı da düşünmüyordu. Özellikle de İmparatorluk Prensi gibi tehlikeli biriyle. "Cinsel eylemler Tibera'da işlem olarak kabul edilir ama orada bile birini uyuşturmak suçtur."

"Öyleyse beni rapor et," diye omuz silkti Kel. "Sabahleyin."

Rin yalan söylemek ve öyle olacağını söylemek için ağzını açtı -daha iyi biliyordu- ama sonra sıcak ve ıslak bir şey o sıkı kas halkasına bastırarak tüm düşünme yeteneğini kesti.

Kel'in dili önce hafifçe iterek, ucu girişinde daireler çizerek araştırdı. Bir süre böyle devam ettikten sonra dilini içeri doğru oynattı ve Rin'i kalın dilinin etrafında gererek gidebildiği kadar derine soktu.

Hafif bir direnç, biraz baskı ve acı vardı ama Rin çenesini sıktı, orada yatarken neredeyse titriyordu ve durdu

direniyordu. Tam tersine, Kel'in onu tutuş şekliyle hareketleri kısıtlanmış ve kontrolün çoğunu çalmış bir şekilde yatağı yaslandı.

İyi Işıık, bu iyi hissettirdi. Çok iyi ve yine de...

"Daha fazla," diye homurdandı, yalvarmamak için yastığın ipek malzemesini ısıırıyordu. Bu lanet ilaç onu mahvediyordu ve bu konuda çok öfkeliydi ama yakında boşalmazsa kelimenin tam anlamıyla patlayıp öleceğinden yüzde doksan emindi.

Sonra bir parmak içine kaydđ, uzun parmak kıvrılıp iç duvarlarını okşadı, açıkça onu uçuruma doğru sürükleyecek noktayı arıyordu. Kel prostatını bulduğunda, Rin'in omurgasını titretmeye yetecek bir güçle ona dokundu. Çekip ikiye ayırdı, Rin'i ustalıklı açtı, görünüşe göre bütün gece sürecekti.

Dalgalanan ve sızlanan Rin'in aksine.

"Bana istediğini söyle," dedi Kelevra ve üç parmağını öyle sert soktu ki Rin acıdan haykırdı, bir an için kendini kurtarmaya çalışırken bileği zinciri salladı. Sadece Rin'in sol kıcının yanağını ısırdı ve tekrar emretti, "Söyle bana. Koca sikimin parmaklarımın yerini almasını ve seni o pis çiçek gibi becermesini istediğini söyle."

"Ne," diye nefesini tuttu Rin, "bu da ne demek şimdi?" İlaç beynini eskisinden daha mı yavaşlatıyordu yoksa bu kelimeler anlamsız mıydı? "Pis çiçek ne demek?"

"Öylesin," dedi Kelevra ona, sanki parmaklarının Rin'in içinde kayboluşunu görmekten zevk alıyormuş ve bunu tekrar tekrar görmek istiyormuş gibi hızlı ve cezalandırıcı bir tempoyla parmaklarıyla onu çalıştırmaya devam ederken sesi fazlasıyla memnun geliyordu. "Görünüşe göre aklının kontrol edemediğı başka bir şey daha var, öğrenci. Kıcının açgözlülükle beni emme şekli seni ele veriyor."

"İlaç yüzünden, seni pislik, tecavüzcü orospu çocuğı!" Kelimeler ağzından çıktığında Rin gerçekten de durdu, çok ileri gittiğinin farkına bir saniye geç varmıştı.

Bu odadan tek parça halinde çıkabilmek için olaya farklı bir açıdan yaklaşması gerekiyordu. Orgazm olacak ve kaçacaktı. Plan buydu ve odaklandığı tek şey de bu olmalıydı. Rin'in öfkeye ihtiyacı yoktu, bu durumda ona hiçbir faydası olmazdı.

"Zaten benim hakkımda böyle düşündüğüne göre," Kel'in sesi alçak, ölümcül ve acı vaat ediyordu, ki bu Rin'in pek de ilgilenmediğı bir şeydi. Elini çekip kurtardı ve Rin daha düşünmeye fırsat bulamadan

Ondan özür dileyerek, damlayan sikini girişine doğru hizaladı ve sert bir hamleyle itti.

Rin'in boğazından acı dolu bir ses çıkarken, istilacı penis tarafından neredeyse ikiye bölünmüştü. Tam olarak görememişti ama hissettiğine göre, tahmin ettiğinden çok daha büyüktü. Hatta çok büyüktü. Rahatsızlık, uyuşturucunun neden olduğu şehveti kesti ve gözlerinin kenarlarından yaşlar süzüldü. Gözyaşlarını İmparator'un önünde akıtmayı reddederek yüzünü yastığa gömdü.

Kelevra'ya bu zevki tattırmayacaktı.

Adamı gözünü çıkarmakla mı tehdit etmişti? Bu yeterince iyi değildi. Diğerinde onu kör edecekti ve sonra-

Kelevra dizleriyle Rin'in bacaklarını daha da ayırmaya zorladı ve kalçalarına tutunarak bir sonraki hamlesini karşılamak için vücudunu şilteden aşağı kaydırıldı. Yatağın duvara çarpmasına yetecek kadar güçlü bir şekilde içine girdi, sikinin her darbesi Rin'i bir duygu ve his kuyruğuna gönderdi.

Adamdan nefret ediyordu.

Ama adam güzeldi. Aleti acıyordu.

Ama lanet *olsun iyi* hissettirdi.

Parmakları ona çok sert batıyordu. Ama aynı zamanda biraz da sıcaktı.

İki parçaya ayrılacakmış gibi hissediyordu. Bu kısım berbattı. Nokta.

Kel sonuna kadar çekti ve durakladı, kısa bir an için ani sessizlikte seçilebilen tek şey onun sert nefes alışığıydı.

Rin yüzünü sakladı, omuzları gergindi, kıpırdamadan yatıyordu.

"Kızgınsın," diye belirtti Kelevra, kendisi de daha az kızgın görünüyordu.

En azından.

"Ve sen a lanet olsun Dahi." o kopmuş
Geri, Çünkü

Görünüşe göre Rin yaşamaktan nefret ediyordu.

Elbette, Kelevra ona geri çarptı, gidebildiği kadar derine gitti ve sonra Rin'in üzerine yerleşti, teni sıcak ve yapış yapıştı, kaslarının sert düzlükleri ve vücut zincirlerinin ısınmış metali Rin'in sırtını kazıyordu. Kollarını Rin'in başının yanlarına kadar getirdi ve sonra saçlarından bir avuç yakalayarak onu yastıktan uzaklaştırdı, böylece Rin acıdan ve şaşkınlıktan nefesini tuttu.

Ağız Rin'in boynunun kenarına yapıştı ve sertçe emdi. "Kızgın olduğun zaman tahrik oluyorum. Ellerime almak için sabırsızlandığımı küçük bir enerji topu gibisin. Seni spor salonunda yere atmamak ve o anda sana sahip olmamak için kendimi nasıl zor tuttum bilemiyorum."

İşin en iğrenç yanı da, Rin'in onun hakkında duyduklarına bakılırsa, bunun Kelevra'nın yapacağı bir şey gibi görünmesiydi.

İmparatorluk Prensi'nin ne firtresi ne de vicdanı vardı. Rin'i gerçekten orasını parçalayacak kadar sert becerse bile, bu konuda kendini kötü hissetmezdi. Öyle davranma zahmetine bile girmezdi.

Rin'in göğsü bu düşünceyle daraldı ve aletin başının seğirdiğini hissetti, içinden bir damla daha meninin damladığını biliyordu.

İlaç yüzünden.

Psikopat olduğu ve Kelevra'nın dürüst bir canavar olduğu fikrini seksi bulduğu için değil.

Aslında bir canavar bile değildi. Kelevra Diar Canlılık Şeytanlarından biriydi.

Rin bir Şeytan tarafından fiziksel olarak becerilmenin ortasında olabilirdi ama Kel'in onu zihinsel olarak da becermesine izin vermeyi reddetti.

"Yine kızgınsın," diye inledi Kelevra ve sonra geri çekilerek sikini ona çarptı ve ikinci kez hareketsiz kaldı. "İşte böyle, sikimi kırmak istemiş gibi sık beni."

Rin bunu yaptığının farkında bile değildi ve kendini kenetlenmeyi bırakmaya zorladı, diğer adama kendi rahatlamasını sağlamak için gerekenden daha fazla tatmin vermek istemiyordu.

Kel, açıkça sinirlenmiş bir halde, "Dar kafalılık etme," dedi.

"Eğer istekli bir yatak partneri istiyorsan," dedi Rin, "kendine bir tane bulmalıydın."

"Bunu senin için iyi hale getirebilirim, öğrenci," sözcükleri kulağının kıvrımına doğru üfledi ve sonra kan akıtacak kadar değil ama Rin'in ciyaklamasına yetecek kadar çiğnedi. "Ya da beni kışkırtmaya devam edebilirsin ve bunun nereye varacağını görebiliriz."

"Her iki şekilde de sabaha kadar benimle işin bitmiş olacak. Bu işler böyle yürür, değil mi?" Madem durum böyleydi, o da bu oyuna katılabilir ve güçlü bir vücut ve büyük bir penis hissinden zevk alabilirdi. Boyu nedeniyle Rin için uygun bir erkek yatak partneri bulmak kolay değildi. Buna bir de herkesin onun yatakta baskın olduğunu düşündüğü gerçeği eklenince...

Kelevra'nın sihirli gözleriyle bir şekilde onları okuyacağından korkarak bu düşüncelerin üzerine kapandı.

İhtiyacı olan son şey, İmparatorluk Prensi'nin Rin'in bundan aslında ne kadar zevk aldığını anlamasıydı. Sıkıştırılmak, biraz savrulmak.

Kullanılmış.

"Çok uzun bir dikkat yok," dedi Kelevra onaylayarak. "Peki, ne olacak? Güzel yapraklarını mı koparayım, yoksa o keskin dikenlerini mi batırayım?"

"Dilde konuşmayı kes," diye tısladı.

"Bana duymak istediğimi söyle," diye ısrar etti Kelevra, Rin'in yüzünün kenarındaki ıslak şeridi yalayarak. Çenesinden tutup onu geri çekti ve Rin'i dirseklerinin üzerine çıkmaya zorladı. Birbirlerine bakmaları için onu sabit tuttu, ela gözlerindeki hınzır, neredeyse şeytani parıltı bu işe ne kadar meraklı olduğunu ele veriyordu.

Rin'in hangi hapı alacağı kendi seçimi olduğundan, İmparator'un kurtulmak için bu tür bir kontrole ihtiyaç duyduğundan şüpheliydi. Acı da vermiyordu. Evet, siki ilk bir düzine kadar vuruşta acımişti ama Rin'i yeterince germiştii, bu katlanılabilir türden bir acıydı. Rin'in zihnini önemli olan şeylere odaklamasını sağlayan sert ve iddialı bir türdü.

İyi hissediyorum.

Kıcını biraz kaldırdı ve Kelevra'nın kalçalarına bastırarak sikini daha da derine soktu. Sonra Kel'in gözlerinin içine baktı ve sıktı.

Kelevra anında tepki vererek öne fırladı ve Rin'in ağzını dudaktan çok dış ve dilin olduğu sert bir öpücükle yakaladı. Aynı anda sert ve sık hareketlerle Rin'i yatağa doğru itmeye başladı, aleti ipeksi kumaşa sürtünüyordu.

Sikin kavisli ucu prostatına çarptı ve Rin yanmaya başladı. Orgazm onu bir tsunami gibi vurdu, nefes nefese bıraktı, titrerken eli Kel'in omzunu pençelemek için uzandı.

Tırnakları kan akıtacak kadar battı ve son bir hamleyle Kelevra da boşaldı, siki Rin'in içini sıcak spermlerle yıkadı ve onu daha da sert kıvrandırdı.

İlaç yüzünden olmalı, ama Rin sonsuza dek sürecekmış gibi hissediyordu, vücudu seğiriyor ve serbest kalıyor, yatağa kemiksiz bir şekilde yığıldığında bile gözlerinin önünde havai fişekler patlıyordu.

Uzun bir süre öylece kaldılar, ikisi de yönlerini bulmaya çalışıyordu. Bir noktada Kelevra uzanıp kelepçeyi çözdü ve Rin'in kolunun işe yaramaz şekilde başının yanına düşmesine izin verdi.

Etkileri hâlâ devam ediyordu, her tarafının kızarmasından bunu hissedebiliyordu ama Rin en azından arabasına kadar gidebileceğinden emindi. Bu savaşı kaybetmişti ve geri çekilme zamanı gelmişti.

"Çekil," diyerek Kel'in yan tarafına dirsek attı, hareketin gerçekten can yakacak kadar sert olmadığından emin olmak için son saniyede kendini tuttu. Artık bitiş çizgisine ulaştıklarına göre, adamı kızdırmaya değmezdi. Biriyle yatmıştı, bu yüzden şu anda oldukça iyi bir ruh halinde olmalıydı. "Ben gidiyorum."

Kelevra dinlemek yerine uzuvlarını açarak Rin'i daha da sıkı bir şekilde altına hapsetti.

Rin dondu kaldı, Kel'in dilinin sağ kulak memesini hafifçe emdiğini hissettiğinde zorlukla nefes alıyordu.

Ağız aşağı indi, dişleri şahdamarının üzerinden geçti ve boynuyla omzu arasındaki noktaya kadar indi.

"Ciddiyim," dedi Rin. "Dur."

Kelevra onu susturdu. Bir saniye sonra aleti başladı.

Rin duvarlarının buna uyum sağlamak için gerildiğini hissetti ve aletin hemen tepki vermesinden hoşlanmayarak boğuk bir ses çıkardı. Göz açıp kapayıncaya kadar geçen süreden daha kısa bir sürede tekrar sertleşmiş ve ağrımaya başlamıştı.

"Tekrar becerilmek için yanıp tutuşuyorsun," piç Kelevra. "Lanet olası uyuşturucu."

"Baykal'a bunun çok güçlü olduğunu söylemem gerekecek. Bu malı Vitality sokaklarında satamaz," diye kıkırdadı Kelevra ve Rin onun sözlerini halkı için endişelendiği şeklinde yanlış anlamaya başlamadan önce ekledi, "Herkes gece gündüz sevişmekle meşgul olacağından bir şey yapamaz."

Tanrılara şükürler olsun ki taht için sırada o yoktu, kimse bir sosyopatı İmparatoru olarak istemezdi.

Rin ismi tanındı. Baykal Void, Brumal Mafyası'nın varisiydi. O ve Kelevra görünüşe göre yakınlardı.

"Az önce üzerimde yeni bir ilaç denediğini mi itiraf ettin?" Bir öfke dalgası onu kırmızıyı görmekle tehdit etti ve Kelevra'nın altında büküldü, diğer adamı yeterince hazırlıksız yakaladı, böylece horozunu yerinden çıkarmayı başardı ve

kıpırdarak kurtuldu. Döndü ve tüm gücüyle tekme atarak İmparatorluk Prensi'ni yataktan düşürdü. "Ya ölürsem, seni pislik?!"

Kelevra kendini yerden kaldırdı, ellerini yatağın kenarına koydu ve ters ters baktı. "Hâlâ yapabilirsin, öğrenci."

"Harika, şimdi ikimiz de ," dedi Rin. "."

İmparator ayak bileğine yapıştı ve onu aşağı çekti, sikini ustaca girişine nişanladı ve onu tekrar kazığa oturttu.

İkisi de inledi.

"Dışarıya bak," diye emretti Kelevra.

Rin'in dönüp kapalı panjurların üstündeki, karanlığın bir anlığına görünmesini sağlayan küçük şeride bakmasına gerek kalmadı. Diğer adamın bununla nereye varmak istediğini anlamıştı.

"Henüz sabah olmadı, bu da demek oluyor ki," dedi, "daha önce olduğu gibi aynı sert ve cezalandırıcı hareketlerle itmeye başladı," "seninle işim bitmedi."

Zaten aşırı hassas olan ve hâlâ patlamasının etkisinde olan Rin haykırdı ve ikinci kez boşaldı.

Bölüm 5:

Rin ertesi gün Vail Üniversitesi'nin ana kampüsüne doğru yola çıktığında hâlâ öfkeliydi ve kardeşine geldiğine dair bir mesaj gönderdi. Hafif ateşi varmış gibi davranarak Akademi'deki derslerden izin almıştı. Gerçekte, dün geceyi konuşmak için kardeşiyle buluşması gerekiyordu.

Bunu yapmak ona ne kadar acı verse de.

Genellikle mecbur oldukları için her şeyi paylaşırlardı, bu yüzden Sıla Varun'a cinsel ilişkilerinin en ince ayrıntılarını ilk kez anlatmıyordu ama bu farklıydı. Önceden nasıl uyuşturulduğuyla ilgili kısmı atlayamazdı.

Ayrıca hala nasıl istediğini de .

Dün gece boyunca Rin uyuşturucuyu suçlamıştı ama bu sabah uyandığında, Kelevra'nın mengene gibi kolları arasında sıkışmış, kıcı ve kasları ağrırken, ilk düşündüğü şey elini aşağı kaydırıp İmparatorluk'u okşayarak tekrar sertleşmesini sağlayıp sağlamayacağı olmuştu.

Lanet olsun.

Sık gibi aptalca bir şey için kararlılığını kaybetmeyi reddetti.

Bir hırıltıyla, kardeşinin olduğunu bildiği Laboratuvar H'ye açılan kapıya avucuyla vurdu. Çarşamba günüydü ve bu da Sıla'nın projesinin teslim edilmesi gerektiği anlamına geliyordu. Daha sonra teslim etmek zorunda kalmadan önce son rötuşları yapmak için burada olacaktı.

Odanın uzak köşesinde kendisinin karbon kopyası oturmuş, kalın bir çift koruyucu gözlük takmış ve çeşitli sıvılarla dolu üç beherin üzerine eğilmişti. İkisini birbirinden ayırmanın tek yolu giysileriydi.

Rin'in üzerinde eğitim üniforması vardı - dün gece Kel'in evine de bu üniformayla gitmişti - Şıla'nın üzerinde ise açık gri pantolon üzerine laboratuvar önlüğü ve aynı tonda bir düğme vardı. Vail'deki ikinci sınıfların renkleri. Ayrıca sağ kulağında altın bir yıldız küpe vardı ve bunu görmek Rin'in bilinçaltında dün gece Kel'in emdiği kulak memesini çekiştirmesine neden oldu.

Sıla onun yaklaşması üzerine, "Bu çok hassas," diye uyardı ve Rin dramatik bir şekilde gözlerini .

"Deneyini mahvetmeyeceğim, sakın ol."

"Havandasın."

"Ben-"

"-Her zaman bir ruh hali içinde," diye bitirdi kardeşi onun yerine. Bir damlalık kullanarak her bir behere üç küçük pembe damla damlattı ve ardından sandalyesine yaslanıp gözlüklerini başının üstüne doğru çekti. "Ne oldu?"

Odada sadece ikisi vardı, diğer masaların sıraları bir tür laboratuvar için kurulmuştu ama hiç öğrenci yoktu. Bir süre yalnız kalacaklarına güvenen Rin, dün gece olanları anlatmaya başladı ama her geçen saniye daha da sinirleniyordu.

Ama sadece Kelevra'ya değil. Kendisine de.

"Hoşuna gitmişti," dedi ağabeyi, Rin konuşmayı kesip bir kelime söyleyebildiği anda. "Bu seni üzüyor."

"Bana ilaç verdiği kısmı kaçırdın mı?" Ona el salladı. "Sinirlen. Benden faydalandı."

"Hoşuna gitmesine rağmen mi?" Sıla başını eğdi, soru ciddiye.

"Bana bu saçmalıkları anlatma," diye alay etti Rin. "Yirmi yaşındayız. Artık doğru ile yanlış ayırt edebiliyorsun." Gerçi Rin'in savunmasına göre, kardeşi bunu öğreneli sadece birkaç yıl olmuştu.

Yine de, yasayı çiğnemenin ne anlama geldiğini anlamak için bunu *hissetmesi* gerekmiyordu.

Sıla mırıldandı. "Sonra gitmene izin mi verdi?"

"Oradan yeni geldim." Elini saçlarında gezdirdi ve bir iç çekti. "Bana hiçbir şey söylemedi. Hâlâ uyuyordu."

"Ama bittiğine emin misin?"

Rin bunu düşündü ve omuz silkti. "Neden olmayacağını anlamıyorum. Bunu merak ediyordu ve şimdi bunu yaptığımıza göre, bu kadar olmalı. Bir şey üzerinde uzun süre oyalanacak bir tip değil."

"Ya da çok kötü yatıyorsun."

Rin'in gözleri kısıldı. "Senden daha iyi olduğuma bahse girerim, pislik herif."

Sıla tembelce, "Sadece birimiz bu şekilde davranıyor," diye cevap verdi, "ve o da ben değilim. Sanırım bunu asla bilemeyeceğiz."

Sıla bunu bir kez denemişti ama pek hoşuna gitmemişti. Rin'in tüm hayatı rol yapmak üzerineyken o kontrolden hoşlanıyordu. Yatak odası, bu saçmalıklarla uğraşmak istemediği tek yerdi.

Muhtemelen bu yüzden, artık her şey olup bittiğine göre, kendisine ilaç verildiği için o kadar da kızgın değildi. Hatta hapın ne işe yaradığı söyleneşydi muhtemelen isteyerek kabul ederdi.

"Her şey daha kötü olabilirdi," dedi kardeşi sanki aklından geçenleri okuyormuş gibi. "Siyah olanı alabilirdin. En azından bu şekilde birkaç akıl almaz orgazm ve adımlarında hafif bir gevşeklikle kurtulurdun."

"Siktir git." Topallamıyordu.

Hem de çok.

Yine de Sıla haklıydı. Eğer Rin o diğer hapı almış olsaydı ve Kel ona tüm sırlarını söyletmiş olsaydı...

"Şimdiye kadar bitireceğini söylemiştin," diye konuyu değıştirdi Rin, üzerinde durmak istemiyordu. Kardeşinin neden bahsettiğini anlaması için ayrıntıya girmesine gerek yoktu.

Sıla'nın gözlerinde bir parıltı vardı, göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu, başka birinin kaçıracağı bir şeydi. Ama Rin onu gördü.

Endişelen.

İkisi zıt kutuplardı, aynı kumaştan kesilmişlerdi, sadece farklı parçaları vardı. İkisi de kırılmıştı ve bu yüzden saklanmak zorunda kalmışlardı. Rin için duygular çok hızlı geliyor, çok parlak yanıyordu. Sıla içinse, ne zaman bir şeyler hissetmeyi başardığı bile bir mucizeydi.

Bu yüzden o küçük parıltı çok anlamlıydı.

Rin'in kardeşinin bir sırrı vardı. Burnunu sokmak istiyordu ama yapmadı. Her ne ise, Sıla eninde sonunda ona söyleyecekti. Birbirlerinden hiçbir şeyi uzun süre saklamazlardı. Bu anlaşmanın bir parçasıydı.

"İmparatorluğu gerçekten benim idare etmemi mi istiyorsun?" Sıla sordu.

"Beni başka biriymişim gibi yönetmeye kalkma," diye uyardı Rin.

"Ama

Siktir git. Haklı olmandan nefret ediyorum." Yine de, şansы yaver giderse, Kelevra'yı bundan sonra sadece kampüste ve akıl hocası olarak görmek zorunda kalacaktı.

"Öfke, kardeşim." "Ye

beni, kardeşim."

"İmparatorluk Prensinişin bunu onaylayacağından

emin değilişim." Rin'in gözleri kısıldı. "Seni

yumruklayacağım."

"Ve yüzümüzde bir iz bırakma riskini mi alalım?" Cık cık etti.
"Şüpheli."

Rin bunu on beş yaşındayken bir kez yapmıştı. Şimdi nedenini bile hatırlayamıyordu, aptalca bir şeydi ve gerçek bir nedeni yoktu. İkisi de pişman olmuştu. O yaştaki gelişmiş iyileşme güçlerine rağmen, morluğun tamamen geçmesi üç gün sürmüştü.

Üç gün. Kapana kısıldım.

Bunu hatırlayınca ürperdi.

"Bütün dönem boyunca bu aptal ödeve katılmak zorundayız. Senin bir şeylerle meşgul olduğun belli olduğuna göre, ondan mümkün olduğunca uzak durmanın bir yolunu bulmam gerekecek." Rin bunu başarabileceğinden emindi. Akademi çok büyüktü ve son sınıflar ikinci sınıflarla aynı bölümlerde nadiren vakit geçirirlerdi.

"Seni becermesine izin verdiğin için seni geçeceğini mi düşünüyorsun?" Sila dalgınca sordu, Rin kaşlarını çatınca omuz silkti. "Bu bir hayır mı?"

"Adam kesin bir şey söyleyemeyecek kadar takıntılı." Şu an ile sömestr sonu arasında çok zaman vardı. "En iyisi yolundan çekilmek ve beni unutmuş olmasını ummak."

Sila mırıldandı ve sonra deneyine doğru eğilerek ortadaki mor sıvıyla dolu kabın içindekileri kontrol etti. "Yatakta biraz iyi olsaydın seni hatırlardı."

"Ciddi misin?"

"Geçmişteki ortaklarımı hatırlıyorum," dedi Sila. "En azından iyi olanları." "Gerçekten mi?" Rin kollarını kavuşturdu. "İsimleri neydi?"

"Mavi Gökyüzü, Soda ve Kurdeleler," diye sıraladı Sila, üçüncü beheri salladıktan sonra yakındaki holo-tablete bir not yazmak için hareket etti.

"Bunlar isim değil," diye alay etti Rin. "Bunlar tanımlayıcı özellikler bile değil."

Sila bunu . "Yine de sayılmaz mı?" "Hayır."

Sila başını salladı ama kendisini savunmak için başka bir şey söylemedi. O da . Muhtemelen ilk gerçekten umursamamıştı, sadece Rin'in çalkantılı sinirlerini yatıştırmasına yardımcı olmak için hareketlere uyuyordu.

Rin huzursuzdu ve o da huzursuz olmaktan nefret ederdi. Bu durum soğukkanlılığını korumasını daha da zorlaştırıyordu. Cebindeki deniz kabuğu da en az dün geceki kadar hareketliydi; arabasından indiğinden beri başparmağı pürüzsüz sedef yüzeyde daireler çiziyordu. O

Onu evden, Tibera'dan getirmişti, küçük deniz kabuğu sahip olduğu ve kardeşiyle takas etmediği tek eşyaydı.

Sıla'nın da bir topraklayıcısı vardı; zihinlerini ve duygularını düzenlemek ve sakinleştirmek için kullandıkları bir araç. Küçük yaşlardan itibaren kendilerine öğretilen tipik bir Tiberan şeyiydi.

Tiberanlar hesapçı ve soğukkanlı olmalarıyla tanınırlardı, tartışmalar ve münakaşalar için mükemmeldirler çünkü çok nadiren soğukkanlılıklarını kaybederlerdi. Bunun nedeni hayal kırıklığı ya da öfke gibi olumsuz duyguları hissetmemeleri değildi, tam tersi. Aslında bunları diğer türlerin çoğundan üç kat daha güçlü hissederlerdi. Ama aynı zamanda bu duyguları daha hızlı süzüyor, işliyor ve onlarla başa çıkarak bir sonrakine geçmelerini sağlıyorlardı.

Bırakmakta zorlanan Rin hariç. Bir şeye kızdığına, o şeyi *günlerce* yanında taşıyabiliyordu.

"Benim için herhangi bir gelişmen var mı?" diye sordu, tüm bu olanlardan sonra yoluna devam etmeye hazırdı. Seks olağanüstüydü ve ne kadar berbat ve çarpık olsa da, Rin aslında uyuşturulduğu ve buna zorlandığı için biraz memnun olduğunu fark etmeye başlamıştı. İmparatorluk Prensi tarafından düzgün bir şekilde teklif edilseydi, Rin ondan etkilenmiş olsa bile onu reddetmek zorunda kalacaktı. Bu kadar yüksek mevkideki biriyle ilişkiye girmek çok riskliydi.

En azından bu şekilde adamla yatmış ve hiçbir şarta bağlı olmadan çekip gitmişti. Gerçi Rin'in Kelevra'ya karşı yapabileceği bir şey yoktu ama belki de Kel daha sonra onu kendi haline bırakırdı. Her şey göz önüne alındığında adamın vicdan sahibi olduğundan şüpheliydi ama muhtemelen Rin'in onu çıkar sağlamakla suçlamasıyla da uğraşmak istemezdi.

"Tavşan İzi'nin müziği çok iyi," dedi Sila. Rin sertleşti. "Yapma."

"Bu iyi," diye tekrarladı Sila, "demek istediğim bu."

Tavşan, Sila ile aynı okula giden bir müzik dehasıydı. Biraz itici ve çekingendi ama bunun altında Rin'in çok iyi anladığı bir yalnızlık vardı.

"Bir maskenin ardına saklanıyor," dedi Rin kardeşine. "Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyoruz."

Sıla başını salladı, hâlâ deneyiyle meşguldü. "O benim için güvende."

Rin kaşlarını çattı. "Bu da ne demek şimdi?"

"Bu gezegendeki tek şeytan ben değilim kardeşim. Bilmelisin ki, sende de bir tane vardı-"

Rin elini kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "Yeter." Yaslandığı masanın kenarından doğruldu. "Gidip düş almam gerek."

"Önce öğle yemeği yemek ister misiniz? Bugün Doğu Avlusu'nda yiyeceğim. Hava çok güzel." Sıla'nın hava durumu umurunda bile değildi, bu da başka nedenleri olduğu anlamına geliyordu.

Ama daha önce olduğu gibi, Rin sormadı.

İkisi için bu evrende birbirlerinin baskısı olmadan kendileri olmak yeterince zordu. Birbirlerinin çizginin dışına çıkmasını engellediler. Onları güvende tuttular. Ama birbirlerini dışarıda da bırakmadılar. Sıla bilmesi gereken bir şey olursa ona söylerdi, tıpkı Rin'in İmparatorluk Prensi'nin yersiz ilgisi konusunda onu uyarmak için koşarak buraya geldiği gibi. Açık ve net.

"Hayır," Rin gömleğini karıştırdı ve kokladı. Kelevra'nın odası gibi kokuyordu, pahalı bir parfüm ve biraz da pudramsı ve çiçeksi bir şey. "Her şeyden önce düş almam gerek."

"Onu hâlâ içinde hissediyorsun, ha?" diye

sordu Sıla. "İğrençleşme."

"Sence-"

"Sanırım," dedi Rin'in sesi uyarırcasına sertleşerek, "sana iğrenç olmamanı söylemiştim kardeşim."

Sıla'nın yüzünde beliren ifadeden, sormak üzere olduğu şeyin de kesinlikle bu kategoriye girdiğini anlayabiliyordu. Bazen gözlerinde o uzak, neredeyse çılgın parıltı oluyordu, Rin'inkine çok benzeyen ama yine de... farklı gözler. Elbette bunu taklit edebilirdi ama böyle baş başa kaldıklarında ikisi de maske takmaya gerek duymuyordu ve kardeşinin gözlerindeki boşluğa hiç dokunulmuyordu.

"Bir gün oynayacak daha eğlenceli birini bulacağım," dedi Sıla ayağa kalkıp kollarını başının üzerine uzatarak, "o zaman keşke seni de dahil etseydim diyeceksin."

"Muhtemelen hayır," diye homurdandı Rin.

Sıla başını eğdi. "Muhtemelen hayır."

"Cuma günü dairede görüşür müyüz?" Ağabeyi gitmeye hazırlanırken Rin seslendi.

Bunun üzerine kardeşi bir elini kaldırdı ve sonra dışarı çıktı.

Oda.

Yalnız kalan Rin kendini toparlamak için bir an durdu. İkiz olduklarını saklamıyorlardı ama bu odadan dışarı adımını attığı anda tekrar karakterine bürünmesi gerekecekti ve bu da en az Kelevra'yla tekrar etkileşime girmek zorunda kalmak kadar zihinsel olarak yıpratıcı görünüyordu.

Yapmak zorundaydı da. Bundan kaçış yoktu. Görev, ayda en az iki kez buluşmalarını gerektiriyordu. Bu süre zarfında ne yapacaklarına akıl hocası karar verecekti ama İmparatorluk Prensi pek de öğretene bir tipe benzemiyordu. Biraz şansla Rin onu hesap çizelgelerinde yalan söylemeye ve buluşmadıkları halde buluştuklarını iddia etmeye ikna edebilirdi. Kuralları çiğnemek Kel'in karışı olduğu bir şey değildi.

Rin ters ters baktı ve ağırlığını ayarladı, küçük bir hareketle acıyan kışının sızlamasından nefret ediyordu. Orada düş alabilirdi ama İmparator'un huzurunda çıplak kalma fikri ona göre değildi. Hayatta kalma içgüdüleri uyandığı anda devreye girmiş ve Kelevra'nın hâlâ uyuduğunu görmüştü.

Bileğindeki amblem bip sesi çıkardı ve ekranı kontrol edebilmek için kapağı kaydırды, tanıdık bir isim neon harflerle yanıp söndüğünde içten içe inledi.

Harika. Hiçbir şey yapmak istemediği bir kişi daha. Son yirmi dört saat berbattı.

Omurgasını dikleştirerek cihazı kaldırdı ve kabul tuşuna bastı, yüzünün rahat olduğundan emin oldu, çok mutlu değildi ama görünen yaşlı görünümlü yüze karşı hissettiği kızgınlıktan eser yoktu. "Baba."

Crate Varun, Rin'in onu son gördüğü zamandan beri yaşlanmıştı, saçları artık gümüş tellerle kaplıydı. Ağzının kenarlarında ve belirgin alnında kırışıklıklar vardı. Holografik video görüntüsü bir ya da iki kez titredi, aralarındaki mesafe sinyali engelliyordu.

Aramayı sonlandırıp düştüğünü iddia etmek cazip gelmişti ama Rin bundan kaçındı.

Zar zor.

"Neredesin sen?" Crate kaşlarını çatarak Rin'in omzunun üzerinden baktı. Kamera ona sadece Rin'in omuzlarından yukarısını ve biraz da arka planını gösteriyordu. "Ah, bugün normal derslerin var, değil mi?"

"Evet." Onu düzeltmeye ve Vail kampüsünde olduğunu bildirmeye zahmet etmedi. Okuldan kaçtığını öğrenirse babası çok kızardı. Kaytarma derdi buna.

"Ağabeyinize ulaşamıyorum," dedi Crate. "Çok çalışıyor olmalı. Ama sen... Telefonlara bakmana izin veriyorlar mı? Ne tür bir askeri okul bu?"

"Burası bir Akademi," diye hatırlattı Rin. "Teknik olarak askeri bir okul değil efendim. Ve aslında şu anda dersler arasındayız. Bir sonraki dersim için birazdan ayrılmam gerekecek. Size yardımcı olabileceğim şey var mı?"

"Sadece kontrol ," dedi babası. "Hâlâ rotada mısınız?" "Evet, efendim."

"Peki ya notların?" "Hala iyi, efendim."

Homurdandı. "Yani sen hala senin sınıfı."

Babası onun daha iyi olmamasından nefret ediyordu ama Rin ve kardeşi kendileri için en iyisinin bu olduğuna çoktan karar vermişlerdi. Babalarının şikâyetlerini uzaktan dinlemekle idare edeceklerdi. Ne de olsa özgürlük hiçbir zaman karşılıksız gelmezdi.

Tek gereken önümüzdeki üç yılı atlatmaktı ve sonra bu zorbanın boyunduruğundan sonsuza dek kurtulacaklardı.

Dürüst olmak gerekirse, babaları en kötüsü değildi. Ama çocuklarını kesinlikle demir yumrukla yetiştirmişti, kontrolcüydü ve her konuda istediğini yaptırmaya kararlıydı. Bir Tibera Kraliyet mensubu olan Crate Varun, Tibera Konseyi'nde üst düzey bir konuma sahipti ve bu da beraberinde bir itibar getiriyordu. Eğer oğullarından hiçbirinin gezegenlerinin normal kabul ettiği gibi olmadığını keşfederse...

"Elimden gelenin en iyisini yapmaya devam edeceğim," diye söz verdi Rin, kendisi ve kardeşi için en iyisini yapacağına dair kısmı atlayarak.

"Öyle olsa iyi olur," dedi. "Eğer ikinizden birinin hissedersen, size eve gitmenizi emrederim. Gezegende gidebileceğiniz mükemmel okullar var."

Rin, "İhtiyacımız olan her şeyi sunan tek okul Vitality," diye belirtti. Babaları, eğitimlerini tamamladıktan sonra evde belirli pozisyonları doldurmalarını istiyordu ve bu da birinin normal bir üniversiteye, diğerinin ise Akademi'ye gitmesi gerektiği anlamına geliyordu.

İkisinin de bu yolu istememesi önemli değildi.

Babalarının sözü kanundu.

Her zaman öyleydi.

"Kardeşine beni aramasını söyle." Yanıt beklemedi ve görüntülü aramayı anında sonlandırdı.

Rin bir nefes verdi. Hâlâ duş almayı çok istiyordu ama Sıla'yı babaları hakkında uyarmak şimdi daha öncelikliydi. Sıkıntıyla homurdanarak amblemlerle dolu levhayı kapattı ve hışımla odadan çıktı, hemen ardından birinci sınıf beyaz giymiş bir grup Vail öğrencisiyle karşılaştığında yüzüne dostça bir gülümseme yerleşti.

Üç kıza kibarca başını salladı ve onlar da kıkırdadı.

Tanrım. Bu saçmalıktan çok sıkılmıştı.

Bölüm 6:

"Neredesin?" Zane Solace, Kelevra'nın Maiyeti'nin en yüksek mevkideki ikinci üyesi, sordu. Kel aracı park yerine çekerken sesi hovercarın hoparlörlerinden geliyordu.

"Vail," diye tekrarlayarak en yakındaki boş yeri aldı. Bir Zale 54 olan arabası, şu anda otoparkta bulunan tüm arabaların toplamından daha değerliydi, ancak hasar görmesi konusunda fazla endişelenmiyordu.

"Ne yapıyorsun orada?"

Kelevra aracı kapattı ve dışarı çıktı, uzaklaşırken kapıları kilitlemek için İçgörü Gözü'nü kullandı. "Birisini Madden'a onu burada gördüğünü söylemiş."

"Kimi gördüm?" Kel'in anlık kararlarına alışkın olan Zane'in sesi o kadar da endişeli gelmiyordu. Teknik olarak, İmparatorluk Prensi nereye giderse gitsin güvenliğini sağlamak için maiyetten birinin yanında olması gerekiyordu ama bu çok nadiren uygulanan bir kuraldı.

Kısmen, Kelevra bir şey yapmaya karar verdiğinde kimseyi beklemek için durmadığı için ve ayrıca herkes onun başının çaresine bakabileceğini bildiği için. Yedi yaşından beri yoğun bir eğitim alıyor ve olası saldırılara karşı kendini nasıl savunacağını öğreniyordu. IQ'su da ortalamanın oldukça üzerindeydi ve elektronik gözüyle birleştiğinde, genellikle bir tehdidi bir mil öteden hissedebiliyordu.

Bu yüzden Rin'in kaçışını fark edemediği için çok öfkeliydi.

İki saatten kısa bir süre önce kendini çarşafra dolanmış bir halde yalnız bulmuştu. Yanındaki yer çoktan soğumuştur, yani çiçeği bir süre önce gözünden kaçmıştı. Derin uyuyan biriydi. Kel'in tek zayıflığı buydu ama şimdiye kadar önemli gördüğü hiçbir şeyi engellememişti.

"Ne zamandan beri insanların peşinden gidiyorsun?" Kelevra yeterince hızlı cevap vermeyince Zane sordu. "Aletini ıslatmak için endişelenmek yerine, dersi tekrar kaçırmayı düşünmelisin. "Ne zamandan beri

Profesör içeri girmek üzere ve eğer atladığınızı görürse sizi o gün için sınıfta bırakacak."

Homurdandı.

"Yani?" "Kız

kardeşin-"

"Kız kardeşimi sikeyim," dedi, sonra ayakları iki yüksek tuğla binanın arasından geçen dolambaçlı taş patikaya basarken durakladı. "Aslında, ona bakma bile."

"Kendi sözlerine sinirlenmeyi bırak. Kahretsin. Buradaki profesörler. Gitmem gerek." Zane aramayı sonlandırdı.

Kelevra kaşlarını çattı ama sinirlenmesi uzun sürmedi. Birdenbire dikkatleri üzerine çektiği fark edildi ve yanından geçen grup öğrenciye gülümseyerek gıcır gıcır gömleklerini ve çantalarına ya da kemerlerine iliştirilmiş Vail Armasını gösteren parlak iğneleri fark etti. Teknik olarak, onlar gibi Akademi öğrencilerinin de Akademi armasını her zaman üzerlerinde taşımaları gerekiyordu ama Kelevra bilekliklerden hoşlanmıyordu - kıyafetlerinin hiçbirine uymuyorlardı- ve tasarım korselerinden herhangi birinde delik açmasına imkân yoktu, bu yüzden bu bir hayırdı. Bu kuralı çiğnemek için özel izin almıştı ve kimse onu bu konuda uyarmamıştı.

"East Quad?" diye sordu bir sonraki geçen gruba, eğer renk kodlaması doğruysa birkaç birinci sınıf öğrencisine.

İki çocuk da gergin görünüyordu ama biri boğazını temizledi ve omzunun üzerinden sol tarafı işaret etti. "Bu taraftan, majesteleri."

Kelevra ona teşekkür etme zahmetine girmede, çocuklar onun görüş alanından çıktıkları anda unutulmuştu. Vail'deki tüm okul üniformalarına atanan renkler olan beyaz, gri ve siyahın arasında, siyah korseli yeleğiyle göze çarpıyordu, her ne kadar kemeri ve takım elbisesinin geri kalanı takımın geri kalanıyla uyumlu olacak şekilde yakut renginde olsa da. Saçları rüzgârda savrulmuş gibi görünüyordu, kalın bir kıvrım yara izinin üstünü kısmen örtüyordu ve kırık kırmızı parçalardan oluşan bir kravat seçmişti. Takım elbise ceketini giyme zahmetine girmesinin tek nedeni hava durumunun yağmur yağabileceğini söylemesiydi.

Yolda ilerlerken neden orada olduğunu düşündü. Zane seksin şu anda yüksek bir öncelik olmadığı konusunda haklıydı. Ve değildi de. Elbette, Kel çiçeğinin şipşak bir seks için orada olmamasından dolayı hayal kırıklığına uğramıştı, Rin'in kum sarısı saçlarının güneş ışığında harika görüneceğinden emindi ama onu şehrin öbür ucuna kadar takip etmesinin nedeni bu değildi.

Dürüst olmak gerekirse, bunu *neden* yaptığından tam olarak emin değildi. Tek bildiği, Rin'in artık yanında olmadığı gerçeğinden hoşlanmadığı ve bu yüzden Madden'ı arayıp acilen öğrencisini bulmasını emrettiği idi. Madden, her zamanki gibi, Kel'in giyinmesine yetecek kadar bir süre içinde, yirmi dakika içinde bir yer bulup göndermişti.

Rin'i tekrar gördüğünde ne istediğini bileceğini düşündü. Önceden fazla düşünmek zaman ve enerji kaybı olacaktı, bu yüzden zahmet etmedi ve giderken Rin'den bir iz var mı diye biraz tanıdık olan araziye taradı.

Kelevra daha önce Baykal için Vail'e gitmişti ama orada fazla zaman geçirmemişti, genellikle Brumal Prensi'ni alıp bırakıyordu. İkisi arkadaşta ama çok farklı hayatlar yaşıyorlardı ve birbirlerinin ayağına basmamak konusunda aralarında sessiz bir anlaşma vardı. Geleceğini haber vermek için muhtemelen Kal ile temasa geçmeliydi ama aklından çıkmıştı ve zaten burada olduğu için şimdi bir tane göndermek anlamsız görünüyordu.

Baykal öğrenip kızarsa?

Her neyse. Ne yapacaktı ki? İmparatora mı ağlayacaktı? Lütfen.

Herkesin bu tehdidi, sanki kağıttan yapılmış bir saçmalıktan başka bir şeymiş gibi kendisine karşı kullanmasından bıkmıştı. Contessa Diar, Canlılık İmparatoru, küçük kardeşine som altından yapılmış gibi davranıyordu. Alabileceği en fazla sert bir konuşma ve belki de sıkıntıdan ölüyormuş gibi hissedeceği bir aile yemeği idi, ama hepsi o kadar.

İkinci büyük kız kardeşi Lyra da farklı değildi. İkisinin yaşı daha yakın olduğu ve Tessa'ya göre daha az sorumluluğu olduğu için ona karşı biraz daha sertti ama onu cezalandırmaktansa cinayetin yanına kâr kalmasına izin verirdi ve veriyordu da.

Çoğu ona düşkün olmalarından kaynaklanıyordu ama en azından bir kısmının Baykal'la olan dostluğundan kaynaklandığını anlıyordu. Brumal Mafyası tahtının bir sonraki sıradaki varisi olarak Baykal'ın kimin yanında yer almayı seçtiği önemliydi ve o ve Kel, Diar kadınlarının hiçbirinin söyleyemeyeceği kadar yakındılar.

Vitality'deki güç Brumal ve resmi İmparatorluk hükümeti arasında oldukça eşit bir şekilde paylaşılmıştı. Void ailesi aynı zamanda galaksinin bu tarafındaki en büyük holdingi yönetiyor ve gezegenin Çift Galaksi'nin en zenginlerinden biri olarak kalmasına yardımcı olmak için yasal fonlar sağlıyordu. İşlerinin mafya kısmı, işleri gizlice ve masa altından, katı kurallarla hallediyordu.

Diar'ın hiçbir ayrıntıyı bilmediğini ve bilmek de istemediğini anladım.

Eğer Kelevra tahtı ele geçirmeye ve veraset zincirini bozmaya karar verirse, Baykal'ı yanına alarak bunu başarma şansı çok yüksekti. Kız kardeşleri bunu biliyordu.

Ayrıca onu tok tuttukları sürece asla rahatsız etmeyeceğini de biliyorlardı. Tacı taşıyan baş ağırdır ve diğer tüm saçmalıklar. Kelevra'nın sorumluluk gibi şeylere alerjisi vardı ve iyi yöneticiler halklarıyla ilgilenirdi ki bu onun yapabileceği bir şey değildi. Bu yüzden, anlaşılabilir bir şekilde, bu iş için iyi bir aday değildi. Teşekkürler Light.

Ne yazık ki kimse Rin'e prensi memnun etmenin bu küçük numarasını öğretmemişti. Eğer daha akıllı olsaydı, Kel'in zihnini her türlü sinir bozucu olasılıkla baş başa bırakarak sıvışıp gitmekten daha iyisini bilirdi.

Mesela, ya Rin burada bir öğrenciyle çıkıyorsa? Ya onlara gidip dün gece kendi isteği dışında sevişmeye zorlandığını anlatıp ağlasaydı? Ya onlara nasıl istemediğini, Kelevra'yı nasıl istemediğini anlatsaydı?

Yumrukları sıkıldı ve yerine oturttuğu cilasının parlaklığının bir kısmını kaybetti. Sosyetik, şeytani prens, ne zaman dışarı çıksa ve etrafı potansiyel paparazziler ve kameralarla çevrilse oynadığı rol. Şimdiden bir düzineden fazla öğrencinin fotoğrafını çektiğini fark ve *nedenini* anlamaya çalışmaktan dikkatini bile vermemişti.

Rin'in biriyle birlikte olması fikri onu neden bu kadar rahatsız ediyordu? Sorduğunda Rin ona bekâr olduğunu söylemişti ve gözleri bunun yalan olduğunu anlamasını sağlayacak herhangi bir fiziksel değişiklik fark etmemişti. Ama biriyle takılıp takılmadığını da sormamıştı.

O zaman bir kız, belki? Rin en son bir penis almalı uzun zaman olmuştu -kesinlikle doğrudu, çünkü Kelevra kendini onun küçük, dar vücudunun içine sıkıştırmak zorunda kalmış ve neredeyse sadece bu yüzden boşalmıştı.

Kel belki bir kızı tutmasına izin verebilirdi. Tabii bundan sonra ne olmayı planlıyorsa ona engel olmadığı sürece. Tabii herhangi bir şey olmalarını planladıysa. Bir yanı hâlâ Rin'e bir bakış atıp kıvılcımın öldüğünü fark edeceğine ve dün gece tahmin ettiği gibi bunu aşacağına inanıyordu.

Rin de aynı sonuca varmıştı. Uyuşturucuyla birlikte bu, sonunda şehvetine yenik düşmesinin ve Kelevra'yı tekrar becermesinin tek nedeniydi.

Son iki seferde biraz daha kaypak davranmış, ona karşı mücadele etmiş, böylece Kel bileklerini sıkmak ve onu hızlı ve sert bir şekilde becermek zorunda kalmıştı. Bu süreçte onun canını biraz yakmıştı ve şimdi kendini o altın tenin üzerinde istemeden kaç tane iz bıraktığını merak ederken buldu.

Rin'in kumlu saçlarından güneşin öptüğü ten kadar her şeyi ışıldıyordu. Gözleri, o güzel pastel renkler, onunla ilgili tek yumuşak şeydi ve o zaman bile, Rin ne zaman sinirlense, arkalarında sert ve elektrikli bir şey parlıyordu. Hemen üstünü örttü ama Kelevra yakalamıştı, bir parçası onu tekrar görebilmek için ortaya çıkarmayı biraz takıntı haline getirmişti.

Adamla sevişmek de bir o kadar ilginçti. En son ne zaman sikini aynı deliğe sokmak için can attığını hatırlamıyordu ama Rin'e tekrar sokma düşüncesi ipek pantolonunun içinde seğirmesine neden olmuştu.

Düzeltiyorum. Rin'in, erkek ya da dişi olsun, başkalarını tutmasına izin verilmiyordu.

Kelevra sonunda üniversitenin geniş bir mangrov tarlasının üzerine inşa edilmiş bir bölümü olan Doğu Avlusu'na vardı. Üzerine köprüler inşa edilmişti, kalaslar çaprazlama uzanıyor ve kampüsün çeşitli yerlerine gidiyordu. Her şeyin merkezinde, ders çalışmak ve takılmak için tasarlanmış kavisli bir çardak sırası vardı. Çoğu şu anda doluydu ve bakışlarını hızla üzerlerinde gezdirdi, bakışları buraya kadar gelme nedenine takıldığı anda aniden durdu.

Rin son sıraya oturmuş, dirseklerini ahşap masanın kenarına dayamıştı. Karşısındaki bankta oturan başka bir öğrenciye sırtıyordu; beyazlar giymiş, siyah saçlarından bir tutamı utangaç bir tavırla kulağının arkasına atmaya çalışan genç bir erkekti bu.

Kelevra kırmızı gördü.

Bir de ne görsün, masanın yanında durmuş, Rin'i gömleğinin yakasından çekiştiriyordu. Onu yapının çatısını ayakta tutan direklerden birine çarptı ve bir açıklama istemek için ağzını açtı.

Sadece kelimelerin dilinde ölmesi için.

Rin oradan oraya savrulmaya tepki vermemişti, kolları hâlâ iki yanında, başı ahşap kirişe yaslanmıştı, sanki orada durmak başından beri onun fikriymiş gibi rahattı. Kıyafeti de bir anlam ifade etmiyordu, siyah takım Kelevra'nın zihninde bir anda Akademi'nin değil, Vail Üniversitesi'nin üniforması olarak canlandı.

Ancak Kel'i durduran şey bu değildi.

Gözleriydi. Aynı uyumsuz gözler ona bakıyordu ve... boşlular. Onu tanımıyor gibi değildi, çünkü tanıdığđ çok açıktı, ama bakışların ardında hiçbir duygu yoktu ve en önemlisi, tam ve eksiksiz bir öfke.

Rin herhangi biri tarafından bu şekilde oradan oraya savrulduğu için çok öfkelenirdi. Bunu saklamaya çalışsa bile vücut ısısđ dalgalanır ve kalp atışları tavan yapardı. Ama şu anda Kel'in elindeki adam sakindi, sadece sahte bir his yansıtmıyordu.

Aslında öyleydi.

Kelevra gözlerini kırpıştırdı. "Sen benim çiçeğim değilsin."

Diğer adamın yüzündeki ilk çatlak belirtisi o zaman ortaya çıktı; ağzının kenarları açık bir hoşnutsuzlukla hafifçe aşağı doğru çekildi, ama verdiği tek tepki buydu.

Kel ona bu konuda baskı yapamadan, sert bir şey yanına çarptı ve onu Rin taklidini bırakmaya zorladı. Döndü ama saldırgan çoktan harekete geçmiş, ikisinin arasına girmişti.

Rin. Gerçek Rin.

Tüm o kızgın ihtiyaıyla.

"Ne halt ettiğini sanıyorsun sen?" Rin homurdandı, İmparatorluk Prensi'ne herkesin içinde saldırarak dikkatleri çoktan üzerine çekmiş olmasına rağmen sesi kısıktı.

Kelevra ellerini ceplerine soktu ve gelecekte onları birbirinden ayırmaya yardımcı olacak başka farklılıklar bulmaya çalışarak ikisine baktı. Ancak gözlerindeki duygular dışında sadece bariz olan şeyler vardı. Üniformaları ve taklitçinin taktığı küçük altın küpe.

Sahtekâr, o sırada Rin'in omzunun arkasından Kel'e kendini beğenmiş bir şekilde sırtıyordu.

Gözleri kısıldı.

Rin sahtekârın önünde daha fazla durabilmek için yerini değiştirdi.

"O sen değilsin," dedi Kelevra, sahtekârı yakalamaya çalışıp o bakış için suratını dağıtması gerekip gerekmediği konusunda hâlâ kararsızdı. "Kim ki?" Sahtekârın sırtışı genişledi ama Rin dönüp ona ters ters bakınca ifadesini tamamen kaybetti. "Ben sadece

benim işim, yemin ederim."

"Gerçekten mi?" Rin kaşlarını çatı. "Bu yüzden mi seni bulmaya geldim-"

"Malikânelerimi elimde tuttum," diye sözünü kesti sahtekâr.

İkisinin birbirlerine baktığı, sanki tuhaf bir zihinsel konuşma yapıyorlarmış geçen bir anın ardından Rin bir hırıltı çıkardı ve Kelevra'ya döndü. "Kardeşimle ne yapıyordun?"

"İkizler." Kel ikisine birlikte bakmaktan kendini alamadı. "Bundan bahsetmemiştin."

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var," dedi Rin. "Ve paylaşmam için bana gerçekten zaman verdiğin de söylenemez."

Kelevra dudaklarını yalayarak boş bir adım daha yaklaştı. "Bilmiyorum, sanırım çok şey paylaştık."

"Vücut sıvıları da sayılıyor mu artık?" diye sordu sahtekâr eğilip kardeşine, onlardan ve Kel'den başka kimsenin duyamayacağı kadar sessiz bir şekilde.

"Hayır," dedi Rin.

"Birbirimizi cinsel olarak tanıdık," diye düzeltti Kelevra. "Bence bu önemli."

"*Bence* burada olmamalısın."

" fikirdeyim," diye araya karanlık ve derin yeni bir ses girdi ve Kel inleyerek dönüp Baykal'ın onlara doğru yürüdüğünü izledi.

Adam, koyu renk saçlarından gizemli deniz mavisi gözlerine kadar hayal edebileceğiniz klişe mafya prensinin her bir parçasına sahipti. Kelevra ile aynı boydaydı ve onun kadar genişti, ancak üniforma giymiş ve iyi bir prensin takması gerektiği gibi okulunun rozetini takmıştı.

Barf.

Baykal'ın bir yoğunluğu vardı, insanlara bulaşılmaması gerektiği konusunda uyarıda bulunan bir his yayıyordu. Bir yırtıcı hayvan gibi hareket ediyordu ve can almak için buna ihtiyacı olmasa da, nereye giderse gitsin üzerinde bir blaster taşıyordu.

"Kayıp mı oldunuz, İmparatorluk?" Kal gruptan birkaç adım ötede durdu. Rin'e bir bakış attı ama kardeşini bir saniye daha uzun süre inceledi.

"Onu tanıyor musun?" Kelevra çenesini sahtekâra doğru eğerek sordu.

"Sıla Varun," diye yanıtladı Baykal. "Tavşan'la arkadaş."

"Ah," mırıldandı anlayışla, "senin küçük tavşanındı, değil mi?"

"Affedersiniz?" Rin sordu ama o Kel'e ters ters bakıyordu.

Sonra kardeşi Sıla kıpırdandı ve bir elini Rin'in omzuna koydu. Eğildi ve bu kez Kelevra'nın bile duyamayacağı kadar alçak sesle bir şeyler fısıldadı.

Rin dudak büktü ama başını salladı.

Sıla geri çekildi ama ikisi de sessiz kaldı.

Kel bundan hoşlanmamıştı. Siyah saçlı birinci sınıf öğrencisinin kendisine ait olanla flört etmesi düşüncesinden bile daha az hoşuna gitmişti. Tek yumurta ikizi olmaları önemli değildi. Bu gezegende başka birinin Rin'le bir bağlantısı olduğu gerçeği onu öfkeliendirdi, hatta belki de yeterince öfkeliendirdi-

"Benim bölgemde sorun çıkarırsan başımız belaya girer," dedi Baykal, Kel'in kırmızı sisini yarıp geçerek.

Kelevra derin bir nefes aldı. "Buraya sadece bana ait olanı almaya geldim, sonra da yoluma gideceğim."

Rin'in yüzünde tuhaf bir ifade belirdi ama onu düzeltti ve bir anda kayboldu.

"Bu gezegende seks bir hak talebi sayılır mı?" Sıla sesini alçaltarak sordu.

Ama Kelevra ona baktığında, diğer adamın kendisiyle dalga geçtiğini anladığından emindi. Ya da belki de onunla değil...

Rin kardeşine, Sıla'nın ciddi olmasından korkuyormuş gibi ona bir uyarı bakışı daha fırlatarak, "Hayır, öyle değil," dedi.

Kelevra'ya ait olma fikrinden bu kadar mı hoşlanmamıştı? Bunu düzeltmeleri gerekecekti.

Derhal.

Kelevra Rin'in koluna uzandı, bileğine yapıştı ama onu çekip alamadan Sıla kıpırdandı ve takım elbise ceketinin koluna tutundu. İçgüdüleri ona adamı yumruklamasını söylüyordu ama Rin'e tıpatıp benzediği gerçeği Kel'in tereddüt etmesine neden oldu.

Sıla o sırada başka bir dilde bir şeyler söyledi, Yıldızlararası Konferanslar veri tabanında yer almıyor olmalıydı çünkü Kelevra'nın kulağının arkasına yerleştirilmiş olan çeviri cihazı bunu algılayamadı.

"Hayır," diye cevap verdi Rin, kendi dillerine sadık kalmayı seçerek. Sıla'nın elini Kel'in kolundan çekti ama bileğini çekmedi. "Hayır, ben hallederim."

"Emin misin?" Sıla geri adım atarak bir kez daha kirişe yaslanırsa da sordu. "Ağabey rolünü benim oynamam gerekmez mi?" diye eklediğinde alay ettiği belliydi.

"Bu patikadan atlamalı, yüzünü suya sokmalı ve bir daha geri çıkmamalısın," dedi Rin ona sıkıca, sonra kendini tutmuş gibi görünerek iç çekti. "Ben iyiyim. Bununla başa çıkabilirim."

Kelevra güldü, o öfke dolu bakışların bir kez daha onunkilerle buluşmasının verdiği his hoşuna gitmişti. "Senin iyiliğin için, umarım haklısındır, Çiçek."

Çünkü bu etkileşim ona çok önemli bir şey öğretmiş, daha önce neyi neden yapmayı planladığına dair aklındaki o yakıcı soruyu çözmüştü.

Burada birinin Rin Varun'a dokunmaya, onunla konuşmaya ya da flört etmeye hakkı olduğunu düşünmesi bile Kelevra'yı o kadar kızdırmıştı ki Baykal'ın blasterine uzanıp ateş etmeye başlayacağını düşündü.

Kelevra Diar, aynı kişiyle iki kez yatmakla bile ilgilenmeyen bir adamdı ve aşık olmuştu.

Rin Varun *onundu*.

Çiçeği kabul etse de etmese de.

Bölüm 7:

Panik yapmayın.

O bir Varun'du ve Varun'lar zayıflık göstermezdi. Yine de, Tiberan olmaları ve Tiberanların duygularını nasıl gömecekleri konusunda eğitilmiş olmaları yardımcı oldu.

Rin'i asla tam olarak etkisi altına alamayan
bir eğitim. Hay sikeyim.

İmparatorluk Prensi'ni Doğu Avlusu'ndan ve kardeşinden uzaklaştırırken bir elini saçlarında gezdirdi. İkisinin aynı yerde olması herkes için tehlikeliydi, bu yüzden Rin Kelevra'yla tekrar yalnız kalma fikrinden ne kadar nefret etse de onları korumak için bunu göze alması gerekiyordu.

Onun ve kardeşinin genel güvenliği her şeyden önce geliyordu. Anlaşmaları buydu. Neredeyse tüm yaşamları boyunca bağlı kaldıkları kural. Kardeşinin şu anda kendi durumuyla meşgul olmasının nedeni de buydu; onların güvenliğini sağlamak.

Bu galaksiye kadar gelmelerinin tek nedeni buydu ve şu ana kadar her şey birbiri ardına berbat olmuştu. Rin planlarını hızlandırmak istiyordu, bu gidişle mezuniyete kadar üç yıl daha beklemenin mümkün olduğundan bile emin değildi.

Akılsızca batı tarafındaki kütüphaneye yöneldi, günün bu saatinde onu ve İmparator'u daha sık kullanılan kaldırımlardan uzak tutacak birçok yan yola yakın bir binaydı. Avluda zaten çok fazla dikkat çekmişlerdi ve her ne kadar doğruca otoparka gidip Kelevra'dan süslü arabasına binip gitmesini istese de, daha iyisini biliyordu.

İmparatorluk Prensi sözünü söylemeden gitmeyecekti, bu yüzden Rin onu dinleyecekti ve şansları yaver giderse, daha sonra her ikisinin de ayrı yollara gideceği bir anlaşmaya varabilirlerdi.

Kütüphanenin arka girişi için bir şifre gerekiyordu ve Rin, Kelevra'nın yoğun bakışlarının ensesinde sanki canlı bir tel onu dürtüyormuşçasına yarattığı vızıltıyı hissederek hızlıca şifreyi girdi.

Tiberanlar olayları diğer türlerin çoğundan on kat daha güçlü hissederek, ancak bununla mücadele etmek için stratejiler geliştirmişlerdir; çocukken öğretilen ve yerleştirilen zihinsel korumalar, birkaç saniye içinde bir yoğun duygudan diğerine geçmelerine yardımcı olur. Parlak ama hızlı bir şekilde yanarak metanetli kalmalarını ve evrenin geri kalanına iyi danışmanlar ve diplomatlar olarak ün kazanmalarını sağlayan güçlü bir soğukkanlılık duygusu sunmalarını sağlıyorlardı.

Dengeli insanlar bu tür yüksek basınçlı işler için en iyisiydi. İşler.

Babaları onların eve dönmelerini ve içlerinden birinin konseydeki pozisyonunu devraldı ve oğullarının bu anlamda nüfuslarının geri kalanıyla aynı olduğuna yanlılıkla inandı.

Rin neredeyse gülecekti.

Babası kör bir aptaldı. Eğer çocuklarıyla zerre kadar ilgilenmiş olsaydı, bunu uzun zaman önce fark ederdi. Ama Crate Varun sadece kariyerini önemsiyordu. Oğulları bile zorunluluktan doğmuştu çünkü öldüğünde sorumluluklarını devralacak varislere ihtiyacı vardı - ki bu muhtemelen onlarca yıl sürmeyecekti, piç kurusu.

Kırk ya da elli yıl daha gerçekleşmeyecek bir şey için hayatlarını mahvedecekti.

İçini saran korkunun arasından bir öfke kıvılcımı süzüldü ama panik daha güçlüydü, onu geri bastırdı ve Rin'in göğsündeki çarpıntı onu rahatsız etmeye başladı. Kulaklarına da kan hücum ediyordu, içgüdüsel kaçma ihtiyacı onu yakalamış olsa da bunu görmezden geldi ve İmparatorluk Prensi'ni dolambaçlı metal merdivenlerden en üst kata çıkarmaya devam etti.

Kütüphanenin bu bölümü, ne kadar eski ve modası geçmiş oldukları için bilgisayar sistemine taranmamış eski kitapların, kâğıt ve deri eserlerin çoğunu barındırıyordu. Diğer öğrenciler tarafından çok nadiren ziyaret edilen bir alandı ve sahanlığa ulaştıklarında ve geniş açık alanı gördüğünde, etrafta başka kimsenin olmadığından emindi.

Duvarlarda zeminden tavana kadar uzanan ağır, tıka basa dolu raflar vardı ve her dördünün arasına geniş pencereler yerleştirilmişti. Yüzeylerinde eğri büğrü yerler olan üç uzun ahşap masa, hafif tozlu bir şekilde ortada sıralanmıştı.

Rin merdivenlere yakın durmayı tercih ederdi ama biri İmparator'un buraya geldiğini fark ederse, istenmeyen bir dikkat çekerdi ve

olası kulak misafirleri. Sonunda en yakındaki masaya doğru ilerledi ve kollarını göğsünde kavuşturarak kenarına tünedi. Aşırı mutlu bir kaçık gibi gülümsemesi gereken bir durumda olmadığı zamanlarda takınmaya alışık olduğu rahat ve esrareniz ifadeyi takınmak sinirleri yüzünden biraz daha zordu ama yine de başardı.

Olumsuz duygular onun için her zaman daha uzun sürme eğilimindeydi; öfke, korku ve endişe gibi şeyler onu boğup yapışabiliyordu. Zamanın yarısında, sanki ele geçirilmiş gibi hissediyordu, sanki bir iblis kan dolaşımına girmiş ve onu enfekte etmişti. Bundan nefret ediyordu, teslim olmak yerine ona karşı savaşması ve onu kimsenin göremeyeceği bir yere hapsetmesi gerektiğinden nefret ediyordu.

Kardeşi onun kim olduğunu biliyordu. Bu her zaman yeterliydi. Yakın zamana kadar.

Evet, bu gezegen bir hataydı.

"Komutanının önünde biraz fazla gevşek görünüyorsun," diyerek ilk kez sessizliği bozan Kelevra öne doğru ilerledi ve Rin onu itmeyi bile düşünmeden bir elini kalçalarının iki yanına koydu.

"Çekil," dedi, kalbi göğsünde hızla çarpmasına rağmen sesi düz çıkıyordu. Burada bir şeylerin ters gittiğini hissediyordu ve tam olarak ne olduğunu anlayamasa da, bunun sadece duygularının onu ele geçirmesi olmadığından emindi. Dikkatli olması gerekiyordu. "Lütfen."

"Bu kadar yakınımda olmamdan rahatsız mı oldun?" Kelevra bakışlarını aşağı indirip Rin'in ağzında oyalanarak sordu.

Dudaklarını yalama isteğine güçlükle karşı koyarak kendini sabit tuttu. Bir avcıyla yüz yüze geldiğinde her zaman en iyi hareket tarzı buydu. Kıpırdamadan duracak, öfkesini ve tedirginliğini içinde tutacak ve her şeyin üstesinden geldiği gibi bunun da üstesinden gelecekti. Numara yaparak.

Rin sakince, "Vail Üniversitesi'ndeyiz," diye cevap verdi. "Akademi'nin temsilcileri olarak, sakıncalı sayılabilecek hiçbir şey yapamayız." Yutkundu ve sonra başardı, "Neden buradasınız? Baykal için mi geldiniz?"

Kelevra'nın gözleri kısıldı. "Siz ikiniz tanıyor musunuz? Tanıştığınızı düşünmemiştim ama belli ki kardeşini tanıyor, varlığından bile haberdar olduğım bir adam."

"Kulağa suçlayıcı geliyor," diye belirtti Rin. İmparator'un geri çekilmesini ve kendisine biraz nefes aldırmasını diliyordu. Parfümünün ılık ve hafif tatlı kokusu onu sarmaya başlamıştı, neredeyse ikna edici bir sevgili gibi ve Rin bundan hoşlanmadığına karar verdi.

Harika kokuyordu, işte bu yüzden.

"Bana söylemeliydin," dedi Kelevra.

"Hatırlarsanız buna fırsatım olmadı."

"Ah," diye sııttı birden, "biliyorum."

"Çekil," diye tekrarladı Rin.

"Buna karşı karar verdim."

Kaşları çatılmadan hemen önce kendini tuttu. "Daha önce zaman kaybetmekten nefret ettiğinden bahsetmemiş miydin?"

"Bu sayılmaz," dedi Kelevra ona. "Burada seninleyim. Seninle geçirilen zaman asla boşa gitmez."

Bu... Kulağa tehlikeli geliyor.

Kel başını eğdi. "Bu seni korkutuyor."

Evet. "Hayır. Sadece neden bir şey söylediğini merak ediyorum. Biz birbirimize yabancıyız."

"Senin içindeydin."

"Kendini içime zorla soktun," diye düzeltti Rin, yükselip tüm kararlılığına sızmakla tehdit eden safrayı yutarak. Kırılmayacaktı. Bu adamın önünde değil. Bir daha asla. Kardeşini görmek ona neyin önemli olduğunu hatırlatmıştı. Neyin tehlikede olduğunu.

"Bu kısmından hoşlanmam yanlış bir şey mi?" Kelevra sordu ve bir an için sanki Rin onun yerine kardeşiyle konuşuyormuş gibi hissetti. Yüzündeki ciddiyet, bunu sadece iğneleyici ya da kaba olmak için sormadığını ele veriyordu. Gerçekten bilmek istiyordu.

İhtiyacı olan diğer hatırlatma da buydu.

Kelevra bir sosyopattı. Rin'in kardeşi gibi o da genel sosyal kavramları kavramakta zorlanırdı. Yine de, İmparatorluk Prensi olarak, kendi dürtüleriyle nasıl başa çıkacağı ve topluma nasıl uyum sağlayacağı öğretilmişti...

Bekle. Aslında. Büyük olasılıkla öyle olmayacaktı. Eğer Rin'in bu adam hakkında duydukları doğruysa, Kelevra tıpkı anne babası gibi kardeşleri tarafından da şımartılmıştı.

Kardeşinin sorunu, gerçek benliğini babalarından saklamak zorunda kalmasıydı.

Kelevra'nın sorunu ise tam tersiydi. Kontrolsüz bir şekilde var olmasına izin verilmişti ve bunun sonucunda sokaklarda başıboş dolaşan bir şeytan ortaya çıkmıştı.

Eğer planları işe yararsa ve kaçmayı başarırlarsa bu kardeşine de olur muydu?

"Rıza her ilişkide önemli bir faktördür," dedi Rin, kardeşini ya da bir gün başına gelebilecekleri düşünmemeye çalışarak. "Bu saygıyı gösterir."

"Saygı göstermenin başka yolları da var."

"Hayır," dedi. "Yok."

Kelevra düşünceli bir şekilde mırıldandı. "Hoşuna mi söylüyorsun?"

"Uyuşturucu yüzünden." Tam bir yalan değildi.

"Ah," sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu, "yani şimdi seni yere atsam ve hemen burada üzerine binsem, baskınlık gösterimden tahrik olmayacağını mı söylüyorsun?"

Kapının olmadığı ve merdiven boşluğunun herkesin girip görebileceği bir yerde olduğu düşünülürse? "Hayır."

Kelevra'nın iyi ruh halinin bir kısmı gözle görülür biçimde kayboldu. "Doğruyu söylüyorsun."

Rin onun omurgasının sertleştiğini hissetti.

"Bu benim için işe yaramayacak." Kel aniden Rin'i döndürerek önünü masanın üzerine çarptı. Bileklerini yakaladı ve etraflarına bir şey bağlayarak Rin'in dar sırtında birbirine sabitledi.

Yüzeyden yüzüne doğru bir toz bulutu yükselirken Rin öksürdü, sonra homurdandı ve kendisini sıkıştıran iri bedene tekme atmaya çalıştı. Kelevra'nın kaval kemiğine bir tekme indirmeyi başardı ama sonra bacakları birbirinden ayrılmaya zorlandı ve diğer adamı aralarına alacak kadar genişledi. Bir el kalçasına yerleşti ve ardından Kelevra kışına vurdu, pantolonunun arkasındaki sert şişkinliği hissettiğinde hemen donup kalmasına neden oldu.

"Sakin ol," dedi Kelevra, hapsettiği sikini yavaşça Rin'in üzerinde ileri geri sürükleyerek. "Bir teoriyi test ediyorum. İster inanın ister inanmayın, karakterimin dışında şey deniyorum, sadece sikime dayanarak mantıksız bir karar vermeden önce büyük resmi görmeye çalışıyorum."

"Seninle bir daha seks yapmayacağım," dedi Rin kesin bir tavırla.

"Asla."

"Az önce kanıtladığım gibi, seni kolayca alt edebilirim, Çiçek. Buna alışık değilsin, değil mi? Eminim ilişkilerinizde fiziksel gücü en fazla olan kişi sizsinizdir. Belki de bu yüzden kontrolü böyle ele aldığımda benim için bu kadar zorlanıyorsunuz."

"İstemiyorum!" ses tonundan korku ve öfkenin bir kısmı süzüldü ve Rin içten içe kendine küfretti.

"Öyle mi?" Kelevra kıpırdandı ve hemen ardından eli Rin'in aletine çarparak onu tıslamasına neden olacak kadar sert bir şekilde sıktı. "Buna ne diyorsun o zaman? Bunun bir ereksiyon olduğuna eminim."

"Senden nefret ediyorum!" Rin alnını masif tahtaya bastırdı ve nefes alış verişine odaklandı, daha fazla kendini ele vermeden önce vücudunun işbirliği yapmasını ve sakinleşmesini sağlamak için çaresizce çabalıyordu.

İmparatorluk Prensi'ni sevdiği bile söylenemezdi, sevmiyordu. İçler acısı, kibirli ve nevrotik biriydi. Ama güzeldi, iriydi ve dün gece Rin hayatı boyunca yaşadığı en iyi orgazmı yaşamıştı.

İlaç yüzünden.

Bunun şu anda kendisini iradesi dışında hisseden adamla gerçek bir ilgisi olduğuna inanmayı reddetti. Tartaklanmaktan hoşlanmıyordu ve hayatında hiç tecavüz fantezisi olmamıştı. Arada sırada yaptığı hafif tahakküm dışında, sapıkça seks onun tarzından çok ağabeyinin tarzıydı.

Muhtemelen dün gece kelepçenin onu bu hale getirmesinin nedeni buydu. Çünkü bunu ilk kez denemişti ve ilaç onu öylesine gaza getirmiş ve hazırlamıştı ki, kafasının omuzlarının arasında patlamamış olması bir mucizeydi.

Kelevra, Rin'in patlamasından sonra sessizleşmişti ama uzaklaşmamıştı. Sonunda tekrar konuştuğunda sesi derindi ve uyarılarla doluydu. Rin onun resmi prenslik işleri için kullandığını düşündüğü türden bir ses tonuydu - her ne halt gerektiriyorsa artık.

"Bu benim için de işe yaramayacak," dedi karanlık bir sesle. Rin'in saçlarından bir tutam yakalayarak onu yukarı çekti, diğer kolunu beline dolayarak onu yakınında tutarken dişlerini Rin'in sağ kulağına yaklaştırdı. "Bu yorum beni gerçekten kızdırdı. Anladım. Genelde insanların benim hakkımda ne düşündüğü umurumda olmaz. Şanslısın."

"Bırak!" Rin kendini kurtarmak için çabaladı ama elleri hâlâ arkadan bağlı olduğu için yapabileceği pek bir şey yoktu. Kelevra aleti Rin'in avuçlarına bastıracak şekilde onları yeniden yerleştirdiğinde nefesini içine çekti.

Az önce Rin'e davrandığı gibi ona da davranmak istiyordu ama hayatta kalma içgüdüleri onu kesinlikle hata olacak bir şeyden koruduğu için bundan kaçındı.

Kelevra sakin olduğunda tehlikeliydi.

Ama kızgın olduğunda?

Rin ürperdi ve hasta herif bundan hoşlanmış olmalıydı çünkü hırıltısı bir iniltiye dönüştü.

Rin'in çenesinin altını yaladı, onu bir tür dondurma külahıymış gibi yaladı. Onun nasıl kıvrandığını görmezden geliyordu. Parmakları sadece sıkılaştı ve Rin'in başını yana doğru çekerek boynunu dişlerine ve diline daha iyi maruz bırakmaya zorladı.

"Tadın çok güzel," diye mırıldandı Kelevra. "Bunu biliyor muydun?"

"Tabii ki hayır." Geçmişteki sevgililerinin hiçbirisi deli değildi. Kiminle ilişki kurduğuna her zaman dikkat etmişti. Cinsel partnerlerinin hepsi bağlanmaması gerektiğini bilen ve sadece eğlenceli vakit geçirmek isteyen insanlardı. Çok yakınlaşmadılar ve en önemlisi, bunu istemediler bile.

İstediklerini elde eden Kelevra'nın da böyle olacağını düşünmüştü. Bu, şu anda olanlar, Rin'e hangi yöne çevirirse çevirsin hiçbir anlam ifade etmiyordu.

"Eğer bu bir kontrol meselesiyse," diye onu ikna etmeye çalıştı, çünkü diğer adamı durmaya zorlayamayacağı açıktı, "kampüste bununla ilgilenen pek çok insan var. Hatta birini bulmana yardım edebilirim, seni ayarlayabilirim. Arkadaşlarımdan biri esarete oldukça meraklı."

Oda arkadaşı Daylen da İmparatorluk Prensi'yle çarşafın içinde yuvarlanmaya açıldı.

"İlgilenmiyorum." Kelevra biraz daha , dili boynunun omzuyla birleştiği yerde gezindi.

"Ben de bunu söylüyorum." Rin tüm bu ilginin aletini acıtmasından hoşlanmıyordu. "İlgilenmiyorum. Ne bunu ne de sizi istiyorum İmparatorluk Prensi, o yüzden geri çekilirseniz-"

"Ya seni başarısızlığa uğrattıysam, öğrenci?" Kelevra'nın kolu gevşedi, kalçaları Rin'in uyluklarını masaya sabitlemek için öne doğru bastırdı. Eli karnının üzerinde daireler çizmeye başladı, Rin'in giydiği tişörtün ince siyah malzemesi pek bir engel oluşturmuyordu.

Haklısın. Eğer başarısız olursa babası sinir krizi geçirecek ve hem kendisi hem de kardeşi bunun sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalacaktı. Daha önce Crate'i onları eve göndermekten vazgeçirmeyi başarmışlardı ama bu sadece birçok kez işe yarayabilirdi ve daha ikinci yıllarının başındayken bu kartı çok erken oynamak aptallık olurdu.

Ama sonra Kelevra ona doğru sallandı, o sıcak ve ağır alet Rin'in sıkışmış avuçlarına çarptı ve babasını tutma düşüncesi

mutluluk pencereden dışarı çıktı.

Siktir et o adamı. Şu anda lanet bir köpek gibi tepelenen o değildi.

"Yap şunu," dedi Rin kararlılıkla, Kel'in dudakları nabız noktasının üzerinde dondu, "Başarısız ol. Her şey bundan daha iyi olurdu." Bir yalan daha. Ama o kadar da değil. Eğer koşullar farklı olsaydı, Kelevra İmparatorluk Prensi'nden başka biri olsaydı, Rin bu çarpık çekime boyun eğip onunla birlikte olabilirdi. Tibera'da seks hoş karşılanmazdı ve sosyal olarak kabul görmeyen herhangi bir sapkınlık ya da fetiş de yoktu.

Rin yatak odasında kontrol edilmekten hoşlandığı için hiçbir zaman utanmamıştı, sadece daha önce ihtiyaçlarını karşılayacak kadar iyi bir yatak partneri bulamamıştı. Ama dün gece... Arzulanan pek çok şey varken Kelevra'yla ilişkisini bitirmek zorunda kalması gerçekten hayal kırıklığı yaratmıştı.

Adamın öfkesine rağmen.

"Yeterince iyi değil mi?" Kelevra caymış gibi görünmüyordu. Ön cebinden bir şey alırken elini bir an için bıraktı ve sonra Rin'in yüzünün önüne getirdi. Küçük beyaz hap en yakındaki pencereden giren güneş ışığında parlıyordu. "Peki ya buna ne dersin? Bu tehdit daha mı *motive edici*?"

Rin'in gözleri irileşti ve başını sallayıp geri çekilmeye çalıştı, ancak hapa bir santim daha yaklaşımaya zorlandı.

Dün gece Rin üç kez orgazm olmuştu ve o zaman bile daha fazlası için yalvarmamasının tek nedeni . İlaç çok güçlüydü ve bir daha almak zorunda kalırsa, Kelevra'nın odasında bir şekilde başardığı kadar uzun süre ilacın çekimine karşı koyamayacağını şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordu.

Bağlanmayı istemesinin nedenlerinden biri de uyarılmışlığının onu ne kadar kötü etkilediğini belli etmemektir. İmparatorluk Prensi'nin üzerine atlamak istememişti, sabah başını dik tutarak oradan uzaklaşabilmek istiyordu.

"Biliyor muydun," dedi Kelevra, sesinde kötü niyet vardı ve üstünlüğü ele geçirmiş olsa da Rin'e hâlâ kızgın olduğunu belli ediyordu, "bazı gezegenlerde alfa ve omega deneni türler var. Neredeyse hayvanlar gibi ısı ve sarsıntı gibi şeyleri deneyimliyorlar." İşaret parmağıyla başparmağı arasında yuvarladığı hapa baktı. "Bu biraz sıcak değil mi?"

Rin başını salladı ama konuşmaya cesaret edemedi, ağzını sıkı sıkıya kapalı tutmak şu anda yapabileceği en akıllıca şey gibi görünüyordu.

"Daha önce Kal'a sordum. Bu ilaç hakkında hiçbir şey bilmiyormuş ama görünüşe göre Brumal bunu kim yaptıysa omega ısısını taklit etmeye çalışıyormuş. Omega'nın kayganlığını taklit etmek için de bir yol bulamamış olmaları çok kötü, sence de öyle değil mi?"

Başını bir kez daha olumsuz anlamda salladı. Rin yine de Kelevra'nın ne demek istediğini anlayacak kadar omegalar hakkında bilgi sahibiydi. Görünüşe göre, vücutları üremeye hazır olduğunda bir kızgınlık dönemine giriyorlardı. Alfaları cezbetmek için çekici bir koku yayıyorlardı ve cinsel organları geçişlerini kayganlaştırmak için kayganlaştırıcı denen bir şey ürettiyordu.

"Ben kızıışmış bir orospu değilim," diye hırladı Rin, saçındaki el tekrar çekilip kafa derisini acıtınca içten içe irkildi.

"Biraz daha saygı gösterelim, olur mu?" Kelevra önerdi. "Bu aşağıladığın bütün bir tür. Ayrıca, bunu kaçırdığım an, gerçekçi ol, bir taneden daha iyi olmayacaksın. Bahse girmek ister misin? Bu sefer bana yalvaracağını düşünüyorum. Hatta belki de benim için dizlerinin üzerine çökeceksin, iyi bir denek gibi. Kulağa nasıl geliyor, Flower? Sikime imparatorunmuş gibi ister misin?" Bir inilti çıkardı. "Bu fikri sevdim aslında. Boyun eğme düşüncesi hoşuma gidiyor."

"Bu yanlış," diye fısıldadı Rin, artık sesine korkunun karışmasını engelleyemiyordu. Soğukkanlılığını korumak zaten bu durumda ona pek yardımcı olmamıştı.

"Düşünüyorum da," dedi Kel onun çenesinin altına sokularak, "eğer seni yeterince uyuşturursam, eninde sonunda o melodini kendiliğinden değiştirecek ve buna ihtiyaç duymadan benim için yayılacaksın. Sence de öyle değil mi?"

"Neden?" Hap yaklaştırıldığında Rin geriye yaslandı ama Kelevra onu ağzına sokmaya çalışmadı. Henüz. Tehlike çok gerçektir. Bunu hissedebiliyordu. Bu kötü bir şaka değildi. Kel tehditlerini tamamen yerine getirmeye niyetliydi. "Neden ben? Ben sana hiçbir şey yapmadım." Geçen güne kadar ikisi birbirini tanıyıyordu bile.

"Gerçekten mi?" dedi Kelevra. "Ben de en az senin kadar şaşırdım. Seni becerip hayatıma devam edeceğime emindim. Belki de gitmiş olduğun içindir? Bundan hoşlanmadım. Hoşlanmalıydım. Ertesi sabah gittiklerinde ve isimlerini hatırlamaya çalışmak zorunda kalmadığımda her zaman daha iyidir. Ama seninle... Bu bir hakaret gibi geldi. Sanki kaçmaya ve mesafe koymaya çalışıyormuşsun gibi hissettim." Bir eliyle

ağzını açıp şahdamarına bir öpücük kondurdu. "Seni yakınımnda tutmayı tercih ederim, Flower. İlginç değil mi?"

"Hayır." Korkunçtu. Buraya nasıl gelmişti? Olaylar nasıl bu kadar çabuk tırmanmıştı?

Rin, sırf kardeşine benzediği için Kelevra gibi biriyle başa çıkabileceğini düşünerek hata yapmıştı. Ağabeyi bir psikopattı, sosyopat değil. Uzun vadeli oynardı, bir heyecanı yıllarca sürdürebilirdi. Saklanmadığı ve gerçek doğasına teslim olduğu zamanlarda bile Kel'in yaptığı gibi düşünmeden hareket etmezdi.

Kelevra, Rin'in yanıtı hayal kırıklığı yaratmış gibi iç çekti. "Korkuyorsun. Korkuya alışkın mısın?"

Evet. "Hayır. Bana bir iyilik yap ve böyle hissetmeme neden olmayı bırak." Çok açık ve çığdı ama Rin'in bunu söylemesi gerekiyordu. Bunun bir fark yaratacağına dair büyük umutları yoktu. Kelevra bunun onun istediği bir şey olmamasını umursamayacaktı.

O sadece kendini önemsiyordu.

İmparatorluk Prensi Rin'in başını geriye doğru eğdi ve hapı yaklaştırdı. "Birazdan kendinizi daha iyi hissedeceksiniz. Bana etkilerinin ikinci dozda çok daha çabuk ortaya çıktığı söylendi."

Rin elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu ki yaklaşan ayak sesleri ikisinin de dikkatini çekti. Kısa süre sonra birkaç kadın sesi duyuldu, kütüphanede oldukları için fısıltıları alçak ve sessizdi, bu da tepeye ulaşip görmeye ne kadar uzakta olduklarını doğru bir şekilde ölçmeyi zorlaştırıyordu-

"Lütfen," diye yalvardı Rin, merdivenleri göremiyordu, vücudu onlardan uzağa dönmüştü ama başını mümkün olduğunca o yöne çevirmeye çalıştı, paniği on kat artıyordu. "Lütfen, yapma."

Bunu görürlerse haber yayılır. Ve eğer haber yayılırsa, insanlar dikkatini çekerd. Sadece onun değil, özdeş kardeşinin de. Saklanabilecekleri hiçbir yer kalmayacaktı ve sonunda, tüm bu ilgiyle birlikte, biri onlardan birinin kaydığını yakalayacak, görmemesi gereken bir şey görecekti.

"Lütfen," Rin geri döndü, Kelevra'nın eli saçındaki tutuşu gevşetip ona izin verdiğinde zar zor algıladı, onunla göz göze geldi. "Geliyorlar."

Kelevra bir an için onun yüzünü inceledi ve yavaş yavaş anlayış gibi bir şey ifadesini bir bir haline getirdi.

başka bir şeye kararlılık.

Muhtemelen daha da karanlık bir şey.

İmparatorluk Prensi memnun görünüyordu.

Rin'i serbest bıraktı ve onu birkaç adım geriye tökezletmeye yetecek bir güçle itti.

Rin, koyu gri giyinmiş iki kızın -üniversitede birinci sınıf öğrencilerinin giydiği renk- gelmesiyle ayağa kalkabildi. Döndü, bağlı ellerini görünmeyecek şekilde tuttu ve onlara kibar bir gülümseme sundu, onlar da kıkırdayarak arkaya doğru koşmaya başladılar.

Doğruca yığınlardan birine gittiler, ancak hem ona hem de Kelevra'ya bakış attıkları gerçeğini gizlemek için hiçbir şey yapmadılar.

Harika. Bu konu nasıl olsa konuşulacaktı. Yine de en azından söylenecek tek şey İmparatorluk Prensi'nin kampüste görüldüğü olacaktı. Büyük olasılıkla ondan ateşli bir Akademi öğrencisi olarak bahsetmekten başka bir sıfatla bahsetmeyeceklerdi.

Üzerini kaplayan rahatlama omuzlarının çökmesine yetmişti ama Kel bir adım daha yaklaşıp son bir uyarıda bulunurken sıcak nefesini yanağına üfleyerek ona doğru eğildiğinde yeniden kaskatı kesildi.

"Akademiye geri dön. Eğer burada flört ederek oyalandığını fark edersem, bunun sonuçları olacaktır, öğrenci." Geri çekildi ve bir an için Rin'e baktı, sanki bir şey arıyor gibiydi. "Bana olası bir skandaldan endişe duyduğunu söylemeliydin. Bu kolayca halledilebilir." Hapı cebine koydu ve sonra göz kırptı.

Rin ona bunun hiç de öyle olmadığını söylemek için ağzını açtı -gerçi sorunun bir kısmı da buydu ama sonra bileklerinin hâlâ bağlı olduğunu fark etti.

Kelevra, tam bir pislikti, arkasına bile bakmadan onu orada öylece bıraktı.

Bağlamayı geri almanın bir yolu da yok.

Bölüm 8:

Altı yaşından beri Kelevra kanı saplantı haline getirmişti. Bu konuda onu heyecanlandıran bir şey vardı, beklentisi anında kaburgalarında gümbür gümbür atıyordu.

Kütüphanedeki olaydan birkaç gün sonra kendini Friction'da buldu, tereyağı sarısı takım elbise ceketinden sıyrıldı, korsesini yerinde tutan ipleri yavaşça çözmek için arkasına uzandı. Gömleksiz gitmişti ve soyunma odalarına gidip eşofmanlarını giymek için biraz zaman ayırması mantıklı olsa da, onu şiddete teşvik eden o uğultu bu kadar tereddüt etmesine bile izin vermezdi.

Zane çoktan ringde onu bekliyordu ve Kel bir tür striptiz yaparak gerilimi tırmandırırken ona bakıyordu. Retinue'nun geri kalanı, birkaç Brumal üyesiyle birlikte orta ringin etrafında ve barda duruyordu.

Genelde Kelevra burada dövüşecekse Baykal'ın kuzeni Kazimir'i ya da Madden'ı seçerdi. Birincisi, işleri "kazara" çok ileri götürüp götürmediğini umursamadığı için, ikincisi ise Madden ringde kurnazlık ve bu da işleri ilginç kıldığı için. Ancak Zane iyi bir üçüncü seçenektir ve şu anda orada bulunan üç kişiden sadece o olduğu için Kel kararını vermişti.

Zane'in iyi tarafı basit yumruklardan daha fazlasına izin vermesiydi. Şimdiden yıldız kristalinden bir bıçağı havaya savurmaya başlamıştı. Bıçak çift kenarlıydı, ince uçlu uzun bir yağmur damlası şeklindeydi ve cam kadar berrak kristalden oyulmuş bir sapı vardı. Bu malzeme Vitality'ye özgüdür ve ne kadar sert olduğu için pek çok farklı eşyanın yapımında kullanılır. Bu özel bıçak iki yıl önce Kel tarafından hediye edilmiş ve bir set halinde gelmişti.

Diğeri şu anda ringin Kelevra'ya en yakın kenarında duruyordu ve üzerinde pantolonundan başka bir şey olmadığına onu kaptı ve ipin altından geçti.

Friction, Club Vigor'un arazisinde bulunuyordu ve sık sık katılmasına izin vermese de, bunu yapması tam olarak normların dışında değildi. Geçirdiği haftayı ve içinde bulunduğu kötü ruh halini düşününce

On beş dakika önce hışımla içeri girip bir maç talep ettiğinde kimse şaşırmamıştı.

Zane neredeyse onun kadar uzundu, saçları yeni sürülmüş toprak rengindeydi ve gözleri neredeyse siyah denecek kadar koyu kahverengiydi. Çenesinin sol alt tarafında kalın bir yara izi vardı, ama bunun dışında hiçbir iz yoktu, yüzü ilk bakışta melek gibiydi. Akademi yerine Vail Üniversitesi'ni seçmişti ve kampüs prenslerinden biri olarak kabul ediliyordu - Tıp Prensi ya da onun gibi bir şey, Kel bunu asla doğru anlayamazdı.

İkisi aynı yaşıydı, aralarında tam olarak bir ay vardı ve Zane yıllar önce onun ve kız kardeşi Lyra'nın yanına taşınmıştı. Vail kampüsünde bir yurt odası vardı ama bunun dışında ne zaman uzun bir okul tatili olsa Küçük Saray'da kalıyordu. Ona kendi seçtiği bir yerde bir daire teklif edilmiş ama Kelevra teklif etmeyi bırakana kadar defalarca reddetmişti.

Kelevra hiç sormamıştı ve Zane de bunu hiç söylememişti ama arkadaşının kız kardeşinden hoşlandığını hissediyordu. Aralarındaki yaş farkı korkunç değildi ve Kel şahsen ikisinin çıkmayı seçmesini umursamazdı ama bildiği kadarıyla kız kardeşi Zane'in ilgisine hiçbir zaman karşılık vermemişti.

Zane sadece Tıp Prensi olarak değil de İmparatorluk Prensi olarak doğmuş olsaydı, Lyra sevgisine karşılık verse de vermese de onu kendine ait kılabilirdi ama ne yazık ki.

Kelevra hazırlanırken Zane, "Geçen gün uzun süre Küçük Saray'daydın," dedi. "Önemli bir şey var mıydı?"

Homurdandı. "Bilmen gereken bir şey var mı demek istiyorsun? Hayır. Olsaydı sana çoktan söyledim, değil mi?"

"Bilmiyorum. mıydın? Madden bir askeri öğrenciden bahsetti-"

Kelevra buradayken her zaman ringin kurallarına uymaya çalışırdı, çünkü çoğunlukla dövüştüğü insanlar arkadaşı ya da arkadaşının kuzeniydi ama Rin'in adı geçtiğinde tüm bu kısıtlamalar bir anda arka planda kayboldu.

İleri atıldı, kolu Zane'in kalbine doğru bıçakla uzanıyordu. Kolayca bloke edildi ve Zane'in geri dönüş saldırısından kaçmak için sağa doğru döndü. Yıllardır birlikte eğitim gördükleri için birbirlerinin hareketlerini herkesten daha iyi anlıyorlardı.

Kel'in ekstra kas kütlesi ve daha yüksek beceri seviyesine rağmen daha eşit bir oyun alanı.

Zane özenli biriydi, birine daha istemeden su getiren ya da son dakikada katılmak isteyen olursa diye popüler bir etkinliğe fazladan bilet alan biriydi. Bu onu başka yönlerden de meraklı yapıyordu, başkalarının fark etmediğini düşündüğü küçük şeyleri her zaman yakalıyordu. Son sınıftayken diplomasını almaya çok yaklaştı ve eğitimine şehrin en büyük hastanesi olan High Tower Hastanesi'nde devam etmeye hazırlanıyordu. Sonunda, Diar ailesinin doktorunun emekli olma zamanı geldiğinde, görevi o devralacaktı.

Kelevra'nın hayatındaki her şeyin ve herkesin bir yeri ve amacı vardı.

Zor yoldan da olsa çiçeği bu dersi yakında öğrenecekti.

Kel başkalarının kendisi hakkında ne düşündüğünü hiçbir zaman önemsememişti, bu yüzden bu kavramı kavramakta diğerlerine göre biraz daha fazla zorlanıyordu. Ama kütüphanede Rin'in üzerine çöken korkuyu fark etmişti. Kelevra onu hapla tehdit ettiğinde sinirlenmişti ama korkmamıştı. Ancak merdivenlerde ayak seslerini duydukları anda bu durum değişmişti.

Rin'in ilgi odağı olmaktan uzak durmayı tercih ettiğini bilmeseydi alınabilirdi ve bu nedenle tepkisinin büyük olasılıkla Kelevra'yla şahsen görülmekle bir ilgisi yoktu. Herkesin gözü önünde yakalanmak büyük bir olaydı ve her ne kadar Vail'in öğrencileri değil de Akademi öğrencileri olsalar da, yakalanıp ispiyonlansalar bunun sonuçları olurdu.

Kelevra'nın çıplak haliyle ne kadar olağanüstü görüldüğünü düşünürsek, bu kızların tanık olduklarını hemen herkese ve her şeye anlatmamaları mümkün değildi.

Ve onun çiçeği.

Rin'i yatağına uzanmış, yüzüstü yatarken, kalçaları Kelevra'nın aralarında diz çökmesi için genişçe açılmış halde hayal ederken boğazının arkasından alçak bir gümbürtü yükseldi. Mükemmel bir vücudu vardı, ince beli, sıkı sırtı, kasları yastığın etrafına sarılıp üçüncü kez boşalırken çığlığını bastırmak için yüzünü gömdüğünde kıvrılıyordu. Sıkı deliği Kel'in sikini sanki koparmak ve bir hatıra olarak saklamak istercesine kavırıyordu...

Zane'in bıçağı, Kelevra'nın yanına doğru bir kavis çizerek sallanırken tepedeki sert ışıktaki parlıyordu.

Zane'i engelledi ve ardından karnına bir diz attı, kan çekmek için kolunu kesti.

Zane tıslayarak menzilden ve hasarı kontrol etmek için kolunu çevirdi. İnce bir kırmızı çizgi kolundan aşağıya doğru yuvarlanıyordu. Derin değildi ve adamın iyileşme hızına bakılırsa büyük ihtimalle akşam olmadan geçecekti.

Kelevra o tek damlayı izledi ve daha fazlası için sabırsızlanarak dudaklarını yaladı. "Sadece yüzünü değil," diye hatırlatma ihtiyacı hissetti Zane ama Kel zaten ikinci kez ileri doğru ateş ediyor.

Sola çalım attı ve Zane'in sağ üst baldırını keserek yere düşü. Arkasından yaklaştı, bir eliyle boğazına yapışarak onu dik bir pozisyona çekti ve bıçağı çenesinin altına yerleştirdi.

"Kendini kontrol et," dedi Zane bir saniye sonra ve Kel aşağı baktığında Zane'in bıçağının dönmüş ve böğrüne dayanmış olduğunu gördü.

Kıkırdadı ve onu serbest bıraktı, ringi çevreleyen kalın iplere yaslanmak için geri çekilmeden önce onu birkaç metre uzağa itti.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu arkadaşı, kalçasından akan ve pantolonunun koyu renkli kumaşına sızan kanı eliyle silerken. Kaşlarını çatı. "Bu arada, bu mahvettiğin dördüncü şey. Kıyafetlerim için senden para almaya başlayacağım."

Kel elini salladı. "Yarın yenilerini getirteceğim." "Şaka yapıyordum."

"Değildim." Bencil olabilirdi ama eşyalarına özen gösterirdi ve ayrıca Zane'in gardırobunu yenilemek için gereken birkaç yüz doları da kaçırarak değildi.

Eğer birisi diğer adam hakkında ne hissettiğini sorsaydı, Kel bunun kayıtsızlığın ötesinde bir şey olduğunu söylerdi. Yapabildiği ölçüde ona değer veriyor ve birlikte geçirdikleri zamandan keyif alıyordu. Zane ve zekiydi, bu yüzden onunla konuşmak her zaman verimli oluyordu ve sadece kalabalığın içindeyken ve kendini serbest bıraktığında ortadan kaldırdığı sessiz bir yoğunluğu vardı.

Birbirlerini yıllardır tanıyorlardı ve o sadıktı, Kelevra'nın Maiyetinin mükemmel bir üyesiydi.

Ama ikisinin arasında kalırsa, Kel her seferinde kendini kurtarırdı. İyi beslendiklerinden ve

Temel ihtiyaçlarının gerektirdiğinin ötesinde, ama günün sonunda bunların hiçbiri onun için bir fedakarlık değildi. Bu dostlukları sürdürmek için çalışmak ya da çaba sarf etmek gerekmiyordu. Yeni bir gardırop almak için bile tek bir telefon görüşmesi ve karşı tarafta kim açıp dinliyorsa ona söylenen birkaç talimattan fazlası gerekmiyordu.

Kelevra kr değildi. Çok şımarık olduğunun farkındaydı ve kütüphanedeki olaydan sonra çiçeğinden bu kadar uzun süre uzak kalmayı seçmesinin nedeni de tam olarak buydu. Günler geçmişti bile. Zamanla ve mesafeyle cazibesinin geçip geçmeyeceğini görmek . Belki de içinde dönüp duran bu ihtiyacı fazla abartıyordu. O gece çatı katında Rin'in ne düşündüğünü biliyordu. Teslim olup Kel'le sevişmeyi ve sonra da ikisinin bir daha konuşmamak üzere kendi yollarına gitmesini bekliyordu.

Doğrusu Kel de aynı şeyi tahmin etmişti. Ama ertesı gün uyandığında Rin'in gitmiş olduğunu gördü, yatağın o tarafı dokunulmayacak kadar soğuktu... içinde bir şeyler kopmuştu. Yanlış hissetmişti. Sanki hayati bir şey eksikmiş gibi. Hatta Rin'i hiçbir odada bulamayacağını bile bile evin içinde amaçsızca dolaşmıştı. Garipti ve karakterine aykırıydı.

Normalde sıradan olan varlığını sarsabilecek her şey daha fazla araştırmaya değerdi, bu yüzden giyinmiş ve Harbiyelinin peşinden gitmişti. Hapı sonradan aklına geldiği için cebine atmıştı, aslında onu kullanacağını ya da aklına getireceğini bile düşünmemişti. Ama sonra sahtekrı kendi çiçeği sanmış ve Rin'in başka biriyle flört ederken yakalandığına inanmanın verdiği kıskançlık onu yiyip bitirmişti.

Rin'e kütüphanede teklifte bulunmuş, onunla bir kez yatmanın başaramadığını tekrar yatmanın başaracağını ummuştu. Ama yarıda kesilmişlerdi ve şimdi aralarında daha fazla zaman olsa bile hiçbir şey değişmemişti. Kelevra onu, yeni bir  parçalı takım elbise gördüğünde nasıl arzuluyorsa öyle arzuluyordu.

Eğer istediği olsaydı, Rin'in içine tırmanır ve onu sonsuza dek elinde tutardı. Ona sahip olmak için satın alması, takas etmesi ya da yalvarması gerekse bile bunu yapacağını fark etmişti.

Rin Varun onun olacaktı. Bunun için ne yapması ya da ne kadar alçalması gerektiğinin bir önemi yoktu. Bazı şeyler fazladan çaba harcamaya değerdi ve Kelevra'nın kişisel olarak o kadar ileri gitmesi hiç gerekmemiş olsa da, bunun sadece heyecanını artırdığını fark etmişti.

Hayatı boyunca sadece ve sadece tek bir şeyden yoksun kalmıştı. Amaç. Belki de belirli bir çiçeği yetiştirmek onun amacı olabilirdi.

Kız kardeşleri bu sabah onu bir cevap vermeden göndermişlerdi ama ne söyleyeceklerini biliyordu, işleri uzatmak ve onu bekletmek isteseler bile.

Ona istediğini vereceklerdi. Herkes gibi onlar da her zaman öyle yaparlardı.

Tıpkı Rin'in yapacağı gibi.

"Kurban hakkında ne düşünüyorsun?" Kelevra bıçağının kenarındaki kan lekesini incelerken dalgınca sordu.

Zane homurdandı. "Bence bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun."

Mırıldandı. "Birkaç saat öncesine kadar seninle aynı fikirdeydim."

Arkadaşı ve müstakbel doktoru kaşlarını çatı. "Bana ne anlatmaya çalışıyorsun? Bunun neden Küçük Saray'da olduğunla bir ilgisi var mı?"

"Bir hediye istiyordum."

Bunun üzerine üzerine üzerine gelen sertlik hafifledi ve Zane güldü. "Bu bir şey alacağın anlamına geliyor," diye belirtti. "Fedakârlık vermektir, Kel. Sen her şeyi tersinden anlıyorsun."

"sadece bir şey vererek bir şey elde ediyor olsam bile mi?" diye sordu. Kız kardeşlerinden istediği şeye kendi adına kısmi bir fedakârlık diyebilir miydi? Seçim kendisinden gelmişti ve gelecekte farklı bir şey yapma şansından vazgeçmek anlamına geliyordu. Bu sayılmaz mıydı?

"Ne verdin?"

"Yakında öğreneceksin." Teknik olarak Kelevra'nın henüz kesin bir cevabı bile yoktu. Yapacağı son şey, kız kardeşlerinden resmi duyuru gelmeden önce arkadaşlarıyla bu konu hakkında konuşmaktı. Bu haberin onlara daha önce ulaşması ve onların da bunu fazla ukala olduğunun bir işareti olarak algılayıp sonunda sırf inat olsun diye onu reddetmeleri riskini göze alamazdı. Bazen ona "ders vermek" için böyle şeyler yaparlardı. Hiçbir zaman işe yaramadı ve sonunda istediği şeyi elde etti, ama bu bir süre sonra olabilirdi ve zaten sahip olduğundan daha fazla beklemek istemediğini fark etti.

Eskiden çok sevdiği yatağının bir tarafı artık hoşuna gitmeyecek kadar soğuktu. Bunun düzeltilmesini istedi. Hem de hemen. Başka biriyle yatmayı bile düşünmüş, potansiyel bir yatak arkadaşı bulmak için Fornication kulübüne gitmiş ama eli boş dönmüştü.

Hiç kimse çekici değildi. Hiçbiri onun çiçeğinin eline su bile dökemezdi.

Kelevra Diar bir İmparatorluk Prensiydi. Sadece en iyisini isterdi ve o da Rin Varun'du.

Mürekkep rengi saçlı iri bir adam ringe atlamadan bir saniye önce yan taraftan yeni, hırçın bir ses "Beni de etiketle," dedi. Kazimir Kelevra'ya meydan okurcasına sırttıktan sonra yumruk tokuşturmak için Zane'e doğru ilerledi.

İkisi arasında garip bir aşk-nefret ilişkisi vardı ve o anda hangi aşamada olduklarını başka hiç kimse bilemezdi. Zane'in ona başını sallayışına ve bu kadar yakın durmasına izin verişine bakılırsa, belli ki aşk aşamalarından birindeydiler.

Kel gözlerini devirdi ve ikisinin arasını işaret etti. "Bakalım neyiniz varmış."

"İkiye karşı bir mi?" Kazimir ıslık çaldı. "Birileri kendini beğenmiş hissediyor bugün."

"Çok fazla bastırılmış enerjim var." Olmayı tercih ettiği enerji Kendini Rin'in sıkı sıcaklığına gömmek için harcıyordu, ama bu olmadığına göre... "İkinize eşleşen arkadaşlık yaraları vermek işe yarayacaktır."

Zane bu fikirden hoşlanmamış gibi görünüyordu ama Kaz, her zamanki gibi, sadece sert bir kahkaha attı.

"Hadi bakalım," dedi Kazimir, dar sırtına iliştilmiş kılıfından kalın bir bıçak çıkararak.

Kelevra sırttı ve ileri atıldı.

Dövüşün sonunda birkaç küçük kesikten kan akıyordu ama Kazimir'in ve Zane'in sağ omuzlarının arkasına açtığı ve uzun süre iz bırakacak kadar derin olan yaralarla kıyaslanamazdı.

Söz verdiği gibi, bazen en iyi arkadaşlar için eşleşen yara izleri.

Kel her zaman istediğini alırdı.

Bölüm 9:

Spor salonu bunaltıcıydı, sıcak tüm gömleklerinin vücutlarına rahatsız edici bir şekilde yapışmasına neden oluyordu. Rin'in baktığı her yerde, bir başka öğrenci pamuklu kumaşı sırtlarından ve yanlarından gizlice sıyırmaya çalışıyor, Aktif'in gelmesini beklerken elleriyle kendilerini yelpazeliyordu.

Bakışları yanlışlıkla yoğun ela bir bakışa takıldı ve hemen arkasını dönerek o yönden gelen hafif kıkırdamayı hayal ettiğini söylemeye çalıştı. Şu anda aralarında İmparatorluk Prensi'nin çıkarmış olabileceği herhangi bir sesi duyamayacağı kadar mesafe vardı.

Kütüphanedeki karşılaşmanın üzerinden beş gün geçmişti ve Rin tam da artık tehlikeyi atlattığını ve Kelevra'nın sıkıldığını düşünmeye başlamıştı ki, iki sınıf birlikte çağrılmıştı. Sürekli endişe içinde olan Rin -söz konusu prens sayesinde- grup ödevini tamamen unutmuştu.

Her yıl son sınıflar mentorluk yapmaları için ikinci sınıflarla eşleştirilirdi. Her ikisine de not verilir ve aradaki buzları eritmeye yardımcı olmak için genellikle çözmeleri için bir vaka şeklinde bir ödev verilirdi. Bu bir yarışmaydı, son sınıfların işlerini yapmalarını ve ikinci sınıflarla etkileşime girmelerini ve ikinci sınıfların kayıp köpek yavruları gibi ilgi için yalvararak peşlerinden koşturmamalarını sağlayacak bir şeydi.

Sonunda ne olursa olsun, bu görev Rin'in İmparatorluk Prensi'nden ne pahasına olursa olsun uzak durma planlarına şimdiden gölge düşürmüştü. O da çok iyi gidiyordu, kampüste hangi bölgelere gittiğine çok dikkat ediyor, ana kafeteryadan kaçınıyor, yolun hemen aşağısındaki marketten önceden hazırlanmış yemekler alıyordu. Radarın altında yaşamak onun için yeni bir şey değildi ve bu zihniyete kolayca geri dönmüştü, o kadar da zahmete girmesine gerek kalmamıştı.

Ve eğer geceleri soğuk terler içinde, taş gibi sertleşmiş olarak uyanıp, zengin bir sesle sikinin etrafında dolaşan becerikli parmakların kalıcı anılarıyla geçirseydi

kulağına mı güldü? Kel'in canı cehenneme, Rin hayalindeki sevgilinin yüzünü hiç görmediği için bunlar herhangi biriyle ilgili rüyalar olabilirdi.

Belki de Arlet'i aramalı ve bundan bir sonuç çıkıp çıkmayacağını görmeliydi. Arlet Akademi'ye devam etmiyordu ve ikisi birkaç ay önce bir barda ortak arkadaşları aracılığıyla tanışmışlardı ama tatlı birine benziyordu. Eğlenceli. Rin kalıcı bir şey aramıyordu ama belki ikisi iyi vakit geçirebilirdi.

Fikrini değiştirmeden önce amblemlı çoklu levhasını kaldırdı ve rehberinde gezinerek ona hızlı bir mesaj gönderdi, tam o sırada Active Banks bitişikteki ofisten içeri girdi.

Rin'in etrafındaki herkes sessizleşti ve doğruldu, her iki sınıf da bilekleri çaprazlanmış ve arkalarına yerleşmiş şekilde pozisyon aldı.

Bu ona kütüphanede nasıl terk edildiğini, kendini kurtarmak için hiçbir yolu olmadan bağlı bırakıldığını hatırlattığında çenesini sıktı. Kızların nihayet gitmesi için tam yirmi dakika beklemek zorunda kalmıştı, böylece işe yarayabilecek herhangi bir şey için etrafına düzgünce bakabilecekti. Sonunda kitap raflarından birinin sivri bir kenarını bulmuştu; bir süredir hasar görmüş olmalıydı, çünkü kesinlikle bir güvenlik tehlikesi oluşturacak kadar keskindi.

Kapıdan çıktığında güneş çoktan batmaya başlamıştı ve Kelevra'nın park yerinde kronometre tutarak ve alaycı bir şekilde başını sallayarak onu beklemesini bekliyordu.

Neyse ki durum böyle olmamıştı. Daha da iyisi, sonraki günler huzur içinde geçmiş ve İmparatorluk Prensi'nden hiçbir iz görülmemişti.

Onlara yaşlarına göre sıralanmaları söylenmemişti, bu yüzden son sınıflar ve ikinci sınıflar sekiz kişilik üç düzenli sıraya karışmışlardı; Kel sıranın en sonunda ve Rin'in en arkasında yer alıyordu.

Ona yaklaşmadığına göre, bunu olumlu bir işaret olarak kabul edebilirdi, değil mi?

Belki de bunu gerçekten atlatmıştı ve Rin bu düşünceyle biraz hayal kırıklığına uğradıysa? Bunun tek nedeni sikiinin iyi olmasıydı.

Banks onlara, "İyi günler, öğrenciler," diye hitap etti ve Rin tüm o kaotik düşünceleri bir kenara bıraktı. Selamlamayı tekrarlamalarını bekledi ve sonra doğrudan konuya girdi. "Eminim hepinizin farkında olduğu gibi, grup vaka ödevi bu programın önemli bir parçasıdır. Bu ödevi çözebilenler, bir sonraki program için odak noktalarını seçebilecekler.

sömestr. Bu şekilde ilerlemek, üçüncü sınıf başlamadan önce nereye yerleştirilmeyi umduğunuza karar vermenize yardımcı olacaktır."

Herkes Akademi'deki ilk yılında bir tür ana dal seçmek zorundaydı. Dedektif, müfettiş, sahil ve rehber olmak üzere dört seçenek vardı.

Dedektifler sahada iki ila dört kişilik ekiplerin başındaydı. Davaları üstleniyorlardı ve kendilerine bir uzay gemisi ve kimlik rozetleri veriliyordu, bu sayede kendi galaksilerinde serbestçe dolaşabiliyorlardı. Bazen evrenin diğer bölgelerindeki işlere bile atanırlardı. Ana eğitim odakları eleştirel bir gözle nasıl düşüneceklerini, kendilerini nasıl savunacaklarını ve küçük sorgulamaların yanı sıra diğer şeyleri öğrenmekti.

Müfettişler herhangi bir birimin ikinci amiriydi. Ekiplerinden sorumlu dedektife hesap verirler ancak teknik olarak tarafından yönetilmezlerdi. Görevleri davaların yardımcı olmak ve aynı zamanda ekibin davanın gerçekleştiği gezegenin veya dünya gemisinin yasal parametreleri kalmasını sağlamaktı. Her gezegenin kendi yasaları olduğundan, bu önemli bir pozisyondu ve tonlarca çalışma gerektiriyordu.

Kıyıları, ekibin diğer üyelerinden, dedektif veya müfettiş rolleri için yeterince üst sıralarda yer almamış olanlardan oluşuyordu. Bu unvanı rütbelerini yükselterek ve atandıkları ekiplere yardımcı olarak iyi bir iş çıkararak kazanabilirlerdi, ancak birçoğu hayatları boyunca bu pozisyonda kalmayı tercih etti.

Rehberler, Aktiflerden diplomatlara kadar her şeyi içeren oldukça geniş bir kategoriydi. Bir kişi resmi olarak Galaksilerarası Polis Gücü -daha çok I.P.F olarak bilinir- ile sözleşme imzaladığında, kendi gezegeniyle vatandaşlık bağlarını keserdi. Tabii bir rehber değillerse.

Crate Varun başlangıçtan önce kardeşlere bir rehberlik pozisyonuna gitmelerini emretmişti. Büyük planı, en küçük oğlunun Akademi'den mezun olması ve Yıldızlararası Konferans adına Tibera ile komşu gezegenler arasında diplomat olarak görev yapmak üzere evine dönmesiydi. Şimdiye kadar, onların bu olmasını sağlamak için orta yolda kalarak iyi bir iş çıkarmışlardı.

Ama bu uzun sürmez.

Rin dikkatleri üzerine çekemezdi elbette ama aynı zamanda kendi gezegeninde sıkışıp kalmak, hayatının geri kalanında babasının iplerini elinde tutmasına izin vermek de istemiyordu. Bu ne onun ne de kardeşlerinin planında vardı. Tek yapması gereken üçüncü sınıfa geçmekti ve sonra hedefi için gerçekten çalışmaya başlayabilir ve otomatik olarak rehberlik eğitimine alınmadığından emin olabilirdi.

programında kendini seçebilmesi için bu ödevden yeterince yüksek bir puan alması gerekiyordu.

Bu da Kelevra'nın yarışmayı iptal ederek işleri berbat etmesine izin veremeyeceği anlamına geliyordu - çünkü bu bir yarışmaydı.

Banks daha sonra Rin'in düşüncelerini onaylarcasına, "Vakayı çözen ilk beş grup, ana dallarını dört daldan herhangi birinden seçebilecek," dedi. "Sonraki üç grup ise iki alt daldan, sahil veya rehberlikten birini seçebilecek. Yıl boyunca aldığınız diğer notlar sizi otomatik olarak dedektiflik ya da müfettişliğe yerleştirecek kadar yüksekse, bu atama bunu etkilemeyecek. Ancak, geleceğinizden endişe edenler için bunu ciddiye almanızı ve gerçek bir dava gibi ele almanızı öneririm."

Banks elindeki tablette bir düğmeye bastı ve bir saniye sonra tüm amblem levhaları gelen bir mesaj uyarısıyla çınladı. "Her birinize aynı bilgi paketini gönderdim. Burada kimsenin kimseye üstünlüğü yok, bu yüzden daha sonra yerleştirme seçimini hak edecek kadar üst sıralarda yer almazsanız sızlanmanızı duymak istemiyorum."

Hiçbiri cihazlarını kontrol etmedi, izin verilene kadar bunu yapmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı.

"Bu yılki vaka, başka bir galakside gerçekleşen gerçek bir vakaya dayanıyor. Bir seri cinayet soruşturması. Göreviniz katili bulmak. Çözdüğünüze emin olduktan sonra beni bulup gerekçenizi açıklayabilirsiniz. Eğer doğruysan, geçersin. Yanlıştıysanız, kalırsınız. İkinci şans yok, anladın mı? Gerçek dünyada bir suçu yanlış adamın üzerine atarsan masum bir hayatı yok etmiş olursun."

Calder elini kaldırdı ve Banks konuşması için çenesini salladı. "Yani temelde bir masa oyunu gibi mi? Gönderdiğin dosyadaki bilgileri sıralayıp kimin yaptığını bulacağız ve sonra da sana cevabımızı mı vereceğiz?"

"Aktif bir saha çalışması olacak," diye düzeltti Banks, oyun kelimesini kullanınca gözleri hafifçe kısıldı, ama bunu ona söylemedi. "Şehrin dört bir yanında ölüm noktası gibi görünen yerler kuruldu. Her ne kadar bunlar çoktan incelenmiş ve her cinayette bulunanlarla ilgili bilgiler size verilmiş olsa da, iyi bir I.P.F ajanı gereken özeni gösterir."

Harika, yani partnerleriyle birlikte her yerde dolaşmaları bekleniyordu. Rin, Kelevra'yla bire bir zaman geçirmek zorunda kalacağını düşünerek içten içe .

Yine de evren onun peşindeymiş gibi görünüyordu. Başarısız olmayı göze alamazdı ve müfettişi seçebilmek için bu görevde yeterince yüksek bir sıralamaya girmesi gerekiyordu. Bu davayı çözmek için çok şey gerekiyordu, sadece Rin için değil.

"Peki ya son sınıflar?" Madden elini kaldırıp çağrılmayı bekleme zahmetine katlanmadan sordu; bu da Bank'ın şakağındaki damarın seğirmesine neden olan bir başka şeydi. "Ekstra bir teşvik almayacak mıyız?"

"İkinci sınıftayken kendiniz de yaşadığınız için bu işlerin nasıl yürüdüğünü zaten biliyorsunuz," diye yanıtladı Banks, "sizin teşvikiniz ortağınıza yardım etmektir. Siz onların amirisiniz ve iyi bir amir ekibiyle ilgilenir." Hiçbirinin bunu umursamadığını zaten biliyormuş gibi gözlerini devirdi. "Ayrıca final sınavından da muaf olacaksınız."

Son sınıflardan birkaçı -Kelevra'nın yanında duranlar- bir yuhalama çıkardı, ama diğer herkes saygıdeğer duruşlarını ve çenelerini kapalı tuttu.

Pislikler.

Rin'in öfkesi son birkaç gündür yatışmıştı ama bu hâlâ İmparatorluk Prensi tarafından oradan oraya savrulmaktan ve oyuna getirilmekten kurtulduğu anlamına gelmiyordu. Rin sonunda yalnız kaldığı için ne kadar mutlu olursa olsun, o majestelerinin kaprislerine göre kullanılıp atılacak bir oyuncak değildi.

"Bu yıl davaya fazladan bir katman daha ekliyoruz," diye duyurdu Banks. "Sömestr boyunca katil daha fazla 'cinayet' işleyecek. Bu sahnelenen suç mahalleri rastgele gerçekleşecek ve resmi I.P.F ajanları olsaydınız yapacağınız gibi bir bildirim alacaksınız. Göreviniz bu özel sahnelerde ipucu aramak olacak. Ve neden bu kadar fazladan ayak işi yapmakla uğraştığınızı merak edenler için," Madden'a sivri bir bakış gönderdi, ancak onu dışarıdan azarlamaktan daha iyisini biliyordu, "katili yerinde yakalayan ekip - eğer bir ekip yapabilirse - ödüllendirilecek. İkinci sınıf öğrencileri için bu ödül, oda ve yemek dahil olmak üzere Akademi tarafından karşılanan ücretsiz bir yıllık eğitimi içerecek. Son sınıflar içinse dairenizin tüm masrafları Percy tarafından karşılanacak."

Bu büyük bir anlaşmaydı. Kısaca onlara bir yer satın alacaklarını söylüyorlardı. Percy, I.P.F ajanlarının davalar arasında yaşadıkları insan yapımı bir gezegendi, çünkü genellikle kendi dünyalarıyla bağlarını koparmak zorunda kalıyorlardı. Bu alandakiler için özel olarak yaratılmış bir gezegen olmasının yanı sıra, faturalar ve market alışverişleri ve benzerleri ile hala diğerleri gibi işliyordu.

Brennon başını Rin'e doğru eğip fısıldama riskini alarak, "Bu cılgınlık," dedi. "Bu, buradaki bir yıllık okul ücretinin beş katı kadar eder."

Birileri, bu yılki son sınıf öğrencilerinin, başlarının üzerinde bir sopayla sallanan parlak ve ışıltılı bir şey olmadan davaya kendilerini vermeyeceklerini düşünmüş olmalı.

Rin onları suçlayamazdı.

Tek sorun, bu ödülü kim seçtiyse A-12 sınıfı üyelerini hesaba katmamış olmasıydı. Madden bir Kraliyet mensubuydu ve Kelevra da İmparatorluk Prensiydi. Bırakın bir daireyi, kendi paralarıyla bir gezegen bile satın alabilirlerdi. Üstelik buradaki herkes Kelevra'nın dedektif ya da müfettiş olmak gibi bir niyeti olmadığını biliyordu. Onun evi Vitality'ydi ve orada, çatı katındaki kulesinde güzel ve rahat bir şekilde kalacaktı. İkinci adamı Madden da aynı şeyi yapacaktı.

Bu, ikisinin de ikinci sınıf öğrencilerinin kazanmasına yardım etmek istemesine neden olmayacaktı ve onlara doğru hızlı bir bakış da bunu kanıtlıyordu.

Madden sıkıldığı her halinden belli olan tırnak etlerine bakıyordu ve Kel-

Rin nefesini içine çekti ve başka tarafa baktı. Piç kurusu onu izliyordu.

Yine.

Bir başka öğrenci, Rose, "Gerçek bir katil mi var?" diye sordu.

Banks başını salladı. "Katil seçildi ve dönem başında gizlice söylendi. Onlara tüm yerleri ve yapmaları gerekenleri içeren ayrı bir bilgi paketi verildi ve bunun üzerinden geçmek için birkaç haftaları daha oldu. Görevleri kimliklerini gizli tutmak ve yakalanmamaktır. Elbette davanın çözülmesi gerekiyor ve eğer akıllıysanız bunun yapılabilir olmasını sağladık. Yani çözüldüğünde katil için herhangi bir yankı olmayacak. Ancak, içinizden biri onu suç mahallerinden birinde fiziksel olarak yakalarsa... bu öğrenci görevden başarısız olur."

"Bizden biri mi?" Brennon omzunun üzerinden bakmak için döndü. "Ve sınıfta mı kalacaklar? Bu hiç adil görünmüyor."

Banks alaycı bir tavırla, "Kendini gözünde fazla büyütüyorsun, öğrenci," dedi. "Bu öğrenci özellikle uyum sağlama yeteneği için seçildi. Herhangi biriniz parlak fikirlere kapılmadan önce kurallar şunlar. Katilin kim olduğunu kimseye söylemesine izin verilmiyor. Nokta. Bunu yapmak derhal başarısızlık ve bir ihtar ile sonuçlanacaktır. Eğer takımınız olayı çözüp bir isim bildirebilirse, baştan beri birlikte çalışmadığınız sürece bunu sınıfınızdan herhangi biriyle paylaşmanız yasaktır. Bunu yapmak da aynı cezayla sonuçlanacaktır. Bunu çok ciddiye alıyoruz. Bu, eğitiminizin önemli bir parçasıdır ve

Ya sürece saygı gösterirsiniz ya da hızlı ve yeterli bir şekilde cezalandırılmanızı sağlarım, anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim," hepsi aynı .

"Başlayabilirsiniz. Bunun tüm dönem boyunca sürebileceğini unutmayın, ancak yalnızca ilk sekiz içinde yer alan takımlar avantaj elde edecektir." Banks sanki onlardan uzaklaşmak için sabırsızlanıyormuş gibi doğruca ofisine yöneldi. İyi bir önlem almak için kapıyı arkasından çarptı ve bunu yapar yapmaz odadaki gerginlik dayanıksız bir balon gibi patladı.

"Eyvah," dedi Brennon Rin'e dönerek. "Katil olmaktan nefret ederim."

"Banks haklı," diye gözlerini devirdi Calder, "Onu yakalama şansınız yok."

"Olabilirim!"

"Yapamayacaksın," diye gülererek katıldı Rin, bu ona ters bir bakış kazandırınca dilini dışarı çıkardı. Kıkırdadı ve cihazındaki dosyayı açmak üzereydi ki tanıdık bir gölge üzerine çöktü ve ağır bir kol omuzlarına düşmeden önce bir an gerildi.

Kelevra arkadaşının şaşkın ifadesine gülümseyerek Rin'i yanına yatırdı ve temas anında kaskatı kesilmesine aldırmış etmedi. "Madden ve öğrencisiyle dava dosyasının üzerinden geçelim mi?"

"Uh," Calder aralarına baktı ve sonra geri çekilerek üstünü aramaya başladı. Onu görür görmez onlara el salladı. "Sonra görüşürüz."

Brennon bir süre daha oyalandı ama sonunda aynı şeyi yaparak Rin'i terk etti.

Alçak bir hırıltıyla Kelevra'nın elinden kurtuldu ve dönüp baktı, bakışları çoktan yerine yerleşmişti.

Madden ve Tine onun hemen arkasında duruyor, ikisi de odadaki diğer pek çok insan gibi değişimi izliyordu. Bu da Rin'in görünüşünü korumak zorunda olduğu ya da dedikoduların tüm okula yayılması riskini göze aldığı anlamına geliyordu.

Lanet olsun.

Yüz ifadesi sahte bir samimiyete dönüştü. "Elbette, neden olmasın."

Kurallara göre sonuçları paylaşamazlardı ama birbirlerine yardım edemezlerdi.

Her iki kıdemli de pek yardımcı olamadı.

Dördü spor salonunun bir köşesini tutmuş, tribünlerde yüksekçe bir yere oturmuş, diğer öğrenciler ise dağılmıştı. Hiç zaman yoktu

sınırı vardı, yani teknik olarak hepsi istedikleri zaman gitmekte özgürdü, ama görünüşe göre çoğu insan Rin'le aynı fikre sahipti ve en azından materyalin üzerinden geçmek ve akıl hocalarını tanımak istiyorlardı.

Hem onun hem de Tine'in hissiyatı oldukça işe yaramaz olacakları yönündeydi.

Madden tüm zamanını amblemlerle tahtasında bir atış oyunu oynayarak geçirdi ve Tine ona Rin'le birlikte inceledikleri dava dosyasındaki belirli bir ayrıntıyı sorduğunda kayıtsızca mırıldandı.

En azından Kelevra'nın yaptığından daha iyiydi.

İmparatorluk Prensi öne doğru eğilmiş, dirseğini kalçasına dayamış Rin'i izliyordu. Dikkatli bir şekilde de değil. Ürkütücü, takipçi bir şekilde.

Yalnız olsalardı Rin onu bu yüzden terslerdi ama bu durum onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmak zorunda kaldı. Tine'le birlikte malzemenin üzerinden geçti, odaklanmaya çalışıyordu ki bu işi bitirebilsinler ve gitmek için yeterince iyi bir nedeni olsun.

"Sadece kız öğrencilerin peşinde olduğunu mu düşünüyorsun?" Tine holografik dosyayı kaydırarak bir paragrafta durmadan önce bir metin akışının akıp gitmesini sağladı. "Hepsi Guest'ten. Bazılarıyla arkadaş değil misin?"

Misafir, Arlet ve Rin'in yaz boyunca tanıştığı diğer bazı kişilerin devam ettiği güzel sanatlar akademisiydi.

Rin, Kel'den bu gece bir şeyler içmek için müsait olduğuna dair bir yanıt almıştı ama Kel onu çok yakından izlediği için Rin henüz onaylamak için ona mesaj atmamıştı.

Rin, Tine'in sorusuna olumlu anlamda başını salladı ve ardından kendi amblem levhasından yansıtılan dava dosyasındaki bir görüntüye tıkladı. Bu, "cinayetlerden" birinin fotoğrafıydı; kendi yaşlarında esmer bir kız, narin boğazında bir sürü morlukla kameraya bakıyordu. "Görünüşe göre hepsi de rastgele oluyor. Yer her zaman farklı, bazen halka açık, bazen de daha tenha bir alanda."

Tine, "Yani her kimse, yakalanma konusunda çok da endişeli değil," dedi. "Sence arkadaşlarını kontrol etmenin bir faydası olur mu, olmaz mı?"

Rin bunu düşündü. "Sanırım Akademi, makyaj malzemeleri yüzünden öğrencilerinden olaya dahil olmasını istedi." Ne de olsa her şey kurgulanmıştı ve fotoğrafta ölü taklidi yapan kıza makyajı birinin yapmış olması gerekiyordu. Oldukça gerçekçi görünüyordu, yani

Gerçek bir davayı taklit etmek için ellerinden geleni yapmışlardı. "Dosyalarda tanık olarak listelenmedikleri sürece, onlara bir şey söylendiğinden şüpheliyim."

Tine hayal kırıklığına uğramış bir şekilde içini çekti. "Evet, muhtemelen haklısın. Eminim gönüllü oldukları için ekstra kredi bile alıyorlar."

Rin buna yanıt veremedi sanal dosya titreyerek kayboldu ve yerini dalgalı bir çizgi ile görüntülü bir iletişim aldığını gösteren kesik kesik bir ritme bıraktı. İsmi okuduğunda kaşlarını çattı ve sonra ayağa kalkarak geri dönmeyi düşünmeden önce üç tribün basamağından aşağı indi. Kasten doğrudan Tine'a baktı ve İmparatorluk Prensi'ni görmezden gelerek, "Buna bakmam gerek. Geri geleceğim."

"Elbette," diyerek onu başından savan Tine'in dikkati dava dosyasıyla dağılmıştı.

Rin spor salonunu geçip koridorun sonundaki soyunma odasına açılan kapıdan içeri girerken Kelevra'nın bakışlarını üzerinde hissetmiyormuş gibi davranmaya çalıştı. İçeri girer girmez çağırışı kabul etti ve yalnız olduğunu görmek için etrafına hızlıca bir göz attı. Burada sadece görevi almak için buluştuklarından, kimse üniformalarını değiştirmemişti.

"Zamanı gelmişti, seni nankör pislik," diye tısladı Crate, görüntüsü belirlediği anda, düşmanlığı Rin'i bir an için hazırlıksız yakalamıştı. Babası denenmiş ve gerçek bir pislikti, ama genellikle çocukça isim takarak liderlik etmezdi.

Otomatik olarak dolabına doğru ilerledi ve bankın hemen önünde durdu. "Bunun neyle ilgili olduğundan emin değilim."

"Cehennem gibi değilsin," diye tersledi babası. "Bu tür bir itaatsizliğin kontrolsüz kalacağını sanıyorsan, bir daha düşün. Sizin için yaptığım planları mahvetmiş olabilirsiniz ama kardeşinizi bir saat içinde eve dönen ilk gemiye bindireceğim. Sizi Çift Galaksi'ye göndermenin bir hata olduğunu biliyordum, ikiniz de bu konuda çenenizi kapamadığınız için daha da fazla."

Kardeşi şimdi ne yapmıştı? Kesinlikle o yapmamıştı, çünkü babalarını bu şekilde kızdırabilecek tek bir şey bile aklına gelmiyordu. Geçen hafta boyunca kenarda durup beladan *uzak* durmak için elinden geleni yapmıştı.

"Bunu kabul etmemin tek nedeni, telefonu ilk açtığımda İmparatoriçe'nin de odada olmasıydı."

Tibera İmparatoriçesi mi? Cidden, kardeşi babasını bu derece kızdıracak ne halt etmişti ve neden onu bu konuda uyarmamıştı?

"Hastaneyi devralması için başka birini bulacağım," diye devam etti babası, hâlâ öfkeli bir şekilde. "Sıla'nın derhal geri dönmesi ve Statü'ye baştan başlaması . Bu bizi programın gerisine düşürecek ama bu tamamen senin hatan ve kardeşinin suçu nereye atacağını bildiğinden emin olacağım."

Status, kendi galaksileri olan Kristal Deniz'de Akademi'nin bulunduğu gezegendi. Kardeşi her ne yapmış olursa olsun, Crate'in içlerinden birinin kökünü kazıması ve onları yeniden başlamaya zorlaması yeterince kötüydü. Sıla Varun Vail Üniversitesinde öğrenci olduğu Akademi'de kredisi olmayacaktı ve bu nedenle birinci sınıf öğrencisi olarak başlamak zorunda kalacaktı.

Rin babalarının böyle davranmasına, onlara hâlâ koridorun sonunda, onun çatısı altında uyuyan gençlermiş gibi emirler yağdırmasına üzülecekti ama kafa karışıklığını bastıramıyordu. Çoğu yoğun duyguda olduğu gibi, bu da başka bir duyguya tutunmasını zorlaştıracak kadar güçlüydü ve eli sol cebine kayarak başparmağını topraklama kabuğunun pürüzsüz yüzeyinde gezdirdi.

"Baba, özür dilerim ama gerçekten anlamıyorum. Ben ne yaptım?" Sözde. *Sözde* ne yapmıştı? Çünkü bunu bir türlü . Ağabeyi bir şey yapmış olsa bile, eğilimlerinin doğası göz önüne alındığında, eğer iş üstünde yakalanırsa bu ulusal haberlere konu olurdu. Ama Rin hiç kimseden büyük bir suç işlendiğine dair bir şey duymamıştı.

Kardeşi zaten daha iyi biliyordu, dikkatliydi. İkisi de öyleydi. Bu yüzden ne-

"Aptalı oynama evlat, bu hiç yakışmıyor. Bilmediğimi düşünebilirsin. Seni tanıyorum, ama ben tanıyorum. Sen aşağılık bir yaratıksın. Eminim onu sırf bu aileye karşı sorumluluklarından kurtulmak için baştan çıkardın, öyle değil mi?"

Rin gözlerini kırptırdı. "Ben... Ne?" Baştan çıkarmak mı demişti? Ayrıca ona aşağılık demişti. Sanki Rin'in nasıl bir insan olduğu hakkında ilk şeyi bildiğine gerçekten inanıyordu. Bu gülünçtü. Ama o kafa karışıklığı hâlâ oradaydı, belki eskisinden bile daha yoğundu ve bunu atlatana kadar başka hiçbir şey geçemeyecekti.

Bu özelliğinden nefret ediyordu. Halkının geri kalanıyla aynı şekilde yoğun duyguları işleyememesinden nefret ediyordu. Ağabeyinde tam tersi bir sorun vardı ve Rin'in bu gerçeği kışkırdığı günler oluyordu. Sanki duyguları olmamak bir şekilde daha iyi olacakmış gibi.

Belki olur.

En azından bu konuşmayı yapan kardeşi olsaydı, olay örgüsünü takip edebilirdi.

"Umarım mutlusundur," dedi Crate. "Nişanınızı onayladım çünkü İmparatoriçe bunun gezegenlerimiz arasında gelecekte yapılacak anlaşmaların önünü açmak için harika bir yol olacağını düşünüyor. İstedığınızı elde etmiş olabilirsiniz ama şunu unutmayın, bu işi berbat etmeseniz iyi edersiniz. Bu artık siyasi bir ittifak haline geldi ve eğer bu ailenin adına daha fazla zarar verirsen seni o gülünç gözlerini kırpmadan evlatlıktan reddederim!"

Rin artık hakaretleri sadece kısmen dinliyordu, saf, katıksız bir dehşet dalgası üzerine çöktü ve görüşünün önünde siyah noktaların göz kırpmasına neden oldu. Ayakta kalmayı başarması şaşırtıcıydı, gerçi biraz sallanıyordu ama babası bunu fark etmemiş gibiydi.

Ya da belki de umurunda değildi. Piç herif muhtemelen Rin'in fiziksel tepkisinin evlatlıktan reddetme hakkındaki yorumlarından kaynaklandığını düşündü. Ne saçmalık ama.

"Nişan," kelimeyi çıkarmayı başardı ama zor oldu ve "Kiminle?" diye bitirmeden önce duraklamak zorunda kaldı.

Babası alay etti. "Bir İmparatorluk Prensi'ni sana aşık olmaya nasıl ikna ettin, aklım almıyor. Unutma Rin, bundan sonra olacak her şeyin sorumlusu sensin ve senin bencil davranışların!" Crate aramayı kesti.

Zihni bu yeni bilgiyi bir araya getirmeye çabalarken Rin'in kolu cansız bir şekilde yanına düştü. Babası onun nişanlandığını düşünüyordu - hayır, hayır, nişanlandığını söylediğine ve nişanlanmadığını söylediğine göre, bu nişanlandığı anlamına *geliyordu*. Evlenmek için. Bir İmparatorluk Prensiyle.

İmparatorluk Prensi.

Bölüm 10:

Şu anda gezegende sadece bir kişi vardı ve o da Vitality'nin taht için sıradaki üçüncüsüydü.

O yapmaz.

Rin topukları üzerinde döndü, ne yapmak istediğinden bile emin değildi ama durmadan önce sadece bir adım ilerleyebildi.

Kelevra kapının önünde durmuş, ayak bileklerini kavuşturmuş ve ellerini ön ceplerine sokmuş bir şekilde arkasına yaslanmıştı. Koyu orman yeşili bir takım elbise giymişti. Gömlek giymemişti, yeşil ve altın rengi kadife korse yeleği göğsünün üst kısmının sert hatlarını ortaya çıkaracak şekilde alçalıyordu. Bir an sonra doğruldu, Rin otomatik olarak üç adım geri çekilince kaşlarını çatı.

Rin banka çarparak durmaya zorlandı ve başını salladı. "Yapmadın."

"Bir skandal çıkmasından korkuyordun," dedi Kelevra, sanki *hayatlarının* sonuna kadar sürecek bağlayıcı bir sözleşmeden bahsetmiyorlarmış gibi. "Nişanlım olarak artık buna gerek yok. Duyuru yarın yapılacak ama babanızın sizi önceden bilgilendireceğini bilmeliydim. Sana kendim söylemeyi umuyordum, ancak bunun gerçekleşmesi için birbiri ardına bir dizi çember vardı, bu yüzden anlaşılabilir bir şekilde meşguldüm."

Bu konuda hiçbir şey anlaşılabilir değildi. Aksine, Rin babasıyla yaptığı konuşma sırasında olduğundan daha da kaybolmuş hissediyordu. Stres seviyesinin yükselmesi her şeyi daha da kötüleştiriyordu ve bu... Görünüşe göre ucuz bir hayvan gibi evlendirileceğinin söylenmesinden daha stresli olamazdı.

Kel çoklu ekranında birkaç tuşa bastı ve bir saniye sonra Rin'inki çaldı. "İşte resmi duyuru, eğer kendiniz görmek isterseniz diye."

Rin robot gibi dosyayı açtı ve ekrana baktı, beyninin okuduğu kelimeleri işlemesi gerekenden beş kat daha uzun sürdü.

İmparatorluk Prensi Kelevra Diar, müstakbel Kraliyet Eşi Rin Varun ile nişanlandı.

Onları tebrik etmeye devam etti ve yarın saray tarafından yayınlanacak olan gerçek bir bildiriye okuduğunu fark etti ama gerisiyle ilgilenmedi. Onu en çok etkileyen isim oldu, tekrar tekrar okudukça onunla alay ediyordu.

Rin Varun.

Rin. Varun.

O ne yapmıştı? Onları bu belaya nasıl bulaştırmıştı? O gece tek yapmak istediği şehvetini tatmin etmekti - çoğunlukla uyuşturulduğu için - ve sonra hem o hem de İmparatorluk Prensi kendi yollarına gitmeliydi. Elbette, tüm bu görev nedeniyle kampüste etkileşime geçmeleri gerekecekti ama *bunun* olabileceğini milyon yıl düşünse aklına getirmezdi.

Kardeşi onu öldürecekti. Belki de gerçek anlamda.

Belki de onlara bir iyilik yapmalı, sadede gelmeli ve bu işi hemen bitirmelidir.

"Ailenizin ikizlerden küçük olanı Akademi'ye, büyük olanı ise Vail'e göndermeyi seçmesi ilginç. Genellikle güçlü bir askeri varlığa sahip ailelerde bunun tam tersi olur. Kız kardeşim ayarlamaları yapmak için babanla konuştuktan sonra bana söylediğinde şaşırdım." Kelevra konuşurken yanına doğru ilerledi. "Haber yayılmadan önce ağabeyine söylemeli misin? Bunu isteyebileceğin aklıma geldi."

Doğru, çünkü ikizler de bu evrendeki diğer her şey gibi bir hiyerarşi içinde sınıflandırılmıştı. Bir dakika daha büyük olmalarına rağmen içlerinden biri daha genç olarak adlandırılıyordu. Ve ona söylemesini öneriyordu.

Ağabeyine söyle.

Sıla Varun'a, Rin Varun'un artık kendi isteği dışında ve önceden herhangi bir görüşme yapılmaksızın bir İmparatorluk Prensiyle resmen nişanlandığını söyleyin.

Bu çok komikti.

Ağabeyine söyle.

Rin'in dikiş yerlerinden ayrılması oldukça olasıydı.

Dudaklarının arasından bir ses kaydı ve Rin bunun manik bir öfke olduğunu anlamak için çok geçti. "Az önce aklına gelen bu muydu?"

Öfke hızlıydı, her şeyi tüketiyordu ve insan kalabalığının içinde olsalardı bile Rin onu zapt edebileceğini sanmıyordu. Onun

Daha ne olduğunu anlamadan kolunu savurmaya başlamıştı bile; yumruğu Kelevra'nın çenesine, başını yana çevirmesine neden olacak kadar sert bir şekilde çarptı.

Kel tökezledi, yarasına bastırıyordu, gözleri Rin'in göğsünde hâlâ fokurdayan aynı tür öfkeyle parlıyordu.

Başka biri olsaydı ya da başka bir durumda olsaydı, Rin tehlikenin farkına varır ve geri çekilirdi. Ama duygusal düzensizlik sorunu dikkatini dağıtmış, göğsündeki gerginliğe ve cildinin alev almış gibi hissetmesine aşırı odaklanmasına neden olmuştu. Öfkeden nefret ediyordu. Onu yaşamaktan ve ona yaptıklarından nefret ediyordu. Saklanmak ve kendini kontrol etmek zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

Ve Kelevra Diar'dan nefret ediyordu.

Tekrar savurdu, ama bu sefer Kel hazırды, onu ayaklarından çekip öne doğru sürüklemek için ona yapıştı. Bir eliyle Rin'i ensesinden tutup itti ve onu duşlara bağlanan açık girişe doğru savurdu.

Rin kendini toparlayıp döndü ama daha hiçbir tepki veremeden Kelevra oradaydı ve onu tuvaletlerden birine doğru itti. Sağ omzu sert fayanslara çarptı ve yüzünü buruşturdu, dışarı çıkmaya çalışırken küçük bölmede köşeye sıkıştırılmasının öfkesi hâlâ içindeydi. Tısladı ve hırladı, şu anda her şeyden çok hayvan gibi görünüyordu, ama bu hayal kırıklığı o kadar hamdı ki görünüşü umursamaya zahmet edemedi.

Ki bu bir hataydı.

Onun böyle bir lüksü yoktu.

Her zaman görünüşe önem vermek zorundaydılar.

Rin bir anda donakaldı, bilekleri Kelevra'nın ellerinde acı verici bir şekilde tutulmuş, sırtı duş duvarına dayanmıştı. Boşluk onları birbirlerine yakın tutuyordu, vücutları neredeyse birbirine sürtünüyordu ve İmparatorluk Prensi kımıldayıp sertleşmiş aleti Rin'in karnına sürtündüğünde keskin bir nefes çekti.

Ciddi olamaz mı? Böyle bir zamanda mı tahrik oldu?

"Derin nefes al," diye talimat verdi Kelevra, Rin'in bileklerini temkinli bir şekilde serbest bırakırken ses tonunda hâlâ bir öfke vardı. Hemen tekrar vurulmayınca ellerini aşağı indirdi ve Rin'in giydiği siyah tişörtü belinden çekip çıkardı. Bir anda Rin'in kafasına geçirdi ve pantolonuna geçmeden önce onu karşılarındaki boş kabine fırlattı.

Fermuarın sesi onu kendine getirdi ve Rin omuzlarını iterek onu geri çekilmeye zorladı ama Kelevra bırakmadı, bu hareket sadece ikisini de itip kaktı.

"İyi," dedi İmparatorluk Prensi karanlık bir sesle, "kıyafetlerinizi mahvedin, umurumda değil." Bir anda duşu açtı, buz gibi soğuk su üzerlerine döküldü, Rin spreyin altına itildiğinde en ağır darbeyi aldı.

Kekeledi ve bocaladı ama Kelevra'nın gücüyle boy ölçüşemezdi ve boynunun kenarlarını uyarıcı bir şekilde deşen parmaklar sonunda onu ikinci kez hareketsiz bıraktı.

"Sakinleşmen gerek," dedi Kelevra ona, boştaki eli Rin'in pantolonunu çözmeye devam etmek için uzanırken. Rin onu durdurmaya çalıştığında öne doğru eğildi, sert çıkıntı Rin'in kıkına çarptı. "Bunu bir emir olarak kabul et, öğrenci."

İçindeki öfke bir anda boşaldı ama Rin, artık ıslak olan pantolonu ve külotu yere atılıp, giderde birikmeyen her şeyi emmesi için ayak bileklerinin etrafında bırakılırken gerginliğini korudu. Kel'in elinin karnında gezindiğini, parmaklarının göğsünün üzerinde kaydığını hissettiğinde ürperdi.

Ona durmasını söylemek istedi ama kelimeler boğazında kurşun gibi düğümlendi, panik duygusu onu bastırdı. Çünkü eğer durup düşünebilseydi Kelevra'yı niyetlendiği şeyden vazgeçirmek için ne söyleyeceğini tam olarak bileceğini biliyordu; tıpkı tetiklendiğinde ve kana susadığında kardeşine ne söyleyeceğini her zaman bildiği gibi.

Ama Rin düşünemiyordu. İmparatorluk Prensi onu yoklarken ve izin verilmemesi gereken hareketlerde bulunurken orada öylece durmaktan başka bir şey yapamıyordu. Derin bir nefes aldı, hava ciğerlerini yakıyordu ve göğsüne çarpan buz gibi suya odaklanmaya çalıştı. Yine de yeterli değildi. Su ve kabuğu genellikle başvurduğu şeylerdi. İkincisi cebinde yerdeydi ve duş duygusal tepkisini bastırmaya yetmiyordu.

Rin körü körüne bir avucunu sağındaki fayanslı duvara vurdu, başparmağı pürüzsüz yüzeye sürtündü. İşleri onlar için daha da kötüleştirmeden önce topraklanmaya ihtiyacı vardı. İhtiyacı olan-

Kelevra'nın ellerinden biri aniden sarkık aletin etrafına dolandığında Rin sarsıldı.

"Öfken geçti," diye belirtti Kel onu pompalamaya başlarken, Rin'in havasında olmadığı gerçeğinden açıkça etkilenmemişti. "Ama hâlâ titriyorsun."

Sanki bu ilginç bir şeymiş ve geri çekilip Rin'i rahat bırakması gerektiğine dair bir işaret değılmış gibi mırıldandı. Normal bir insan bu gerçeğı fark ederdi.

İmparatorluk Prensi normal değildi. Rin

Varun da normal değildi.

Ve ... Sıla üçü arasında en kötüsü olabilir. Onun hayatındaki asıl sorun neydi?

"Sevişeceğız," diye duyurdu Kelevra.

Rin başını salladı ama diğer adamın bunu görüp görmezden mi geldiğini yoksa arkasında durduğu için başka bir yere mi baktığını bilmesine imkân yoktu. Her iki durumda da, onun bu konudaki fikrinin İmparatorluk Prensi'nin umurunda olmadığı açıktı.

"Sensiz geçen birkaç günün ne kadar zor olduğunu biliyor musun?" Kelevra Rin'in omzunun arkasını yaladı, eli aletinin etrafında daha güçlü bir şekilde çalışıyordu. "İlgisizliğin yerleşmesini bekleyip durdum ama hiç gelmedi. Uyanık olduğum her dakika ne yaptığını, kiminle olduğunu, neden ben olmadığımı merak etmekle geçti. Ve uyku... Hiç başlamayayım bile. Bana borçlusun, her gece seni sikime sarılmış düşüncesiyle mastürbasyon yaparak uyandığım için."

Rin bunun nasıl onun hatası olduğunu anlamadı. Kendisinin de benzer -ama o kadar saldırgan olmayan- bir sorun yaşadığını paylaşmayı da düşünmedi. İmparatorluk Prensi bunu hak etmemişti ve eğer bir şey varsa, tüm bu çile Rin'e diğer adam söz konusu olduğunda ağzını kapalı tuttuğunda her şeyin daha iyi olduğunu öğretmişti.

Kardeşine ulaşabilmek için bu işin bitmesini istiyordu. Bir plan yapmaları gerekiyordu. Rin'in eline fırsat geçmeden babaları onunla temasa geçerse... Kardeşinin ne yapacağını bile bilmiyordu.

Korkutucu olan da
buydu. Bilmiyordu.

Bilmiyordu. Uyarıyı dikkate alması gerekirken Kelevra'yı hafife almıştı. Adam empati ya da pişmanlık hissetmeyen bir yırtıcıydı. Zaten Rin'in elinde sertleşmesinden o kadar memnundu ki, şu anda nasıl bir anksiyete krizinin pençesinde olduğunu fark etmemişti bile.

Rin de sakinleşemiyordu, tıpkı Kelevra'nın yaptığı gibi onu da kendi etrafında döndürüyor, içten içe bir top gibi kıvrılma, derin bir nefes alma ve sadece *odaklanma* ihtiyacı duymasına rağmen vücudunu dışarıdan gelen uyaranlara tepki vermeye zorluyordu.

Ama yapamadı.

Tek hissettiği, göğüs boşluğundaki çaresizliğin ona kaçmasını söylemesiydi. Her şeyden kaçmasını. Ama kaçamıyordu çünkü Kelevra çıkışı kapatmıştı ve Rin dilini ona geri çekilmesini söyleyecek kadar uzun süre çalıştıramıyordu ve bunu yapsa bile İmparatorluk Prensi'nin onu dinleme ihtimali çok azdı.

Sonra soğuk suyun çarpması, vücudundaki sıcak eller ve sıcak dudakların omuzlarına ve boynunun arkasına bastırması vardı. Artık şişmiş ve ağrımaya başlamış olan aletin, içinde sıçrayan ihtiyaç sancılarına yol açması da vardı. Buna odaklanmak biraz daha kolaydı, bağırsaklarında çalkalanan bu uyarılma ve şu anda içinde boğulmakta olduğu olumsuz duyguların kokteyline utanç da eklese de, en azından bir kısmı aynı zamanda iyi hissetti.

Aletiyle düşünmek onu bu karmaşaya sokan şeydi ve en azından o zaman uyuşturucu bir bahaneydi. Ama bunu bilse bile Rin kalçalarını geriye doğru eğip Kelevra'nın pantolonundaki çıkıntıya çarpmaktan kendini alıkoyamıyordu. İnledi ve başını eğerek Kel'in omzunun kıvrımına bıraktı, aslında birbirlerine ne kadar yakın durduklarını fark etti.

"İşte buradasın Çiçek," diye sevgiyle övdü Kelevra, ela gözlerinde hınzırca bir memnuniyet kıvılcımı belirirken ona sırıtarak. "Benim için açıl."

Rin aniden elini bırakıp öne doğru eğildiğinde nefesi kesildi, alnı duvara değmeden hemen önce kolları kendini için yukarı kalktı. Bacakları birbirinden ayrılmıştı, düşün gürültülü spreyi altında bir fermuarın daha aşağı çekilme sesi neredeyse fark edilmiyordu.

Bir an sonra, parmak olamayacak kadar ince bir şey girişini dürttü ve sadece kalçalarının kabaca tutulması ve geri çekilmesi için geri çekilmeye çalıştı. O şey geri döndü, içeri itildi, ama küçüktü ve zar zor hissetti. Bir şey ileri doğru fıskırdı, onu doldurdu ve Kelevra'nın kollarından biri onu sabit tutmak için beline sarıldığında şaşkın bir ses çıkardı.

"Bu kayganlaştırıcı," diye açıkladı Kel, şişeyi sıkarak içindekilerin tamamını Rin'in deliğine boşalttı.

Lanet bir seks oyuncağı gibi hareket ettirilmek ve hazırlanmak bir ihlal gibi hissettiriyordu. Rin'in aklı başında olsaydı çok öfkelenirdi -muhtemelen. Sadece küçük bir tiksinti kırıntısı toplayabildiğinde, bir inilti çıkardı.

Artık boş olan kayganlaştırıcı şişesi hafif bir takırtıyla ayaklarının dibindeki yere düştü, plastiği şingırdayarak arkaya, doğrudan Rin'in görüş alanına yuvarlandı. O kadar büyük değildi, belki en fazla birkaç santim uzunluğundaydı. Kelevra'nın fark edilmeden cebinde kolayca taşıyabileceği bir şeydi.

Yanaklarının aralanması onu tekrar kendine getirdi, sırtından çıkan alçak bir hırıltı omurgasında bir ürperti yarattı. Hissettiği korku aşikârdı ama uyarılma hissi hiç azalmadı, aleti hâlâ ihtiyaçtan kalındı.

Kelevra sikinin başını Rin'in deliğine dayadı, önce bir iki parmağıyla açmaya bile zahmet etmedi ve sonra derin bir nefes alarak sekiz santimi Rin'in vücudunun içine soktu.

Feryat etti, elleri yumruk şeklinde kıvrıldı, Kel iç organlarını yumruklarken tırnakları avuçlarının hassas etine battı, sert ve istikrarlı bir tempo tutturdu ve vücutları sert tokatlarla birbirine girdi.

"İyi Işık, çok sıkı hissediyorsun," diye inledi Kelevra, Rin'in meme uçlarından birini çimdiklemek için uzandı ve bu ona bir nefes aldırıldığında kabaca sıkıştırdı. Rin'in içine daha da sert girdi, kendini derinlere gömdü ve her içe doğru itişte sikini bir saniye orada tuttu. Birlikte oldukları diğer zamanlarda olduğu gibi, sadece onun içinde olmaktan bile zevk alıyor gibiydi. "Hiç kimse bana senin gibi sarılmamıştı. Sanki beni elinde tutmak için yanıp tutuşuyorsun."

Rin değildi. Acı en azından azalıyordu, o gerçek penis başının iç duvarlarına sürtündüğünü verdiği his, ilk, acımasız girişin verdiği keskin acı zaplarını kovalayarak dağılıyordu. O büyüklükte bir siki kaldıracak kadar gerilmemişti ve etrafta dolaşp insanlarla rahatça sikiştiği de söylenemezdi. Son gece, beş gün önce çatı katında Kelevra'nın yatağında geçirdiği o geceydi. Vücudu hazır değildi ve gerçek bir hasar oluştuğunu düşünmese de, bu durumu normalleştirmiyordu.

Hoşuna gitse bile.

Hayatı boyunca düzgün nefes alabildiği tek anlar, kontrolü tamamen bırakmak zorunda kaldığı anlardı. Bu anlar çok azdı, bir anda gelip geçen neşe parçacıkları gibiydiler ama elinden geldiğince onlara tutunmaya çalışıyordu.

Bu, herhangi bir şekilde keyif alması gereken bir durum değildi.

İmparatorluk Prensi onu kirli bir duş duvarına sıkıştırmıştı, Aleti hakkı olduğu gibi içine giriyor, parmakları kalçalarında çürükler bırakacak çukurlar açıyordu... Bu saf ve tam bir

tahakküm. Kelevra Rin'in nasıl hissettiğini ya da bunu isteyip istemediğini bile sormamıştı. Sadece ona dokunmuş ve istediği tepkiyi vermesi için vücudunu manipüle etmişti.

Ama... sikildikçe, bu endişenin bir kısmı nihayet dağılmaya başladı ve çok geçmeden bu itişlere karşılık vermek için geri itiyor, horozun daha derine girmesine yardımcı olmak için duruşunu genişletiyordu. Kelevra'nın dişleri omuzlarını ısırduğında ve tenini yaladığında inledi, bu şekilde birleştiklerinde her zaman onunla ziyafet çekmek istiyormuş gibi görünüyordu.

Ve Rin onun kafasının yerinde olmadığı hissine kapıldı. Daha önce inandığından daha da çarpık ve yanlış olduğunu. Çünkü tüm bunların nasıl başladığını düşünmeden edemiyordu.

Kelevra'nın onu yarışmada görmesiyle.

Kelevra ile. Onu *görmek*.

Rin görülmeye alışık değildi, hiç kimse tarafından, hatta kendisi ya da kardeşi tarafından bile. Hatta ikisi birbirlerini görme konusunda en kötü olanlarıydı, bunun mümkün olabilmesi için birbirlerine çok yakın kanıyorlardı. İkisi sadece öyleydi. Onlar. Rin kendini bildi bileli, o diye bir şey yoktu, sadece onlar vardı. Ben yokum, sadece biz varız. Bunu değiştiremezdi - denese bile değiştiremezdi - ama bu...

Duş kabininde bir hayvan gibi götürülmek o kadar içsel bir an gibi geldi ki, kısa bir an için her şey yerli yerine oturdu.

Zamanın olağanüstü net bir kesitinde, o Rin Varun'du, sadece Rin Varun, bağları yok, kardeşi yok, duygusal sorunları yok.

"Çiçek," diye homurdandı Kelevra, parmaklarını Rin'in ıslak uzunluğunun etrafına tekrar sararak. Onu okşarken avucunu büktü, hızlı ve telaşlı, açıkça kendisinden önce orgazm olmasını sağlamaya çalışıyordu. "Çiçek." Dudaklarını Rin'in kulağının kıvrımına bastırdı, keskin, sıcak bir hava üfledi. "Benim için gel."

Evet, onda çok ama çok yanlış bir şeyler vardı.

Vücudu bu komutu sanki şartlanmış gibi yerine getirdi, taşakları serbest kalmadan bir saniye önce gerildi ve Kelevra'nın kollarında ipleri çekilmiş bir kukla gibi nefes nefese dağılmaya başladı.

Kelevra boşalırken onu çalıştırmaya devam etti, duş zeminini spermiyle boyadı. İtişlerinin hızı arttı, hantallaştı ve daha az hassaslaştı ve sonra kendini derinlere itti, Rin'in kalçalarını geri çekti ve onu orada tuttu.

Sıcak boşalma dalgaları onu doldurdu ve Rin bu his karşısında inledi, kendi boşalması nihayet sona ererken duvarı tırmaladı. Kanıtın kanalizasyonun etrafında dönmesini ve küçük ızgarada kaybolmasını izledi, alt kasları hala Kelevra'nın içinde fişkırmaya devam ederken onu sağlıyordu.

Bölüm 11:

Kel sonunda işini bitirdiğinde, Rin kendini kurtarıırken gerilmeye devam etti ve bedenleri ayrıldığı anda hissettiği boşluk duygusuyla derin bir nefes çekti.

Duş bittikten sonra bir dakikadan daha az bir süre dik durmayı başardı, kendini yerde otururken bulmadan önce bir saniye ayaklarının üzerinde yalpaladı, düşün sert spreyi hala devam ediyordu.

Kelevra sözsüz bir şekilde ona bakarak elini çekti.

Rin, İmparatorluk Prensi'nin bir şeylerin ters gittiğini anladığı anı yakalamıştı ama bakışlarını gözlerini ayırmadan baktığı fayansın çatlak noktasından ayırmamıştı.

"Hey." Kel pantolonunu geri çekti ve sonra onun yanına diz çökerek elini Rin'in omzuna koydu. Hafifçe salladı. "Hey."

İkisi arasında Rin'in kardeşi her zaman daha büyük bir canavar olmuştu. Elbette her ikisi de bir şekilde bu unvana sahip olabilirdi ve bazen eğlence için ya da zorunluluktan takas yaparlardı ama biri iblisken diğerrinin şeytan olduğu konusunda aralarında her zaman sessiz bir anlayış vardı.

Ama Rin buradaydı, az önce gerçek bir şeytan tarafından kullanılmıştı, hem de bir Canlılık Şeytanı tarafından ve...

Bu, hayatı boyunca yaşadığı en iyi orgazmdı. Çatı katındakilerden bile daha iyi.

Daha önce hissettiği panik ve endişe? Gitmişti. Hâlâ öfke kırıntıları vardı elbette, ama başka şeyler de vardı. Suçluluk. Utanç. Kızgınlık. Hiçbir şey her şeyi tüketmiyordu. Rin orada oturup bunları ayıkladı ve bir kez bile ölmek ya da duvarda bir delik açmak üzere olduğunu hissetmedi ve bu...

Korkunç, aslında.

Duygularını kontrol edemediği için kendini kapana kısılmış hissetmekle geçen bir ömür. Bunu dünyadan nasıl saklayacağını öğrenmekle geçen bir on yıl.

Ve onu tamamen paramparça etmek için tek bir horoz yetmişti.

Gerçi Kelevra, çok az insanın iddia edebileceği bir şekilde asılmıştı.
Ama yine de.

Burada Rin, İmparatorluk Prensi'nin kafasını kırıp hapse girmesine üç adım kala... her ne sikim olduysa, çünkü kesinlikle rızaya dayalı sayılamazdı.

Kelevra'nın kafatasını kırmak istemeliydi.

Peki neden yapmadı?

Diğer adamdan hâlâ nefret ediyordu ama yine de bir parçası kendini gergin, esnek ve sakın hissediyordu.

Sakinlik, Rin'in pek aşına olduğu bir kelime değildi. Sakinliği deneyimlememişti. Onu taklit ederdi.

Şimdi de numara mı yapıyordu?

Dalgınca bir elini çıplak göğsüne, kalbinin üzerine bastırdı ama atışlar yavaşlamış ve sabitleşmişti. Derisi artık altına canlı bir tel yerleştirilmiş gibi vızıldamıyordu ve kafası... Odaklanabiliyordu. Açıkça. Tüm bu kimlik krizini hiçbir kesinti olmadan yaşıyordu, değil mi?

Kelevra onun çenesini iki parmağının arasına aldı ve yüzünü kendisine dönmesi için başını kabaca yana çevirdi. Her şey düşünüldüğünde, alnını sıkıştıran endişe ironikti. "Rin? Konuş benimle."

Homurdandı ama sesi boş çıktı. "Şimdi konuşmak mı istiyorsun?
Bunun için biraz geç değil mi de?"

İmparatorluk Prensi kaşlarını çattı.

"Seninle evlenmeyeceğim," dedi Rin.

Bunun üzerine Kel'in yüzündeki endişe ifadesi silinip gitti.

Şimdi akli başına geldiğine göre, Rin önceliklerini ve olağanüstü orgazmlarını sıralayabilir miydi? Evet, ne yazık ki bunlar listesinde üst sıralarda değildi. Olamazlardı da. Ancak bu nişan olayını bir an önce bitirmek istiyordu.

Kendini bu banyo zemininden kaldırması, Kelevra'yla olan ilişkisini bitirmesi ve kardeşini bulması gerekiyordu. Bu sırayla. Ve bunu şimdi yapmalıydı.

Keşke bacakları hâlâ jöle gibi olmasaydı. Zihni sakinleşmiş olabilirdi ama vücudu sert sikişten sonra hâlâ sıcak bir enkaz halindeydi. Hoşuna gitse de gitmese de en az beş dakika daha yerde kalacaktı.

"Yine mi geldin?" Kelevra dudaklarını bükerek sordu. Kıvrılmış ve saldırmaya hazır görünüyordu, vücudunu kontrol etme konusunda Rin'le aynı sorunu yaşamadığı açıktı. Tüm bu olaylarda saldırgan taraf o olduğu için, bu şaşırtıcı değildi.

"Beni duydun," dedi Rin içgüdüsel uyarıya rağmen hızla ilerleyerek. İmparatorluk Prensi'ni ikinci kez kızdırmak ona pahalıya mal olabilirdi ve çenesi düşmeye devam ederken bile kıcı protesto edercesine sızladı. "Teklifinizi reddediyorum. Sizinle evlenmeyeceğim."

Kelevra uzun bir süre ona baktıktan sonra Rin'i kaldırıp duvara yasladı. Eğilip ayak bileklerini sıırsıklam pantolondan kurtardı ve yerde bir yığın halinde bıraktı. "Kal."

Rin sinirlendi ama cevap vermedi, beklerken tüm enerjisini dik durmak için kullandı.

Kel'in elinde Rin'in dolabından almış olması gereken bir çift gri eşofmanla dönmesi uzun sürmedi.

Kelvera bir kez daha diz çöküp önce bir ayağını sonra diğerini pantolonun içine sokarken, "Kilitliydi," dedi aptalca.

"Şifreyi biliyorum," diye yanıtladı Kel, pantolonu çekiştirerek yerine oturturken ayağa kalktı. Kolunun altından Rin'in fark etmediği bir gömlek çıkardı ve onu da giydirdikten sonra kumral saçlarının dağınık tellerini düzeltti.

Rin'in az önceki düşüncesi aklına geldi ve Kelevra'nın sorgulayan bakışları karşısında başını sallayarak alaycı bir ifadeyle gülümsedi. "Yok bir şey. Bu işi sonuna kadar götürmeye kararlısın. Bu çok eğlenceli."

"Bu mu?" Gözleri kısıldı.

"Bana oyuncak bebekmişim gibi davrandın. Beni bir bebek gibi konumlandırıdın, giydirdin ve şimdi de saçımı mı tarıyorsun? Sanki beni kız kardeşlerinin doğum günün için aldığı yeni ve parlak bir oyuncak sanıyorsun."

"Öylesin."

Rin dondu kaldı. "Ne?"

"Oyuncak kısmı değil," diye düzeltti Kelevra, Rin'e giydirdiği yeni tişörtün yakasını düzeltirken. "Onlardan bana hediye olarak Kraliyet Eşimi seçmeme izin vermelerini istedim. Bir ay içinde, bilmiyor muydun?"

Hayır, yapmadı, çünkü bu noktaya kadar Rin'in amacı yüksek mevkide otoritesi olan herkesten uzak durmaktı.

Beni bir doğum günü hediyesi olarak gördüğünü mü söylüyorsun?"

Kelevra omuz silkti. "On sekizinci yaşımda bana Zane verildi. Bir İmparatorluk mensubunun hediye olarak bir kişi alması alışılmadık bir şey değil."

Royal Zane Solace. Rin bu ismi tanıdı. Kelevra'nın maiyetinin bir parçasıydı.

"Seni yine yumruklayacağım," diye tehdit etti Rin. "Bacaklarımdaki hissi geri kazanır kazanmaz."

Kaşları tekrar çatıldı. "Bacaklarının nesi var?"

"Bilmiyorum, belki de hiçbir uyarıda bulunmadan kışına sekiz inçlik bir alet sokmalıyız ve sonrasında ne kadar iyi durabileceğini görmeliyiz, pislik!" Ah, işte öfke buradaydı. Rin bunu hissettiğinde neredeyse rahat bir nefes alacaktı. Başka bir şey değilse bile, tanıdıktı.

"Yaralandın mı?" Kelevra, tam bir şerefsiz, gerçekten de haklı olarak endişeli görünüyordu.

Rin'in aklına saçmalık demek geldi ama sonra bunun gerçekten işe yaradığını fark etti. "Yeni oyuncağımı şimdiden kırdın diye mi endişeleniyorsun?" Alaycı bir tavırla dilini şaklattı.

Kelevra, "Benim olanla ben ilgilenirim," dedi.

"Beni o listeye dahil etme," dedi Rin ona. "Ben senin değilim ve asla da olmayacağım."

Kel az önce özenle tarayıp düzelttiği saçlarından bir avuç tuttu ve Rin'i duvardan çekti. Göğüs göğüse, bir kolunu beline dolayarak onu sabitledi, boştaki eli Rin'in kış yanaklarından birini kavradı ve büyük olasılıkla orayı da morartacak kadar sertçe sıktı.

Rin başka iğneleyici sözler de söyleyebilirdi ama sonunda kendini koruma güdüsü devreye girdi ve Kel'in gözlerindeki karanlığı fark etti. Kardeşleri gibi boş ya da kendisinininkiler gibi hararetli değildi.

Kelevra'nın bakışları için için yanıyor, acı ve intikam vaat ediyordu.

Az önce Rin'i giydirmiş, ona nazik davranmış olabilirdi, ama bunu istediği için yapmıştı, Rin'e karşı gerçekten nazik olduğu için değil. Kel canı ne zaman isterse onu yapardı, yani Rin'i hemen şimdi ve burada boğmak istese, bunu gözünü bile kırpmadan yapabilirdi.

Sonrasında da paçayı kurtarırdı.

Rin bunu ilk kez hatırlamıyordu, aralarındaki güç dengesizliğini son saniyede, meşhur çizgiyi aşp işleri çok ileri götürmeden hemen önce hatırlıyordu. Daha iyi bir iş çıkarması gerekiyordu.

Bu gezegende olmadıkları bir şeymiş gibi davranan tek kişinin kendisi ve kardeşi olmadığını hatırlayarak.

"İşte," Kel başını eğdi, onu yakınında tutarken gözlerini ona dikti, "o. Az önce hissettiğin o korku parıltısı. Senin için yaptığım plandan memnun olmadığın için üzgünüm. Az önce seni incittiysem özür dilerim."

"Yalancı."

"Daha bitirmedim," dedi sıkıca. "İçinde bulunduğun durumu kavrayamamış görüldüğün için üzgünüm, bu yüzden sana biraz nezaket göstermeme ve yardım etmeme izin ver." Bir adım ilerledi, bu hareket Rin'in sırtını üçüncü kez duvara getirdi. Kel onun üzerine yerleşti, onu sabit tutmak için tüm vücudunu kullandı, böylece neredeyse dokunmadıkları hiçbir yer kalmadı ve sonra elini saçlarından çekip onun yerine çenesini yakaladı. "Seni incitmek istememiştim. Ama incitmiş olmam umurumda mı? Pek umurumda değil. Kanaman yok ve tek parça halindesin. Bu benim için yeterli."

"Nişandan memnun olmamanız talihsizlik, memnun olsaydınız daha iyi olurdu," diye devam etti. "Ama bu beni yeniden düşünmeye iter mi? Hayır, hiç de değil. İyi bakılacaksınız ve bir zamanlar size kapalı olan milyonlarca kapı artık açılacak."

"İstemiyorum," dedi Rin, ama sesi kısılmıştı ve kelimeler sert bir fısıltıdan öteye gitmiyordu, Kel'in havada asılı duran dudaklarından bir santim ötede söylenen havadan biraz daha fazlasıydı.

İmparatorluk Prensi sırtıttı, acımasızca, güzelce ve sonra Rin'in ağzının kenarını yaladı, sadece dilinin tek bir hareketiyle, orada ve gitti. "Eğer koparılmak istemiyorsan, kalabalığın içinde göze çarpmamalydın. Eğer o tatlı kışını arzulamamı istemeseydin, sıkımı kaldırmakta bu kadar iyi olmamalydın."

"Bunların hiçbiri benim kontrolümde değildi!"

"Bu da öyle," diye cevap verdi. "Bir şeyler istemeye alışık değilim çünkü her şey ben istemeden bana sunuluyor. Ama kütüphanede geçirdiğimiz zaman bana seni istediğimi açıkça gösterdi. Bu da sana sahip olacağım anlamına geliyor. Sana *sahibim*," diye düzeltti.

"Kütüphanede beni neredeyse isteğim dışında uyuşturduğun zaman mı?" Rin soğuk bir şekilde hatırlattı. Ama olayları bir perspektife oturtmanın Kel gibi birini etkileyeceğini düşünüyorsa, en yüksek derecede bir morundu.

"Bugün sana ilaç vermek zorunda kalmadım," dedi Kelevra.

"İlerleme." "Bu-" Ona boş bir bakış attı. "Sen kesin olarak delisin."

"Benim ne olduğumu zaten biliyorsun," diye düzeltti Kelevra. "Ben doğama göre hareket ediyorum. Kendini bir Şeytana bağlı bulman benim suçum değil."

"Evet," diye göğsünü itti ama Kel vazgeçmedi, "aslında öyle. Bütün bunlar mı? Senin suçun. O yüzden bana bir iyilik yap ve beni serbest bırak, sonra da kız kardeşini ara ve bu sahte nişanı daha önce iptal et-" Rin sözünü bitiremedi, saçları tekrar, bu sefer öncekinden daha sert bir şekilde çekilince ağlamaya başladı. Hırladı ve ters ters baktı, başı hâlâ zorla arkaya yatırılmıştı. "Siktiğimin piçi."

"Şeytan, Çiçek," Kelevra. "Senin Şeytan'ın." "Bende zaten bir tane var, yine de teşekkürler." Yanlış. Şey. Söylemek. Söylemek.

Rin kendini yerde, duş bölümünün tam ortasında, soyunma odasına girmek isteyen herkesin görebileceği bir yerde buldu.

İmparatorluk Prensi onun üzerine çıkmış, kaslı vücuduyla onu fayans zemine sabitlemişti ve görünüşe göre bu ve duştan gelen su arasında takım elbisesini mahvettiğini umursamıyordu.

Bu düşüncenin saçmalığı -burada adamın pahalı giysilerini düşünüyor olması- Rin'in gözünden kaçmamıştı.

"Bana kim olduklarını söylersen," dedi Kelevra ve sesi Rin'in daha önce hiç duymadığı kadar derindi, "çabuk olacağına söz veriyorum."

"Neyi çabuk yapalım?" Neden soruyordu ki?! Bilmek istemiyordu. Bunun bilmek istemediği bir şey olduğunu zaten biliyordu.

"Onların ölümü."

Evet, bunu duymasına gerek yoktu. Rin yutkundu ve Kel'in bakışları harekete yöneldi, boğazının hareketini gereğinden fazla inceledi. Eğer bu kardeşi olsaydı, Rin onun aklından hangi boktan düşüncenin geçtiğini tam olarak bilirdi ama Kelevra'yla... Onu çözdüğünü sanmıştı. Ne kadar da yanlışmıştı.

"Bırakın beni," ses tonunu nazik, yumuşak, şu anda hissettiği her şeyin tam tersi yapmak için kendini zorladı. Alarm zilleri şimdi sonuna kadar çalıyordu, Kel'in onu tuvalette becermeyi planladığını fark ettiği zamankinden bile daha fazla. Neyse ki onlar sevişirken içeri kimse girmemişti.

Bekle.

Kimsede yoktu, değil mi?

Rin içten içe lanetledi. Odaklan.

"Kelevra," diye tekrar denedi, "beni incitiyorsun." Bu tam bir yalan değildi. Adam ağırdı ve Rin'in kürek kemikleri acı içinde yere bastırıyordu.

"Bana bir isim vermezseniz," diye hırladı Kelevra, "onları kendim bulduğumda hiç hoş olmayacak. Tüm öğrencilerin aval aval bakması için onları ortasına asarım. En azından," diye eğildi, burnu Rin'inkine değdi, "en azından yarısını."

Şaka yapmıyordu.

"Kimse yok," diye itiraf etti Rin ve bu da işe yaramamış gibi görününce, ellerini karnının üzerinde tuttuğu yerden çıkarıp diğer adamın kalçalarına koyma riskini göze aldı. "Gerçekten. Sana bunu zaten söylemiştim, hatırladın mı? O gece odanda. Biriyle birlikte olup olmadığımı sormuştun."

"söylemiştiniz."

"Değilim."

Kel onun bakışlarını aradı. "O zaman şeytan kim, Rin? Aynı gece sana bana yalan söylemenin yanına kâr kalmayacağını açıkladığımı da hatırlıyorum. Biliyorum. Her zaman bileceğim. Peki kimi koruyorsun? Eski bir sevgiliyi mi? Aşık mı oldun? Onun yerine sevişmek istediğin birini-"

"Kendim," diye ağzından kaçırdı Rin, bundan başka bir çıkış yolu göremiyordu. Bu hızla giderlerse, Kelevra'nın çılgınca bir tahminde bulunup öfkeden deliye dönmesine iki saniye kalmıştı. O zaman arkadaşları da kardeşi de güvende olmayacaktı. Değer verdiği insanları korumak için biraz dürüstlük mü? Elbette, her neyse.

Hayatta kalır.

Umarım.

"Ben Şeytan'ım, Kelevra."

İmparatorluk Prensi durakladı ve o daha iyi düşünemedi Rin açılışı yaptı.

Kel'i hazırlıksız yakalayıp onları yuvarladı ve yukarı çıkarken yan tarafına bir diz attı. Soyunma odasına çekildiği süre boyunca gözlerini Kelevra'dan ayırmadı ve kaçarken tehlikeyi görüş alanında tuttu.

İmparatorluk Prensi yerde kaldı, yan tarafını tutuyordu ama sinirliydi, zorlukla kontrol altına aldığı öfkesi doğrudan Rin'e yönelmişti.

Ki bu . Masum bir insan olmasından iyidir.

Kardeşinden daha iyi.

"O kapıdan dışarı bir adım atarsan," diye hırladı Kelevra, "pişman olursun."

Bunun doğru olduğunu bildiği halde Rin fırladı. Koridordan aşağı inerken neredeyse Brennon'a çarpıyordu, arkadaşının omuzlarına bir kol atarak onu çıkışa doğru çevirdi.

"Daylen az önce aradı ve seni odanda görmesi gerektiğini söyledi," diye yalanı sıraladı Rin, takip edilmediklerini görünce rahatlayarak omzunun üzerinden baktı, "acil bir durum."

"yle mi?" Brennon kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

"Hiçbir fikrim yok." Binanın ana alanına girdiklerinde onu bıraktı. "Seni sonra yakalarım."

"Nereye gidiyorsun?" Brennon bağırdı ama açıklama yapmak için durmadı.

Rin amblem levhasının altındaki küçük aparatı çıkarıp kulağına taktı ve Eğitim Binası 5'ten hızla uzaklaşırken rehberindeki ilk numarayı tuşladı. Hattın diğer ucundaki kişi çağrısını açtığında hoşbeşle vakit kaybetmedi.

"SOS. Benimle Brick'te buluş. Hemen."

Bölüm 12:

"Bizi riske attın."

"Biliyorum lan, göt herif." Rin başını eğdi ve yerdeki tahta kutulardan birine tekme attı. Evlerine yakın bir ormanın ortasında, geçen yıl rastgele buldukları küçük bir kulübedeydiler. Bir süre önce terk edilmişti, cılız bir bank ve birkaç eski çiftlik aleti dışında boştu.

Kardeşi köşedeki başka bir kutunun üzerine tünemiş, soğuk gri taş duvarlara sırtını yaslamış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. Rin'in siyah tişörtlerinden birinin üzerine kırmızı bir deri ceket ve siyah kot pantolon giymişti. Okul kıyafet yönetmeliğine uygun değildi, bu da Vail'den gelmediği anlamına geliyordu.

Rin onun nerede olduğunu ve ne yaptığını sormak istedi ama sormadı. Zaten temizlemeleri gereken bir pislik vardı. Kardeşi her neye bulaştıysa, umarım bunu kendi başına halledebilirdi.

"Şimdi daha iyi hissediyor musun?" Kardeşi bir süre sonra Rin'in ayaklarının dibindeki parçalanmış kutuyu göstererek sordu.

"Hayır. Hiç hissediyor musun?"

"Evet," dedi Sıla. "Sinirlendim. Üç yaşında bir çocuk gibi öfke nöbeti geçirmeyi bırak."

"Git kendini uçur, en azından birimiz bunu tecrübe etti!" Rin'in sözlerinin hemen ardından bir sessizlik oldu.

Kardeşi sonunda keskin bir kahkaha patlatarak konuşmayı kesti. "Üfleme kısmını mı yoksa öfke nöbeti kısmını mı kastettin?"

"Sinir krizi," diye mırıldandı Rin, bankın üzerine çökerek. "Özür dilerim.

Her şeyi berbat ettim."

"Seni kızdırdı." Sıla, Rin'in bir İmparatorluk Prensi'ne iki kez saldırmış olması önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti.

"Kararnameye iliştirilmiş bir isim var kardeşim," dedi usulca. Bir an birbirlerine baktılar ve sonra Sıla başını salladı.

"Kimse bize bir şey yaptıramaz."

Rin, "Daha endişeli olmalısın," dedi.

"Yani psikopat olmasaydım, olurdu demek istiyorsun."

"Bu değil-" Bir nefes verdi. "Duyguların olduğunu biliyorum, tamam mı? Sadece götlük yapıyordum."

"Şey, yeni bir şey yok." "Dick." Rin kıkırdadı.

"Ne yapmak istiyorsun?" Sıla bir an sonra sordu.

"Sen hiçbir şey yapma," dedi. "Ben bir bulurum." "Kardeşim."

"O bir İmparatorluk mensubu ve yarın bu açıklamayı yaptıkları anda tüm gözler üzerimizde olacak. İkinizin kapışmasını göze alamayız."

"Bunun sadece kıskançlık olmadığına emin misin? Sen zaten..." Sıla ona bir kez daha baktı, "Gitti mi?"

Rin onun burun kemiğini sıktı. "Bazen seni gerçekten boğmak istiyorum."

"Bazen nasıl görüldüğünü merak ediyorum." İkisi de ciddiye.

"Boku yedik." Rin bu gerçek hakkında kötü hissetmeyi uzun zaman önce bırakmıştı. Normal olmak, ikisinin de babalarının mükemmel piyonları olması anlamına geliyordu ve bu, birlikte yaşadıkları her şeyden çok daha kötü geliyordu.

Yine de bu daha önce karşılaştıkları hiçbir şeye benzemiyordu ve itiraf etmek gerekirse Rin endişeliydi.

"Her zaman öyleydi," diye kardeşi. "Ama ben bizi seviyorum." "Sen seviyor musun?"

"Tabii ki."

"Biz," dedi Rin, "çoğul mu?"

Sıla ona tuhaf bir bakış gönderdi. "Tekil biz diye bir şey yok kardeşim. Kelime bu şekilde çalışmıyor." Homurdandı. "Akademi'de sana ne öğretiyorlar? Bu kadar gevşek olduğunu hatırlamıyorum."

"Ye beni."

"Öfke," diye gülümsedi Sıla ve başını salladı.

"Bugün Crate'ten o telefonu alan sen olsaydın böyle konuşmazdın," dedi Rin ve her zaman olduğu gibi babalarından bahsetmek her de neşesini kaçırdı. "Tam bir tuzaktı."

"Sence ciddi mi?" Sıla sordu. "İmparatorluk mu?"

"Bilmiyorum." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Kesinlikle öyle olduğuna inanıyor."

Mırıldandı. "Bekleyebiliriz. Eğer duyduğun kadar düzensiz biriye, eninde sonunda ilgisini kaybedebilir."

"Harika bir plan. Altın yıldız."

"İğneleme yaptım."

"Evet."

Sıla zihinsel notlar alıyormuş gibi başını salladı.

Rin gözlerini devirdi. "Ciddiyim. Ne yapmamız gerektiğini düşünüyorsun?" "Az önce halledeceğini söylememiş miydin?"

"Kel hakkında değil." Bunu bir şekilde halledecekti. "Crate hakkında." "Aramasını daha önce reddettim, o yüzden henüz onunla konuşmadım."

"Bunu yapmayı bırakmalısın," dedi Rin. "Eninde sonunda anlayacak."

"Önce bize dikkat etmesi gerekirdi."

Tartışmak için ağzını açtı ama bu adil bir değerlendirmeydi.

"Eğer beni eve çağırırsa," dedi Sıla ona, "hayır derim."

"Evet, bu işe yarar."

"Neden olmasın?"

"Okul harcımızı o ödüyor," diye hatırlattı Rin. "Okula gitmediğimiz sürece gezegende kalamayız ve birikimlerimizi bir araya getirsek bile bir sömestr için bile yeterli olmaz."

"O zaman bırakırım. Benim için sorun değil." "*Benim için* sorun değil."

Sıla orta parmağını alt dudağının altında düşündü. "Peki ya senin İmparatorluk?"

"Bir, o değil benim herhangi bir şey hariç belki ve Bane . ve iki, peki ya o?"

"Seninle evlenmek istiyor. Bu bizi aile yapar. Ona parasını ödemesini söyle."

Ben.

" Rin ona gözlerini kırıştırdı. "Ciddi olamazsın."

"Neden olmasın?" Sıla başını eğdi.

"Kendimi para için satmıyorum." "O zaman bedavaya götten alıyorsun."

Rin ayağa fırladı ama Sıla her zamanki gibi sakin ve metanetli kaldı. O da

Yavaşça nefes aldı, havanın ciğerlerine dolmasına izin verdi ve sonra daha da yavaş nefes verdi.

"Daha iyi mi?" Sila sordu.

"Sessiz ol," diye tersledi. "On beş yaşındayken ne kadar korkunç tepkiler verdiğimizizi hatırlamaya çalışıyorum." Kendi derisinin içinde sıkışıp kalmıştı. Günlerce. Ürperdi ve yüzünü buruşturdu. "Hayır, sana vurmayacağım. Buna değmez."

"Bu sonuca varabildiğimize çok sevindim," dedi Sila ve ardından, "Ya ona sorsaydım?" diye sordu.

"Ne?"

"Bu İmparatorluk'tan okul harcımı ödemesini istedim."

Rin gerildi. "Şeytanlara bulaşma. Bu bir kural, hatırladın mı?"

"Önce sen kırdın kardeşim."

"Bilerek kırmadım."

"Konuyla ilgisi yok." Sila ayağa kalktı ve gerindi, hareketleri durgun, tıpkı bir

Kedi.

Rin'in kendini gergin ve sinirli bir şekilde taşımasından çok farklıydı. Ne zaman böyle yalnız kalsalar, rol yapmayı bırakmaları gerekiyordu.

"Baykal Boşluğu ve Kelevra Diar tehlikeli," diye kabul etti Sila. "Ama bizim için bir tehdit değiller."

"Öyle mi? Sen burada kal ve evlen, ben de gemiyi Tibera'ya geri götüreyim o zaman." Rin şakaklarını ovuşturdu. Kel onu yere fırlattığından beri baş ağrısı çekiyordu.

"İkimiz de Tibera'ya dönmüyoruz," dedi Sila, ses tonuna genellikle kullanmamaya çalıştığı bir gerginlik "Asla."

"Hey, sakın ol," diye elini kaldırdı. "Şaka yapıyordum." "Boktan bir şakaydı."

"Tüm bu nişan olayını bozmanın bir yolunu bulacağım ve sonra tekrar yola koyulacağız. Plana sadık kal, tamam mı?"

Kardeşinin gözlerinin üzerine bir perde inerek ifadesini esrarengiz bir hale dönüştürdü ve bu kez Rin itti.

"Neydi o?" Kaşlarını çatı. "Hâlâ plana sadık kalıyoruz... değil mi?"

"Kendimizi babamızdan kurtarmak." Sila keskin bir şekilde başını salladı.

"...Ve bu gezegenden çıkıp yeni bir yer bulalım.

İkimiz de kendimiz olabiliriz," diye ekledi Rin, onu izliyor ve kardeşinin kabul etmesini bekliyordu. Ama o kabul etmedi. "Neler oluyor dostum?"

"Panik yapmayın."

"Siktir git!"

"Ya da

sinirlen."

"Yine mi, sikeyim seni!" Rin saçlarını tutup hafifçe çekti, zaten yıpranmış olan kafa derisindeki yanık -hayatındaki diğer hıyar Kelevra sayesinde- kendini tamamen kaybetmeden önce onu toparlamasına yardımcı oldu. "Açıkla. Hemen şimdi."

"Sadece istediğimden emin değilim. Hepsi

bu." "Sakin bana Vitality'den hoşlandığını

söyleme?"

"Senin de var," dedi Sila. "Arkadaşlarımız, uyuyacak yataklarımız var... Bu gezegenin kendine has bir çekiciliği var."

Rin inledi ve ellerini bankın üzerine vurdu, şey neredeyse altına çöküyordu. Çok kızgın ve kafası karışık olduğu için fark etmedi bile. Neden bu hayatının en kötü günüydü?

Rin, "Her gün sahte bir şekilde yolumuza devam ediyoruz," dedi. "Bu kısmı unutuyor musun?" Mezun olduktan sonra ayrılmak istemelerinin tek nedeni buydu. Ortaokuldayken, babaları onları gece dışarıda bıraktığında üst kattaki pencereden attığı tek bir yırtık battaniyenin altında toplandıklarında bütün bu planı beri plan buydu.

Tekrar.

"Ait olduğumuz bir yer bulmamız gerekiyor," diye devam etti.

"*Kendimiz* olabileceğimiz bir yer."

Sıla onu yakından izliyordu. "Belki bunu burada yapabiliriz."

"Yapamayız lan!"

"Belki de henüz doğru kişiyi bulamadık."

Rin dondu kaldı. "Kesinlikle hayır. Kesinlikle olmaz. Eğer beni bir sik için terk ettiğini , yemin ederim seni gerçekten boğarım." Her türlü yola başvurabilirdi ama kardeşi her konuda olduğu gibi zevkleri konusunda da titizdi.

Sadece erkeklere ilgi duyuyordu ama çok fazla ilişkisi olmamıştı. Uzun sürmüyorlardı ve çok riskliydi.

"Seni asla terk edemem," dedi Sila yüzünü buruşturarak, "tıpkı senin beni asla terk edemeyeceğin gibi."

Keskin, mizahtan uzak bir kakhaha havlaması, o daha konuşmadan ağzından kaçtı.

Yardım et.

Sıla kaşlarını çattı.

"Yok bir şey," dedi Rin. "Sadece ikinizin sesi bir an için birbirine benzedi."

"Kim?" Bir saniye sonra anladı. "Ah. İmparator. Onun bir sosyopat olduğunu düşünüyorsun."

"Evet."

Başını öne eğdi. "Ben sosyopat değilim."

"Aynı dif."

"Öyle değil."

"Elbette." Galaksilerarası Tıp Devleti onları resmen ayrı kategorilere ayıralı epey olmuştu ama Rin onu kızdırmaktan zevk alıyordu ve ağabeyinin okul ücreti için kendini satmasını önerdiği açık sözlülüğünden sonra bunu hak etmişti.

"Eğer durum buysa, o zaman sen ve ben aynı şeyiz demektir."

"Tabii ki aynıyız." Ona el salladı ve bir an sonra Sıla'nın alaycı bakışını fark etti. "Öyleyiz."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," dedi Sıla. "Sen ve ben aynı madalyonun farklı yüzleriyiz. Herkesi başka türlü düşünmesi için kandırabiliriz ama biz her zaman gerçeği bildik, ağabey."

Rin yüzünü buruşturdu. "Her neyse."

"Senin hiçbir sorunun yok," diye ısrar etti o zaman, ikisinin de ne kadar berbat durumda olduklarına dair daha önce yaptıkları tartışmanın tam tersi bir şekilde. "Duygudurum bozuklukları, tüm farklı türleriyle, çoğu gezegende yüzyıllardır var olan bir şey. Bunlara sahip olan insanlar farklıdır ama kötü değildirler."

"O zaman neden saklanıyorduk? Hmm?" Rin karşı çıktı.

Sıla başka tarafa baktı. "Çünkü eğer saklanmazsak, farklılıklarımız çok belirgin olur. Ve ne yazık ki Tibera'da büyüdük, ki burası duyguları herkes gibi düzgün bir şekilde düzenleyememe veya hissedememe konusunda çok daha az kabullenici bir gezegen."

Daha az kabul görmekten kastı da sürgüne gönderilmesiydi. Varisleri olan veliaht prens, kusurlu olduğu için öz annesi tarafından reddedilmişti ve bir organ hastalığı vardı.

İkizlerin beyin kimyası kendi dünyalarındaki diğer insanlardan farklıydı. Bu yeterli olmamalıydı ve belki de Crate Varun ya da başka bir politik figürden başka birinden doğmuş olsalardı, böyle olmayacaktı. Ama Rin'in Stax Hyuk'u uçurumdan itip kolunun kırılmasına neden olduğu andan itibaren bunu hep biliyorlardı.

Hiç suçluluk hissetmemişti.

Herhangi bir pişmanlık.

Ve sonrasında gözlerindeki o boş bakış.

"Benzer teşhislerden muzdarip diğer türlerle de karşılaştıramayız," diye düşüncelerini böldü kardeşi. "Tiberanlar son derece yüksek seviyelerde hissetmek ve bu duyguları daha hızlı işlemek için yaratılmışlardır. Ortalama bir canlıdan birkaç düzine daha fazla duygusal kırılma görevi gören sinirsel ileticimiz var."

"Yani çoktan çılgın seri katillere dönüşmediğimiz için övülmeliyiz, öyle mi?" Rin dudak büktü.

Sıla, "Duygusal düzensizlikten muzdaripsiniz" dedi. "Prefrontal korteksinizin bazı kısımları yoğun stres anlarında kapanıyor ve uzun süreli bir kaç ya da savaş moduna girmek zorunda kalıyorsunuz, bu da sizin için tipik olarak ya birinin suratını dağıtmak ya da kaçmak anlamına geliyor. Bugün Imperial'la ikisini de yapmış olman çok eğlenceli. Demek istediğim, seri katil olmak için gereken özelliklere sahip değilsin kardeşim. Aslında, senin böyle bir şey yapabileceğini düşünmek, duygu durum bozukluğu olan sıradan insanlara hakarettir."

Rin iç çekti. "Bana tıp öğrencisi gibi davranmayı bırak. Neden buna bir etiket koymak zorundayız ki?" Ne fark ederdi ki? Günün sonunda hangi isimle anıldıklarının ya da hangisinin diğerinden daha çok şey hissettiğinin bir önemi yoktu.

Sıla başını eğdi. "Bana psikopatik eğilimler teşhisini ilk koyan sizsiniz."

"Doğru. Bu benim hatam. Her şey benim suçum." "Dramatik olma."

"Ben değilim!" Öyleydi. Rin kollarını kavuşturdu, sonra havayı yumuşatmak için tekrar, "Hey. Gerçekten kötü olmadığına inanıyor musun?" dedi.

"Oh, seni kastetmiştim," dedi Sıla tereddüt etmeden. "Ben lanet olası bir canavarım." Sanki bunu kanıtlamak istercesine sırtıttı, ifadesi keskin bakışlarına ve dolgun dudaklarının hafifçe kaotik kıvrımına dikkat çekiyordu.

"Şeytan," diye düzeltti Rin, bakışlarını başka yöne çevirerek. Kardeşi gerçek yüzünü gösterirken ona bakmak zor olduğu için değil. Ama öyle olmadığı için. Hem psikopatlarla hem de sosyopatlarla uğraşmaya biraz fazla alıştığını düşünmeye başlamıştı. Bu yüzden yanlış hesap yapmış ve Kelevra'yla başa çıkabileceğine aptalca inanmış değil miydi? "Bu Vitality. Eğer ayakkabı uyarsa."

Sıla bunu düşündü. "Hoşuma gitti."

"Peki ya bu gezegen?" Rin bunu yapmak istemedi ama konuşmayı tekrar bu konuya getirdi. "Sen de mi seviyorsun? O kadar çok mu? Kalacak kadar mı?"

"Bu sadece bir düşünce," diye düzeltti Sıla. "Mezuniyetimize üç yıl kaldı. Ben sadece açık fikirli olmamızı öneriyorum. Kendimizi önceden belirlenmiş bir yola zorlamayalım. Zaten en başta kaçmaya çalıştığımız şey de bu değil mi?"

"Öyle mi?" Rin dilini şaklattı. "Ben de burada Sandık Varun'dan ve onun tacizlerinden kaçmaya çalıştığımızı düşünüyordum."

Sıla ofladı. "Bu adamda bir kişilik bozukluğu var."

"Evet, buna kocaman bir pislik olmak deniyor."

Bildikleri kadarıyla babalarının tıbbi bir sorunu yoktu. O sadece bir pislikti. Tibera'da ilişki diye bir şey yoktu, bu yüzden hiç anneleri olmamıştı. Babaları bir şey istediğinde, gezegendeki diğer çoğu insan gibi gece dışarı çıkıyor ve sabahın erken saatlerinde eve dönüyordu.

Seks bir değiş tokuştu, stresi azaltmanın bir yoluydu. Olmayan bir şey Dizeler.

Bu anlayışla yetiştirilmesi ve Kelevra'yı dinlemiş olması O gece çatı katında yatıp kalkmak ona sahte bir rahatlık hissi vermişti.

Rin'in amblemi yandı ve inleyerek yeni mesajı kontrol etmek için cihazı açtı. Mesajın Kelevra'dan geldiğini görünce yemin etti, açmak için bantladı ve kardeşinin de aynı anda okuyabilmesi için döndü.

Kelevra: Bu adrese gel. Nişanlını tanıma vakti geldi.

"Hayatta olmaz," diye başını salladı Rin. "En son böyle bir mesaj gönderdiğinde ben-"

"Boku yedik," diye bitirdi

Sıla. Ters ters baktı.

"Uyuşturulmuş."

Kardeşi alay etti. "Hâlâ bundan hoşlanmamış gibi mi davranıyorsun?"

"Hoşlanmadım," diye tersledi Rin.

"Kardeşim, bunu en nazik şekilde söylüyorum, babamız olmayan başka biri kontrolü senden aldığı anda boşalıyorsun. Bunda utanılacak bir şey yok."

"Utanma duygusu olmayan bir adam olarak," bu kez doğruyu söylüyordu, "bu o kadar da önemli değil."

"Boktan bir his mi?" Sila sordu. "Öyle olduğunu okumuştum." "Oldukça berbat, evet."

"O zaman kabullenmeyi tercih etmez miydin? Bu utancı ortadan kaldırmaz mıydı?"

"O kadar kolay değil." Rin'in cihazı tekrar çaldı ve büyük ihtimalle hiçbir şey hakkında olmayacak bir başka yorucu tartışmaya son verdi.

Kelevra: Eğer önümüzdeki yirmi dakika içinde bana kendini göstermezsen, birisi talihsiz bir kaza geçirecek.

Ekte bir resim vardı ve Rin onu tıklayarak açtı, köşede bir barın yanında duran Arlet'i tanıdığına gözleri fal taşı gibi açıldı. Gülümsüyor ve kameraya arkasını dönmüş bir adamla konuşuyordu.

"Bu Madden," dedi Sila, adamın sırtını göstererek. "Şuna bakın saç."

Rin ancak başka bir mesaj gelmeden önce göz atma fırsatı bulabildi. kesintiye uğradı.

Kelevra: Tik tak, Flower. Tabii onun kanının vicdanına bulaşmasına aldırma.

Sila homurdandı. "Bunun işe yarayacağını mı sanıyor?" Rin cevap vermeyince ona baktı.

"Oh," dedi Sila. "Doğru. Sende de onlardan bir tane var." "Bu unutmam gereken bir şey değil," diye uyardı.

"Unutmadım."

"Az önce yaptın."

"Evet, çünkü yalnızız ve güvenli bir yerdeyiz. Sakin ol kardeşim. Söz veriyorum uslu bir çocuk oluyorum," çenesini cihaza doğru eğdi, "sen etrafta yokken *çiçek*."

"En yakın su kütlesi nerede?" diye sordu. "Seni içinde boğacağım."

"Kardeş katli beklemek zorunda," diye Sila. "Tabii onu öldürmesi gerçekten umurunda değilse."

Rin tereddüt etti. "Sence gerçekten yapar mı?"

Sila ona sert bir bakış attı. "Ben yapardım."

"Tamam." Kelevra'nın eklediği GPS bağlantısını tıkladı ve çıkışa doğru döndü.

"Ben de seninle geliyorum," dedi Sila ve ormandan caddeye doğru ilerlerken onun yanında yer aldı. "Son kez

gittiğinizde...

uyuşturulmuşunuz."

"Bunu ciddiye alın."

"Öyleyim."

"Değilsin."

"Hey." Sıla yola çıkmadan hemen önce onu durdurdu. Tibera'da fiziksel temas nadiren görülen bir şeydi, bu yüzden şimdi bunu yapıyor olması söyleyeceklerinde ciddi olduğunu açıkça gösteriyordu. "Sana ilaç vermesinden gerçekten hoşlanmadın mı? Bunun teknik olarak sosyal olarak kabul edilebilir bir davranış olmadığını ve tecavüz ya da cinsel saldırı olarak sınıflandırılacağını biliyorum. Ama travma geçirmiş gibi görünmüyordun."

"Hayır," dedi Rin ve sonra çekti. ". Birazcık. Bilmiyorum, hepsi değil mi?"

Sıla bir an bekledi, ama başka bir şey söylemeyince "Ve benim halletmemi istemediğine emin misin?" diye sordu.

"Hâlâ benim diğer sorunumu çözmeye çalışıyorsun, hatırladın mı?"

Elini bıraktı. "Bu artık benim sorunum, sana bunu zaten söyledim. Bunu düşünerek zaman kaybetme bile."

Bu neden kulağa sahiplenici geliyordu?

GPS, bir yerde çok uzun süredir durduklarını bildiren bir sinyal verdi ve Rin onu bırakıp tekrar yürümeye başladı.

"Birinden diğerine," dedi Sıla, beyaz hovercar'ının park edildiği apartmanlarına bitişik küçük otoparka doğru ilerlerken, "Bu işe girmende yanlış bir şey olduğunu sanmıyorum. Ama eğer hoşuna gitmiyorsa bana söyle, ben de devreye gireyim. Asla geride durup kimsenin bize zarar vermesine izin vermem."

"Teşekkürler," Rin yolcu tarafına dönerek kaputun üzerinden kardeşinin kendininkiyle aynı olan uyumsuz gözleriyle buluştu. "Bu çok rahatlatıcı."

Sıla'nın bile bunun iğneleme olup olmadığını sormasına gerek kalmadı.

Bölüm 13:

"Onu *buraya* sen mi davet ettin?" Madden kısık bir ıslık çaldı. "Ballsy hareket

et." Kelevra eliyle yanındaki taburede oturan adamı işaret etti yarısı boş bardak. "Kal önerdi."

"Hiç de öyle olmadı," diye düzeltti Baykal, başını sallayarak içkisini yudumlarken. Takıntılı olduğu o koyu çerçeveli gözlükleri takıyordu, Inspire 3.0, babasının birçok şirketinden birinin yarattığı teknoloji.

Kel'in gözüne çok benziyordu, bu yüzden her ne kadar adamı bu yüzden kızdırmak istese de cazibesini anlıyordu. Çocukken gözünü kaybetmiş ve kısa bir süre sonra implant takılmıştı. Bu noktada yüzündeki teknoloji, çalışan gerçek gözü kadar onun bir parçasıydı.

"Sana ona faydalı olabilecek bir şey bulmanı ve bunu bir özür olarak sunmanı söylemişim," diye yineledi Baykal. "Sana saplantının nesnesini bir yeraltı dövüş kulübüne davet etmeni söylemedim."

"Ne için özür?" Madden döngünün dışında kalarak sordu.

Kelevra ona söylemek istemedi ve Kal'ın yönüne doğru hızlı bir uyarı bakışı Brumal Prensi'nin ilgisizlikle omuz silkmesine neden oldu. Küçük şeyler söz konusu olduğunda bile birbirlerinin ayak parmaklarına basmazlardı. Bu işi yürüten de buydu.

Baykal'ın kendine ait bir takıntısı olduğunu bilmek, soyunma odasında Rin'le yaşadığı olaydan sonra Kelevra'yı ona çeken şeydi. Önceden aramayı akıl etmeden önce Void malikânesine giderken yol boyunca öfke içindeydi ve Kal'ın burada, Friction'da olduğunu öğrenince rotasını değiştirmek zorunda kalmıştı.

Baykal buraya pek sık gelmezdi, Kelevra kadar kan dökmeye hevesli değildi, en azından aynı anlamda. Kal buna başvurmaktan çekinmezdi, Brumal mafyasının prensi olarak şiddet onun için ikinci doğaydı ama genellikle harekete geçmeden önce enine boyuna düşünürdü.

Kelevra düşünmekle uğraşmayı sevmezdi, tepki vermeyi tercih ederdi. Bu zeka eksikliğinden değil, sonuç eksikliğinden kaynaklanıyordu. Ne zaman

Gerçek bir sorumluluğu olmayan bir İmparatorluk Prensiyseniz ve tüm gezegen size hizmet etmeye ve yalakalık yapmaya hazırsa, bunun herhangi bir yansıması olmazdı.

Muhtemelen bu yüzden Rin'e buradan nasıl yaklaşacağını bilemiyordu.

Baykal insanlarla oynamakta Kel'den daha iyiydi. Manipülasyon hiçbir zaman onun tarzı olmamıştı. İnsanlar ona ya istediğini verirdi ya da... istediğini verirlerdi. Ama duşta olanlardan sonra, Rin'in o şekilde tamamen kapandığını görmek... Belki de insanlarla nasıl başa çıkılacağını öğrenmek o kadar da büyük bir zaman kaybı olmayacaktı. Diğer adamın yardımına ihtiyacı olduğunu kabul etmekten nefret etmiyor .

Çünkü öyleydi.

Kelevra kaşlarını çattı ve içkisinin geri kalanını mideye indirdi, bardağı gereğinden fazla bir güçle bar tezgahına çarptı.

"Her neyse," diye gözlerini devirdi Madden ve asla dışlanmış hissetmeyen biri olarak ringe doğru ilerledi.

Kel nefesinin altından "Bebeğim," diye homurdandı ama Baykal onu yakalayıp kıkırdadı.

Parlak maun yapılmış ve Kel'in üzerindeki yansımasına bakabileceği kadar ince bir cilayla parlatılmış uzun barın başında duruyorlardı. Özel barmenleri, hem Brumal'a hem de İmparatorluk ailesine sadık bir adam, barın arkasında durmuş bir kadehi parlatıyor, ikisine de aldırış etmiyordu. Hiçbiriyle konuşmuyor, sadece başını olumlu ya da olumsuz anlamda sallıyordu.

Muhtemelen dili olmadığı için ama... Şimdi düşününce, Kelevra adamın dilini neden ya da ne zaman kaybettiğinin tam olarak farkında değildi.

Friction, Club Vigor'un arazisi üzerine inşa edilmiş, sık ağaçların arasında yarı gizli bir şekilde yan tarafa yerleştirilmiş tek katlı bir binaydı. Başlangıçta kulübün üst kademesi için özel bir uzay gemisine ev sahipliği yapmak üzere inşa edilmiş, terk edilmiş ve daha sonra Kel tarafından devralınmıştı. Binanın kendisi özel mülkiyete aitti ve geceden geceye sadece davetlilere açıktı. Yalnızca Uydu üyeleri -Baykal'ın yakın çevresindekiler- ve Kelevra'nın Retinue'su buraya giriş sahipti. Kulübün temizlik personeli işlerini yapmak için içeri girmek istediklerinde, onlar bile şifreye sahip birinin onları içeri almasını beklemek zorundaydı.

Kulüp arazisinde olmasına rağmen, neredeyse hiç kimsenin gitmediği dar ve rüzgarlı bir arka yolda ayrı bir park yeri vardı. Çoğu buraya takılmak için geldiğinde buraya park ediyordu.

stres atmak için. Burası güvenli bir bölgeydi, siyasetin ve kurumsal jargonun rol oynamadığı bir yerdi.

"Hâlâ kızgın mısın?" Baykal, Kelevra oraya geldiğinden beri aynı içkiyi yudumluyordu, bu da onu adamın akşam için başka planları olduğuna inandırdı. Gözlerini karşılarındaki geniş ringde at koşturan iki adamdan ayırmıyordu ama onların maskaralıklarıyla sadece biraz ilgilendiği belliydi.

Kal insanlarla oynamakta iyiydi.

Ama Kelevra oyuna gelmeye pek hevesli değildi.

"Sana sormamalıydım," diye . "Bu hatayı yapmayacağım.
tekrar."

Baykal'ın ağzının kenarı yukarı kalktı. "O'nun seni
Seni tekmelediği için mi, onun üstünlük sağlamasına izin verdiğin için mi, yoksa kirli bir spor salonu soyunma odası zemininde yuvarlanarak takım elbiseni mahvettiğin için mi?"

"En sevdiklerimden biriydi," dedi Kel, barmen June'un dikkatini çekmek için bara dokunarak. "Duygularımı o kadar derinden kaybettiğime ve onu mahvettiğime inanamıyorum."

Kal kaşlarını çatı.

"Tamam, anlık seks maceraları benim olayım, o kadar da şaşırtıcı değil. Yine de. Tepkisi... İlgisini çekti. Benimle ilgileniyor!" İçkiyi kaptı ve bardağı ikinci kez boşalttı, hemen bir tane daha istedi.

"Herkes senden hoşlanıyor," Baykal, bakışları biraz sertleşerek.

"Sanki güzel olmak bir suçmuş gibi konuşuyorsun."

"Hayır, ama egonuz bir ego olarak kabul edilmeli." Kal başını eğdi.
"Suçtan bahsetmişken-"

"Good Light," diye sözünü kesti Kelevra, "sakın bana rıza hakkında saçmalayacağını söyleme. Hatırlarsan Madden uyuşturucuyu seninkilerden birinden almıştı."

Baykal homurdandı. "Rıza mı? Seni şimdi istemiyorsa, fikrini değiştirmesini sağla." Omuz silkerek tek omzunu kaldırdı. "Bu kadar basit."

Çok basit. Doğru. Kelevra başkalarının ihtiyaçlarına dikkat etme konusunda hiçbir zaman çok iyi olmamıştı. Ne de olsa uğraşması gereken kendi arzuları vardı. Ama Rin'in o şekilde buruştuğunu gördüğünde göğsünde bir tuhaflık hissetmişti.

Kelevra onu daha iyi hissettirmek istemişti.

Her nasılsa, sonunda sinirlenmiş ve adamı bir kaltak gibi yere fırlatmıştı.

Rin bir sürtük değildi.

O bir çiçektir, mükemmel ve güzeldi ve tam çiçek açmıştı, toplanmaya hazırdı.

Onun solması ve daha da kötüsü, bunun sebebinin Kel olması fikri... Bu ona doğru gelmiyordu.

Bu da onu kızdırdı.

Diğer insanlarla ilgilenmek sıkıcı, can sıkıcı ve vaktini harcamak zorunda kalacağını hiç düşünmediği bir şeydi ama yine de buradaydı. Rin'i Friction'a davet ediyordu, onu aşağı atıp doldurmak ve kendisini geri istemesini sağlamak için değil -ki bunu istiyordu- Baykal Boşluk ona Rin'in en çok neye ihtiyacı olduğunu bulmasını ve bunun tek sağlayıcısı olmasını söylediği için.

Rin'in bir çıkışa ihtiyacı vardı, bu çok açıktı.

Aklını başından alan seks onun için yeterli olmadığından, Kelevra bunun, yani Sürtünme'nin yeterli olabileceğini düşündü.

O kadar öfkeliydi ki, Baykal'ın omzuna dokunup girişe doğru işaret etmesine ihtiyaç duydu, hayranlık duyduğu nesnenin az önce kapıdan içeri girdiğini fark etmek için.

Binanın delicesine yüksek tavanları ve bir düğmeye dokunulduğunda açılan cam bir kubbesi vardı. Kel geldiğinde, soğuk hava ormandan gelen çam kokusuyla dolmuştu. Hava kararmıştı, yıldızlarla dolu mürekkep gibi bir gökyüzü onlara bakıyordu.

Kelevra'nın fark etmesinin tek nedeni Rin'in kapı aralığında kısa bir an duraklaması, başını geriye eğerek kapıya bakması ve yüz hatlarında garip, neredeyse nostaljik bir ifade belirmesiydi.

Rin'in birebir kopyası arkasından yaklaştı ve kulağının kıvrımına doğru eğilerek bir şeyler fısıldadı, Kel'in hoşuna gitmeyecek kadar yakındı.

Kopyası, yani ikizi Sıla da Kelevra'ya bakıyor ve bakışlarını hiç ayırmıyordu. Kardeşine yapılanları duymuş olmalıydı -hem çatı katındaki gece hem de daha önce soyunma odasında- ama bu onu herhangi bir şekilde rahatsız ettiyse bile belli etmedi.

Rin daha önce bir şeytanla tanıştığından bahsetmişti...

Ne kadar çok istese de Kelevra kendini tuttu, hatta beklerken arkasına yaslanıp kollarını barın üzerine yayacak kadar ileri gitti. Verdiği talimatlar açıktı. Rin'in kendini göstermesini istiyordu, bu da çiçeğinin onu bulması ve odanın genişliğini geçmesi için geçen işkence dolu dakikaları beklemek anlamına geliyordu.

Burası her zaman büyük müydü? Tek katlıydı, girişin olduğu duvarın karşısına yerleştirilmiş tribünler, en sağdaki bar ve en soldaki soyunma odası ve duşlara açılan başka bir kapı ile geniş bir açık alandı. Toplam üç ring vardı, iki küçük ring beton zeminin ortasına yerleştirilmiş daha büyük bir ringi çevreliyordu. Kan lekeleri, dökülen buralar ve birkaç şüpheli madde zemini kirletiyordu ama bunun dışında her yer temiz ve kullanıma hazırды.

Rin hâlâ daha önceki üniformasını giyyordu, Akademi rozeti sivriltilmiş belini saran deri kemere takılıydı. Dikkatli görünüyordu, uyumsuz gözleri Kel ile yaklaştıklarında selamlamak için başını eğen Baykal arasında gidip geliyordu.

Kardeşi okul kıyafetlerini bir kenara bırakmış, Kelevra'nın gördüğü anda imrendiği kırmızı deri ceketini ve uzun bacaklarını doğru yerlerden saran şık siyah kot pantolonunu rahatça giymişti. Gözlerini onların üzerinde gezdirdi ve bu küçük ikilemi aştıkları ve "ona oyuncak bebek gibi davrandığı" için yumruklanma riski azaldığı anda çiçeğine daha dar bir pantolon giydirmek için bir not aldı.

İkiz olmalarının bir iyi tarafı vardı. En azından Rin'in başka kıyafetler içinde nasıl görünebileceğini görebiliyordu, şu anda onları giyen Rin olmasa bile.

"Ne?" İkisi bir metre kadar uzakta durur durmaz Rin neredeyse havladı.

Kelevra parmağıyla yaklaşmasını işaret etti, Rin açıkça reddetmek için ağzını açtığı anda sırtıttı, ancak kardeşi ikinci kez eğildi.

Her ne söylediyse, Rin'in omurgasının dikleşmesine neden oldu. Hem Kelevra'nın hem de Kal'ın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Sen en kötüsüsün," dedi.

Sıla kıkırdadı ve Kelevra ile göz temasını sürdürerek, "Beni seviyorsun," diye cevap verdi.

"Evet," diye sıkıca onayladı Rin. "Ben de öyle."

Kelevra elinde olmadan alçak bir hırıltı çıkardı ve Baykal onun yanında kıkırdadı.

"O kelimenin tam anlamıyla onun kardeşi," diye sessizce hatırlattı Kal,
Bakı ama Kelevra
m.

Çiçeğinin bir başkasını sevmesi fikri.
Kelevra'dan henüz hoşlanmıyordu bile.

Rin yaklaştı ve aynı şüpheli ses tonuyla, "Ne?" diye tekrarladı.

Küçük halkanın yanında biri gülünce, kim olduğunu görmek için başını çevirdi. Arlet, Madden ve Baykal'ın Uydusu'ndan birkaç kişiyle birlikte duruyordu.

"Ondan bıktım usandım," dedi Baykal. "Bu yapışkan müzik öğrencisini kim davet etti?"

"Ben değil," dedi Kelevra, Rin'in hâlâ onu izliyor oluşuna gözlerini kısarak. Parmaklarını yüzünün önünde şıklattı ve Rin şaşırılmış gibi ona göz kırptı. "Ne yaptığını sanıyorsun, Çiçek?"

Alay etti. "Ona bir şey yapmadığından emin olmak için kontrol ediyorum.

Bu senin tehdidin, hatırladın mı?"

Hayır, pek sayılmaz.

Oh. Doğru.

Kelevra elini dalgınca salladı. "Bu hapishanedeki en masum görünen kişiyi seçtim."

Rin'i daha yakından takip eden Sila, ağabeyinin sırtına yaslandı ama daha bir şey söyleyemeden Kelevra ona uyarıcı bir bakış fırlattı.

"Bunu aklından bile geçirme, Sahtekâr," diye tersledi.

Sila'nın kaşları havaya kalktı, ağzı seğirirken sırtmasını engelledi.

Rin'in tepkisi ise tam tersi oldu; ellerini ön ceplerine sokup duruşunu değiştirirken kaşları hoşnutsuzlukla aşağıya indi. Sanki Kelevra'yla kapışmaya hazırlanıyormuş gibiydi. Tekrar.

"Merak ediyorum-" diye söze başladı Sila, bu kez yorumunu Kel'e yöneltmişti ki Rin omzunun üzerinden ona uyarıcı bir bakış atarak susturdu.

"Hayır," dedi Rin, tartışmaya yer bırakmayan bir sesle, "Değilsin."

"Görünüşe göre değilim," diye kabul etti Sila ve öylece durdu. Dikkatini odaya doğru kaydırды, sanki Kelevra ve Baykal'ı kovuyormuş gibiydi. Sanki artık katılmaması emredilmişti ve kendisini mevcut topluluğun gidişatından isteyerek ayırıyordu.

Hepsi Rin ona pis bir bakış attığı içindi. Bu neden bu kadar... seksiydi?

O anda Kelevra'nın aklına, eğer Sila gerçekten de Rin'in daha önce bahsettiği Şeytan'sa, Rin'in o gece çatı katında kendinden *bu* kadar emin olmasının nedeninin *bu* olduğu geldi. Kardeşiyle ilişkisinin dinamiklerini tek bir etkileşimden çıkarmak imkânsızdı ama en azından bir miktar kontrolü elinde tuttuğu açıktı.

Birdenbire Kelevra, çiçeğini buraya davet etmenin doğru bir karar olduğundan yüzde yüz emin oldu.

"Hey," dedi Rin'in altın tonuna yakın saçları olan ama onun kadar parlak olmayan sarışın bir adam orta halkadan seslenerek tüm dikkatleri üzerine çekti. Bir kolunu salladı. "Biri benimle dövüşsün. Üzerimden atmam gereken ciddi bir buhar var."

Baykal, Kelevra'nın yanında, "Berga neredeyse okuldaki fen laboratuvarını havaya uçuracaktı," diye söylendi.

"Yine mi?" Kelevra kıkırdadı.

"Flix," diye eliyle hâlâ onlara el sallayan adamı işaret etti, "ortalığı temizlemesi gerekiyordu."

"Bu seninkilerden biri miydi?" Sila başını eğerek sordu. Çoğu insan Brumal Prensi' bakışlarını tutmakta zorlanırdı, gözlerindeki yoğunluk ve karanlık onlar için çok fazlaydı ama Sila cevap beklerken gözünü bile kırpmadı.

"Evet," dedi Baykal.

Sila dönüp bir süre Flix'e baktıktan sonra ringe doğru bir adım attı.

Kelevra'nın hareket edebileceğini bildiğinden daha hızlı bir şekilde, Rin'in eli fırladı ve onu geri çekmek için kardeşinin dirseğini kavradı. "Hayır."

"Bu kelimeyi çok söylüyorsun kardeşim," diye cevap verdi Sila ama geri çekilmeye çalışmadı. Gözleri kısa bir an için Rin'in omzunun üzerinden Kelevra'ya kaydı, sonra Rin'e döndü, daha önce gözlerinde olmayan hafif bir parıltı vardı. "Pekâlâ. Ya sen yaparsın ya da ben."

"Burası yeri değil-"

"Burası tam da yeri," diye karşı çıktı.

"Hanginiz daha büyük ikizdiniz?" Baykal sordu, her ne kadar hepsi onun farkında olduğunu biliyor olsa da.

"Sila Varun, Yaz Gündönümü gününde Rin Varun'dan bir dakika iki saniye önce doğdu," diye cevap verdi Sila hiç duraksamadan.

"Robotik olma," diye azarladı Rin. "Kimse buna kanmaz."

"Gerçekçi oluyorum," diye düzeltti.

"Küçük ikiz büyük ikizi dinlemeli," diye aralarında işaret etti Baykal.
"Görünüşe göre sıra sende, Rin."

Kelevra, arkadaşının sadece ona yardım etmeye çalıştığını bilmesine rağmen Baykal'a ters ters baktı. Rin'i buraya özellikle getirmişti, böylece diğer adam ringe çıkıp biraz stres atabilecekti.

Tekrar bir araya gelmeden önce başka birine vurmasını tercih ederdi.

"Ciddi misin? Biri geliyor mu yoksa bu gece tekmelerimi almak için gidip bir şeyleri yakmam mı gerekecek?" Flix sabrını kaybederek seslendi.

Kelevra bardan kalkmadan önce, "Ateşböceğini hizada tut," dedi. Bir elini Rin'in dar sırtına koyarak onu ringe doğru rahatlattı; Rin'in çiçeği bu temas karşısında sertleşse de, o anki seyircilerinin huzurunda geri çekilmeyecek kadar akıllıydı. Baykal'ın kulak misafiri olamayacağından emin olduğu kadar uzaklaştıklarında, ağzını Rin'in kulağının kıvrımına dayadı ve "Bunun için seni sonra ödüllendireceğim," diye fısıldadı.

Rin bunun ne olduğunu sormadı ama yüzündeki gergin ifade hiç gevşemedi. "Bunu beni rahat bırakarak yapabilirsin."

Ceza olabilir.

Oraya vardıklarında Rin'i ringe doğru itti, kollarını kavuşturdu ve bu ona kaşlarını çattırınca omuz silkti.

"Ne var ne yok?" Flix ringin kenarından baktı, kollarını ringi çevreleyen kadife iplere dayamıştı. "Seni tanıdığımı sanma."

"Rin," diye söylendi, tişörtünü pantolonunun içine soktuğu yerden çekiştirerek çıkardı. Hızlı bir hareketle tişörtü başının üzerinden geçirip yere attı, sonra da iplere uzanıp kendini yukarı çekti.

Kelevra, Sila'nın yanına geldiğinin farkındaydı ama gözlerini Rin'in kaslı vücudundan ayıramıyordu. Flix'in bakışları üzerinde gezindi ve bir an Brumal üyesini kafatasından tutup yüzünü ayaklarının dibindeki betona çarparken hayal etti.

Belki de bu hiç de iyi bir plan .

"Kurallar var mı?" Flix yerden bir çift fazladan siyah parmaksız eldiven alıp uzattığında Rin sordu. Daha önce kardeşinin önerisine karşı çıkmasına rağmen tüm bu olanlardan hiç etkilenmeden eldivenleri giydi.

Kalabalığı üzerlerine çekiyorlardı, birkaç kişi daha ringin etrafında dönmeye başlamıştı, daha maç başlamadan sudaki kanı hissetmişlerdi.

Kelevra Rin'i dikkatle izledi, en büyük çekingenliği bu gibi görüldüğü için bir izleyici kitlesine sahip olmaya karşı tepkisini ölçmeye çalıştı ama bu sefer onu rahatsız ettiyse bile belli etmedi. Aslında, tamamen boş bir levhaydı. Ne hissettiğini, heyecanlı mı yoksa gergin mi olduğunu söylemek imkansızdı. Seviştikten sonra düş kabininde olduğu halinin tam tersiydi. O zaman duygulara o kadar kapılmıştı ki, vücudu kendini aşırı uyarılmaktan korumak için kendini kapatmıştı. Ama şimdi?

Sıla'ya bir robotu oynamakla ilgili bir yorum yapmıştı. Bir aynaya bakmalı.

Kel bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Bir yandan mantıksal olarak Rin'in tepkisinin özellikle ona yönelik olmadığını anlıyordu ama diğer yandan Rin'in onu dışarıda bıraktığı fikri içini sızlatıyordu. Çiçeğine ona karşı duvarlar örme hakkını veren neydi?

Flix, "Yeterince dayandıysan pes edebilirsin," diye açıklıyordu. "Aksi takdirde, ilk bayılan kaybeder. Kim olduğunu söylemiştin?"

"Akademi'ye gidiyorum," diye Rin. "İkinci sınıf öğrencisiyim." "Benden daha gençsin."

Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Buna çok dikkat çekiliyor gibi görünüyor."

Zane ringin karşı tarafından, "Eğer birbirinizi tanımak istiyorsanız bunun yerine bir randevu öneriyorum," diye seslendi. Ta ki Kelevra'nın öfkeli bakışını görene kadar. Boğazını temizledi. "Neyse boş ver. Hazır mısınız?"

Ringde onlarla birlikte ya da kenarda duran bir hakem yoktu ama Madden her an ara vermeye hazır bir şekilde yakınlarda duruyordu.

"Bundan emin misin?" Baykal Kelevra'nın diğer tarafına geçti. İçkisini de yanında getirmişti, bardağın içindeki lacivert içkiyi döndürürken yüzüğe bakıyordu. "Flix kaçınılmaz olarak ona zarar verdiğinde hemen sinirlenemezsin."

Sıla homurdandı ama ikisi de dönüp ona baktıklarında yüz ifadesi Rin'inki kadar boştu.

Zane başlama düdüğünü çaldı, bir zil sesi duyuldu ve ardından herkes sessizliğe gömüldü. Bu işin belli bir şekilde sonuçlanmasını bekleyen tek kişinin Baykal olmadığı belliydi, diğerlerinden bazıları Kelevra'ya gergin bakışlar gönderiyordu.

Misilleme yapmayacağına dair kendine çoktan söz vermişti. Flix, mafya prensinin Uydusu'nda duran bir Brumal üyesiydi. Ağır bir şekilde

eğitimli ve ayakları üzerinde hızlı durabilen sert bir dövüşçüydü. Kelevra ikinci sınıf bir Akademi ajanının, dövüş eğitimine daha yeni başlamış birinin Flix gibi bir adamı yenmesini beklemiyordu.

Bu zaten kazanmakla ilgili değildi. Rin'i o tatlı noktaya getirmekle ilgiliydi. Vücudun kendini iyi hissetmekten başka bir şeyle ilgilenemeyecek kadar bitkin olduğu o zihinsel yere. Fiziksel tatmin. Özlem ve ihtiyaç. Çiçeğinin temel içgüdülerine kadar soyulmasını istiyordu.

Flix ilk başta Rin'in ne kadar çabuk kaçabileceğini görmek için hafifçe ileri atılarak test etti. Yumruklarını savurmaya başlar başlamaz Rin yumruk yemeye başladı.

Kelevra izledi, her geçen darbeye daha da tedirgin oluyordu. Flix'in yumruklarının Rin'in çenesine, yanlarına ve kaşının üzerine inişini izledi. Dudağı yarıldı ve kanı gören Kel'in boğazından bir hırıltı yükseldi.

Kanı severdi. Birinin kanamasını izlemenin seksi olduğunu düşünürdü. Ama bu? Kanın başkası yüzünden orada olduğunu bilmek? Bu onu çileden çıkarıyordu. Elbette Rin'in kazanmasını beklemiyordu ama bunu da beklemiyordu.

Rin savunma yapmakla meşgul olduğu için kendini zorlukla vurabiliyordu. En kötü dövüşçü değildi, birkaç dakika sonra hâlâ ayakta olması bunun bir kanıtıydı ama bu gidişle, eğer pes etmezse, kesinlikle nakavt olacaktı.

"Göremiyorsun, değil mi?" Sıla'nın hafif ve alçak sesi Kelevra'nın telaşını yarıp geçti ve kaşlarını çatarak ikizine baktı. Hâlâ endişeli görünmüyordu. Azıcık bile. "Senden ilginç biriymişsin gibi bahsetti," diye devam etti Sıla, Kel'in dikkatini çektiğini açıkça biliyordu. "O istedi diye bu işe karışmıyorum. Çünkü senin onu gördüğünü hissettirdiğin izlenimini edindim. Ama sen görmüyorsun," sonunda döndü ve Kelevra'nın bakışlarını kendi sıkılmış bakışlarıyla yakaladı, "görüyorsun, değil mi?"

Kelevra kaşlarını çattı, bariz hakarete sinirlenmekle şifreli yorumları merak etmek arasında kaldı.

"Numara yapıyor," diye cevap veren Baykal'dı, içkisini alçak tutmuş, unutmuştu. Gözleri kavgayı yakından takip , Kel'in hoşuna gitmeyen bir entrika parıltısı vardı.

"Her zaman." Sıla sıırttı, gülümsemesi yüzünü olması gerekenin tam tersi bir şekilde kesiyordu. Dostça değildi

ya da açık ya da nazik. Soğuk ve çarpıktı, bu noktaya kadar Kelevra'nın sadece aynada kendine bakarken gördüğü bir kenarı vardı.

Rin *bilerek* mi dayak yiyordu?

"Kardeşimin tek derdi kontroldür. Bunu yaşar. Nefes alır. Kafese kapatılmış ve hapsedilmiş. Kendini böyle boğacak ama duracak kadar da umursamıyor gibi görünüyor."

Ne oluyor be?

"Sen ister misin?" Sıla aniden sordu. "Gördün mü, demek istediğim?"

Sıla cevap beklemeden ringe biraz daha yaklaştı ve sesini dövüşün sert sesleri arasında duyulabilecek şekilde yükseltti. "Yüzündeki hasar fark edilir hale geldi kardeşim."

Hiçbir anlamı yoktu. Rastgele söylenmiş gibi görünen şifreli kelimeler.

Ama sanki Rin için bir düğmeye basılmış gibiydi. Tüm vücudu gerildi ve sonra bir anda gevşedi, bakışlarındaki ifade değişti. Flix savurduğunda, Rin daha önce gösterdiklerinden çok daha zarif bir hareketle topuklarının üzerinde dönerek eğildi ve kaçtı.

Sıla belli ki tatmin olmamıştı. "Senin yerine geçeyim mi?"

"Kapa çeneni," diye patladı Rin, savunmadan hücumla o kadar hızlı geçti ki Flix yetişemedi, "lanet olsun," bir sağ kroşe savurduktan sonra bir sol kroşe indirdi, "kalk!"

Darbe Flix'i yere serecek kadar sertti ve o ayağa kalkmaya çalışırken, Rin Kelevra ve onların durduğu kenara doğru hışımla ve kardeşinin ayaklarının arasına kan ve tükürük karışımı bir şey tükürdü.

Sıla onun yüzüne bir kez daha baktı. "Üç günü unut. Bunun iyileşmesi en az bir hafta sürer. Aferin."

"Buraya gelmemi söyleyen sendin, göt herif."

"Sana kuralları unutmanı önerdiğimi hatırlamıyorum," diye cevap verdi Sıla. "Yeterince geri çekildim ve sen de bunu biliyorsun, o yüzden bana laf yetiştirme."

Flix ayağa kalkmış ve arkasından geliyordu ama Rin bunu fark etmemiş gibiydi, hâlâ ikizine bakıyordu.

Kelevra gerildi ama endişesi boşunaydı.

Flix tam saldıracakken, Rin Sıla'ya son bir karanlık bakış attı ve dönerek dizlerinin üzerine çöktü. Flix'in kolları omuzlarının üzerinde sallanmaya başladı ve onu Rin'in aşağıdan saldırısı için açıkta bıraktı.

Yan tarafına, tam karaciğerinin üzerine bir yumruk attı ve ardından Flix kasılarak yarasını tutmaya çalışırken arkasına geçti.

Flix homurdandı ve üstünlüğü yeniden ele geçirmek için çok çabaladı, ileri atıldı ve yapabildiği kadar çok saldırı yaptı. Ama her biri geri püskürtüldü. Sıla'nın daha önce haklı olduğu acı verici bir şekilde ortaya çıktı.

Rin numara yapıyordu, gerçekte daha zayıf ve daha az yetenekliymiş gibi görünmek için tüm o darbeleri alıyordu...

Bir Brumal üyesiyle sanki burası çocuklar için bir başlangıç sınıfıymış ve Flix de eğitmenine ağzını bozmuş beş yaşında bir çocukmuş gibi oynuyordu. Ancak Rin ona kızgın bir eğitmenin yapacağı gibi ters ters bakmıyor ya da ders vermeye çalışmıyordu.

Hayır, sırtıyordu. Hem de gerçek bir sırtış, gözlerindeki sert çelikle karışan yüzündeki sevinç Kelevra'nın nefesini kesiyordu.

Saçları terden keçeleşmişti ve sol kaşının üzerindeki kesikten ve dudağının kenarından hâlâ kan damlıyordu. Ama hareket ettikçe kasları geriliyordu, kesik kesik ve istikrarlı, iyi düşünülmüş hareketler, ne kadar doğru yapıldıkları için koreografisi yapılmış gibi görünüyordu.

Rin bütün gece dayanabilirmiş gibi görünüyordu ama kafasının yan tarafına aldığı sert bir darbeden sonra Flix akla gelmeyecek bir şey yaptı.

Pislik herif pes etti.

Sıla, Rin'le yan tarafta buluştu, kardeşi aşağı atlayıp avucunu omzuna vurarak onu ittirdiğinde kıpırdamadan durdu. Ama ikisi de gülümsüyor, gülüyordu. Bir anı paylaşıyorlardı.

"Birileri şeytan değilmiş gibi davranıyor," dedi Baykal Kelevra'nın yanında, ikizleri onun gibi izleyerek.

"Sıla'da da bir terslik olduğunu mu düşünüyorsun?" Kel kardeşine bu kadar garip bir şekilde yakın olmasından hoşlanmamıştı. Ama aynı zamanda, işaretlerin ne olduklarını da fark etmişti. Kendisinin ve büyük ikizinin bazı yönlerden birbirlerine benzediklerini gördü.

Baykal ona bir bakış attı. "Ben Sıla'dan bahsetmiyordum."

Bölüm 14:

Kelevra ve Sıla tartışıyorlardı.

Rin birkaç dakika önce kardeşiyle birlikte soyunma odasında kaybolmuştu ama sonra Sıla tam Kel içeri girmek üzereyken çıkmış ve geniş gövdesiyle kapıyı kapatmıştı.

"Çekil." Kelevra'nın yüzünü yeniden düzenlemesine iki saniye kalmıştı. Gerçekten. Diğer adamın kendi çiçeğine bu kadar benzemesinden nefret ediyordu. İkiz olduklarını ilk keşfettiğinde, bunun kendisini heyecanlandırıp heyecanlandırmadığını düşünmek için bir an durmuştu. Birbirinin aynısı insanlarla yatma olasılığı herkesin hayaliydi, değil mi?

Görünüşe göre onun değil.

Bunun tek nedeni Sıla'nın elinin Rin'in çıplak etinde -Kel'e ait olan ette- gezinmesi fikrinin onu kırmızıya boyaması değildi. Ayrıca ona fiziksel olarak da ilgi duymuyordu. Anla işte. Tıpatıp aynıydı ama yine de Kelevra'nın aleti Sıla'ya bakarken seğirmede bile.

"Benden pek hoşlanmıyorsun." Sıla başını eğerek onu inceledi.

"Duyguların karşılıklı olduğunu görüyorum." Omzunun üzerinden bir bakış attı

parlak kırmızı kapıyı sertçe kapattı. "Sana bir emir verdim."

"Şu anda Akademi'de değiliz," diye Sıla.

Kelevra dişlerini göstererek, "Ben senin İmparatorunum," diye hatırlattı. "Beni dinlemek zorunda olman için bu lanet gezegenden başka bir yerde olmamıza gerek yok."

"Bana zarar vermeye çalışman Rin'in hoşuna gitmez." Dudaklarının köşesi alaycı bir şekilde yukarı kalktı.

"Bilmediği şeyler ve tüm bu saçmalıklar." Kel onu savurması mı yoksa bir kenara itmesi mi gerektiğini anlamaya çalışıyordu. Sıla'dan biraz daha iriydi ve Rin'i kolayca alt edebiliyordu... İkisi birbirine ne kadar benziyordu, aynısını ona da yapabileceğini tahmin ediyordu. "Cebinizdeki bir hap kadar kolay saklanabilecek biri değilim," dedi Sıla. Kelevra'nın pantolonuna dikkatle baktı ama sonra düşünmüş gibi göründü

Bir şey. "Takas edelim."

Öfkesinin bir kısmı yatıştı, yerini merak aldı. "Ne?"

"Zaten gitmem gereken bir yer var." Avucunu uzattı. "Bana hapi ver ve sadece yoldan çekilmekle kalmayayım, tamamen gideyim. Şehir merkezinde beni bekleyen daha ilginç bir şey var."

Kardeşini terk mi edecekti? Tek bir ilaç karşılığında mı? Kelevra neredeyse ona bunu kimin için yaptığını soracaktı ama sonra umurunda olmadığını fark etti.

"Anlaştık." Kel küçük beyaz hapi Sıla'nın eline bıraktı.

Sıla gülümsedi ve kendi cebine koyup kenara çekildi. "Bir tane daha yapmak ister misin?"

Kelevra başını eğmiş, bekliyordu.

"Sana bazı tavsiyelerde bulunacağım, sen de bir gün bana bir iyilik yapacağına söz vereceksin."

"Bu oldukça açık uçlu." Ve tehlikeli. Kel sırttı. "Bunu sevdim. Bunu benden onu istemek için kullanamazsın. Bırakmayacağım."

Sıla homurdandı. "Bir İmparatorun iyiliğini böyle bir şey için harcamazdım. Kardeşim kendi başının çaresine bakmaktan fazlasını yapabilir. Hayır. Başka bir şey olacak. Deyim yerindeyse henüz tüm pürüzleri gidermedim."

"Anlaştık." Kelevra, Rin'le ilgili olmadığı sürece ondan ne isteyeceğini pek umursamıyordu.

Sıla biraz daha yaklaştı. "Okul ücretlerimizi ödemeyi teklif et." Kaşlarını çattı, biraz hayal kırıklığına uğramıştı. "Hepsi bu kadar mı?"

"Dayatılan evlilikle ilgili yaptığın numara yüzünden babam bizi ilişkimizi kesmekle tehdit ediyor," dedi Sıla. "Kardeşim bütün gün onu bizden nasıl uzak tutacağını ve ikimizi de burada, gezegende nasıl tutacağını düşünüp durdu."

"O hiçbir yere gitmiyor," diye homurdandı Kel.

"Bu konuda hemfikiriz." Sıla ona son bir kez bilmiş bir bakış attıktan sonra başka bir şey söylemeden uzaklaştı. Rin'i geçmişte ona zorla sahip olmuş bir adamla yalnız bırakmaktan endişe ettiyse de bunu belli etmiyordu.

Belki de Kelevra'nın düşündüğü kadar yakın değillerdi?

Bir an için bunun bir tür tuzak olup olmadığını, belki de Sıla'nın sadece onunla dalga geçtiğini ve Kel'in kardeşini gerçekten terk edeceğini düşündüğüne inanmadığı için öfkelenip öfkelenmeyeceğini görmek için bekledi. Ama hayır.

İlginç.

Kelevra sessizce soyunma odasına girdi ve rahatsız edilmemeleri için arkasındaki kilide hafifçe vurdu. Odanın düzeni şu şekildeydi

Giriş, nadiren kullandıkları bazı dişli boks eldivenlerini, eski kum torbalarını ve bunun gibi şeyleri sakladıkları bir oyuğa bakıyordu. Sağ taraf, kırmızı dolaplardan oluşan bir duvarın bulunduğu ana alana açılıyordu. Baykal'ın müstakbel kasabı Berga'nın yaptığı saçma sapan bir şeyle her birine birer isim eklenmişti. Girişle birlikte duvarın geri kalanını tavandan tabana aynalar oluşturuyordu.

Duşlar bunun yan tarafındaydı ama Akademi'dekinin aksine kapıları vardı. Ayrıca Kel'in genellikle gevşeyerek vakit geçirdiği bir sauna da vardı.

Ancak Rin o bölüme girme zahmetine katlanmamıştı, onun yerine dolapların sonunda, metal ile alçak, cilalı bir bankın arasında duruyordu. Boş bir dolabı karıştırıyordu, pantolonunu çoktan değiştirmişti ama hâlâ gömleksizdi.

Kardeşi yüzünü düzeltmesine yardım etmiş, kaşını bir bandajla sarmış ve üzerindeki kanı temizlemişti.

Kelevra adamın kardeşini kışkırttığına inanamıyordu ama işte buradaydı, Sıla'nın Rin'in yüzüne dokunduğu, çenesini ışığa doğru eğdiği ve yaralarına üflediği düşüncesine sinirlenmişti.

"Ne giyiyorsun lan sen?" Odanın yarısına gelmişti ki Rin'in giydiği yeni pantolonu fark etti. Rin buraya sırtındaki giysilerden başka bir şeyle gelmemişti, bu da demek oluyordu ki... "Kimin lanet olası giysileri bunlar?"

Rin ona kaşlarını çattı ama koyu gri eşofman altının esnek kumaşını gevşekçe çekiştirdi. "Sanırım bunlar Madden'in." Mırıldandı. "Hayır, aslında onları bana Kazimir verdi. Belki de onundur."

Lanet olası Kazimir.

Baykal'ın kuzeni ve Kel'in baş belası. O heriften tutkuyla nefret ediyordu. Şimdi buraya gelip çiçeğine giysi sunma *cüretini* gösterdiğine göre daha da fazla nefret ediyordu.

"şunları," diye hırladı.

Rin, "Onları daha yeni giydim," diye karşı çıktı.

Kelevra hışımla ileri atıldı ve rahatsız edici pantolonu yırtıp atmaya niyetlendi. "Sen benimsin. Başka bir adamın pantolonuyla ortalıkta dolaşmana izin vermeyeceğim-" Serbest kalan bir bıçağın yumuşak tıkırtısı, Kelevra'nın tek uyarısıydı.

bir tanesinin keskin ve soğuk kenarı boynuna, tam şahdamarının üzerine bastırılmadan önce.

Bank hâlâ aralarındaydı ve Rin, İmparatorluk Prensi'nin boğazına silah dayamaktan pek de rahatsız olmuş görünmüyordu.

"Prensinin hayatını tehdit etmek idam sebebidir," dedi Kelevra, güzel ve alçak sesle, içini yalayan ateşi görmezden gelerek. Ölmek gibi bir arzusu falan yoktu ama Rin'in yüzündeki özgüven çok seksiydi.

Rin bir omzunu kaldırdı. "Sanırım bu nişandan kurtulmamın bir yolu da bu."

Ruh hali anında bozuldu. "Bundan kurtulamayacaksın. Nokta."

"Bahse girmek ister misin?"

"Kaybedeceksin." Kelevra onun gitmesine izin vermiyordu. Onu elinde tutacak ve tamamen ve sonsuza dek kendisine bağlayacaktı. Hatta bunu ilk öneren Rin değil miydi? Onu dizginlemek. Onu bağlamak. Ona boyun eğdirmek.

Bir kırbaç kadar hızlı olan Kel, Rin'in bileğini yana iterek vurdu, bıçak hafifçe kesti ama gerçek bir zarar verecek kadar derin değildi. Bu sırada döndü ve silahı tutan bileği çekerken Rin'in karnına dirsek attı.

Rin tutamayınca yere düştü, Kel onu kaptığı gibi bankın üzerinden atladı ve muhtemelen kapıya yakın olan herkesin duyabileceği bir gürültüyle Rin'i dolaplara doğru itti.

Bıçağı Rin'e doğru eğdi ve ucunu çenesini kaldırmak için kullandı, o uyumsuz gözlerin ardındaki öfkeyle kıkırdadı.

Ve yansıyan ısı.

Oh, evet. O kavgadan kaçan tek kişi Kel değildi.

Flix.

"İnsanları incitmek gibi mi, Flower?"

"Senin canını yakmaktan büyük zevk alacağım," diye tersledi Rin.

Kelevra yine gülmeye başladı.

"Artık bıçağı tutan benim." "Anahtar kelime, şimdi. Her zaman sonrası vardır."

"Bu bir tehdit mi?" Kelevra, şaşırtıcı bir şekilde, bunlardan pek almadı.

"O devasa yatağında uyurken ne kadar savunmasız olacağını bir düşünsene," dedi Rin. "Tek yapmam gereken bir silaha, bir bıçağa ya da bir blaster'a olacak ve sen geldiğini bile göremeden seni öldürebilirim."

Kısık bir inilti çıkardı. "Ne yaptığını anlıyorum," dedi Kel ona, "sana güvenmememi sağlamaya çalışıyorsun, böylece seni yalnız bırakıp rahat bırakacağım. Ama bu işe yaramayacak, tatlım. Nedenini bilmek ister misin?"

Rin dudaklarını birbirine bastırarak konuşmayı reddetti, Kelevra'nın ona ihtiyacı olduğundan değil.

Zaten retorik bir soruydu.

"Şimdi tek hayal edebildiğim seni yatağında, çıplak, benim için güzelce asılmış olarak hayal ediyorum." Aleti rahatsız edici bir şekilde elbise pantolonunun dikişine bastırdı. "Ait olduğun yer orası."

"Hayır," dedi Rin.

Kelevra ona, "Meydan okuman bile beni ediyor," dedi. "Seni yere yatırıp sikimi o tatlı kıkına sokmak istiyorum. Bana karşı sürtünmeni ve bunun için yalvarmanı istiyorum, tüm bunlar olurken sakin benim için sızılmıyormuş gibi davranıyorsun. Şu anda benim için damlıyor musun?" Onu avuçladı, Rin'in aslında elinde bir kaya kadar sert olduğunu gördüğünde bir başka iniltiyi bastırmak için alt dudağını ısırıldı.

"Kavga yüzünden," diye tükürdü. "Seninle hiçbir ilgisi yok."

"Seni buraya davet eden bendim," diye düzeltti Kelevra. "O ringe adım atmana izin veren bendim."

"Bir bok yapmama izin vermedin. Kendi seçimlerimi yapıyorum."

Karanlık bir şey Kelevra'nın tahrikine battı, yüzünü buruşturana ve Rin'in aletini kavrayışı iyice sıkılaşıp kadar içine doğru ilerledi.

Rin nefesini içine çekti ve onu uzaklaştırmak için uzandı ama bıçak daha da yaklaşıncaya dondu kaldı.

"Kardeşin sana bir şey yapmanı söylemediği sürece kendi seçimlerini yapıyorsun, öyle mi?" Sıla için bunun ne kadar kolay olduğunu düşünmekten nefret ediyordu. Tek yaptığı bir adım daha yaklaşmak, bir cümle savurmaktı ve Rin anında onun için rol yapmayı bırakmıştı. "Seni sahte derinden sıyrıp vahşi, yabanıl bir şeye dönüştürdü. Onun için. *Onun için.*"

Rin'in çalılık gibi görünen dış görünüşünün bir kısmı kırıldı, şaşkınlığı ve ani belirsizliği Kel'e bakarken bakışlarında parlıyordu. "Sen... Sen kardeşimi kıskanmıyorsun, değil mi? Çünkü bak, deli olduğunu anlıyorum ama bu başka bir seviyede delilik."

"Sana dokunmasına aldırımıyorsun." Kelevra da bunu fark etmişti. Diğer herkesle -hatta okuldaki Brennon denen çocukla bile- çok yakınlaştıklarında Rin biraz gerilme eğilimindeydi ama Sıla

bu gece birkaç kez ona elini sürdü ve hiçbir olumsuz tepki almadı.

"O benim tek yumurta ikizim," diye homurdandı Rin. "Hepimiz katoptronofili hastası değiliz. Yatak odanızın tavanının tamamen aynalardan oluştuğunu fark etmediğimi sanmayın. Fark ettim."

Yani Kel kendini sikişirken izlemeyi seviyordu. Ne olmuş yani?

Muhteşemdi. kim izlemek istemez ki?

"Kendimi becermekle ya da becerildiğimi görmekle ilgilenmiyorum," dedi Rin kaşlarını çatarak ve Kel'in bıçağı tutan bileğine hafifçe bastırarak. "Geri çekil."

"O senin gibi sevişmez," dedi Kel, Rin'in bu yorum karşısında nasıl kaskatı kesildiğini zar zor fark etti, Sıla Varun'un seks sırasında nasıl görünebileceğini hayal etmeye çalışıyordu.

"Yapma," dedi Rin'in sesi ölümcül derecede yumuşaktı, aralarında ancak fısıltıyla konuşulabiliyordu. "Bimize bunu yapman yeter. Eğer kardeşime parmağını bile kıpırdatırsan-"

Kelevra olayların bu şekilde beklemiyordu. Rin'i davet edeceğini, adamın biraz stres atmasını sağlayacağını ve sonra onu ikna ederek tekrar sikine oturtacağını ummuştu. Planın önemli kısmı ikna etmektir.

Kel planlara uyma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı.

Çiçeği az önce bir zayıflığını ortaya çıkarmıştı ve her ne kadar iyi davranmaya çalışsa da, bu yeni bilgiyi kendi yararına kullanmaktan çekinmiyordu.

Baykal'ın zihin jimnastiği yapma yönteminin canı cehenneme. Kelevra işleri İmparatorluk yöntemiyle halletmeyi tercih ederdi. Rüşvet ve günlük sıradan haraç. Daha çok onun tarzı.

"Ya yapsaydım?" Yapmazdı. Sıla'ya karşı gerçek anlamda hiçbir cinsel ilgisi yoktu ama Rin'in bunu bilmesine gerek yoktu. "Ya şu anda kız kardeşime gidip fikrimi değiştirdiğimi söyleseydim? Bu duyulmamış bir şey değil. Bir İmparator'un bir yerine *iki* eş alması."

"Önce seni öldüreceğiz," diye tısladı ama Kelevra'nın peşinde olduğu tepki bu değildi.

Rin'in dudakları belli belirsiz bir acıyla bükülene kadar aletini tekrar sıkı, sonra gevşedi ve pantolonunun arkasındaki sert aletin üzerinde başparmağıyla daireler çizmeye başladı. "Belki de haklısın, şimdiden birinizi idare etmenin yeterince zor olduğunu keşfettim. Bunun yerine onu her zaman sürgün edebilirim. Gezegendeki gönderilmiş ve eve geri gönderilmiş. Ne?

Adı neydi? T ile başladı..." Hatırladı. Söz konusu çiçeği olduğunda Kel hiçbir şeyi unutamazdı ama Rin'in nefesini tutuşundan bu taktiğin işe yaradığını anlayabiliyordu.

Baykal'ın boktan tavsiyesini unut. Ona ihtiyacı olanı verelim mi?

Rin'in ihtiyacı olan şey buydu. Doğru yönde bir itiş.

Kelevra'nın yönüne.

Bıçağın düz kısmını çenesinin altına bastırdı. "Nefes al, tatlım."

Rin keskin bir nefes aldı, gözleri geniş ve telaşlıydı.

Paniklemeye başlamıştı; Kel bu sefer fark etmişti, daha önce şehvetten gözü dönmüşken tüm işaretleri görmüştü.

İtiraf etti, bu onun için berbat bir durumdu. Rin'i istiyordu, onu zorla alıkoymaktan çekinmiyordu ama bu onun bu süreçte zarar görmesini istediği anlamına gelmiyordu. Duygular tuhaf şeylerdi, Kelevra gibi birinin her zaman tam olarak anlayamayacağı şeyler. Yine de ana fikri anlamıştı. Önemli ve kırılıgandılar falan filan.

"Ya da," dedi Kelevra, sanki bu fikir aklına yeni gelmiş gibi, "kalması için para ödeyebilirim."

Rin'in gözlerindeki uzak bakışların bir kısmı dağıldı. "Ne?"

Hah. Belki de Sila bir şeylerin peşindeydi.

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?" Kel onun aletini bıraktı ve alnındaki kumral saç tellerini taramak için uzandı. Kavgadan dolayı hâlâ nemliydi ve Rin'in kendisine yapışmasını dilediği gibi parmaklarının ucuna yapışıyordu.

Yakında.

"Tek yapmam gereken bir telefon etmek," diye devam etti, ses tonunu yumuşak ve gevşek tutarak, hâlâ elinde tuttuğu bıçakla keskin bir tezat oluşturdu. "Kalan üç yılı tek seferde bile ödeyebilirim." Sadece ilk yılı teklif etmek ve sonra Rin'in diğerlerini ödemek için ona başka bir şey vermesini sağlamak cazip geliyordu ama Kel öğrenmeye başlamıştı.

Sila, Rin'in tamamen kontrolle ilgili olduğundan bahsetmişti ve bu Kelevra'nın çoktan fark ettiği bir şeydi. Onu bu kadar büyüleyen şeyin bir parçası da buydu. O gece çatı katında Kel'in altında parçalanırken, kendi üzerindeki tüm o sıkı kontrolün Rin'in parmaklarının arasından kayıp gitmesini izlemek?

Hayatında gördüğü en güzel şeydi. Ve onu tekrar görmek istiyordu.

Onu tekrar görecekti, istediği kadar. Hissettiği bu şey hiç geçmezse muhtemelen sonsuza kadar.

Rin her şeyi en ince ayrıntısına kadar dikkatle düşünen bir kişiliğe sahipti. Geçmiş, şimdiki zaman, gelecek? Hepsini ve ileride ortaya çıkabilecek olası pürüzleri hesaba katardı. İşte bu yüzden üç yıl boyunca ödeme yapmayı teklif etmek, aylarca gerçekleşmeyecek bir şey için endişelenme yükünü ortadan kaldırmak akıllıca bir hareketti.

Rin bir süre onun yüz ifadesini inceledikten sonra, "Karşılığında ne yapmam gerekiyor?" diye sordu.

Kanca. Misina. Ve batır.

Belki de tüm bu insanları okuma saçmalığı Kelevra'nın düşündüğünden daha kolaydı.

"Bu kadar basit, Flower." Kel'in eli saçlarından kayarak omzuna yerleşti. Aynı bıçağı da çekti ama yakın tuttu, tehdit hâlâ ortadaydı. "Tek yapman gereken," diye hafifçe bastırdı, Rin'in kendi başına gitmesini beklediğinin açık bir göstergesiydi bu, "benim için dizlerinin üzerine çökmek."

Tereddüt etti, o meydan okuma birkaç saniyeliğine çok renkli bakışlarına geri döndü, sonra Kelevra'nın önüne düştü ve yol boyunca göz temasını korudu.

İyi Işık, birinin onun önünde diz çöktüğünü görmek hayatında hiç bu kadar erotik olmamıştı ama Kelevra bir şekilde soğukkanlılığını korudu. Bir süre bekledi, Rin'in bundan sonra ne olabileceğini, Kel'in ne isteyebileceğini merak etmesine izin verdi. Kuşkunun ilk kıpırtıları çiçeğinin kaşlarının hafifçe çatılmasına neden olana kadar düşünmesine izin verdi.

Sonra Kelevra bankın üzerine eğildi. Bıçağı sol elinde gevşekçe tutarken kalçalarını iki yana açtı ve o sırada hareketsiz duran Rin'in iki yanına yerleştirdi. Bankta arkasına yaslanıp avuç içlerine dayandı ve sonra çenesini, giydiği yakut kırmızısı pantolonun arkasına bastıran bariz şişkinliğe doğru uzattı.

"Em."

Rin sanki Kelevra tek kelimelik bir emir vermek yerine silahla ateş etmiş gibi irkildi. Dizlerinin üzerinde kıpırdandı, seçeneklerini tartmaya çalıştığı belliydi ve sonunda bunun en iyisi olduğuna karar verdi.

Elbette öyleydi. Kelevra ile evlenecekti, bu zaten yapılmış bir anlaşmaydı, ama bu Rin'in bundan birkaç şey çıkaramayacağı anlamına gelmiyordu

kendisi. Kel ona ne isterse vermeye hazırdı.

Sadece ona bu kadarını söylemeyecekti. Henüz değil. Çiçeğini evcilleştirene kadar değil, Kel'in etrafındaki o keskin sarmaşıklar o kadar bükülmüştü ki, onları birbirinden ayırmak bir ömür sürerdi.

Rin yavaşça ellerini kaldırdı ve Kelevra'nın pantolonunun düğmesine uzanarak ona baktı.

"İşte böyle, Çiçek," diye ısrar etti Kel. "O dikenlerini içime göm. Aynı şekilde ben de sikimi o güzel ağzına gömeceğim."

Fermuarı açarken Rin ona "Boku yemişsin," dedi ve Kelevra'nın tamamen kalkmış siki serbest kalınca biraz geriye yaslandı.

"Oh, yarısını bile bilmiyorsun." Ama öğrenecekti. Yakında. Kelevra daha önce hiçbir şeye bu kadar bütünüyle sahip olmak istememişti, böyle bir duyguya sahip olduğunu bile fark etmemişti.

Yine de Rin'i istiyordu. Her şeyini istiyordu. Altında ağlamasını ve öfkelenmesini istiyordu. Vermesini ve almasını istiyordu. Yatıştırmasını ve acıtmasını. Kel'in boğazındaki bıçak kesigi acıtıyordu ama hayal edilebilecek en lezzetli şekilde. Küçük bir diken batması.

Çiçeğinden bir hediye.

Rin'in eli sonunda sikinin dibine dolandığında, Kel'in başı geriye düştü ve inledi.

"Işık," diye Rin. "Kocaman olmuşsun."

"Bana yağ çekmene gerek yok, tatlım." Bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Ben zaten kesin bir şeyim. Ve sen de öylesin." Tekrar işaret etti. "İşe koyul."

Düşmanlığın Rin'den canlı bir şey gibi koptuğunu hissedebiliyordu ama bunu kontrol altında tuttu ve dizlerinin üzerinde daha rahat ederken Kel'e yumruğuyla keşif amaçlı bir vuruş yaptı.

Kelevra sırtarak Rin'in her şeye olduğu gibi buna da aynı şekilde yaklaştığını fark etti. "Mükemmel olması gerekmiyor," dedi. "Sadece içinde olması gerekiyor."

Rin kaşlarını çattı. "Ben hiçbir şeyi yarım yamalak yapmam."

Kıkırdadı. "Sen bilirsin. Benim için iyi olsun o zaman."

Sanki bunu bir meydan okuma olarak kabul ediyormuş gibi, Rin sonunda öne doğru eğildi, dudaklarını penisin çevresine sarmadan ve kaygan bir şekilde aşağıya doğru sallanmadan önce, kalın, şişmiş penis başını bir kez kucaklamak için dili geçici olarak dışarı çıkı.

Kelevra, Rin'in boğazının arkasına çarptığını hissetti ve dürüst olmak gerekirse, o anda boşalmaması bir mucizeydi.

Rin dilini düzleştirdi ve çekerken sikinin alt tarafına sürttü, onu tekrar yutmadan önce bu müstehcen hareketle dudaklarını şapırdattı. Düzgün bir ritim tutturdu, başını aşağı yukarı salladı, geri çekilirken emdi, tacı boğazının arkasına her çarptığında mırıldandı.

Gözünün ucundaki hareket Kelevra'nın dikkatini çekti ve başını çevirerek bankın üzerine uzanmış, çiçeği bacaklarının arasında onu tatmin eden yansımasını gördü. Sikine o kadar iyi tapıyordu ki.

Belki de çok iyi.

Rin diliyle tam olarak ne yapacağını biliyordu, Kel'in kalçalarına elektrik dalgaları göndermek için aletin tepesindeki hassas derinin üzerinde ne kadar diş kaydırmasına izin verildiğini tam olarak biliyordu. Yanaklarını ne zaman çukurlaştıracığını ve ne zaman nefes almasının güvenli olduğunu biliyordu.

Her şey inanılmaz derecede kontrollüydü. Cehennem kadar şaşırtıcı ama kontrollü.

Bir bakıma şu anda gücü elinde tutan, Kel'i kelimenin tam anlamıyla taşaklarından tutan kişinin Rin olduğu gerçeği bile değildi. Bu gerçekten umurunda değildi, aralarındaki küçük bir güç mücadelesine aldırılmıyordu.

Hayır, Kelevra'nın aklından çıkaramadığı şey Rin'in bu işte ne kadar mükemmel olduğuydu. Öyle bir beceri seviyesine ulaşmak için öğretilmesi ve deneyimle öğrenilmesi gerekiyordu.

Sağ eli banktan kalktı ve bir de baktı ki Rin'in başının arkasına tutunmuş ve itiyor, kalçaları da aynı anda kalkıyor, böylece kendini o yetenekli ağzın olabildiğince derinlerine sokabiliyordu.

Rin tükürdü ve boğuldu, avuç içleri Kelevra'nın güçlü kalçalarına dayanmak için yukarı çıktı.

Kel tüm olanları aynadan izledi, Rin'in yansımasıyla büyülenmişti, kendini onun yüzüne doğru bastırırken mücadele ediyordu. Rin'in burnu, sikine giden koyu renkli kılların izine süründü ve Kelevra bu temastan hoşlanarak tısladı.

Daha önce hiç kimseyi bu şekilde öldürmemişti ama öldürebilirdi ve bu kavram.... heyecan vericiydi.

Bunu burada, Rin'le yapacağından değil.

Çiçeği için cinayet söz konusu değildi. Eşyalarına çok iyi bakardı. Yoğun kullanımdan dolayı onları biraz kırsa bile, daha sonra onları tekrar parlattığından emin olurdu. Ona şımarık bir prens diyebilirsiniz, bu doğrudu ama kız kardeşleri onun eşyalarıyla gurur duymasını sağlamıştı.

Rini sikinden çekti ve dudaklarından kızarmış tepesine doğru bir dizi tükürük izini izledi.

Rin nefes nefese kaldı ve öksürdü, gözleri yaşlarla doldu, yanakları kızardı.

Kelevra'nın yüzü de kızarmıştı ama o kadar değildi. Göğsü hızla inip kalkıyor, takım elbisesinin ceketini sırtına doğru geriliyordu. Seksi görünüyordu.

"Bana iyi göründüğümü söyle tatlım," diye emretti, bakışlarını aynadan ayırıp Rin'in gözleriyle buluştu.

Çiçeği kızgındı ama kalçalarını birbirine sürttüğünde bacaklarının arasındaki şişkinlik belli oluyordu.

"Bana yenilebilir göründüğümü söyle," diye ısrar etti Kelevra, parmakları Rin'in

Saç.

"Bakıyorsun," yutkundu ve tırnaklarını yutmayı tercih ediyormuş gibi görünüyordu,

"yenilebilir."

"O zaman iyi bir pis çiçek ol," diye sırtı Kel, "ve beni ye. yukarı."

Rin bir saniyede bir ciğer dolusu oksijen emecek kadar akıllıydı. sonra tekrar sikinin üzerine bastırıldı.

Kelevra boğazını sıkarken hırladı ve güçlü bir eliyle Rin'in kafatasının arkasını tuttu. Genç adam söz konusu olduğunda hep böyle oluyordu. Onun içinde olmak, kendini o kadar derine gömmek için duyduğu bu açıklanamaz dürtü, Rin ne kadar çabalarsa çabalasın onları ayıramayacaktı.

Belki de Rin sonunda mesajı almış, Kelevra'nın aslında ne kadar çılgın olduğunu fark etmişti, çünkü Kelevra tutuşunu gevşetir gevşetmez Rin yeniden sallanmaya, neredeyse çılgın bir halde onu emmeye başladı.

Sanki Kel'in de onun derinliklerine gömülmesini istiyordu.

Bölüm 15:

Geldiğini hissettiği anda Kelevra, Rin'i üzerinden çekip itti.

Omuzları dolaplara çarparak metalleri takırdattı ve sanki sersemlemiş gibi Kel'e göz kırptı.

Şehvetti. Adam tamamen gitmişti.

"Arkana yaslan," diye emretti sıkıca, sikini pompalayabilmek için kendini avucunun içine aldı. Orgazm çabuk geldi ve Rin'in yüzünü hedef aldı. Patladı, Rin'in kırmızı dudaklarına ve çenesine inmek için dışarı fırladı. Kalın bir topak göğsüne düşmeden önce bir saniye orada asılı kaldı, bu manzara Kelevra'yı çıldırttı, avucu kendini daha da sertleştirdi, çiçeğinin cildine boyanmış her son damlayı görmek için çaresizdi.

İşini bitirdiğinde manzarayı seyretti.

Rin'in saçları dağınıktı, hâlâ nefes nefese kalmıştı, göğsü inişlerle kaplıydı ve her şeyiyle Kelevra'ya aitmiş gibi görünüyordu. Fantezilerindeki mükemmel erkeği canlandırması istenseydi, Kel bu mükemmellik seviyesine yaklaşılamazdı bile. Rin ona bakıyordu, ham ve açık, ringde sahip olduğu o vahşi parıltı Kelevra'ya tüm gücüyle geri dönüyordu, sanki yapabilse onu telekinetik olarak ateşe verecekti.

Küçük çiçeği sinirlenmişti ama inanılmaz derecede tahrik olmuştu, aleti eşofmanının ortasında kocaman bir ıslak nokta oluşturmuştu.

Şu lanet eşofmanlar.

Kazimir'in.

Sanki Rin ondaki değişimi Kelevra'dan önce hissetmiş gibiydi, ayaklarını yere basarken omuzları gerilmişti, belli ki kaçmak üzereydi.

Kel daha hızlıydı, eli öne doğru fırlayarak onu kolundan yakaladı ve ayağa kalkması için çekti. Gerçi bu uzun sürmedi. Pantolonu uzun bacaklarından aşağı yırttı ve Rin'i kabaca kaldırarak mümkün olduğunca uzağa fırlattı. Sonra Rin'in sol bacağına bankın üzerine getirdi ve onu bankın bir tarafına yaklaştırdı.

"Ne yapıyorsun sen?" Omzuna sert bir elle bastırılan Rin soluk soluğa kaldı ve aniden bankın üzerinde aynalara bakar hale geldi. Kel'in yansımasını izleyebilmek için gözlerini kaldırdı ama Kelevra çoktan onu izlemeye başlamıştı.

Rin yutkunduğunda boğaz kaslarının yükselip alçalmasını izledi, az önce sikinin tüm bunlara ne kadar yakın olduğunu hatırladı. Bu onun tekrar uzaması için yeterliydi, aleti o kadar sertleşmişti ki sanki oral seks hiç olmamış gibiydi.

Bir elini Rin'in ensesine koyarak onu öne doğru katladı, böylece başı bankın ucundan sarkıyordu.

Kelevra ona pozisyon vermeye devam ederken Rin'in elleri tutunma çabasına girdi ve Kel'in bir dizini altına kaydırabilmesi için kalçalarını kaldırdı. Kel'in kalçasının üzerine indirildiğinde inledi, diz kapağı Rin'in taşaklarının alt tarafına çarptı.

Şimdilik tatmin olmuş olan Kelevra uzanarak tohumlarını Rin'in göğsünden sıyırdı. Bu açıyla, Rin'in kıcı yukarı doğru zorlandı, yayılmış yanakları arasında çırpınan deliği görünüyordu. Kel dölünü üzerine bulaştırdı ve Rin banktan inmek ister gibi yaptığında koluyla sırtının alt kısmına bastırdı.

"Daha önceki gibi hazırlıksız da girebilirim," diye uyardı Kelevra, bir parmağını o sıkı kas halkasından geçirirken bile. "Ya da kıpırdamadan durabilir ve olması gerektiği gibi karşılayabilirsin."

Rin bu sefer kabullenmekte o kadar zorlanmıyor gibiydi, vücudu gevşemeden önce sadece bir saniye sıkılı kaldı. Kelevra ikinci parmağını sokarken göğsünü bankın üzerine indirdi, ellerini yere koyarak kendini sabitlemeye çalıştı. Hiç ses çıkarmadı, etkileyici bir şekilde hareketsiz kaldı.

Ama Kel aynadan yansıyan gerçeği gördü.

Rin nefes alış verişine , nefes alıp verirken nefeslerini saydığı belliydi, kaşları çatıktı. Kel üçüncü parmağını biraz daha kuvvetle soktuğunda, ağzı sessiz bir "oh" ile açıldı ve sanki Kelevra'nın onu izliyor olabileceğini hatırlamış gibi donuk ifadesi yukarı fırladı.

Gözleri buluşur buluşmaz Kelevra üç parmağını da kıvırdı ve çekerken kesilmiş tırnaklarını Rin'in iç duvarlarına hafifçe sürttü. Parmaklarını tekrar içeri pompaladı ve Rin sanki vücudu onun onayı olmadan tepki vermiş gibi hafifçe ona doğru bastırdı.

Kaşları daha da çatıldı.

"Çok tatlısın, bunu biliyor muydun?" Kel sıırttı, bu ona sessiz bir bakış kazandırdı. "Burada düşünmeni gerektirecek bir şey yok, tatlım. Kendine işkence etmen için bir neden yok. O güzel küçük kafanı yormaktan vazgeç ve" parmaklarını kaldırdı ve Rin'in taşaklarının alt tarafına hafifçe dokundurdu, "onun yerine bunun seni ele geçirmesine izin ver. Sen benimsin. Kontrol bende. Tek yapman gereken arkana yaslanıp yolculuğun tadını çıkarmak."

Elini cebine attı ve bir paket kayganlaştırıcı çıkardı. Daha önce acelesi vardı ve dalgınlıkla arabasındaki zuladan bir tane almayı düşünmüştü.

"Bu boku hep yanında mı taşırsın?" Rin sordu ama bunu suçlayıcı bir tonda söylemişti.

"Sana söylemiştim," dedi Kelevra dişleriyle paketi yırtarak, "Seni yakaladım, Çiçek. Onunla uğraştığım için minnettar ol." Onu güzelce germiş ve açmıştı ve yeterince spermi vardı, kuru bir kayma olmayacaktı, ama... "Asla çok fazla kayganlaştırıcıya sahip olamazsın."

Kendi ellerini aşırı hassas teninin üzerinde hissettiğinde penisi seğirmeye başladığında yanağının içini ısırarak sikini sıvazladı. Hazır olduğunda, Rin'i kalçalarından tutup kaldırdı, böylece uyluğunu serbest bırakıp arkasında pozisyon alabildi. Son saniyede durakladı ve aynadaki bakışlarıyla buluşmak için yukarı baktı.

Kel, Rin'in şikâyet etme fırsatını değerlendirip değerlendirmeyeceğini ya da ona yine yalan söyleyip istemediğini söyleyip söylemeyeceğini görmek için gergin bir an boyunca onları öyle tuttu.

Ama Rin sadece gözlerini kırpmadan arkasına baktı. Bekliyordu.

Kelevra kalçalarını ileri doğru oynattı, hedefini buldu ve içeri kayd. Rin'in deliğinin sikinin etrafında gerilmesini izlerken inledi, tamamen yok olana kadar daha derine batarken ona uyum sağladı. Sıcak, kadifemsi duvarların onu sıkıca kavradığı hissinin tadını çıkararak dalgalandı.

Vücudunu öne doğru sarkıtarak Rin'i kendine yakın tuttu, ilk başlarda sığ itişler yapıyordu ama o sıcaklığın içinde ne kadar uzun süre kalırsa o kadar acil olmaya başladı. Rin'in omurgasını yaladı ve sonra burnunu boynunun kıvrımına gömüp deniz tuzu kokusunu içine çekti. Altlarındaki bank sallanıyor, metal ayaklar betona çarparak takırdıyor, bu sese etin ete çarpması ve Rin'in

Kelevra topları içindeyken bile kendini kontrol etmekte zorlanırken keskin alımlar.

Kel onun çenesini kavradı ve başını yukarı kaldırmaya zorladı, bu hareket aynı zamanda Rin'in vücudunun eğilmesine neden oldu, kalçaları eğildi, böylece bir sonraki hamlede daha da derine kayd. İnledi.

Rin dişlerini birbirine geçirdi.

"Açıl Çiçek," dedi, kendini kenara yaklaşmış hissederken kırılmıştı. Yine de Rin'i zorlamadan kendini bırakmayacaktı. Kel dişlerini Rin'in omzuyla boynu arasına geçirdi ve ısırdı, ancak Rin haykırdıktan sonra hafif yarayı yaladı. "Benim için ayrıl."

Kelevra diğer elini Rin'in belinin kıvrımına doladı ve onun aletini yakaladı, hareketlerini kalçalarının temposuyla zamanladı.

Rin'in ağzı bir solukla açıldı ve Kelevra sırttı. "Benim için gel," diye emretti.

Aynen böyle, Rin itaat etti. Tuttuğu yerde sarsıldı, aleti Kelevra'nın avucuna boşalırken spazm geçirdi.

Kel onu dikleştirdi, böylece pratik olarak üzerine oturdu, tüm vücudu Kelevra'nın horozuna battı. Onun içine doğru sarsıldı ve Rin'in prostatına defalarca dokunurken sızlanmasını izledi.

Çiçeğin yüzündeki ifade saf bir coşkuydu.

Bunu görmek Kelevra'nın devrilmesine neden oldu ve kendini gidebildiği kadar derine itti, kolları Rin'in etrafına dolanarak onu yerinde tuttu. Onun binasında, onun kulübünde, onun boşalmasıyla doluydu.

Onun. Onun. Onun.

"Gitmene asla izin vermeyeceğim." Konuştuğunun farkında değildi, sözcükler tıpkı menisinin sikinden dökülmesi gibi hızla ağzından dökülüyordu. "Sen benim için yaratılmışsın. Benim olmak için yaratılmışsın."

Rin'in yüzünü geri çekti, dilini dudaklarının arasına bastırdı, böylece onunla ziyafet çekebilecekti, hala deliğine doğru sallandığı gibi ona sürtünüyordu. Tadı tuz ve ter karışımı gibiydi, biraz da misk, muhtemelen yaptığı vahşi saksodan kalmıştı.

Kel'in tattığı en güzel tattı.

Eğer bunu bir lolipop aromasına dönüştürebilseydi yapardı. Ama buna gerek yoktu, değil mi?

Ne zaman bu tadı alabilirdi. Bu kıcı da alabilirdi.

Ve bu koku.

İnledi ve yanağını Rin'inkine yasladı, gözlerini açtığında aynadaki o uyumsuz gözleri gördü, geniş ve ne olduğunu anlayamadığı bir şeyle doluydu.

Dürüst olmak gerekirse, Rin'in şu anda ne hissettiğinin bir önemi yoktu. Kel *hissettiklerinin* fazlasıyla kölesiydi. Kollarındaki adama karşı hissettiği bu yoğun sahiplenme ve haklılık duygusunun.

Kız kardeşinden nişanlanmasına izin vermesini istemişti, böylece Rin o sinir bozucu utanç sorununu aşacak ve onunla görünmek istemeyecekti. Yanında uyuşturucu taşımak onun tarzı değildi ve her sevişmek istediğinde onu uyuşturmak zorunda kalma düşüncesinden hoşlanmıyordu. Ama şimdi bu hareketin aslında ne kadar akıllıca olduğunu görüyordu. Ne kadar mükemmel.

Kelevra başını eğdi, böylece yüzü aynada Rin'inkinin hemen yanında duruyordu, ikisinin yansıması da pembeleşmiş tenleri ve çılgınca nefes alış verişleriyle iyice sevişmiş gibi görünüyordu. "Sen benim Kraliyet Eşimsin," dedi, test ediyordu, dilinden yuvarlanıp havai fişek gibi odada patlayacakmış gibi görünmesi hoşuna gitmişti. Yüzünde kurt gibi bir sırıtiş belirdi, insanların kaçışmasına neden olan bir sırıtişti bu, ama Rin kendini ona öyle kaptırmıştı ki, hâlâ onun aletine saplanmıştı, kaçıp gitme korkusu yoktu.

"Söyle, Yoldaş," diye emretti. "Bana benim olduğunu söyle. Sakın-" Diğer adam konuşmadan yanağını Rin'inkine bastırdı, "bunu mahvetme. Eğer bu anı lekellersen, ne yaparım bilmiyorum. Sadece kontrolü bana ver. Düşünme. Sadece yap. Söyle bana."

Rin açıkça tartışmak, tükürmek ve Kelevra'nın elinden kurtulmak istiyordu, sert bakışlarından ve omuzlarının bu açıkça anlaşılıyordu. Ama Kel'in yüzünde de bir şeyler görmüş olmalıydı çünkü bunların hiçbirini yapmadı.

Hafif alaycı bir ses tonuyla gözlerini tuttu ve itaat etti. "Evet. Ben seninim." Bir saniye sonra ifadesi paniğe dönüştü.

Kelevra'nın siki yeniden sertleşmişti.

Rin, "Dur ," diye söze başladı ama Kel dinlemedi.

Onu bankın üzerine yatırdı ve her ikisinin de sesi kısılana kadar becerdi.

Bölüm 16:

Bir şey yanağını gıdıklayınca Rin homurdandı ve yanağını fırçalamaya Uzakt çalıştı.

a.

"Kes şunu," dedi Kelevra, hiç eğlenmeden. "Neredeyse ." Oraya, nereye?

Başını İmparator'un omzundan zar zor kaldırabilmişti- Neden Rin'i sırtında taşıyordu ki?.. Kendini geriye doğru yuvarlanırken hissetti ve bir çığlık attı. Kıcı yatağa çarptığı anda bir anda uyandı, dudaklarından acı dolu bir ses döküldü.

"Orospu çocuğu," diye homurdandı, yan yattı ve gömleğinin düğmeli kollarını hızla açmaya çalışan Kelevra'ya hançer gibi baktı. "Pislik."

"Evet," diye kabul etti Kel. "Benimkini kullandım ve seni pelteye çevirdi.

Tam anlamıyla. Üzerimde bayıldığını hatırlıyor musun?"

Rin kaşlarını çatı. Dolaplara karşı yapıyorlardı -dördüncü kez- ve o orgazm olmuştu ve...

"Bugün ne kadar su içtin?" Kelevra gömleğini çıkarıp bir kapıya doğru yürürken dalgın dalgın sordu. İçeride kayboldu ve Rin bunun bir gömme dolap olduğu izlenimine kapıldı. Bir saniye sonra geri döndüğünde pantolonu da gitmiş, üzerinde dar siyah bir boxer-şort kalmıştı.

Rin elini alnına bastırmak isteyen Kel'in elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

" çocukça davranma," Kel ona söyledi. "Susuz ve Yorgunum. Burada bekle."

"Nereye gidiyorsun?"

"Sana elektrolit pompalayacak şey getirmeye."

"Şu andan itibaren bana pompalayacağın tek şey bu olacak," diye söz verdi Rin karanlık bir sesle.

Kel kapının yanında durdu ve başını eğdi. "Bu gece için, evet."

"Pislik!" Yakınlarda atabileceği bir şey olsaydı, atardı. Onun yerine yatağa yığıldı ve kolunu gözlerinin üzerine attı.

Kelevra'nın aynalı tavanında sergilenen kendi yansımasıyla karşılaştı. "Lanet olası aynalar."

Buraya kendi isteği dışında getirildiği için öfkelenmesi gerekirdi ama o bildik öfke kıvılcımını toplayamıyordu, günün yorgunluğunu atamamıştı. Nişanı öğrenmesi, seks, kardeşiyle konuşması, idman, sonra daha fazla seks... Evet, şu anda öfkeyle uğraşamayacak kadar bitkin olması mantıklıydı. Belki yarın.

Akademi'deki yatakhanesine sürünerek dönmek ve oda arkadaşı Daylen'a bacaklarını neden hissedemediğini açıklamak zorunda kalmaktan çok daha iyiydi.

Bu sorumsuzca bir davranıştı.

Kardeşi kısmen suçluydu.

Kelevra'ya okul masraflarından bahsettiğini ya da kısa bir süre sonra Rin'i Friction'da tek başına, tamamen İmparatorluk Prensi'nin merhametine bıraktığını tahmin etmek için dahi gerek yoktu. Yarın, iyileştikten sonra, kardeşine aklının bir parçasını verecekti.

Belki bu sefer gerçekten yumruk bile atabilirdi. Kırılan dudağını hafifçe sildi ve yüzünü buruşturdu. Evet, zaten bu hale geldiğine göre canlarını yakacak gibi değildi. Sırıttığında, kırık derisinin gerilmesinin acı bile yüzündeki ifadeyi silmeye yetmedi.

"Daha önceki tehdidini gerçekleştirmeyi mi düşünüyorsun?" Kelevra elinde bir servis tepsiyle döndü. Tepsiyi sehpanın üzerine koydu ve Rin'in hafif çırpınışlarını görmezden gelerek onu oturur pozisyona çekti. Yeşim taşından seramik bir çaydanlık ve ona uygun bir fincan vardı; demlikten dumanı tüten çaydanlığı doldurdu ve 'e uzatmadan önce birkaç kez üfledi.

Önce ona, sonra da İmparator'a baktı. "Uyuşturulmuş mu?"

"Gerek var mı?"

"Uslu duracağım," diye homurdandı Rin, bardağı kaparken. Sıcaklığını test etmek için yudumladı, dilini dünyevi bir tat karşıladı. "Nedir bu?"

"Aura çayı," dedi Kelevra. "Sisteminizi yenilemenize yardımcı olacaktır." Ardından banyoya girdi, bir süre sonra akan suyun sesi geldi.

Rin çayı içti -çünkü çok lezzetliydi ve susamıştı, kendisine söylendiği için değil- ama Kelevra arka planda hâlâ akan suyla döndüğünde kendini tuttu. "Oraya girmeyeceğim."

"Ne olacağını tahmin etmeni seyretmeye bayılıyorum," diye sırttı Kel ve şifonyerin üst çekmecesinden büyük gri bir tişört aldı. Onu omzuna attı ve geri döndü. "Seni taşıyabilirim ya da kendi iradenle girebilirsin. Seçim senin. Sana seçenek sunmam bile benim için cömertliktir."

Onu bir daha gördüğünde kardeşini öldürecek. Daylen ve diğer çocuklarla şakalaşmak, içinde bulunduğu durumdan daha cazip görünmeye başlamıştı.

"Ciddiyim, artık gerçekten yapamam." Rin, İmparatorluk Prensi'nin bir kez olsun karakterinin dışına çıkıp onu dinlemesini umuyordu. Rin onun umurunda değildi, o sadece istediği şeyi istediği zaman istiyordu. Bu da, orgazmlar ne kadar iyi olursa olsun, ikisi arasında asla yürümeyecek olmasının bir başka nedeniydi.

Kelevra'nın kendisi olabilmesiyle ilgili yaptığı yorumlar onu ne kadar etkilemiş olursa olsun. Zaten onları kastetmemişti. Sadece o anın sıcaklığıyla saçmalamıştı. Kel, açık ve net bir şekilde sikiyle konuşuyordu ve Rin'in bunu hatırlaması gerekiyordu.

Kel bir şey söylemeyince Rin, "Sadece bir gündür senin nişanlınım," diye devam etti, "ve bayıldım. Bu benim için çok fazla." Neredeyse Kelevra'nın kendisi için çok fazla olduğunu da ekleyecekti ama bu apaçık bir yalan olurdu ve her şeyi gören lanet gözüyle İmparatorluk Prensi'nin bunu anlaması büyük bir ihtimaldi.

Uyarıcılara gelince, Kelevra aslında Rin'in kafasını dağıtmak ve kendini serbest bırakmak için tam da ihtiyaç duyduğu sapkın kokteyli sağlıyordu. Aralarındaki şey sert, elektrikli ve her şeyi tüketen bir şeydi. Ama bu gerçek değildi ve uzun sürmeyecekti. Rin parlak yeni bir oyuncaktı ve parlaklığını kaybettiği anda Kel, artık elinde tutmak zorunda hissetmediği diğer her şeyi yaptığı gibi onu da fırlatıp atacaktı.

"Ayrıca," diye ekledi, "dava için olay yerlerini kontrol etmem gerekiyor, bu da yürümemi gerektiriyor. Hareket edememeyi göze alamam."

Kelevra'nın bakışları bir lazer gibi onun üzerinde zonlandı. "Seni aletimle sakatlamak için daha kaç kez sikkem gerekecek sence?"

Rin bu ifadeyi tanıdı. Kardeşi de bazen böyle yapardı. "Tabii ki hayır. Öğrenmek üzere değiliz. Bu düşünceleri sapık kafandan çıkar."

Kel, "Seni kalıcı olarak kırmazdım," diye düşündü ama Rin bir uyarı sesi çıkardı.

"Bu sıcak çayı sana fırlatacağım." Buna da değerdı. En azından birkaç saniye için.

Kelevra içini çekti. "Banyoyu çalıştırıyorum. Ilık su ağrılarına iyi gelecektir."

"Buna kanmam." Rin şimdi gözünün önüne getirebiliyordu, güzel ve rahatlatıcı bir banyo yapmayı umarak içeri girmişti ama Kel onu küvetin kenarına doğru eğip zorla içeri sokmuştu.

Tekrar.

Bunu düşününce bile kasları protesto için sıkıştı.

"Seni zaten istediğim yere getirdim," dedi Kelevra. "Sabah uyandığımızda resmi duyuru yayınlanacak ve o zaman tüm gezegen senin için konuşulduğunu bilecek. Sen zaten benimsin, Çiçek. Bana bir sebep vermezsen sana zarar vermeyeceğim."

"Yalancı." Evet, acı çekmişti ama bunu hemen her zaman yoğun bir zevk takip etmişti. Kelevra onu nasıl uçurumun kenarında dans ettireceğini biliyordu, tam uçurumdan düşmek üzereyken onu geri çekiyordu.

"Kel, "Seni kızgın görmek, o kıvılcımın canlanmasını izlemek tahrik edici," diye önerdi. Çok az insanın ulaşabildiği bir şeyi gördüğümü bilmek hoşuma gidiyor. En başından beri, yanlışlıkla ya da değil, beni içeri aldın. Bana gerçek benliğini gösterdin ve tabii ki buna imrendim. Seni arzuluyorum." Bakışlarındaki karanlık vaatle Rin'in olduğu yerde donup kalmasını sağlayarak ilerledi.

"Bunun ani olduğunu biliyorum Çiçek, ama alıŖacaksın. Bu konuda iyisin, değil mi? Uyum sağlamakta. Bunu söyleyebilirim. İnsanlarla bu kadar kolay oynayabiliyorsun. Ama beni değil. Bana yalan söyleyemezsin. Belki daha önce söylemedim. Ama artık biliyorum. Seni görüyorum." Neredeyse Rin'in hâlâ bir heykel gibi oturduğu yatağın kenarına kadar yaklaşmıştı. "Daha da önemlisi, teninin her yerinde adımın yazılı olduğunu görüyorum. Bana bakışında görüyorum. Küfrederken ve çıldırmış gibi tükürürken bile dokunuşuma nasıl boyun eğdiğini. Bir bebek ya da oyuncak olmayabilirsin ama bir konuda haklısın. Sana sahibim. Sen benimsin. Düzeltiyorum, iki şey. Bana şeytan dedin ve ben bir şeytanım, tatlım. Şeytanın en kötü türüyüm. Neden biliyor musun?"

Kelevra şimdi bacaklarının arasında durmuş, Rin'in kulağının kıvrımına doğru eğilerek konuşuyordu. "Ben Baykal gibi sinsi ve sabırlı değilim. Hayır, ben açık sözlüyüm ve aşırı hevesliyim. Bunun için seni gerçekten sakat bırakmam gerekse bile, seni damgalayıp kabul ettireceğim. Ben oynamam. Ben alırım."

Parmakları Rin'in çenesini kavradığında büyü bozuldu ve Rin geri çekilmeye çalıştı ama kendini yataktan sürüklenirken ve üzerine oturtulduğu tişörtle aynı ağırlıktaymış gibi Kelevra'nın omzuna atılırken buldu. Banyoya götürülürken dikkatle söylenmiş ve çok da ince olmayan tehditler kafasının içinde çınlayarak onu anlık bir sessizliğe sürükledi.

Kel onu iki yetişkin erkeğin rahatlıkla sığabileceği büyüklükteki pençeli küvetin önünde ayağa kaldırdı ama sadece Rin'in giysilerini çıkarabilmek için. Sonra onu tekrar kaldırdı, ısıtılmış suyun içine yerleştirdi ve Rin sırtını porselene dayayana kadar vücudunu indirdi.

İmparatorluk Prensi onun etrafında dolaşp arkasındaki tabureye yerleşene kadar Rin, bir noktada onun farkına varmadan elindeki yarısı boş çay fincanını almış olması gerektiğini fark etti.

Rin ne zamandan beri *bu kadar* dikkatsizdi? Yatakhanesine girdiğinde masa lambasının hafifçe yamuk olduğunu gördü ve Daylen'in eşyalarını karıştırdığını hemen anladı.

Kelevra kolunu Rin'in omzuna uzattı, musluğu kapatırken parmaklarını suya daldırıp test etti. Diğer eli Rin'in boynunda gezindi, tırnakları kafatasının dibindeki kısa tüylerin arasından hafifçe geçti. "Sizi yıkayayım mı, Yoldaş?"

Bu sözler Rin'in kulağına üflendi ve Rin, söylediği diğer şeylerin etkisinden kurtulamadığı için yeterince esprili bir cevap bulamadı.

"Yine mi oluyor?" Kel sessizce sordu, suyun içindeki eli yüzeyde tembelce daireler çizmeye devam ederken bile ses tonuna bir miktar hoşnutsuzluk karışmıştı. "Daha önce duşta ne oldu?"

Rin başını hafifçe salladı. Bu farklıydı. Duygularına yenik düşmemişti ve kesinlikle olması gerektiği halde savaş ya da kaç tepkisi harekete geçmemişti.

Ama yine de boğuluyordu.

Endişe ya da öfke yerine, daha önce sikiinde boğulduğu gibi, İmparatorluk Prensi'nde boğuluyormuş gibi hissetti. Rin'e daha önce hiç bu kadar vahşice davranılmamıştı. Kelevra'nın onu gerçekten boğmaya niyetlendiğinden korktuğu birkaç an olmuştu. Kelimenin tam anlamıyla penisiyle ölümü tadacaktı. Göğsü sıkışmış, gözyaşları yüzünden aşağı akmış ve...

O kadar sertleşmişti ki, aleti hiç uyarılmadan pantolonunun içine boşalmasına saniyeler kalmıştı.

Kelevra'nın elleri çekildi ve bir saniye sonra bir bezle geri döndü. Suyu batırdı ve sonra Rin'in göğsünde gezdirmeye, onu nazikçe ovmaya başladı. Sabun yoktu ama Rin Sürtünme'de temizlendiği izlenimine kapıldı, çünkü kalçalarında rahatsız edici bir yapışkanlık ya da kurumuş meniyle kendine gelmemişti. Göğsüne boşalmış olan meninin izleri de çoktan gitmişti.

Kimseyle oynamakla ilgilenmediği konusundaki tüm oflayıp puflamalarına rağmen, Kel şu anda kesinlikle iyi bir iş çıkarıyordu.

"İplerimi elinde tutuyorsun," diye fısıldadı Rin, sesinin bu kadar iş yaramasını zar zor sağlayabilmişti. Orada hâlâ yabancı ve çiğ bir şeyler vardı. Sıcak banyodan yükselen buhar ve arkasında İmparatorluk Prensi'nin vücut ısını hissetmek, onu mantıken göze alamayacağını bildiği rahat bir duruma sokmak için iyi bir iş çıkarıyordu.

Kel bezi aşağı indirdi, Rin'in alt karın kaslarına sürerken su çizgisinin altında kayboldu. "Seni bastırmaya çalışıyorum," diye itiraf etti. "İşe yarıyor mu?"

"Kavga edemeyecek kadar yorgunum," dedi. Işıklandırma kasıtlı olarak kısık bırakılmıştı ve köşedeki cam duş kabini ile tertemiz altın ve beyaz mermerden çift lavaboyu inceleyerek geniş banyoya baktı. "Hiçbir zaman ciddi bir ilişkiyle ilgilenmemiş bir adam için, burayı satın aldığı anda birden fazla kişiye yetecek kadar yer olmasını sağlamışsın."

"Kıskanç mı?"

"Hayır." O değildi. Kelevra'nın daha önce sevişmek için buraya başkalarını getirmiş olmasını umursamış olsa bile, bu bir fark yaratmıyordu.

"Eşim olmasını istediğim tek kişi sen için mi?" Kel tahmin etti.

"Çünkü seni istemiyorum," dedi, kelimeler ağzından çıkar çıkmaz gerildi.

Kelevra bezi hâlâ aynı sabit hızda aşağıya doğru sürüklüyordu ama bu kez aklında net bir hedef vardı.

Rin, aletin üzerinden geçmeden hemen önce bileğine yapıştı. "Yapma."

"Neden olmasın?" Kel daha yakına kayarak çenesini Rin'in omzuna yerleştirdi, dudakları Rin'in boynunun kenarını gıdıklıyordu. "Eğer beni istemiyorsan, neden bu maskaralıkla uğraşayım ki? Hmm? Eğer dediğin gibiyse ve seni zaten kazanamayacaksam, kayıplarımı kesip seni uygun gördüğüm şekilde kullanmak benim için daha akıllıca değil mi?"

Nefes aldı.

Kelevra onun tenine karşı kıkırdadı. "Bir oyuncak gibi muamele görmekten yakınıyorsun, ama burada kullandığın kelime yüzünden sertleşiyorsun?"

"Ben değilim." Öyleydi. Lanet olsun.

"Bu kadar inatçı olmayı bırakırsan, sadece benim olmanın sana fayda sağlayacağını anlarsın. Sana istediğin gibi dokunabilirim, seni istediğin gibi alabilirim. Seni sert ve pis bir şekilde becerir ve kontrolü elinde tutmaya çalışmayı unutmanı sağlarım. Stresli değil misin? Her zaman arkasına saklandığın o maskeden kurtulmak istemiyor musun?"

"Benimle kontrol hakkında konuşmak için doğru kişi değilsin." Rin belirtti.

"Ben bir İmparatorluk Prensiyim. İmparatorluk Prensini. Bu ülkedeki tek

Bu evrende seni kim kontrol edecek Flower? Seni evcilleştirmek ve isteğime boyun eğdirmek. Seni yıkamak, giydirmek ve sana iyi davranmak. Ya da kötü. Düşün. Rin Varun'un gücü yok ve bu yüzden, her ne sebeple olursa olsun, saklanmak zorunda. Ama Kraliyet Eşi Rin? Maskesini tamamen çıkarabilir. Size böyle bir teklifte bulunabilecek tek kişi benim."

Meselenin özü de burada yatıyor.

"Olmam gereken kişi olamam ve senin olamam," dedi. "Hayatta kalamam o."

Kelevra onu çenesinden tuttu ve başını geriye doğru eğdi, böylece gözleri

buluşabilir. "Bunun doğru olduğuna inanıyorsun. Neden?"

"Benim maskem hayatta kalmak demek," diye cevap verdi, "ve sen bunu almak istiyorsun uzakta."

"Kendin olmanı istiyorum," diye düzeltti Kel. "Kendin olmanı istemiyorum."

Tüm gezegeni ateşe verme potansiyelin varken içindeki ateşi kilitlemek. Her şeyinize el koyacağım, Flower'a, kontrolünüze, geleceğinize, bedeninize ve zihninize. Ama bunları senden almayacağım. Benlik duygunu almayacağım."

"Bunca zamandır ne yaptığını sanıyorsun?"

"Oh, tatlım," diye acımasızca gülümsedi, "ikimiz de biliyoruz ki istesem de istemesem de tam tersini yapıyorum." Dikiş yerini yaladı

Rin'in dudaklarından. "Kardeşin bile fark etti. Benimleyken hiç olmadığın kadar kendindesin. Seni kökünden söküyor olabilirim ama bunun tek nedeni saksını aşmış olman. Seni geride tutan eski korkularına tutunmayı bırakmanın zamanı geldi." Kel onu öptü, yumuşak ve tatlı. "Gelişmenin ve başından beri olman gereken kişi olmanın zamanı geldi. Tartışmasız sen."

Bölüm 17:

"Bana kendi dünyanızdan bahsedin."

Yatak odasına geçtiler ve Rin devasa yatakta yatmadan önce bir tür giysi verilmesini talep etti. Kelevra sonunda razı oldu ve ona bir çift boxer külot verdi. Ve başka hiçbir şey, daha önce taşıdığı tişört bile.

Pislik.

Şimdi Rin'in sırtına kıvrılmıştı, bir kolu ortasına sarılmıştı, bir bacağı da onu yerinde tutmak için Rin'in kalçalarının üzerine atılmıştı. Rin sıcaktan şikâyet etmişti ama Kel sadece homurdanmış ve klimayı açmıştı. Rin en azından uykuya dalarak kurtulabileceğini düşünmeye başlamıştı ki, İmparator yüzünü saçlarına gömdü ve taleplerde bulunmaya başladı.

"Yorgunum," dedi Rin.

Rin kendini kurtarmaya çalıştığında Kelevra onu daha sıkı tutarak, "Temel ihtiyaçlarını düzgün bir şekilde karşılamayı düşünmemiş olman benim suçum değil," dedi.

Çoğunlukla göstermelikti, bu yüzden bir saniye sonra oflayarak yerine oturdu. "Aslında bu senin hatan. Önce bu bombayı üzerime attın, sonra da sen-

"

"Seni unutulana kadar becerdim mi?"

"Kahvaltıdan sonra bir şey yiyecek vaktim ," diye bitirdi.

"Kendini formda tutmalısın," dedi Kel. "Zayıf bir eş istemiyorum ve tekrar üzerimde bayılma ihtimalin konusunda endişelenmek istemiyorum."

Rin homurdandı. "Sanki böyle bir şey için endişelenecekmişsin gibi. Muhtemelen beni sikmeye devam edersin. Baygınken mi? Sanki bu seni durduracakmış gibi."

Kelevra sustu ve hatasını fark etti. Rin hemen, "Bu bir öneri değildi," diye onayladı.

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum," dedi Kelevra, "daha önce durdum. Sonra seni temizledim, giydirdim ve hovercarıma taşıdım."

Rin alaycı bir tavırla, "Rahatsızlık için özür dilerim İmparator," dedi. "Beni bu kadar ayrıntılı bir şekilde kullanmayı planladığınızı fark etmediğim için benim hatam."

"Her zaman sikimi almaya hazır olmalısın," diye cevap verdi ve iğnelemenin kafasından mı geçtiğini yoksa sadece görmezden mi geldiğini söylemek zordu. "Ve bana öyle deme. Bana adımı vereceksin ya da-"

"şey mi?" Rin onun sözünü kesti. "Bu seçenekle gidebilir miyim?"

Kel'in eli Rin'in göğsünün üzerinde gezindi ve bir uyarı olarak boğazına gevşekçe yerleşti. "Beni zorlamaya devam et, Çiçek. Burada öfkeli olan tek kişinin sen olmadığını unutuyorsun ve senin kendini kaybetmenden hoşlansam da, aynısını ben yaparsam bundan hoşlanmayacaksın."

"Bana zarar vereceğin için mi?" Onu bunu sormaya iten şeyin ne olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Kelevra dilini boynunda ve çenesinin kenarında gezdirdi. "Çünkü seni canlı canlı yiyeceğim."

"Bu..." Buna ne cevap vereceğini bilemedi.

"Bana kendi dünyandan bahset," diye tekrarladı Kelevra, bir kez daha yatağa yerleşirken, elini her an sıkımaya hazır bir şekilde olduğu yerde tutuyordu. "Orayı sevmedin mi? Bu yüzden mi ayrıldın?"

Rin yutkundu, bu hareketle birlikte büyük avucunun ona doğru bastırıldığını hissetti ve akışına bırakmayı tercih etti. "Mesele o değil. Tibera çok güzel bir gezegen, kilometrelerce uzanan kumsalları ve masmavi okyanusu var. Orada herkes çiftler halinde doğar ve her zaman aynı olmasalar da, kardeşim ve ben burada olduğumuz gibi yeni sayılmazdık."

"O zaman neden ayrılıyorsun? Görünüşe bakılırsa, oraya uyum sağlama şansınız daha yüksek."

"Babam." İçini her zaman olduğu gibi bir huzursuzluk dalgası kapladı ama vücudu ne kadar bitkin düşmüş olsa da fazla uzun sürmedi. Bu hoş bir sürprizdi. Friction'da geçirdikleri zamanın mutlu bir tesadüfı sonucuydu. "Zorunluluktan çocuk sahibi olmaya karar verdi. Birinin aileye ait hastanenin başına geçmesi, diğerinin de Kraliyet Konseyi'ndeki pozisyonunu devralması gerekiyordu. Asıl plan bizi ayırmaktı ama onun yerine buraya, Vitality'ye gelmemize izin vermesi için yalvardık."

"Onu ."

"Aklımızı bir araya getirdiğimizde istediğimizi elde etme konusunda iyiyiz." Öğretmenlerini, arkadaşlarının ailelerini bu işe dahil etmişler, zirveye gitmek zorunda kaldıklarında yüksek sesle konuşmuşlardı

İmparatoriçe'nin olduğunu bildikleri yerde, babalarıyla birlikte. Tohumlar diğer herkesin zihnine ekildikten sonra, babalarının karşı çıkması zor olmuştu.

"Bu yüzden mi daha önceki telefon görüşmesinde bu kadar sinirliydi?" Kelevra sordu. "Benimle evlenmen artık gezegenden ayrılmaya izin verilmeyeceği anlamına geliyor. Her zaman niyetlendiği gibi onun görevini devralmak için eve dönemeyeceksin."

"Açıkçası nişanlanmayı kabul etmesine çok şaşırdım," diye cevap verdi Rin. "Kız kardeşim de ikna edici olabilir." Çırpıya karşı sırttı Rin'in boynuna. "Ondan bunu istediğimde nişanlılığımızı güvence altına alabileceğinden hiç şüphem yoktu."

"Ya ben?" Rin omzunun üzerinden bakabilmek için hafifçe geri çekilme riskini göze aldı. Işıklar kapalıydı, tek kaynak büyük pencereden geliyordu, aşağıdaki çatıdan gelen ışık telleri Kel'in burun köprüsünü ve kara kaşlarının kavisini seçmesine yetiyordu. "Bu konuda fikrimi sormayı hiç düşündün mü?"

"Hayır," diyerek onu şaşırttı. "Kütüphanede tavrını açıkça ortaya koydun. Benimle yakalanmak istemedin. Bir skandal olsaydı dikkat çekerdin. Artık bir skandal olmayacak. İlgi kaçınılmaz ama en azından artık herkes senin benim nişanlım olduğunu konuşacak, kütüphanede seviştiğimizi değil."

Rin kaşlarını çatı. "Bu senin için neden önemli olsun ki?"

"Önemli," dedi kararlı bir şekilde. "Neden olduğundan emin değilim. Ama önemli. Her halükarda bunu düşünmek hoşuma gitmiyordu. Ancak, herkesin size ve talep edildiğinizi bilmesi fikri? Bu hoşuma gitti."

"Seninle evlenmeyeceğim." Evlilik onun için hiçbir zaman söz konusu olmamıştı, en azından hâlâ bu gezegendeyken ya da babasının kontrolü altındayken.

Yine de, kardeşinin bugünkü davranışlarına bakılırsa, Canlılık'ta kalmalarından bahsederken ciddiymiş gibi görünmeye başlamıştı.

Lanet olsun.

"Senin de belirttiğin gibi, Çiçek, ben sormadım." Onu çenesinin altından öptü. "Yapacaksın. Zamanı geldiğinde, orada benimle birlikte duracaksın ve yemin edeceksin. Akademi'ninki yerine benim armamı takacaksın. Benim adımları taşıyacaksın."

"Çocuklar mı?" Rin gerçekten bilmek istemiyordu. "Onlara sahip olamayız. Dişi olsaydım bile olmazdı. Tiberan'lar doğuştan Canlılığa sahip olanlarla üreyemez. Biz uyumsuzuz."

"Benim çocuklara ihtiyacım yok," dedi Kelevra. "Başka bir şeyi kendimden üstün tuttuğumu hayal edebiliyor musun? Bebeklerin ilgiye ve bakıma ihtiyacı var, bunların hiçbirini sadece senin tüm ilgini benden çalacak bir şeye vermek istemiyorum."

"Seni asla umursamayacağım."

"Yapacaksın," diye karşı çıktı. "Sabırlı değilim ama burada anlayışlı olmaya çalışıyorum. Bu anı oldu. Hayatının tüm akışını sıfırladım. Zamana ihtiyacın var."

"Dünyadaki tüm zamanlar birinin seni sevmesini sağlayamaz, Kelevra." Eğer bu kadar kolay olsaydı, babaları onları severdi. O zaman belki de bunların hiçbirisi olmazdı.

Belki de Rin maskenin arkasındaki adam yerine gerçekten kendisi olabilirdi.

Belki nefes alıp verebilir, kontrolü başkasına, hatta İmparatorluk Prensi gibi birine devredebilirdi.

"Ben her zaman istediğimi elde ederim," dedi Kel ona, Rin'in yorumlarından rahatsız olmamıştı.

"Peki ya çocuk istersem?" İstemiyordu. Ama bu dışında bir şeydi.

Kelevra onun etrafında hareketsiz kaldı. "Sen istiyor musun?"

"Önce ben sordum."

Bunu düşündü. "İmparatorluk doktoruyla konuşabilir ve bunu gerçekleştirmenin bir yolunu bulabiliriz - ikimizden birinin aletini bir kadın bedenine sokmasını içermeyen klinik bir yol. Ayrıca bir dadı tutmamız konusunda ısrar ediyorum çünkü seni kendi çocuğumuzla bile paylaşmak zorunda kalma fikrinden memnun olmadığım konusunda şaka yapmıyordum. Ama bu gerçekten istediğin bir şeyse, elbette."

Rin gözlerini kırptırdı, yanlış duyduğundan ya da uykuya daldığından ve bunun bir rüya olduğundan emindi. "Ne?"

"Kel, Rin'in yaşadığı şoktan tamamen habersiz, "Şu andan itibaren benden başkasının sana dokunmasına izin vermenin yasak olduğunu söylemek için iyi bir zaman," diye devam etti. Ben paylaşmam. Ve aptal yerine konmayacağım. Biri seninle flört ederse, parasını öder. Eğer sen de flört edersen..." Elini bir kez sıktı, sonra kendini kontrol edemiyormuş gibi gevşedi. "Kadın, erkek, fark etmez. Eğer seni sadakatsizlik ederken yakalarsam, seni soyar, derini yüzer ve Center Point'in ortasında beceririm."

Akademi bir daire oluşturacak şekilde inşa edilmiş, binalar halkalar oluşturacak şekilde yerleştirilmişti. Merkezde, öğrenciler için bir tür takılma noktası olan ve aynı zamanda en fazla yaya trafiğinin yönlendirildiği Merkez Noktası yer alıyordu,

Çünkü Akademi'nin bir tarafından diğerine gitmek neredeyse her zaman Center Point'ten geçen bir yolu kullanmayı gerektiriyordu.

"Teşhircilikten hoşlanmıyorum," dedi Rin aptalca, çünkü söyleyebileceği tek şey buydu.

"Farkındayım." Kel ona doğru sokuldu. "Öyleyse uslu dur ki ikimiz de bu tatsızlıklardan herhangi birini yaşamak zorunda kalmayalım, hmm?"

Rin boyundan büyük işlere kalkışmıştı. Gün birbiri ardına gelen korkunç olaylarla bulanık geçmişti ama yine de tüm bunların İmparatorluk Prensi için bir oyun olduğuna inanmaya devam ediyordu. Belki yarın, belki ertesi gün uyanacaklardı ve Rin'e artık sıkıldığını söyleyecekti...

Bu olmayacakmış gibi görünmeye başlamıştı, belki de, sadece belki de Kelevra bu konuda ciddiye.

Bir ömür boyu bu adama zincirlenmek nelere yol açabilirdi?

Üçüncü sırada yer alan Kelevra'nın tahta geçme riski ancak iki kız kardeşinin de kendi varislerini bırakmadan trajik bir şekilde ölmeleri halinde söz konusuydu. İmparator kısa süre önce hamile olduğunu açıkladığı için bu pek olası değildi. Bu tür bir güce itilme korkusu yoktu, bu da rahatlatıcıydı. Kel ayrıca gezegendeki diplomatik danışman olma yolunda ilerliyordu. Ziyarete gelen ve kız kardeşi İmparator'un uğraşmak istemediği tüm ileri gelenleri karşılayacak ve İmparator adına diğer ülkelerle ilgilenen diğer Kraliyet mensuplarını hizada tutacaktı.

Kısacası, parmaklarını oynatan ve gün boyu üzümle beslenmeyi talep eden serseri bir prense dönüşmeyecekti. Rin'in her zaman sahip olmayı hayal ettiği tek şeye sahipti. İstikrar. İstikrarlı ve belirli bir gelecek.

Tamamen kendine ait bir kimlik.

Rin sessizce, "Ben çocuk istemiyorum," dedi.

"O zaman onları almayacağız," diye sırttı Kel karanlıkta. "Hepinizi kendime saklayacağım."

"Peki ya Akademi?" Daha ikinci sınıftaydı. Daha önce Kelevra kardeşinin okul masraflarını karşılayacağına söz vermişti ama onun borçlarını da ödemekten etmemişti. "Bırakmayacağım." Bu boş bir ifadeydi. Eğer İmparatorluk Prensi onun okuldan atılmasını isterse, Rin onu durduramazdı. Gidecek hiçbir yeri olmadan sokaklara atılacak, Kel'in gelip onu köşeye sıkıştırması için mükemmel bir durumda olacaktı-

"Bırakmakla ilgili bir şey söyleyen oldu mu?" sesi gerçekten şaşkındı. "Benim olmanızı engellemediği sürece, diğer işlerinize karışmak gibi bir niyetim yok. Akademi'de kal, Akademi'de kalma

Akademi aslında. Hala bir var. Kal. Az önce Yörünge'nin arkasında gizlice seviştiğimizi hayal ettim."

Kelevra kendi zamanını boşa harcamak istemiyordu. Bu yüzden Rin'e ve onun istediği şeylere saygı duyduğundan değil, İmparatorluk Prensi'ni öyle ya da böyle etkilemediği için bu işe karışmıyordu.

Duyguları aksini düşündürmeye çalıştığında kendini sürekli düzeltmek zorunda kalıyordu. İmparatorluk Prensi'nin onu beslediği bu sahte cazibeye kanmak çok kolay olmuştu.

"Eğer bana bunu yaptırırsanız, eninde sonunda bir yolunu bulurum-"

Kel bir anda onun etrafına dolandı, alt dudağını Rin'in yanağının üst kısmına doğru sürüklerken sesi koyulaştı. "*Kaçtığını* söyle, sana meydan okuyorum."

Rin gururluydu ama tehlikenin farkına varamayacak kadar da gururlu değildi.

Rin sessiz kaldığında Kelevra, "Seni uçuş yasağı listesine koyacağım," dedi. "Fotoğrafın ellerinde olacak, bu da kardeşinin de gidemeyeceği anlamına geliyor."

"olmadan hiçbir yere gitmiyoruz," diye fısıldadı Rin.

"Ah." Kıkırdadı ve bu ses Rin'in omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. "Bu mu yani? Altın kabuğunu kıracak sihirli kod mu? O zaman şuna ne dersin Çiçek? Onu dünyanın dışına, adını bilmediğin bir galaksiye göndereceğim. Gerçi çok uzakta olacak, önümüzdeki otuz yılı uğraşarak geçirse bile geri dönüş yolunu bulamayacak."

"Kelevra."

"Korkuyor musun?" diye sordu. "İşin içine kardeşin girdiğinde böyle olman çok komik. Onu kendinden daha çok önemsiyorsun, öyle mi?"

İkisi de aynıydı.

Rin, "Sana üflersem kalmasına yardım edeceğine söz vermiştin," diye hatırlattı.

"İmparatorluk Prensi olmanın en güzel yanı da bu," dedi. "Fikrimi her zaman değiştirebilirim."

"Yani sana asla güvenmemem mi gerekiyor? Görünüşe göre hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim adama?" Rin bu şekilde yaşayamazdı. Bunu daha önce de yapmıştı, başka birinin kaprislerinin kölesi olmuştu. Aynı şey değildi, babası kalıcı bir varlık olabilirdi, ama o

kardeşleri asla evlenmeye zorlamazdı. Bunun tek nedeni gezegenlerinde yaygın olmamasıydı. "Bu kaderden kaçınmak için başka bir galaksiye kaçtım."

"Sen de ister misin?" Kelevra sordu ve sesindeki sertlik biraz . "Bana güvenmek mi?"

Rin dudaklarını yaladı. "Evet." Başka bir alternatif yoktu.

Bir numaralı kuralları ikisini de güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmaktı. Kardeşi ona karşı bir piyon olarak kullanılamazdı. Öyle olmadığından emin olmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

"O zaman seninle bir anlaşma yapalım, Yoldaş," dedi Kelevra ipek gibi bir sesle, Rin'in kulağının kıvrımını okşayarak.

Yutkundu. "Dinliyorum."

"Bu nişana itiraz etmeyeceksin," dedi Kel. "Kendini bütünüyle bana teslim edeceksin."

"Birinin seni sevmesini sağlayamazsın," diye araya girdi Rin.

"Senden aşkını istemiyorum," dedi ona, "henüz değil. Bunu kendi başıma talep edeceğim, tıpkı elini talep ettiğim gibi. Ama sen benim olacaksın. Benden başka kimseye hesap vermeyeceksin. Buraya taşınacaksın, yatağımı paylaşacaksın ve sana benim için yayılmanı söylediğimde bunu yapacaksın. Yine de bana küfredebilir ve tartışabilirsin. Hatta beni bıçaklarla ve yumruklarıyla tehdit edebilirsin - yalnız olduğumuzda. Dışarıda, başkalarının önünde, benim Kraliyet Eşim olacaksın ve bundan hoşlanacaksın. Anlaşıldı mı, öğrenci?"

"Peki karşılığında?"

"Sözümü tutacağım ve kardeşinizin okul ücretini ödeyeceğim. Hatta istersen ona harçlık bile veririm. Akademi masrafları konusunda endişelenmene gerek yok, onları senin için zaten karşıladım."

"Ne?"

"Bu sabah halledildi," dedi. "Daha önce sana söylemeye gerek görmemiştim ama şimdi seni rahatsız edeceğini görebiliyorum. Kardeşinize kalıcı vatandaşlık verilecek ve onu bir daha dünyadan çıkarmakla tehdit etmeyeceğim. Seni benden almaya çalışmadığı sürece istediği gibi gelip gidebilir. Sen de bunu denemediğin sürece. Sen varsın, Flower. Yoksa sana neden bir Canlılık Şeytanı olduğumu hiç çekinmeden gösteririm."

Kapana kısılmıştı. Rin aynı batan, kıvrılan paniğin onu da ele geçirmesini bekledi; ağabeyi ve kendisi babaları tarafından köşeye sıkıştırıldıklarında ya da bariz bir yaralanma olduğunda hissettikleri o telaşlı, neredeyse çılgınca his. Bekledi. Ama gelmedi.

Şimdiye kadar sadece uyuşmuş, çok yorgun ve zihinsel olarak tükenmiş olma ihtimali vardı. Yine de dürüst olmak gerekirse, gerçekten düşünmesine izin verirse, durumun böyle olmadığını biliyordu.

Kelevra onları ayırmayacağına söz veriyordu. Bu da onun ve kardeşinin hâlâ zamanı olduğu anlamına geliyordu. Bunu daha önce ormanda saklandıkları yerde kendisi de söylemişti. Kimse ikisine de istemedikleri bir şeyi yaptıramazdı.

Rin şimdilik kabul edecekti ve o da plan yapacaktı. Eğer bu karmaşadan bir çıkış yolu varsa, onu bulacaktı ve eğer yoksa...

En azından ikisi de babalarından kurtulmuş olacaktı.

"Tik-tak, Çiçek," diye düşüncelerini böldü Kelevra. "Çok sabırlı olmadığımı biliyorsun."

"Pekâlâ," diye ağzından kaçırıp fikrini değiştiremeden. "Ama sen sözünden döndüğün an ben de giderim. Kardeşim bir piyon değil." *O* bir piyon değildi.

"Güven iki yönlüdür," dedi Kel ona. "Seninkini kendiminkiyle satın almaya hazırım."

"O zaman," diye soludu Rin, "anlaştık mı?"

"Bir anlaşmamız var, Konsorsiyum." Eli sonunda boynundan kaydı, kolu tekrar beline dolandı. "Ve benim de sen varsın."

Elbette, ama İmparatorluk Prensi tam olarak kimi yakaladığını düşünüyordu? Gerçekten o muydu?

Yoksa başka biri miydi?

* * *

Sabahın bir vakti, güneş dışarıda zar zor tepeye çıkıp odayı altın bir parıltıyla yıkarken, Rin uyandı. Yüzüstü yatıyordu, yüzü ipek yastığa bastırılmıştı.

"Uyanık mısın?" Kelevra arkasından sordu, kalçalarını Rin'in arka tarafına sürüyordu, sert aleti hareketle birlikte derinlere girdi.

Onu uykudan uyandıran şey buydu. Sıcak bir şeyin girişine doğru bastırıldığını, kendisini içeri doğru zorladığını hissetti.

Rin haykırdı ve Kelevra içine girerken yatakta kaymasını engellemek için kollarını yastığa doladı. İmparator'un hareketleri her zamanki gibi çılgınca değildi, sanki Rin'in deliğini geniş üyesinin etrafına gererken nazik olmaya çalışıyordu.

" mu, tatlım?" Kel, Rin'saçlarını yüzünün kenarından çekti ve ona baktı.

Test eden Rin, bir sonraki içe doğru vuruşta kıcını biraz kaldırarak yer değiştirdi. İçine elektrik püskürdü ve aleti pürüzsüz ipek çarşaflara sürtünürken ayak parmakları kıvrıldı. Başını iki yana salladı. Acımamıştı, sadece irkilmişti.

"Hayal kırıklığına mı uğradın?" Kelevra kolaylıkla ayak uydurdu.

Rin kaşlarını çattı ve kalın tepesinin prostatına çarptığını hissettiğinde inledi. Başını ikinci kez salladı. Acımadığı için minnettardı, belki de bu onu zavallı yapıyordu. Muhtemelen öfkelenip koyması gerekiyordu ama... Her şey sıcak ve hoş geliyordu ve başka bir seçenek varken mücadele etmek istemediğini fark etti.

Onun yerine burada uzanıp kendini iyi hissetmek varken.

"Sevindim," dedi Kel. "Bazen yumuşak severim ama bu senin tarzın değil, değil mi Flower? Her zaman diken gibisin, uyanıkken bana defalarca batırmaya hazırsın. Ama böyle?" Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve memnun bir ses çıkardı. "Uykulu ve uysal, benim için davranmaya istekli. Göster bana. Bana ne kadar iyi davranabileceğini göster. Gel, tatlım."

Gidebildiği kadar derine bastırdı ve kelimelerle karışık bu Rin'in boşalması için yeterliydi.

Orgazm sistemi boyunca şok dalgaları gönderdi, bu sefer dünyayı sarsan bir şey değildi ama yine de inlemesine ve yatağa doğru sarsılmasına yetti.

Kelevra kısa süre sonra boşaldı, iri bedenini Rin'in sırtına yerleştirdi, omuzlarını ve boynunu dilinin yalamaları ve açık ağızlı öpücüklerle boyadı. Rin onun altında kemiksiz kalana kadar bunu sürdürdü.

"Uyumaya devam et," dedi Kel ona. "Bir saat içinde seni sikimle tekrar uyandıracağım."

Rin bir şeyler homurdandı, belki de bir küfür, emin olamıyordu ama sonra o rahat karanlığa geri dönüyor, yıllardır olmadığı kadar rahatlamış bir şekilde sürükleniyordu.

Bölüm 18:

"Bana bakmayı kes." Rin arkadaşlarına bakma zahmetine girmede, gerçi onlara ters ters bakmak cazip geliyordu. Hem de gerçek bir bakış, insan içine çıktığında kullandığı o sahte, hafif üzgün ifadelerden biri değil. Hiçbir zaman olumsuz bir duygu göstermemek olmazdı, bu yüzden dengeyi mükemmelleştirmişti, hem kendisi hem de kardeşi insanların tam olarak istedikleri şeyi görmelerini sağlama konusunda uzmandılar.

Tabii İmparatorluk Prensi değillerse.

Dişlerini sıktı ve amblem levhasındaki bilgilere gereğinden biraz daha fazla güç uygulayarak dijital belgeyi arkadaşlarıyla birlikte etrafında döndükleri yuvarlak masanın ortasına yerleştirilmiş holografik ekrana gönderdi.

Ödev için vaka notlarının üzerinden geçmek üzere kütüphanede buluşmuşlardı, neyse ki son sınıflardan kimse peşlerine düşmemişti. Üç katlı, iki yüz yıllık binada bir yükleme merkezi, beş bilgisayar odası, üç sınıf ve on binden fazla fiziksel kitap bulunuyordu. Tüm bilgiler Akademi'nin veri tabanına yüklenmişti ve tüm bilgisayarlardan erişilebilir durumdaydı, ancak masaların üzerinde hâlâ kitaplar vardı ve öğrenciler bunları ders çalışmak için aktif olarak kullanıyordu.

Kütüphanede pek çok öğrenci vardı ve Rin çift camlı kapıdan girer girmez neredeyse her birinin kendisine baktığını hissetmişti. Arkadaşlarını üçüncü katta beklerken bulmuştu, yani daha fazla meraklı gözün yanından geçmesi gerekiyordu ama onlar bile masalarına yaklaştığında ona bir hayvanat bahçesi hayvanıymış gibi bakmışlardı.

Bu her şeyi çözdü.

Rin, İmparatorluk Prensi'ni öldürecekti. Tercihen boğularak. Belki o saçma pençeli küvetinde bile.

Tıpkı söz verdiği gibi, Rin yataktan kalktığında duyuru çoktan yapılmıştı. Öfkeli, ağırlı ve hâlâ başa çıkamayacak kadar bitkin olduğu için Akademi'ye dönüş yolunda çoğunlukla sessiz kalmıştı. Kelevra'nın onu yatakhanedeki odasına kadar takip etmesi ve Rin'in kapıyı suratına çarpıp onu dışarı kilitlemesi heyecan vericiydi. O da

Şifonyerine giderken yol boyunca güldü ve Kel'in neler olduğunu anladığında yüzünde beliren o buruk ifadeyi hayal etti.

Ama Rin bunun bedelini daha sonra ödeyecekti, emindi.

"Burada ne yapıyorsun?" Oda arkadaşı Daylen'a döndü. Daylen gizemli bir şekilde gülümsedi. "Evet, sanki bunu kaçıracaktım gibi."

İkisi oldukça çabuk anlaşmışlardı, ancak o daha çok kardeşinin tercih ettiği türden bir kişiliğe sahipti. Stoacı ve biraz fazla gözlemci. Kardeşi insanları böyle kandırmaya çalışmaktan zevk alırken, o bunun fazladan bir iş olduğunu düşünüyordu. Daylen lacivert saçlarını kısa kestirmişti ve Akademi sınırları dışına çıktığında dili, alt dudağının köşesinde piercing'inin olduğu yerdeki boş deliği dürtüyordu. Üniforma giydiğinde yüzündeki takıları çıkarması gerekiyordu ve bu durumdan sürekli şikâyet ediyordu.

Rin içini çekti ve burnunun kenarını ovuşturdu. "Tamam. Üç dakika. Bana sor."

"Dostum, bu da ne böyle?" Önce Calder sordu, öne doğru eğilmek için dirseklerini masaya dayamıştı. Rin'in tam karşısında oturuyordu, bakışlarındaki hafif şaşkınlığa rağmen ağzının kenarları yukarı kalkmıştı.

"Cidden, siz ikiniz çıkıyor muydunuz?" Kaşlarını çatan tek kişi Brennon'dı.

Rin dalgınca tek omzunu kaldırdı. Yol boyunca sessiz kalmasının nedeni, dikkatinin bir oyun planı oluşturmaktan çok dağılmış olmasıydı. Bu nişanda söz hakkı olmayabilirdi ama bir şeyler yapabilir, işleri kendi lehine çevirebilir ve sürekli sorgulanmaya bir son verebilirdi.

"Birbirimizi çok az tanıyoruz," dedi onlara, diğerlerinin masa üstü ekrana gönderdiği notları düzenleyerek. "Ailelerimiz tarafından kurulmuş siyasi bir ittifaktı."

"Vay canına, gerçekten mi?" Calder'ın omuzları çöktü. "Dostum, üzgünüm, bu berbat."

"Seni bir et parçası gibi sattılar mı?" Brennon yer değiştirdi. O Rin'in sağında oturuyordu ve uzanıp rahatlatıcı elini onun koluna koydu. "Annemin bu konuda bir şey yapıp yapamayacağına bakmamı ister misin?"

Brennon teknik olarak bir Kraliyet mensubuydu ama Madden ve Zane'in aksine, yaş farkı ya da başka bir nedenle Kelevra'nın küçük pislik grubuna katılmak için hiç davet almamıştı.

Rin başını salladı. "Teşekkürler ama yapamam. Zaten denedim."

"Peki ya kardeşin?" Daylen sordu. "O neden yapamadı?"

"Doktor olmak için okuyor," diye hatırlattı Rin.

"Ve sen de dedektif olmak için eğitim alıyorsun, birinin diğerinden daha önemli olduğunu göremiyorsun."

"Göğüs göğüse çarpışma konusunda deneyimim var," diye cevap verdi.

Brennon yüzünü buruşturdu. "Senin onun Kraliyet Eşi olman gerekiyordu, koruması değil."

"Tibera neden Vitality ile ittifak yapmak istesin ki?" Calder kaşlarını çatı. "Biz farklı galaksilerdeyiz."

"Emin değilim," dedi Rin. Bir şeyler bulmaya çalışmış ama bunun fazla abartılı olacağını fark etmişti. En iyi yalanlar kolay hatırlanan ve izi kolay sürülemeyen yalanlardı. "Bu bilgiye sahip değilim. Ben sadece bana söyleneni yaparım."

"Çok iyisin dostum," Daylen elini başının üzerinde gezdirip dilini şaklattı, metalin parıltısı Rin'in dikkatini kısa süreliğine çekti. Belli ki yakalanmayacağını düşünerek bunu saklamıştı. "Hem hangi çağdayız? Görücü usulü evlilikler mi? Eyvah."

"İmparatorluklar." Calder ürperdi. "Korkutucu."

"Hak sahibi," diye tükürdü Brennon, "demek istediğin bu. Ve buna itiraz etmeyecek misin?"

Daylen mırıldanarak onayladı. "Aileleriniz kursa da kurmasa da bu sizin hakkınız."

Yıldızlararası Konferans, diğer anlaşma kurallarından hiçbirini ihlal edilmediği sürece, gezegenlerin bireysel olarak nasıl yönetildiğine karışmaktan kaçınmaya çalıştı, ancak birkaç on yıl önce Düzenleme Yasası'nı yürürlüğe koydular. Bu yasa, ebeveynleri tarafından alınıp satılan ve istemedikleri bir evlilik sözleşmesine zorlanan herkesin I.P.F.'ye bir form göndererek yasal olarak itiraz etmesine izin veriyordu. Bir soruşturma yapılacak ve sonunda Galaksilerarası Konferans ya buna bir son vermek için devreye girecek ya da bunun olmasına izin verecekti.

Dağınık ve zaman alıcıydı ve hem kendisinin hem de kardeşinin bu gezegende en az üç yıl daha kalmayı planladığını düşünürsek, Rin'in onların bir parçası olmak istemediğini açıklayarak tüm İmparatorluk ailesini kızdırmak? Evet. Hayır.

Rin'in dün gece Kelevra'yla yaptığı konuşma aklına geldi ve kendini arkadaşlarına gülümsemeye zorlayarak hâlâ hissettiği tedirginliği ve öfkeyi kolayca bastırdı. "Sakin olun çocuklar. O kadar da büyük bir değil. Yani bir prensle evlenmek zorunda ? Boohoo."

"Ondan... hoşlanıyor musun?" Brennon sordu.

"Bence," dedi, "bu konuya hiç girmedi bile, "önemli değil. Çoktan karar verildi. Her neyse, olan bu, bunca zamandır gizlice Kelevra'yla çıkıyor olmam kadar heyecan verici olmadığı için üzgünüm ama artık işe koyulabilir miyiz?"

Homurdandılar ama konuyu kapattılar ve Daylen'in konuşmayı davaya yönlendirmesine izin verdiler. Daylen başka bir sınıftaydı ve bu nedenle onun vakası tamamen farklıydı, ancak yine de bulgularını ve notlarını gözden geçirmelerine yardımcı oldu ve bunu en az onlar kadar ciddiye aldı. Bulmacaları severdi, bu yüzden çok da şaşırtıcı değildi. Ayrıca oldukça iyi bir arkadaşı.

Rin üçüne şöyle bir baktı ve ağabeyinin dün kalabilecekleri konusunda söylediklerini hatırladı. Burada nasıl arkadaşları olduğu hakkında. Sözlerini özellikle seçmişti -çünkü kardeşi bu insanların hiçbirini *umursamıyordu* ama... Doğruydı, değil mi? Vitality'de yaşadıkları şey iyiydi. En azından burada ayrı hayatlar sürdürebiliyorlardı. Birbirlerine tüm günlük programlarını söylemeyi bile bırakmışlardı; Rin'in kardeşinin şu anda nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Tibera'ya döndüğünde, kardeşinin tam olarak nerede olduğunu ve kabaca ne bilmediği bir gün bile olmamıştı.

"Sahte suç mahallerinden birini kontrol ettiniz mi?" Calder sordu. "Ben gittiğimde hiçbir şey bulamadım."

"Hayır," dedi Brennon. "Akıl hocam meşguldü."

Daylen onlara gözlerini devirerek, "Daha bir gün oldu atanalı," dedi. "Sakin olun."

"Bazılarımıza en yüksek notlar bahşedilmedi." Calder dilini dışarı çıkardı.

Daylen, "Hey, onları ben kazandım," diye itiraz etti.

"Neden şimdi bir tanesine gitmiyoruz?" Rin önerdi. "Belki birlikte, tek başımıza kaçırabileceğimiz bir şeyler yakalayabiliriz."

"Kulağa bir plan gibi geliyor." Daylen ayağa kalkarken Brennon masa ekranının kendisine ait bölümünü kapattı. "Sen de geliyor musun?"

"Hayır," diye başını salladı Daylen, "ayak işleri çekici değil. Tüm bunlarla uğraşmak isteseydim, kendi davam üzerinde çalışıyor olurdum. Ben kafeye . Biraz brunch yerim."

"Bunu daha çok sevdim." Calder eşyalarını çabucak topladı. "Onun yerine seninle geleceğim."

Brennon, "Bulgularımızı paylaşmayacağız," diye uyardı ama Calder el sallamakla yetindi ve Daylen'la birlikte uzaklaştı.

"Unut onları." Rin sandalyesini henüz itmişti ki, her iki amblem plakası da cınladı.

"Kahretsin." Brennon'ın kaşları kalktı. "Başka bir cinayet daha işlendi." "Bu kadar dramatik olma," dedi Rin yeni mesajı tararken.

Bir I.P.F şubesiinden ajanlarına gönderilen ve kimin nerede öldürüldüğüne dair kısa bir özet veren gerçek bir bildiri gibi görünmesi sağlanmıştı. "Bir adres var."

"Çok yakın," dedi Brennon heyecanlı bir sesle. "Hadi gidelim. Belki oraya herkesten önce varabiliriz."

Kütüphaneden adeta koşarak çıktılar ve yolda Calder ile karşılaştılar. adımlar.

"Brunch'a ne oldu?" Brennon dalga geçerken Formasyon, hovercar'ının park edildiği otoparka doğru ilerliyordu. "Ve bense bir şey keşfetmenize izin mi vereyim?" diye homurdandı. "Hayır. yol."

* * *

Arlet'ti.

Rin bakmamaya çalışıyordu ama gözleri sürekli olarak kadının ara sokağın duvarına yaslandığı, başını yana eğerek boğazını ve üzerine boyanmış geniş yarığı ortaya çıkardığı yerde geziniyordu.

"Hey," Calder da aynı sorunu yaşıyordu, ondan sadece birkaç metre uzakta duruyordu, "iyi olduğuna emin misin? Oturup biraz mola vermek istersen kimseye söylemeyiz."

Rin kendini kötü hissederek, "Burada başka kimse yok," diye onayladı.

"Bu iş için sana ne kadar ödüyorlar ki?" Brennon sordu. Üçü arasında sahneyi inceleyen tek kişi oydu, amblemlili levhasıyla fotoğraflar çekiyor ve yol boyunca notlar alıyordu.

Sokak çoğunlukla dokunulmadan bırakılmıştı, yani büyük bir turuncu çöp bidonuyla birlikte etrafa saçılmış çöp ve moloz parçaları vardı. Dar bir sokaktı, öyle ki Arlet'in uzattığı bacakları diğer tarafa ulaşmaktan sadece bir adım kadar uzaktaydı ve şehrin sakin bir bölgesinde bir şarküteri ile bir sigorta ofisi arasında yer alıyordu.

Yerde kan lekeleri vardı ve oturduğu yerin karşısındaki duvara sıçramıştı.

Brennon izleri kontrol ederken, "Görünüşe göre onu bir kez iyi yakalamış," açıkladı. "Sıçramayı görüyor musun? Nasıl kavisli? Bahse girerim sağ elini kullanıyordur."

Calder homurdandı. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Onun önünde akıllı görünmeye çalışmayı bırak."

"Ölü kızı mı kastediyorsun?"

"Çocuklar," diye başını salladı Rin ve sonra Arlet'in yanında diz çöktü. "Gerçekten iyi misin?" Oraya vardıklarından beri o pozisyonda donup kalmıştı ve bu hiç de rahat olamazdı.

"Ben iyiyim," gözleri onunkilerle buluşmak için hareket etti, "teşekkürler. Sadece bir cesetmişim gibi davran ve işini yap."

Eğer ısrar ederse.

Rin doğrulur ve Brennon gibi aramaya başlarken Calder, "Neden kukla ya da holografik ekran kullanmıyorlar?" diye sordu. "Neden gönüllü istiyorlar ki?"

Bunu düşündü. "Belki de bizi sarsmak içindir. Bir düşün, elbette gerçek bir cesedin etrafında olmak zorunda kalmakla aynı şey değil, ama ikimiz de onun iyi olup olmadığını kontrol etmek için zaman harcadık."

"Ve hâlâ orada öylece oturmak zorunda olduğu için kendimi kötü hissediyorum," diye yüzünü buruşturdu Calder. "Tamam, anladım."

Brennon, "Eğer anladıysan, o zaman çeneni kapa ve yardım et," dedi.

"Kan hâlâ ıslak," diye yerdeki lekeleri işaret etti Rin. "Hadi biraz örnek alalım."

Calder, "Bu boya, dostum," diye hatırlattı.

"Buraya gerçek bir suç mahalli gibi davranmamız gerekiyor." Amirlerinin sırf kontrol etme zahmetine girip girmeyeceklerini görmek için belirli türde boyalar kullanmış olma ihtimali vardı. "Yarım tedbir yok."

"Her neyse, aşırı başarılı."

Brennon, "İmparatorluk Prensi ile nişanlı olduğu için artık nişanlı olmasına gerek yok," dedi.

"Ne?" Arlet başını kaldırdı. "Kelevra ile nişanlı mısınız?"

"Duymadınız mı?" Bunu soran Calder oldu. "Bütün sabah haberlerdeydi."

"Ben burada bunu ayarlıyordum-" Ağzını kapattı. Rin ve Brennon bakışlarını paylaştılar.

"Katili oynayan öğrenci de sizinle birlikte miydi?" Rin olay yerine daha yakından baktı. Eğer durum buysa, bilerek ya da yanlışlıkla arkasında ipuçları bırakmış olabilirdi. Hangisi olduğu önemli değildi, görevleri sadece suçu çözmek ve katili yakalamaktı.

Bir süre ona baktıktan sonra başını geriye yasladı ve bir saniye sonra vücudu gevşedi.

"O öldü, dostum," Calder onun koluna çarptı. "Ölüler konuşamaz."

Brennon onun sol kolunu göstererek, "Ölüler her zaman konuşur," diye düzeltti. "Gördün mü?"

Kaldırımı yayılmıştı ama vücudundan biraz uzağa uzanmıştı, sanki "öldüğünde" bir şeye uzanmaya çalışıyormuş gibiydi.

Rin çöp konteynerine doğru yürüdü ve arkasına baktı. "Şunu taşımama yardım et."

Calder ve o, Rin'in arkasına uzanabileceği kadar yer kalması için onu yana kaydırды. Siyah, standart bir çoklu levhayı çıkardı. Ekranı çatlamıştı ve açmaya çalışıldığında titredi ve sonra kapandı.

"Emin olmak için soruyorum," dedi Calder Arlet'e dönerek, "bu senin değil, değil ? Sahte davanın bir parçası mı? Eğer öyleyse almamızı istemiyorum. Değilse de bir şey söylemeyin."

Bir süre ona baktılar ama o sessizdi. "Harika."

Rin'e geri döndü. "Kırıldı mı?"

"Tamir ettirmemiz gerekecek," dedi Rin, cihazı içine koymak için ön cebinden plastik bir torba çıkararak.

Calder kaşlarını çatı.

"Ne? Bize ne beklememiz gerektiğini söylediler." Tabii ki hazırlıklı gelmişti.

Calder gözlerini devirerek, "Katili yakaladığımızda ondan özür dilemeyeceğine söz ver," diye şaka yaptı. "Çok iyisin ve çok başarılısın. Nasıl olur da sınıf birincisi olmazsın?"

Brennon, Calder kaşlarını çatıldığında gülerek, "Çünkü sürekli senin tarafından ağırlştırılıyor," diye şaka yaptı. "Bu 'kan' örneklerini de almamız gerekiyor. Önce Akademi'ye geri dönelim."

Sokağın sonunda ayak sesleri duyuldu ve bir saniye sonra Ives ve akıl hocası içeri girdi.

Rin buldukları çoklu levhayı rahatça ön cebine soktu, bir şey saklamıyormuş gibi görünmesine yardımcı olmak için ellerini orada tuttu.

"Buraya nasıl geldin?" Ives ikisinin arasına ve kısaca Arlet'e baktı. "Tanrım, öğrencilere cesetleri de mi çaldırıyorlar?"

"Değil mi?" Brennon gitmeye hazırlandı. "Hepsi senin." "Ne buldun?"

"Hile yapmak yok," dedi Calder, yanlarından geçerken göz kırparak.

"Hey," diye Rin'i durdurdu Ives. "Gel . Bir şey bulabildin mi?"

Hem Brennon hem de Calder, dost canlısı Rin'in pes etmesini ve topladıkları kanıtları paylaşmasını bekleyerek homurdandılar.

Muhtemelen o da öyle yapardı ama bu sabah Dick tarafından üç kez uyandırıldığı için hâlâ sinirliydi ve Ives'ın yarışmaları sırasında yaptığı numarayı unutmamıştı. Aslında, Ives o gün o kadar büyük bir pislik olmasaydı, Rin kendini Kelevra'ya asla göstermezdi.

Gülümsedi ve omuz silkti. "Hiçbir şey almadık. Umarım daha şanslı olursunuz."

Arabaya doğru geri dönerlerken Brennon bir kolunu onun omuzlarına attı.

"Dost Rin için çok fazla," diye güldü Calder ve sonra yumruk attı Onu.

Keşke bilselerdi.

Bölüm 19:

Calder, adli tıp departmanı tarafından "kan" örneklerinin işlenmesinin birkaç saat süreceği söylendiği anda onları terk etti. Başlarındaki öğrencilerin hepsi birinci sınıf ve son sınıf öğrencileriydi. Vaka ödevlerinde ikinci sınıflarla ne kadar iyi çalıştıklarına göre not alacaklardı, bu yüzden sahte örnekleri teslim etmek bir bakıma onlara da yardımcı oldu.

Brennon ve Rin kampüsün diğer tarafına, görüşmek üzere, yine genç ve son sınıf öğrencilerinden oluşan bir başka bölüm olan çoklu plakayı tamir etmeye gitmişlerdi. Bu iş örneklerden bile daha uzun sürecekti.

Kampüs içindeki kafeye yerleştiklerinde ve vakit geçirirken yudumlamak için büyük içecekler sipariş ettiklerinde öğleden sonra oldukça geç olmuştu.

"Onunla birlikte büyüdün, değil mi?" Rin, hissetmediği bir ilgisizlik taklidi yapmak için sağ tarafındaki pencereden dışarıya bakarak tereddütle sordu. Yapacak başka bir şeyleri olmadığı için sormak aklına yeni gelmiş ve öylesine sormuş gibi görünmeye çalışıyordu. "Kelevra?"

"Yani," dedi Brennon koltuğunda kayarak, "evet. Hiçbir zaman yakın falan olmadık ama ikimizin ailesinin de katıldığı etkinliklerde ve yemeklerde birkaç kez ağabeyimle takıldı. Neden? Onun hakkında daha fazla şey bilmek ister misin?"

"Elbette," elini saçlarında gezdirdi, "eğer bir şey bulursan. Hayatımın geri kalanını onunla geçireceğime göre daha fazlasını öğrenebilirim."

Brennon'ın kaşları çatıldı. "Gerçekten buna itiraz etmeyecek misin? Cidden mi? Tanımadığın biriyle evlenmek zaten delilik ama Kelevra gibi bir adamla evlenmek..." Başını iki yana salladı. "O haklı değil, Rin. Sen böyle biriyle birlikte olmaya zorlanmayacak kadar... iyisin."

Homurdandı. "Ben o kadar iyi değilim."

"Neden, orada Ives'a yalan söylediğin için mi?" diye alay etti. "Hadi ama. Birbirimize yardım ediyoruz ama bu hâlâ bir rekabet. Tabii ki bulgularımızı paylaşmak istemedin, Calder ya da ben istemedik."

Beşinci sınıftayken bir keresinde Kelevra, sevdiği son gazoz çeşidini satın aldığı için bir çocuğa kızdı ve onu metal bir yemek tepsisiyle dövdü. Bir hafta boyunca hastanede yatması gerekti. Kelevra'nın başı belaya girdi mi? Hayır."

İmparatorluk Prensi'nin yapacağı bir şeye benziyordu. Çabuk tepki verirdi ve olayları önceden düşünme zahmetine girmezdi.

Sadece birkaç gündür tanıdığı bir adamla nişanlanmak gibi. "Başka bir zaman, yarışıyordu-"

"Yarışmak mı?" Rin araya girdi.

"Evet, kuzey rıhtımının aşağısında, hoverbike yarışları var. Duymamış olmana şaşırmadım. Büyük bir olay ama, oldukça yeraltında ve sadece davetliler katılabiliyor. Çok para getiriyor."

"Ve o da katılıyor mu?" Rin ne kadar uğraşsın bunu hayal edemiyordu. Kel bisiklet üzerinde mi? Korsesinin bağcıkları nefes alamayacak kadar sıkılmış, gülünç derecede süslü takım elbiselerinden birinin içinde mi? Sadece olası yağ lekeleri bile kendini beğenmiş İmparatorluk Prensi'ni bu işten vazgeçirmeye yeterdi. "Hayatta olmaz."

"O değil," diye onayladı Brennon, "Madden. Adam deli. Nadiren, hatta hiç kaybetmez. Bir keresinde şu küçük çeteden, Shepherd'lardan birini yenmişti. Shepherd'ın bu konuda söyleyecek sözleri vardı ve sonunda Kelevra'ya hakaret etti."

"Dur tahmin edeyim," dedi Rin, "ona ağır bir şeyle mi vurdu?"

"Hayır." Brennon içkisini yudumlayarak beklentisini ifade etti. "Hovercar'ıyla adamın bisikletini ezmiş. Bu şey elli binden fazla para değerindeydi."

Rin kısık bir ıslık çaldı.

"O iyi bir adam değil," dedi Brennon. "Onun Canlılık Şeytanı olmasının bir sebebi var."

"Öfke sorunları var. Bunu zaten biliyordum." Hâlâ morlukları bunu gösteriyordu. Gerçi yüzündeki hasar tamamen kendisine aitti. Rin hem Kelevra'nın hem de Baykal'ın tüm ilgisine rağmen kendini ele vermemeye çalışıyordu ama sonra ağabeyinin gidip büyük tuzağını açması gerekti.

Kırılmış bir dudağın ya da kesilmiş bir kaşın pek de önemi yoktu. Şu anda ikisi de oldukça hazırды. Kardeşi olmasaydı, büyük olasılıkla Flix'in onu biraz daha dövmesine izin verecek ve sonra da pes edecekti. Gülüp ikinci sınıf öğrencisi olarak yapması gereken daha çok antrenman olduğunu söyleyerek şaka yapar ve sonra da oradan defolup gitmek için bir bahane uydururdu.

Bunun yerine, hata yapmış ve beceri seviyesini ortaya çıkarmış, sonra da Kel'le takılmıştı.

Her seks yaptıklarında işler garipleşiyordu. Kafa karıştırıcı. Bir yanı bunun saf bir his olduğunu, beyinde endorfin salgılanmasının onu yapmaması gereken bir şeyden zevk almaya ittiğini anlıyordu. Ama diğer yanı, bu yüksekliğe bağımlı olmaya başlayan yanı, Kelevra ne zaman bir şeyler başlatsa heyecanlanıyordu.

Gerçekten de minnettar olmalıydı. Eğer bundan kurtulmanın bir yolunu bulamazsa -ve Kelevra ondan hiç bıkmazsa, ki Rin hâlâ bunun güçlü bir olasılık olduğunu düşünüyordu- en azından seks hayatları buna değecekti.

Bu onu ne kadar berbat yapıyordu? Rin'in şantajı maruz kalmadığı ya da uyuşturulmadığı tek bir karşılaşmaları bile olmamıştı ama o burada orgazmın ne kadar harika olduğunu düşünüyordu, sanki bu her şeyi bir şekilde yoluna koyacakmış gibi. Kendini toparlaması gerekiyordu. Bektan bir durumun olumlu yanlarını bulmaya çalışmak bir şeydi ama burada oturup hayatında duyduğu en zehirli ilişki hakkında şiirsel sözler söylemek başka bir şeydi.

Harika. Ve şimdi onları bir *ilişki* olarak düşünüyordu.

Kelevra'yı sikeyim.

Aptal gösterişli kıyafetlerini de sikeyim. Bu onun üzerinde çok seksi duruyordu. Lanet olsun.

Kardeşi, Rin'in zamanını bunları düşünerek harcadığını bilseydi çok eğlenirdi. Başka bir sürpriz daha, gerçekten. Kardeşinin nişanı öğrenir öğrenmez küplere binmesini ve İmparatorluk Prensi'ni öldürmekle tehdit etmesini bekliyordu. Bunun yerine, Rin'e bu işten sonuna kadar faydalanmasını söylemekle kalmamış, Kelevra'nın ne yapmaya niyetli olduğunu çok iyi bildiği için onu Friction'da terk etmişti.

"En azından yeni bir akıl hocası isteyecek misin?" Brennon sordu. "Nişanlınla eşleştirilmek tuhaf olmalı. Güç dengesizliği zaten tavan yapmışken bir de seni geçirip geçirmeyeceğine mi karar verecek? Pek doğru görünmüyor. Ayrıca, o da bu durumdan memnun olamaz."

Rin kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Kelevra daha önce hiç uzun süreli biriyle birlikte olmadı. Hiç ilgi bile göstermedi. Eğer bu aileleriniz tarafından ayarlandıysa, memnun olacağından şüpheliyim." Brennon masanın öbür ucuna uzandı ve elini Rin'inin üzerine koydu.

"Senin için endişeleniyorum. O, kızdırmayı göze alabileceğin türden biri değil. Tehlikeli biri. Gerçekten tehlikeli. Daha önce de cinayet işlediği bilinen bir gerçek, her ne kadar geride bunu kanıtlayacak bir delil kalmamış olsa da. Onu bağlamaya çalışan son kızın sonu ölüm oldu."

"Sence Kel mi sorumlu?" Rin yaz tatilinde bir kızın öldüğüne dair söylentiler duymuştu. O ve kardeşi galaksilerine gitmek pahalı ve uzak olduğu için orada kalmışlardı ve zaten gitmek de istememişlerdi. Sözde Kraliyet partilerinden birinde olmuş, ikisi için de fazla üst sınıf, bu yüzden davet edilmemişler ve ikisi de söz konusu kızı tanımıyormuş. "Düşmedi mi?"

"Evet," dedi Brennon, "Kelevra'nın çatı ."

Bu onu dehşete düşürmeliydi - normal bir insan korkardı ama... "Bu talihsiz bir durum."

Brennon ona inanmaz bir bakış attı.

"Dediğin gibi, bir şey yaptığına dair kanıt yok. Ne? Onu ittiğini mi düşünüyorsun?"

"Nasıl yapamazsın?"

Kardeşi gibi değildi. Duygu yelpazesi çok daha genişti ve suçluluk ve empati gibi şeyleri deneyimleyebiliyordu. Bir kızın ölmesi üzücüydü ve bunu Kel yaptıysa, bu korkunçtu.

Rin bu yüzden ondan nefret
muydu? Hayır, pek sayılmaz.

Kardeşi de pek temiz sayılmazdı, bu da Tibera'dan ayrılmaları için bir başka nedendi. O gezegende kuma gömülü ikisine ait, deniz kabuklarından daha fazla sır vardı.

Brennon, "O bir katil, Rin," diye ısrar etti. "Ya-"

"Beni öldürecek değil ya," diye homurdandı Rin. Garip bir şekilde buna tüm kalbiyle inanıyordu. Kel muhtemelen gelecekte ona daha fazla zarar verecekti, buna hiç şüphe yoktu ama canını almayacaktı. Zaten İmparatorluk'u birçok kez zorlamıştı ve her seferinde öfkesini bir şekilde kontrol altında tutmayı başarmıştı. Ayrıca. "Kendimi koruyabilirim. Bana güvenin. İyi olacağım."

"O normal bir insan değil."

"Sana bir sır vereceğim," dedi Rin. "Normal insan diye bir şey yoktur, Brenn. Sadece maske ve onun ardında saklı gerçek yüz vardır. Herkesin iblisleri vardır, peki ya Şeytanlar? Bu açıdan bizden farklı değiller."

"Tabii, zengin, güçlü ve yasaların üstünde olmaları dışında. Son baktığımda ben bu kategorilerden sadece birine giriyordum ve sen..."

Rin mizahsızca gülümsedi. Babası kendi gezegenlerinde varlıklı olabilirdi ama bunların hiçbirisi oğullarına geçmemişti. Onlara para vermek, avucunun içinden kayıp gitmelerine fırsat vermek anlamına gelirdi ve o bunu asla yapmazdı.

Ama bir şekilde bunu yapmayı başarmışlardı, değil mi? Hem de planladıklarından tam üç yıl önce.

Rin ilk kez olayları kardeşinin bakış açısından değerlendirdi. Dışarıdan bakıldığında o kadar da kötü görünmüyordu. Kelevra muhteşemdi, çok zengindi ve yeterince güçlüydü, tek yapması gereken kız kardeşine mızımızlanmaktı ve o da ona tam bir insan vermişti, hem de doğum günü hediyesi olarak. Kendini ona bağlaması, Rin'in hayatının geri kalanına hazır olacağı anlamına geliyordu. Akademiyi bile bırakabilir ve-

Hayır. Bunlar tehlikeli düşüncelerdi. Odaklanmak zorundaydı. Kel'in şu anda yoğun bir ilgi gösteriyor olması bunun süreceği anlamına gelmiyordu. Rin gardını düşürüp şatafat ve cazibe tuzağına düşme riskini göze alamazdı. Kendisi ve kardeşi için en iyisinin ne olduğunu düşünmesi gerekiyordu.

O sırada amblem-slate'i çaldı ve kontrol etti, kimden geldiğini görünce gözlerini devirmek için duyduğu dürtüyü zar zor etti, Rin'in o sabah değiştirdiği iletişim bilgileri onu tutan tek şeydi.

İmparatorluk Hıyarı: Ait olduğun yerde değilsin, Çiçek.

"Kim o?" Brennon kahvesini bitirirken sordu. Küçük dükkândaki diğer masalar boştu ve dışarıda gökyüzü geldikleri günden beri dramatik bir şekilde kararmıştı. "Her kimse, bizimle bir yerlerde bir şeyler içmek isteyip istemediğini sor. Bugünkü sonuçları unutalım. Bütün günü bu aptal dava için koşturarak geçirdik."

"Yapamam," dedi Rin dalgınca, Kelevra'ya bir yanıt gönderirken dikkati dağılmıştı.

Rin: Kampüsteyim. Bilirsin, okula gittiğim yer? Yanıt neredeyse anında geldi.

Akşam yemeği vakti. Okul bitti.

Rin: İlkokulda değiliz. Geç ders diye bir şey var.

İmparatorluk Hıyarı: Geç kaldığın tek ders Cuma günü. Bugün cuma değil, Flower.

Bu...

"Ne?" Brennon başını eğdi. "Ne ?"

"Hiçbir şey." Programını ezberlemiş miydi? Neden? Cildi gerginleşmeye başladı ve yakasını düzeltti. Kardeşinden başka birinin onu izlediğini hissetmekten nefret ediyordu. Boğucu hissettiriyordu. Bunu babaları da yapmıştı ve bu ikisini de çıldırtmıştı.

Rin: Beni takip mi ediyorsun?

İmparatorluk Hıyarı: Öyle olsaydım, burada olmadığından şikayet etmek için mesaj atmazdım. Eve gel.

Bu onu pek iyi hissettirmede. Hissettirdi mi? Belki de sınırlar hakkında konuşmaları gerekiyordu-Rin güldü, bu kez tepkisini tutamadı. İlk etkileşimlerinde rastgele bir ilaç almaya zorlanmıştı ama *şimdi* sınırlar konusunda mı endişeleniyordu?

İmparatorluk Hıyarı: Eve gel, Konsolos.

Rin: Yapamam. Dava üzerinde çalışıyorum. Muhtemelen gece geç saatlere kadar çalışacağım. Yataktan uyumak benim için daha mantıklı.

Bütün eşyalarının olduğu yerde. Cidden. Adamın yirmi dört saatten kısa bir süre içinde onun yanına taşınacağını düşündüğüne inanamıyordu. Daha nişan olayını yeni yeni kafasına sokmuştu, şimdi de yurttan ayrılmasını mı istiyordu?

Rin: Rahatsızım.

Bunu itiraf etmek berbattı ve riskliydi ama... Bu iletişim biçimiyle savunmasız olmak biraz daha kolaydı. Başka hiçbir şey de işe yaramıyor gibiydi. Görünüşe göre Kel, Rin'in sinirlenmesinden hoşlanıyordu ve başka bir şey olduğunda Rin'i başka şekillerde alt ediyordu. Lanet olası duyuları bile İmparatorluk Prensi'ne karşı bağışık değildi.

Dürüstlük geriye kalan tek yol olabilirdi, o halde neden denemeyelim? En kötü ihtimalle başarısız olur ve kendini olduğundan daha büyük bir aptal gibi hissedirdi ama ne fark ederdi ki? Gurur hiçbir zaman onun için bir yük olmamıştı. Önce insanların sizin hakkınızda ne düşündüğünü önemsemeliydiniz ve Rin sadece kendisini ve kardeşini korumak için kullanması gerektiğinde görünüşe önem verirdi.

Rin: Bu boğucu. Sadece... Biraz zamana ihtiyacım var.

"Her şey mi?" Brennon sordu, Rin'e kendisinin bile Orada.

"Evet, sadece şu nişanlılık olayını çözmeye çalışıyorum." Güldü, ama ses kendi kulaklarına bile boş geliyordu. "Ben bununla uğraşırken bana bir iyilik yapıp bir kahve daha getirir misin?"

"Elbette." Brennon boş fincanını aldı ve yeniden doldurulmasını istemek için tezgâha yöneldi.

sırada Rin'in çoklu ekranı çaldı, bir mesaj değil bir iletişim sinyali veriyordu. Sinirlerini yatıştırmak için bir nefes aldı ve ardından küçük kulaklık eklentisini takıp yeşil düğmeye basarak cevap verdi. "Hey." "musunuz?"

Hattan Kelevra'nın sesi geldi
istikrarlı ve güçlü.

"Ben... Ne?"

"Duşta yaptığın gibi," diye detaylandırdı. "Bu bir düzenleme sorunu, değil mi? Duygularınız üzerinde kontrol sağlamakta zorlanıyorsunuz ve bazen duygularınız sisteminize aşırı yüklenerek kendinizi kapatmanıza neden olabiliyor."

Gözleri kısıldı. "Ben lanet bir bilgisayar değilim."

"Şimdi de yakınlaştığım için kızılıyorsun. Duygudurum bozukluğunun bir başka etkisi. Hatırlarsanız bende de bir tane var."

"Ben senin gibi değilim," dedi Rin.

"Tabii ki hayır. Ama kardeşin... O ve ben birbirimize benziyoruz, değil mi Çiçek? Asıl bahsettiğin şeytan bu. O seninle aynı sorunları paylaşmıyor ama ikiniz de sorunlarınızı paylaşıyorsunuz, öyle mi?"

"Her şeyi paylaşıyoruz." Bu onu rahatsız ediyordu. Bu görüşmeyi sonlandırması gerekiyordu ve-

"Her şey değil," dedi Kelevra. "Ben değilim. Sana yapabileceğim şeyler değil. Senin için."

"Kel. Dur."

"Zihinsel ve duygusal olarak aşırı uyarılmışsın," diyerek onu görmezden geldi. "Fiziksel uyarım, vücudunu yormak yardımcı olur. Ama sen bunu zaten biliyordun, değil mi?"

"Bu benim lanet vücudum." Duh, biliyordu.

"Her şeyi fazla düşünen o parçanızı kapatmayı seviyorsunuz. Her zaman kontrolün sende olması konusunda endişelenmemeyi seviyorsun. Benimleyken kendini bırakabilirsin. Korkmana gerek yok. Bu bilgiyi sana karşı kullansam bile, bu süreçte kendini iyi hissetmeni sağlayacağımı biliyorsun."

Sorun da buydu.

"Her neyse," Kel bazen yaptığı o sinir bozucu şekilde konuyu değiştirdi, hiçbir boşluk bırakmadan ya da uyarmadan, "Seni buna ikna etmek için aramadım."

"mı?" Çünkü hissettiriyordu. Sırlarından birini ortaya çıkardığı gerçeğini yüzüne vurmak için Rin'i aramak da Kelevra'ya yakışmazdı.

Yine de en başından beri bunu kısmen anlamıştı. Rin'in hemen her konuda kendini tuttuğunu en başından beri anlayabiliyordu. Durup düşündüğünde, Kelevra'nın bunun bir duygu durum bozukluğu olduğunu anlaması onu gerçekten rahatsız etmemişti.

Rin de bundan utanmıyordu. O neyse oydu, sade ve basit.

"Hayır. İyi olduğundan emin olmak istedim. Duştaki halin mi? Başka kimsenin seni öyle görmesini istemiyorum, asla."

"Dikkatliyimdir." Rin uzun zamandır bu kadar kötü bir hata yapmamıştı. "Bunun tek nedeni pusuya düşürülmüş olmam. Bu senin hatan."

"Sorumluluk , değil mi?"

miydi? Rin elini saçlarında gezdirdi ve Brennon geri döndüğünde ona başıyla selam verdi.

"Bu sefer sana tarçınlı bir şey aldım," dedi Brennon, bardağı önüne koyarken. "Strese iyi geliyor ve sen de bunu kullanabilirsin gibi görünüyor."

"Bu da kim?" Kelevra'nın ses tonu düştü.

"Bir arkadaş," dedi Rin kahvesini yudumlarken. Kahve sıcaktı ve dilini yakıyordu ama şu anda bunu umursayacak durumda değildi. "Sana söyledim, kampüsteyim ve dava üzerinde çalışıyorum."

Kelevra, "Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmeyi reddediyorsun," dedi.

"Sadece acele etmemeni istiyorum, asla gelmeyeceğimi söylemiyorum." Brennon buradayken öfkesini serbest bırakamayacağını ve İmparatorluk'a istediği gibi küfredemeyeceğini hatırlamaya çalışarak göğsünün ortasını ovuşturdu. "Bana zaman vermeyi teklif ettin. Şu anda tek istediğim bu."

"Zaman mı? Böylece tarçınlı bir şeyi başka bir adam?"

"İyi Işık." Bu nafileydi. "Sadece Brennon!"

"Ah," diye mırıldandı Brennon, ama sesi Rin'in anlayabileceği kadar yüksekti.

Kelevra, hattın diğer ucu sessizliğe gömüldüğünde bunu fark etti. "Kelevra..."

Brennon'ın cihazı bip sesi çıkardı. "Oh, kan örneklerinin sonuçları içeri."

"Bunu duydun mu?" Rin inatla sordu. "Sana söyledim. Görev üzerinde çalışıyoruz. Hepsi bu kadar."

"Onun olayı ne?" Brennon akıllıca bir hareketle sesini fısıltıya indirdi.

Rin cevap verip düşündü ve sonra ne olacaksa olsun dedi.

"Buraya gelmemi istiyor."

"Yapma!" Brennon'ın eli tekrar dışarı fırladı ve Rin'in bileğini sıkıca kavradı. "Ya buysa? Ya nişanla uğraşmak zorunda kalmamak için senden kurtulmaya çalışıyorsa?!"

"Neden sızlanıp duruyor?" Kelevra telsizden seslendi.

"Beni çatıdan atacağını sanıyor," dedi Rin hafifçe, Brennon'ın nefesi kesilince kıkırdarak.

"Peki neden böyle düşünsün ki?"

"Çünkü ona ailelerimizin bize tuzak kurduğunu söyledim." Uzun bir duraklama oldu ve Rin kaşlarını çatı. "Kelevra mı?"

Kelevra, "Arkadaşına söyle, Imagine'ı kontrol etsin," dedi ve sonra kısık bir sesle ekledi, "Sana istediğin zamanı vereceğim, Çiçek. Ama bunun bir bedeli olacak ve çok yakında bunu tamamen ödeyeceksin."

"I-" Arama sona erdi ve o da çoklu tabletine dokundu. Telefon düşmemişti. "Yüzüme kapattı." Pislik herif! En azından bu gece Rin'i çatı katına dönmeye zorlamayacakmış gibi görünüyordu. Bu da bir şeydi. "Hey, Kelevra'yı Imagine'da takip ediyor musun?"

Imagine, galaksideki hemen hemen herkesin kullandığı bir sosyal medya uygulamasıydı. Fotoğraf, video ve altyazı paylaşabiliyorlardı ve takip etme özelliği de vardı. Rin'in hesabı çoğunlukla erkeklerle takıldığı fotoğraflardan oluşuyordu; yanlış yapmayan sosyal bir kelebek görüntüsünü korumak için özenle oluşturulmuş bir paravan. Hiçbir zaman önemli bir şey paylaşmadı ve bunun için çok fazla zaman harcamadı.

Brennon nefesini içine çekip dikkatini çektiğinde hâlâ çoklu tabletinde uygulamayı bulmak için kaydırma işleminin ortasındaydı.

"Vay canına, dostum." Brennon başını sallıyordu, gözleri ekrandan ayrılmıştı ve Rin'e geniş gözlerle bakıyordu. "Boku yemişsin sen."

"Ne?" Kaşlarını çatı ve kendi kendine pes ederek Brennon'ın bileğini çevirip ona göstermesi için parmaklarını salladı. Kelevra'nın hesabı açıldı. İki dakika önce bir gönderi yapmıştı.

Rin'in.

Uyuyoru

m.

Onun lanet yatağında.

İpek çarşaflar ve üstsüz olduğu gerçeği, fotoğraf çekilmeden önce neler yaşandığını herkes için özetliyordu, ancak bu Kelevra'nın çarpık sahiplenme duygusunu yatıştırmak için yeterli değilmiş gibi, birilerinin çok yavaş anlaması ihtimaline karşı gidip bir başlık eklemişti.

Eşimin ait olduğu yere.

"Onu öldüreceğim," dedi Rin karanlık bir sesle ve bir an için kendini tamamen kaybetti. "O öldü. O çok ölü."

"Brennon onun kolunu geri çekti. "Sakin ol. Vay canına, Rin. Sadece şaka yapıyordum. O kadar da önemli bir şey değil. Sadece bir kez görüldü-" yere baktı ve soldu.

"Kaç kişi?" Brennon söylemeyi reddedince Rin yumruğunu masaya vurarak sordu.

"Beş yüz," diye ağzından kaçırdı.

"Daha beş dakika bile olmadı ve şimdiden bu kadar çok görüntülenme mi var?" İnledi ve başını ellerinin arasına aldı.

"Daha önce hiç hesabını kontrol etmediniz mi?" Brennon sordu. "Neredeyse tüm gezegen onu takip ediyor. Siz etmiyor musunuz?"

"Hayır."

"...Yapmamalı ? Seni ve her şeyi etiketledi." "Siktir."

"Tamam, cidden, beni korkutmaya başlıyorsun. Hani her şeyi sineye çekiyordun ve bu bir şey değildi? Daha önce iyi görünüyordun."

Evet. Çünkü *numara yapıyordu*. Ama Rin bunu söyleyemedi. Sadece tırnaklarını masanın altındaki avuç içlerine batırıp kan çekebilir, acının onu dengelemesini ve uçurumun kenarından çekip çıkarmasını bekleyebilirdi. Savaş ya da kaç durumu başlıyordu ve bu duruma girerse kesinlikle savaşımaya meyledecek ve arabasına atlayıp doğruca Kelevra'ya gidecekti.

Bu da hiç şüphesiz tam olarak o aletin şeydi. Nefes aldı, tuttu ve yavaşça dışarı bıraktı.

"PDA yüzünden, değil mi?" Brennon tahmin etti, neyse ki Rin'e inandırıcı bir mazeret sunmuştu.

Bir can simidi gibi tutundu. "Evet! Geldiğim yerde aleni sevgi gösterileri pek yaygın değildir ve bu... Çıplak kıkımın fotoğrafını da paylaşmış olabilir!"

Brennon güldü. "O kadar da aşırı değil. Hatta tatlı bile sayılır. İlk sana sormamış olması gibi çarpık, boktan bir şekilde mi? Yani, daha önce kimseye böyle bir ilgi gösterdiğini görmemiştim. En azından bu var, değil mi?"

"Yani belki de beni terk etmeyecek ya da nişanı bozmak için kız kardeşlerine yalvarmayacak mı?" Rin dudak büktü.

"Evet." Brennon sanki bu Rin'in o güne kadar duyduğu en rahatlatıcı şeymiş gibi gülümsedi.

Küçük bir parçasının bunu gerçekten bu şekilde algılamasından nefret ediyordu.

Bölüm 20:

Club Vigor ülkedeki en büyük şehir kulübüydü ve sadece zenginlerin en zenginlerinin girmesine izin verilen bir yerdi. Bu da çoğunlukla buradaki herkesin ya sıkıcı ya da yalaka olduğu anlamına geliyordu. Yine de sessiz bir yerdi ve Kelevra ne zaman ilgi odağı olmaktan uzaklaşmak istese -sık sık olmasa da oluyordu- paparazzilerin yanıp sönen ışıklarından uzakta soluklanmak için gittiği yerdi.

Şeytanlar üst kattaki özel bir odanın parasını ödediler. Bazen Kelevra ve Maiyeti'nin Baykal ve Uydusu'yla bir araya geldiği, tartışılan konunun önem derecesine göre değiştiği resmi toplantılar düzenliyorlardı.

Örneğin en son Kel'in yirmi birinci yaş günü partisi planlarını gözden geçirmişlerdi.

Neyse ki şu anda sadece o ve Madden vardı, ikisi karşılıklı deri koltuklara yayılmıştı, Kelevra aralarında alçakta duran dikdörtgen sehpanın çoğunu kaplıyordu. Sanal ekran özelliğini kullanıyordu, ikinci sınıf dersiyle ilgili notlar en önemliden en önemsizye doğru ayrı ayrı yığınlar halinde dikkatlice düzenlenmişti.

Madden diğer kanepeye boylu boyunca uzanmış, kırmızı beyaz deri yarış ceketinin önü açık, çıplak göğsünü ortaya çıkarmış, bir yandan da elindeki süpürge topunu boş boş havaya fırlatıyordu.

"Son zamanlarda işlenen cinayetler hakkında bir şey yapacak mısınız?" Madden dalgın dalgın sordu.

Kelevra homurdandı. "İki cinayet pek de 'dizi' sayılmaz."

"Şimdi üç oldu."

Durakladı. "Sonuncusunu nerede buldular?"

"Dün," dedi Madden. "Grand'daki parkta. Rıhtımdaki yarışı neredeyse iptal zorunda kalıyorduk. Cehennem azabı çekecektik."

Grand Caddesi yarışların yapıldığı yere yakındı.

"Davayla kim ilgileniyor?" Kel onun kişisel planlarıyla meşgul olduğu için mi fark edemediğini, yoksa haberlerin birileri tarafından mı saklandığını merak etti.

"Memur Adair. Seri cinayet olarak listelenmiş ama aramızda kalsın, soruşturmayı o kadar da ciddiye almıyorlar."

"Neden olmasın?" Kelevra yeni bir bilgi dosyasına geçti.

"Hepsi o çetenin üyesiydi, mesela Shepherdlar? Ve çok karanlık işlere bulaşmış olabilecekleri söyleniyordu."

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Gerçi Kel'e mantıklı gelmişti. Adair Void'in cebindeydi ve Brumal, tüm ayrıntıları bilmesede de Çobanlarla bazı sorunlar yaşıyordu. Baykal mafya işlerinin sokaklara dökülmesini engellediği sürece umurunda değildi.

Madden omuz silkti. "Sadece duyduklarım. Senin bununla bir ilgin yok mu?"

"Ölümleriyle mi? Öyle olsaydı, ortalığı temizlemesi için çağırdığım ilk kişi sen olurdun."

"Bunu yapmayı bırakmanı gerçekten çok isterdim," diye kaşlarını çattı, "temizlikçilerimizin olmasının bir nedeni var."

İmparatorluk ailesi hiçbir zaman ellerini kirletmekten çekinmemişti. Ancak Kelevra daha önce sadece bir ya da iki kez soğukkanlılığını kaybetmiş ve bu büyüklükte bir kazaya neden olmuştu. Etrafta dolaşıp zevk için insan öldürmeyi kendine görev edinmemişti. Kanı severdi elbette ama dikkatle kontrol altında tutulduğunda ve giysilerinden birinin üzerine sıçrama riski olmadığına.

"Neden vaktini bununla harcıyorsun?" Madden, Kel'in bu işle ilgisi olmadığını anladıktan sonra konuyu değiştirdi ve bilgiye bakıp homurdandı. "Bu aptal ödev kimin umurunda?"

"Neden gömlek giymiyorsun?" Kelevra karşı çıktı.

"Dışarı çok sıcaktı."

"Dışarı akıyor."

Madden omuz silkti. "Islandım."

"Hangisi?"

İç çekti. "Ne fark eder ki? Yalan söylediğimi anlamayacak değilsin ya. Neden dürüst olmaya zahmet edesin ki?"

"Çünkü Yalan için senin İmparatorluk Prens o Tehlikeli mi?" Kel kuru bir sesle önerdi.

"Tamam." Madden hızlı bir hareketle ayağa kalktı. "Ama dürüst olmak gerekirse. Seni daha önce hiçbir şeye bu kadar adanmış görmemiştim."

"Çünkü okul çok kolay." Kelevra yüksek bir IQ'ya sahipti ve öğrenmeyi sadece biraz eğlenceli buluyordu. Not ortalamasını korumayı başardı

sadece işi yarım yamalak yapıyordu. Eğer gerçekten kafasını bir şeye verirse, zekâsıyla profesörlerini şaşkına çevireceğine şüphe yoktu. Çocukken bu bir süre için eğlenceli olmuştu. Ta ki ona ders vermeyi reddetmeye başlayana ve kız kardeşi de ders verecek nitelikli birini bulma yükü altında ezilene kadar.

Kelevra şımarık, kendini beğenmiş ve kibirliydi. Ama kız kardeşleri ona değer veriyordu ve karşılığında yapabileceği en az şey, onları sevmek zorunda olmasa bile, kendisini daha az kabus haline getirmektir.

Daha az.

Yine de melek gibi bir hayal saçmalığına dönüşebilirdi. Onlar için bile.

Madden dava dosyalarını göstererek, "Evet ama bundan bir şey elde edemeyeceğiz bile," dedi.

"Rin yapacak." Kelevra'nın ruh hali bozuldu. Çiçeğinin geçen gün davada onsuz çalışmayı tercih etmesine çok kızmıştı. Rin'in Brennon'la vakit geçirdiğini düşündükçe daha da öfkeleniyordu.

"Yani..." Madden gözlerini yavaşça kırıştırdı, "Bunu onun için mi yapıyorsun? Onu mutlu etmek için mi?"

Kel yüzünü buruşturdu. "Saçmalama. Bunu onu kendime borçlandırmak için yapıyorum." Besbelli.

Madden rahatlamış bir nefes verdi ve kolunu kanepenin arkasına atarak arkasına yaslandı. "Bir an için endişelendim. Ama aynı zamanda hâlâ bu konuya yatırım yapmana da şaşırdım. Son bir haftadır onu görmezden gelmiyor muydun?"

Evet, ama bunun nedeni Kelevra'nın ilgisini kaybetmesi değildi. Tam tersine.

"Oyunumu hızlandırıyorum," dedi. "Görünüşe göre benim bile uğruna çalışmam gereken bazı şeyler var."

"Olmadığına eminim," diye cevap verdi Madden. "Onu kilit altına falan alamaz mıydınız? Elbette, görünüş açısından pek iyi olmazdı ama kimse de seni bu konuda aramazdı."

"Kız kardeşlerim olabilir," diye söylendi. Özellikle de Lyra. Kel isteğini iletmek için onlara gittiğinde garip bir şekilde heyecanlanmıştı. Rin'le görüşmek için henüz ısrar etmemesinin tek nedeni dünyanın öbür ucunda bir işle ilgileniyor olmasıydı. "Ayrıca onu hapsetmek çok kolay. Sıkıcı. Benim yaptığım çok daha eğlenceli."

"Ondan kaçmak mı?" Madden'in sesi pek ikna olmuşa benzemiyordu. "Hadi ama. Akademi'deki herkes şu anda bunu konuşuyor. Yokluğun fark edilmemiş değil. Yatağındaki adamın fotoğrafını paylaşıyorsun ve sonra hiçbir şey yok. İnsanlar onun için üzülmeye başladı. Söylentilere göre ondan sıkılmışsın bile."

Kelevra kalçasına dayadığı holo-pad'e bir not daha düşerken sırtıttı. "Eminim bu onu çıldırtıyordur."

Madden soru soran bir kaş kaldırdı.

"İlgiden hoşlanmıyor," diye onu bilgilendirdi Kel. "İster onunla dalga geçsinler ister ona acısinlar, herkes ona bakıyor. Neden Eşim olarak seçildiğini ve bu durumdan memnun olup olmadığını merak ediyorlar."

"Yani bazı insanların onun hakkında boktan şeyler söylediğini biliyorsun, değil mi?" Madden dedi ki. "Mesela seksi olduğunu ama senin için yeterince seksi olmadığını. Ya da o fotoğrafı çektiirdiğin gece onu nasıl döndürdüğün ama yatakta berbat olduğunu öğrendiğin gibi. Bunların çoğunu duymuş olmalı. Bu onu üzmez mi?"

Rin bundan daha sert bir maddeden yapılmıştı.

"Hayır," diye yanıtladı Kel. "Bu sadece öfkesini daha da artırır. Tüm bu bastırılmış saldırganlık ve onu yönlendirecek hiçbir yer yok mu? Kısa sürede pes edecektir." Rin'in bu kadar uzun süre dayanmış olmasından bile etkilenmişti. Rin onu aramadan önce en fazla üç gün uzak kalacağından emindi. Şimdiye kadar böyle bir şey olmamıştı. "İnatçı biri ama ne kadar açığa çıkarsa o kadar sinirlenecek ve hiç de kolay lokma değil."

"Gerçekten de tüm bunları Eşini kızdırmak için yaptığını mı söylüyorsun?" Madden gözlerini devirdi.

"Onu kızdırmak bunun sadece bir parçası," dedi. Ortalık yatıştığında Rin, Kelevra etraftayken her şeyin daha iyi olduğunu kabul etmek zorunda kalacaktı. Onu tüm dedikodulardan ve saçmalıklardan koruyabilecek tek kişi Kel'di. Ona ihtiyacı vardı.

Ve şansımız varsa, o da onu istiyordu.

Sert bir sikişten sonra Rin'in altında nasıl pelteye döndüğünü görmüştü. Girdiği mutluluk halini görmüştü. Bu, her gün maruz kaldığı sürekli aşırı düşünme bombardımanından bir kurtuluştı. Kelevra, Rin'in bunu sadece kendisi için yapmadığını da fark etmişti. Kardeşi için de ileriye düşünüyordu. İkisi için de endişeleniyordu. İkisi için de hazırlanıyordu. Sanki hayatının destansı bir satranç maçı olduğunu ve yanlış bir hamle yaparsa tüm tahtayı kaybedeceğini düşünüyordu.

Eğer Kel doğru tahmin ettiyse, bu noktaya kadar Rin kendini seksin beraberinde getirdiği tüm yüklere değmeyeceğine ikna etmişti. Nişana itiraz etmemeyi ve eve taşınmayı kabul etmişti ama Kel'in nerede olduğunu sormak için aramasının üzerinden koca bir hafta geçmişti ve Rin hâlâ gecelerini yurttan geçiriyordu.

Kelevra'nın amacının ne olduğunu anlamaya çalışırken beynini mi zorluyordu? Umutsuzca arzuladığı o boşluğa kavuştuğu için rahatlamaktan endişelenmeye mi başlamıştı? Kel'in ondan sıkıldığına dair söylentiler onu rahatsız mı ediyordu?

Rin çok düşünen biriydi.

Sadece uzak durarak bile Kelevra ona düşünecek çok şey vermişti.

Eminim Rin de Kel'in ona dokunup tüm o sinir bozucu düşünceleri zihninden silebilmesini özlüyordur. Kendini derinlere nasıl zorlayabildiğini ve o aşırı analiz saçmalığını nasıl dışarı itebildiğini.

"Rastgele bir öneri," Madden elini havada döndürdü, "ama bunun yerine onunla romantik bir ilişki kurmayı denediniz mi? Eğer ondan gerçekten hoşlanıyorsan ve sadece onu tuzağa düşürmek istemiyorsan-"

"Yapmadığımı kim söyledi?" Kel araya girdi. "Onu hapse atmak istemiyorum. Arada bir fark var. Herkesin iki yönü vardır, fiziksel ve zihinsel. Ben sadece birini fethetmek istemiyorum. İkisini de istiyorum. Onun hepsini istiyorum. Ve hepsine sahip olacağım. İnsanlara duymak istediklerini söylemekte iyidir, ama bunu yapıp yapmayacağını bilmenin bir yolu yok. Onu kilitli bir kapının arkasına itip anahtarı atamam. Hayatımızın geri kalanı sürekli bir mücadele içinde geçecek ve sonunda ikimizden biri ya da her ikimiz de bu tür dramalardan bıkacağız.

"Eğer onun tamamını elimde tutmak istiyorsam, onu yakalamaktan daha fazlasını yapmam gerekiyor. Onu evcilleştirmem gerekiyor ve bunun başlangıcı da tam burada," şakağına vurdu. Çiçeğimin ana sorunu çok fazla şey hissetmesi. Duyguları tarafından yönetiliyor. Kızgın hissetmesi için fazla bir şey gerekmiyor."

Madden kaşlarını çatı. "Akademi'nin asistanı olduğuna eminim. adam."

"Bu bir dış görünüş." Kelevra Rin'i açığa çıkarmaktan hoşlanmıyordu, özellikle de

Gizli kalmanın onun için neden bu kadar önemli olduğunu hâlâ anlamamıştı. Eninde sonunda anlayacaktı ama bu onun öncelikler listesinde en üst sırada değildi.

Hakkında yeni şeyler öğrendiği tek kişi Rin değildi.

Bu.

"Görünüşe göre," diye devam etti, "istediğim zaman sabırlı olabiliyorum. Bedenini almak için kolay kısmıydı, zihnini bulaştırmak ise daha zor. Bu bir süreç. Bir anda zorla giremem."

Madden uzun bir süre ona baktıktan sonra, "Son zamanlarda senin korkunç olduğundan bahsetmiş miydim?" diye sordu.

"Son zamanlarda değil, hayır."

"Gömleğime kahve döktüm, o yüzden çıkardım."

Kelevra ona alaycı bir bakış attı. "Aslında umurumda bile değil."

"Yani onun seni düşünmesini mi istiyorsun?" Madden onları konuya geri getirdi.

"Onun sorunlarını ona karşı kullanacağım. O duygusal ve kontrol manyağı. Ne planladığımı bilmemek, halkın sürekli yayılım ateşiyle uğraşmak zorunda kalmak... Sonunda kendine yeterince işkence edecek ve beni kendi başına bırakacak."

"Bu yüzden ona kendi tarafınıza dönmesini emretmediniz."

"Gerek yok." Rin'in canına tak ettiğinde, büyük olasılıkla öfkeden kudurmuş bir halde geri dönmenin yolunu bulacaktı. Hatta fiziksel bir münakaşaya bile girebilirler ve Kelevra'nın onu zapt etmek için bir bahanesi olurdu. Bundan hoşlanıyordu. Özellikle kötü bir ruh halindeyken çiçeğine boyun eğdirmekten büyük keyif alırdı. Bu bir şekilde fethi daha da tatlı kılıyordu.

"Peki ya kardeşi?" Madden topu bir kez daha fırlatmaya başladı. "Sana hiç sıkıntı vermiyor mu?"

", neden?"

"Onu bazen rıhtımda görüyorum." Madden omuz silkti. "Adam geceleri farklı görünüyor, hepsi bu."

"Şeytanlar karanlıkta gelişmeye meyillidir," diye mırıldandı Kel ve arkadaşının şaşkın bakışları karşısında ekledi, "Bu kadar kalın kafalıysan benim için iyi bir muhafız başı olmayı nasıl bekliyorsun? İkizler normal değil. Ama normal zaten abartılıyor. Ben normal için fazla iyiyim."

Madden gülerek, "Evet, çünkü sen değilsin," diye cevap verdi. "Ve hala bunun çok hızlı tırmandığını düşünmüyor musun? Adamı birkaç kez becerdin. Bu genellikle bir insanın aceleyle evlenmek istemesine neden olmaz. Bunun sonsuza dek süreceğini biliyorsun, değil mi? Bir kraliyet eşine isim vermek için sadece bir şansın var. Bu, kız kardeşlerinin bile senin için değiştiremeyeceği bir gelenek. Dürtüselliğin göbek adın olduğunu anlıyorum ama...?"

Kelevra, "İmparatorluk kararı çoktan verildi," diye hatırlattı.

"Elbette, ama düğüne kadar, üzerinizi değiştirmek için hala vaktiniz var. zihin."

"Bunu değiştirmeyeceğim," dedi, keskin yüzünde kızgınlık okunuyordu.

bakışlarını arkadaşına diktiğinde. Kız kardeşleri onun biriyle yuva kurmaya istekli olmasından memnun olabilirdi ama Retinue'su daha az hevesliydi. Bunun üstesinden gelmek gerekecekti ama şu anda asıl odak noktası çiçeği ve onu çoktan koparılmış olduğu sonucuna götürüyordu. Rin Varun Kelevra'ya aitti. Bedeni ve zihniyle. Eğer çiçeğinin de bir ruhu varsa? Kel onu da alırdı. Onu terk edecekti.

Geride hiçbir şey yok.

"O benim. Her zaman benim olacak."

"Onunla tanışalı bir ay bile olmadı," dedi Madden. Sonra bir şey hatırlar gibi oldu ve bir nefes verdi. "Aslında bu senin için çok yerinde bir davranış. Spontane olabilirsin ama aynı zamanda takıntılısın. Her zaman giydiğin şu lanet korse yelekler gibi," diyerek Kel'in şu anda giymekte olduğu simli siyah ve gri yeleği işaret etti. "Bir reklamda bir tane gördün ve bum. Ertesi gün tüm gardırobunu değiştirmiştin. Gülleri de." Kelevra'nın dövmeleeri takım elbise ceketi tarafından örtülmüştü ama Madden dikkatle kollarına baktı. "Çatı katına haftada kaç tane teslim ettiriyorsun?"

"Her gün," diye düzeltti. "İki düzine taze gül getiriyorum. Burayı canlandırıyor. Ve güzel kokuyorlar." Bazen zamanını güllerin sivri dikenlerine parmaklarını batırıp kanın yuvarlanışını izleyerek geçirse de... Bu sadece güllerin işlevselliğini ve çekiciliğini artırıyor.

Madden yüzünü ovuşturdu ve homurdandı. "Evet, bunu daha önce nasıl göremediğimden emin değilim. Belki de haklısın. Belki de koruma şefliğiniz kadar önemli bir iş için fazla dikkatsizimdir." Akademi'ye bunun için katılıyordu. Kel's Retinue'nun her üyesi gelecekteki pozisyonlarını çoktan seçmişti.

"Eşimin gözünden hiçbir şeyin kaçmaması iyi bir şey." Kelevra, Rin'in şu anda neler olup bittiğini bildiğinden bile emindi. Büyük olasılıkla bu kadar uzun süre dayanabilmesinin nedeni buydu. Ama bilmek ona sonsuza dek yardım etmeyecekti. Eninde sonunda, ne kadar mantıksız görünürse görünsün, çatlayacak ve pes edecekti.

"Vay canına, ben koruyamazsam seni onun koruyacağını mı söylüyorsun?" Madden homurdandı. "Son baktığımda senden hoşlanmıyordu bile. Bunu yapacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Benden hoşlanmadığını kim söyledi?" Rin sevmese bile, o sevecekti. Kelevra bundan emindi. "Kardeşine nasıl davrandığını görmelisin. Ona ne kadar değer verdiğini." Kardeşinin bir psikopat olduğu gerçeğine rağmen.

Kelevra ikisi arasındaki farkın burada yattığını tahmin etti, ama bu iyiydi. Sıla Varun gibi olmak istemiyordu, sadece onun sahip olduğu şeyi istiyordu.

Kel'in kız kardeşleri onu severdi ve Retinue'su da gerçekten arkadaşındı ama onların bile sınırdan yürüdüğünü, onu zorlamaktan ve gazabına uğramaktan korktuklarını biliyordu. Çiçeği kardeşini azarlamakta tereddüt etmedi. Sıla'nın neler yapabileceği ya da başkalarına ne tür şeyler yapmayı hayal ettiği onun için önemli değildi; Kelevra sahtekârın bu yönünü de anlamıştı. Her zaman kanla ilgilenmişti. Geriye dönüp baktığında Sıla da muhtemelen aynı durumdaydı.

"Rin benim için mükemmel," dedi Kelevra. "Hatta sanki benim için yaratılmış gibi. Bir Şeytan'la birlikte büyüdüğü için bize çoktan alıştı. Kardeşini kabul ettiği gibi beni de kabul etmeyi öğrenecek. Adım adım. Nerede başlayıp nerede bittiğini anlayamayana kadar onu dolduracağım. Etrafında olmama alışana kadar, bensiz bir hayat dayanılmaz bir olasılık olacak."

Madden ona, "Takıntınız dikkate değer, ancak bu kez işlerin sizin korseleriniz ve güllerinizle olduğundan farklı olduğunu belirtmek önemli," dedi. "O şeyler cansız. Kolayca kontrol edilebilirler. Rin ise bütün bir insan. Kendi düşünceleri, kendi istekleri ve kendi arzuları var."

"Onun için bunların hepsi olacağım," diye omuz silkti Kel.

"Başarısız olacağından en ufak bir endişe bile duymuyorsun," dedi. "Sende ciddi bir tanrı kompleksi var dostum."

"Ben bir İmparatorluk Prensiyim," diye düzeltti Kelevra. "Herkes yaptığım gibi ona da diz çöktüreceğim." Peki ya o dolgun dudaklar yine sikinin etrafını sarmışsa?

Çok daha iyi.

İlacı çiçeğinin üzerinde kullanmak heyecan vericiydi.

Ama Kelevra onu uyuşturucu ya da tehdit olmadan istediğinde nektarı çok daha tatlı olacaktı.

Her şey planlandığı gibi giderse, bu işin sonunda Rin Varun onun olmak için yalvaracaktı.

Bölüm 21:

Rin'in kolları suyu kesiyordu. Yüz civarında kaç tur attığının sayısını unutmuştu ve son tam nefesini ne zaman aldığını da hatırlayamıyordu. Tiberan'lar su için doğmuşlardı ve nefeslerini diğer türlerin çoğundan daha uzun süre tutabilme yeteneğine sahiptiler. Ana dünyalarını terk etmiş olsalar da, o ve kardeşi hâlâ düzenli olarak havuza giderlerdi, ama Sıla Rin'den daha çok giderdi.

Teknik olarak Rin'in şu anda orada, Vail Üniversitesi'nin havuzunda yüzmesinin nedeni de buydu. Üç gün önce kardeşi ona gelip yer değiştirmeyi teklif etmişti ve Akademi kampüsünde hayatta kalmak söz konusu olduğunda sabrının son damlasına kadar tükendiğini gören Rin de hevesle kabul etmişti. Bu küçük bir erteleme olmuştu.

Çok küçük.

Sıla Varun rolünü oynayarak üniversiteye gitmeyi ve rahatlamayı beklerken, kardeşinin İmparatorluk Prensi'yle nişanlanmasıyla ilgili sorulara maruz kalmıştı. En azından Rin olarak öğrenciler arkasından yüksek sesle fısıldıyordu ama Sıla olarak insanlar daha cesurdu.

Tek yumurta ikizi olmaları kimsenin onları birbirinden ayıramayacağı anlamına geliyordu ve bu numarayı o kadar uzun süredir kullanıyorlardı ki Sıla rolüne bürünmek ve Rin'den kurtulmak çok kolay olmuştu. Keşke kendi duygusal yüklerinden de aynı kolaylıkla kurtulabilseydi.

Rin'in herkese saldırmasına iki adım kalmıştı ki bunu göze alamazdı. Yaz tatilinden döndüklerinden beri ağabeyi bu sürecin içine etmiş ve Sıla'nın kişiliğini geliştirmişti. Artık arkadaşları vardı ve kampüste flörtöz, eğlenceyi seven biri olarak ün salmıştı; geçen yılki sessiz ve içine kapanık birinci sınıftan büyük bir değişiklikti. Rin kaç kez sorduysa da ağabeyi bir açıklama yapmadı. Sadece bir nedeni olduğunu söylüyor ve sonunda ona anlatıyordu. İşte bu kadar.

"Kişiliklerini" bir nedenden ötürü ayırmışlardı, yer değiştirmelerini ve hileyi sürdürmelerini kolaylaştırmak için. Kardeşi daha önce hiç kendi başına böyle bir şey yapmamıştı.

Rin kafasının içinde küfrederek duvara vurdu ve suyun içinde yuvarlanarak havuzun diğer tarafına doğru fırladı. Haftada üç kez, saat gibi, Sıla'yı bu havuzda en az bir saat boyunca tur atarken bulabiliyordu. Yüzmek her zaman stresini azaltmasına ve kafasını toparlamasına yardımcı olduğu için Rin bunu dört gözle bekliyordu ama en az iki saattir buradaydı ve hâlâ kaynıyordu.

Kelevra ona davranmaya nasıl cüret eder? Kim olduğunu sanıyordu ki? Neydi?

Önce kamuoyuna bir duyuru yapma cüretini gösterdi ve ve bir sonraki hayalet mi? Sadece bu da değil. Rin'den uzak durarak kamuoyuna bir açıklama yapıyordu ve Rin onun bu gerçeğin farkında olmasından nefret ediyordu. Neden aptal olamıyordu ki? Cehalet bazen mutluluktur ve bu bunun için mükemmel bir fırsat olabilirdi. Bunun yerine, İmparatorluk Prensi'nin kendisiyle uğraşmasına sinirlenmiş, herkesin ona bakıp durmasından dolayı strese girmiş ve Rin Varun'un ismine bağlı olarak yayılan dedikodulardan dolayı endişelenmişti.

Eğer babaları duyarsa.

Bu da başka bir kâbustu. Rin, ağabeyinin oyun kitabından bir sayfa almış ve babasının Sıla'nın çoklu kaydırağına gönderdiği her aramayı görmezden gelmişti ama bu ancak bir yere kadar devam edebilirdi. Kardeşine bunu sorduğunda, onun da Rin'in cihazına aynı şeyi yaptığını söylemişti. Kısacası ikisi de babalarını oyalıyordu ve şüphesiz -eğer henüz fark etmediyse- okul ücretlerinin ödendiğini ve artık ona ihtiyaçları olmadığını fark edecekti.

Ama Rin sonunda babalarıyla ilişkilerini kesebilecekleri için bile, çünkü altından halının çekilebileceğini düşünüp çıldırmakla meşguldü. Bir yandan, tüm bunların Kelevra için bir oyun, geceyi çatı katında geçirmeyi reddettiği için bir tür ceza olduğundan emindi. Ama öte yandan...

Ya söylentiler aslında söylenti değilse? Ya Kel ondan gerçekten bıkmışsa? Okul harcı ödenmişti, Rin kontrol etmişti ve paranın iade edilebileceğini sanmıyordu ama... Eğer şimdi babalarını sonsuza dek görmezden gelirlerse ve sonra Kelevra onları kullanılmış mal gibi bir kenara atarsa...

Bu da Rin'in istese de istemese de onun ilgisini çekmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Hayır.

İstiyor muydu?

Havuzun diğerk ucuna ulaşır yukarı çıkarken bu kez yüksek sesle küfretti ve içinden bir öfke patlaması geçerken bir kolunu suya vurdu.

"Nefes al, kardeşim."

Rin gözlerindeki su damlacıklarını sildi ve birkaç metre ötede duran kardeşini görmek için başını kaldırdı.

Akademi üniformasını giymişti, omurgası dimdikti ve Rin Varun'un bildiği gibi kendini dengeli ve otoriter bir şekilde tutuyordu. Yüzünde iz yoktu ama Rin'inki de öyleydi, Flix'le kavga sırasında aldığı kesikler herkesin tahmin ettiğinden çok daha kısa sürede iyileşmişti.

Bunun en büyük nedeni Rin'in darbelerden hafifçe uzaklaşıyor olmasıydı. Darbeleri almıştı elbette ama bu, uzun süreli sonuçlarına istekli olduğu anlamına gelmiyordu. Kardeşinin bunu fark etmemiş olması onu kızdırmıştı.

"Ne?" Rin taktığı altın küpenin manşetini çekiştirdi -Sıla'nın küpesi- ve ters ters baktı.

"Her şeyi yanlış yapıyorsun," dedi kardeşi. "Buraya şöyle bir bakan herkes ruh halinin bozuk olduğunu kolayca anlayacaktır."

"Arada sırada böyle olmaya iznim var." Kardeşi Sıla'nın kişiliğini yeniden yaratmamış olsaydı, bu zaten böyle bir sorun olmazdı. "Burada üzerimizde çok fazla göz var. Umarım memnun kalmışsınızdır."

"Bu gerekliydi."

"Evet, tabii, ama ne için?"

"Sorunumu halletmek için."

Rin'in sorununu kastetmişti ama olsun. Gözlerini devirerek basamaklara doğru ilerledi ve dışarı çıktı, ellerini kalçalarına dayadığında ayaklarının dibinde su birikmişti. "Ne yapıyorsun burada?"

Kardeşi hafifçe sola döndü, sanki o yönde bir şey görmüştü ama yakalandıklarını her neyse -ya da her kimse- haber vermek istemiyordu. Rin'in bunu fark etmesinin tek nedeni onun hareketlerine çok alışkın olmasıydı. Yine de bunu sözlü olarak .

"Seni kontrol etmeye geldim. Nasıl olduğuna bakmaya geldim." Ağabeyi soyunma odasına açılan kapıyı işaret etti, "Neden giyinmiyorsun?"

"Ah," diye başını salladı Rin, "sorununuzun sizi etkileyip etkilemediğini kontrol ediyorum.

Ben mi?"

Kardeşi omuz silkti. "Görünüşe göre herkesin konuşabildiği tek şey nişan."

Rin'in kastettiği bu değildi ve ikisi de bunu biliyordu. Gözlerini devirdi ve gri kapıya doğru ilerledi, geçerken kardeşi için kapıyı açık tutma zahmetine girmede. Çocukça bir hareketti ama gerçekten de keyfi yerinde değildi.

Dolabının yanında durur durmaz ıslak mayosunu çıkardı ve odanın ortasında durduğunda kardeşine baktı. "Kontrol etmeyecek misin?"

"Boş," dedi kardeşi kendinden emin bir şekilde.

Her neyse. Eğer orada başka kimse olmadığını söylediyse, Rin ona inanırdı. "Gerçekten neden geldin?"

O da giysilerini çıkarmaya başladı. "Hadi değiştirelim."

"Hemen şimdi mi?" Rin bir bacağına gri pantolonunun içine sokarak durakladı.

"Akademi yerine burada olmanın sana bir faydası yok," dedi ağabeyi, savaş pantolonunu uzattı ve parmaklarını kıvrarak Rin'in değiştirmesi gerektiğini işaret etti.

Bir huff ile, yaptı. Ama bundan mutlu değildi.

"Bu zaten uzun sürmezdi," diye devam etti kardeşi. "İmparatorun bizi ayırt edebilir. Onunla yer değiştirmek işe yaramayacak."

"Siktiğimin bilgisayar gözü." Yine de, Rin beraberindeki yara izinin oldukça seksi olduğunu kabul etmek zorundaydı. "Kararnameye iliştirilmiş bir isim olduğunu unutmuş gibisin. Bu önemli bir ayrıntı, kardeşim."

"Sırası geldiğinde o köprüyü de yakarız," dedi dalgınca, bir sonraki giydiği tişörtü uzatarak. "Sadece birkaç hafta oldu."

"Bunu ona söyle!"

"Sana kafayı takmış." Kardeşi Rin'in kulağındaki küpeyi çıkarmak için yanına geldi. "Onu suçlayamazsın. Biz harikayız."

"Biz," diye homurdandı Rin, "o bizi görür görmez ayırabiliyorken bu işte pek de birlikte sayılmayız."

Homurdandı. "Her zaman her şeyde beraberiz."

"Gerçekten mi?" Rin kollarını kavuşturdu. "Neden değiştirmek istiyorsun?"

Ve ne-"

"Peki," diye kabul etti kardeşi. "Senin İmparatorluk Prensi'yle bir ilişkin var, benim de..." Sırıttı.

"Senden nefret ediyorum." Rin onun bu kadar davranmasından nefret ediyordu. "Daha önce hiç birbirimizden bir şey saklamamıştık."

"Bu galaksiye gelmemizin bir nedeni de bu değil mi? Bireysel olarak gelişmek için?"

"Sıla Varun bu yüzden mi aniden arkadaş canlısı oldu? Rin'e çok benziyor." "Ve *flörtöz*," diye vurguladı kardeşi. "Rin'e hiç benzemiyor."

"Evet, ne var bunda?" Rin yüzünü buruşturdu. "Son üç günde on bir kişi bana asıldı. Ne oldu, birdenbire yatmaya mı başladın?"

"Belki de kendi prensimi arıyorumdur," derken saçmaladığı her halinden belliydi. "Bir saat içinde Fornication'daki çocuklarla buluşmalısın."

"Ne be?" Kardeşinin geri dönmek asıl nedeni buydu, değil mi? "Kabul eden sendin, sen git!"

"Rin kabul etti," diyerek geri çekildi ve ona bir göz attı, "ve sen, kardeşim, şu anda osun."

"Böyle daha iyi hissettiğin için şanslısın." Rin pantolonunu çekti. Kardeşi şaşırması gibi kaşlarını çatı. Kahretsin.

"Bu değil-"

"Tercihler iyidir," diye sözünü kesti kardeşi. "Benim de bir tane var."

Gözleri kısıldı. "Bana söylemiyorsun... Bu yüzden mi nişan konusunda kızgın değilsin?"

"Bu ve bunun ikimizin de hayatını değiştireceği gerçeği?" Kardeşi başını salladı. "Evet. Neden öyle olduğunu anlamıyorum. İkimiz de haftayı Crate'i tamamen görmezden gelerek geçirdik ve ne oldu? Hiçbir şey. Hiçbir tepki olmadı çünkü artık üzerimizde hiçbir etkisi kalmadı. Hepsi senin sayende-"

Rin elini kaldırdı, onun Kelevra'ya tekrar benim dediğini duymak istemiyordu. "Hıyarın teki olduğunu biliyordum ama kardeşini pazarlamak, cidden mi?"

durdu, tüm tavrı bir anda değişti. Oda buz kesmiş gibiydi ve konuştuğunda sesi donuk ve boştu. "Sana iyi davranmıyor mu? Hoşuna gitmiyor mu?"

"Hayır." Rin hatasını anlayarak elini saçlarında gezdirdi. "Bu değil."

"Senden faydalandı," diye başını eğdi ağabeyi, bakışlarında karanlık titreyordu, Rin'in kendisi bunu yapamadığı için sık sık sakladığı bir bakışı bu, "ama sen bu tür şeylere meraklı olduğun için geçip gitmesine izin verdim. Bu bir hata mıydı? Biri bize zarar verirse-"

"Yeter," diye nefes verdi. "Öyle demek istemedim, tamam mı? Ayrıca, hoşuma gitmeyen bir şey yaptığı anda, bunu kendim halledeceğimi biliyorsun."

"Katil olmak için gereken özelliklere sahip değilsin kardeşim."

"Biri bize zarar verirse mi?" Rin karşı çıktı. "Tabii ki isterim."

"Sadece birimizin onun tarafından becerildiğini düşünürsek-"

"Ve sonunda öldüreceğim kişi sen olmadan önce seni orada durduracağım. Hatırlarsan havuz çok uzakta değil."

"Sen ve senin insanları boğma takıntın." Ağabeyi ellerini ön ceplerine sokarak korkutucu havayı bir anda dağıttı. "Bir keresinde neredeyse kazara yapıyordun ve birden aklına gelen tek şey bu oldu. Eminim daha yaratıcı olabilirsin?"

Rin lisedeyken bir keresinde kendini kaybetmiş ve neredeyse sınıflarındaki bir çocuğu öldürüyordu. Çocuk bir kız arkadaşı hakkında uygunsuz yorumlar yapmış ve Rin kendini kaybetmişti. Babaları çocuğun ailesiyle konuşarak onları kurtarmayı başarmış, Rin de kaza olmuş gibi davranmıştı. O kadar inandırıcı olmuştu ki herkes buna inanmıştı.

İnsanların sadece istediği şeyleri görmelerine alışkindı. Lanet olası Kelevra ve onun lanet olası gözü.

"Davada bir gelişme var mı?" Unutmadan önce sordu. Yer değiştirmenin tek sorunu birbirlerinden haberdar olmaları gerektiği idi. Bu oldukça olağan bir durum olduğundan, çoğunlukla bunu başarmışlardı.

"Çığır açacak bir şey yok," dedi kardeşi. "Kan sonuçları Arlet'in olay yerinde iki farklı örnek bulunduğunu gösterdi, biri ona diğeri de katil olduğunu düşündüğümüz kişiye ait. Daha önceki olay yerlerinde başka örnek bulunmadığına göre, Calder ve ben Aktiflerin yeni suç mahalleriyle daha fazla ipucu ortaya çıkarmayı planladıklarını tahmin ediyoruz. Gerçi bütün hafta boyunca bir tane bile bulamadık."

"Peki ya çoklu levha?" Rin'le bu konuda anlaşmaya vardıklarında o hâlâ kırılmamıştı.

"Mesajlar ve aramaların yanı sıra arama geçmişi de silinmiş, ancak şimdiye kadar kurbanların her birinin fotoğrafları vardı."

"Henüz öldürülmemiş olan var mı?"

Kardeşi başını salladı.

"Ben de bana sorunu çözdüğünü söyleyeceğini ve böylece sömestrin geri kalanını öylece geçirebileceğimi umuyordum."

"Kelevra'dan kaçmaya devam edebilmek için demek istiyorsun," diye düzeltti kardeşi bilmiş bir sırıtışla. "Kabul et, pes etmek üzeresin. Eğer yer değiştirmemizi istememiş olsaydım, şimdiye kadar çoktan değiştirmiş olurdun."

Sıla Varun'un yerinde olmak kesinlikle yardımcı olmuştu. Oraya koşup Vail Üniversitesi üniforması giymiş adamdan cevaplar talep edemezdi.

Rin kuru bir sesle, "Ne çalıştığını biliyorum," dedi.

"Elbette biliyorsun," diye onayladı kardeşi. "Saydığım şey bu deva

m "Öyle mi düşünüyorsun?"

et." "Ben böyle oynardım. Seni zihinsel olarak yıpratırdım.

Direnış, uğraşmak için çok fazla angarya gibi geliyor. Sizi pes ettirirse oyun biter. Sayısız savaştan kaçınabilir ve savaşı tek hamlede bitirebilir. Zekice."

"Onu çok çekici buluyorsun, onunla evleniyorsun."

Kardeşi başını salladı. "Senin hakkın olan bir şeyi asla çalmaya çalışmam. Bu kurallardan biri."

Rin ağzını açtı ama sonra tekrar kapattı. "Ondan hoşlanıyorsun," dedi kardeşi.

"Ben onun sikine düşkünüm."

"Kaba davranarak konuyu saptırıyorsun. Bunu sadece rahatsız olduğunuzda yaparsınız."

"Ve sen de beni bilerek kıskırtıyorsun," diye karşı çıktı Rin. "Bunu sadece dikkatimi dağıtmaya çalıştığında yapıyorsun."

Bir an için sessizce birbirlerine baktılar.

"Pekâlâ," dedi kardeşi iki elini havaya kaldırarak, "birbirimizin meşhur dolaplarını karıştırmamaya karar verelim. İmparatorluk Prensi'ne aşık olmamış gibi mi davranmak istiyorsun? Öyle olsun."

"Ve eğer tam olarak neyin peşinde olduğunu bilmiyormuşum gibi davranmak istiyorsan, hiç durma." Rin kardeşinin sandığı kadar kör değildi. "Yoksa Kel'in iplerimi çekiştirdiğini bilmemi istediği gibi, bunun da bilmemi istediğin bir şey olduğunu mu söyleyeceksin?"

Çenesi neredeyse belli belirsiz sıkıştı ama Rin onu yakaladı.

"Sakin ol," dedi Rin kardeşi cevap vermeden önce. "Senin yoluna çıkmayacağım. Ne zaman engel oldum ki?"

"Beni kurtarmaya çalışmayı uzun zaman önce bıraktın," diye kabul etti.

"Biz," diye düzeltti Rin, onu omzundan alkışlamak için hareket ederek. "Eğer şeytan olacaksak, bari birlikte olalım." Birinin sorumlu olduğu şeyden diğeri de sorumluydu. Onlar suç ortağıydı. Her zaman.

"Şeytanlar," diye hınzırca sıırttı kardeşi. "Canlılık Şeytanları." "O küçük grubun bir parçası olmadığımızıa eminim."

"Bunun tek nedeni bizim bu işte onlardan daha iyi olmamız," diye açıkladı kardeşi. "Gerçek gölgelerin daha güvenli olduğunu bilirler. Karanlıkta her şey yanınıza kâr kalabilir."

Rin mırıldandı. "Fornication'a gitmeyerek kurtulabilir miyim?"

Ağabeyi onu hafifçe kapıya doğru itti. "Hiç şansın yok." "Sıla gitmek zorunda değil," diye yakındı.

"Belki, ama *sen* ."

Soyunma odasından çıkarken Rin ona ters ters baktı.

22. Bölüm:

"Neyin var senin?" Calder, etrafında toplandıkları yuvarlak masaya yaklaşırken omuzlarını Rin'e çarptı. "Bütün hafta çok iyi bir ruh hali içindeydin. Bu öğleden sonra bir şey mi oldu?"

Rin dişlerini sıkıp gülümsemeye zorladı ve birasından derin bir nefes çekerken başını olumsuz anlamda salladı. Muhtemelen yavaşlaması gerekiyordu, bu dördüncü birasıydı ama sinirleri bozulmuştu ve hoparlörlerden yükselen yüksek sesli müzik ve tıklım tıklım dolu kulübün boğucu sıcaklığı son sinirlerini de bozuyordu.

Fornication, şehirdeki üç ana kampüsün arasında yer alan bir kulüptü, nedenle Akademi, Vail ve Gift'ten öğrenciler sürekli olarak mekâna akın ediyordu. Müzik her hafta değişirdi, ancak içki menüsü bir klasikti ve galaksinin her yerinden alkollü markalar taşıyorlardı.

Kulübün aşırı uyarımı Rin'in migrenini azdırırdı ve yaz boyunca ne zaman gelmesi istense kardeşini onun yerine gitmeye ikna ederdi. Bu yüzden kandırılarak geri döndürülmesine ve buraya gelmeye zorlanmasına çok sinirlenmişti. Üstelik kardeşi bütün hafta boyunca mutlu-şanslı-apıl rolünü oynamışken.

"Başka söylentiler de duydun mu?" Daylen sempatik bir şekilde sordu. "Bunların seni etkilemesine izin vermeyeceğini söylediğini sanıyordum?"

"Evet," diye sırtını sıvazladı Calder. "Kelevra sadece meşgul, değil

mi?" Kardeşi onlara böyle mi söylemişti? Lanet olsun.

"Dürüst olmak gerekirse, onunla ilgilenmene hâlâ şaşıyorum," dedi Brennon.

katıldı.

Dördü gelip gitmeye devam etti, diğer insanlarla buluşmak için uzaklaştılar, ancak işleri bittiğinde ana masalarına geri döndüler. Zaten bir saatten fazladır buradaydılar.

Rin birasının kalanını da içtikten sonra bir tane daha açtı. Gezegene özel bir marka olan ve evinde içtiği biralardan üç kat daha sert olan Scan' içiyordu. Kafayı bulması an meselesiydi ama bunu bilse bile umursamaya ya da durmaya cesaret edemiyordu. "Dostum," dedi Calder hoşnutsuzlukla ağzını buruşturarak, "rahatsız etmeyi bırak bu konuda ona."

"Evet," diye araya girdi Daylen. "Peki ya İmparatorluk Prensi'ne aşık olduysa?" Dirseklerini masaya dayadı ve elindeki şişeyi Rin'inkine vurdu. "Sen mutluyusan ben de senin adına mutluyum dostum."

Calder, "Ayrıca zaten fikrini değiştirmek için bir sürü zamanın var," diye hatırlattı. "Düğünü aceleye getirmemeyi kabul etmesi çok güzel."

Rin'in aslında bir seçeneği yoktu ve fikrini değiştiremezdi, ama elbette. Yine de, belki de kampüsteki konuşmalar sadece konuşmadan ibaret değildi. Belki de Kel ondan gerçekten sıkılmıştı ve sonunda onu rahat bırakmaya razı olmuştu.

Peki bu Rin'i rahatsız ettiyse? Bunun kendisi ve kardeşi için ne anlama geleceğinden endişelendiği içindi.

Besbelli.

"Kraliyet Eşi olmak neyi gerektiriyor ki?" Daylen sordu.

Calder, "Bu bir İmparatorluk ortağı için kullanılan süslü bir unvan," diye açıkladı. "Hükümetle ya da Retinue ile ne kadar gerçek bir ilişkiye sahip olacakları Kelevra'ya bağlı. Kişiliğini göz önüne alırsak, büyük olasılıkla Rin'in de bunun bir parçası olmasını isteyecektir. Onu Retinue olarak kabul etmesi, onu yakınında tutabileceği anlamına geliyor. Düğünden önce erkek arkadaşını davet etmek için bir bahane gibi."

"Bir sürü kraliyet görevin olacak. Bu senin geleceğin için ne anlama geliyor?" Brennon içmekte olduğu sert likörü bitirdi ve kendine bir tane daha doldurdu.

Calder, "Geçen gün bana zaten dedektif ya da müfettiş olmayı düşünmediğini söyledi," dedi.

Öyle miydi? Daha sonra kardeşiyle ciddi bir konuşma yapması gerekecekti. Genelde böyle durumlarda, yer değiştirdiklerinde tüm önemli ayrıntıları birbirlerine anlatırlardı, bu şekilde böyle şeyler olmazdı. Kardeşi ne yapmaya çalışıyordu?

Rin'in Akademi'yle uğraşmak istemesinin tek nedeni nasıl saklanacağını öğrenmekti ve henüz ikinci sınıf öğrencisi olmasına rağmen, kardeşiyle birlikte bu kısmı çoktan halletmiş gibi hissediyordu.

Ve eğer Kelevra şu anda sadece onunla dalga geçiyorsa ve hâlâ birlikte olmalarını istiyorsa... Rin gitmekten vazgeçmek istemiyordu ama geleceği söz konusu olduğunda, kalbini bağladığı belirli bir şey yoktu.

Tek gerçek amacı yeterince öğrenmek ve babalarına nereye gittiklerini söylemeden kaçmak için kendisine ve kardeşine ödeme yapacak bir iş bulmaktı. Ortadan kaybolacaklar ve bir daha arkalarına bakmayacaklardı, bu da gerçek arkadaşlar edinmek için kendi yolundan çıkmamasının bir başka nedeniydi.

Kardeşinin daha önce kalmak istediğine dair söyledikleri zihninde yankılandı ve masaya uzun uzun baktı. Kimseye bağlanmamaya çalışmıştı ama belli ki bu epik boyutlarda bir başarısızlıktı.

Tıpkı Kelevra'ya ilgi duymadığına kendini ikna etmeye çalışması gibi.

"Belki de koruma falan olurum," diye şaka yaptı Rin, satmaya yardımcı olmak için gülerek.

"Bu o değil mi?" diye fısıldadı bir kız yakınlarda, sesi müziği bastıracak kadar yüksekti.

Rin'in onu kastettiğini anlamak için dönmesine gerek yoktu.

"Sence iptal edecekler mi? Kelevra'nın bu yüzden M.I.A. olduğunu duydum. Sarayda İmparator'a kuralları değiştirmesine ve iptal etmesine izin vermesi için yalvarıyor," diye cevap verdi başka bir ses, bu bir erkekti.

"Neden? O çok tatlı," dedi kız.

Adam . "Sence sevimli mi?"

Daylen, Rin'in omzunun üzerinden onlara bakarak, "Hey, pislikler," dedi. "Yolunuza devam edin. Kimse sizin boktan söylentilerinizle ilgilenmiyor."

"Siz on bir yaşında mısınız?" Calder onlara başını sallayarak ekledi. "Böyle pisliklere aldırma, Rin. Sadece sıkılmışlardır."

"Seni bir şeyle baş başa bıraktığına inanamıyorum," dedi Brennon. belirtti.

"Kendince sebepleri var." Rin, bunun en çok nasıl Muhtemelen bir manipölasyon. Muhtemelen bu oyuna gelmek üzereydi. Kardeşi olarak geçirdiği bir hafta bile içindeki bu huzursuzluğu bastırmaya yetmemişti. Her an pes edecek ve İmparatorluk Prensi her neredeyse oraya koşacaktı ve bunu biliyordu.

İşin komik yanı, bu konuda o kadar da kötü hissetmiyordu. İlk başta sinirlenmiş ve direnmeye karar vermişti, Kel'in Rin'in boyun eğmeyeceğini ve ona aşık olmayacağını anladığında ondan gerçekten sıkılacağını düşünüyordu.

Saçmalık. Ama bu kararlılık bütün hafta boyunca durmadan kırılmıştı ve şimdi direnmesi aptalca görünüyordu.

Ne için?

Kelevra'yı seviyordu. En azından adamın ona hissettirdiklerini seviyordu ve bazen bu yeterli oluyordu. Kaba, küstah ve sinir bozucu biri olsa ne olurdu? Hiç kimse Rin'e Kelevra'nın gösterdiği ilgiyi göstermemişti. Şimdiye kadar hiç kimse ona ikizinin yanında bakıp ikisini anında ayırt edememişti. Bunun çoğu gözlerinden kaynaklanıyordu ama Rin, gözleri olmasa bile Kelevra'nın farkı anlayabileceğini hissediyordu ve bu-

Birasını yudumladı.

"Sana iyi davranıyor mu?" Brennon o zaman söyledi.

Rin dürüstçe, "Öyle olmaya çalışıyor," diye cevap verdi.

Alkolden olmalı. Kaşlarını çatı. "Bu da ne demek oluyor?"

İmparatorluk Prensi olarak burada gücün kimde olduğunu hepsi biliyordu ama hem gerçek hem de mecazi anlamda onu zorlamak bir yana, Kelevra gücünü kötüye kullanma konusunda şaşırtıcı derecede gevşek davranmıştı. Eğer isteseydi, Rin'in önünde sürüklenmesini ve bir genç kız gibi çatı katına kilitlenmesini emredebilirdi. Kimse bir şey yapamazdı ama bunun yerine zihinsel bir oyun denemeyi tercih etmişti.

Tüm şehrin onun hakkında konuşmasını sağlayarak Rin'in gizlilik ihtiyacını ona karşı kullanıyordu; Kraliyet Eşi olup olmayacağı ya da kullanılmış bir mal gibi kaldırıma atılıp atılmayacağı konusunda dedikodu yapıyordu. Rin'i eve sürüklemek yerine, onu kızdırmaya, Rin'in kapıdan kendi ayaklarıyla çıkmasına neden olacak kadar kışkırtmaya çalışıyordu.

Zeki.

Manipülatif.

Seksi.

Böyle düşündüğü için Rin'de ciddi bir sorun vardı ama bu eski bir haberd. Kardeşinden daha fazla hissediyor olabilirdi ama paylaştıkları başka eğilimler de vardı. Sıla manipülasyon yapmaktan hoşlanıyordu ama Rin? Sırf onu elde etmek için kendini zihin jimnastiğine sokmaya istekli başka bir insanda tamamen tahrik edici bir şey vardı.

Babası onu ve kardeşini birbirinden ayıramıyordu bile, bu yüzden ikisi için de özel bir şey yapmamıştı. Aile için yerine getirmeleri gereken farklı roller vardı elbette, ama yine de aynı muameleyi görüyorlardı. Sanki

Favorileriyle oynamasını tercih ederlerdi, ama biraz ilgi, kişisel ilgi, ara sıra yaşlı adamı öldürmezdi.

Rin'in kendini eşsiz hissettiği tek zaman Kelevra'yla birlikte olduğu zamanlardı ve belki de bu onu biraz tuhaf ve psikopat yapıyordu ama gerçek gerçektir.

"Demek ki benim ne düşündüğümü önemsiyor," dedi sonunda, arkadaşının hâlâ yanıtını beklediğini fark ettiğinde. "Bu... güzel."

"Ne düşündüğünüzü önemsiyoruz." Brennon kaşlarını çattı. "Dostum." Calder gözlerini devirdi.

Daylen nefesinin altından, "Acınası," dedi.

"Ne?" Brennon onlara ters ters baktı. "Arkadaşımız için endişelenemez miyim? Bir ay önce bekârdı ve şimdi aniden nişanlandı mı? Birkaç adım atlandı ve bana sorarsanız-"

"Mesele de bu, Brenn," diye sözünü kesti Calder. "Kimse yapmadı. Bırak da adam mutlu olsun, lanet olsun."

"Rin'i buna zorluyor olabilir," diye geri adım atmayı reddetti Brennon. "Rin o kadar nazik ki, bir İmparatorluk emrederse tabii ki boyun eğdi. Gerçekten böyle bir şey olsa bize söyler miydi sanıyorsun? Hayır. Sırtır ve katlanırdı çünkü o dost canlısı bir insan."

Diğer ikisi tereddüt etti, sonunda onun nereden geldiğini anlamaya başladılar dan.

Bu iyi bir şey değildi, çünkü Rin'in bütün her şeyi ikinci kez düşünürler.

Rin hafifçe kahkaha atarak elini masaya vurdu. "Çocuklar! Hadi ama, kesin şunu. Size söyledim, ailelerimiz karşılıklı fayda sağlayacak bir birleşme olduğu için kabul etti ve Kel ile ben birbirimizi zaten tanıdığımız için neden yapmayalım diye düşündük."

Tam bir yalancıydı ve eğer gerçekten Brennon'ın onu az önce çizdiği gibi nazik ve sevecen bir insan olsaydı, bu konuda da kendini en azından biraz kötü hissederdi.

Ama yapmadı.

Bu konuda şüphelenmeye devam ederlerse, araştırmaya çalışacaklardı. Ne de olsa hepsi Akademi'de öğrenciydi. Ve eğer bunu yaparlarsa, kardeşiyle bazen yer değiştirdiklerini keşfetme riskiyle karşı karşıya kalırlardı ve Rin buna izin veremezdi.

Konu kardeşini güvende tutmak olduğunda, Rin'in yapamayacağı hiçbir şey yoktu. İster yalan söyleyin, ister çalın, ister hile yapın, ister sakatlayın, ister öldürün ya da işkence edin. Onlar

nce geldi. Bu bir kuraldı.

"Cidden, endişenizi takdir ediyorum ama her şey gerçekten yolunda. Hiçbir şey yapmaya zorlanmıyorum." Kelevra'nın onu kendi başına boşalmaya zorladığını düşünürsek bu pek de yalan sayılmazdı. Rin de bunu yapacaktı. Bu gece olmasa bile yakında. Kararlılığının son kırıntısının da kırıldığını hissedebiliyordu, diğer müşterilerin yorumları çok sertti.

Herkes onlara bakarken, bütün hafta boyunca kimsenin yer değiştirdiklerini fark etmemiş olması gerçekten şaşırtıcıydı. Hayret bir şey. Birdenbire masanın etrafında toplanan arkadaşları bir saniye önceki kadar tatlı ve sevimli görünmemeye başladılar. Bu onlara haksızlıktı ama Rin yine de böyle hissetmekten kendini alamıyordu. Görünüşe göre her şeyin ötesinde ikiyüzlü biriydi.

Evet, gerçekten en kötüsüydü.

Bölüm 23:

Zil zurna sarhoştı. Bunu kesinlikle biliyordu çünkü kendini çatı katındaki takım elbisenin dışında, her şeyin başladığı çatı katında bulmuştu. Rin güldü, sesi gergin ve biraz manikti ve her şeyin etrafında dönmesini durdurmaya çalışarak yüzünü ovuşturdu.

Buraya nasıl çıktı ki?

Bu noktaya kadar olan geceyi bir araya getirmeye çalışırken kaşları çatıldı, sadece arkadaşlarının beklediği bara girdiğini ve kendisine içki üstüne içki verildiğini hayal meyal hatırlayabiliyordu. Onu neşelendirmek ve Kelevra olayını aklından çıkarmak için zavallı bir girişimde bulunmuşlardı ama belli ki işe yaramamıştı çünkü işte buradaydı, hıyarın kapısının önündeydi.

Odaklan. Buraya nasıl geldiğini anlamaya çalışıyordu. İçki içmiş, boktan bir canlı rock grubu eşliğinde aptallar gibi dans etmiş ve eller üzerinde

Rin gözlerini kırıştırdı ve neredeyse düşüyordu ki kendini duvarda yakaladı. Birinin ona dokunduğundan emindi ama kim olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu. Yine de onlara doğru sallandığından oldukça emindi...

"Siktir." Alnını kapının soğuk camına dayadı. Bu, Kelevra'nın parti gecesi onu götürdüğü yan girişin aynısıydı ama şimdi kilitliydi ve içeriyi görememesi için karartma modu aktif hale getirilmişti. Lanet olası bir kapı zili var mıydı?

Hayır, bekle, şu anda bu önemli değildi. Kime saldırdığını bulmak önemliydi. Burnundan nefes aldı ve bir süre tuttu, geceyi bir film makarası gibi oynattı. Brennon, Daylen, Calder ve o dans pistindeydiler ve... Arlet yanlarına gelmişti. Acaba o-

Köşede Calder'la öpüşmüştü. Daylen ilk fark eden olmuş ve çocuk suçlular gibi bağırarak arkadaşını teşvik etmişti.

Sonra Calder başka bir mermi almaya gitti ve Daylen de geri taşımaya yardım etmek için onunla birlikte gitti ve-

Brennon iki elini Rin'in kışına koymuş ve arkadaşları bakmaz bakmaz öpmek için eğilmişti.

Lanet bir sürüngen gibi.

"Sik beni." Rin kapının yanındaki duvara yaslanabilmek için yana kaydı ve yere doğru kaydı. Başını eğdi ve gözlerine bastırdı, bu da bir baş dönmesi dalgasının üzerine çökmesine neden oldu. Bu kötü bir şeydi. Gerçekten kötüydü. Kalabalık bir yerdeydiler ve tüm dikkatler onun üzerindeydi, kimsenin görmemiş ya da fotoğraf çekme fırsatını değerlendirmemiş olma ihtimali neydi?

Düşündükçe arkadaşının burnunu ikinci kez kırmak istiyordu ama işin en kötü yanı bu bile değildi. Eğer o bu kadar kızgınsa, Kel'in ne kadar öfkeli olduğunu hayal bile edemezdi.

"Geç kaldın," dedi Kelevra'nın sesi Rin'in düşüncelerini bölerek.

Başını kaldırıp bakınca kapının açık olduğunu ve İmparatorluk Prensi'nin parmaklığına dayandığını gördü.

Göz göze geldiklerinde Kelevra, "Ve görünüşe göre sarhoş," diye ekledi. "Sorun ne Flower, yenilgiyi kabul etmek için sıvı cesarete mi ihtiyacın var?"

"Canın cehenneme." İnledi ve kaşlarının arasında gümbürdeyen noktaya bastırarak kendini yerden kaldırmaya çalıştı ama başaramadı. Tökezledi ve Kel onu yakalayarak kapının karşı yasladı.

İmparatorluk Prensi ellerini Rin'in beline koyarak onu tepeden tırnağa süzdü.

"Bir hafta oldu," diye yakındı Rin. "Beni yıllardır görmüyormuşsun gibi davranmayı bırak."

"Kesinlikle öyle hissettiriyor," diye cevap verdi. "Beni beklediğimden daha uzun süre beklettin."

"Benden bu yüzden hoşlanıyorsun, değil mi?" Rin homurdandı. "Seni sürekli tetikte tutmalıyım. İşleri ilginç tutmalıyım ki benden sıkılıp beni kapı dışarı etmeyesin."

Kelevra kara kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi? Ayrı kaldığımız süre boyunca vardığın sonuç bu mu Çiçek? Şu andan itibaren," diyerek yaklaştı, sesini imalı bir şekilde alçaltarak, "işleri benim için ilginç tutmaya mı karar verdin?"

"Geri çekil." Rin onu itti ve sarhoş olmasına rağmen Kel'in aralarına mesafe koymasına izin vermeyecek kadar sarhoş değildi.

Ancak bunun nedenini düşünemeyecek kadar sarhoştı. Ya da bu gerçekteki potansiyel tehlikenin farkına varamayacak kadar.

"Sen gerçek bir hıyarsın, bunu biliyor muydun?" Rin hoşnutsuzlukla ona bir parmak salladı. "Bütün şehir sadece bana baksın diye ortadan kayboluyorsun. Bana yatak odasında sana nasıl daha iyi vakit geirtebileceğimi öğretmeyi teklif edecek bir sonraki kişi kafasını büyük bir su kütlesinin altına sokacak."

Kelevra'nın gözleri kısıldı, ama Rin öğleden sonra üniversitede bir grup kıdemli adamın önünden geçtiğİ ve onların da ona bu teklifi yaptığı anı hatırlayarak kaşlarını atmakla meşguldü. Kendilerini orijinal ama Rin bu teklifi en az altı başka pislikten daha duymuştu.

"Kanıtlamak için her birini sikmeliydim-" Cümlesi bir lanetle sona ererken aniden çatı katına çekildi, kapı kabaca itilmeden bir saniye önce arkasından çarparak kapandı.

"Elbette," dedi Kelevra'nın sıcak nefesi Rin'in yüzünün yan tarafına çarparak ürpermesine neden oldu, "konuşmaya devam et. Sana meydan okuyorum."

"I...." Kaşlarını attı. "Ne diyordum ben?"

Kel karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Bana ne kadar çok özlediğini söylüyordun.

Ben."

Rin gözlerini kırptırdı ve onun bakışlarıyla buluşabilmek için yana doğru eğildi. "I olduğunu sanmıyorum."

"Hayır mı?" Kelevra masum numarası yaptı. "Bu noktaya gelmek için çalışmadığına emin misin?"

Rin onu özlemiş miydi? Bakışları istemedен Kelevra'nın gövdesinin genişliğinden aşağıya, pantolonundaki hafif şişkinliğe doğru kaydı. "Neden her zaman bu kadar gösterişlisin?"

Nefret ediyordu. Nefret ediyordu çünkü hoşuna gidiyordu. Kelevra'nın kendini tutmadan yüzde yüz kendisi olabilmesinin çekici bir yanı vardı. Yalan söylemek, rol yapmak ya da bir maskenin arkasına saklanmak zorunda değildi.

Rin bunu istedi.

İmparatorluk Prensi ünlü takım elbiselerinden birini daha giymişti ama ceketini ve gömleğini çıkarmıştı. Pastel pembe renkte kadifemsi bir kumaştan yapılmış ve üzerinde altın yaldızlı detaylar bulunan korse, aynı pantolon gibi vücudunu sıkıca sarıyordu. Yine de ayakkabı ya da çorap giymemişti.

"Yatmaya mı hazırlanıyordun?" Rin tahmin etti. Eli uzandı kalktı ve bir de baktı ki Kelevra'nın buklelerine dokunuyor. "Henüz duş almadın."

Kel onu yakından izledi ve koyu renk sa tellerinde gezdirmesine izin verdi. "Bu bir davet mi Flower?"

Rin kaşlarını çattı ve kolunu indirdi. "Sen ve ben şu anda suyun yanında iyi bir karışım değiliz."

"Çünkü mü?"

"Seni boğmaya çalışacağım."

Başını öne eğdi. "Öyle mi?" "Kesinlikle."

Kelevra bir kez başını salladı. "Bana o kadar kızgın mısın?" "Sana öfkeliyim," diye düzeltti.

"Sana tuzak kurduğum için mi? Herkesin beni memnun edemediğine ve senden bıktığıma dair o korkunç dedikoduları yaymasına izin verdiğim için mi?"

"Elbette," diye omuz silkti, "bu boktan bir şeydi."

Kel'in bakışları keskinleşti, Rin'in ses tonundan ya da bedeninden bir şeyler yakaladığı belliydi. "Beni boğmaya çalışmanızın nedeni bu değil."

"değil," diye düzeltti, "Ben hiçbir şeyi yarım yamalak yapmam. Eğer sizi boğacaksam, İmparatorluk Prensi, boğarım. Ama hayır. Boktan bir şeydi ama sinir bozucu pislik kardeşimin de belirttiği gibi zekiceydi. Zekâ seksidir."

"Öyle mi?" Kelevra belli ki bu yanıtı beklemiyordu ama memnun görünüyordu.

Açıklanamayan bir nedenden ötürü, bu Rin'i daha da kızdırdı.

Diğer adam tepki veremedi Rin onu itti, onu tökezletecek kadar sertti. Kelevra tırazana çarptı ama Rin onu takip ederek kalçalarından tutup kabaca geri çekti ve aynı anda ağızlarını birbirine yapıştırarak ona süründü.

Rin, Kelevra'nın dilinin ilk tadıyla inledi; zengin ve biraz da alkol kokuyordu. Elleri belinden ayrılıp kıvrık saçlarına daldı, tüm o ipeksi teller onu arzuyla çıldırtıyordu. İmparator'un sert kenarları ve yumuşak vurgularının zıtlığında inanılmaz derecede seksi bir şey vardı. Saçları, kıyafetinin kadifesi, kıcı...

Kelevra'nın dişleri onu ısırды, kan akıtacak kadar sertti ve Rin nefesini tutup geri çekildi.

Bir parmağını alt dudağına götürdü ve kırmızı bir leke ile çekti. "Ahh."

Kel güldü. "Bunu gerçekten söyledin mi? *Ahh?*"

"Acıttı!"

"Oh, tatlım, bu sana şimdiye kadar yaptığım en az acı verici şeydi ve *şimdi* şikayet mi ediyorsun?"

Rin kaşlarını çatdı. "Bunca zamandır öyle değil miydin?"

Kelevra içini çekti. "Bu olmaz. Çok sarhoşsun. Sabah hatırlayamazsan hiç eğlenceli olmaz."

"Neyi hatırlayayım?"

"Sana yapacağım bütün şeyler." Kel'in ifadesi değişti ama Rin onun o anki halini anlayamadı. "Bu gece son bir oyun için hazır mısınız?"

"Hap falan almayacağım," dedi kesin bir dille. Şansı yaver giderse, yanlış seçim yapacak ve tüm sırlarını ifşa edecekti. O zaman kardeşi tüm tehditlerini yerine getirecek ve Rin kaybedecekti-

Ne kaybedecekti? Gerçekten de Kelevra'yı kaybetmeyi düşünmek üzere miydi?

"Bir içki daha o zaman," diye kolayca kabul etti Kel, ama Rin başını sallayıp diğer kata çıkan merdivenlere yöneldiğinde onu durdurdu. "Hayır, bu taraftan."

Rin'in elini tuttu ve geri çekilmesi gerektiğini düşünse de Rin ona izin verdi, oturma odasına açılan kemerli geçidin altından geçerlerken transa geçmiş gibi gözleri birbirine bağlı parmaklarına kilitlenmişti. Dışarıdan bakıldığında buradaki pencere duvarı da karartılmıştı ama içeride verandayı ve havuzu kristal berraklığında görebiliyordu.

Kelevra onu bej halının ortasında durmuş, şehrin silüetine bakarken bıraktı ve üç büyük kanepeden birinin arkasına yerleştirilmiş küçük bar kutusuna gitti. Şıngırdayan buz ve dökülen sıvının sesi geldi ve sonra geri dönüp Rin'e bir bardak uzattı.

Rin, Kel'in kendi dudaklarına götürdüğü aynı kadehe baktı. İmparatorluk Prensi içkisini yudumlayıp ona meydan okuyan bir sırıtış attığında gözlerini devirdi. Hafif bir yanmayla öksürerek içkisini bir dikişte bitirdi.

"Ne-" Birden konuşmayı kesti, oda bir an öncesine göre daha da dönüyor gibiydi. Bacakları hissizleşmeye başladığında olduğunu fark etti. Aklına bir sürü hakaret geldi ama dilini bir türlü çalıştıramadı ve tek bir tanesini bile dudaklarından geçiremeden yere yığıldı.

Kelevra aşağı inerken ona doğru uzandı ve bedenini yakalayarak onu kendine yakın tuttu. Rin'in alnına bir dizi tüy kadar hafif öpücük kondurdu ve kendini beğenmiş bir ifadeyle ona gülümsedi. "Evine hoş geldin, Yoldaş."

Bu, Rin'in bilinçsizliğin karanlık kucağına gömülmeden önce duyduğu son şeydi.

* * *

Rin kendini tuhaf hissetti. Ağzı kurumuştu ve bulunduğu yer karanlıktı.

Gözlerini kırıştırdı ve kirpiklerinin kumaşa sürtünmesini algılaması gerekenden daha uzun sürdü. Bilekleri başının yanındaydı ve dik durduğundan oldukça emindi ama ayakta durmuyordu. Göz bağı neler olup bittiğini görmesini engelliyordu ve bunu test ettiğinde kollarını ve bacaklarını sadece bir parça hareket ettirebiliyordu ve bu zordu, sanki güvenli zincirlere karşı savaşıyormuş gibiydi.

"Uyanık mısın?" Kelevra'nın sesi, bulundukları odaya girme sesinden bir an önce arkasından geldi. Bir şeyi yere bıraktı -hafifçe takırdamasına bakılırsa muhtemelen metalik bir şeydi- ve sonra Rin'in yanına doğru ilerledi.

"Ne-" Kel'in eli omzuna hafifçe bastırıp vücudunu neredeyse baş aşağı asılı kalana kadar döndürdüğünde Rin nefesini içine çekti.

Rin'in beyni neler olup bittiğini anlamaya çalışırken Kelevra ona ipek gibi bir sesle, "Akıl hocan olarak görevimi yapıyorum," dedi. "Şu anda G-Tester 450'yi kullanmanın nasıl bir şey olduğunu deneyimliyorsun."

"The-" Kaşlarını çatı. Bu, okul tarafından eğitim için kullanılan bir teknolojiydi. İçinde tutuldukları odayı görmüştü. Her istasyon iki dairesel güç pedinden oluşuyordu, biri yerde, diğeri de hemen üstündeki tavanda. Öğrencilere bilekleri ve ayak bilekleri için cihazın uzaktan kumandalarına bağlı kelepçeler verilmişti. Aktif hale getirildiğinde, üst ve alt paneller arasındaki boşluk değişerek öğrencinin kendini ağırlıksız hissettiği sıfır yerçekimi deneyimini simüle ediyordu.

"Gelecek yıla kadar onlarla eğitim alamazsın," dedi Kelevra, konuşurken onun etrafında dolaşarak. "Aktif'in bizi bilgimizi paylaşmaya ve seni hazırlamaya teşvik etti ve bu," dedi Rin'in sol bacağına yan tarafına hafifçe vurarak vücudunun tekrar dönmesini sağladı ve Rin yüzüstü yere kapaklandı, "benim uzmanlık alanlarımdan biri."

Akademi öğrencileri gelecekte I.P.F. ajanı olarak oynayacakları rol için hazırlıyordu ve bu da uzay gemisiyle seyahat etmeyi gerektiriyordu.

Görevlendirilen gemilerde her zaman bir teknisyen bulunmadığından, tüm öğrencilere uzaydayken gemiden çıkmalarını gerektiren temel onarım eğitimi verilirdi. "Banks'in kastettiği şeyin bu olduğunu sanmıyorum," diye

homurdandı Rin.

Aleti sallanıyordu, bu da onun da çıplak olduğu anlamına geliyordu. "Çıkar şu şeyi

ve beni yere bırak."

"Gözbağı takılı kalacak," dedi Kelevra. "Ve geri kalanına gelince," eli Rin'in baldırına indi, sarsılmasına neden oldu ve avucunu bacağından yukarı, kışının kıvrımına ve omurgasına doğru kaydırды, "Seni olduğun yerde seviyorum."

"Bana Akademi'de olmadığımızı söyle." Rin kesinlikle kendini kaybedecekti. ". Eve geldik. Ekipmanların kurulumunu Hafta sonu. Tam zamanında geldin." Elini Rin'in boynunda gezdirdikten sonra çenesini sıkıca kavradı ve başını yukarı kaldırdı.

Rin kalın siyah kumaşın arkasından baktı.

"Hoşuna gitmedi mi?" Kel başparmağının ucuyla Rin'in alt dudağını okşayarak mırıldandı. "Bunu alırken seni düşünüyordum. Bir haftadır kafanın içinde hapsolmuş durumdasın, kendi derinden çıkmak ve özgürleşmek için can atıyor olmalısın. Söylentilerin doğru olmasından mı endişelendin Çiçek? Seninle işimin biteceği düşüncesi seni geceleri uyutmuyor muydu?"

"Tam bir pisliksin." Rin başını Kel'in elinden çekip aldı ama bu ona sadece İmparatorluk Prensi'nin azarlayıcı bir dil tıkırtısı kazandırdı.

"Aslında ben senin bakıcınım." Kelevra uzaklaştı ve Rin odanın içinde dolaşırken onu sadece sesinden takip etmeye çalıştı. "Güller hakkında bir şey biliyor musun?"

"Bu nasıl rastgele bir soru böyle?" "O kadar da rastgele değil, Flower."

Rin durakladı ve sonra, "Şu anda beni gerçek bir bitkiyle kıyaslayamazsın. Ben bir *insanım*, Kel. Bir çalı değil. Bırak beni."

"Kontrol edilmezse," diye devam etti, onu görmezden gelerek, "güller her türlü hastalıktan muzdarip olabilir. Onları budamak, vücuda bulaşmadan önce tüm çürükleri kesip atmak önemlidir."

Rin'in omurgasının dibine soğuk bir şey yerleşti ve kaskatı kesildi. "Kelevra."

Onu susturdu. "Korkacak bir şey yok tatlım. . Bunun soğuk bir bıçak olduğunu mu düşünüyorsun? O sadece bir buz küpü, burada bir silahla diğerinin kanını çeken tek kişi sensin."

Rin onu soyunma odasında bıçakla yaralamış ve Kelevra üçüncü kez durmayı reddettiğinde ilk gecelerinde sırtını oymuştu. "Sadece birimiz kanamayı seviyor," diye karşı çıktı.

"Güllerin neden en sevdiğim şey olduğunu bilmek ister misin?"

"Hayır."

"Dikenler yüzünden. Biraz direnç olmadan her şey sıkıcıdır. Biraz tehlike." Buzu yavaşça Rin'in omurgasının eğimine doğru kaydırđı. "Biraz kan dökölür. Çiçekler kendi başlarına güzeldir, ama pek çok şey öyledir. Güzel olup da başka bir şey olmamanın ne faydası var? Sadece bu kabuktan ibaret olduğumu ve başka hiçbir şey olmadığını düşünsene. Tek varlığım takım elbise içinde güzel görünmek olsaydı."

"Gerçekten psikopat olmakla mı övünüyorsun?" Buz kafatasının dibinde gezinirken Rin dişlerini sıktı. "Bu soğuk. Kes şunu." "Her şeyi fazla düşünmeyi bırak," diye iç geçirdi Kelevra. "Senden şunu yapmanı istiyorum. hissediyorum."

"Beni yere indirmeni istiyorum."

Buz , ama Rin rahatlayamadan bir şey hissetti daha aşağıya soktu. Kelevra hiçbir uyarıda bulunmadan küpü deliğine bastırđı ve içeri itti, parmağının ucu da yerinde kalmasını sağlamak için onunla birlikte gitti.

İlk başta yaktı, vücudunun otomatik olarak onu dışarı itmeye çalışmasına neden olan rahatsız edici ve ani bir saldırı. Ancak iç ısısı buzu hemen eritti, Kel'in parmağından süzölün su Rin'in apış arasına ve taşaklarına damlayarak titremesine neden oldu.

Rin onu yerinde tutan kelepçelere karşı sarsıldı, yerçekimsiz ortam ünitesi onu tam olarak yerleştiğı yerde sabit tutuyordu. Sadece uzaktan kumandaya sahip olan Kelevra kelepçeleri hareket ettirebilirdi, şimdi de öyle yaptı ve Rin'i başı aşağıda ve kıcı havada olacak şekilde yeniden konumlandırabilmek için onları etkinleştirdi.

Bacakları birbirinden daha da ayrılmıştı ve Kelevra'nın arasına girdiğini hissetti, çıplak etinden gelen ısı Rin'i dokundukları her yerde anında ısıttı.

İmparatorluk Prensi de çıplaktı.

Bir şangırtı duyuldu ve Rin, Kel'in yakındaki bir bardaktan bir şey aldığını kolayca anladı. Odaya girerken getirdiğı eşyalardan biri olmalıydı. Başka bir şey olup olmadığını ve Kelevra'nın burada tam olarak ne yapmak istediğini soracaktı ki, Kel'in avuçlarının uyluklarının dışını yumuşattığını hissetti.

İmparator'un elleri Rin'in kalçalarına uzandı ve yanaklarını iyice ayırmak için kıcının yanlarından geçerek döndü. Bir saniye sonra, Kelevra'nın dili girişini dürttü, organ neredeyse buz kadar soğuktu. O

Deliğinin etrafını yaladı ve ısırды, geri çekilmeden önce dilinin ucunun içeri girmesine zar zor izin verdi.

Rin'in nefes alış veriş hızlandı ve mantıken hiç sahip olmadığı bu durum üzerinde bir nebze de kontrol sağlamaya çalışırken ellerini yumruk haline getirdi. Taşakları ağırlaştı ve sadece küçük bir anal oyun yüzünden şişmiş olan aletin altında sallandığını hissetti. Bunu kabul etmekten nefret ediyordu ama diğer adam haklıydı. Geçen haftayı azgın ve tüm bunlardan kurtulmak için çaresiz bir şekilde geçirmişti.

Sadece İmparatorluk Prensi'nin evinde deneyimleyebildiği türden Eller.

Belki de bu gece onu en çatlatan şey buydu.

Brennon ona asılmıştı ve o da sinirlenmişti ama bu aynı zamanda içinde dönüp duran şehveti de ateşlemiş olabilirdi. Buraya kendi isteğiyle gelmesini başka nasıl açıklayabilirdi ki? Sanki bunu yaparsa sonunun tam olarak burası olacağını bilmiyormuş gibi.

Belki tam olarak böyle değil ama yine de.

Kelevra onun sağ kık yanağına, sesi odada yankılanacak kadar sert bir tokat attı. "Konsantre ol."

"Bana düşünmememi söyleyen sendin-" Rin'in şikâyeti, Kel'in dilini kullanarak o dar kas halkasından daha küçük bir buz parçasını daha geçirmesiyle uzun ve kesik bir iniltiyle sona erdi. Onu takip etti ve Rin'in saniyeler içinde kıvranmasına neden olan yavaş, durgun vuruşlarla içine girdi.

Kelevra çekildi ve dilinin düz kısmını sol yanağının üzerinde gezdirdikten sonra ısırды.

"Ah!" Rin bir kez daha tokat yediğinde hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı, bu kez doğrudan taze ısırığın üzerine. Derisini parçaladığından şüpheliydi ama yine de acıtmıştı. Ancak rahatsızlığı uzun sürmedi, Kel'in bacaklarının arasından çıkıp yan tarafına doğru ilerlediğini hissettiğinde endişesi çabucak geçti.

"Sana biraz kızgın olduğumu anladın mı?" Kelevra Rin'in önünde dururken sesi hafifçe alçalarak sordu. Omuzlarını yukarı çekti, böylece Rin'in vücudu bir kez daha tamamen yatay hale geldi ve sonra aşağı bastırdı.

Rin birkaç metre alçaldığını hissetti, Kel'in kalkmış sikinin yağlı, ıslak başının yanağına hafifçe çarptığını hissetmeden bir saniye önce burnunu bir parça misk gıdıkladı.

Her yer zifiri karanlıktı, bu yüzden Kelevra'nın yüzünde hangi ifadenin yazılı olduğunu bilmesinin hiçbir yolu yoktu. Gerçekte ne kadar kızgın olup olmadığını ve ne kadarının sadece bir korku taktığı olduğunu ölçmenin bir yolu yoktu. Ayrıca vücudunda kelepçelerin metali dışında hiçbir şey hissetmiyordu, garip bir havada süzülme durumuna hapsolmuştu. Bu, gençliğinden beri zihnini boşaltmak için kullandığı bir taktik olan, bir havuzun dibine dalıp kendini ağırlıksız bırakmasına benziyordu. Ancak, farklılıklar da vardı.

Örneğin, bir sonraki adımda başına geleceklerin kontrolünün hâlâ kendisinde olduğu gerçeği gibi.

Şimdiki gibi değil.

"Beni yine mi bekletiyorsun Konsolos?" Kel tsked. "Akıllıca değil hareket

et." Doğru ya. Bir soru sormuştu.

Rin yutkundu. "Beni sapkın bir şekilde bağladığını düşünürsek bir seks salınacağı versiyonu mu? Evet. Topladım."

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "İlginç bir bakış açısı. Ama şöyle bir şey var, sadece iyi çocuklar gelir ve sen, Flower, son zamanlarda pek iyi değildin, değil mi?"

Rin gelmek istemediğini söylemek üzereydi ki, kesinlikle korkunç bir hata yapmadan önce son saniyede kendini tuttu.

Kelevra güldü, az önce Rin'in aklından neler geçtiğini bir şekilde biliyordu. "Bu daha iyi. Sen ve ben bir anlaşma yaptık ve hemen ertesi gün sen üzerine düşeni yapmayı reddettin. Sonuç olarak, yatağım altı gündür soğuk. O yalnız gecelerin her biri için bana borçlusun. Ödeyeceksin, değil mi Flower?"

Rin parmakların çenesinin altına bastırıldığını hissetti, gözleri bağlı olduğu için tam olarak göz teması kuramasa da başı bir kez daha yukarı kalktı. Tartışmak istiyordu. Öfkelen. Adama küfretmek ve siktir olup gitmesini söylemek istedi ama...

"Yine fazla düşünüyorsun," dedi Kelevra. "Neden her şeyi analiz etme ihtiyacı hissediyorsun? Kendini o ana bırakıp sadece *olmana* izin versen gerçekten ölür müsün?"

"Dürüstçe mi?" Çünkü şu anda dürüstlüğün gerekli olduğunu hissediyordu. "Olabilir."

Rin bunu yaparsa, dürtülerine ve ilkel içgüdülerine teslim olursa, kendisini ve kardeşini saldırıya ve keşfedilmeye karşı savunmasız bırakacaktı. Ve eğer

Onun yüzünden ikisinin başına kötü bir şey mi geldi? Onun hatası yüzünden mi? Kendini zapt edememesi yüzünden mi?

"Eğer çuvallarsam," dedi kararsızca, neden *bu kadar* dürüst davrandığından emin değildi ama kelimelerin akıp gitmesine engel olamıyordu, "suçluluk duygusu beni canlı canlı yer."

"Tatlım," dedi Kelevra'nın parmakları usulca saçlarının arasından geçerek, "seni yemesine izin verilen tek şey benim. Tüm bu gezegende senin her şeyden ve her şeyden güvenliğini sağlayabilecek tek kişiyi tuzağa düşürmekle ne kadar da zekice davranmışsın. Ben İmparatorluk Prensiyim, İmparator, kız kardeşim, hatta cesetleri benim için gömecek kadar ileri gidiyor. Sen benimsin ve ben benim olanı korurum. Eğer en büyük şüpheniz buysa, kayıtları düzelteceğim." "Herkesin beni istemediğine dair söylentiler yaymasına izin vermek ve yatakta berbat olmam beni koruyor, öyle mi?" Rin acı acı söylendi.

Kelevra homurdandı: "Birkaç kişi senin arkandan konuşmuş," dedi. "İkimiz de biliyoruz ki, en fazla seni kızdırdı. Duygularını incitmedi, incitmiş davranma. Seni anlıyorum. Nereye iteceğimi ve nereye dürteceğimi biliyorum. Patron olmanın bir diğer önemli yönü de bu, bilmiyor muydun? Seni güvende tutmak için senin hakkında her şeyi bilmem gerekiyor."

"Yani," diye dudaklarını yaladı, "beni olarak tutmak için mi?"

"Sence başka bir seçenek var mı?" Kel sordu. "Bütün haftayı benden kaçmanın bir yolunu bulmaya çalışarak mı geçirdin? Kaçıp da benim takip edemeyeceğim hiçbir yer yok. Bu gezegen bana boyun eğiyor ve sen de farklı değilsin. İtaatsizliğe izin vermem. Bu yüzden şimdi cezalandırılıyorsun. Neden sikimi o güzel dudaklarının arasına alacaksın ve beni memnun etmek en büyük görevinmiş gibi emeceksin - çünkü, Flower?" Parmakları saçlarını çekerek Rin'in haykırmasına neden oldu. "Öyle."

Kel'in kızarmış tacının ağzının kenarına çarptığını hissettiğinde inatla çenesini sıktı, ama sonra parmaklar saçlarını büküp tekrar çekti, bu sefer daha sert bir şekilde ve nefesi kesildiğinde İmparatorluk Prensi kendini içeri sokmakta tereddüt etmedi.

Burnundan oksijen emerken Rin'in dudakları penisin etrafında gerildi. Dili sert üyeye sürtünerek etrafta dolaştı, tuzlu precome tadı tat tomurcuklarında patladı ve yeni bir uyarılma yolunun onu süpürmesine neden oldu.

Kelevra'nın eli başının arkasına yerleşti, kafatasını kavrayarak kendini santim santim işkence edercesine içeri soktu. Sonunda Rin'in boğazının arkasına çarptığında inledi ve sikiyle durakladı

Rin'i güvende tutmakla ilgili yaptığı o küçük konuşmaya rağmen derinlere gömülmüş, hava akışını engellemişti.

Eğer gözleri bağlı olmasaydı, adama ters ters bakardı.

Sonunda, tam Rin ciğerlerinin patlayacağından emin olduğu anda, Kelevra kendini kurtardı ve ucu alt dudağının üzerinde dengede durdu.

Kelevra ona birkaç nefes alması için zaman tanıdıktan sonra, "İşe koyul," dedi. "İtaat et, Eş. Cezanı gerektiği gibi çek, belki sonra seni ödüllendiririm."

Rin aklının bir köşesinde, onun gelmesine izin verilmemesiyle ilgili o geçici yorumu hatırladı. Bu fikirden hiç hoşlanmamıştı. Ayrıca bir siki yalamaktan daha kötü şeyler de yapabilirdi ve garip bir şekilde, ağzında o katı sıcaklığın olması onu bir şekilde topraklıyordu. Vücudunun maruz kaldığı ağırlıksız hissin ortasında tutunabileceği somut bir şey sağlamaya yardımcı oldu.

Rin dudaklarını onun sikinin başına bastırdı ve emdi, onu sonuna kadar içine alırken yanaklarını çukurlaştırdı, boğazının arkasını tekrar dürtmesine izin verdi, bu sırada dili dönüp duruyordu.

"Sen yokken seni böyle hayal ettim," dedi Kel nefes nefese, kalçaları dalgalanırken. "Umutsuzca ne zaman tekrar içine girebileceğimi tahmin etmeye çalıştım. Sen benim sikim için yaratılmıştın. Benim için yaratılmışsın."

Rin başını sallayarak onu olabildiğince memnun etmeye odaklandı.

İmparatorluk Prensi keyfi yerindeyken her zaman daha cömertti ve Rin hafif uyarılma aşamasını geçmişti, tüm varlığı sıcak ve yanıyordu. Kelevra'nın kendisini koruyacağına hâlâ tam olarak güvenmiyordu ama belki de gerçekten bunu istediğini düşünmeye başlamıştı. Bu söylentiler, onu kesip biçmemiş olsalar da, bir şekilde kafasını karıştırmıştı. Rin bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama birkaç geceyi yatakta dönüp durarak geçirmiş, Kel'in bunu daha ne kadar sürdüreceğini ve sonunda beklemekten Rin'i gerçekten unutup unutmayacağını merak .

Ancak siki şu anda olduğu kadar sertken, kesinlikle onu unutmuş gibi hissetmiyordu. Aksine, tam da söylediği gibi hissettiriyordu.

Sanki onu özlemiş ve acı içinde bekliyormuş gibi.

Her şey soyunma odasında olduğundan çok daha hızlı gelişti. Rin, Kelevra'nın sonuna kadar gömülmeden bir saniye önce gerildiğini hissetti.

"Yut," diye emretti Kelevra , yükünü boğazından aşağı boşaltırken Rin'in ağzına doğru sarsıldı.

Rin kendisine söyleneni yaptı, hatta daha sonra onu yalayarak temizleyecek kadar ileri gitti. Belli belirsiz, Kel'in planının bu sefer de işe yaradığını fark etti. Ajanlığını bu şekilde elinden almak, tamamen Kelevra'nın merhametine kalmasını sağlamak... Bunu onun için yapıyordu.

Aniden ters çevrilip vücudu daha oturur bir pozisyona gelene kadar döndürüldüğünde haykırdı. O güçlü ellerden biri karnından yukarı, karın kaslarının üzerinden geçerek bir meme ucunu çimdikledi ve Rin utanmadan sızlandı, gururla uğraşamayacak kadar elektrik fişkırmasına kapılmıştı.

Neden teslim olmaması, neden direnmesi ve savaşması gerektiğine dair milyonlarca neden vardı ama her yeni dokunuşta, geriye kalan tek şey karnındaki ateş ve gelme aciliyeti olana kadar bunlar birer birer aklından çıkıyordu.

Bölüm 24:

Kelevra, Eşi havada asılı dururken, bilekleri başının yanında, bacakları her şeyi görebileceği şekilde açılmış ve ayrılmış bir şekilde manzarayı seyretti.

Rin'in sertleşmesi için fazla bir şey gerekmemişti, yarığından akan meninin şaftından aşağı yuvarlanması. Küçük bir su birikintisi Kel'i emerken alttaki güç panelini lekelemişti ve bunu görmek neredeyse Kelevra'nın ikinci bir yükü boşaltması için yeterliydi. Yine de kendini tuttu, bir sonraki turun Rin'in pelüş kıcının derinliklerinde bitmesini amaçlıyordu.

"Seni çok iyi dolduracağım tatlım," diye söz verdi, Rin'in kalçalarını muhtaç bir şekilde yuvarladığını fark etmişti, kelepçeler hareketlerini çok kısıtlıyordu, sadece havaya vuruyor olsa bile iyi bir itiş gücü elde edemiyordu. "Ama önce..."

Metal bir tepsiyi yakınına, parlak yüzeyine yerleştirilmiş eşyalara ulaşabileceği kadar yakınına koymuştu. Getirdiği buzların çoğu çoktan metalleşmişti ama sorun değildi, bu tür oyunlarla işi bitmişti. Zaten buradaki amacı herhangi bir şeye odaklanmak değildi. Çiçeğinin en çok neyi sevdiğini, onun için neyin sızlanıp uluyacağını merak ediyordu.

Rin'in beyninden diğer tüm düşünceleri en etkili şekilde çıkaracak olan şey, düşünebildiği tek şey Kelevra ve sadece Kelevra olana kadar.

Birkaç gün öncesine kadar bu oda, kullanılmayan bir yemek alanı olarak işlev görüyordu. Dışarıda partiler düzenliyordu ama konu evin kendisine geldiğinde misafirlerine sadece oturma odasına kadar izin veriyordu. Cihazın kurulabilmesi için masa ve sandalyelerin hepsi kaldırılmıştı ve kontrolleri kontrol etmek, her şeyi test etmek ve mükemmel çalışır durumda olduğundan emin olmak için birden fazla kez buraya gelmişti. Bu gece hiçbir şeyin ters gitmesini istememiş, hatta duşta Rin'in cihazı üzerinde kullandığında nasıl görüneceğini hayal ederek kendini okşamıştı.

Fantezileri gerçeğe kıyaslandığında sönük kalıyordu, gerçi söz konusu Eşi olduğunda bunun böyle olmasına alışkındı.

Rin geniş bir açıyla havada asılı duruyordu, nefes almakta zorlanıyordu. Kelepçeler dışında her şey çıkarılmıştı ve Kel'in açık tuttuğu parlak küre ışıklarının altında, sıkı vücudu ince bir ter tabakasıyla parlıyordu.

Her şeyi görmek istiyordu. Her kas seğirmesini, Rin'in kaşlarının her çatılışını.

Bakışları sağ tarafındaki tamamen aynadan yapılmış devasa duvara kaydı. O da kendini görmek istedi.

Kelevra, Rin'in açık kalçalarının arasında durmuş, göğsünün üzerinde titreyen bir mum tutuyordu. Ucunu az önce çimdiklediği meme ucuna getiren Kel, mumun eriyip dökülmesini izledi.

Rin, hassas tomurcuğunun üzerinde biriktiğinde tısladı ve başını geriye attı. Boynunun yan tarafındaki bir damar kabardı ve aleti zıpladı, ucu Kelevra'nın göbeğine zar zor değdi.

Daha da yaklaştı, Rin'e doğru bastırdı, böylece sikinin kış yanaklarının arasına yerleştiğini hissedebildi. Yakında Kel içeri girecek ve tüm o davetkâr, kadifemsi sıcaklığı kendine yuva yapacaktı.

Çok yakında. Ama henüz değil.

"Buzdan daha mı iyi?" Kelevra karşı meme ucuna biraz daha dökerek sordu ve Rin'in temasla birlikte gerilmesini izledi. Sıcak olmalıydı ama herhangi bir hasara yol açacak ya da iz bırakacak kadar değil. Bunu Kel'in kendisi yapmalıydı.

"Daha iyi," diye cevap verdi Rin ve biraz şaşırdı, kazara Rin'in göğüs kaslarının arasına istediğinden daha fazla balmumu döktü.

"Nasıl daha iyi?" Merak ediyordu.

"Hissettiriyor..." Rin'in kaşları çatıldı. "Karıncalanma. Balmumunun sertleştiğini hissedebiliyorum."

"Ah, seni topraklıyor. Bunun sebebi Tiberan olman mı yoksa
-"

"Yerçekimsiz bir ve hiçbir şey olmadan yüzüyormuşum gibi
hissediyorum

Rin onun sözünü kesti, ama bu sözde her zamanki alaycı üslubundan eser yoktu.

İlginç. Bu Kelevra'nın umduğundan çok daha iyi işliyor gibi görünüyordu.

Mumu bir kenara bırakıp metal masanın üzerindeki diğer nesnelere baktı ve Rin'in daha önceki sözlerini hatırladı. "Kanının akıtılmasıyla ilgilenmediğine mi inanmalıyım?"

Rin dondu kaldı ama korkusu uzun sürmedi, Kel'in gözleri vücudundaki küçük dalgalanmaları algıladı ve aynı hızla işledi. "Biraz acı iyidir," diye çekingen bir şekilde başladı, belli ki ne kadarını açıklamak istediğine, ne kadarının daha sonra ona karşı kullanılabileceğine karar çalışıyordu.

Bu da hâlâ çok fazla düşündüğü anlamına geliyordu.

Kelevra'nın buna bir çare bulması gerekiyordu. Onu o kadar akılsız istiyordu ki, Rin ona karşı koyamamakla kalmayacak, denemeyi bile düşünemeyecekti.

Rin, "Bana bunu yaptıran acı değil," diye devam etti. "Bu-"

"Kontrol eksikliği." Kel, gözleri bağlı olduğu için göremese de başını salladı. Bir yanı kendini tutmaya, makineyi doğrudan satın aldığı için onu tekrar kullanacaklarına ve acele etmesine gerek olmadığına kendini ikna etmeye çalışarak günler geçirmişti.

Yine de Rin'in çıplak bedenini bu şekilde görmek, tamamen Kelevra'nın merhametine kaldığını bilmek...

Kelevra deri kırbacın üzerinden atladı ve masanın üzerindeki kısa bıçağı aldı.

"Bu, canın ne isterse onu yapmanda bir sakınca görmeyeceğim anlamına gelmiyor," dedi Rin ve hafifçe solup başını masaya doğru eğmesinden, masanın kaldırılırken çıkardığı hafif şangırtıyı duyduğu anlaşıyordu.

Kel böyle olmasını istemişti, bakışlarını kalçalarının arasına indirip aletini içine aldı. Yapmak istediği şey için Rin'in biraz sakinleşmesi gerekiyordu.

"Tam olarak bu anlama geliyor," diye düzeltti sertçe, sol omzunda durarak etrafta dolanırken. "İşte kontrol eksikliği budur, Flower. Her şeye sahip olduğum zaman," bıçağın keskin ucunu Rin'in meme ucunun hemen altındaki noktaya getirdi, "ve sende hiç yok."

Rin derisi sıyrıldığında lanet okudu, yara sadece tek bir damla kanın akmasına yetecek kadar küçüktü. "Pislik herif!"

"Kesmişim gibi davranmayı bırak," diye söylendi Kel, sonra düşünür gibi yaptı. "Kesmeli miyim?" Bıçağı eğdi, böylece Rin onu üzerinde hissedecekti. "Öylece kesip atayım mı?"

"Bu..." Başını hafifçe iki yana salladı. "Bu çok uzak."

Kelevra Rin'in aletine bir kez daha baktı ama alet hâlâ kaya gibi sertti. Gözlerini devirdi, açıkçası hünerinden etkilenmekle adamı daha da korkutmaya itildiği için sinirlenmek arasında gidip geldi. O

Rin'in korkmasından hoşlanmıyordu, bu onu soyunma odasında tanık olduğu o kafa boşluğuna çok yaklaştırıyordu ve bu olmazdı. Ama aynı zamanda, yaralanma riskini göze almadan onu tamamen dik tutamazdı ve bunu asla yapmazdı.

"Cidden," diye tekrar konuştu Rin, "Kel?"

Onu susturdu ve saçlarını rahatlatıcı bir şekilde okşamaktan kendini zorlukla alıkoydu. "Seni sakatlamayacağım, tatlım. Sadece bir şakaydı."

"Hoşuma ."

"Hoşuna gitmeyecek pek çok şey yapacağım," dedi Kelevra. "Ama bunu kabul edeceksin, değil mi Konsorsiyum?"

"Sanki bana zarar vermene izin vermek benim görevimmiş gibi konuşuyorsun."

"Sana zarar vermeye çalışmıyorum," diye düzeltti. "Sana sahip olmaya çalışıyorum ve bunu yapmak için önce zihnine pençelerini geçirmiş olan şeytanlardan kaçmana yardım etmem gerekiyor. Ayrıca, gerçekten konuşabilecek durumda olduğunu sanmıyorum."

"Kelevra."

"Seni zapt ettiğim için demiyorum." Kendi dürtülerini dizginlemek, gerçekte benliğini Rin'in üzerine salmaktan kaçınmak için gerçekten çok uğraşıyordu. Çiçeği eve bir gün bile erken gelseydi her şey daha farklı olabilirdi. Ne yazık ki... "Sen baygınken bir mesaj aldım."

"Beni bayılttın," dedi Rin, ama o dövüşme gücünün bir kısmı eksikti. Onu göremese bile, ruh halinin ne zaman değiştiğini anlayacak kadar Kel'e uyum sağladığı belliydi.

Bunu bilmek Kelevra'nın tüylerini diken diken etti ve neredeyse fikrini değiştirmesine yetecekti.

Neredeyse.

"Görüntü ekleri vardı." Masaya geri döndü ve bıçağı olabildiğince sessiz bir şekilde yere bıraktı, böylece Rin bıçağı artık kullanmadığı gerçeğini fark edemeyecekti. Onu kesmek tahrikini azaltmak için hiçbir şey yapmamıştı, yani Kel kan görmekten ne kadar hoşlansa da, onun amacı için bu işe yaramayacaktı. "Bana ne olduklarını sormayacak mısınız?"

Rin bir süre sessiz kaldı ama Kelevra onun sessiz kalmasına izin verdi, o kadar yoğun bir şekilde aletine bakıyordu ki çiçeğinin onun ne yaptığını bir şekilde hissetmemesi mucizeydi. O hamile duraklama sırasında biraz söndü, yaklaşan tehlikeyi açıkça hissediyordu.

Kelevra dikkatlice kayganlaştırıcı şişesine uzandı. şişeyi açmıştı, bu yüzden kapağın açılma sesi duyulmadı. Diğeri eliyle dün seçtiğı uzun, ince metalik nesneyi aldı ve beklerken bol miktarda kayganlaştırıcı sürmeye başladı.

"Ne..." Rin tereddüt etti. "Fotoğraflar neydi?"

"Brennon onların içindeydi," diye ima etti, Rin'in aleti yumuşayınca sırttı. Artık yarıya kadar inmişti, yeterince iyiydi.

"Kel, açıklayabilirim-" Kelevra aletini kavrayıp sikiinin tepesine büyük miktarda kayganlaştırıcı fışkırttığında irkildi. Kalçaları sarsıldı ama Kelevra'nın tutuşunu sarsmak mümkün değildi ve ikisi de bunu biliyordu.

"Kıpırdamadan dur," diye uyardı Kelevra, "yoksa bu seni yaralayabilir. Bunu istemiyorum. Bunu istiyor musun, Çiçek?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Kel, gerçekten, bu her neyse, sakın . Düşündüğün gibi değil! Ben yapmadım-"

"O iğrenç koyun ağzı beş saat önce senin her yerinde miydi?" Rin'in bacaklarının arasına yeniden yerleşti ve yarığının etrafındaki deriyi aşağı çekerek aletin üzerindeki deliğı daha fazla ortaya çıkardı. "Yalan söyleme. Bunun olduğunu zaten biliyorum. Bana anlatmana gerek yok. Bilmediğim şey, daha önce hiç sondajla oynayıp oynamadığın. Oynadın mı?"

Rin kaşlarını çattı.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Peki ya ilk olduğu için biraz heyecanlanırsa? O bir şeytandı. Hiçbir zaman bir aziz olduğunu iddia etmemişti. "Madem göremiyorsun, sana açıklayayım mı yoksa sürpriz olmasını mı tercih edersin?"

"Hayır!" Rin şimdi biraz panikliyordu.

"O zaman açıklayıcı olacağım," diye söz verdi Kelevra, paniğinin her şeyin bilinmezliğinden kaynaklandığını anlıyordu. Rin kontrolü bırakmak istiyordu ama onun yanında kendini yüzde yüz güvende hissedebilmesi için daha kat etmesi gereken uzun bir yol vardı. Bu egosunu rahatsız ediyordu ama anlıyordu. Bir ömür boyu kötü alışkanlıklar edinmek ve evrendeki her bir insana karşı korunmayı öğrenmek üstesinden gelinmesi kolay bir şey değildi.

Metal çubuğun ucunu Rin'in aletin ucuna getirdi ve Rin'in orada olduğunu anlaması için yavaşça yarığına soktu.

Tüm vücudu kilitlendi.

"Sakin ol tatlım," dedi Kelevra. "Bu tamamen güvenli. Hareket etmeye çalışmadığın kötü bir şey olmayacak. Elimde bir ses çubuğı var. Bunu özellikle senin için seçtim. Ne kadar kibarım, değil mi?"

"I..." Ona küfretmek istedi ama bunu riske atmaktan çok korkuyordu, bu çok açıktı.

"Yarın bana istediğin kadar bağırmana izin vereceğim." Kelevra Rin'in sinirlenmesinden hoşlanıyordu. O kıvılcımı, o ateşi ve içinde hapsedtiği için her an kendiliğinden yanabilecekmiş gibi hissetmeyi seviyordu. Biraz klişeydi ama kimse Kel'le kavga etmeye cesaret edemezdi, hiçbir şekilde. Yine de Rin ona vurmuş, tekmelemiş ve sayamayacağı kadar çok kez kanını akıtmıştı.

"Seni güzelce yağladım ama bu yine de tuhaf hissettirecek, nefes al." Çubuğu daha da aşağı indirdi, işleri yavaştan aldı. Kelevra, ince metalin Rin'in aletinin içinde kayboluşunu izlerken inledi ve onu sokarken dikkatlice tuttu.

Rin boğuk bir ses çıkardı. "Dur. Lütfen, dur!"

"Sana içinden nefes almanı söylemiştim," diye hatırlattı ama yavaşça geri sokmadan önce metalin bir santimini dışarı çekti.

"Yapamam!"

"Pekâlâ, tatlım," diye ikna etti Kelevra, birdenbire ne kadar tahrik olduğunu düşünerek tam cümleler kurabilmesine şaşırmıştı. O metalin Rin'in vücudunda kayboluşunu izlemek, Kel onu zorladığı için aldığını bilmek... Sabah ne kadar sinirleneceğini düşünmek... İnledi ve başını salladı. Odaklan. "Onun yerine bunu yapalım. Bana ne hissettiğini söyle. Nasıl hissediyorsun, Flower?"

"Bu da ne böyle?"

"O kısmı çoktan geçtik. Bu bir sondaj çubuğu. Üretraya yerleştirilen metal bir çubuk. Bu özel olanın olukları var. Sinir uçlarını daha önce hiç deneyimlemediğiniz bir şekilde uyaracak. Hissdebiliyor musun?"

"Nefret

ediyorum!

" "Rin."

Mümkünse, adının kullanılması onu bir an önce olduğundan daha da fazla korkutmuştu.

Şimdi kaşlarını çatan Kelevra'ydı ve Rin'in kafasından neler geçtiğini daha iyi anlamak için gözbağını çıkarıp çıkarmama konusunda düşünürken sesin yarısına kadar gelmesiyle durakladı.

Tam bunu yapmak üzereyken çiçeği konuştu.

"İlk başta soğuktu ama şimdi..." sesi kesik kesikti ve bunu hissediyor gibiydi.

"Vücut ısınıza uyum sağlıyor," dedi Kelevra. "Bu çok iyi. Bu iyi.

başka

?"

"Bu... doğal değil. Olmaması gereken bir şekilde dolu

hissediyorum. Çıkmasını istiyorum." "Acıyor mu?"

"Evet." Alt dudağını kemirdi. "Hayır. Sanki bir şey almak zorundaymışım gibi hissediyorum.

işeme

k."

Kelevra kıkırdadı sonra gitti geri için yerleştirme ve Oyuncak.

"Ne yazık ki, bu benim tuhaflıklarımın biri değil."

"Benimki de öyle," diye homurdandı Rin, gerçi o anki haliyle sesi gergin ve kırılmış çıkmıştı.

Sesi sonuna kadar içeri kaydırды ve sonra iyice görebilmek için arkasına yaslandı.

Rin'in aleti tavana doğru uzanıyordu, ön boşalmadan ve bol miktarda kayganlaştırıcıdan dolayı kızarmış ve parlıyordu. Sesin kavisli ucu dışarı çıkmış, altın metal Kelevra'ya imalı bir şekilde göz kırptıyordu.

"Piercing taktırmayı düşünüyor musun?" diye sordu.

içi

n.

"Sakın buna cüret

etme." "Pekala."

"...Gerçekten mi?"

Kelevra, "İzniniz olmadan vücudunuzda değişiklik yapılmayacak," diye güvence verdi.

"Ben bir Şeytan'ım ama saf kötülük değilim." Bir çizgi vardı, Rin'i fazla zorlamadan ona yaklaşabildiği kadar yaklaşıyordu ama onu geçmemesi gerektiğini de iyi biliyordu. Adamın öfkeden deliye dönmesi hoşuna gidebilirdi ama nefretini istemiyordu. Şimdiye kadar, Rin bu hakareti ne kadar sık etrafa savursa da, aslında ciddi değildi. Tam olarak değil.

Bilseydi, gecenin bir yarısı sağanak yağmurda buraya kadar gelmezdi.

Rin, Kel'in kapısında belirdiğinde ne yaptığını tam olarak biliyordu ve bu bile başlı başına bir tür güven anlamına geliyordu.

"Lütfen," diye yalvararak Kelevra'yı kendinden geçirdi. "Çıkar onu."

"Sana daha önce güvenini kendiminkiyle satın alacağımı söylemiştim," diye hatırlattı.

"Ben hâlâ istekliyim, ya sen? Bana bu gece Friction'da neler olduğunu anlat, Flower. Açıkla." Bir parmağını kıvrımlı ucun altına soktu ve Rin yabancı hislerin ötesinde itaat etmeye çabalarken sesi içeri ve dışarı hafifçe sokup çıkarmaya başladı.

"İçiyorduk," Rin'in nefes alış veriş vücutu bu duyguya ısındıkça arttı, "Brennon sarhoştı. Ben sarhoştum."

"Sen, benim güzel Eşim, tamamen ve tamamen kafayı bulmuştun."

"Evet." Aleti sertleşmeye başladı ve bir an için tekrar sessizleşti, sanki hoşnutsuzluk içindeymiş gibi burnunu sıktı. Sanki kendi vücudunun ona böyle ihanet edeceğine ve bunları zevkli bulmaya başlayacağına inanamıyordu. "Beni öptü, doğru. Ama bunu ben istemedim. Geldiğini bile görmedim."

Kelevra'nın vardı ama bunu kendine sakladı. Şimdilik. Bunun yerine, sesi bir kez daha yerleştirdi ve bıraktı. Aletine kayganlaştırıcı sürdü ve Rin'i dizlerinin altından tutarak daha iyi bir açı verdi, bu sırada sesin ucundaki metalik parlaklığa bakıyordu.

"Kelevra?" Rin ürperdi ama gözleri gerçeği yakaladı. Korku değil, beklenti içindeydi.

Çiçeği de bunu en az onun kadar . Sahiplenilmek ve kullanılmak istiyordu.

İddia edildi.

"Lütfen, Kel," dedi Rin. "Onu ittim. Ona vurdum."

"Bana ait olana dokundu," ses tonundaki öfke parıltısı gerçetti, tutamadığı bir şeydi. Zane'in gönderdiği fotoğraflar arasında Rin'in Brennon'ın burnunu kırdığı bir fotoğraf da vardı. Brennon'ın çoktan ölmemiş olmasının tek nedeni buydu.

"Bunu yapmasını istemedim," diye tekrarladı. "Onu hiç böyle istememiştım asla."

"Oh? O zaman kimi istiyorsun, Flower? Kimi dövmek istiyorsun Bu deliğin mi? Aşırı duyarlılığın ötesinde becerildiğinde ve itirazlarına rağmen almaya devam etmeye zorlandığında kimin adını haykıracaksın?"

"...Kel..."

"Bu bir cevap değil," diye , sikini Rin'in girişiyle aynı hizaya getirerek.

"Bekle."

"Beni bütün bir hafta boyunca beklettin," dedi Kelevra. "Eğer seni önceden hazırlamak için zaman harcamamı istiyorsan, bunu düşünmeli ve eve daha erken gelmeliydin."

"Kelevra-"

"Beni hâlâ bekletiyorsun."

"Çubuk. Önce onu çıkar."

Güldü, sesi kendi kulaklarına bile çarpık geliyordu ama siki zorlanıyordu ve sabrı o kadar azalmıştı ki şimdiden kırılmamış olması mucizeydi. Rin'in dizlerinin altındaki tutuşu o kadar sıkıydı ki, yarın parmaklarının şeklinde morluklar olacağından emindi ve bununla ilgili bir şey, içinden bir damla meninin fışkırmasına neden oldu ve Rin'in bile kesinlikle duyacağı kadar yüksek bir sesle ayaklarının arasında yere düştü.

"Bu bir pazarlık değil. Cezalar kolay olmamalı," dedi Kelevra. "Beni daha fazla reddederek işleri kendin için daha da kötüleştiriyorsun. Sessiz kalmaya devam etmen işime yaramayacak."

"Sen!" Başını geriye attı. "Sen. Kel. Seni istiyorum. İstemeseydim gelmezdim."

Kelevra sikiinin başını Rin'in deliğine soktu ve çiçeği hafif bir yanıkla tısladığında inledi. Onu incitmekten hoşlanmıyordu ama Rin'i kontrol etmekten de en az Rin'in kontrol edilmekten hoşlandığı kadar zevk alıyordu. İçindeki ilkel bir şeyi okşuyordu, çiçeği ona herhangi bir şekilde, biçimde veya formda tepki verdiğinde canlanıyor gibi görünen bir şey.

Rin'in maskeyi düşürmesini sağlayabileceğini bilmek mi? Çok seksi.

"Bana ne hissettiğini söyle," diye emretti Kelevra ve bu kez Rin hemen itaat etti.

"Çok dolu," diye mızızlandı Kel yarıya kadar batarken, işleri bilerek ağırdan alıyor ve ona alışması için zaman tanıyordu. "Sikim ağrıyor. Hâlâ... yanlış hissediyorum... ama aynı zamanda..."

"Gelmek istiyorsun."

"Evet!"

Kelevra mırıldandı. "Bu çok kötü."

"...Kel."

"Konuşmaya devam et, Çiçek."

"Beni geriyorsun ve-" Kelevra prostatını okşadığında nefesi kesildi. "Her şey acıtıyor ama aynı zamanda acıtmıyor, tamam mı? Bunu açıklayamıyorum. Deniyorum ama yapamıyorum."

"İyi gidiyorsun, tatlım." Bunu kanıtlamak istercesine hızını artırdı ve sonunda kendini kadife gibi sıcaklığın içine tamamen bıraktı. Kel tutuşunu ayarladı ve sonra kalçalarını yuvarladı, Rin'in çıkardığı miyavlama seslerinin ve

reddedileceği orgazma hazırlanırken taşaklarının sıkılaşması gibi.

Çiçeğinin henüz bu kısmı tam olarak kavradığını düşünmüyordu. Eğer anlasaydı, çok fena küfredirdi.

Kelevra sert, ölçülü vuruşlarla içine pompalamaya başladı, gidebildiği kadar derine indiğinden emindi. Kaslarının etrafında kenetlendiğini her hissettiğinde inliyordu, bu Rin'in ne yaptığını hiç düşünmeden verdiği bir tepkiydi. Kel onu ne zaman böyle şehvetle çıldırtmış ve çıldırtmış olsa, Rin her şeyi bırakırdı.

Etrafında tuttuğu o lanet kalkan.

Ve Kelevra'ya karşı beslediği nefret, aslında ne kadar büyük olursa olsun.

Burada, bu şekilde, Rin tamamen ve tartışmasız bir şekilde *ondan* başka bir şey değildi.

Kelevra daha hızlı vurmaya başladı, Rin'in aletinin içe doğru her itişinde karnına çarpışının görüntüsüyle büyülenmişti. "Keşke içine girebilsem ve orada kalabilsem."

"Bu," diye soludu, "çok," tekrar, "." "Daha derine gitmemi söyle."

"Zaten çok derindesin." Rin başını salladı. "Yap şunu."

"Lütfen, Kel." Ellerini yumruk yaptı ve Kelevra bir an için onu reddedeceğini düşünerek kıpkırmızı kesildi. "Beni daha derinden becer."

Homurdandı ve ellerini Rin'in kalçalarının önüne doğru kaydırarak tutuşunu değiştirdi. Ayak bileğindeki kelepçeleri havaya kaldıracak şekilde yeniden ayarladı ve Rin'i Kel'in sikinin o sıcak derinliğe daha fazla girmesine izin veren dar bir açıyla bükü.

"Yarın taşınyorsun. Bütün eşyalarınla. Artık mazeret yok." Onu sıkıca tuttu, makine Rin'i nispeten güvende tutuyor ve onun için pozisyonunu koruyordu.

Rin çoktan feryat etmeye başlamıştı, gözyaşları nemli göz bağının üzerinden akıyordu ama bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece orada öylece durabilir ve Kel onu nasıl seçerse öyle kabul edebilirdi. Koyun olduğu için değil, Kelevra bunun için onunla dövüştüğu ve onu alt ettiği için.

Kel kazanmıştı ama her şeyi alana kadar tatmin olmayacaktı.

"Söyle bana, Çiçek!"

"Yarın taşınacağım," diye kabul etti Rin. "Kelevra, lütfen, yeter artık." "Ses acıtmaya mı başladı?"

"Her şey acıyor!"

Kelevra gözlerini kırıştırdı ve bilgisayarın Rin'i daha kapsamlı bir şekilde taraması için gözünün işlevlerini etkinleştirdi. "Bir şeyin yok."

"Parçalanacakmışım gibi hissediyorum!"

"Güzel." Tam olarak istediği buydu. "Bunu yap. Benim için ayrıl, tatlım. Seni tekrar bir araya getirdiğimde, bu benim Kraliyet Eşim olarak olacak. Sen de istediğinin bu olduğunu söyle."

"Dur de-"

Kelevra sikini Rin'in deliğinin içine soktu ve kalçalarını yere vurdu. Rin'in cümlesi bir hıçkırıkla kesildi. "Senin eşin olmak istiyorum!"

"mi?" Çok yaklaşmıştı, artık ele geçirilmiş bir erkek gibi Rin'i beceriyordu, taleplerinin sadece kısmen farkındaydı.

"Evet!"

"Evet, ne?"

"Kelevra," Rin'in durumu daha iyi görünmüyordu, "evlen benimle. Yanına taşınmak, senin Kraliyet eşin olmak ve benimle evlenmeni istiyorum, tamam mı? O yüzden, lütfen, Işık aşkına, lütfen-"

Bir evlilik teklifi beklemiyordu.

Kelevra'nın orgazmı o kadar yoğundu ki bir anlığına kör oldu, ağzı sessiz bir çığlıkla düşerken görüşünün önünde beyaz bir ışık patladı ve Rin'in kıcını boşalmasıyla doldurdu. Boşalırken karşı sallandı, her son damlasını sağlamak istedi, çiçeğinin derinliklerine gömüldüğünü düşünerek hırladı.

Tarih boyunca hiçbir şey bu kadar olağanüstü hissettirmiş miydi? Buna, bu sevişmeye kadar geçen her an birdenbire donuk ve sıkıcı gelmeye başladı. Renksiz. Rin'in deliğinin onun etrafında kasılması, onu sıkıca tutması ve ağzına kadar doldurulurken çiçeğinin çıkardığı küçük sızlanma sesleri... Kelevra şimdiye kadar onsuz nasıl hayatta kaldığını gerçekten bilmek istiyordu.

Rin olmadan.

Eşinin içinde bulunduğu bariz sıkıntı olmasa bütün gece orada gömülü kalacaktı. Bir iniltiyle kendini kurtarmaya zorladı, Rin'in kıcından sıçrayan döllere zemini daha da berbat etti. Hepsini geri itmek cazip geldi ama Kelevra bir şekilde elindeki göreve odaklanmayı başardı ve bunun yerine Rin'in sıkıca çekilmiş taşaklarının altını okşadı.

Rin temas karşısında tısladı ve Kelevra ona yaklaşıp gözbağını çıkarabilmesi için mırıldandı. Sonra Kel, Rin ani ışığa karşı gözlerini kırıştıtırırken bekledi, gözleri birbirinden ayrılıyor, kirpikleri gözyaşlarıyla yapış yapış oluyordu.

Kelevra onun dikkatini çeker çekmez ve net bir şekilde görebildiğinden emin olur olmaz, parmağını sesin ucuna taktı ve dikkatlice dışarı çıkardı. İkisi de metalin serbest kalışını, Rin'in aletinden opak beyaz nehirler halinde akan boşalmayı izlediler.

"Bahse girerim en az üç kez boşalmışsındır," diye tahmin yürüttü Kel hayretle. Sesi ne kadar derine ayarladığını düşünürsek, bir miktar ters boşalma olmuş olmalıydı. Kullanılmış oyuncağı metal tepsiye koydu ve makineyi devre dışı bırakma riskini göze almadan önce Rin'in ayaklarını yavaşça yere indirdi.

Rin yerçekimi ona geri döndüğünde haykırdı, vücudu anında yere düştü.

Kelevra buna hazırды ve onu yakalayarak kollarını bacaklarının altından ve sırtından geçirdi. Onu kaldırdı ve o akıl almaz orgazmdan sonra yatağı düşmeyi ne kadar çok istediğini görmezden gelerek kapıya doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun?" Rin sordu ve sesi Kel'in hissettiğı kadar bitkin geliyordu.

"Kızdın mı, tatlım?"

"Orgazmlarımı benden çaldığını mı?" Homurdandı, Kelevra'nın boynunun kıvrımına sıcak bir hava hücumu çarptı. "Kesinlikle evet."

"Hâlâ iyi hissettirmiyor mu?" Kelevra onu koridorda misafir banyosuna götürürken çoğunlukla dikkatini dağıtmaya çalışıyordu. Onlarınkini kullanmalarını tercih ederdi ama Rin kucağındayken merdivenleri çıkabileceğinden emin değildi ve ona yaptığı onca şeyden sonra yapacağı son şey, adamı tek başına bir yere götürmekti, hele de koca bir merdiven boyunca.

"Tuhaf hissettirdi. Aynı değil." "Tekrar dener miydin?"

Rin o kadar uzun süre düşündü ki Kelevra neredeyse onun gerçekten uyuyup uyumadığını kontrol edecekti. "Belki de."

Rin'in dilinde bu evet anlamına geliyordu ama bunu itiraf etmekten daha iyisini bilecek kadar akıllı başına gelmeye başlamıştı.

Kelevra banyoya ulaştı ve onu tuvalete taşıdı, yere bıraktı ama Rin'in düşmemesi için kollarını onun etrafında tuttu.

"Bu utanç verici olabilir, ama gerçekten-"

Rin bitirmesine bile izin vermedi, nişan almak için aletini tuttu ve sonra gözünü bile kırpmadan işedi. Kel'in kendisine baktığını hissettiğinde döndü ve omuz silktilti. "Ne? Az önce içine bir metal parçası soktun, sanırım vücut sıvılarının kelimenin tam anlamıyla aşağılayıcı olduğu noktayı geçtik."

Kelevra kendini tutamadı. bir kez daha kazanmış gibi hissetti ve ne olduğunu anlamadan Rin'in ağzını morartıcı bir öpücükle kaptı.

"Ben işerken olmaz!" Rin geri çekilmeye çalıştı ama Kel buna izin vermedi ve onu çenesinden tutarak geri çekilmeye zorladı.

Dili derinlere indi ve Rin'in alt dudağını emdi, bir iz bile bırakabilecek kadar sertti. Aleti seğirdiğinde yüzünü buruşturdu ve Rin'in bir süre daha başka bir tura hazır olmayacağını bildiği için geri çekildi.

"Kapağı kapat ve otur," diye talimat vererek Rin'in bunu yapmasına yardım etti. "Ben saunayı açacağım."

Ana banyo ve ana kattaki en büyük banyo, bu özelliğe sahip olan tek iki banyoydu ve soluk beyaz fayansın üzerinden içeri açılan cam kapının yan tarafındaki kontrol paneline doğru ilerlerken bu gerçeğe minnettardı. Rin için hangi sıcaklığın en faydalı olacağını düşünmek için bir an durdu, sonra bir tanesinde karar kıldı ve bir an duraklayarak geri döndü.

Rin sırtını tuvalete yaslamıştı ve kapüşonlu gözlerinin altından onu izliyordu. Bakışları karşılaştığında bir sıcaklık parlaması oldu ama Rin'in mücadele edemeyecek kadar yorgun olduğu belliydi, bu yüzden orada kaldı ve sessizce Kelevra'nın gerginliği kırmasını bekledi.

"Nasıl hissediyorsun?" Kel sordu.

"Kullanılmış."

"Öyleyse," diye sırttı, "iyi o zaman."

"Bu kadar kendini beğenmiş olma. Özerkliğimi kazanır kazanmaz Elbette."

"O zaman seni yere yatırır ve tekrar beceririm," dedi Kelevra. Söz verdim.

Rin yüzünü buruşturdu ve sonra gözlerini kapattı.

İç geçirerek yanına gitti ve onu kollarından tutarak ayağa kalkmasını sağladı. "Yürüyebilir misin?"

"Oraya mı?" Rin sauna kapısına ulaşmak için atılması gereken on kadar adımı işaret etti. "Tabii ki-" ayağını ileriye doğru hareket ettirdi ve

tökezledi, Kelevra onu dik tuttuğunda ona yapıştı, "-değil."

Kel kıkırdadı ve kolunu Rin'in omuzlarına atarak onu kaldırdı, böylece birlikte yavaşça oraya doğru ilerleyebildiler. Sonra saunanın içindeki küçük mesafeyi geçmesine yardım etti ve Rin'i ahşap banklardan birine indirdi. Kapıyı kapatıp ikisini de içeri kapatır kapatmaz geri döndü ve Rin'in yanına yerleşti.

Rin banktan aşağı doğru kaydı ve Kelevra gözlerini kıstı, aralarına mesafe koyduğu için onu azarlamak üzereydi.

Bunun yerine Rin başını rahatça Kel'in kucağına yasladığında sessizliğe gömüldü.

Çiçeği memnun bir iç çekiş yaptı, gözleri kapandı ve ona karşı belirgin bir şekilde gevşedi.

Denemek için elini kaldıran Kelevra, parmaklarının ucunu Rin'in nemli kumral saç tellerinin arasından geçirdi. Hiçbir tepki alamayınca daha da cesaretlendi ve saç tellerini Rin'in alına doğru fırçaladı, ardından işaret parmağı ile başparmağı arasında döndürdü.

Tüm bu süre boyunca Rin orada öylece yattı ve onun istediğini yapmasına izin verdi.

Kelevra'nın göğsünün içinde bir şeyler çatırdadı. Yatak odasında Rin üzerindeki kontrolünü zorlamanın zevkin zirvesi olduğunu düşünmüştü ama yanılmıştı.

İşte buydu.

Rin'in saçlarıyla oynamasına ve kendi isteğiyle kucağına yatmasına izin verilmesiydi. Düzgün nefes alışını dinlemek ve Rin bile gülümsediğinin farkında değilmiş gibi, dolgun ağzının uçlarından hafifçe yukarı doğru kıvrılmasını izlemektir.

Kelevra'nın daha önce hiç kimsenin, hatta kardeşinin bile bilmediğinden emin olduğu bir şeyi öğrenmesine izin veriliyordu; Sıla'nın Rin'in sevişme sonrası parıltısını bu kadar erken gördüğünden şüpheliydi.

Rin'e onun da hissedip hissetmediğini sormak istedi, aralarında gerçekleşen bu inanılmaz şeyi, ama anı mahvetme korkusu onu sessiz tuttu.

Bunun yerine parmaklarını Rin'in saçlarında gezdirmeye ve içinde yeni uyanan şeytani beslemeye devam etti.

Memnuniyet içinde mırıldanıyor gibi görünen kişi.

25. Bölüm:

Rin'i odalarına kadar taşıdı ve neredeyse gülecekti. Bir ay önce biri ona bunun bir gün isteyerek yapacağı bir şey olacağını söyleseydi, onlara inanmazdı. Kelevra hiçbir şeyi kalbinin iyiliğinden dolayı yapmazdı, ama çiçeği söz konusu olduğunda bu aslında o kadar da tatsız bir şey değildi.

Diğer adamın ona sokulmasından, sıcak nefesinin Kel'in boynunun yan tarafını gıdıklamasından hoşlanıyordu. Ve onu hissetmek hoşuna gidiyordu, tüm o güç ve kaslara rağmen burada Kelevra tarafından kolaylıkla taşınıyordu. Bu tahrik ediciydi, ama bundan da öte, geçmişte hiç deneyimlemediği bir şekilde kendisini özel hissetmesini sağlıyordu. Eşyalarıyla ilgilenmek üzere yetiştirilmişti elbette ama bu farklıydı.

Kelevra sadece Rin'e hediye edilmek istemiyordu. Rin'in kendisini seçmesini istiyordu. Geçen haftaki küçük manipülasyon doğru yönde atılmış bir adımdı ama yeterli değildi. Tavşan İzi'nin Baykal Boşluğu'na nasıl baktığını görmüştü ve bunu kendisi için de istiyordu. Yoldaşı için de bunu istiyordu.

Anladığı kadarıyla aralarında tek bir büyük engel vardı, o da Rin'in babasıydı. Ancak Crate Varun'un burada, Vitality'de hiçbir gücü yoktu ve Kelevra ikizleri çoktan finanse ettiği için artık onlar üzerinde mali kontrol tehdidinde de bulunamazdı.

"Bana bir şey söyle," dedi Rin'in yumuşak ve sessiz sesi, Kel üst kata çıkarken rahat sessizliği bölerek.

"Ne gibi?" "Kişisel bir şey."

Kel onları koridordan yatak odasına doğru götürürken düşündü. Hiçbir şeyi saklayacak bir tip değildi, aklına bir şey geldiği anda her zaman fikrini söylerdi. Bu nedenle, birinin ona böyle açık uçlu bir soru sorduğu bir durum hiç olmamıştı.

"Seni tanımaya çalışıyorum," diye ekledi Rin, uzun süre sessiz kaldıktan sonra. "Bunu benim için hiç kolaylaştırmıyorsun."

"Bir oyun oynayalım mı?" diye önerdi, sadece çiçeğinin gerginleşmesi için. "O türden değil, söz veriyorum. Soruya karşı soru." Kelevra'nın elinde Rin'in dosyası vardı ve onun kim olduğuna dair temel bir fikri vardı ama daha fazlasını öğrenmekten zarar gelmezdi.

Aslında, şimdi dikkatini çektiğine göre, her şeyi bilmek istediğini fark etti. Çiçeği hakkında bilinmesi gereken şeyi.

"İnsanları incitmekten hoşlanıyor musun?" Rin sordu. "Kardeşim..."

Sıla Varun'un acı çektirmekten hoşlandığı büyük bir ifşa değildi. Kelevra bunu daha ilk karşılaşmalarında anlamıştı.

"Hayır," diye dürüstçe cevap verdi. "Birini incitmek bana şu ya da bu şekilde bir şey hissettirmiyor. Kan görmek hoşuma gidiyor ama bu benim kanım , başka birinden gelmesi gerekmiyor. Daha önce de insanlara zarar verdim, öldürdüm. Ama bu genellikle beni kırılma noktamın ötesine ittiklerinde ve kontrolümü kaybettiğimde olur."

"Sonradan pişmanlık duymuyorsun," diye tahmin etti Rin. "Ben böyle şeyler hissetmem, Flower."

"Bazen," diye dudaklarını yaladı ve Kel odaya girer girmez ona baktı, "keşke ben de yapmasaydım."

"Tam olarak nedir?"

"Benim sorunum ne demek istiyorsun?"

Kelevra kaşlarını çatı ve Rin'i yatağın kendi tarafına yatırdı, hatta o kadar ileri gitti ki yorganı yarı çıplak halinin üzerine çekti. Üstünü değiştirmesi için ona boxer külot vermişti, bunun kalan sinirlerini yatıştırmaya yardımcı olacağını düşünmüştü ve işe yaramış gibi görünüyordu.

Çiçeği bu geceki deneylerinden açıkça keyif almış olsa da, bu aynı zamanda ondan çok şey götürürdü. Kel onun endişeli ya da korkmuş hissetmesini istemiyordu, ne kendisinden ne de şimdi, saunadaki o rahat andan hemen sonra. İlk kez gerçekten ilerleme kaydettiğini hissediyordu.

Belki de Rin'i, çiçeğini geri istediği kadar şiddetle onu kabul etmeye ve istemeye ikna etme şansı vardı.

"Senin hiçbir sorunun yok," diye azarladı. "Duygularını düzenlemekte zorlanıyorsun, hepsi bu."

"Benim dünyamda bu neredeyse hiç duyulmamış bir şey. Biri öğrenmiş olsaydı bana çok kötü davranırlardı."

"Bu yüzden mi saklamayı öğrendin?" Kelevra sordu. Eninde sonunda Rin'in gerçek doğasını tüm arsız ihtişamıyla ortaya çıkaracaktı ama bunu yapmadı.

Şimdi bunu söylemek için doğru zaman olduğunu düşündüğü için bunu kendine sakladı. "Peki ya Sıla?"

"Kardeşimin tam tersi bir sorunu var. Ben çok fazla hissediyorum, o çok az hissediyor. Tibera duygulara değer veren bir gezegendir. İnsanlarımız duyguları yüksek seviyede hissetme eğilimindedir, bu da onları hızlı bir şekilde işlemelerini sağlar. Bu yüzden çoğu zaman sakın ve soğukkanlı görünürüz."

"Demek onlar da numara yapıyor."

Rin kaşlarını çattı. "Ben... Hayır. Daha çok göstermiyorlar gibi. Ne hissettiklerini sorsanız, size hiç tereddüt etmeden söylerler. Ama bunu bilmek daha zor. Burada ya da diğer gezegenlerin çoğunda olduğu kadar basit değil, birinin belli bir şekilde hissettiğini anlayabilmek için tek yapmanız gereken yakından bakmak. Duyguları, özellikle de karmaşık olanları Tiberan'da ölçmek daha zordur. Bu yüzden bize topraklama öğretiliyor. Bu, zihni odaklamanın ve sakinleştirmenin bir yoludur, böylece aşırı uyarılma olmadan bir duygudan diğerine geçebiliriz."

"Daha önce topraklamadan bahsetmiştin," Kelevra bir kolunu Rin'in kalçalarına doladı ve yatağın kenarına otururken ona yakın durdu. "Sana bu konuda yardım ettim mi? Seks yaptığımızda böyle mi oluyor?"

"Bazen," diye itiraf etti Rin.

"Hep böyle miydi?" Kelevra istemiyordu ama kendini sormaya zorladı. "Ne zaman biriyle sevişsen?"

Rin düşündü. "Eğer yatak odasında kontrolü bırakabildiğim ilk kişinin sen olup olmadığını soruyorsan, cevabım hayır. Ancak, beni tamamen ve tamamen bırakan tek kişi olup olmadığını merak ediyorsan? O zaman evet. Daha önce hiç kimseyle bu şekilde hissetmemiştim, Kel."

"Ne şekilde?"

"Bilmiyorum," dedi Rin. "Bunu kelimelere dökemiyorum." "Dene."

Ona bir bakış attı. "Bunun bir soru için soru olması gerekiyordu ama yine de konuşan tek kişi benim. Şimdi senin sıran."

"Aslında bir soru değildi ama sana kişisel bir şey söylememi istedin." Kelevra bakışlarını Rin'in yüzünde gezdirdi. Yanakları sauna yüzünden hâlâ pembeydi, nemli saçları parmaklarıyla yana taranmıştı. "Seni burada, yatağında görmek hoşuma gidiyor. Bu beni memnun ediyor. Elde edilmesi zor bir şeyi elde etmeyi başarmış gibi hissediyorum, ama aynı zamanda onu

Anlamlı kelimelere. Hiçbir şey uygun gelmiyor. Tek bildiğim, burası senin yerin, Flower. Burası senin ait olduğun yer."

"Ne kadar için?"

Kel durakladı.

"Düşüncesiz ve acelecisin," diye iç geçirdi Rin. "Nişanı iptal etmeye ve beni bir kenara atmaya da her şeyi ayarlamaya karar verdiğin kadar çabuk karar verebilirsin. Sana güvenmemi bekliyorsun çünkü ne? Beni becermekten hoşlandığını biliyorum diye mi?" Esprili bir şekilde kıkırdadı. "Sen ilk değilsin ama o insanlardan hiçbirinin kapıları yumrukladığını görmüyorum."

İlk tepkisi öfkelenmek ve kıskanmak oldu - Rin ona geçmişte sevgilileri olduğunu ikinci kez hatırlatıyordu ve bundan nefret ediyordu. Ama buraya kadar gelmemiştir ve bütün bir hafta bunun için beklememiştir, sadece öfkesine yenik düşerek mahvetmek için.

"Hayatımda hiçbir şey için bir gün bile çalışmadım," diye itiraf etti Kelevra. "Seni gördüm ve aynı anda seni istediğime karar verdim ve haklısın. Fikrimi hemen değiştirebilirdim. Ama değiştirmeyeceğim. Değiştirmeyeceğimi biliyorum Çiçek, çünkü kendimi tanıyorum. Aramızdaki en büyük fark senin daha çok, benim daha az hissetmemiz değil, senin saklanmayı, benim ise dik durmayı seçmem. Ben neysem oyum ve o kişi olmaktan keyif alıyorum. Bu da kendimi daha iyi anlamamı sağlıyor."

Kel kız kardeşlerini sevmiyordu. Bu noktaya kadar bu kavramı tam olarak kavrayamamıştı. Bunun onlar için güzel şeyler yapacağı ve onları mutlu etmek isteyeceği anlamına geldiğini biliyordu ve çoğunlukla da öyle yapıyordu. Ona değer verdiklerini ve onu koruduklarını anlıyordu ve bu güzel bir şeydi elbette, ama kendi hayatı ya da onlarınki söz konusu olduğunda, kendini kurtaracağına hiç şüphe yoktu.

Elbette bunu onlara asla söylemezdi ama gerçeğin bu olduğunu her zaman biliyordu. Onlara elinden geldiğince değer veriyordu ama bu sevgi değildi.

Ama bu...

Öne doğru eğildi ve başparmağının ucuyla Rin'in yüzündeki ince tüylerin izini sürerek altın rengi kaşlarından birinin kavisine hafifçe vurdu. "Eğer biri sana zarar verirse, onu hadım ederim. Eğer sen ve ben yanan bir binada mahsur kalsaydık, önce seni güvenli bir yere iterdim."

"Sesin... şaşırmış gibi geliyor," diye fark etti

çiçeği. Kelevra güldü. "Şaşırdım."

Rin onun bakışlarını aradı. "Bunun yarın değişmeyeceğini nereden biliyorsun? Uyanabilirsin ve-"

"Bu bir tuzaktı, Konsolos. Hepsi bu kadar. Etrafa yayılan söylentiler sadece bundan ibaretti. Gerçek değillerdi. Sadece seni kızdırmak için bunların olmasına izin verdim ama seni bu kadar rahatsız etmesini hiç istemedim. Sadece bana gelmene yetecek kadar."

"Peki ya gelecekte hoşuna gitmeyecek bir şey yaparsam?" Rin, Kel'in elini zorla uzaklaştırdı ama göğsüne koyduğunda parmaklarını bileğinde tuttu. "Her zaman seninle aynı fikirde olmazsam? Kendi seçimlerimi yapmak istersem?"

"Yatak odasının dışında mı yoksa içinde mi?"

Kelevra sordu. "Her ikisi de."

"Olduğun kişi olmanla ilgili bir sorunum yok. Eğer aynı fikirde değilsek, bunu tartışabiliriz. Eğilmek istemediğim tek şey nişanlılığımız. Benimle evleneceksin. Benim olmayı kabul ettin ve bir gün uyanıp istediğinin bu olmadığını fark etsen bile gitmene izin vermeyeceğim. Seni asla bırakmayacağım."

Rin alt dudağını dişledi ve Kelevra o anda bir tartışma çıkmasını bekledi, onun yerine "Küfür eder misin?" dediğinde biraz hazırlıksız yakalandı. Rin endişeyle dudaklarını yaladı. "Ne olursa olsun mu?"

Kel başını eğdi. Ondan bir şey sakladığı belliydi ama bunu en başından beri biliyordu. Büyük sır her neyse, Rin'in bunu sadece Kelevra'dan değil herkesten sakladığı açıktı. Kişisel bir şey değildi ve sırf bu yüzden görmezden gelebilmişti.

Şimdilik.

Çiçeği bu kadar açıkken konuyu zorlamak cazip geliyordu ama o anı lekeleme riskini almak istemiyordu. Aşağıda olanlardan sonra araları şaşırtıcı derecede iyi gidiyordu. Rin'i cihazdan indirdikten sonra öfkelenmesini bekliyordu ama bunun yerine Rin ona karşı yumuşak ve açık davranıyordu.

Sevimliydi.

Bu da onu açgözlü yaptı.

Eğer Kelevra hayatının geri kalanını bunun gibi anlarla doldurabilseydi, karşılığında her şeyi yapardı.

"Evet, tatlım," diye söz verdi. "Bu gece bana geldin, benim için geldin," Rin'in oflamasına neden olunca sırtıttı, "Senin için zor bir seçim olduğunu anlıyorum. Karşılığında sana değer vereceğim ve seni her zaman yanımda tutacağım. Sonsuza dek."

"Bana değer ver, ha?" Kulaklarının tepesi kararmaya başladı.

"Bu çok mu fazla?" Kel güldü. "*Şimdi* seni utandırıyor muyum? Aşağıda bile utanmamıştın-"

"Ben insanlara açılmam," diye sözünü kesti Rin. "Asla. Güvenli değil ve güvenme konusunda iyi değilim. Bunun bir kısmı içgüdü, bir kısmı da alışkanlık. Çoğu zaman içime kapanık olabilirim. Bunu anladığını bilmem gerek, her zaman böyle olmazsam benden sıkılmayacağından emin olman gerek-"

"Active'inizi gerçekte olduğunuz kadar iyi bir nişancı düşünmesi için kandırmak mı?" Kelevra alay etti. "Bende bu var, hatırladın mı?" Gözüne dokundu. "Seni her zaman görebiliyorum, gerçek seni."

Rin uzandı ve parmağını eski yara izinin üzerinde gezdirdi. "Bunu nasıl yaptın?"

"Bilmiyor musun?"

"Vitality'de iyi bilinen bir hikaye mi?"

Kel öyle olduğundan oldukça emindi. "Babamı tanıyor musun?"

"Daha birkaç hafta önce tacı kız kardeşine devreden adam mı?" diye sordu. "Hayır. Adını hiç duymadım."

"Şirin." Aslında öyleydi de. Çok az insan Kelevra'yla iğneleyici konuşmaya cesaret edebilirdi ama Rin en başından beri bundan çekinmemişti. "Ben altı yaşındayken, birkaç kişiyi kızdıracak bir şey yaptı -ne olduğunu sormayın, hatırlamıyorum. O zamanlar siyasetle ilgilenmek için çok küçüktüm ve o zamandan beri bana söylenmedi, büyük olasılıkla bilmek istemediğim için. Her halükarda neden olduğu önemli değil, sadece sonrasında ne olduğu önemli."

O zamanı pek sık hatırlamıyordu ve bir an için durup düşüncelerini topladı, hangi detayların önemli olup olmadığına karar vermeye çalıştı. "Okula giderken şoförüm tarafından kaçırıldım. Ailemizin güvendiği biriydi, ben doğmadan önce bile maaş alıyordu ve bir keresinde Lyra'yı okula götürmüştü, tıpkı benim ve küçük kardeşimin sorumluluğunu üstlendiği gibi."

"Bekle," diye durdurdu Rin onu, "senin neyin?"

Kelevra omuz silkti. "Onun hakkında konuşulmuyor."

Ölüm yıldönümünü bir kenara bırakırsak, adı neredeyse bir tabuydu. Muhtemelen bu onu rahatsız etmeliydi ama aradan bu kadar zaman geçtikten sonra çocuğun yüzünü bile zor hatırlıyordu.

"O... öldü mü?" Rin sordu.

O da başını salladı.

"Bilmiyordum," diye mırıldandı Rin.

"Yapma, Çiçek." Ona yumuşak bir gülümseme verdi. "Biz sen ve kardeşin gibi değildik. Bu büyük bir kayıp değil."

"Bunun tek nedeni, size bu hale gelmesi için hiçbir zaman şans verilmemiş olmasıdır."

Kel dudaklarını büzdü, bu şekilde düşünmekten hoşlanmadığını fark etti ve bunun nedenini daha fazla irdelemek için hikâyesine devam etti. "Şoförümüz bizi bir şehir ötedeki bir ofis binasına, bilmediğimiz daha kötü bir yere götürdü. Kardeşim Kaiden okula yetişemeyeceğimizi anladığı anda ağlamaya başladı. Sanat dersinde heyecanla beklediği bir sunumu vardı. Yanlış hatırlamıyorsam galaksideki gezegen dizilimiyle ilgili bir şeydi."

Eğer gerçekten deneseydi, Kaiden'in hafta sonunu kız kardeşleriyle birlikte hazırladığı strafor dioramayı neredeyse gözünün önüne getirebilirdi.

"Peki ya sen?" Rin'in sesi düşüncelerini böldü. "Sen nasıl hissettin?"

"Korkuyorum," diye cevap verdi. "Böyle bir şeyi en son o zaman hissettim. Gerçek korku. Keşfedilmeden önce birkaç gün oradaydık. Baykal'ın babası izimizi bulmamıza yardım etmişti ve Kraliyet süvarileri aptallar gibi üzerimize . Bizi kaçıranlar - Bay Juy, şoförümüz ve isimlerini bilmediğim diğer iki adam - orada kaldığımız günler boyunca bizimle neredeyse hiç konuşmadılar, bu yüzden neler olup bittiğine ya da neden tutulduğumuza dair hiçbir fikrimiz yoktu."

"Para mı?" Rin tahmin etti.

"Gezegenden atlayıp ortadan kaybolmalarına yetecek kadar," diye doğruladı. "Babam vermeyi reddetti ve o süre boyunca pazarlık halindeydiler. O sabah erken saatlerde, acele edip kabul etmesi için teşvik etmek amacıyla kardeşimi kamera karşısında parmaklarını kesmekle tehdit etmişlerdi ama onun yerine ben öne çıktım." Kaiden'i korumak istemişti... Bir aptal gibi.

"Onu seviyordun," Rin'in sesi bu fark ediş karşısında dehşete kapılmış gibiydi.

"Sanırım." Omuz silkti. "Belki. Belki de sadece kahramanı oynamaya çalışıyordum. Altı yaşında aptal bir çocuk, her zaman yapması gerektiği gibi küçük kardeşini kolluyordu. Her neyse, o zamanlar bile görünüşümle tanınırdım. Ürkütücü bir şekilde değil, ama sevecen bir şekilde. Herkes sürekli büyüyünce hem kız kardeşlerimi hem de babamı yakışıklılık konusunda nasıl gölgede bırakacağımdan bahsederdi. Bu yüzden yaptılar. Olmadan önce bilmemi sağladılar. Bay Juy, birlikte büyüdüğüm adam.

güvendi, bir bıçak çıkardı ve ben ne olduğunu anlayamadan yüzüme bir bıçak darbesi indirdi. Ben daha acının ne olduğunu anlamadan gözüm gitmişti."

Ve çok fazla olmuştu. Acı içinde çığlık atmış ve beton zemine düşmüştü, yüzünü tutuyor, acı içinde yuvarlanıyordu.

"Birkaç saat sonra babamın adamları geldi ve mekânı bastılar. İki suç ortağını öldürdüler ama Bay Juy o sırada bizimle birlikteydi ve geldiklerini duydu. Kendini öldürmeye çalışmadan önce Kaiden'in boğazını gözümün önünde kesti. Kesti ama kendi canına kıyamayacak kadar büyük bir korkak olmalıydı. Yeterince derin değildi. Yakalandı ve keşke öyle olsaydı dedirtildi. Apar topar hastaneye götürüldüm ve o odada gördüğüm son şey, kardeşimin yerde kendi kanından bir havuzun içinde yatan cesediydi. Bir cenaze töreni yapıldı ama ben pek hatırlamıyorum."

"Kelevra..." Rin başını salladı, ne diyeceğini bilemediği belliydi. Onun için nadir bir durumdu.

"Kendini kötü hissetme," dedi ona. "Yedek gözü altı ay içinde oluşturdular ve implante ettiler ve aslında onu tercih ediyorum. Farklı bir şekilde geri döndüm ve bunu erkenden fark ettiler ama hasar çoktan oluşmuştu ve hepsi bunu biliyordu. Bugün olduğum kişi, kendimin en aşına olduğum versiyonu. Olduğum kişiyi seviyorum. Kim olduğumu kabul ediyorum. O gün katalizör olmuş olabilir ama kimin umurunda? Yaşandı, bitti ve istesem bile geçmişini değiştiremem."

Neden yapsın ki? Kel harikaydı. İmparator'un sahip olduğu her şeye sahipti ama hiçbir sorumluluğu yoktu. Geri kalan kardeşleri onun üzerine titriyordu ve babası, geri dönen tek oğul olduktan sonra ona her zaman değerli bir eşya gibi davranmıştı.

Sanki büyük bir sırrı açıklayacakmış gibi eğildi, havayı karartan kendisi olsa da ortamı aydınlatmak istiyordu. "Aile yemeği sırasında İçgörü Gözü ile çizgi film izlerdim ve kimsenin haberi olmazdı."

"Bu senin için çok normal," diye kıkırdadı Rin, Kel'in ne yaptığını çok iyi bildiği yüz ifadesinden belliydi, ama ona bunu söylemedi, işlerin sorunsuzca yoluna girmesine izin verdi. "Özellikle de isteseydin onları izlemene izin vereceklerinden oldukça emin olduğum için."

"Muhtemelen. Her şeyi yapmama izin verdiler, hala da veriyorlar. O zamanlar, taht için asla tasarlanmamış olmam da yardımcı oldu. Bildikleri için

gezegeni bana emanet etmek zorunda kalmamaları, tabiri caizse diğer yanaklarını çevirmelerini sağladı."

"Onlar ...?" Rin bir parmağını ona doğru çevirdi.

"Evet. Kız kardeşim meşhur halılarımdaki pek çok kan lekesini temizledi. Siyasi bir skandala yol açacak ya da başka bir gezegenle savaş başlatacak bir şey yapmadığım sürece, ne yaptığım ya da kimi incittiğim umurlarında değil. Bu seni üzüyor mu?"

Rin bunu . "Olmalı, ama hayır."

"Empati kurma yeteneğine sahip olmanıza rağmen mi?"

"Hissedebiliyorum," diye onayladı. "Ama başa çıkmam gereken kendi sorunlarım var. Ben de biraz bencilim, öyle görünüyor. Biz bir çiftiz."

"Peki ya kardeşin?" Kelevra sözünü sakındı.

Rin'in gözlerine bir perde indi. "Kardeşim benim için tüm evrendeki en önemli kişi ve bu değişmeyecek."

"Sakin olun Konsey, bu bir tehdit değildi." Yine de artık Rin'in bir numaralı önceliği olarak Sıla'yı geride bırakmayı kendine görev edinmeye kararlıydı. "Ben bir tane aldım. Seninkini almazdım."

"Garip olduğumuzu biliyorum. Normal standartlara göre fazla bağımlıyız. Ama durum bu. Biz bir paket anlaşıyoruz, Kelevra."

"Kardeşini becermekle ilgilenmiyorum." Bunu düşünmek bile Kell'in ağzında kötü bir tat bırakmıştı. Görünüşlerinin ne kadar benzediği düşünüldüğünde ironikti. Ama Sıla, Rin'e hiç benzemiyordu ve insanların onları ayırt etmekte nasıl zorlandıkları onu aşırıyordu.

"Eğer öyle bir şey yaparsan, ikinizi de boğarım," diye yanıtladı Rin. "Demek istediğim, o nereye giderse ben de oraya giderim, ya da tam tersi. O zarar görürse, ben de zarar görürüm. Biz sadece birbirimize sahibiz. Bize sağlıklı bir şekilde bağımlı diyebilirsin, bu doğru, ama olan bu ve ben bunu senin kendini değiştirdiğinden daha fazla değiştirmeydim. Değiştirmeyeceğim. Benden başka bir şey istersen, vermek için elimden geleni yaparım. Ama bunu yapmayacağım. Kardeşimi kaybetmeyeceğim ve onun başına kötü bir şey gelmesine de seyirci kalmayacağım."

"Ona zarar vermek gibi bir niyetim yok," diye güvence verdi Kelevra. "Ama zihniyetini değiştirmeye başlamanı istiyorum. Beni de dahil et tatlım. Planlarına, umutlarına. Ben senin geleceğinin bir parçasıyım. Artık ben varım ve ben de hiçbir yere gitmiyorum."

Rin'in ona tam olarak inanmasının ve her şeyi anlatmasının biraz daha zaman alacağını biliyordu ama bu bir ilerlemeydi.

Ve düşüncesiz doğasıyla tanınan Kelevra Diar, belki de bir zamanlar inandığı kadar sabırsız olmadığını keşfediyordu. Rin için mi? Bekleyebilirdi.

Bölüm 26:

Rin ertesi günün çoğunda uyudu. Birkaç saatte bir uyanıyordu ve bazen Kelevra ona saçma sapan şeyler fısıldamak ve saçlarını karıştırmak için yanında oluyordu ama diğer zamanlarda yalnız kalıyordu. Kel onu asla yataktan kaldırmaya çalışmadı ve Rin'in geceyi geçirdiği son seferde yaptığı gibi onu seksle uyandırmaya da çalışmadı.

Sonunda gözlerini zorla açtığında ve yeterince dinlendiğini hissettiğinde, amblem levhasındaki saat öğleden sonra ikiye yaklaştığını gösteriyordu. Ayağa kalkarken yüzünü ovuşturdu ve yalnız olduğunu görmek için odaya göz gezdirdi. Yarıyı yataktan çıktığında vücudunun ağrımamasını bekliyordu ama tam tersi oldu. Kendini... Oldukça iyi hissediyordu.

Aslında en son ne zaman bu kadar rahat hissettiğini hatırlamıyordu. Beklediği öfke bile çok azdı, ona iradesi dışında yapılan her şey için uygun bir şekilde kırıldığını hissetmesine yetecek kadardı ama felaket seviyelerine yakın değildi.

İkisi de bundan hiç bahsetmezdi ama kardeşinin aksine Rin son birkaç yıldır kendi benlik duygusunu korumakta giderek daha fazla zorlanıyordu. Kardeşini bu plana iten nedenlerden biri de buydu; onları babalarından ve etraflarında büyüdükleri insanlardan yeterince uzağa götürmek, böylece birbirlerinden ayrı gelişebilmelerini sağlamak.

Bütün bir yılı yer değiştirmeden geçirmeyi başarmışlardı ve kardeşi gelişirken, Rin hâlâ mücadele ediyordu. Daha iyiydi, ama daha çekingendi, bu yeni gezegeni ve bu ortamda kendini en iyi nasıl kontrol edebileceğini öğrenmekle daha çok ilgileniyordu. Kısacası, mecbur olmamasına rağmen rol yapmaya devam etmişti.

Bu yılı kişisel gelişim bölümünde ilerleme kaydetmek için kullanabileceğini düşünmüştü, sonra Kelevra ile olan bu durum oldu ve...

Rin banyoya girdi ve avuçlarını lavabonun kenarına dayayarak büyük aynadaki yansımasına baktı. Saçları dağınıktı, yanakları hâlâ kızarıktı ve boynunun yan tarafında aşk ısırıkları vardı.

göğsünün her tarafına dağılmıştı. Bir tanesine bastırđı, dokunduğu yer hassaslaşmıştı ama acı sadece zihnini daha da temizlemesine yardımcı oldu.

Kullanılmış
görünüyordu.
Ve mutluydu.

Kardeşı yatak odasından hiç böyle örtülü çıkmamıştı. görünerek. Aralarındaki tek fark bu değildi, mantıken bunu biliyordu ama şu anda kendisini görmek Rin'in bunu anlamasına yardımcı oluyordu.

Tek istediği özgür olmaktı. Babasından ve o lanet beklentilerden, kendinden ve kendi koyduğu imkânsız beklentilerden kurtulmak. Artık kim olduğunu saklamak istemiyordu. Belki... belki de kardeşı haklıydı. Belki de bu iyi bir şeydi ve o bunu göremeyecek kadar inatçı ve öfkeliydi.

Ya Kelevra Diar'la evlenmek Rin'in tam da ihtiyacı olan şeyse? Burada dururken kendini daha önce hiç olmadığı kadar gerçek hissediyordu.

Yatak partnerlerini hiç değiştirmemişlerdi ama kardeşı ve kendisi, herhangi bir yanlış anlama ya da kafa karışıklığını önlemek için kiminle yattıklarını her zaman birbirlerine bildirmişlerdi. Eğer yer değiştirirlerse ama biriyle çılgın bir gece geçirdiklerini unutmuş gibi görünürlerse, bu duyguları incitir ve tartışma konusu haline gelirdi. Tüm amaçları ilgi odağı olmamaktı, bu yüzden bu yaramazdı. Kardeşı de son derece sahiplenici bir insandı. Tek gecelik bir ilişki olsa bile onunla aynı bedeni paylaşmayı reddediyordu. Hem insan zevklerinin hem de cinsel eğilimlerinin her zaman çok farklı olduğu düşünöldüğünde, Rin zaten hiçbir zaman ağabeyinin oyun arkadaşlarından birine ilgi göstermemişti.

Ancak olaydan sonra bile, ertesi gün yer değiştirdiklerinde, bir gece önce kiminle yatmışlarsa, her zaman bundan haberleri olmazdı. İster onun içinde olsunlar, ister kardeşini içlerinde taşısınlar, aradaki farkı asla anlayamazlardı. Tüm evren için Rin ve Sıla, eğer rollerini oynamayı seçerlerse, bir ve aynıydılar.

Kelevra hariç.

İmparatorluk Prensi, yatak odasında olsun ya da olmasın onları her zaman ayırt edebilirdi. Zamanla Rin, onunla birlikteyken de giderek daha fazla kılık değiştirdiğini, onu dürtmekten ve aşağılamaktan korkmadığını fark etmişti. Bazen Kel onu hâlâ korkutuyordu elbette; ancak bir aptal aralarındaki delicesine dengesiz güç dinamiklerini kabul etmezdi

-Yine bir şekilde Kelevra'nın ona zarar vermeyi planlamadığını biliyordu.

Kel'in ne kadar değişken olabileceğini bildiğı halde, bu korkularını yatıştırmaya yetmemeliydi ama... Rin, ikisi arasında onun bu konuda aslında daha kötü olduğunu fark etmişti.

Dün gece gözleri bağılyken bile Rin, Kelevra'nın kendini tuttuğunu hissedebilmişti. Onun için.

Sarsıcı olabilecek bir deneyimi Rin'in asla unutamayacağı bir şeye dönüştürmüştü, hem de iyi bir şekilde. Kel şu anda içeri girse ve G-Tester 450 ile bir tur daha atmak isteyip istemediğini sorsa, Rin yüzde doksan emin bir şekilde kabul ederdi.

İmparatorluk Prensi haklıydı. Bir hafta boyunca fısıltılar ve söylentiler yüzünden panikledikten, endişelendikten ve sinirlendikten sonra, kontrolünün bu şekilde tamamen elinden alınması inanılmazdı. Tüm bu olumsuz duyguların sebebinin Kelevra olması onun için önemli bile değildi. Dürüst olmak gerekirse, İmparatorluk Prensi gibi, hayatında hiçbir şey için plan yapmak zorunda kalmamış, çünkü her şey ona sunulmuş bir adamın, sırf Rin'i yakalama şansı için plan yapmak için zaman ayırdığını bilmek...

Kendi kendine kıkırdadı ve başını öne eğdi. Evet, kesinlikle içlerinde en kötüsü oydu.

Keşke Kel onu olmadığı bir şeye dönüştürmeye çalışsaydı, dün gece kısaca bahsettiğı gibi onu başka bir insana dönüştürmeye çalışsaydı. O zaman en azından Rin'in tutunabileceğı bir şey olurdu, işaret edebileceğı ve "işte bu yüzden benim için iyi değil" diyebileceğı kesin bir şey. Kelevra, Rin'i Kraliyet Eşi olarak tekrar bir araya getireceğini söylemişti.

Ama Rin'in kan alma konusunda rahat olup olmadığını sormuştu.

Ve iyi olup olmadığını kontrol etmek için seksin ortasında duraklamıştı.

Kelevra'nın sınırlarını zorladığı ve onu istemediğı şeyleri almaya zorladığı zamanlar kadar, düşünceli davrandığı zamanlar da oluyordu. Asıl can sıkıcı olan ise Rin'in Kel'in bu anların farkında olduğundan bile tam olarak emin olmamasıydı.

İmparatorluk Prensi Rin'i farklı bir insana dönüştürmüyordu, onun gerçek benliğı olarak gelişmesine yardım ediyordu, bir yazı tura atarak kardeşiyle yer değıştirebilmek için derinlere gömdüğü benliğı. Rin'in bir yanı bunun, hâlâ kaçış yolları düşünmesi gerekirken bağlanmanın tehlikesini anlıyordu ama geri kalanı...

Rin Kelevra'yı istiyordu. Onu elinde tutmak istiyordu. Onun *tarafından* tutulmak istedi.

Kendisi için bir şey istemeye hakkı vardı, değil mi? En başta Vitality'ye gelmesinin tüm amacı bu değil miydi?

Kardeşi bunca zamandır ona bunu anlatmaya çalışmamış mıydı?

Acele kararlar veremezdi ama gerçekten de pes etme olasılığı vardı ve Rin yüzünü yıkayıp Kel'in kendisi için ayırdığı yedek diş fırçasını kullanırken bu olasılığın varlığını sürdürmesine izin verdi.

Banyoyu kullanıp döndükten sonra, yere serilmiş kıyafetleri fark etti. İkinci sınıf üniforması yeniydi, geldiğinde giydiği üniforma değildi ve taksiden inip otelin kabul bölümüne tökezleyerek girdiğinde yağmur yağdığını hayal meyal hatırlıyordu. Sırılsıklam olmuştu ama kapıcı onu sadece arkadaki özel asansöre yönlendirmiş, asansör çatı katındaki girişe çıkarmıştı.

Tüm gezegen onu gerçekten de İmparatorluk Prensi olarak tanıdı. Nişanlım.

Bir an durdu, büyük bir yatak odasının ortasında duruyordu. Akademi'deki yatakhaneğine ve diğer iki yatakhaneye sığacak kadar çoktu ve kardeşinin sözlerini daha dikkatli değerlendirdi.

Eğer bunun bir dezavantajını görmüyorsa, Rin neden bu mücadele ediyordu? Sorun sevmediği biriyle evlenmek zorunda kalacak olması değildi - evliliği ya da aşkı hiçbir zaman bir olasılık olarak görmemişti, bu yüzden aniden bunlardan en az birini elde ederek bir şey kaçırıyor gibi değildi.

Kelevra Diar hakkında ne hissediyordu?

Birkaç hafta önce olsa, hiç şüphe duymadan adamdan büyük bir tutkuyla nefret ettiğini söyleyebilirdi ama şimdi... Tutku kısmı hâlâ geçerliydi ama nefret... Ondan nefret ediyor muydu? Kel onu çileden çıkarıyor ve bazen de korkutuyordu.

Ama hesaba katılması gereken başka şeyler de vardı. Birkaç basit dokunuş ve kirli ifadeyle Rin'in zihnini nasıl boşaltabildiği gibi. Onu nasıl zorladığı, çok ileri gittiği ama yine de hiçbir zaman Rin'in geri dönüşü olmadığını hissedeceği kadar ileri gitmediği. Dün gece bile, Rin acıyla ilgilenmediğini söyledikten sonra onu kesmişti ama mantıken bunun nedeninin Kelevra'nın sese hazırlanmak için ereksiyonunu kaybetmesini sağlamaya çalışması olduğunu anlamıştı.

Ve ses.

Rin bunu düşününce bile ürperdi. Oyuncağın hoşuna gidip gitmediğinden hâlâ emin değildi ama hissettiği şey çok yoğundu. Daha önce hiç hissetmediği şeyler hissetmişti, dolgunluk ve çubuğun üzerindeki çıkıntıların fırçalanması onu sersemletmişti. Aynı anda hem çok fazla hem de çok az şey hissetmişti ve Kelevra'nın ona tam anlamıyla hissettiği birkaç orgazm borçlu olduğuna hâlâ inanıyor olsa da, bir ara tekrar denemeye karşı değildi. Sonunda Kel'in çubuğu aletinden çıkardığını görünce... Şehvetin ilk kıpırtılarında bu düşünceleri kısa kesti.

Çabucak giyindi, midesi gurulduyordu. En son ne zaman yemek yemişti? Dürüst olmak gerekirse, seanslarının ortasında yine bayılmamış olması bir mucizeydi, gerçi daha sonra saunaya girip çıkmıştı. Kelevra'nın ellerini saçlarında hissetmek karşı konulamayacak kadar rahatlatıcıydı, vücudu bitkin ve fazla kullanılmıştı. Aralarında neredeyse tatlı bir şey olmuştu.

Daha önce Rin'le ilgilenen tek kişi kardeşiymiş ve onun şefkatli olma fikri de en iyi ihtimalle sorgulanabilirdi. Rin'e ilaç verdi diye İmparatorluk Prensi'ni öldürmemek mi? Kardeşinin nezaket anlayışı buydu.

Kelevra'yı seks için kullanmak başka bir şeydi. Eğer o yumuşak anların tadını çıkarmaya başlarsa, Rin'in kayıtsız kalma ihtimali çok yüksekti. Bunu göze alabilir miydi? İmparatorluk Prensi gibi yüksek mevkideki birinin yanında gardını düşürme riskini alabilir miydi? Doğrusu, o gece sadece bir kaçış planı yapmak için kendine zaman kazandırmak amacıyla kabul ettiğini söylemiş olsa da, aslında bir plan düşünmek için neredeyse hiç çaba harcamamıştı.

Eğer çıkmak istemiyorsa, ne istiyordu?

Görünüşe bakılırsa kardeşi, aksi yöndeki anlaşmalarına rağmen gezegende kalmak istiyordu. Küçük bir öneriymiş gibi konuşmuştu ama Rin onu bundan daha iyi tanıyordu. Zaten karar vermemiş olsaydı bu konuyu açmazdı ve eğer o kalıyorsa, bu Rin'in de kalmaktan başka çaresi olmadığı anlamına gelmiyor muydu? Asla ayrılmayacaklardı ve kardeşini yenebileceği bazı irade savaşları olsa da, bunun onlardan biri olmayacağı açıktı.

Yani, her halükarda Vitality'de kalıyorsa ve ikisi de hâlâ babalarının elinden kaçmak istiyorsa...

Anlaşmayı yerine getirmek ve Kelevra'yla evlenmek zorunda kalacaktı. Bu aynı zamanda itiraf etmesi gerektiği anlamına gelmiyor muydu?

Rin lanet okudu ve kapıyı çekerek açmadan önce Akademi armasını kemerinin yan tarafına ilişti. Koridora çıktı ve henüz keşfetmediği birkaç odaya giden beyaz döşemeli uzun yola baktı. Her ne kadar etrafı kolaçan etmek cazip gelse de, nasıl olsa bugün ilerleyen saatlerde taşınacağını bildiği için zahmete girmemeyi tercih etti ve Kelevra'nın kendisini beklediğini düşündüğü ana kata inen merdivenlere yöneldi.

Hâlâ kafası o kadar meşguldü ve bu nişan olayına nasıl yaklaşacağı konusunda kararsızdı ki, çok geç olana kadar birden fazla sesin geldiğini neredeyse fark etmemişti. Oturma odasının girişinin hemen dışında durdu ve başını eğip dinledi.

Ne dediğini anlayamayacağı kadar alçak sesle konuşan bir kadın sesi vardı. Ve sonra Kel vardı, biraz daha yüksek sesle, ama açıkça çok fazla olmamaya çalışıyordu.

İmparatorluk Prensi kayıtsızca, "Uyuyor," dedi ve bardak şingirtıları ve buzun kayması duyuldu. "Neden başka bir zaman gelmiyorsunuz?"

Bütün gün orada duramayacağını anlayan Rin nefes aldı, omuzlarını dikleştirdi ve içeri girdi, gözleri kadın şirketine kilitlenir kilitlenmez durakladı.

Lyra Diar'ı televizyonda bir ya da iki kez görmüştü ama daha önce hiç yüz yüze gelmemişti. Zayıftı, saçları ağabeyininkiyle aynı tonda ve kıvrıkcıktı. Saçlarını gevşek bırakmıştı, kalın koyu kahverengi teller dirseklerinin üzerinden sarkıyordu. Gözleri de aynı ela tonundaydı ve Rin'e dönüp onu içine alırken keskin ve zekiydi.

Verandaya bakan pencerelerin önündeki kanepeye oturmuş, üzerinde kiraz kırmızısı dar bir elbise ve siyah kalın bir kemer vardı. Boynunda pırlantalı bir gerdanlık parıldıyordu ve tırnakları mürekkep rengine boyanmıştı, her birinin ortasında tek bir değerli taş göz kırptıyordu. Hem Kelevra kadar asil hem de gösterişliydi ve Rin, onun Varis İmparatorluk Prensesi olduğu gerçeği olmasaydı, Kel'in tarzını nereden aldığını görmekle ilgili bir şaka yapabilirdi.

"Vay, vay," dedi Lyra, Rin'e uzun uzun bakarak, "sen hiçbir zaman kolay şeyleri sevmedin, değil mi küçük kardeşim?"

Kelevra mini barın yanında durmuş, arkasına yaslanmıştı. Bir elini sol ön cebine sokmuş, diğer eliyle de cam bir sürahi tutuyordu. Ayrıca o gün için kırmızıyı seçmişti, siyah ince çizgili

Kız kardeşinin kıyafetine uygun pantolon. Yine atlet yoktu, sadece aynı renklerde dar, vücuda oturan korse yelek vardı, kemerin siyah çizgileri gövdesinin sonsuza kadar devam ediyormuş gibi görünmesine neden oluyordu ve-

Lyra bilerek, "Belki o kadar zor değildir," diye kıkırdadı ve Rin, Kel'e bakarken yakalandığını küçük bir utançla fark etti. "İlk bakışta senin saçmalıklarına katlanacak bir tipe benzemiyor."

"Değil," diye homurdandı Kelevra, içkisinden hafifçe yudumladıktan sonra masaya bıraktı. Elini avuç içi yukarı bakacak şekilde Rin'e uzattı, sessizce oraya gitmesini emrederken gözlerindeki meydan okuyan parıltıyı fark etmemek imkânsızdı.

Rin sadece bir an tereddüt etti. Kız kardeşinin önünde olay çıkarırsa, Kel'in dün geceki cezayı çocuk oynacağı gibi göstermenin bir yolunu bulacağına hiç şüphe yoktu ve bu kadar kısa süre sonra... Buna değmezdi. Odayı geçti, ama uzatılan eli tutmak yerine onu atladi, atılmış bardağı aldı ve içindekileri bir dikişte yuttu.

Lyra güldü ve alkışladı.

Kelevra'nın gözleri hafifçe kısıldı ama bundan başka bir tepki vermedi.

Rin acısını biraz olsun dindirmek için yakın durdu ve dönerek omzunun Kel'in göğsüne sürtünmesine izin verdi, bacaklarından biri İmparatorluk Prensi'nin bacaklarının arasına girdi. Lyra'nın önünde eğildi, ayağa kalkıp dostça bir gülümseme sunmadan önce gelenek olduğu üzere birkaç kalp atışı boyunca pozisyonunu korumaya dikkat etti.

"Merhaba," diyerek omuzlarındaki gerginliğin gitmesini sağladı. "Sizinle tanıştığımı memnun oldum, Veliaht İmparatorluk Prensesi Lyra."

"Kardeşim için fazla kibarsın." Ayağa kalktı ve elini uzattı. "Seninle tanışmak için can atıyordum, Rin. çok şey var ama her gibi Kelevra bencilce davranıyor ve seninle bir an bile aynı ilgiyi paylaşmayı reddediyor."

"Geçmek mi?" Sarsıldılar ve kız kanepeye geri döndüğünde kendini sakinleştirdi, ama bu ses hoşuna gitmedi.

"Düğün için," diye cevap verdi, sanki neden bahsettiği dünyanın en açık gibi. "Planlama sürecine ne kadar dahil olmak istediniz? Kelevra özel biri ama ben zaten aşınayım."

onun zevklerine göre. Sevmediğiniz ya da kaçınmayı umduğunuz belirli bir şey var mı? Ten renginize uymayan renkler?"

Rin ona göz kırptı ve sonra yavaşça dönerek Kel'e yardım isteyen sessiz bir bakış gönderdi.

Kelevra bir elini Rin'in kalçasına koydu ve sırtıttı. "Modaya pek önem vermiyor Lyra. Bu utanç verici değil mi?"

"Böyle birine aşık olduğuna inanamıyorum," dedi ama sadece takıldığı belliydi.

Rin ailesinden her ne bekliyorsa -çünkü eninde sonunda onlarla tanışmak zorunda kalacağını biliyordu- bu kadarını beklemiyordu. Lyra tatlıydı ve varlığında bir asalet havası olsa da, Kel nereye giderse gitsin ona eşlik eden o zorba tavırlardan hiçbiri yoktu.

Yine de Rin, bütün bir kişiliği taklit etmenin ne kadar kolay olduğunu herkesten daha iyi anlamalıydı. İlk karşılaşmadan itibaren birini yargılamak aptalcaydı ve genellikle yapmaması gerektiğini daha iyi bildiği bir şeydi.

"Düşünüyordum da," dedi Lyra onlara, "bir kış düğününe ne dersiniz? Bu da bize plan yapmak için birkaç ay veriyor."

Kelevra, "O ikinci sınıf öğrencisi, kardeşim," dedi. "Uzun bir nişanlılık dönemi geçirmek niyetindeyim."

Rin, sonunda ondan sıkıldığında Kel'in kolay bir çıkış yolu bulması için mi böyle yaptığını merak etmekten kendini alamadı. Bu muydu? Onu ilk fırsatta bir kenara atabilmek için önceden plan mı yapıyordu?

Kelevra daha yakına kaydı, çenesini Rin'in omzuna yaslamak için eğildi, diğer kolunu Rin'in beline doladı. "Nefes al, Yoldaş. Bu sadece benimle evli olmanın getirdiği tüm resmi sorumluluklar hakkında endişelenmene gerek kalmadan derslerine odaklanıp mezun olabilmen için."

Rin'in ne düşündüğünü nereden bilebilirdi ki? Dostça ifadesini koruduğundan ve omurgasının en ufak bir şekilde sertleşmesine izin vermediğinden emindi.

"Ne kadar beklenmedik." Lyra onların konuşmalarını izliyordu. "Başka birine destek olabileceğinin farkında değildim, küçük kardeşim. Seni kesinlikle eşin tarafından evcilleştirilecek bir tip olarak düşünmemiştim."

"Öyle miyim?" Kel bu düşünceden memnun görünüyordu. "Artık benim için sorumluluk alman gerekecek, Flower."

"Takma adlar da mı?" Işıl ışıl parlıyordu. "Tessa'ya söylemek için sabırsızlanıyorum. Bana inanmayacak. Onu hastaneye ne zaman getireceksin?"

"Neyi?" Rin gülümsemesini korudu, ama Kelevra'nın hâlâ ona ne kadar yakın durduğunu ve kalbinin nasıl küt küt attığını hissettiğinden emindi.

"Doktorlardan korkuyor musun?" Kelevra merakla sordu.

"Merak etme," diye el salladı Lyra ona. "Ciddi bir şey değil. Kraliyet doktoru sadece birkaç standart test yapacak, hepsi bu. Aile içinde evlenmek için herhangi bir sağlık şartı yok, sadece gelecekte herhangi bir acil durum olması ihtimaline karşı elimizde güncel bir tıbbi dosya olmasını sağlamak için bir önlem."

"Akademi'den dosyamı isteyemez misin?" Rin kabul edildiğinde kapsamlı testlerden geçmişti. "Gezegene geldiğimden bu yana geçen bir buçuk yıl içinde önemli bir tıbbi komplikasyon yaşamadım."

"Bunu doktorumuzun yapmasını tercih ederiz," diye ısrar etti Lyra. "O daha titiz davranacaktır ve anne babamızın yaşından beri ailemizle birlikte çalışıyor." Ayağa kalktı. "Şimdi gitsek nasıl olur? Bitirelim şu işi? Onu arayıp bir oda hazırlamasını isteyebilirim."

Hayır demek için bir bahaneye, meşru bir şeye ihtiyacı vardı. Bir İmparator'u reddederken yakalanırsa -üstelik Veliaht İmparator'u- işler onun için çok hızlı bir şekilde hoştan kötüye gidebilirdi. Ama bu düşündüğü bir şey değildi ve Kelevra hâlâ ona yapışmışken, lanet kokusu Rin'in duyularını istila ederken, bir şey düşünmek zorlaşıyordu.

Sikeyim.

"Belki başka bir zaman." Bu pek işe yaramayacaktı. Rin onlara derslerinin olduğunu söyleyebilirdi. Günün neredeyse yarısını yatakta geçirmemiş olsaydı, onlara meşgul olduğunu söylemek çok daha inandırıcı olurdu.

Ayrıca, Kelevra onun yalan söylediğini anlayabilirdi. Çifte lanet.

Sadece oyalanması gerekiyordu. Şimdilik oyalansın ve - amblemlı plakası çaldı ve kontrol etti, Aktiften geldiğini görünce neredeyse rahat bir nefes alacaktı.

"Sahte dava," dedi özür diler gibi yaparak. "Yeni bir sahte cinayet işlendi. İpucu bulmak için olay yerini kontrol etmem gerekiyor." Kel'den uzaklaşmak için adım attığında, İmparatorluk Prensi'nin direndiği ve onu geri çektiği bir an oldu, ama sonunda onu serbest bıraktı ve doğruldu.

Kelevra kız kardeşine, "Rin Akademi'yi çok ciddiye alıyor," diye bilgi verdi. "Bunu sınıf arkadaşlarından önce çözmeye kararlı."

"Kendini çok adamışsın." Lyra gülümsedi ve başını salladı. "Tabii ki okul önce gelmeli ve düşün şu anda ertelendiğine göre, seni önceden doktora götürmek için bolca zaman var."

"Bir şeyler ayarlayacağız," diye söz verdi Rin, onun yanından kapıya doğru yürürken. Dişlerinin arasından yalan söylüyordu ve bu biraz korkakçaydı, ama bunu yaparken Kel'in tarafına bakmaktan kaçındı.

"Sen de mi gidiyorsun?" diye sordu kardeşine.

"Akıl hocası olarak bunu yapmalıyım." Kelevra onun yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Rin'in elini tuttu ve onu koridora çekip yan girişten çıkarırken parmaklarını birleştirdi. İkisi de asansöre binip aşağı inene kadar bir daha konuşmadı. "Bu katilinizin kurbanların her birini tanıdığını keşfedebildim."

Rin ona göz kırptı.

"Görünüşe göre yaz boyunca, yeni dönem başlamadan hemen önce tanışmışlar," diye ekledi Kel durduklarında. Rin'in elini onunkinden çekmeye çalışmasına aldırmadan onları dışarı çıkardı.

Her nasılsa, önceden haber vermemiş olmasına rağmen, kiraz kırmızısı hovercar'ı ön tarafta onları bekliyordu.

Vazgeçen Rin, yolcu koltuğuna oturmasına izin verdi ve İmparatorluk Prensi içeriye girip aracı çalıştırana kadar bekledikten sonra, "Yani birkaç ay önce mi? Nasıl anladın?"

Ona sıırttı. "Araştırma." "Sen mi?"

"Çalışmak için ne kadar zaman harcadığın ve beni görmezden geldiğin düşünüldüğünde, bu şeyi kazanmak önemli gibi görünüyordu."

"Surat asma," diye azarladı Rin, bu manzara karşısında göğsünde sıcak ve yapışkan bir şeylerin açılmasından hoşlanmamıştı. "Bu senin gibi bir adama yakışmıyor."

Kelevra onları suç mahalline doğru götürürken güldü. "Bu şimdiye kadar bana söylediğin en komik şeylerden biri olmalı. Dün gece seni nasıl bağlayıp ağlattığımı unuttun mu? Edep pek bana göre değil."

"Bunu süslü kıyafetli adam söylüyor," diye mırıldandı Rin, ama hâlâ zihinsel ve duygusal olarak çok bitkin olduğu için tartışacak durumda değildi.

Kraliyet doktoruyla ilgili bu yeni gelişmeyle nasıl başa çıkılacağı konusunda içten içe çıldırmaktan bahsetmiyorum bile.

Bölüm 27:

"Bunu ormanın ortasına kurmanın iyi bir fikir olduğunu kim düşündü lan?" Rin alçak bir dalı iterek yolundan çekildi ve amblem levhasının üzerinde yanıp sönen küçük ışığı takip ederek sahte olay yerinin nerede olduğunu öğrendi. Akademi kampüsünün kenarına park etmişlerdi ve on dakikadır yürüyorlardı.

Bu, nispeten halka açık, ancak daha alışılmışın dışında alanlarda olan diğer tüm sahnelerden çok farklıydı.

"Birileri huysuzlanmış," dedi Kelevra, birkaç adım geriden takip ederek, belli ki oraya varmak için acele etmiyordu.

Rin omzunun üzerinden ona orta parmağını çevirdi ve devam etti. Kötü bir ruh halindeyse ne olmuş yani? Bunun için kimi suçlayabilirdi ki? "Nasıl hissediyorsun, Çiçek?"

"Tamam."

"Gerginsin."

"Oraya gidip bu işi yorum yapmadan halledebilir miyiz?"

"Dün gece seni daha çok sevdim," dedi Kelevra. "Daha yumuşak davrandın. Neredeyse sevimliydin."

Aptalca bir şeyi geri çekmemek için yanağının içini ısırdı ve ilerideki manzara görüş alanına girdiğinde rahatlayarak iç çekti.

Diğerlerinde olduğu gibi burada da yere yatırılmış, boynuna sahte kan sürülmüş bir kız öğrenci vardı. Burada kamp yapıyormuş gibi görünmesi sağlanmıştı, birkaç metre ileride tek kişilik küçük bir çadır kurulmuştu ve hâlâ sağlamdı. Kapalı ama kullanıma hazır olduğu belli olan bir ateş paneli ve yere bırakılmış fermuarlı bir sırt çantası vardı. Ara sokaktaki gibi bariz bir kan sıçraması ya da boğuşma izi bile yoktu. Ceset olmasa Rin yanlış yere geldiklerini düşünecekti.

"Hey, Nila," diye dalgınca selamladı Rin, bir ağacın kalın gövdesine yaslanmış olan öğrencisini. "Hayır, hayır, kalkma, sorun yok."

En ufak bir kıpırdanma bile olmamıştı. "Çiçek."

"Ben şüpheli bir şey görmüyorum, ya sen?" Her geçen saniye kafası daha da karışarak bir daire çizdi. Kardeşini bulup bir sonraki hamlelerini planlaması gerekirken neden burada zamanını boşa harcıyordu? Bu aptal görev kimin umurundaydı? Sonunda Kelevra'yla evlenirse, I.P.F.'deki gelecekteki pozisyonunu seçebilecek gibi değildi zaten.

Bu konuda konuşmamışlardı ama ajan olmasına izin verileceğinden şüpheliydi. Bu galaksideki diğer gezegenlere seyahat etmesini gerektirecekti. İmparatorluk Prensi'nin ne kadar sahiplenici olduğunu düşünürsek, bunu onaylamasına imkân yoktu.

"Çiçek." "Cidden, yap-"

"Rin," dedi Kelevra sıkıca, sonunda onun dikkatini çekerek. Yüzü buruşmuştu. "O öldü."

"Tabii ki öyle, bütün mesele bu."

"Hayır," diye başını salladı. "O gerçekten öldü."

"Saçmalama." Rin Nila'ya bir adım daha yaklaştı. "Hey, karakterini bozmaman gerektiğini biliyorum ama yapabilir misin-" Dondu kaldı. Boğazındaki kesik belli ki sahne makyajıydı ama... Yanına çöktü ve eğildi. Makyaj morlukları örtüyordu. Gerçek morlukları. "Biri onu boğmuş."

Bu da ne böyle?!

Rin amblem levhasını açtı, tam bunu bildirecekti ki omurgasını karıncalandıran bir his onu duraklattı.

Tam sağa doğru dönmek üzereydi ki, patlayan bir silahın sesi havayı yardı ve tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Mermi yanından hızla geçip gitti, Kel'in homurtusunu duymadan bir saniye önce yüzüne sıcak bir hava dalgası çarptı.

Arkasına döndüğünde, İmparatorluk Prensi'nin sağ kolunun yan tarafını tuttuğunu görünce nefesi kesildi.

"Az önce vuruldun mu?!" Görmek için koştu ama ateş eden her kimse tekrar ateş etti. Bu kez mermi yakındaki bir ağaca çarptı ve ağaç kabuğunun parçalanmasına neden oldu. "Yere yat!" Rin Kelevra'yı dizlerinin üzerine itti ve onun önünde durarak umutsuzca ağaçlarda saldırgana dair bir iz olup olmadığını araştırdı.

Biraz ötede siyah bir giysinin parıltısı göze çarptı, figür topuklarının üzerinde dönerek geri çekildi.

Rin ne yaptığını anlayamadan, ormanın içinde koşarak onu kovalamaya başladı. İçindeki öfke onu harekete geçirdi ve kalçalarındaki yanmayı görmezden gelerek daha hızlı koşmaya başladı. Kel kolundan vurulmuştu ve baktığı kadarıyla çok az kanaması vardı, yani iyi olacaktı. Yine de biri Rin'in İmparatorluk'unu vuracak kadar cesurdu ve aklına gelen tek şey o silahı onlardan çalıp göğsüne bir düzine mermi sıkmaktı.

İyi bir mesafe kat ediyordu ama suçlu hâlâ uzaktaydı ve onunla yüzleşmesi pek mümkün görünmüyordu. Yine de en azından kişinin yüzüne bakabilirse daha sonra kimliğini tespit edebilirdi.

Rin devrilmiş kütüklerin üzerinden kolaylıkla atladı ve kendini zorladı, suçlu aniden daha da uzaklaşıyor gibi görüldüğünde küfretti. Nihayet onları gözden kaybettikten sonra bile ilerlemeye devam etti, ancak sağduyusu harekete geçtiğinde durdu ve ona bir pusuya doğru yürümenin aptalca olacağını hatırlattı.

Etrafında döndü ve görebildiği kadarıyla ağaçlar ve yeşilliklerden başka bir şey olmadığına tekrar küfretti. Nasıl-

Biri onu arkadan yakaladı, bir ağaç gövdesine doğru fırlattı ve boğazından tutarak kısırdı. Rin saldırgana vurmak için kolunu kaldırdı, ateş edenin o olmadığını anladığı anda durakladı.

Kelevra'nın boynunu sıkıca kavrayan bakışlarındaki karanlık, acı vaat ediyordu. Kolunun yan tarafından kan damlıyordu ama kurşun onu sadece sıyırmıştı.

"Bu yüzden mi daha önce garip davrandın?" Kel, Rin'in omurgasının dikleşmesine ve omuzlarının geri çekilmesine yetecek kadar kötü niyetle dolu bir sesle sordu.

Yine de korku uzun sürmedi, şaşkınlık ve öfke karışımı hala midesinde asit gibi yanıyordu.

"Sen neden ?" Kelevra'nın bileğini tuttu ama adam yerinden kıpırdamadı. "Canımı yakıyorsun."

"Çatı katında Lyra'ya yalan söyledin," dedi. "Hastaneye gitmek istemedin. Aslında buna şiddetle karşıydın. Bunun yüzünden miydi? Bunu önceden planladın mı? Dün gece bu yüzden mi geri geldin, beni buraya çekebilmek ve-"

Az suikast girişiminin arkasında Rin'in olduğunu mu düşünüyordu?
Dün gece yaşadıkları onca şeyden sonra.

O-

Rin yine de savurdu, parmak eklemleri Kelevra'nın sol yanağının üst kısmına saplandı. Kendini tutmayı aklına bile getirmediğine göre, canı yanmış olmalıydı ve boğazındaki tutuş gevşer gevşemez Kel'in sağ tarafına saplayarak adamı dizlerinin üzerine çökertti.

"Sana inanamıyorum!" diye hırladı, öfkesini tutamıyordu. Derisi uğulduyordu, öfke onu kör etmişti. "Kendime inanamıyorum! Dün gecedен sonra gerçekten-" Durdu ve küfretti. "Sikeyim böyle işi. Ve siktir git, İmparatorluk Piçi! İyi Işık, bunu düşünmek için bile aklımı kaçırmış olmalıyım-"

Kelevra ona çarptı ve onu sırt üstü yere düşürdü.

Kir.

"Bırakın beni!" Rin mücadele etti ama bilekleri tutulmuştu.

Kel, ciğerlerini daraltmaya ve nefes almasını zorlaştırmaya yetecek kadar ağır bir şekilde üzerine yığılırken bacaklarıyla birlikte sıkıştı.

"Gözlerimin içine bak ve bununla bir ilgin olmadığını söyle," diye emretti Kelevra, ama bir dakika öncesine göre daha az emin olduğu belliydi.

Bu durumu daha iyi hale getirmiyordu.

Rin reddetmek istiyordu ama neden o pisliğin aslında ne kadar büyük bir sık olduğunu görmesine izin vermiyordu ki? Altında durdu ve doğrudan bilgisayarın gözünün içine bakarak şiddetle hırladı. "Keşke bununla bir ilgim olsaydı çünkü şu anda seni vurmak tüm ay boyunca yaşayacağım en eğlenceli şey gibi geliyor. Ama hayır Kelevra, berbat bir suikastçi tutmadım - çünkü gerçekçi olalım, ıskaladı, bu yüzden işinde berbat - seni bir ezik gibi ormanın ortasında öldürsün diye."

Kel onun bakışlarını aradı. "Benden kaçmanın tek yolu bu. Eğer beni öldürmüş olsaydın-"

"Good Light!" Öfkeyle başını geriye attı. "Dün gece sana yeterince sebep verdim."

"Ve sen ne?" Rin ses tonundan onun bir aptal olduğunu düşündüğünün açıkça anlaşıldığından emin oldu. "O zamandan bu zamana kadar tüm bunları bir şekilde benim düzenlediğimi mi düşündün? Tam olarak ne zaman bunu yapma fırsatım oldu ki? Hmm? Saunadayken mi? Ya da belki de

Vücutuma yaşattığın o mutlak sıkıntıdan sonra ölü gibi mi uyuyordum?"

"Dün gece çok yumuşak davrandın," diye mırıldandı Kelevra, sanki Rin'in devam eden itirazlarına rağmen işleri kendi başına çözmeye çalışıyormuş gibi. "Sonra kız kardeşimle... Doktordan kaçmak için bir bahane bulmaya çalışıyordun, biliyorum."

"Şimdi o tuhaf müdahaleci gözünü kullan ve yalan söylemediğimi o kalın kafana sok." Rin, öfkesinin altında küçük bir incinme sızısı olduğundan emindi. Suçlandığı için aşağılanmıştı ama Kel'in fikrinin kendisini bu şekilde etkilemesine izin verdiği gerçeği de... Lanet olsun. "Belki de bu iyi bir şeydir. Tam da ihtiyacım olan hatırlatma."

Evet, işte buydu. İmparatorluk Prensi'ne tekrar saldırmak gibi aptalca bir şey yapmadan önce sakinleşmesi gerekiyordu, bu yüzden bu fikre sarıldı. Eğer bir şey varsa, bu ona işlerin çok ileri gitmesine izin verdiğini kanıtlamalıydı. Belki de henüz bir çıkış yolu bulamamıştı. Hâlâ zaman vardı. Peki ya daha önce düşündüğü diğer saçmalıklar? Bir zayıflık anı.

Kel gibi birinin onu gerçekten görebileceğine bir an bile inanmaması gerektiğini bilmeliydi.

"Ne demek istiyorsun?" Kelevra sordu.

"Tüm evrende güvenebileceğim tek bir kişi var," dedi Rin. "Ve o da sen değilsin."

Kel irkildi.

"Çekil üstümden. İstersen beni lanet yetkililere ihbar et. En azından akıllarını kullanıp bir soruşturma yürütürler." Rin'in bunlarla hiçbir ilgisi olmadığını hemen anlayacaklardı. "Bir kız öldü ve biz burada vakit kaybediyoruz. Çekilin."

Kelevra yapmadı. Uzun bir süre ona baktı ve sonunda, "Senden şüphelendiğim için özür dilerim," dedi.

"Özürlerinin de, senin de canın cehenneme." Tekrar kurtulmak için çabaladı ve kısa bir tereddüitten sonra Kel onun üzerinden indi. Rin ayağa fırladı ve geldikleri yoldan geri döndü, yetkilileri aramadan ya da başka biriyle karşılaşmadan önce içindeki tüm bastırılmış duyguları boşaltması gerekiyordu. Olay yeri alarmı diğer gruplara da gitmiş olmalıydı ve onların çoktan orada olup Nila'nın cesedini bulmuş olma ihtimalleri vardı.

"Yoldaş," Kelevra ona yetişti ve bileğine dokunmak için uzandı ama Rin onu tokatlayarak uzaklaştırdı.

"Dokunma bana!" diye hırladı. "Ve bana öyle deme! Seni öldürmeye çalışmayacağıma bile güvenemiyorsun. Belli ki bu iş yürümeyecek." Rin yürümeye devam etti, çizmelerinin altındaki molozları gürültüyle eziyordu, ne söylediğinin farkında bile değildi, öfkesi kontrol altında tuttuğu için kelimeler ağzından dökülüyordu. "Geri döndüğümüzde yapacağın ilk şey kız kardeşinle temasa geçmek ve bu nişan saçmalığını iptal etmek olacak. Eğer sonuncu olsaydın seninle evlenmezdim."

Kelevra onu gömleğinin yakasından tutarak geri çekti ve başka bir ağaca daha sabitledi. Rin'in aksine, öfkesinin bir kısmını, en azından onu korkutucu kılan kısmını kaybetmişti ama ela gözlerinde hâlâ bir sıcaklık vardı ve daha konuşmadan nişanlılıkları konusundaki duruşunu belli eden bir kararlılık vardı.

"Bunu tekrarla," dedi Kel. "Sana meydan okuyorum."

Rin gözlerini kırpmadan onun bakışlarını tuttu. "Hayatımın geri kalanını senin gibi bir egomanyağa bağlamaktansa ölmeyi tercih ederim."

"Ölmene izin yok," dedi Kelevra. "Yaşlanıp saçların ağarana kadar benim olacaksın. Bunu ne zaman kabul edeceksin?"

Homurdandı. "Bu bir şaka mı? Az önce beni kiralık katil tutmakla suçlayan sendin. Güvenimi kazanmak için çok fazla. Ödemen sahteydi, artık onu istemiyorum ve seni de istemiyorum."

Göğsü sıkışmış gibiydi ve nefes alış verişini dengede tutmak giderek zorlaşıyordu. Rin'in görüşü de biraz bulanıktı, öfke gözlerinin önünde karanlık noktaların uçuşmasına neden oluyordu. Eğer dikkatli olmazsa, bayılabilirdi ve o zaman gerçekten pişman olacağı bir şey yapabilirdi. Bu pek sık olmazdı ama bunun nedeni, ne zaman patlamak üzere olduğunu hissetmeyi ve onu o noktaya iten şeyden uzaklaşmayı öğrenmiş olmasıydı.

Savaş ya da kaç.

İmparatorluk Prensi onu bu şekilde kıstırmışken uçmak seçene

k. Geriye tek bir şey kalıyordu.

"Bu mu ?" Kelevra kaşlarını çattı, sonra başını yan, onun için bir şeyler tıklıyor gibi görünüyor. "Duygularını incittim." "Ağırlığını ortaya koymayı bırak ve-"

Kel onun çenesini yakaladı ve Rin başını sallamaya çalıştığında sıkıca tuttu. "Duştaki bakışından farklı ama aynı zamanda benzer. Duygularını kontrol etmekte zorlanıyorsun."

"Burada zor olan tek şey," dedi, "sensin."

"Topraklanmaya ihtiyacın var."

"Dinliyor musun ki?" Rin ters ters baktı. "İhtiyacım olan şey bunu durdurman. Tüm bunları durdur. Ne yapıyorsun?"

Kelevra bir elini Rin'in saçlarına götürdü, diğer eli de aşağı kayarak kemerini çözdü ve fermuarını indirdi. Boksör külotunun ince malzemesinden aletini avuçladı, dokunuşlarını hafif ama ısrarcı tuttu, Rin'i içten dışa yiyen öfkeye rağmen bir şekilde onu harekete geçirmeyi başardı.

"Kes şunu." İlk uyarılma kıvılcımları içinden geçerken Rin dişlerini sıktı.

"Duygularını incittiğim için özür dilerim, tatlım," dedi Kel yumuşak bir sesle. "Ben de senin gibi öfkeli biriyim ve bu beni en iyi şekilde etkileyebilir. Hepsi bu kadar. Kişisel bir şey değildi."

Rin, "Kişisel hissettirdi," diye karşı çıktı.

"Bunun gibi mi?" Elini külotun kemerinin altından geçirip Rin'in artık tamamen kalkmış olan sikini dışarı çıkaracak kadar uzun süre bıraktı.

Dokunulduğunda tısladı, çıplak tenine serin bir hava üflendi. Rin lanet olası bir ormanın ortasında, potansiyel olarak bir katille birlikte durduklarını hatırlamaya çalıştı ama Kelevra başparmağının pedini sikinin başının etrafında yuvarladığında inlemekten kendini alamadı.

"Beni affediyor musun?"

Kelevra sordu. "Ye beni, pislik."

"Pekâlâ." Rin'in önünde dizlerinin üzerine çöküp dudaklarını yalarken, eli onu sabit tutmak için Rin'in göğsünün ortasına gitti.

"Bekle, demek istediğim bu değildi. *Öyle* demek istemedim!" Rin Kelevra'nın kafasına uzandı, ama Kel daha hızlıydı, üzerine düştü ve onu tek seferde köküne kadar yuttu. Kelevra kustu ve başını tekrar ağaca çarptı, dilin sikinin alt tarafındaki damarı ilk kez hissetmesiyle bir inilti koptu.

Kel birkaç kez sallanıp emdikten sonra bir patırtıyla çekildi, Rin'e sırtıırken alt dudağıyla kızarmış başını birleştiren bir tükürük ipi vardı. "Daha iyi misin?"

Çenesini sıktı, kelimeleri bulmaya çalıştı ama görünüşe göre İmparatorluk Prensi'nin istediği tepki bu değildi.

"Sanırım değil. Kendini daha iyi kadar devam edelim, olur mu?"

"Hayır-" Açıkçası Rin artık neden şikayet ettiğinden bile emin değildi, Kelevra'nın onu emdiğini aşağı hissettiğinde değil öyle hissediyordu.

heyecan verici. Blaster'ın ilk ateşlenmesinden beri hissettiği gerginlik de nihayet azalmaya başlamıştı, şehvet yavaş ama emin adımlarla öfkesini zihninin gerisinde donuk bir zonklamadan başka bir şey olmayana kadar yok ediyordu.

Kel onu boğazına çarpana kadar geri götürdü ve sonra mırıldandı.

Rin haykırdı ve onun kıvrıcık saçlarından bir avuç tuttu, çılgına dönmüşken sanki canını kurtarmak için tutunuyordu. Her an yakalanabilirlerdi, vurulabilirlerdi ya da aynı derecede korkunç başka şeyler olabilir ama Rin'in aleti bunu umursamıyor gibiydi. Azıcık bile. Kalçaları öne doğru çıkmaya başladı, Kelevra ne zaman geri çekilse o ıslak sıcaklığı kovaladı, taşakları çoktan kalkmaya başlamıştı.

Sonra Kelevra arkasından bir elini oynattı, Rin'in dar deliğine zar zor girdi ve bu kadarı yeterliydi.

Rin o kadar ani boşaldı ki, açıkçası şok geçirip sessizliğe gömüldü, alt yarısı Kel'in ağzına doğru sarsılırken ağzı açık kaldı. İmparatorluk Prensi onu emmeye ve yalamaya devam etti, bir parmağı onunla alay ediyor ama asla tam olarak girmiyordu.

Sonunda bittiğinde öne doğru yığıldı, nefesi kesilmişti. Yıldızlar görüşüne girip çıkıyordu ve başka bir yerde olsalardı, teslim olup yere yığılırdı.

Kelevra onu düzeltti ve bu sırada ayağa kalktı. Rin'i uzaklaştırarak pantolonunu yeniden giymek için acele etmedi, sanki ikisine de biraz zaman tanımak istiyordu. Yapacak başka bir şey kalmadığında Rin'in bakışlarıyla karşılaştı ve onun ifadesini dikkatle inceledi.

"Artık merkezdesin," diye belirtti.

Rin bu gerçeği inkâr etme zahmetine girmedi. Tekrar net düşünebiliyordu ve derisi artık vücudundan kopacakmış gibi hissetmiyordu. Topraklama araçları arasında İmparator'un ağzı belki de şimdiye kadar sahip olduklarının en iyisiydi ama kendisini daha iyi hissetmesini sağlasa da uzun vadede hiçbir şeyi çözmiyordu.

Rin ön koluyla gözlerini kapattı ve nefes alıp verişini kontrol etmeye çalışarak, "Sadece bu olamayız," dedi. Eğer birlikte bir ömür geçireceklerse, sadece seksten ibaret olamazlardı. Aşağı inmesine yardım etmek bir şeydi ama Kelevra onu her zaman bu şekilde bastırmaya çalışırsa, sonunda Rin bunun için ona kızmaya başlayacaktı. Evet, yatak odasında kontrolünün elinden alınması hoşuna gidiyordu ama sonunda hâlâ kendi olması gerekiyordu. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Tamam, tatlım," dedi Kel, hiç tereddüt etmeden. "Ben ciddiylim."

"Tamam."

"Kelevra." Kel hemen ağızlarını birbirine yapıştırdı ve Rin kolunu bıraktı ve nefesini içine çekti.

İmparator öpücüğü dudaklarının arasından geçirirken öpücük sıcaktı, misk ve tuzun tadı hâlâ dilindeydi. Aynı anda hem çılgınca hem de durgundu, her ikisinin de bir rotasyonuydu, sanki Kelevra bunu nasıl yapmak istediğine karar verememiş gibiydi.

Adam uzaklaştığında ikisi de nefes nefese kalmıştı.

Tekrar.

Parmaklarını Rin'in saçlarında hafifçe gezdirdi ve ona gülümsedi.

"Tamam, tatlım. Seni anlıyorum. Çenesini yaladı, "Şimdi beni affedecek misin?" Rin alay ederek onu itti ve ağaçtan doğruldu.

". Bunu ."

Kel sırtı ve onun tarafına geçti. "Bu evet demek." "Her neyse."

Bu hayır demek değildi.

Lanet olsun. Şimdi ne halt edecekti?

Bölüm 28:

"Kesinlikle ölmüştü." Rin şakaklarını ovuşturarak ağacın önündeki boş alana baktı. Toprakta bir iz vardı, bu da Nila'nın orada bulunduğunun tek göstergesiydi. "Cesetler öylece kalkıp gitmezler."

Kelevra, "Biri onu taşımış," diye onayladı.

"Bu konuda yeterince endişeli görünmüyorsunuz."

"Kovaladığınız her kimse ya yardım aldı," dedi multi-slate'inde yazarken, "ya da biz-"

"Dövüşmek." Rin kollarını kavuşturdu, Kel'in ağzının kenarı yukarı kalkınca gözleri kısıldı.

"Evet. Biz *savaşırken*." Cihazla işini bitirdi. "İpucu aramaya devam etmek istemiyorsanız gidebiliriz. Madden ve diğerleri kısa süre içinde burada olacaklar. Onlar devralabilir."

"Polisi aramadın mı?"

Kelevra başını salladı. "Hayatıma kastedildi. Vitality polisine güvenmezdim. Siz güvenir miydiniz? Eğer öyleyse, bunu düzeltmemiz gerekecek. Hatırlat da sana üst düzeydekilerin yarısının bulaştığı tüm pis işleri anlatayım. Fikrini değiştirecektir. Retinue'm halleder. Onlar bunun için var."

"Bu... sık sık olur mu?" Rin onun bu kadar rahat davranmasından hoşlanmamıştı. "Yarım saat önce öfkeliydin ama şimdi... sakın misin? Biri seni öldürmeye çalıştı."

"Ben İmparatorluk Prensiyim, Çiçek. Arada sırada böyle şeyler olur. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, hayır, bu muhtemelen hayatımda sadece ikinci veya üçüncü kez oluyor. Merak etmeyin. Madden yalnız olmayacak, kız kardeşim yardımcı olması için ekibinden kıdemli bir subay gönderecek. Bize ateş eden her kimse kaçamayacak."

Rin, aklından geçen bir düşünceyle Calder'la temasa geçti. Katilin peşine düşmüşler, ormanda hem mecazi hem de gerçek anlamda büyük bir patlama yaşamışlar ve geri dönmüşlerdi ama yine de... burada başka kimse yoktu. Sınıfın geri kalanı neredeydi?

"N'aber?" Rin kulaklıkla uğraşmadığı için Calder'ın sesi cihazın yan tarafındaki hoparlörden geliyordu.

"Hey, ?" "Yurtta, neden?"

Rin kaşlarını çatdı. "Yeni suç mahalliyle ilgili uyarıyı almadın mı?"

"Ne? Hayır." Hışırdayan çarşaf ve kağıtların sesi geldi ve sonra, "Hey, Brenn. Başka bir suç mahalliyle ilgili mesaj aldın mı?"

Brennon, "Bir daha kontrol edeyim," diye cevap verdi.

Rin Kel'e doğru bir bakış attı. İmparatorluk Prensi ona bakıyordu ama ne düşündüğünü anlamak mümkün değildi. Dün gece öpücük yüzünden oldukça üzgün görünüyordu...

Brennon sonunda "Hayır," dedi. "Neden?"

Calder Rin'e, "İkimiz de bu konuda bir şey bilmiyoruz," dedi. "Neler oluyor?"

"Seni sonra bilgilendiririm. Teşekkürler." Telefon görüşmesini sonlandırırken, bildiklerini düşünürken ellerini kalçalarına . "Eğer sadece bana gönderildiyse, bu sadece bizim hedef alındığımız anlamına gelir."

"Öyleydim," diye hatırlattı Kelevra. "Sana ateş etmediler."

Bu doğrudu. Rin tetikçiye daha yakın duruyordu, bu yüzden plan sadece gelen herkesi öldürmek olsaydı, onun yerine onu hedef alacaklarını varsaymak güvenliydi. Bu doğrudan Kel'e karşı bir saldırıydı.

"Ortak olduğumuz için bir araya geleceğimizi biliyor olmalılar." Bu, şüpheliler listesini daraltmaya ya da bir liste oluşturmaya bile yardımcı olmadı. Rin bir hayal kırıklığı hissetti ve bunun içinden nefes aldı. Aklını başına toplaması gerekiyordu. "Numara Akademi'ye ait olarak görünüyor. Güvenmemem için hiçbir neden yoktu."

Şimdi biraz sakinleştiğine göre, Kelevra'nın ilk tepkisinin neden kendisinden bu kadar şüphelendiğini anlayabiliyordu. İkisi de çok fazla medeni sohbete katılmış gibi değildi.

"Hazır dışarı çıkmışken, gidip yemek yiyelim," diye önerdi Kelevra, Rin'in kaşlarını çatmasının nedenini anlamadığı belliydi.

"Peki ya Nila?"

"Peki ya o?" Kel ellerini ön ceplerine soktu. "...En azından onu rapor etmeyecek miyiz? O öldü. Ailesi ve arkadaşlar haberdar edilmelidir."

"Sanırım."

Rin bir an sessizce ona baktı. Kel'in yüzündeki o boş ifadeyi tanıyordu. Kardeşi kimsenin bakmadığını düşündüğü zamanlarda bu ifadeyi takınırdı. "Pişman değilsin."

Kaşlarını çattı. "şeyler hissetmediğimi biliyorsun." "O zaman daha önce dilediğin özür ne olacak? Eğer hissedemiyorsan-"

Kelevra'nın kaşlarını çatması onu kısa sürede durdurdu. "Kendini bir hiçle kıyaslama. Daha önce hiç tanımadığım bir kız öldürüldü. Evet, evet, çok üzücü. Belki katilin iyi bir nedeni vardı? Belki de yoktu. Her iki durumda da, o zaten öldü, Flower. Bu konuda üzölmek hiçbir şeyi değıştirmeyecek."

"Ya bizim yüzümüzden öölürse?" Rin sordu. "Bizi buraya çekmek için mi?" "Sen bundan daha zekisin. Bu suçluluk ve empati konuşmasıdır. Eğer sen

Bir düşünün, mantıken bu kişinin kimseyi öldürmesi için bir neden yoktu. Akademi tarafından organize edildiğini düşündüğümüz için zaten geliyorduk. Bu kişiyi kızdırmak için özel bir şey yapmış olması ve onların da bu fırsatı değerlendirip bizi buraya çağırması daha mantıklı. Eğer birden fazla cesetle karşılaşacaksanız, hepsini tek bir patlamayla halledebilirsiniz. Temizliği çok daha kolay hale getirir."

Rin gözlerini kırıştırdı. "Bu... karanlık."

Kelevra başını eğdi. "Gerçekten üzgün müsün yoksa üzgün olman gerektiğine mi inanıyorsun anlamakta zorlanıyorum. Hangisi?"

Katilin peşinden gitmeden önce Nila'nın cesedinin bulunduğu noktaya geri döndüKendilerine ateş eden kişinin onu öldürenle aynı kişi olduğunu varsayıyorlardı, başka türlü olamayacak kadar tesadüfi görünüyordu ama bunu bilmelerinin gerçek bir yolu olmadığını düşündü.

Rin birinin ölümünü öğrenmekten hoşlanmazdı ve Kel ya da kardeşi gibi bundan tamamen ve hiç etkilenmediğini söyleyecek kadar ileri gitmezdi ama... Nila iyi bir kızdı. Onu pek tanıımıyordu ama dönemin başında tanışmışlardı ve komik bir kızdı. Yüzeysel olarak bakıldığında ölmeyi hak etmemişti.

Tüm bunlar söyleniyor.

"Merhamet gibi şeyler hissedebiliyorum," diye açıkladı. "Yanlış bir şey yaptığımda ya da eylemlerim başka bir insana zarar verdiğinde kendimi kötü hissediyorum. Arkadaşlarının ve ailesinin bunu öğrendiklerinde nasıl hissedeceklerini düşünmek üzücü."

"Ama?"

"Bunun için uykularım kaçmayacak." Bunun Rin'in duygularını kontrol edememesiyle hiçbir ilgisi yoktu. O böyle . Yıllarca yaşamış

Kardeşiyle birlikte olmak, onu korumak, kollamak, onu anlamak, onun bu hale gelmesine yardımcı olmuştu elbette. Ama Rin bunu pek umursamıyordu. Belki de bu onu bencil bir insan yapıyordu. Belki de onu kötü biri yapıyordu.

Belki de öyle ya da böyle o kadar da umurunda değildi.

"Daha önce öldürdüğümü biliyorsun," dedi Kelevra ve bu bir soru olmasa da Rin cevap verdi.

"Ben de öyle düşünmüştüm, evet." Brennon'ın ona ne söylediğini sormak istiyordu. Şimdi de sorabilirdi. "Çatı katında çatıdan düşen kız. O sen miydin?"

Homurdandı. "Hayır. Sarhoş oldu ve bir aptal gibi oraya tırmandı. O sırada dışarıda bile değildim, o yüzden hiçbir fikrim yoktu. Görünüşe göre çok hızlı dönmüş ve sonunda kaymış. Her şeyi kaydeden güvenlik kamerası görüntüleri var ve ailesinin içini rahatlatmak için soruşturma açmalarına izin verdim."

Umursayacağı için değil, işleri onun için kolaylaştırdığı için. Rin bunu bir şekilde kendi kendine anladı.

"Şeytan olmamın bir sebebi var, Flower."

"Sen aynı zamanda bir İmparatorluk Prensisin," diye belirtti Rin. "Seni daha iyi bir insan yapabilecek birini arıyor olman mı? O ben değilim."

Kelevra güldü. "Dün gece seni kırdım mı? Çok mu fazla oldu? Sen," elini başının yanında salladı, "çatladın mı? Bugün komik şeyler söyleyip duruyorsun. Kimse kimseyi farklı bir insan haline getiremez. Bu tür bir değişim içten gelmeli ve ben? Ben olduğum kişiyi seviyorum. Değişmeye hiç niyetim yok. Böylece ne yapabilirim? Bir yabancıнын burnu kanadığında ağlayarak vakit kaybedeyim diye mi?" Alay etti. "Geç. Seninle işler farklı. Pişmanlık duymayabilirim ama sana kendini kötü hissettirdiğim için kendimi iyi hissetmiyorum. Seni incitmek, gerçekten incitmek, asla niyetim değildi. Bu mu? Bunun üzerinde çalışmaya hazırım."

"Öyle mi?"

"Ben iyi bir iletişimciyim, Flower. Ne istediğimi tam olarak ne zaman istediğimi her zaman bilirsin. Utangaç değilimdir. Sana söyleyeceğim. Bilmek istediğin her şeyi sana söyleyeceğim."

"Dur tahmin edeyim," dedi Rin. "Ne zaman öğrenmek istediğimi mi?"

"Anlamaya başlıyorsun. Senin gibi aşırı düşünen birinin düzgün iletişim kurabilen birine ihtiyacı var. Her şeyin böyle olduğunu ve böyle kim söyleyebilir, bu yüzden üzülme. Öfkem üzerinde çalışacağım ve bunun

Bir dahaki sefere yanlışlıkla sana yöneltilmiş. Her şeyi istedim ve şu ana kadar benden istediğin tek şey güvendi ve daha önce haklıydın. Bunu sana vermedim. Verdiğimi sanıyordum ama belli ki . Bunu düzeltebilirim. Sana sahibim. Biz varız."

"Biz mi?" Rin daha önce sadece bir "*biz* "in parçası olmuştu. Bir başkasının parçası olmayı hiç düşünmemişti. Bu tür bir şey, kardeşinden başkası için toplayabileceğinden emin olmadığı belirli bir bağlılık seviyesi gerektiriyordu ve o zaman bile, o ve kardeşi neredeyse aynıydı. Hayatı boyunca kardeşini sevmek, kendini sevmek anlamına gelmişti.

Kelevra Diar'ı sevmek neyi gerektirir? Çünkü aşk eninde sonunda önemli bir faktör haline gelmeden *biz* gibi ciddi bir şeyin parçası olamazsınız.

"İmparatorluk Prensi ve Kraliyet Eşi," dedi Kel. "Biz bir bütünü. Ben nereye gidersem sen de oraya gidersin, ya da tam tersi. Neden bu kadar çelişkili görünüyorsun? Başından beri şeffaf davrandım. Sana daha önce de söyledim, ben Baykal değilim. İstedğim bir şeyi görürsem, özlem duyarak ya da plan yaparak zaman kaybetmem. Sadece alırım. Seni aldım. Sen bana aitsin. Ama Çiçek? Karşılığında sana ait olmaya karşı değilim."

"Seni öldürmeye çalıştığımı sanıyordun," diye hatırlattı.

"Kızgındım," diye omuz silkti. "Ama bunu atlatabilirdim." Rin ona alaycı bir bakış attı.

"Ne? Senden kurtulacağımı mı sanıyorsun? Misilleme yapardım ama bu şekilde değil. Ben kendi eşyalarımı kırmam. Rastgele bir kızın boğularak öldürülmesini umursamamayı göze alabilirim, aynı şekilde gelecekteki Kraliyet Eşimi beni bir kez öldürtmeye çalıştığı için kovmamayı da göze alabilirim."

İstemedi homurdandı. "Bu çok saçma bir mantık."

Kelevra sırtıttı. "Sorun değil. Şimdi aklım başıma geldi, senin yapmadığın çok açık. Bu senin tarzın değildi. Eğer beni öldürmeye çalışırsan, bu anlık bir öfkeyle olur. Ve büyük ihtimalle _."

"Seni boğmak," dedi Rin.

"Evet." Güldü. "O. Bir gün bana bu konudaki takıntının ne olduğunu anlatmak zorunda kalacaksın."

Bir gün büyük ihtimalle öyle olacaktı. Ama o gün bugün olmayacak.

Bölüm 29:

Sonraki birkaç gün garip bir şekilde basit geçti. Tetikçi yüzünden sessiz kaldılar ve Retinue'nun suçlunun kim olabileceğine dair bir ipucu bulmasını beklediler. Şimdiye kadar bir şey çıkmamıştı ama Kelevra o kadar da endişeli görünmüyordu. Büyük olasılıkla Rin'den çatı katında onunla daha fazla zaman geçirmesini istemek için iyi bir nedeni olduğu için.

Notları etkilenmeye başlamadan önce Akademi'de kaçırabilecekleri çok fazla şey vardı, bu yüzden normal programlarına geri döndüler. Bu, ikisinin gün içinde birbirlerini nadiren görmeleri anlamına geliyordu, ancak boşluk her ilişkide sağlıklıydı.

En azından Rin kendine sürekli bunu söylüyordu.

Çılgıncaydı ama ormandaki olaydan sonra Kel'le yakınlaşmış gibi görünüyorlardı. Adamın küstah şakalarına ve etrafının sürekli gül ve baharat kokularıyla çevrili olmasına alışmaya başlamıştı. Seks hâlâ elektrikliydi ama olayların şok edici bir dönüşüyle, İmparatorluk Prensi Rin'in sözlerini gerçekten ciddiye almıştı. Yemek yerken ve düzenli sohbetler ederken de yatak odasında olduğu kadar çok zaman geçiriyorlardı.

Güzeldi. Ve

korkutucuydu.

Rin'in kardeşi dışında kaybedecek hiçbir şeyi olmamıştı ve Kelevra'ya giderek artan bu bağlılık onu tarif etmesi zor bir şekilde rahatsız ediyordu. Ne kendisine ne de bir başkasına bunu belli etmeye çalışmamıştı ama eninde sonunda bu onu yakalayacak ve bunu kabul etmek zorunda kalacaktı. İşler hep böyle yürürdü.

Babası bile eninde sonunda onları çağrılarını kabul etmeye ve kendisiyle tekrar konuşmaya zorlamanın bir yolunu bulacaktı. Dürüst olmak gerekirse, Crate Varun'un çoktan konuşmamış olması bir mucizeydi. Mesajları gelmeye devam ediyordu ama hem Rin hem de kardeşi artık onları kabul etmeyecekleri konusunda anlaşmışlardı.

Bazıları için ebeveynlerinden birini, özellikle de tanıdıkları tek ebeveyni kaybetmek korkutucu olabilirdi. Rin için, omuzlarından dev bir yük kalkmış gibiydi ve bunu bilmesine rağmen

Mantiken Kel bunu onları birbirlerine daha da bağlamak için yapmıştı, yardım edemedi ama biraz minnettar oldu.

Ne de olsa Crate'le ilişkilerini bu kadar cesurca kesmelerini sağlayan İmparatorluk Prensi'nin mali desteği idi. Başka birinin suçluluk duyup onun duymayacağı bir şeydi bu. Rin için, her zaman alışverişlerle geçen bir hayatta, bu sadece ikisinin de yararına olan bir anlaşmaydı. Kelevra onu istiyordu, bu yüzden kalmasını sağlamak için okul ücretlerini ödedi. Rin kalmak istiyordu, o da kendini Kel'e teslim etti.

şekilde ortaya konduğunda, her şey oldukça açıktı. Sade ve Basit.

İşte bu yüzden, Kelevra'nın ısrarlarına rağmen sıkılıp onu dışarı atmayacağını düşünürken, Rin kendini huzursuz hissetmekten alıkoyamıyordu. Bu his her geçen gün daha da büyüyor gibiydi.

Hâlâ birbirlerine takılıyorlardı ama ormandan beri başka bir tartışma yaşamamışlardı. Kelevra onu bir ya da iki kez bağlamış ve gözlerini bağlamıştı ama bu hiçbir zaman Rin'in isteği dışında olmamıştı. Kel'in yaşamak istediği cinsel sapkınlıklara her zaman yüzde yüz katılmıştı. Ve sonra...

Bundan önce Rin kesin bir dille sarılmaktan hoşlanmadığını söylerdi ama... Kaç kez Kelevra'nın kucağında, İmparatorluk Prensi'nin parmakları saçlarında gezinirken uyandığının sayısını unutmuştu. Ya da yatakta ona doğru kıvrılmış, Kel'in göğsünde atan kalbinin pıt pıt sesini dinlerken. O anlar her zaman sıcak ve güvende hissettirirdi, sanki evrenin geri kalanıyla teması olmayan bir tür balonun içindeymiş gibi.

Rin'in duygu durum bozukluğunun tedavisi yoktu, sadece başa çıkmanın yolları vardı ve bu da onun için kolaylaşan bir başka şeydi. Kelevra'nın bedenini bir topraklama aracı olarak kullanmak son derece işe yarıyordu. Bu, her seferinde fiziksel olarak bitkin düştüğü gerçeğiyle birleştiğinde, duygularını çoğu zaman kontrol altında tutmasına yardımcı oluyordu.

Her şey gerçekten iyi hissettiriyordu.

Bu da Rin'i gerçekten endişelendiriyordu. İkisi arasında işler pek de dostane başlamamıştı ve uzaktan bakınca bunun pek de harika görünmediğini anlıyordu. "Şımarık bir prensin gözünü aşka dikmesi ve kız kardeşi tarafından hediye edilmesi" çoğu peri masalının başlangıç şekli değildi. Ama Rin bir Beyaz Atlı Prens aramıyordu ve şahsen nasıl başladıkları da umurunda değildi.

Duyguları daha dengeli olabilirdi ama zihni hiç de öyle değildi ve sürekli düşüncelere dalar, etrafındaki dünyaya sadece kısmen dikkat ediyordu. Ormandaki olaydan beş gün sonra arkadaşlarının onu kütüphaneden dönerken merdiven boşluğunda yakalamaları şaşırtıcı olmamalıydı.

"Dostum, nerelerdeydin?" Calder bir anda ortaya çıkarak onu sırtından alkışladı.

"Hasta mıydın?" Daylen ona şöyle bir baktı ve bir şey bulamayınca kaşlarını çatı. "İyi görünüyorsun."

"Sadece meşgulüm," dedi Rin. Gülümsemesi her zamanki gibi sahte değildi. Hatta belki de onlarla takılmayı biraz özlemişti. Ne demezsin. "Bugünden itibaren derslere düzenli olarak geleceğim."

"Peki ya yatakhane?" Calder onunla Daylen arasında bir bakış attı.

"Bunu ona sorma," Daylen Calder'ı içeri çekti ve kolunu sıktı şakacı bir şekilde boynuna sarıldı. "Tek kişilik bir odaya sahip olmanın tadını çıkarıyorum!" "Bir daha gelmeyeceğim," diye güldü Rin onların maskaralıklarına.

"Onun yanına mı taşındın?" Diğerlerinin arkasında duran ve birkaç adım uzakta duran Brennon sessizliğini bozdu. Rin onun bakışlarıyla karşılaşınca, o da bakışlarını indirdi.

Calder homurdandı. "Siz iki aptal. Sadece ."

"Evet," Daylen Rin'e neredeyse yalvaran bir bakış attı. "O gece çılgıncaydı ve hepimiz sarhoştuk. Hepsi bu kadardı."

"Pişmanlık duyuyor," diye ekledi Calder.

"Evet," diye hemen kabul etti Brennon.

Rin bir an baktı ve sonra içini çekti. "Evet, tamam. Hadi konuşalım."

"Mükemmel." Calder, Rin'e çarptı ve Daylen'in kolundan tutarak onu bir sonraki merdivenlerden aşağı sürükledi. "Kafeteryada olacağız! Sonra bize katıl!"

Brennon gerçekten yalnız kalana kadar bekledi ve sonra elini kafatasının arkasındaki tüylerde utangaç bir şekilde gezdirerek yaklaştı. Birinci ve ikinci katlar arasındaki sahanlıkta, büyük bir cumbanın duruyorlardı, güneş ışığı yanaklarındaki pembeyi vurguluyordu. "Hey, bak, biliyorum sana daha önce mesaj atmalıydım ama... çok utandım. Çok özür dilerim. Seni asla öpmemeliydim."

"İkimiz de çok içmiştik." Ayrıca Rin, arkadaşını affetme cesaretini kendinde bulamazsa ne kadar büyük bir ikiyüzlü olacağını da anlamamış değildi.

Kelevra'ya aşık olduğu sırada çalınan bir öpücük. Çok daha kötüsünü yapmıştı, hem de ayıkken.

"İşlerin garipleşmesini istemiyorum," dedi Brennon. "Eğer benim yüzümden antrenmanlara katılmadıysan, söz veriyorum bir daha asla olmayacak."

"Nedeni bu değildi," dedi Rin ona. "Başka bir işim vardı." Kel haberlere manşet olmasını istemediği için vurulma olayını bir sır olarak saklamışlardı. "Ama Brenn," bu rahatsız ediciydi ama söylenmesi gerekiyordu, "Kelevra'yla birlikteyim. Bir nişanım var. Belki çok ani oldu ama olan oldu. Üzgünüm ama sen ve ben mi? Bu asla arkadaşlıktan başka bir şeye dönüşmeyecek."

"Biliyorum." Gözlerini kaçırdı, sonra kendini geriye bakmaya zorladı. "Biliyorum. Aptalcaydı. Sadece sarhoştum ve düşündüm ki... Önemli değil. Sen kendini açıkça ifade ettin ve ben de kararına saygı duyuyorum. Sadece her şeyin eski haline dönmesini istiyorum. Bu mümkün mü?"

"Ne mümkün?" Kel'in sesi konuşmayı böldü ve Rin döndüğünde onu Madden'la birlikte birinci kattan yukarı çıkarken buldu. Madden bir lolipop emiyordu ama yeterince yaklaşır yaklaşmaz lolipodu çıkarıp Rin'e uzattı.

Rin yüzünü ama İmparatorluk Prensi güldü ve eğildi.

"İzleniyoruz, Konsorsiyum."

Kelevra nereye giderse gitsin dikkatleri üzerine çekiyordu ve öğrenciler üst katta durup ikisine bakıyorlardı.

Gözlerini devirdi ve ağzını açarak Kel'in şekeri diline atmasına izin verdi. Ekşiydi.

Hoşuna gitti.

"Bana teşekkür etmen gerekmiyor mu?" Kelevra sırttı ve sonra dönerek yanağını uzattı.

"İyi ışıklar." Rin şekeri çıkardı ve dudaklarını hızla Kel'in sıcak tenine bastırdı. Lolipodu tekrar ağzına attı ki onu başka bir yerde öpmemesi için bir nedeni olsun. İmparatorluk Prensi'ne gönderdiği uyarıcı bakış, umarım onun PDA konusundaki duruşunu güçlendirmeye yardımcı olmuştur.

İzleyicilerden bazıları kıkırdadı ve Kelevra'ya olabildiğince sert bir dirsek atmamak için kendini zor tuttu.

"Nereye gidiyorsun?" Kel sordu.

"Atış talimi." Rin risk alarak Brennon'a doğru bir bakış attı. Arkadaşı haklı olarak gergin görünüyordu ama henüz izin almamıştı. Bunun cesurca mı yoksa aptalca mı olduğundan emin değildi.

"Ben de size katılacağım," dedi Kelevra.

"Kampüste boş bir zaman geçirmeyeli uzun zaman olmuştu," diye ekledi Madden merdivenlerden çıkarken. Bir kolunu Brennon'ın boynuna dolayarak onu kendine çekti ve küçük itirazlarını görmezden gelerek Kel'e baktı. "Hadi gidelim."

"Bekle, ben-" Brennon, Madden'dan sert bir bakış alınca çenesini kapattı.

Rin kaşlarını çattı. "Kelevra."

"Sakin ol," diye omuz silkti onları çevirip geldiği yoldan geri dönerken, "siz ikiniz genellikle atış talimine birlikte gidersiniz."

Bu doğrudu. Geçen yıldan beri poligonda vakit geçirip nişan alma konusunda en çok o ve Brennon ilgileniyordu. Daylen ve Calder ise atışta iyi olmak için son sınıfa kadar vakitleri olduğunu söyleyerek daha az ilgi gösteriyorlardı. İkisi de hangi pozisyona geçmek istediklerini bilmiyordu, bu da tembelliklerinin o kadar da önemli görünmemesine neden oldu. Belki de hayatlarının geri kalanında sadece masa başı iş yapacaklardı.

Rin kişisel olarak bunun aptalca bir yaklaşım olduğunu düşünüyordu ama arkadaşlarının seçimlerinden o sorumlu değildi ve Brennon'la kendi başlarına gitmelerinde bir sakınca yoktu. Yine de planın bu olmadığı açıktı ve işlerin tehlikeli bir yöne doğru gitmesinden endişe ediyordu.

Birkaç ayrı atış poligonunun bulunduğu bina yan taraftaydı, bu yüzden oraya ulaşmaları uzun sürmedi. Daha sonra genellikle son sınıflar için ayrılan en üst kata kadar onlara eşlik edildi. Resepsiyonda görevli Harbiyeli, onlar geçerken Kelevra'yı selamlamakla yetindi ve Rin ile Brennon'ın ikinci sınıf öğrencisi olduklarını gösteren renkleri görmezden geldi.

Üst kat da alt kata benziyordu, ancak özel seansları kolaylaştırmak için daha küçük bölümler vardı. Ana alan, şık döşemeleri ve yüksek tavanlarıyla uzun ve geniş bir alandı. Sağ taraftaki bölümde, bazıları diğerlerinden daha gelişmiş olan ve Rin'in henüz deneme fırsatı bulamadığı çeşitli blasterler bulunuyordu. Her silah plastik bir muhafazanın arkasına sabitlenmişti ve her birinin yan tarafındaki panele amblem plakaları taranarak erişiliyordu.

Sol taraftaki alan holografik hedeflerle ve skor tutup istatistikleri izleyecek bir bilgisayar sistemiyle donatılmıştı. En uçtaki alan açıktı ve hedef alanını ayıran uzun bir masa vardı.

Kelevra ve Madden onları odanın ortasında bırakıp standart blasterleri almaya gittiler ve birkaç dakika içinde bir tanesiyle geri döndüler.

her bir el. Ellerini uzattıktan sonra açık alana doğru ilerlediler ve hep birlikte masada yerlerini aldılar.

Brennon elindeki silaha bakarak, "Bunlar gerçek," dedi. Silah, eğitim yaptıkları sahtelerinden sadece biraz daha ağırdı.

Madden, "Elbette öyle," dedi ve hedefleri hazır hale getirmek için masaya bağlı bilgisayara bastı. Karşılarında dört tanesi yanıyor ve tepelerinde bir şingirti çalıyordu. "Öldürme ayarı olmayacak şekilde değiştirildiler, ancak sadece sersemletme ve yaralama ayarı var."

"Yani şaka olsun diye kimseye doğrultmamalısın," diye ekledi Kelevra, konuşurken elindeki kontrol ederek. "Birini ciddi şekilde yaralayabilirsin." Brennon'a bir bakış attı. "Yanlış bir hareket ve bir insanın gözü gider."

Brennon kılıandı.

Madden hiçbir uyarıda bulunmadan duruşunu ayarladı ve hedefe nişan alarak art arda seri atışlar yapmaya başladı. Hedef vurulduğu her yerde neon kırmızısı renkte yanıyor, noktalar orada kalıyor, böylece onları olaydan sonra da görebiliyorlardı. Hazneyi boşaltır boşaltmaz, yukarıdaki çanlar tekrar çalarak dışarıda olduğunu işaret etti ve ardından hedefin hemen üzerindeki duvara yerleştirilmiş bir skor tabelası sayıları işlemeye başladı.

Madden küfretti ve Kelevra rakamlar yerine oturduğunda kıkırdadı.

"Bugün çok yavaşsın," Kel. "Bahse girerim benim çiçeğim daha iyi."

"Beni bu işe karıştırma," diye tısladı Rin. Rin'in onu öldürmeye gittiğini düşünürsek

Madden'la sonsuza dek birlikte olmak zorundaydı -eğer bu nişan gerçekten gerçekleşirse- ihtiyacı olan son şey adamı yanlış yola sürüklemektir. Arkadaş olmalarına gerek yoktu, özellikle de Kelevra'nın tanıdığı herhangi biriyle arkadaş olmak istediğinden bile emin olmadığı için, ama birbirlerinin ayak parmaklarına basmaktan kaçınırlarsa en iyisi olurdu.

Herkes Royal Madden Odell'in üst düzey bir aileden geldiğini ve bu nedenle kanıtlaması gereken çok şey olduğunu biliyordu. Ayrıca çok gururluydu ve rekabetçiydi, ancak söylentilere göre en azından dar görüşlü değildi ve kin tutma zahmetine girmiyordu. Çoğunlukla, olayların sürüncemede kalmasına izin vermek yerine mümkün olan en kısa sürede ödeşme eğiliminde olduğu için. O ve Kelevra bu konuda birbirlerine çok benziyorlardı.

Her ikisinin de hayata karşı önce davran sonra düşün yaklaşımı vardı, geçmişleri göz önüne alındığında bunu karşılayabilirlerdi. İmparatorluklar ve Kraliyetler

sıradan insanların mevkileri, bağlantıları ve zenginlikleri nedeniyle yapamayacakları şeyleri yaptılar.

Rin, Canlılığın İmparatorluk ailesiyle evlenmenin bazı avantajlar getireceğini düşünüyordu ve daha iyi bir insan muhtemelen bunu tatsız bulacak olsa da, bunu kendine yediremiyordu. Kendi dünyasında ailesi de prestijli ve zengindi ama Rin bundan aynı şekilde nadiren de olsa faydalanabilmişti. Babası en başından beri amaçları konusunda çok katı davrandığı için onlara izin vermezdi.

İkizler Varun soyunu devam ettirmek için doğmuştu, ne eksik ne fazla. Açıkçası Tiberya standartlarına göre bile soğuktu ama Rin uzun zamandır ebeveyn sevgisini ya da ilgisini asla tadamayacağı gerçeğiyle barışmıştı.

Madden kollarını kalçasını tezgâhın kenarına dayayarak, "Eşiniz üçüncü oldu," diye alay etti. "Şüpheli."

Biraz rekabetten kimseye zarar gelmez.

Rin blasterini kontrol ettikten sonra nişan aldı ve Madden'ın yaptığı gibi, tetiği her çekişinde biraz duraklayarak hızlıca ateş etmeyi tercih etti. İşi bitene ve zil üçüncü kez çalana kadar yaklaşık otuz metre ötedeki dört halkalı hedefte yanan noktalara neredeyse hiç dikkat etmedi.

Madden hiçbir şekilde kötü bir atıcı değildi. Çoğunlukla iç ve ikinci çemberlere vururdu.

Rin'in sekiz atışı da merkeze isabet etmişti ve üçü üst üste gelmişti.

Kelevra lolipop çubuğunu Rin'ağzından çekip çıkardı, yan taraftaki boş bir çöp kutusuna attı ve sırtıttı.

Bu sırada arkadaşı gözlerini kısmış, sanki Rin'i ilk kez görüyormuş gibi onu süzüyordu. "Seni dövüşürken gördükten sonra anlamalıydım. Kaç tane sırrın var Varun?"

"Ben onları gizli yetenekler olarak düşünmeyi seviyorum," dedi Rin. "Tibera'da ne yapıyordun?"

Madden sordu.

"Bir öğrenci." Parlak bir şekilde gülümsedi, Kelevra'nın onun açıkça abartılı samimiyet gösterisine nasıl homurdandığını görmezden geldi. "Babam bizi belirli roller için yetiştirdi. En büyüğümüz akademik başarısını artırmak için ekstra özel dersler ve okul sonrası dersler alırken, en küçüğümüz askeri akademinin yaz programlarına kaydoldu."

"Kaç yaşından beri?" Kelevra kaşlarını çattı. "Beş yaşımızdan beri."

"Çocukların bu kamplara kaydolmasına izin mi veriyorlar?" Madden'in sesi de etrafındaki herkes gibi şaşkın çıkıyordu.

Rin omuz silkti. "Geldiğim yerde bu oldukça yaygın. İlk günden elimize gerçek bir blaster falan vermiyorlar. Ama bizi göğüs göğüse dövüş konusunda eğitiyorlar ve çeşitli silahları doğru şekilde ateşlemeyi ve tutmayı öğretiyorlar."

"Ve atışta en iyisi sen miydin?" Brennon tahmin etti.

"Her kategoride birinciydim." Bu bir yalan değildi ama Rin kimsenin ondan bunu kanıtlamasını istememesini umuyordu.

Madden, "Eş rolü için garip bir şekilde mükemmel değil misin?" diye takıldı. "Hepimiz seninle de ilgilenmek zorunda kalacağımızdan korkuyorduk ama bunun böyle olmayacağını görmek güzel."

Rin tüm bunlara dalmaya hazır değildi, bu yüzden Kelevra'ya döndü. "Peki ya sen?"

"Peki ya ben?"

"Bakalım sizde ne , İmparatorluk Prensi."

"Benimle dalga geçmek seni her yere götürür." Kelevra göz ve sonra kolunu hedefe doğru uzattı, sadece nereye ateş ettiğine bakmak için dönmeye zahmet etmedi. Onun yerine bakışları Brennon'a kilitlendi, göz teması kurdu ve sekiz mermiyi de ateşlerken gözünü kırpmadan öylece kaldı.

Rin sözlerini bitirdiğinde kaşlarını çatmıştı ama Madden alçak sesle bir ıslık çaldı.

"Güzel," diye övdü Madden ve bu Rin'in merakını uyandırmaya yetti.

Kelevra'nın tüm atışları ortadaki hedefe isabet etmişti.

"Canlılık Şeytanları zaman hedeflerini vururlar," dedi Kel, yine de Brennon'ı aşağı indirmeye başlamıştı ve gerçek anlamı hiçbirinin gözünden kaçmamıştı.

"Arkadaşlarımı tehdit etme," dedi Rin. Başkalarının önünde Kelevra'nın tarafını tutuyormuş gibi görünmemesi gerektiğini bildiği için ses tonunu eşit tuttu. Bir yanı da İmparatorluk Prensi'nin işleri bu kadar ileri götürerek kendini tuttuğunu anlıyordu.

Elbette, Kel homurdandı. "Yaptığı şey yüzünden iki diz kapağını da patlatmadığım için şanslı."

"Bu konuyu konuştuk," dedi Rin, Brennon'la arasına daha sağlam bir şekilde girebilmek için yaklaşarak. "Özür diledi ve

sadece sarhoş olduğunu itiraf etti. Bir daha olmayacak. Ayrıca, bunun başına geldiği kişi benim. Onu affediyorum, burada önemli olan da bu."

"Öyle mi?"

"Kelevra." Rin, İmparatorluk Prensi nihayet bakışlarını ayırıp ona bakana kadar bekledi. "Ciddiyim. Eğer böyle bir şey bir daha olursa-"

"Onu öldürmeme izin verecek misin?" Gözlerindeki meydan okuyan pırıltı floresan ışığında parlıyordu.

"Hayır," dedi Rin ama Kel daha fazla sinirlenmeden ekledi, "Onu kendim öldüreceğim. Kimse benden faydalanamaz. Nokta."

Brennon boğuk bir ses çıkardı ama akıllıca davranarak konuşmaya müdahale etmedi.

Kelevra'nın ağzının kenarı hafifçe yukarı kalktı ve neredeyse fark edilmeyecek bir şekilde başını salladı. "Not edildi, Konsorsiyum. Aklında bulunsun, aksi takdirde kızacağın için buna izin . Tek sebep bu. Ben affedici bir tip değilim."

Rin istese de bu ayrıntıyı unutamazdı.

Bölüm 30:

"Neden her gün bunlarla uğraşıyorsun?" Rin, Kelevra'nın o gün için seçtiği soluk sarı korseyi bağlamak için ince beyaz ipleri çekiştirirken sesinde hayal kırıklığı çınlayarak sordu.

İmparator onun önünde, dolabın kapısına iştirilmiş tüm vücut aynasının karşısında duruyordu ve Rin ne zaman camda onun bakışlarıyla karşılaşsa, şeytani yüzünde kocaman bir bok yiyici sırtıyla onu izlediğini görüyordu.

"Bana öyle bakmayı kes," diye homurdandı ve her şeyi alttan bağlamadan önce bir sonraki ipleri gereğinden biraz daha sert çekti.

"Elimde değil," diye cevap verdi Kelevra. "Eşim sabahları giyinmeme yardım ediyor. Şüphesiz bu benim için eğlenceli bir şey olmalı. Tüm süreç boyunca şikayet etmiş olsan bile."

"Cidden," dedi Rin nefesini üfleyerek ve geri adım atarak işinin bittiğini belirtti, "neden her gün bunu yaşıyorsun?"

"Onlardan hoşlanıyorum," diye omuz silkti ve dönüp ona baktı, "bu yüzden benim için çaba kaybı değil. Tıpkı senin *benden* hoşlanman gibi, bu yüzden kıyafetlerime yardım etmeyi teklif ederek ve buraya taşınarak bu işi yürütmeye çalışman çabalarının boşa gitmesi değildi."

Rin gözlerini kaçırdı.

Kel, "Yüzün kızarıyor," diye işaret . "Bu evet anlamına gelmiyor mu?"

"Evet, evet demektir," diye düzeltti Rin, Kelevra'nın bir adım daha yaklaşması için.

"O zaman evet mi diyorsunuz, Konsorsiyum?"

"Bana hiçbir şey sormadın," dedi. "Kes şunu. Kız kardeşin tarafından çağrıldın, unuttun mu? Bunun için vaktimiz yok."

"Seni becermek için her zaman zaman vardır."

"Beni on beş dakika boyunca o kravatları toplamak için uğraştırdıktan sonra olmaz." Rin, Kel'in giysilerini Akademi'nin giymesini zorunlu kıldığı basit tişört ve kargo pantolondan çok daha karmaşık buldu. "Onlardan birini giymeyeceğim. Beni zorlamaya çalışma bile."

Kelevra, "Bunları başarmak için belli bir kişiliğe sahip olmak gerekiyor," dedi. "Sen biraz fazla kaba saba birisin. Onları kirletirsin." Gülüp kapıya doğru yönelmeden önce Rin'in çenesini tutup hafifçe salladı. "Lyra ne istediğini söylemedi, gelmek istemediğine emin misin? Küçük Saray'ı görmek için iyi bir fırsat."

İmparatorluk Varisi ve tahtın bir sonraki sıradaki varisi olan Lyra, başkentin doğu yakasında süslü bir malikane olan Küçük Saray'da yaşıyordu. Kelevra da bir zamanlar orada yaşamıştı ama Akademi'ye girer girmez oradan taşınmıştı.

"Başka bir zaman." Rin'in Lyra'yla buluşup tekrar köşeye sıkışmak gibi bir niyeti yoktu. Kraliyet doktoru meselesiyle başa çıkmanın bir yolunu hâlâ bulamamıştı ve Kel'in o günden beri bu konuyu bir daha açmamış olmasına şükreliyordu. "Sence Nila'nın katili hakkında bir şeyler keşfetmiş midir?"

Kelevra başını salladı. "Pek olası değil. Madden bunu her kim yaptıysa izlerini çok iyi gizlediğini söylüyor. Retinue'm bile bir şey bulmakta zorlanıyor. Bana kim ateş ettiyse, bu konuda zekiymiş."

Rin bundan hoşlanmamıştı. Ne olduğunu ya da ne bekleyeceğini bilememek onu rahatsız ediyordu. Omuzlarının üzerinden bakması gerekip gerekmediğini. "Bir bakayım."

"Araştırmak mı istiyorsun? Yanlış anlama Flower ama sen ikinci sınıf öğrencisisin. Benimkiler yapamadıysa, senin daha iyi yapacağından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Yapmayacağımdan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye karşı çıktı.

Kelevra bir süre onu izledi ve sonra çoklu levhasını kaldırarak bir mesaj gönderdi. Bir saniye sonra Rin'inki çaldığında ona işaret etti. "Tüm topladıkları bu kadar. Kimin benim peşimde olabileceğine odaklanmak yerine - çünkü o liste çok daha uzun - Zane, Nila ve sahip olabileceği potansiyel düşmanlar hakkında veri toplamaya odaklandı. Hiçbir şey bulamadılar ama denemekte serbestsiniz."

"Teşekkürler." Rin yatağın kenarına tünemek ve dosyaları karıştırmak için yatağa doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

"Çiçek."

"Hmm?"

"Eşim."

Sert ses tonuyla Rin başını kaldırıp baktı. "Ne?"

"Bana doğru düzgün teşekkür etmeyecek misin?" Kelevra sordu.

"Kendi iyiliğın için fazlasıyla muhtaç olduğunun farkındasın, değil mi?" Buna rağmen Rin kendini ayağa kalkmış ve buldu. İmparatorluk Prensi'nin önünde durdu ve adamın beklediğini düşündüğü gibi yanağına bir öpücük kondurmak yerine öne doğru eğilip ağızlarını birbirine yapıştırdı.

Dili Kel'in dudaklarının kenarını yaladı ve sonra onları ayırdığında içeri daldı, ikisinin de açıkça istediği kadar uzun sürmeyen küçük bir baskınlık teklifinde onunkine karıştı.

Çok geçmeden Rin hafif bir hayal kırıklığıyla iç çekerek uzaklaştı. Kelevra'nın arkasındaki açık kapıya doğru el salladı. "Geç kalacaksın."

"Bunların hepsi çok evcimen," diye kıkırdadı Kel. "Bu tür şeylerle ilgileneceğimi kim tahmin edebilirdi ki?"

"Aynen." Rin bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama bu hoş bir şeydi. Eve geldiğinde gününün nasıl geçtiğini soracak birinin olması. Yemek yiyip yemediğini ya da yeterince su içip içmediğini merak etmek. Farklıydı ama ilk taşındığında korktuğu kadar boğucu değildi.

"Döndüğümde seni ararım," dedi Kelevra ona ve sonra göz kırparak topuklarının üzerinde döndü ve sonunda koridorda gözden kayboldu.

Rin onun uzaklaşan ayak seslerini dinledi ve sonra içini çekerek Zane ve Madden'ın topladığı notları gözden geçirmek için yatağa yöneldi.

Aslında pek bir şey yoktu. Arkadaşları ve ailesiyle birkaç görüşme yapmışlar ve ilk olarak kaybolmasıyla ilgili bir soruşturma açmışlardı. Nihayet birkaç gün önce öldüğü açıklanmıştı ama cesedi bulunamadığı için bu konuda da ellerinde bir şey yoktu. Elllerinde Kelevra ve Rin'in onun boğularak öldürüldüğüne dair ifadeleri vardı ve hepsi bu kadardı.

Ailesine göre, o güne kadar normal davranmış, hiçbir tuhaflık göze çarpmamıştı. Arkadaşları da aynı şeyi söylemişti. Hayatında şüpheli hiç kimse olmamıştı ve hatta çoklu listesinde yapılan bir araştırma da bunu destekliyordu. O günün erken saatlerinde en yakın arkadaşı ve onun erkek arkadaşıyla konuşmuş, başka bir şey konuşmamıştı. Tuhaf e-postalar ya da bilinmeyen numaralardan gelen mesajlar da yoktu.

Garip olan tek şey, kimsenin onun kampa gitmekten bahsettiğini duymamış olmasıydı. Annesi onun kampüste kütüphanede ders çalıştığını sanmış, en yakın arkadaşı da arkadaşıyla sinemaya düşünmüştü. Erkek arkadaşının elinde hiçbir şey yoktu ve sadece şöyle demişti

günlük planları hakkında konuşmamışlardı. İkisi de sanat akademisine devam ettiğinden ve son projeleri üzerinde çalışmakla oldukça meşgul olduklarından, Zane'in konuştuğu herkes bunun onlar için oldukça normal olduğunu söyledi. Yapışkan bir çift değillerdi ve iletişim kurmadan birkaç gün geçirebiliyorlardı.

Resmi bir ölüm duyurusu yapıldığından beri polis olaya el koymaya çalışmış ama Kelevra onları engellemişti. Kendisine karşı açılan ateşin medyaya sızmaması için gizli tutulması gerekiyordu, bu yüzden onların dahil olmasını istememişti.

Bir sanat öğrencisi rastgele Akademi kampüsünün yakınındaki ormanın ortasında kamp yapmaya karar verir ve sonunda öldürülür. Her türlü tuhaflık vardı. Sahte davanın bir parçası olsaydı mantıklı olabilirdi ama artık öyle olmadığını biliyorlardı.

Gerçi Rin'in sahte kurbanların hepsini Nila kadar iyi tanıması biraz garipti... Yaz boyunca barlarda ve Calder'in ailesinin evinde verdiği birkaç partide Konuk Güzel Sanatlar'a giden öğrencilerin bir kısmını tanımıştı ama bu Rin'in kampüs nüfusunun çoğunluğunu tanıdığı anlamına gelmiyordu.

Nila'nın Imagine hesabına bir bağlantı vardı ve Rin dalgınca tıklayıp kaydırmaya başladı. Kel'in haklı olduğunu ve gerçekten işe yarar hiçbir şey olmadığını anlamak için topladığı bilgileri taraması bir saatini almıştı. Çıkmaz sokağa ulaşmışlardı.

Birden bir fotoğraf dikkatini çekti ve Rin kaşlarını çatarak geri döndü. Fotoğrafta Nila bir grup arkadaşıyla birlikte şehir merkezindeki barlardan biri olan Fireworks'deydi. Daha lüks bir yerdi ve her zaman tıklım tıklım olurdu, bu yüzden Rin oraya gitme davetlerini geri çevirme eğilimindeydi. Ancak bu fotoğrafın arka planında, Nila'nın sol omzunun hemen üzerinde, Akademi üniforması içinde, elinde bir birayla, kameranin görüş alanının dışındaki bir kişinin söylediği bir şeye gülerken görülüyordu.

Ama o Rin değildi.

Söz konusu geceyi hatırlaması gerekenden daha uzun sürmüştü ama iki ay kadar önce kardeşinin onların yer değiştirmesini istediğini ve kendisinin de bunu kabul ettiğini hatırladı. Rin arkadaşları tarafından şehrin dört bir yanına sürüklenmekten bıkmış ve geceyi Sıla'nın dairesinde çizgi roman okuyarak ve uyuyarak geçirmişti. O yaz bunu birkaç kez yapmışlardı, ikisinden biri ya da her ikisi de farklı arkadaş gruplarıyla olan önceki taahhütlerini yerine getiremeyecek kadar tükendiğinde değişmişlerdi.

Rin daha dik oturdu ve arama bölümüne geçerek Arlet'in adını yazdı. Ne yaptığından bile tam olarak emin değildi ama yaz boyunca paylaşılan fotoğraflara gelene kadar hesabını taradı ve kendi fotoğrafını bulduğunda durdu.

Rin kılığındaki Sila, kolunu Arlet'in omuzlarına atmış, ikisi birlikte yuvarlak bir masanın üzerine eğilmiş, kameranın arkasındakilere gülümsüyorlardı.

Bu, Kelevra'nın havuz partisinde onunla neden aşırı flört ettiğini açıklıyordu.

Sahte davadaki diğer sahte kurbanlardan birine geçti. Aynı şey. Diğer öğrencilerle birlikte çekilmiş fotoğrafları vardı elbette ama bir tane de sadece kendisinin ve Rin sandığı ama aslında Sila olan kişinin fotoğrafı vardı.

Diğerini arayıp daha da kötü kanıtlar bulduğunda, Rin kırmızı görmeye başlamıştı. Beyninde bir hipotez oluşuyordu ve bununla ilgili her şeyden nefret ediyordu. Ne planladığını fark etmeden önce çatı katından hışımla çıkıp bir taksiye atlamıştı bile, aklı başından gitmişti.

Geri adım attığında, varsayımları en iyi ihtimalle zayıftı ama kardeşini bu şekilde tanıyordu...

Banks onlara sınıflarından birinin katil rolüne atandığını söylemişti. Rin kendisi herhangi bir mesaj görmemişti, bu yüzden onun olmadığını varsaymıştı ama... Akademi e-posta hesabına erişimi olan tek kişinin kendisi olmadığını hatırlayamamıştı.

Kardeşinin evde olup olmadığını kontrol etmek için telefon etme zahmetine bile girmedi, üçüncü kata çıkan merdivenleri hışımla çıktı ve amblemlili levhasını kullanarak kapının kilidini yan panelden açtı. Kapı arkasından kapandı ve mutfağın hemen içinde durdu, gözleri odanın diğer tarafındaki cumbanın yanında duran kardeşine takıldı.

Daire küçüktü; iki yatak odası, tek bir banyo, oturma ve yemek odalarının yanı sıra mutfak olarak da kullanılan açık bir alan vardı.

"Ne oldu?" Kardeşi pencereden döndü ve onu dikkatle süzdü.

Rin, "Görev için dava dosyalarını gözden geçiriyordum ve Retinue'nun Nila'nın cinayetiyle ilgili neler bulabildiğine bakıyordum," dedi. Artık burada olduğuna göre, o kadar emin değildi ama teorisinin doğru olma ihtimali çok düşük bile olsa, bunu hemen öğrenmesi gerekiyordu.

"Ah." Kardeşi hiçbir şey ele vermiyordu, bu da onun söz konusu olduğu yerde ne aradıklarını bilenler için her şeyi ele veriyordu.

Kahretsin.

"Bana sen olmadığını söyle." Rin aşırı tepki veriyordu. Bazen böyle yapardı.

-Çok. Bunu çok yapardı. Bu sadece o olaylardan biriydi. Hepsi bu kadardı. Hiçbir yolu yoktu-

"Biz birbirimize yalan söylemeyiz," dedi kardeşi kesin bir ifadeyle. "Bu bir kural."

Rin küfretti. "Ciddi misin sen? Bunu benden nasıl saklarsın?"

Pencereden uzaklaşıp kanepeye yaklaştı.

Rin başını eğerek onu karşıladı. "Üzgünsün. O kadar da büyük bir mesele değil."

"Tabii ki öyle. Ya beni durumdan haberdar etme ihtiyacı hissetmediğin için hata yapmış olsaydım?"

"Iskalayıp da sana vuracak değildim ya," diye söylendi kardeşi.

Rin dondu kaldı. "Ne?"

"Ah." Kardeşi uzun bir süre boş gözlerle ona baktı. "Ormandaki olay hakkında konuştuğunu sanmıştım. Nila'dan bahsettiniz, ben de olayı çözdüğünüzü düşündüm."

Önceden durup bir şeyler , Rin büyük olasılıkla düşünecekti, olduğu gibi, sonuçlara atlamış ve kendine fırsat vermeden buraya koşmuştu. Belki bilinçaltında bile. Çünkü bu...

"Onu öldürmeyecektim," dedi kardeşi o zaman. "Her şey kontrol altındaydı. Sadece onu biraz sarsmamız gerekiyordu. Son zamanlarda seni korkuttuğu gibi onu da korkutmalıydık. Ya da," diyerek onu bir kez daha süzdü, "daha önce de öyleydi. Çok daha iyi görünüyorsun."

"Kapa çeneni." Rin saçlarını kavradı ve kendini yavaşça nefes alıp daha da yavaşça vermeye zorladı. Soğukkanlılığını kaybedemezdi.

"Davayı kastediyordun, değil mi?" dinlemedi ve devam etti. "Bize katil rolü verildi ve bu bilgiyi senden saklamanın kazanmamızı sağlayacağını düşündüm. Bu yüzden yaptım. Dönemin başında haber aldığımızda, İmparatorluk'unuzla ilgili değildiniz, bu yüzden kazanmak hâlâ önemliydi. Sana daha sonra söylemeliydim, ama gerçekten suç mahallerini kurarken eğleniyordum - bu arada, bunu yaptığımızda tüm o kızlar benim sen olduğuma inanıyordu. Yani eğer biri

Sahne makyajının yapılmasına yardım ettiğin için sana teşekkür ediyorlar, ne demek istediklerini anlayacaksın."

"İmparatorluk Prensi'ne ateş ettin!" Rin, onun okul ödevi gibi modası geçmiş bir şey hakkında konuşarak zaman kaybettiğine inanamıyordu.

"Evet, İmparatorluk Prensine de ateş ettim," diye itiraf etti kardeşi. "Seni üzdü."

"Ben kendi duygularımla başa çıkarım," diye homurdandı Rin. "Hatırladın mı? Bunu konuşmuştuk!"

"Ama bu bir kural değildi," dedi. Rin küfretti.

"Sorun yok. Yara bir gün içinde iyileşti. Burada da tıpkı memleketteki gibi hızlı iyileşiyorlar. Kurşun derisini zar zor sıyırmış."

Kardeşi efsanevi bir nişancıydı, ikisinin de Rin gibi görünmeye devam edebilmesi için öyle olması gerekiyordu. Eğer o gün ormanda Kelevra'yı öldürmek isteseydi, öldürürdü ve şu anda ikisi tamamen farklı bir konuşma yapıyor olurdu. Büyük ihtimalle parmaklıklar ardında.

Halka açık infazlarından hemen önce.

"Acil bir durumda nasıl biri olduğumu da gördün," diye devam etti kardeşi. "Sana sırtını döndü. Eğer temel içgüdüğü buysa, daha önce verdiğim cesareti geri alıyorum. Geçtiğimiz haftalardan bu yana daha mutlu görünsen bile."

"Olaya onun açısından bakarsanız, benden şüphelenmek için her türlü nedeni vardı." Rin olaydan sonra ne kadar sinirlendiğinden bahsetmedi.

"Biri bizi tehdit ederse buna seyirci kalmayacağım."

"Bizi tehdit *ediyorsun!*" Rin onu itti. "Ya bu ortaya çıkarsa, hmm? O zaman ne olacak?"

"Nasıl olur?" Sesi en ufak bir endişe belirtisi göstermiyordu. "Dikkatliydim."

"Neden Nila? Bu gezegene geldiğimizde masum insanlara zarar vermeyeceğine söz vermiştin. Kurallardan biri buydu."

"Limanda neler olduğunu duydun mu kardeşim?" Rin kaşlarını çattı. "Evet, yarışlar."

Bakışları soğuklaştı. "Bazı insanlar oraya yarışlar için gitmiyor."

"Gitme." Bir elini kaldırdı. Rin'in yeterince derdi vardı.

Kendini diğer suç faaliyetlerini de ekleyerek. "Bana anlatma. Sadece şuna cevap ver. İyi bir nedenin var mıydı?"

"Bunu hak etti."

Rin bir nefes verdi. "Pekâlâ." Kendisiyle alay edercesine homurdandı. "İkimiz de berbat durumdayız. Ben burada birini öldürdüğünü söylediğinde sana güveniyorum, sen ise etrafta koşturup İmparatorluk askerlerine blaster atıyorsun."

"Seni üzdü."

"Şunu söylemeyi kes!" Rin inledi ve masanın kenarına yaslandı. "Yeni kural."

"Sen-"

"Evet," diye sert bir bakışla onu durdurdu, "biliyorum."

Kardeşi bunu düşündü ve sonra bir kez başını salladı. "O zaman ben de bir tane iyi."

Rin olumlu anlamda ona el salladı.

"Pekâlâ. Kural nedir?"

"Bir daha asla Kelevra'ya saldırmayacaksın. Gerekçen umurumda değil. Bunu hak ettiğine karar vermen umurumda değil. Eğer hoşuna gitmeyen bir şey yaparsa, bana gel. Onu rahat bırak."

"Özensiz davrandığımdan mı korkuyorsun? Bunun bize geri döneceğinden

Heps

i "Tüm maiyeti seni arıyor." "Beni bulamayacaklar."

mi?" "Yeni kuralı anladığını teyit et kardeşim." "Ya seni öldürürse?"

"Yapmayacak."

"Ya o zaman seninle ilişkisini bitirirse?"

Rin tereddüt etti, bu sözler karşısında içinin burkulmasından hoşlanmamıştı.

"Bu konuda pek ikna olmuş değilsin," diye etti kardeşi. "Normal insanların sağı solu belli olmaz. Kararsızdırlar ve her konuda fikirlerini sürekli değiştirirler. Senin İmparator mu? O normal değil. Değişken ve bencil. Sizden sıkıldığında, sizi bir kenara atacak ve duygularınız incinecek. O zaman onu korumak istemeyeceksin."

"Kardeşim."

"Kurallar değişebilir," diye omuz silkti. "Tek söylediğim bu."

Rin yanağının iç tarafını dişledi, bunun şimdi kafasında dönüp durmasından nefret ediyordu ama yine de sorma ihtiyacı duyuyordu. "Sence yapacak mı? Gerçekten mi?"

"Senden sıkılmak mı?" Mırıldandı. "Bu mümkün. Kim ki?" "Sen sıkılır mıydın?"

"Onun iddia ettiği gibi sana gerçekten takıntılı olsaydım?" Kardeşi sırtıttı. "Hayır."

Bu aptalcaydı ve buraya kadar aceleyle gelmesinin nedeni hiç de bu değildi. Bir sır sakladığı için ona bağırmayı planlamıştı; bu süreçte Kelevra için endişeleneceğini hiç düşünmemişti. Rin çenesini ovuşturdu ve sonra ses tonunu sertleştirdi. "Yeni kuralı anladığını teyit et. Benim için seslendir."

Kardeşi gözlerini devirdi. "İmparatorluk Prensi'ne bir daha blasterle ateş etmeyeceğim. Bunu hak etse bile."

"Sen-"

Kapı açılarak Rin'in önünü kesti ve babası diğer tarafta durduğunda gözleri kocaman oldu. Lyra ve Kelevra'nın da onunla birlikte olduğunu fark edince tepkisi ikiye katlandı.

Kardeşi başını eğdi, yüzü esrarengizdi ve Rin'e, "Buradaki kapılar kâğıt inceliğinde," diye hatırlattı.

Hayır.

Kelevra'nın öfkeli yüz ifadesine bir bakış en kötüsünü doğruladı.

Duymuşlardı.

"Ne kadarını yakaladın?" diye soran kardeşi oldu, elini utangaç bir şekilde saçlarında gezdiriyordu. Sesine doğru miktarda gerginlik katmaya özen gösteriyordu, bu çok babaları için bir gösteriydi. Omuzları hafifçe çökmüş, rolünü oynuyordu. En büyükleri olarak en çok saygıyı, en çok pişmanlığı göstermesi beklenirdi. O daha yumuşak ve daha teknikti, bu yüzden daha dışa dönük olan kardeşi gibi Akademi yerine üniversiteye gönderilmişti.

Ona bakan hiç kimse, bırakın bir insana silah doğrultmayı, başka bir insana zarar vermeyi düşünebilecek biri olduğunu bile tahmin edemezdi. Vail Üniversitesi üniformasıyla orada duran kardeşi, babalarının aşına olduğu Sıla Varun rolüne kolaylıkla büründü.

"İmparatorluk Canlılık Prensi'ne silahla ateş mi ettiniz?" Crate kıpkırmızı kesilmişti, alnındaki damarlar görünüyordu. Tiberalı soğukkanlılığını korumak için elinden geleni yapıyordu, bakışları onların derisini canlı canlı yüzmeyi ne kadar çok istediğini belli etse de sesi kesik kesik ve sabit çıkıyordu. "Ne yaptığınız hakkında en ufak bir fikriniz var mı? Bir blasterı nereden buldun?"

"Tüm duyduğun bu mu?" Kardeşi ona döndü. "Sanırım bu kadar."

Lyra topuklu ayakkabılarını ucuz muşamba zemine vurarak daireye adım attı. Altın rengi elbisesi ve ona uygun topuklu ayakkabılarıyla, üniversite çağındaki iki ikinci el mobilyalarının ve yaşam alanlarının arasına sığmayacak ısıt ısıldı. "Bir İmparatora saldırmak ölümle sonuçlanan suçtur"

Rin Kelevra'ya baktı ama Kel kız kardeşine hiçbir şey söylemedi. Öfke dışında ne düşündüğünü söylemek zordu.

Lyra o zaman Rin'e, "Baban kardeşini almaya geldi," dedi. "Geldiğinde İmparatorluk ailesinin senin kişisel işlerine karışmayacağını açıkça belirttim. Buraya Sıla'nın ayrılma konusunda ne düşündüğünü sormaya geldik. Ama bundan sonra artık Vitality'de hoş karşılanmayacak."

Rin doğruldu ve bir adım öne çıktı, hâlâ Kelevra'ya bakıyordu ama daha bir şey söyleyemeden kardeşi ona yaklaştı ve kolundan tuttu.

Başını sertçe salladı. "Ona güvenemezsin. Ormandaki tepkisini hatırla. Sadece birbirimize sahibiz."

Kel ihanet konusundaki tavrını açıkça ortaya koymuştu. Onu vuranın kardeşi olduğunu bilmek mi? Bunu affetmeyecekti. İşin aslı tam orada durmuş, kız kardeşi ve babaları onlara öfke ve hayal kırıklığıyla bakarken sessizce onları izliyordu.

Rin durup düşünse onun nereden geldiğini anlayabilirdi, anlayabileceğini biliyordu. Ama neden yapmalıydı? Kel aynı şeyi yapmak istemezken o neden fazladan bir yol kat etsin ki? Kardeşinin onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu ama yine de kız kardeşinin onu dışlamasına izin mi verecekti? Öylece?

Rin'in daha azını beklemesi adil değildi. Eğer daha iyi, daha nazik bir insan olsaydı, bunu yapmayacağını biliyordu. Ama öyle değildi.

Belki de kardeşi her şeye rağmen haklıydı. Belki de sadece birbirlerine sahiptiler.

Belki de gerçekten sadece *birimizin* parçası olacaktı ve bu da karşısında duran İmparatorluk Prensi ile olmayacaktı.

Neden bu kadar derinden kesmişti? Ne zamandan beri daha fazlasını ummaya başlamıştı? En iyisinin bu olduğuna kendini inandırmıştı ama şimdi... Şimdi Kelevra'ya düşündüğünden daha fazla bağlanmış olabileceğini kabul etmek zorunda kalmıştı.

Patlayıcı seksin sert nöbetleri ve geceleri birbirlerinin yanlarına kıvrılıp uyuduklarında şefkatle söylenen sözler arasında bir yerde... Rin ona karşı hisler geliştirmişti. Rin ondan hoşlanıyordu, kusurları ve her şeyiyle.

Ancak İmparatorluk Prensi de aynı şeyi hissediyorsa, şu anda bunu düşünmüyordu. Rin ona ne kadar uzun süre bakarsa baksın, bir kez bile bakışlarına karşılık vermedi. Tüm bunların ortasında, Rin'i görmezden gelmeyi tercih ediyordu.

Acil bir durum karşısında seçim.

Gülebilirdi.

Ya da ağladım.

Crate, Lyra'nın önünde eğilerek, "Merhametiniz için minnettarım," dedi. "Eğer ona hâlâ sahipseniz, Rin'i size emanet etmeyi kabul ederim."

Lyra kararsız görünüyordu ama sonunda başını salladı. "Evet, tabii ki. Nişan duyurusu çoktan yapıldı ve konuşmanın sadece sonunu yakalamış olsak da, Rin'in kardeşinin olaylardaki rolünün farkında olmadığı açık."

"Teşekkür ederim, İmparatorluk Varisi." Crate tekrar eğildi. "Sila'yla birlikte hemen yola çıkıyorum. Bir saat içinde dünya dışında olabiliriz."

"Sana bir saat veriyorum," diye kabul etti Lyra. "Hepsi bu kadar."

Rin sessizce Kelevra'ya ona bakması için yalvardı. Tek ihtiyacı olan buydu. Onaylanmak. Kel'in onu gerçekten gördüğünün ve tüm bunların onu cezbetmek için güzel bir saçmalık olmadığına kanıtı. İkiyüzlülük gözünden kaçmamıştı ama yine de buna ihtiyacı vardı.

Gergin bir an boyunca kimse konuşmadı.

Kelevra da ona doğru bir bakış bile atmadı.

Rin'e konuşmaları ya da bir şeyler tartışmaları için fırsat bile vermeyecekti. Neden ya da nasıl olduğuna dair hiçbir sorusu yoktu. Kardeşinin kalmasını sağlayacağına söz vermiş olmasına rağmen, orada duracak ve sessizce kız kardeşi ile lanet babalarının istediklerini yapmalarına izin verecekti.

En kötü kısmı mı?

Rin konuda kızgın bile hissetmedi.

Nasıl yapabilirdi ki, en bu peri masalına bel bağlamak kendi suçuydu. Kibirli bir şekilde böyle bir şeyin asla olmayacağını düşündüğü için. Bir gün birbiriyle çatışan iki kişilik arasında taraf seçmek zorunda kalmayacağını düşündüğü için.

Kardeşi ve İmparatorluk Prensi birbirlerine çok benziyorlardı ama aynı zamanda birbirlerinin tam zıttıydılar. Ama aralarındaki en büyük fark şuydu

Ağabeyinin Rin'i korumak için elinden gelen her şeyi yapacağını biliyordu.

Kelevra Diar bir *biz* değildi. O sadece kendi rahatını ve arzularını düşünen tekil bir varlıktı. Rin bu konuda onu kesinlikle suçlayamazdı ama affedemezdi de. Hele ki böyle bir şey söz konusu olduğunda.

"Bavullarını topla Sıla," dedi babaları, ses tonunda kendini beğenmişlik yoktu. Bunun için fazla kontrollüydü. Ama gözlerindeydi. Sadece hafif bir parıltı, Rin onu büyürken pek çok kez gördüğü için fark edilebiliyordu.

Kazandığını sanıyordu. Oğlunu kendisiyle gelmeye zorlamak için kendi gezegenlerinden iki haftalık bir yolculuk yapmıştı ve şimdi İmparatorluk desteğine sahip olduğuna göre onları yendiğini düşünüyordu.

Gitmiyorum. Gidiyorum. Olmayacak. Olmayacak.

Yıllarca dikkatle planlanmış değişimler, kurallar, maskeler ve zincirler ve o tek bir hamleyle hepsini . Bu ikisinin önceden konuşması gereken bir şeydi ama bunun için zaman yoktu ve açıkçası, kardeşi İmparatorluk Prensi'ne ateş etmek gibi cesur bir karar verebiliyorsa, Rin de bunu yapabilirdi.

"Şimdi, Sıla," dedi babaları.

Rin yemek masasına yöneldi ve çantayı yüzeyden kaptı, Vail Üniversitesi arması tepedeki ışıklarda yanıp sönerken odanın içinde dolaşmaya başladı, son bir buçuk yıl boyunca satın aldığı giyim eşyalarını ve küçük bibloları içine tıktırdı.

Kafası karışmamış gibi görünen tek kişi kardeşiydi. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Crate sordu.

"Toplanmamı söylemiştin," diye cevap verdi, eşyaları toplamaya devam etti, kaldırıp siyah sırt çantasına tıktırırken ne olduklarını ancak kısmen görebiliyordu. İçindeki huzursuzluk hissi giderek artıyor, derisi kaşınmaya ve gerginleşmeye başlıyordu. Hareket etmeye devam etmezse onu kaybedecekti ve şu anki durumuna bakılırsa, hangi yöne gideceğini bile doğru düzgün tahmin edemiyordu, savaş ya da kaç.

o noktaya gelirse ilkinin seçmeyi umuyordu. En azından o zaman biraz onurlu bir şekilde gidebilirdi.

"Zorluk çıkarma," diye tersledi babaları.

"Ben ." Tibera'da ona ihtiyacı olmayacağını düşünerek yedek üniformayı kanepenin kenarına asılı bıraktı.

"Sadece Sıla Varun'un gitmesine izin verilecek," dedi Lyra, soğuk sesi tanıştıkları o günkü nazık ve açık sesine hiç benzemiyordu.

"Elbette, İmparatorluk Varisi." Toplanmaya devam etti. "Rin Varun!" Crate'in soğukkanlılığı kırıldı.

Kardeşi bakışlarını ona doğru kaydırıldı. "Evet, baba?"
O sırada bir iğne düşseydi, patlama sesi duyulurdu.

Bölüm 31:

Bir yanı odanın öbür ucuna fırlayıp yumruğunu Sıla'nın suratına indirmek istiyordu ama onun Rin'in kardeşi olduğunu ve bunun onu ne kadar üzeceğini bilmek Kelevra'yı tutan tek şeydi.

Genelde hazırlıksız yakalanmazdı ama ona ateş edenin Sıla olduğunu duymak? Bu konuşma yeteneğini elinden almıştı, bu yüzden geride durdu ve diğerlerinin bunu tartışmasına izin verdi, önce saldırmak ve sonra sonuçları hakkında endişelenmek için doyumsuz arzusunu engellemeye çalıştı. Kız kardeşi ceza olarak onu sürgün etmeyi önerdiğinde, Kelevra dilini tuttu.

Rin'i biraz kızdırması dışında, Sıla'nın kalmasına izin vermek için hiçbir yararlı neden göremiyordu. Eğer Kel'e bir blaster ateşlediyse, bunun tek nedeni kardeşine iyilik yaptığını düşünmesi olabilirdi. Bir de ona güvenilemeyeceği hakkındaki yorumu vardı. Sıla ikisinin birlikte olmasını istemiyordu. Kelevra ve Rin arasında bir engel haline gelmişti. Bu kabul edilemezdi.

Sıla babalarının gözlerinin içine bakıp yanlış isme cevap verdiğinde, ikisi de sakinleştikten sonra Rin'e bunu nasıl telafi edebileceğini planlamaya odaklanmıştı.

Kelevra zihninin arızalandığını hissetti, içinden bir anlık endişe geçti - bu garipti çünkü bu genellikle deneyimleyemediği bir şeydi.

"Bizi asla ayırt edemezsin," diye konuştu Rin o anda ve hem onun hem de kardeşinin içinde bir düşmanın açıldığını, tavırlarının neredeyse anında değiştiğini görür gibi oldu. Elindeki çantayı ayaklarının dibine bıraktı ve kalçasını kaldırdı.

arada, kardeşi boyuna göre sertleşti, takındığı -sahte- gergin ifade kayboldu ve yerini ürkütücü derecede sakin bir ifadeye bıraktı.

Kelevra onları daha önce de böyle görmüştü, Rin öfkeli ve acılıydı, kaşları sürekli çatıktı. Sıla ise neredeyse robot gibiydi ama yüzünde bir gevşeklik vardı. Biri buz gibiydi, diğeri su. Onları tanıdığı gibiydiler.

Babalarının aynı şeyi söyleyemeyeceği apaçık ortadaydı. "Hiç denememesinin faydası oldu," diye yanıtladı Sıla.

"Evet," diye kabul etti Rin. "Bu doğru. Sanırım bunun için teşekkürler. Hayatımızı kesinlikle kolaylaştırdı."

"Aslında yaptığın tek iyi şey bu."

"Burada neler oluyor?" Crate sözcüklerin üzerinde tökezledi. "Bu kadar oyun yeter. Artık çocuk değilsiniz, bu numarayı gerçekten _."

"Yalan söylediğimizi düşünüyor," dedi Sıla, ağzının köşesi ne sıcak ne de mizah dolu bir şekilde yukarı kalktı.

"Çiçek," Kelevra bunu nasıl devam ettireceğini bilemedi, Rin bakışlarını onunkilere çevirdiğinde donup kaldı.

"Benim adım Sıla Varun," dedi sert bir sesle. "Nişanlınızın ikiz kardeşine lakap takmak yakışık almaz ve gerçekten hoş karşılanmaz, İmparatorluk Prensi."

"O benim nişanlım değil," diye araya girdi kardeşi -sahtekâr-. Lyra'ya baktı. "Bu nişana itiraz edeceğim, İmparatorluk Varisi. Yine de, sanırım hepimiz işleri dostane bir şekilde bitirmenin her açıdan en iyisi olduğu konusunda hemfikiriz."

"Bunu hemen durdurun!" Crate ofladı pufladı.

"Bir test yapmak ister misiniz?" Rin -*çünkü* ne derlerse desinler Kelevra Rin'inin kim olduğunu biliyordu ve ona başka bir isimle hitap etmeyi reddediyordu- hiç duraksamadan öneride bulundu. Ağzının köşesi, ikiziyle tam bir tezat oluşturacak şekilde hiddetle yukarı kalktı. O kadar büyük bir duygu ve öfke vardı ki bunu fark etmemek imkânsızdı. "Multi-slate'inizi bir kan test cihazı gibi davranacak şekilde programladığınızı biliyoruz."

"Gösterişçi," diye kıkırdadı Sıla, sesi de ifadesi kadar boştu. "Varun Hastanesi'nde aktif bir rol üstlenmeyeli kaç yıl oldu baba?"

"Altı," diye yanıtladı Rin. Sonra elini uzattı. "Al bakalım. Çok eminsen parmağımı batır. Bakalım hangimiz kim olduğumuzu daha iyi biliyoruz, değil mi?"

"Lyra aile anını bölerek, İkinizin yer değiştirdiğine inanmalı mıyım?" diye . Ne zaman?"

"Sekiz yaşımızdan beri ara sıra," dedi Sila. "Buraya geldiğimizde bir süreliğine durdu, ama eski alışkanlıklar zor ölür derler."

"Ve kardeşim aşık oldu-"

Kelevra sözünü bitiremeden çiçeğini işaret etti. "
Bu benim."

"Korkarım kararnamede yazan isim Sıla Varun değil," dedi Sıla - gerçek adı Rin olduğu anlaşılan sahtekâr piç- onun için üzülyormuş gibi bir ses çıkardı.

Rin'in nişanlandığını öğrendiği o gün banyoda, Kelevra'nın o zaman tuhaf olduğunu anlayamadığı bazı garip şeyler söylemişti. Şimdi mantıklı geliyordu. Ayrıca vücudunun Kel'in dokunuşunu arzulamasına rağmen nişanı bozmak için neden bu kadar çaresiz olduğunu da açıklıyordu.

"O benim," dedi Kel kesin bir ifadeyle. Rin'in bakışlarını tuttu.

"Bu, İmparatorluk ailesine yakışmayan bir yalancı," demeye cüret etti.
"Ve duyduğunuz gibi, ben de gezegenden ayrılma yolundayım."

Sahtekâr kardeşine döndü. "Unut bunu. Plan , hepsi bu."

Rin kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Benim bir yolum var. İmparatorluk Prensi'nin dikkatini beri bunun için çalışıyorum. İyi iş çıkardın."

"Ben zaten özür diledim," diye alay etti Rin, duruma ve izleyicilere rağmen öfkesi dışarı sızıyordu.

"Merak etme ağabey," Rin'e baktığında yüzündeki boş maskenin bir kısmı kaymıştı, "biz varız. Her şey yolunda. Sadece bir şeyler almam gerekiyor ve sonra gezegenden ayrılan ilk gemiye binebiliriz."

İkizler neredeyse ürkütücü bir şekilde ona doğru döndüğünde Crate donup kaldı ve "Bu işi düzgün bir şekilde çözene kadar ikiniz de hiçbir yere gitmiyorsunuz," dedi.

Kelevra belli belirsiz, onları duruşlarıyla görmeye alışkın olan babalarına nasıl göründüklerini merak etti. Sahte. Mükemmel oğullarıydılar ama biri bomboştu, diğeri ise her an patlayacakmış gibi bastırılmış duygularla kaynıyordu. Kel onların kendi yanında gerçek benliklerini sergilemelerine alışkın olsa da, Crate'in yaşadığı şoku tahmin edebiliyordu.

"Tıp konferansında ödülünü kırdığım ve fırtına sırasında beni gece dışarıda bıraktığın zamanı hatırlıyor musun?" Rin sordu.

"Elbette," diye kestirip attı Crate.

Sıla elini kaldırdı. "O bendim."

"Peki ya Bo Brung'u neredeyse boğduğum zaman?" Rin söyledi.

Crate Sila'ya ters ters baktı ama Sila sadece evrensel bir teslimiyet ya da masumiyet işareti olarak ikinci elini kaldırdı.

"Aslında o bendim." Rin başını babalarına doğru salladı. "Aradaki hiç bilmedin. Şimdi de farkı bilmiyorsun. İyice bir bak. Görmüyor musun?"

"Ona bir bilgisayar gözü verelim mi?" diye önerdi Sila, bakışları manik bir şeyle parlayarak, "İmparatorluk Prensini gibiyi?"

Rin kaşlarını çatı. "Ona öyle deme."

Sila dirseğini Rin'in omzuna dayadı. "Varis İmparatoriçe'n yanında ne kadar koruyucu detay getirdiğine bağlı olarak onları alabiliriz. Babam her zaman kendinden çok emin olduğu için kendi korumalarıyla uğraşmaz. Eminim onları yükleme alanında bırakmıştır. Ve prens..." Kel'in bakışlarıyla kısa bir süre karşılaştığında omuz silkti. "Onun Retinue'ları süs eşyası. Onları buraya bunun için getirmiş olamaz. Sizi adil bir şekilde uyarmak için sizinle temasa bile geçmedi."

Bu sözler yerine oturmuş olmalıydı çünkü Rin kontrol etmek için armasını kaldırdı.

"Sana söylemiştim," dedi Sila, Rin belli ki cevapsız mesaj bulamayınca.

Kelevra aramaya niyetlenmişti ama önce buraya gelmek ve sinir bozucu kardeşine bir şey olmamasını sağlamak istemişti. Aslında iyi niyetliydi... İşte bu yüzden başkalarının isteklerini dikkate almak boşa çaba harcamaktı.

"Vatana ihanetten bahsediyorsunuz," diye tersledi Lyra ve Sila tek bir Kaş. yumruk kaldırdı.

"Aslında özgürlüğü tartışıyoruz, İmparatorluk Varisi. bu kadar Kimsenin zarar görmesine gerek yok. Eğer babamızın yanında durmakta ısrar ediyorsanız... Peki. Sizi atlatmak için ne gerekiyorsa yaparız," dedi Sahtekâr.

"Hemen gideceğiz," diye söz verdi Rin ona, açıkça mantıklı düşünmesini sağlamaya . Ses tonu Crate'e karşı kullandığından biraz daha sıcaktı, gözleri yalvarıyordu. "Verdiğin bir saat içinde Canlılık'tan çıkabiliriz ve geri dönmeyeceğimize yemin ederiz."

Sila, "Güvenli geçişimizi sağlayacak kadar param var," diye güvence verdi. "Eşyalarımı Vail Üniversitesi kampüsünden almam en fazla on dakikamı alır."

Rin'in dudakları büzüldü ve Kelevra'nın kardeşinin tam olarak neyi kastettiğini bildiği ve onaylamadığı açıktı, ancak

Şimdi onunla bu konuda tartışacak değilim.

O anda bu ikilinin birbirlerini herkesten daha iyi okuyabildiklerini fark etti. Birbirleri *olabiliyorlardı*. Kendi babalarının farkı anlayamayacağı kadar uzun süredir bunu yapıyorlardı ve bu şekilde davrandıklarını görünce kafası karışmıştı. Ve bunu Vitality'de de mi yapmışlardı?

Sahtekâr da öyle demişti. Gezegende koşturup duruyorlardı, kıyafet değiştirir gibi kimlik değiştiriyorlardı... ve *kimse* fark etmemiş miydi?

Harikaydılar. Ve

korkutucuydu.

Kelevra buna bayıldı.

Bu numarayı ona asla yapmamışlardı çünkü gözleri, ikisinin de kontrol edemediği fiziksel farklılıkları, örneğin Rin'in vücut ısısının gizli duygularıyla alevlenme eğilimindeyken Sıla'nın çok az değişiklikle düşük yanması gibi şeyleri tespit edebilirdi.

Bunca zamandır birlikte olduğu kişi, hiç şüphesiz onun çiçeğiydi. Kimliği hakkında dünyanın geri kalanına yalan söylemiş olsun ya da olmasın, Kel'e asla yalan söylemeye çalışmamıştı. Elbette, bu büyük olasılıkla bundan kurtulamayacağını bildiği içindi, ama yine de gerçek buydu.

"Hiçbir yere gitmiyorsun," derken buldu kendini Kelevra, içinde öfke ve düşmanlık dönüyordu. Ellerini yumruk yaptı ve ceplerine soktu, teslim olmamak ve odanın karşısına geçip çiçeğini ensesinden tutup yere fırlatmamak için elinden geleni yapıyordu. İçindeki şeytan onu şimdi ve burada, odadaki herkesin göreceği şekilde becermesi için bağıırıyordu, böylece kimin kendisine ait olduğunu bileceklerdi.

Böylece çiçeği de bu gerçeği hatırlayacaktı.

"Sana daha önce de söyledim." Sonunda Rin ona baktı ve uyumsuz gözlerindeki eşleşen öfke ve ihanet Kelevra'yı bir an için şaşkına çevirdi, çünkü kızması gereken ne vardı ki? "Her yere birlikte gidiyoruz."

"Bizi ayırmaya çalışmak istiyorsan," dedi Sıla öne doğru bir adım atarak ve Rin onu tutmaya yeltenmedi bile, "başımızın üstünde yerin var."

"Halıda kan yok," dedi Rin . "O depozitoya ihtiyacımız var."

"Yok," diye karşı . "Bizi finansal olarak destekliyorum. Biz hazırız kardeşim. Onlara ihtiyacımız yok. Hiçbirine."

Rin, "Eğer bir İmparator Varisi'ne saldırırsanız," diye ekledi, "bu lanet gezegenden asla "

"Yapmayacağım," diye söz verdi Sıla. "Burada beni anlayan tek kişi o. Değil mi?"

Rin dilini şaklattı. "Kaba olma." "Özür dilerim. Demek istediğim, siz İmparatorluk Varisi değilsiniz?"

Çiçeğin böyle bir zamanda bile kardeşini kabalık ettiği için azarlıyor olması Kelevra'yı güldürmeye yetiyordu. Çünkü bu tam da ona göre idi. Lyra, Rin'e karşı nazik davranmıştı ve bu yüzden Rin ona karşı tavrını değiştirmedeği sürece Lyra da ona karşılık verecekti.

Kelevra ikizleri dikkatle izleyerek, "Hayatları boyunca bu durumdan habersiz kalmayı nasıl başardınız bilmiyorum, General Varun," dedi. "İkisi o kadar bariz bir şekilde farklı ki, bunu görmemek daha da saçma geliyor."

"Ah," diye sırttı Sıla. "Her şeyden sonra ilginç olmaya mı karar verdin? Son saatte mi?"

"Bu son bir şey değil," diye düzeltti Kelevra. "Benim olanla hiçbir yere gidemezsin, Sahtekâr."

Kıkırdadı. "Teknik olarak, her zaman iddia ettiğiniz gibi bir sahtekâr değilim, İmparatorluk Prensi. Benim adım Rin Varun ve Akademi'de ikinci sınıf öğrencisiyim. Geçen yıl Daylen, Calder ve Brennon ile arkadaş olan adam bendim. Onlarla birlikte derslere giren, onlarla birlikte yemek yiyen ve hafta sonları onlarla birlikte takılan adam, hepsi bendim. Nişan duyurusuna benim adıma ekleten sendin. Tüm gezegene beni istediğini söyleyen sensin. Burada senden başka kimsenin suçu yok. Anlamadığın bir şeyi almaya çalıştın ve başarısız oldun. Son. Son. Kararname çoktan verildi ve delicesine kısıtlayıcı yasalarınıza göre, hayatınız boyunca yalnızca bir Kraliyet Eşi ilan etmenize izin veriliyor. Kulağa oldukça nihai geliyor."

Kelevra tehditkâr bir adım atarak yaklaştı ve kız kardeşinin gergin.

"Yasayı değiştirebileceğinizi mi düşünüyorsunuz?" Sıla sordu. "sanmıyorum."

Bazılarının aksine, ben dikkatimi verdim. Kız kardeşleriniz sizi çok şımartabilir ama yine de bazı çizgiler vardır. Gelenekleri çiğnemene asla izin vermezler. Bu yüksek konseyde çok fazla soruna neden olur, öyle değil mi?" Bu son kısmı Lyra'ya yöneltti ama onun yanıtını beklemedi. "Babamız da böyledir. Önemli olan dış görünüştür ve kimse onu rahatsız etmek istemez."

kaçınılabilecekken sıkıcı bir savaşı girmek. Ne kadar yalvarsanız, rica etseniz ya da tehdit etseniz de o kararnamedeki ismi değiştirmenize izin vermezler."

Kelevra, "Ben asla kendi ailemi tehdit etmem," dedi. "Ki bu seninle oyun oynamaktan bıktım."

Rin sinirlendi ama Sıla sadece başını eğmekle yetindi, ağabeyinden çok daha çabuk kavramıştı.

"İlginç," diye düşündü Sıla.

"İkiniz de bir yere gitmiyorsunuz."

"Kardeşimle evlenmiyorsun," diye hırladı Rin.

"Tabii ki hayır. Rin Varun'la evleniyorum ve sen, Çiçek, tanıdığım tek Rin Varun'sun. Mesele şu ki," bir adım daha yaklaştı ve ikizlerin yerlerinde kalışlarını izledi, "Kararnameyi değiştirmek zorunda değilim. Tek yapmam gereken ikinizin verdiği DNA örneklerini Akademi ve Vail ile değiştirmek."

"Kelevra," dedi Lyra. "Her şeyi enine boyuna düşün. Acele kararlar verme."

"Düşüncesizce davranmıyorum, kardeşim," diye güvence verdi. "Ne istediğimi çok iyi biliyorum." Sadece birkaç adım ötede durdu ve Rin'in bakışlarını tuttu. "Başka bir ismin olursa kaçabileceğini mi düşündün? Benden sakladığın şey bu muydu?"

Bir şeyler olduğunu biliyordu ve belki de ne olduğunu tahmin etmeliydi ama... İkizler ona her zaman birbirinin zıttı gibi gelmişti, bu yüzden yer değiştirip başkalarını kandırabilecekleri aklının ucundan bile geçmemişti. Crate'in ne kadar solgun olduğuna bakılırsa, farklı nedenlerle de olsa şok olan tek kişi o değildi.

Rin inatla çenesini kapalı tuttu ve ona şüpheyile baktı.

Kuşkusuz bu Kelevra'yı kızdırmıştı, çünkü burada büyük bir sır saklayan ve yalan söyleyen o değildi. "Güven isteyen sendin, hatırladın mı? Ne kadar ikiyüzlüsün, değil mi? Sırf bu yüzden bile bana borçlusun. Bu da iyi biri olacağın ve taleplerimi kabul edeceğin anlamına geliyor. Öyle değil mi, Flower? Seni asla bırakmayacağıma yemin etmiştim. O zaman da ciddiye dim, şimdi de ciddiye dim."

Sıla eğilip Rin'e, "Bize istemediğimiz bir şeyi yaptıramaz," dedi.

"İşte burada yanıliyorsun," dedi Kelevra. Ancak bunları yapmak zorunda kalmak istemiyordu. Çiçeğinin kardeşiyle bir çatışmaya girme riskini almak istemiyordu. Babası ve bu sır yüzünden aralarının açılması zaten yeterince rahatsız ediciydi.

"Ne," diye dudaklarını yaladı Rin, tereddüt ederek, "...Talepleriniz nedir?"

"İkiniz de örneklerinizi değiştirmeyi ve onlara bağlı isimleri kalıcı olarak üstlenmeyi kabul edeceksiniz. Sen," diye Sahtekâr'ı işaret etti, "buradan zamanın sonuna kadar Sila Varun olacaksın. Ve sen," sonra çiçeğini gösterdi, "Rin olacaksın. *Benim Rin'im*. Sila ağzını açtığında elini kaldırdı, "boş zamanlarında ne yaptığın umurumda değil. Zaten beni kandıramazsın. Ama bunun kâğıt üzerinde resmileşmesi gerekiyor ve çiçeğime aynı *Sila*'yla hitap etmeyi kesinlikle reddediyorum."

"Doğduğumda bana verilen isim bu olmasına rağmen mi?" Rin sordu.

Kel, "Ona bağlı değilsin," diye işaret . "Öyle olsaydın, bu kadar uzun süre yer değiştirmediniz. Ve sen de bu kadar iyi bir nişancı olmazdın."

O zamanlar da bu hileyi sürdürmeye yardımcı olmak için yapmış olmalıydılar, çünkü babaları her zaman en küçüğünün Akademi'ye katılmasını istemişti ve yine de çiçeği en büyüğüydü ve bir blaster ile çok iyiydi.

"Bunu neden kabul edelim ki?" Rin ikna olmamıştı. Her zaman işleri zorlaştırırdı.

"Çünkü eğer benim Kraliyet Eşimsen, o gece sana başka sözler de verdim. Sen kalırsan, o da kalır. İkiniz de ayrılmayacaksınız, bu kendi seçiminiz olabilir ya da-"

"Merak ediyorum-" diye söze başladı Sila, ama Rin onun sözünü tıpkı Friction'daki gibi kesti.

"Hayır, değilsin."

"Sanırım
değilim."

Kelevra'nın zihninde, Sila'nın hangisinin galip geleceğini görmek için dövüşmelerini önermek üzere olduğuna dair çok az şüphe vardı.

"Bu çok saçma," diye açıkladı Crate. "İmparatorluk Varisi, bu soruna neden oldukları için ailemi affedin. İkisini de alacağım ve derhal huzurunuzdan uzaklaştıracam. Aldatmacalarının bedelini ödeyecekler ve-"

Kel döndü, pozisyonu ikizlerin yanında durduğunu açıkça gösteriyordu. Onlara arkasını vermek riskliydi, özellikle de biri geçmişte ona ateş ettiğini itiraf etmişken, ama Rin'in onun lehine net bir duruş sergilemesine ihtiyacı , riskli de olsa bunu yapacaktı. "General Varun, varlığınız Kraliyet Eşimi üzmüşe . Bu nedenle sizden gitmenizi istemek zorundayım. Tek başınıza. Gördüğünüz gibi oğullarınız artık Canlılık İmparatorluk ailesinin bir parçası ve biz kendi ailemize sırtımızı dönmeyiz. Öyle değil mi, kardeşim?"

Sonunda iç geçirmeden önce bakışlarını bir süre onun üzerinde tuttu. "Hayır, hayır öyle değil. Ne yazık ki General, tüm bu yolu boşuna gelmişsiniz gibi görünüyor."

"Ciddi olamazsın?" Ona döndü. "İmparatorluk varisi, çocuklar ve kardeşiniz daha çok gençler. Onların adına doğru kararları vermek büyükleri olarak bizim görevimiz. Eminim soyunuzun yakınında yalancılar istemezsiniz."

Sıla alaycı bir masumiyetle, "Tiberalılar Hayati Maddelerle üreyemez," dedi. "Unutma, bunu bize sen söylemiştin baba."

"Hatta buraya gelmemize izin vermenin en önemli nedenlerinden birinin bu olduğunu söyleyecek kadar ileri gittin," diye ekledi Rin. "Çünkü bu, ikimizden birinin hamile kalıp ailenin adını lekeleme şansı olmadığı anlamına geliyordu."

Lyra'nın gözleri kısıldı. "Anlıyorum."

"Yalan söylüyorlar, İmparatorluk Varisi," diye güvence verdi Crate. Onay için sadece Kel'e döndü.

Başını iki yana salladı. "Yalan söyleyen o."

"Kararım geçerli," diye açıkladı Lyra. "Görünüşe göre ikisi kardeşimin koruması altında ve eğer onları sahiplendiyse, yapabileceğim bir şey yok. Burada, Canlılık'ta kalacaklar ve bu son kararım."

"Bunu yapamazsınız! Bu adam kaçırmaktır! Tibera İmparatoriçesi'ne elinizde rehineler olduğunu söyleyeceğim! Bu savaş anlamına gelebilir," diye tersledi Crate.

"Onu bizzat arayıp durumu açıklayacağım," dedi Lyra. "İki hafta sonra eve döndüğünüzde hâlâ kendi tarafınızı denemek istiyorsanız, bu sizin ayrıcalığınız General. Ancak ne iddia ederseniz edin, hem Sıla'nın hem de Rin Varun'un sizinle bir yere gitmektense burada kalmayı tercih edecekleri çok açık. Bu doğru mu çocuklar?"

İkizler hep bir ağızdan "Evet," dediler.

"Pekâlâ," dedi Lyra ellerini kibarca uzatarak, "işte oldu. Salondaki muhafızlar size iniş pistinize kadar eşlik edecekler General. Gezegenden ayrılacak bir sonraki gemide yerinizin olmasını sağlayacağım."

"Bunu yapamazsın!"

"Bizler yetişkiniz," dedi Rin babasına. "Hem bu galakside hem de Kristal Deniz'de böyle tanınıyoruz. Baba, yasal olarak bizi tutmak için yapabileceğin hiçbir şey yok."

"Zorluk çıkarmaya devam ederse," diye önerdi Sıla. "Onunla her zaman başa çıkabiliriz."

"Babamızı öldürmüyoruz." Hayal kırıklığı içinde burun kemiğini sıktı. Kelevra, Crate için her şeyin nihayet yoluna girdiğini fark etti. Bakışları iki oğlu arasında gidip geliyordu ve sanki yabancılara bakıyor gibiydi.

Crate, "İkinize hayat vermek yaptığım en büyük hataydı," dedi.

"Bizden birinin seninkini almasını istemiyorsan," dedi Rin, "şimdi yoluna gideceksin, Baba."

"Güle güle," diye ekledi Sıla. "Seninle hiç konuşmadığımız için bizi affedeceksin. tekrar."

Bir an için herkes sessizleşti, ikizler babalarına bakakaldı. Sonra Crate aşağı.

hareket etti, gizli kılıfından bir blaster çıkardı gömleğinin altından. Kolu havaya kalktı ve Sıla'ya nişan aldı ama net bir atış yapamadan Rin öne doğru ateş etti.

Kelevra onu durdurmaya çalıştı, Rin onun gidebileceğinin farkında olduğundan daha hızlı hareket ederken eli havayı yakaladı. Rin'in nereli olduğunu öğrendikten sonra Tiberallıların ayakları üzerinde hafif durduklarını okumuştı ve ormanda koşarlarken buna ilk elden tanık olmuştu ama şimdi bunu görmek onu yine de hazırlıksız yakalamıştı.

Rin babasının bileğine yapıştı, blaster patladı. Bir mermi havaya fırladı, bir şifonyerin yan tarafına isabet etti, tahta parçaları uçtu. Kısa bir süre sonra kemik kırılma sesi geldi ve ardından Crate çığlık atarak dizlerinin üzerine çöktü.

Bileği artık kırılmış olan Rin, blasteri işe yaramaz tutuşundan çekip aldı ve namluyu doğrudan Crate'in alnına doğrulttu.

Kel ona ulaştı ve bir elini hafifçe Rin'in koluna koydu. "Sorun yok, Çiçek. Artık geçti, buna ihtiyacın yok."

"O giderse her şey biter," diye fısıldadı Rin karanlık bir sesle.

"Bu öfkenin konuşması, tatlım. Sen Sıla değilsin, soğukkanlı değilsin. Eğer bunu yaparsan sonsuza kadar peşini bırakmayacak."

Dudaklarını büzdü ve Kel'e yan gözle bakabilmek için başını hafifçe yana eğdi. "Sıla değil, ha?"

Doğru. Lanet olsun.

"Rin ol," diye ısrar etti ve diğer elini dar sırtına yerleştirdi. Başparmağıyla orada daireler çizdi. "Benim Rin'im ol."

Düşünürken kaşları çatıldı ve sonra kolu bir parça aşağı indi.

Bu, Kelevra'nın silahı elinden alması için yeterli bir dikkat dağıtmaydı. Silahı eğip daha aşağıya nişan aldı ve kimse geldiğini göremeden Crate'in sağ kalçasına tek bir el ateş etti.

Yaradan anında kan akmaya başlayınca Crate çığlık attı.

Rin'in gözleri irileşti ama Kel, çevrelerindeki tüm bu karmaşaya rağmen aralarındaki bağlantıyı sürdürmesinin önemli olduğunu bildiğinden daireleri takip etmeye devam etti.

"Muhafızlar!" Crate'in yüzü kıpkırmızı olduğunda Lyra seslendi.

"Bana dokunmayın!" İki kişi onu odadan çıkarmak için öne atıldığında kollarını İmparatorluk Muhafızlarının elinden kurtardı, ikisi de görmelerine ve silah sesini duymalarına rağmen yarasına dikkat etmeye zahmet etmediler.

Ardında kanlı bir iz bıraktı, zorla götürülürken çığlık sesleri koridorda yankılandı.

"Bu gerekli miydi?" Lyra burnunun kenarını sıkarak sordu. "Şimdi Tibera İmparatoriçesi'ne yıldız generalinin bacağında neden bir delik olduğunu açıklamak zorunda kalacağım."

"Ona gerçeği söyle," diye önerdi Kelevra, konuşurken silahı ona . "Vatandaşlarımızdan birini rızası dışında kaçırmaya çalıştığını ve sonra da ona bir blaster çekmeye cüret ettiğini söyle."

Eğer istediği olsaydı, onu şimdi öldürebilirdi ama Crate hâlâ Rin'in babası olduğu için onu dizginlemişti. Yine de bu, cezalandırılmayı hak etmediği anlamına gelmiyordu. Kel'e kalsa Crate'e çok daha kötüsünü gösterirdi.

Lyra onlara, "Kendisini gezegenin dışında bulmasını sağlayacağım," dedi. "Ama siz ikiniz," diyerek Kel ve Rin'i işaret etti, "bana borçlusunuz. Hem de çok büyük."

"Elbette, kardeşim." Ona sıırttı.

"Teşekkür ederim, İmparatorluk Varisi." Rin başını eğdi, sonra kardeşini de aynısını yapmaya zorladı. Eğer babasını vurduğu için Kelevra'ya kızgınsa bile bunu belli etmiyordu.

Bu da olmadığı anlamına .

En azından bu vardı.

Odadan çıktı, dairenin kapısı kapandı. Kelevra çiçeği için elini uzattı ve bekledi.

"Yapma," dedi Sila, Rin ikramı almak için herhangi bir harekette bulunmamış olsa da.

"Kendi Eşime zarar vermeyeceğim," diye hırladı Kelevra. Sabrı tükenmişti. Tek istediği, Rin'in kaçacak başka bir yeri olmadan çatı katlarında kilitli olduğunu bilerek kendini hissedebileceği eve gitmekti. O zaman bunu bir çift gibi birlikte halledebilirlerdi. Bu kişisel ve özel tartışmayı burada, boktan bir üniversite öğrencisinin dairesinde, Sahtekâr'ın ana tavuk gibi tepesinde dolaştığı bir ortamda yapmaya kesinlikle yanaşmayacaktı.

"Eğer yaralıysa, bir dahaki sefere uyarı ateşi açmayacağım," dedi Sila ona karanlık bir sesle.

"Yeter." Rin girdi. "Onunla gitmek zorundayım. Onunla konuşacak çok şeyimiz var."

Sila ikna olmuş görünmüyordu.

Kelevra, "Ormandaki o numarayı affediyorum," dedi. "Çünkü başka türlü çok zor olurdu. Bana ateş ettiğin için seni yere sermememin tek nedeni çiçeğime zarar verecek olması."

"Yeter dedim," diye homurdandı Rin. Onun elinden tuttu ve Kel'i çıkışa doğru sürükledi.

"Ara beni," dedi Sila ve elini sallayarak onayladı. "Ya da ben seni aradığımda cevap ver. Ciddiyim."

Koridora çıkar çıkmaz Rin onu serbest bıraktı ve bir kez daha elini yakalamak istese de Kelevra uzaklaşmasına izin verdi, hızlı adımlarla önden yürüyüp Kel'in arabasının yolun kenarına park edildiği ön tarafa doğru binadan çıkarken onu yakından izledi.

Rin tereddüt edince Kel, "Atla, Yoldaş," diye emretti ve onu ileri itmek için dar sırtını itti. Kapıyı açtı ve Rin kısa sürede yolcu koltuğuna oturdu. Sonra arabanın etrafında döndü, derin bir nefes aldı ve bindi.

Sokağa çıkar çıkmaz "Eve," dedi. "Eve gittiğimizde konuşuruz."

Rin ilk kez tartışmadı.

32. Bölüm:

Bunu ilk kez yaptıklarında sekiz yaşındaydılar. Rin -gerçek Rin- Stax Hyuk'u uçurumdan aşağıya ne kadar düştüğünü görmek için itmiş ve kolu kırıldığında hiç pişmanlık duymamıştı. Ailesine gerçeği anlatmaya çalışmıştı ama o sırada Sila çoktan öne çıkmış ve kıyafetlerini değiştirmişti. Küçük kardeşinin rolünü üstlenmiş, böyle bir durumda olması gerektiği gibi kolayca duygularını ifade etmişti.

Gözlerinde yaşlar parlayana kadar ağlamış, yalvarmış ve özür dilemişti ve bu kadar güçlü duygular genellikle aile dışında kimseye gösterilmediğinden, Hyuk'ları kendi kızlarını sorgulayacak kadar rahatsız etmişti. Sonunda, bunun bir kaza olduğuna inandılar ve kızlarına sadece şok nedeniyle yanlış hatırladığını söylediler.

İkinci seferinde Sila, Rin'in pek de ilgilenmediği bir şeyi, blaster kullanmayı öğrenmek istemişti. Küçük ikiz, bir insanı bu şekilde öldürmenin olaysız olduğunu düşünüyordu. Yakından ve kişisel olarak bakmayı ve gözlerinden akıp giden yaşamı izlemeyi tercih ederdi. O zamanlar on yaşındaydılar.

Neredeyse tüm hayatları boyunca yer değiştirmişler, etraflarındakileri kandırmışlardı. Bazen bu onları gizli tutmaya yardımcı oluyordu, böylece kimse büyük ikizin çok fazla hissettiğini ve küçük ikizin yeterince hissetmediğini tahmin edemiyordu, ancak diğer zamanlarda bunun eğlencesi içindi. Birinin yapmak istemediği ama diğerinin ilgilendiği bir şeyi yapmaktan kurtulmak için. Kişilikler yeterince kolay oluşmuştu, ancak zaman içinde dikkatlice hazırlanmış ve geliştirilmişlerdi, böylece ihtiyaç duyduklarında doğru role girmeleri daha kolay olacaktı.

Sila sessiz ve çalışkan ağabey, Rin ise dışa dönük, her zaman macera peşinde koşan küçük olarak tanındı. Babalarının onlar için çizdiği kalıba uymuşlardı; biri başhekim olacaktı, diğeri ise konseyde yer alacaktı. Mantıklı gelmişti.

Tibera'dan kaçana kadar. Burada, Vitality'de, bunların çoğunu bırakabilmeleri gerekiyordu. Uygun bir şekilde başlamışlardı.

ve geçen yıl boyunca bu rollerine sadık kaldılar. Sıla Sıla, Rin de Rin olmuştı. Sonra Sıla bir keşif yaptı ve son bir kez Rin'den yardım istedi ve...Şey. Bundan kısa bir süre sonra her şey eski haline dönmüştü. Tüm yaz boyunca yer değiştirmişler ve bundan kolayca sıyrılmışlardı.

Dürüst olmak gerekirse, en azından onun için, gerçek Sıla için biraz cesaret kırıcı olmuştı. Birinci sınıfta çok fazla arkadaş edinmemişti, hayatında bir kez olsun fark edilmeden geçip gitmekten mutluydu ama o birkaç kişi bile onu kardeşinden ayıramamıştı. Bu yıl başladığında ve kardeşi ondan istediği sorunu hâlâ çözemediğinde, birbirleriyle oynamaya devam etmeye karar vermişlerdi.

İkisi de bunu tercih ettiklerini, diğerinin yerinde olmayı tercih ettiklerini yüksek sesle söylememişti ama durumun böyle olduğu açıktı. Bu yüzden ikisi de geri dönmeye zorlamamıştı. Kardeşi birkaç hafta önce bunu istediğinde, ismini kalıcı olarak geri istediği için biraz gergin bile olmuştı - Kelevra ile bu durumun tam ortasında olduklarından beri daha da gergin.

İtiraf edemese de bir parçası Rin Varun olmayı o kadar çok istemişti ki.

Ama şimdi buradaydılar.

Çatı katına giden yol boyunca sessiz kaldı, hem kendisine hem de Kelevra'ya sakinleşmeleri ve düşüncelerini toplamaları için zaman tanıdı. Bir yandan, bir yanı bunun bir hata olabileceğini düşünüyordu. Kel pek anlayışlı biri olarak tanınmazdı ve Brennon'la olan olaydan sonra onu da affetmediğini açıkça belirtmişti. Ama öte yandan...

Belki aptaldı ama gerçekten gerçek olmasını istiyordu. Rin bir kez olsun başka biri değil, Rin olmak istiyordu. Sürekli kaçma ya da saklanma ihtiyacı hissetmediği bir yerde, bir evi ve bir yeri olsun istiyordu. Diğer kardeşlerin kıyafetlerini paylaştığı gibi kardeşiyle kıyafetlerini değiştirmek yerine aynı kimlikte kalmak istemesini sağlayan biri.

Kelevra'yı otoparktan asansöre, oradan da çatıdan yan girişe kadar takip etti. Merdivenlerden yukarı çıkıp koridordan yatak odasına doğru ilerlerken ikisi de konuşmadı, ancak sonunda kapının girişinde tereddüt etti.

Kelevra doğruca sehpaıa yöneldi ve Rin onun oradan ne alacağını görmesine gerek kalmadan anladı.

"Kel..."

"Bütün sorunlarımızı seks yaparak çözemeyiz," dedi Kelevra, doğruldu ve yüzünü ona döndü. "Bunu sen söyledin. Hatırlarsan pek çok şey söyledin, bazıları diğerlerinden daha ikiyüzlüceydi. Orada senin ve kardeşin için yaptıklarına rağmen, hata yapma Çiçek, şu anda çok kızgınım."

"Biliyorum." İmparatorluk Prensi'nin buna hakkı olduğunu eklemeye zahmet etmedi. Rin bunu anlamıştı. "Yalan söyledim. Öyle demek istemedim ama..."

"Bana hiç gerçeği söyleyecek miydin?"

Bakışlarını kaçırdı.

"Bu iş böyle sonuçlanacak Konsorsiyum." Kelevra avucunu uzattı. "Birlikte geçirdiğimiz ilk geceyle aynı oyun, sadece bir değişiklik. Ya sen siyah hapi alacaksın ya da ben beyaz hapi alacağım. Eğer bunu yaparsam, sonuçta seks yapacağız ama bu nazik ya da tatlı olmayacak ve sonrasında ikimizin de birbirimizden nefret etme ihtimali yüksek. Sana olan iddiamın arkasındayım. Gitmene izin vermeyeceğim. Sen benimsin. O yüzden seç. Ya tamamen dürüst olursun ve bana güvenirsin ya da çok uzun hayatlarımızın geri kalanında birbirimizi becerir ve birbirimize kızarız."

Rin'in kalbi göğsünde çarpıyordu.

"bu," dedi Kelevra. "Bu gerçek bir savaş ya da kaç senaryosu. Karar verin."

En büyük sırrı zaten ortaya çıkmıştı, bu yüzden doğruluk hapını ağzına atmayı düşünmek bu kadar ürkütücü olmamalıydı. Dürüst olmayı hayal etmek, yere atılmayı ve öfkeyle vahşice becerilmeyi hayal etmekten daha korkunç olmamalıydı, ama öyleydi.

Yine de Rin'in korkuya teslim olamayacağı kadar çok şey söz konusuydu ve birçok açıdan Kel'e bir açıklama borçluydu.

Rin siyah hapi aldı ve ağzına götürdü ama Kelevra onu bileğinden yakaladı.

"Bekle," dedi İmparatorluk Prensi ve Rin'in kaşlarını çatması üzerine ekledi: "Bana yalan söyleyip söylemediğini anlamak için bunu almana gerek yok."

"Biliyorum." Bu bir sınavdı. Rin geçmek istiyordu. Kel onu tekrar durduramadan hapi yuttu.

Kelevra onu dikkatle izledi. "Bunu yapmak zorunda değildin." "Bana seçmemi söyledin. Ben de seçtim."

"Evet, ama-"

"Sadece seni seçip seçmeyeceğimi görmek istedin," diye başını sallayarak sözünü kesti Rin. "Biliyorum."

"O zaman neden-"

"Çünkü eğer bunu atlatacaksak, sahip olabileceğin tüm şüphelerin giderilmesi gerekiyor. Ve sanırım benim de buna ihtiyacım var. Sana her şeyimle güvenilebileceğimi bilmeye ihtiyacım var." Brennon o gece onu barda öpmüş olabilirdi ama Rin'in aklında, eğer orada onun yerine kardeşi olsaydı, aynı şeyin olacağına dair hiçbir şüphe yoktu.

Brennon kardeşini öpebilirdi ve bundan kimsenin haberi olmazdı.

Bunun büyük bir kısmı kendi hatalarıydı. Bu gezegene geldiklerinde bile bu kişilikleri yaratmış ve onlara bağlı kalmışlardı, bu yüzden arkadaşlarını fark etmedikleri için gerçekten suçlayamazdı. Ama bu, herkes gibi onun da kabul görmeyi ve ait olmayı arzulamadığı anlamına gelmiyordu.

"Burası çok sıcak." Rin kendini yelpazeledi ve sonra Kelevra'nın onu yatağın kenarına oturması için hareket ettirmesine izin verdi.

"İşte hap bu," dedi Kelevra. Bir elini kıvrıkcık saçlarında gezdirdi. "Ağzın da kurumaya başlayabilir ve her şey biraz bulanıklaşacak. Daha az odaklanmış hissetmene yardımcı olacak ve sonra tüm sorularıma düşünmeden cevap vereceksin. İyi misin?"

"Evet." Oda biraz dönüyordu ve Rin yatağa uzanıp tavana bakacak şekilde geri çekildi. Yansıması ona bakıyordu, yanakları kıpkırmızı, altın rengi saçları dağınıktı. Ya ağlamak üzere ya da fiziksel olarak bir şeyleri kırmak üzere görünüyordu ve nedense bunu son derece komik buluyordu.

"Ne oldu Çiçek?" Kelevra onun yanına oturdu. Eliyle yukarıyı işaret etti. "Sıla."

"Artık Rin'le gidiyorsun, unuttun mu?" "Oh."

Kolunu indirdi.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" Kelevra başını eğdi ve Rin de onunkini salladı. "Azıcık bile mi?"

"İki isme de bir bağım yok." Hiç olmadı. "Bu sadece bir isim. Kendin de gördün. Hiçbir şey ifade etmiyor. Kimsenin beni onun içinden görebileceği anlamına gelmiyor." Babası hiç görmemişti. "Başlangıçta bir şey bile söyledik. Aynı odadaydık ve birimizin adı söylendiğinde, çoğu zaman ikimiz de başımızı kaldırıp bakardık. İnsanlar muhtemelen bunun diğerinin kardeşini kimin çağırdığını merak etmesinden kaynaklandığını düşünürdü ama aslında bazen o gün hangi rolü oynadığımızı bir anlığına unuturduk."

"Roller?" Kelevra bir kolunu diğer taraftaki yatağın üzerine koydu, böylece ona doğru eğilmiş oldu. "Siz ikiniz onlara böyle mi diyorsunuz?"

"Bir Sıla Varun var, bir de Rin Varun," dedi. "O var, ben varım ve biz varız."

"Biz."

"Evet." Gözlerini aynadan çekti ve onun yerine Kelevra'ya baktı. "Hap işe yarıyor, değil mi?" Vücudunda hafif bir his vardı, neredeyse uçuyormuş gibiydi ama altındaki pelüş yatağı ve ipeksi yorganı hissedebildiği için farklıydı. "Tüm bilmek istediğin bu muydu?"

"Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?" Kel sordu.

Düşünmeye çalıştı, ama düşünceleri karmakarışık bir karmaşa gibiydi ve çok geçmeden bir bilinç akışı gibi içinden akıp gidiyorlardı. "Çok düşünen biri olduğumu biliyor musun? Çok yorucu. Bundan nefret ediyorum. Ama dikkatli olmak zorundayım. Eğer bir hata yaparsam ve birisi ne yaptığımızı anlarsa, başımız ciddi belaya girer. Bu yüzden buraya gelip kendi hayatımızı yaşamak istedik."

"Geçen yıl Vail'deydiniz."

"Öyleydim. Denemeye karar verdik. Kendimiz olmayı. Sessizliğin tadını çıkarmak güzeldi ve çok fazla arkadaş edinmek zorunda kalmadım, bu da duygularımın her zaman sapıtmadığı ve ifadelerimi çok fazla izlemek zorunda anlamına geliyordu. Ama sonra-" Kaşlarını çatarak aniden durdu.

"Sonra ne olacak, Çiçek?" Kelevra sordu.

"Çıldıracaksın."

"O gemi çoktan kalktı, tatlım." "Hayır, öldürücü bir çılgınlık gibi."

"Eşim."

"Bunu çok sık yaptığını biliyor musun? Belirli bir noktaya değinmek için beni belirli bir isimle çağırıyorsun. Sahiplenici olduğunda çiçek. Bana yerimi hatırlattığında yoldaş. Hizaya gelmemi istediğinde "öğrenci". Tatlım...şey. Bu oldukça açıklayıcı, değil mi?"

"Beğenmedin mi?" Kel sordu.

"Tabii ki hoşuma gidiyor," dedi. "Kimse kardeşime böyle bir şey diyemez. O isimler benim. Sadece benim. Tamamen bana ait bir şeye sahip olmak güzel. Yine de ona söyleme. Duygularını incitmek istemem. Onun da duyguları var. Yokmuş gibi görünüyor ama var."

"Neden kızacakmışım, Harbiyeli?"

Rin yüzünü buruşturdu. "İşte. İşte böyle. Yazın başında kardeşimden yer değiştirmesini istedim. Takip edildiğimi hissediyordum. Biri beni takip ediyordu ve bununla tek başıma başa çıkarsam sinirlerime hakim olamayacağımdan ve düşüncesizce bir şey yapacağımdan korkuyordum."

"Biri seni takip mi ediyordu?" Kelevra'nın kaşları çatıldı.

Rin bir elini onunkinin üzerine koyarak uzaklaşmak üzere olduğunu anladığında onu durdurdu. "Yapma. Senin yapabileceğin bir şey yok. Kardeşim hallediyor."

"Cehennem gibi."

"Ciddiyim. Bu artık onun sorunu. Bu bir kural. O istemedikçe ben onun sorunlarına karışmam ya da tam tersi."

Kel'in gözleri kısıldı. "Peki ya ormanda bana nasıl ateş ettiği? Bu onun olaya karışması sayılmaz mı? Peki bu kurallar nedir?"

"Kurallar uzun zaman önce konulmuştu ama bugün bir tane ekledim bir daha sana ateş etmesin. Bir şey değil. Gerçekten çok basitler. Masum insanları öldürmeyiz ya da onlara zarar vermeyiz. Kim olduğumuza dair gerçeği kimseye söylemeyiz. Diğerlerinin seçimlerine saygı duyarız. Vesaire vesaire. Çok fazla var. Hepsini sıralamak istemiyorum. Konuyu anladınız."

Kelevra hâlâ Retinue'sunu çağırıp Rin'in potansiyel takipçisini aramalarını isteyecekmiş gibi görünüyordu.

Rin ikisinin de anlayabileceğinden daha hızlı hareket ederek Kel'i aşağı itti ve kalçalarının üzerine oturdu. Onu aşağıda tutmak için ellerini göğsüne koyarken güldü, parmakları bu sabah yardım ettiği soluk sarı korse yelekte gül desenleri yapan küçük gümüş ipliklerin üzerinde geziniyordu.

"Çok gösterişlisin," diye mırıldandı. "Buna bayılıyorum."

Kelevra, "Bu konuda sürekli şikâyet ediyorsun," dedi.

"Sadece yakalanmaman için." Yan taraftaki kemerin izini sürdü. "Ben hâlâ kendim giymek istemiyorum ama sana çok yakışıyor. Söylememeye çalışıyorum çünkü egon zaten bir ay büyüklüğünde ama bu doğru. Başından beri güzel olduğunu düşünmüştüm. Çoğu ölümcül şey öyle değil midir?"

"Eşim. Hâlâ savaşıyoruz."

"Öyle ?" Mırıldandı. "Sana kızmaya hakkım yok ve sanırım senin de kızmaya hakkın var. Seni kandırdığım için özür dilerim. Öyle olsun istemedim. Üzerime geldin. Bunların hepsi doğru."

Kelevra, "Yine de bana kızgındın," diye . "Neden?"

Rin'in kaşları çatıldı ve elleri hareketsiz kaldı. "Kardeşimin benim için ne kadar önemli olduğunu bildiğin halde orada öylece duruyordun. Onu almalarına izin verecektin."

"Kardeşine göre, bu aslında hiçbir zaman gerçekleşmeyecekti."

"Tabii ki hayır," diye kabul etti. "Koridorda dört muhafız vardı, kız kardeşin kenara çekilirdi ve babamız artık genç değil. Kaçmamızı engelleme şansı olan tek kişi sendin."

"Benimle dövüşür müydün?"

Rin bunu . "Emin değilim."

"Olmalıydın."

"Gerçek bir ortağa ihtiyacım olduğunda orada bir heykel gibi durmaya devam etseydin?" diye tersledi. "Evet. Muhtemelen öyle olurdu."

Kelevra bir elini kaldırdı ve parmaklarının ucunu Rin'in boğazında nazikçe gezdirdi. "Kızma tatlım. Fark ettiğim anda senin yanında durmadım mı? Sonunda tam olarak istediğin şeyi elde etmeni sağlamadım mı?"

"Yeterince uzun sürdü."

"Endişeli miydin?"

"Beni terk edeceğini mi?" Rin sordu. "Evet."

"Ben de aynı şeyden endişeleniyordum," diye itiraf etti Kel. "Planlıyor musun? Kardeşin parası olduğunu söyledi. İkiniz gizlice kaçabilirsiniz-"

Homurdandı. "Sanki Retinue'larından birine adlarımızı Uçuş Yasağı listesine eklemesini emrettiğini bilmiyormuşum gibi." Rin, Kel'in asansörde yukarı çıkarken bunu gizlice yapmaya çalıştığını görmüştü. "Artık istesek bile kaçamayız."

"Kızgın mısın?"

"Hayır."

"Neden olmasın?"

Rin sırıttı. "Beni elinde tutmak istemen hoşuma gidiyor. İstenmek güzel bir şey. İstediyinin *ben* olduğumu bilmek güzel." Bakışları tekrar korseye kaydı. "Çok gösterişlisin."

"Bu hap beklediğimden daha sinir bozucu," dedi Kelevra. "Sarhoş gibi konuşuyorsun."

Rin sadece kısmen dinliyordu, elini kalçasının üzerinden aşağıya, aşağıya, aşağıya doğru takip ediyordu - Kel onları yuvarlayıp bileklerini başının yanında tutarak onu yatağa sabitlediğinde inledi.

"Şu anda bunu yapmıyoruz," dedi Kelevra ona. "Seks her şeyi çözemez, unuttun mu?"

"Sanırım o zaman da yalan söyledim," dedi ama Kel dilini şaklattı. "Hadi ama. Ben istiyorum. İstiyorsun." Bu noktayı eve götürmeye yardımcı olmak için kalçalarını kaldırdı ve İmparatorluk Prensi'nin pantolonunda zaten oluşmakta olan etkileyici şişkinliğe doğru sürtündü. "Gördün mü?"

"Konuşuyoruz."

"İkisini aynı anda yapmayı başarabiliriz."

"Bu ciddi bir mesele." Kelevra onun bakışlarını aradı. "Baban seni hiç incitti mi?"

"Geceleri bizi evden dışarı kilitlediğinde birkaç kez hastalandık," diye itiraf etti Rin. "Arada sırada elini kaldırırды ama önemli bir şey değildi. Onun için mesele bu değildi. O kontrol istiyordu. O ve ben bu açıdan birbirimize çok benziyoruz."

"Kontrolü istemen dışında, hatırlamıyor musun Çiçek?" "Sadece bazen," diye düzeltti. "Sadece seninleyken."

Kelevra durakladı. "Benden hoşlanıyor musun ki?"

"Seni en yakın su kütlesinde boğmak istediğim zamanlar oluyor," dedi dürüstçe. "Ama beni buraya ilk getirdiğinden ve o hapi içirdiğinden beri senden hoşlanıyorum. Eğlenceliydi. Zorlanmak hoşuma gidiyordu. Neden seninle savaşmaya çalışmadığımı sanıyorsun?"

"Kardeşinin ve senin hapse atılma riskini almak istemedin," diye kuru bir tahmin yürüttü.

"O da var." Rin homurdandı. "Ama hayır. Bundan daha derin bir şeydi. Evet, sen İmparatorluk Prensisi ve daha temkinli olmam gerekiyordu. Geçen hafta Brennon'a yaptığım gibi sana öylece vuramazdım."

"Ben de o konuda hâlâ kızgıyım Flower."

"Hiçbir anlamı yoktu ve nefesi berbattı." Kel'in ağzının köşesi seğirdi. "Öyle miydi?"

"En kötüsü. Sen ve ben birlikte olmasaydık bile onu kendimden uzaklaştırırdım. Onu hiç böyle istememiştim."

"Ne gibi?"

"Benim seni istediğim gibi."

Kelevra onun üzerine daha sıkı yerleşti. "Bana gerçekten Rin Varun olacağını söyle. Kağıt üzerinde."

"Yapacağımı söyledim zaten. Kardeşim de aynısını yapacaktır. Sıla olmayı seviyor. Sadece bunu kabul etmiyor."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

"Çünkü onu tanıyorum." İkisi birbirini her zaman tanıyordu. Muhtemelen onları delirmekten alıkoyan da buydu. "Hiç annemiz olmadı ve babamız da bizimle herhangi bir bağ kurmakla hiç ilgilenmedi. Çoğunlukla, güvenilebileceğimiz sadece birbirimiz vardı. Sonra sen geldin... O gün soyunma odasında senden nefret ettim. Nişanı öğrendiğim zaman mı? O gün senden çok nefret ettim."

"Kararnamede Rin Varun yazıyordu." Kelevra onun ne demek istediğini kolayca anladı. "Kardeşini tuzağa düşürecekimden ya da hileni ortaya çıkaracağımdan endişelendin."

"Burada yaptığımız şeyin bir gece olması gerekiyordu. Sonra sıkılacak ve beni unutacaktın."

"Bu asla olmayacaktı, Flower. Başından beri sana çok fazla yatırım yaptım."

"Rin değildim," dedi önce çekingen bir tavırla, aksi takdirde çok utanacağı halde hap bunu yapmasına izin vermişti, "ve bu yüzden kararname bir alay gibi geldi. Burada beni babamın kontrolünden çıkarmaya istekli bir insan vardı, ben ve muhteşem ve yatakta harika olan kardeşim ve o beni istiyordu. Ama o benim başka biri olduğumu düşünüyordu. Bir kez olsun, yer değiştirmemiz sonumuz olacakmış gibi görünüyordu. Eğer öğrenirsen ve öfken seni ele geçirirse, o zaman ne olacak?"

"Benimle bir gelecek istemediğin için itiraz etmedin," diyen Kelevra'nın sesi bu düşünce karşısında dehşete kapılmış gibiydi.

"Sana kadar kimseyle bir geleceğim olabileceğini düşünmemiştim," dedi. "Egoist ve sahiplenicisin ve beni deli ediyorsun, ama destekledin kapalı içinde ve kütüphane ne zaman sen fark etti I oldu yasal olarak rahatsız edici. Ve birlikte geçirdiğimiz ilk gecede beni incitmedin, incitebilirdin de. Belki asgari düzeyde mutlu olduğum için deliyim, belki de değilim. Yine de seninle bir gelecek görebiliyordum ve sorun da buydu."

Rin sağ bileğini çekiştirdi ve bir süre sonra Kelevra onu serbest bıraktı. Elini yüzünün yan tarafına götürdü ve parmaklarının ucuyla çenesinin çizgisini izledi. "Rin Varun olmak istememi sağladın. Daha önce bu ismi hiç önemsememişim ama geçtiğimiz ay... Özellikle de son birkaç hafta..."

"Sen Rin Varun'sun," diye güvence verdi Kelevra. "Öyle olmasını sağlayacağım, Çiçek. Ve eğer Akademi'den ayrılmak istiyorsan-" "İstemiyorum."

"Vail'de okumaktan keyif aldığınızı söylemiştiniz."

"Elbette, ama ben Akademi'de olmayı daha çok seviyorum. Düşündüğünüzde daha çok benim tarzım. Enerjimi koruyarak ve antrenman yaparak harcayabiliyorum. Kardeşim Üniversite yaşam tarzına her zaman daha uygundu, aslında çoktan geçiş yapmış olarak buraya gelmeyi bile düşündük, ancak gezegenimiz tıbbi dosyalarımızı gönderdi ve DNA örneklerimiz de dahil edildi. Nihayetinde denemeye ve nasıl gittiğini görmeye karar verdik. Kendimiz olmak. Bir yanımda bu yüzden sapıkla bu kadar uzun süre birlikte olduğunu düşünüyor. O da geri dönmek istemedi."

"Madem ikiniz bu kadar yakınsınız, neden bu kadar basitçe söylemediniz?" Kelevra sordu.

"Birine yakın olduğunuzda bile hâlâ noktalarınız vardır." Ayrıca, daha o söyleyemeden İmparatorluk Prensi'yle ilgili tüm bu karmaşa başlamıştı ve zaten o andan itibaren rollerine sıkışıp kalmışlardı. "Yalan söylediğim için hâlâ kızgın mısınız?"

"Hem evet hem hayır," dedi Kel ona. "Sana çok kızgın olmalıydım. Gururum incinmiş olmalı ve hem seni hem de kardeşini derhal dünya dışına göndermeliydim. Lyra'nın beklediği de buydu, orası kesin."

"Ama sen ." "Hayır."

"Çünkü mü?"

"Belli değil mi?" Kelevra Rin'in avucunu yaladı ve Rin tiksinti dolu bir ses çıkarınca güldü. "Seni seviyorum, Çiçek. Zaten bilmemen benim hatam." Sonra durakladı, "Benim hakkımda ne hissediyorsun?"

"Senden çok hoşlanıyorum," dedi. "Ama bunun aşk olup olmadığını henüz bilmiyorum. Bu... iyi mi?"

"Yaşadığımız onca şeyi düşününce mi?" Kelevra ona gülümsedi ama ela gözlerindeki hüznü fark etmemek imkânsızdı. "Elbette. Beni sevebileceğini düşündüğün sürece."

"İstiyorum."

"O halde senin için sabırlı olabilirim." Kel eğildi ve Rin'in ağzını nadiren görülen yumuşak ve yavaş bir öpücükle yakaladı. "Senin için," dedi Rin'in alnındaki bir tutam saç , "bağışlayıcı olabilirim."

Rin nedenini bilmiyordu ama o anda bir damla gözyaşı savunmasını aşırıp yanağından aşağı yuvarlandı. Burnunu çekti ve kızgın bir ses çıkardı. "Lanet olsun."

"Benimle evlenir misin?" diye sordu Kelevra, onun bakışlarıyla buluşmasını bekleyerek, "Rin Varun?"

Nefesini içine çekti, zihni dönüyor ve kalbi göğsünde çılgınca çarpıyordu. "Evet. Evet, yapacağım."

Çünkü o artık gerçekten Rin'di ve bu seçimi kendisi yapabilirdi.

Sonsöz:

İki Ay Sonra

"Hepsi tamam." Kraliyet doktoru Ome, az önce Rin'in parmağından kan örneği almak için kullandığı cihazı çıkardı ve tabletindeki verileri gözden geçirmek için kenara çekildi.

Çatı katındaki oturma odasındaydılar, Rin ve kardeşi kanepede oturuyordu. Doktor yirmi dakika kadar önce gelmiş ve numune almak için aletlerini çıkarmadan önce onlarla her şeyi gözden geçirmişti.

Kelevra mini barın yanında durmuş, her an tetikte bekliyor, doktor Rin'e yaklaştığında hafifçe geriliyordu; sanki tüm bu testlerin yapılmasını isteyenin kendisi olduğunu unutmuş gibiydi.

Rin onun elini sıktı, hafif sızının geçmesini bekledikten sonra öne doğru eğildi. "Bu kadar mı?"

"Kimliklerinizi doğrulamak için gerekli tüm verileri topladık," dedi Ome ve kardeşine bakarak. "Elbette her şeyin güncel olması için düşündün önce sizi tam bir sağlık muayenesinden geçirmemiz gerekecek, ancak bunun için hastaneye gelmeniz gerekecek."

"Bu gidebileceğim anlamına mı geliyor?" Kardeşi cevap beklemeden ayağa kalktı ve Vail üniformasının kollarını sıvadı. "Kurmam gereken son bir sahte suç mahalli var."

Zaten bütün sömestr boyunca bunu yaptığı için bu konuda rolünü oynamaya devam etmesine izin vermeyi kabul etmişlerdi. Üç haftalık tatile sadece bir hafta kala, tek bir Harbiyeli bile onu iş üstünde yakalamaya yaklaşmamıştı, hatta kendisinden istendiği gibi olay yerinde birkaç dakika oyalanmasına rağmen.

Bu gidişle Rin kazanacaktı ve bunun için bir şey yapmasına bile gerek yoktu. Katilin kendisi olduğunu öğrendiği andan itibaren dava üzerinde çalışması için hiçbir neden kalmamıştı. Arkadaşlarının yanında görünmeye devam etmiş, ihbar aldıklarında orada olursa onlarla birlikte suç mahallerine gitmiş, ama bunun dışında Calder ve Brennon'ın onu neden aktif olarak çalışırken görmedikleri konusunda hep bahaneler uydurmuştu.

Genellikle bu bahaneler Kel'le ilgiliydi. Rin yatak odasından bahsettiği anda arkadaşları konuyu hemen değıştirme eğilimindeydi.

Hile yaptığı için onlara karşı biraz kötü hissediyordu, ama kendisine bir suçlu rolü verildiğinden beri, kendini sadece rolüne ağırlığını koyduğuna ikna etmişti.

"Bu sefer kurban kim?" Kelevra dalgın dalgın sordu.

"Cindy Hin."

İmparatorluk Prensi çoklu levhasını kaldırdı ve birkaç tuşa bastı, bir an sonra gözleri hafifçe kısıldı. "Peki bu yaz Cindy ile barda hanginiz buluştu?"

"O Imagine'de." Kardeşinin ağzının kenarı yukarı kalktı, gözlerinde hınzır bir parıltı belirdi.

Rin inledi ve elinin tersiyle yüzünü kapatarak kanepeye yaslandı.

"Öyle mi?" Kelevra, ikisi de sorusuna sözlü olarak cevap vermemiş olsa da, "Öyle mi?" diye sordu. Sonra bir duraksama oldu ve şöyle dedi: "Yola çıksan iyi olur Sila. Cindy'yi bekletmek istemeyiz."

Rin ayağa kalktı ama sanki bu kadarını bekliyormuş gibi Kel bir anda üzerine atladı, elini omzuna koydu ve sert bir hareketle onu geri itti.

"Sıla'yla konuşuyordum Çiçek," diye azarladı Kelevra, göz hizasına gelecek şekilde eğilerek. "Hatırlatsana, adın neydi senin?"

"Böldüğüm için özür dilerim majesteleri," dedi Ome ve Kel'in dikkatini çeker çekmez tableti salladı. "Veriler resmi olarak teslim edildi. Şu andan itibaren," diyerek Rin'i işaret etti, "Rin Varun ve" diyerek kardeşini işaret etti, "Sıla Varun. Talep üzere, geçmişteki tüm tıbbi dosyaların sistemlerden silinmesini sağladım."

"Mükemmel," dedi Kelevra doğruldu ama elini Rin'in omzunda sıkıca tuttu. "Eşimin muayenesi için yakında senden bir randevu alacağız. Bugünlük bu kadar."

"Elbette." Ome alçak sesle eğildi ve çıkmadan önce Rin'e jestini iade etti.

Kardeşi -Sila- kollarını iki yana açtı ve sonra başını salladı. "Seni sonra ararım."

"Meşgul olacak," dedi Kel. İkili bakıştıktan sonra Sila son bir kez başını salladı ve Rin'e bir kez daha bakmadan doktorun peşinden gitti.

"Hain!" Rin arkasından seslendi, çatı katının kapısı arkasından kapanmadan bir saniye önce kardeşinin kıkırdadığını duyunca gözlerini devirdi.

Doğum isimlerini kalıcı olarak değiştirmeyi kabul ettikten sonra bile ilişkileri değişmemişti. Babalarıyla kurdukları tek temas, Tibera'ya döndüğünde son bir girişim olmuştu ama Canlılık İmparatoru ile Tibera İmparatoriçesi arasında geçen bir konuşmanın ardından tüm iletişim kesilmişti.

Bir zamanlar kendi derisinin içinde kapana kısılmış gibi hissetmişti ama şimdi... Rin başını kaldırıp Kelevra'ya baktığında İmparatorluk Prensi'nin onu çoktan yakından izlediğini gördü.

"En azından bunu yatak odasına götürebilir miyiz?" diye sordu.

Kel homurdandı. "Ne tam olarak biliyorsun, değil mi tatlım?"

"Cindy ile çektiğim fotoğrafı hatırlıyorum," diye itiraf etti. "Sanırım seni havaya sokan şey bu."

"Havamda değilim."

Rin kaşlarını kaldırdı. "Azıcık bile olsa kıskanmıyor musun?"

Rolleri tersine çevrilmiş olsaydı, kesinlikle öyle olurdu. Cindy, Rin'in Calder'ın partilerinden birinde tanıştığı, Guest'te okuyan güzel bir genç kızdı. Komik ve kibardı, tanıştığı diğerlerine göre daha içe dönüktü, bu yüzden o gece onunla daha fazla vakit geçirmişti. Sonunda biraz çakırkeyif olmuşlardı ve bir arkadaşı ikisinin bir fotoğrafını paylaşmıştı; Cindy'nin başı Calder'in omzunda, dudaklarında bir gülümseme.

"Duruma göre değişir," dedi Kelevra. "Senin tadının nasıl olduğunu biliyor mu Çiçek?"

Adam sonunda elini çekip ayağa kalkmasına izin verene kadar Kel'in bileğine dokundu. Sonra Rin yaklaştı. "Bu fotoğraf çekildikten üç dakika sonra Calder annesinin yeni halısına kustu ve parti çılgılık atarak durdu."

"Peki ya partiden sonra?"

Rin başını salladı. "Onu bir daha hiç görmedim. Şey," çenesini eğdi, "sanırım onu daha sonra görebilirim, eğer olay yerini kontrol edersem."

Kelevra'nın kolu beline dolandı ve onu içeri çekti. "Korkarım sikime gömülmekle çok meşgul olacaksın."

"Öyle mi?" Dudaklarını Kel'in kulağının kıvrımına değdirdi. "Bence yukarı çıkmalıyız."

"*Bence* düşünmeyi bırakmalısın."

"Beni yapacak mısınız, İmparatorluk Prensi?"

Kelevra oturma odasından çıkıp merdivenleri çıkana kadar onu öptü, ikisi de birden fazla kez birbirlerine takılıp tökezlediler. Ayağı kayıp omzu duvara çarptığında küfretti ama Rin onu çekip aldı ve gülerek son basamaklara kadar sürükledi.

Her nasılsa yatak odasına ve yatağa tek parça halinde girmeyi başarmışlardı; Rin yatağa yuvarlanırken Kel de hemen ardından onu takip etti. İmparatorluk Prensi için ağzını açtı, dilleri birbirine karıştı, kalçaları Kelevra'nın pantolonundaki sert çıkıntıya sürtünmek için çoktan kalkmıştı.

Bir saniye sonra İmparatorluk Prensi dondu kaldı ve Rin tekrar güldü.

"Ne," Kel hafifçe geri çekilerek ona baktı, "ne yaptığını sanıyorsun, Çiçek?"

Rin gözlerini üstlerindeki yansımaya dikmiş, az önce çıkardığı sustalı bıçağı Kel'in giydiği mavi ve kömür rengi korsenin siyah ipleri üzerinde dikkatle gezdiriyordu. Bıçağı daha yukarı kaldırarak ikinci ipi de kesti, ipin çıkardığı tatmin edici patlama sesiyle gülümsemesi genişledi.

"Korse yeleğini çıkarıyorum," dedi bir diğerini keserek.

Malzeme Kel'in omuzlarında gevşedi ama onu durdurmak için hareket etmedi. "Bu özel takımın değerinin ne kadar olduğunu söyleyeyim mi?"

"Ve havayı mı bozayım?" Rin bakışlarını aynadan çekip ona göz kırptı. "Yapmasam daha iyi."

"O bıçak ne zamandır üzerinde?" Kelevra sordu

"Her zaman," dedi Rin. "Her yanımda taşırım. Friction'da sana çektiğimin aynısı. Hatırlıyor musun?"

"Seni bankta ve dolapların karşısında becerdiğimi hatırlıyorum," dedi Kelevra başını eğip ona bakarak, "ne yaptığını çok iyi biliyorum."

"Geçmişteki seks maceralarımız çok ateşli," diyerek Kel'in şüphelerini doğruladı. "Onları düşünmek beni her zaman havaya sokuyor." İplerle işini bitirdi ve sonra yukarı uzanarak Kelevra'nın göğsünün ortasında duran ipeksi kumaşın üst kısmına tutundu.

Korse yelek kolayca çıktı ve Kel ağırlığını iki koluna vererek Rin'in onu çıkarmasına yardım etti. Artık mahvolmuş olan giysi dikkatsizce pencereye doğru savrulduğunda sadece biraz ürperdi, ama sonra Rin'in bakışları karın kaslarının hatlarını izliyordu ve eli de onu takip ediyordu ve Kelevra'nın takım elbisesini tamamen unuttuğu anlaşıldı.

"Cindy'yle çektiirdiğiniz o fotoğraf için sizi affetmemi mi istiyorsunuz, Konsorsiyum?" Kelevra, Rin'in pantolonunu kalçalarından aşağı çekmesine yardım etmek için kendini kaldırarak sordu.

"Sen ve ben daha birbirimizi tanımadan önce çekilen mi?" Rin onun bakışlarıyla karşılaştı ve sonra sırttı. "Hayır."

Kelevra kıkırdadı. "İşte benim pis ieğim."

Kel pantolonunu çıkarmaya çalışırken Rin tişörtünü başından çekiştirdi, ikisi de sonunda çıplak kalıp ipek çarşafların üzerine yayıldıklarında çoktan sertleşmiş ve ağrımaya başlamışlardı. Adam Kelevra'nın ağzını bir başka yakıcı öpücükle yakaladığında tırnaklarını Kelevra'nın sırtında gezdirdi ve sonra dudakları hâlâ birbirine yapışmış halde İmparator'un üzerine binecek şekilde onları döndürdü.

Kr körüne geriye uzanarak Kelevra'nın sikini buldu ve o katı sıcaklığa temas ettiğinde ağzına doğru inledi. Sonra geri çekildi, onu hizaladı ve tamamen üzerine oturana kadar yavaş ve derin bir şekilde içine aldı. Gerilme ve yanma dişlerini gıcırdatmasına neden oldu, ancak herhangi bir rahatsızlık ipucu çabucak gitti, yerini kalçalarını dalgalandırmaya teşvik eden tanıdık elektrik ihtiyaı aldı.

"Beklediğimden daha pis," dedi Kelevra, ellerini Rin'in kalçalarına koyarak onu daha da genişletti ve tekrar tamamen aşağıya gömülmesine neden oldu. "Doktor gelmeden önce kendini hazırladın mı iek? Kendini benim için güzelce gerdin mi?"

Rin başını salladı. "O gelmeden önce bir tur atmayı umuyordum ama sen Madden'la telefonda konuşmakla meşguldn."

"Seni cezalandırmam gerekiyordu," dedi Kelevra'nın bakışları takdirle gövdesinde gezinirken, "ama sanırım onun yerine bunu telafi etmeliyim."

Dudaklarını ısırđı. "Neden ikisi de olmasın?"

Kel, Rin'in daha önce yaptığı gibi hızlıca pozisyonlarını değiştirdi ama hiç vakit kaybetmeden, onu çığlık attıracak kadar sert bir şekilde içine soktu. "Bunun ne kadar ateşli olduğu hakkında bir fikrin var mı? Seni burada düşünmek, parmaklarınla kıını benim için germek?" Hırladı ve daha hızlı pompaladı. "Hatırlat da bir dahaki sefere Madden'ı gördüğümde onu yumruklayayım."

Rin kollarını ve bacaklarını onun etrafına doladı ve tırnaklarını omuzlarına geçirdi, Kelevra'nın sevdiğini bildiği şekilde derisini kırmaya yetecek kadar. İmparatorluk Prensi'nin hareketleri sertti ama Rin onun içine girerken hızına ayak uydurmaya çalıştı.

"Sakin ol," dedi, devam etmeden önce o kalın siki özellikle acımasız bir yumruğuyla keskin bir nefes aldı. "Bir sonraki gösteriye yetişebilirsin. Ne de olsa koca bir hayatımız var."

Kelevra inledi ve aletine uzandı, kalçalarıyla aynı çılgın hareketlerle onu pompaladı. "Benim için gel, Çiçek," diye emretti. "Rin. Benim için gel."

Daha önce acele etmiş ve doktor gelmeden önce boşalamamıştı, bu yüzden Rin'in vücudu çoktan hazırdu ve içinden geçen orgazma hazırdu. Boşalırken başını geriye atıp inledi, Kelevra'nın siki başı prostatına çarpıp duruyordu.

"Kel," orgazmı içinden geçmeye devam ederken bile göz teması kurmak için kendini zorladı. Bir süredir bunu söylemeyi planlıyordu ama doğru an bir türlü gelmemişti ve rastgele söyleyemeyecek kadar utangaçtı. Şimdi, zihni neredeyse lapa haline gelmiş ve vücudu aşırı duyarlılığa kayarken, kelimeler sanki döküldü. "Seni seviyorum."

Kelevra bir nefes emdi ve sonra kendi zirvesine ulaştı, derinlemesine itti ve kendini orada tuttu, içini sıcaklık dalgalarıyla yıkadı. Rin'in üzerine yerleşti, siki hâlâ Rin'in içinde seğiriyordu ve yüzünü yumuşak öpücüklerle ve dilinin çenesine ve çenesinin kıvrımlarına hızlı turlarıyla doldurdu.

"Bir daha söyle," dedi, gömülmesini sağlamak için kalçalarını oynattı, Rin ona istediğini vermek yerine ağlamaya başlayınca yanağını ısırdı. "Söyle bana, Yoldaş."

"Seni seviyorum." Vahşi ve çılgıncaydı ama onlar da öyleydi.

Kel onu başka bir otoriter öpücükle ödüllendirdi, bu öpücük her ikisini de birkaç dakika içinde ikinci bir tur için hazır hale getirdi. İkisi de ne olduğunun farkına varmadan Kelevra onu tekrar beceriyordu.

"Ben de seni seviyorum," dedi İmparatorluk Prensi, hızını yavaşlatırken alnını onunkine yaslayarak. Genelde Rin uyuyana kadar bekleyip sonra onu bu şekilde uyandırarak işleri nazikçe ve yavaşça yapmasını sağlamak zorundaydı ama hızlanmaya belli olunca sıırttı. "Seni seviyorum, Çiçek."

"Benden sıkılmayacak mısın?" Bunu sadece zor olsun diye söylüyordu, o korkular bir süre önce onu terk etmişti.

Ancak Kelevra bu yorumu ciddiye aldı ve vücudunu okşamaya devam ederken parmaklarını altın rengi saçlarında şefkatle gezdirdi

yavaş ve derin. "Asla," diye söz verdi. "Bir insan senden nasıl bıkeabilir ki, Rin Varun?"

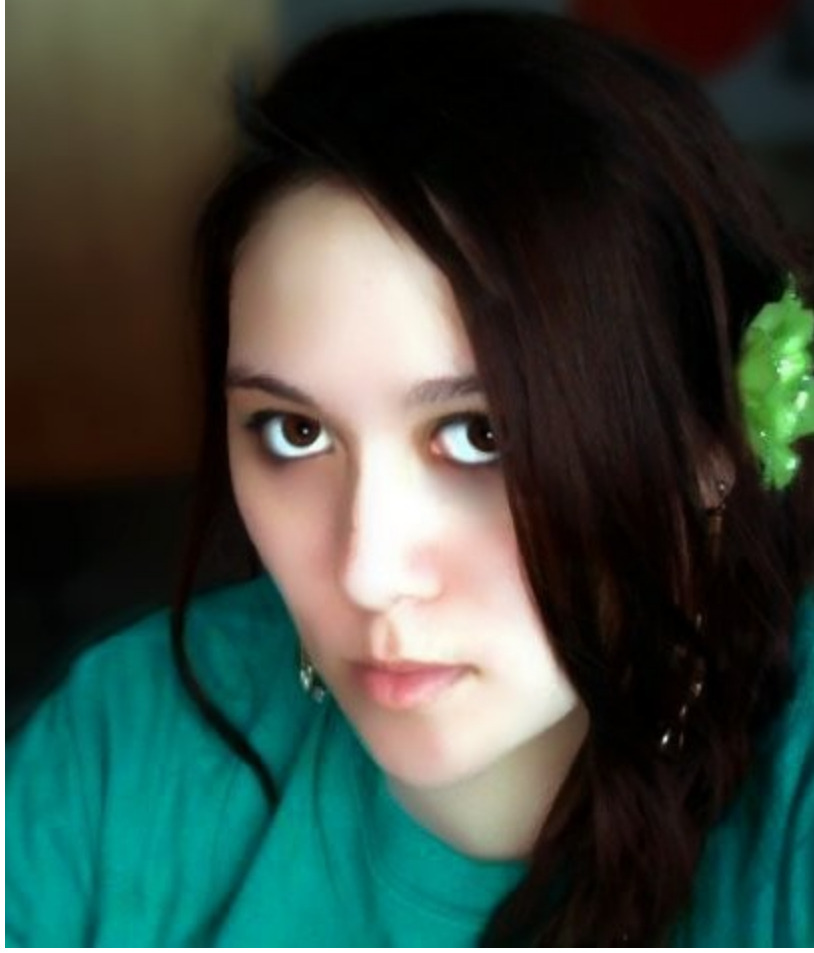
"Bu durumda." Kel'in başını tuttu ve alt dudağını ısırarak kanını çekti. "Eşin için gel, Canlılık Şeytanı."

İkisi de ikinci kez, orgazmları ilki kadar yoğun bir şekilde uçurumun kenarına daldılar ve o, üstlerindeki aynadaki yansımasını izledi, kızarmış yanaklarını ve Kelevra'ya ne kadar sıkı sarıldığını, yataklarında boşalırken ona nasıl yapıştığını gördü. Evlerinde. Gezegenlerinde.

Rin Varun yansımasına baktı. Ve gülümsedi.

Okuduğunuz için teşekkürler!

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen bir yorum bırakmayı düşünün!

Chani Lynn Feener, on yaşında beşinci sınıftaki öykü saatinden beri yazar olmak istiyor. Vermont'taki Johnson State College'da Yaratıcı Yazarlık bölümünde okudu. Faturalarını ödemek için, tele-pazarlama, bir depoda sipariş toplama ve mürekkep kartuşlarını doldurma dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere birçok garip işte çalıştı. Yazmadığı zamanlarda TV şovlarını izliyor, çizim yapıyor ya da hayvanat bahçelerine/akvaryumlara gidiyor. Chani aynı zamanda Tempest C. Avery mahlasıyla yazdığı gençlik paranormal serisi *The Underworld Saga*'nın da yazarıdır. Şu anda Connecticut'ta ikamet ediyor, ancak Goodreads.com'da yaşıyor.

Chani Lynn Feener'i Goodreads.com'un yanı sıra Twitter ve Instagram'da @TempestChani adresinde bulabilirsiniz.

Gelecek ve geçmiş çalışmaları hakkında daha fazla bilgi için lütfen web sitesini ziyaret edin: [HOME | ChaniLynnFeener \(wixsite.com\)](http://www.wixsite.com/ChaniLynnFeener).

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.